

II
138109
Incunabel

ES

DIogenes
LAERCIVS

II

138109

Incunabel

¶ Benedictus Brognolus generosis patricijs Vnetis Laurentio georgio: *Iacoboque*
Baduario, Sa. Plurimam. D.

Imonē ferūt optimi iuuenes cū ex eo arat⁹ quēssisset quonā pacto opa Homeri:
¶ q̄ sine mēda essent cōparare posset: rñdisse si aliq̄ antiqua exēplaria incidisset: nō
aut in ea quā iā ab aliquo fuissent emēdata: q̄ videlicet aggressi castigare ea volu
mina volētes ipsa corrigere deprauassēt. Hoc nescio an factū sit vt possit dici sup̄ Dio
gene Laertio: quē vt iussistis suscepi recognoscēdū. Nā p̄ viribus qdē dedi operā vt ad
eā integritatē ip̄m reducere q̄ traductus fuit. Sed ad h̄mōi rē q̄ p̄culdubio ē vtilissima
opus ē et tū iudicio quodā nō mediocri: qd̄ ex tenuitate doctrina mea sentio: q̄ in me
fit exiguū: tū ēt aīo alijs curis vacuo: ac aliquāto spacio t̄pis q̄ ex lectiōibus meis & pu
blicis & priuatis: alijsq; occupatiōibus q̄ parce mihi tribuātur vt ipse taccā vos mihi te
stes estis: q̄ optime nostis quā raro ac difficulter mihi vnq̄ det̄ ocioso cē. Sed vtcumq;
sit: q̄ ad me attinuit p̄ sucepti muneris officio illud arbitror me cōsecutū esse: vt nō ali
ter a fratre ambrosio q̄ e gr̄co in latinū cū vertit (hoc. n. maxie quā sitū ē) traductus
fuerit q̄ magr̄o Nicolao a me traditus fuit imprimēdus: exceptis tantū mō epigrāma
tibus & versibus quibusdā quos ab illo p̄termis̄s cōponēdos curauimus ei; adden
dos. Neq; vero facile videre potui quonāmō honeste possem aut munus hoc qd̄ vt su
ciperē rogabatis recusare: aut suceptū q̄ accuratissimē liceret nō obire: vel ex cōi officio
quo tenemur oēs si possumus aliqd̄ vtilitatis in mediū afferre: cū p̄sertim ad studia lit
terarū p̄tineret: quā laudes plures sunt ac maiores q̄ vt verbis eas quī sp̄iā q̄rūtis dīfer
tus sit atq; eloquēs satis p̄ dignitate cōplecti possit: si mō is sim qui ea in re quicq̄ cōfer
re valeā. Sed cū his ratiōibus facile aductus sum: vt morē vobis gererē: illud tñ nō dīssi
mulabo: tātā iucūditati mihi ēē: videre quā fuerit vita vniuscuiusq; philosophi: quod
Diogenes dilucidissime tradidit. vt vel hac re sola facile potuerim persuadere: vt hūc li
brū recognoscere: ne dum cū hac in re eadē opera & mea possē & vestra satisfacere vo
lūtati: quos p̄ vestris meritis tāti facio quāti quos plurimi. Nisi forte vacātes medici
nā cū legant aliquod opus Hippocratis q̄ primus medēdi p̄cepta clarissime fecit. cōdī
disse: aut Diocli carystij q̄ fama atateq; secūsus extitit. aut alicuius alius eius artis ac
sciā magistri: flagrēt cupiditate interdū: vt sciāt quā fuerit patria eorū: q̄ maiores & re
liqua q̄ ad ipsorū vitā pertineāt: Dediti studijs philosophiē nihil moueant scire aliquid
tale de Platōe aut Aristotele alijsue philosophis: quorū aliquod opus legāt cū illi cor
poribus: hi aut aīs qui lōge nobiliores sūt & curādis & excolēdis incubuerit: Quid q̄
in hoc libro cōtinetur et origo philosophiē: vt aucta fuerit vt ad summū pducta: quoc
ptes habeat: & quas: cū sententijs vniuscuiusq; philosophi: & factis egregijs: atq; adeo
ita vt hac oīa tanq̄ in pictura p̄posita tibi liceat intueri. Ergo si a Diogene vnū horū tā
tūmodo traditū esset nō inuitus perlegerē: cū hec oīa sit cōplexus nō libet̄ legā. Ego
vero ipsū etiā libentissimē & legi & lego: ex quo nō mō cognitionē multarū rerū conse
quor quā mihi sum opere placet: verū et copiam exēploꝝ: qualia ex sumis viris in omni
genere sciā p̄stātib; haberi decet. Quod si nō oīa p̄banda sūt q̄cūq; tradiderint oēs
hi philosophi: mihi tñ iucūdū ē videre q̄ fuerint academici: q̄ elieſes: q̄ italici philosophi
& alijs: itē qd̄ vnusq; seſerit: & cur & ex errorib; aliorū vidēdis sit vt veritatē melius p̄ci
piā & i ea validius et aīus cōfirmet. Quā oīa et alijs q̄cūq; hūc librū accurate p̄legerit
nō dubito cū sūma iucūditate euertura: cū p̄sertim mēdā sublata fuerit & corruptiōes
q̄bus plerūq; lectores adeo grauiter offendunt vt vel eis solis a legēdo prorsus deter
reant: & oīa ita sint distincte: vt ad ea intelligenda lecturis nulla difficultas sit futura.
Vnū tñ veli nemini occultū ēē: et in gr̄co qdā esse loca vbi aliqd̄ deſit: q̄bus exceptis
nihil ēē arbitror qd̄ nō recte sese habeat. Accipietis ergo recognitionē nostrā ea mente

Com. d. h. t. d.

*Hippocrates Alidius
Diocles Carystius*

qua vobis dat & ita accipietis: vt si nō oībus partibus q̄rit absoluta: nō volūtate: sed fa-
cultate defuisse existimetis. Valete. Venerijs pridic idus Augusti. MCCCCLXXV.

Fratris Ambrosij in Diogenis Laertij opus ad Cosmam medicem epistola.

Oluētī mihi q̄dam grāca volumina venit ad manus Laertij Diogenis de Phi-
losophis plixum opus. Id & si auctori plus ī legēdo studiij q̄ ī scribēdo diligē-
tia fuisse ex ipsa lectione deprehēderā: q̄a tñ varia erat historia: & plurima cō-
gnitu necessaria cōtinere videbat: latinū facere amicis maxime id fieri orātibus statui.
Quāq̄. n. sacris trāsserēdis iā pridē studiū oē tēpusq̄ deuouērā: atq; id religiōis instituto
magis cōsentaneū: ab hoc tñ veluti curriculo modice deflectere vt studiosis morē ge-
reret: haud q̄q̄ reprehēibile existimaui: imo hoc ipso labore meo fore vt christiāa pietas
& grā dignitas magis patefceret: ac p̄ id fides ī deū p̄mptior ac ardētior surgeret ra-
tio verissima suadebat. Qñ. n. iter illos q̄ sapiētie secularis fuere p̄cipes tāta de deo re-
busq; & diuīs & humāis opīnionū cōcertatio ē: vt se iuicē destruāt: neq; vbi cōsistas re-
pire possis: maiore p̄fecto alacritate aīus diuīa dignitatis amplectit grām: atq; ad fō-
tē veritatis accurrens veteris s̄q̄llorē miserat erroris: & si. n. apud illos sparsum p̄babilia
C q̄dā & veritati cōsona iuenire ē: mēs tñ tāta opīnionū varietate fatigata libētius & gra-
tius itra cubicula veritatis se recipit: & diuīs libris ac litteris hauriēdis maiori deī cōps
desiderio inhiat: & ipsa tñ q̄ apud nobiliores quosq; philosophos de deo de cēlo corpori-
busq; celestib; de natura rer; subtiliter ac vere disputata sūt veritati christiāa maxime
astipulat. Merebat. n. p̄fecto tā egregia idagādē veritatis itētio opa illa tā acris adeo
celebre studiū sudoris sui fructu nō vsq; q̄q; destitui deo id p̄mittente vt illos quoq; te-
C stionio fides vera firmamētū ac robur acciper. Multa ihis & dicta grauitē & facta cō-
stāter iuēias: vt nō ex illos libris fidē iuolabilis veritas capiat: ver; exēplis quoq; reli-
giōi nr̄a icitamētū virtutis accedat: q̄ sedū. n. q̄q; plenū dedecoris ē si christiānū hoiem
& de deo suo pēdētē & cui aeternae vitae spes certa sit virtuti & cōtinētiae dare operā pi-
geat: cū gētilēs viros & a veri cultu dei ac religiōe lōge aliēos: p̄bitati modestiae fruga-
litati ceterisq; id gēus ai humāi ornāmētis ip̄sius studiū cōperit. Pleraq; exēpla hu-
iusce pene dixerī euāgelice p̄fectiōi p̄xia sūt: vt pudēdū vehemēter & erubescēdū sit:
si id minus exhibeat cristi q̄ mūdi philosophus: plusq; ī gētili pectore possit amor glo-
riā ianis: q̄ ī animo christiāo religiōse pietatis affectus. His atq; huiusmodi ratiōibus
facile mihi p̄suasū ē: vt hoc traducēdi munus nō mō vt iutile nō aspnarer: seu vt noxiū
fugerē: sed cōtra penitus: vt cōmodū ac necessariū cōstāter aggrederer. Nepe si quē for-
te plus a quo eiūscē hoiū admiratio rapiat: eor; q; gesta nostratis philosophiae prefer-
re seu cōferre & exēplis velit id qd̄ solū ferme timem; is leuiter admonēdus erit: olidā
C ponē virtutē: q̄ adūbratā virtutis imaginē admiret & .n. ipsi quos stupet q̄ miserabi-
li iterdū lapsu corruerit ex ipsa lectione docebit. Tibi itaq; Cosme vir humanissime: &
xp̄iane nobilitatis decus: hoc opus dedicatū fuit: q̄ & auctoritate tua ip̄mis nos ad il-
lud ipulisti & gētilis: ac nr̄a philosophiae pitissimus q̄ta sit vtriusq; differētia & digno-
scere facileq; & dijudicare cōuenisti. Neq; id mō: ver; & de labore ip̄se nostro iudica-
bis. Eo. n. libētius de īgeniolo nostro ferēdā tibi sniam p̄mitto: quo maturitati grauita-
tiq; iudicij cōiūcta beniuolētia singularis errata nr̄a faciliore donabit venia: verecūdiē
q; cōsulet nr̄e: q̄ se ueriores cēsurā reformidās eūdē: & cēsorē & p̄onū habere cupit. Sae-
qm̄ versus plurimos & diuersos tū alienos: tū suos auctor iterferit. qd̄ abhorrere vī a
grauitate historiae: illos traducere cōsulto omisi: ita tñ: vt nihil deesse ex sensu necessa-
rio sim passus. Simul: & rauca vox plixam cōtionem ad quā nequaq; suffecisset decli-
nauit: ne risum moueret audiētib; Plura quidē īserta sunt pag; pudice: tū dicta: rum
facta & quae pudorē exagitet. sed illa quoq; nō omitti & lex īnreperatandi: & vera sua
sit ratio. Sed satis ista supius Tu si qua supflua aestimaueris iure tuo rescabis. Vale.

Collatio Ambrosij
ad Cosmam

Admiratione Virtutis
mucio

Paulinus

¶ Laertij Diogenis vitæ & sententiæ eorum qui in philosophia probati fuerunt.

Philosophiam a barbaris initia sumpsisse plerique autumnant. Namque apud persas claruisse Magos: babylonijs: siue assyrijs eius rei principes fuisse Chaldaos: Gymnosophistas Indis: Celtis seu gallis Druidas: & qui Semnothei appellabantur: qui ut ait Aristoteles in magico & Sotion in. xxij. successionis libro: quod diuini humanique iuris peritissimi: ac propterea religioni maxime dediti fuerunt. Semnothei quoque appellati sunt: Phœnicem insuper fuisse Ochum & Thraca Zamolxim: Lybicūque Atlantem. Ad hæc Egyptij Nili filium fuisse Vulcanum: cumque ipsum philosophiæ aperuisse principia. Porro ipsius rei Antistites Sacerdotes ac prophetas appellari solitos. Ab hoc autem ad alexandrum Macedonum regem fluxisse annos quadraginta & octo milia octingentos sexaginta tres. Quo toto tempore solis defectus contigisse trecentos septuaginta tres: Lunæ autem octingentos trigintaduos. Enimvero a Magis quoque principem fuisse Zoroastrem Persen memoriæ proditum est: Hermodotus quidem Platonius in libro de disciplinis usque ad excidium Troiæ annos quinque milia computat. Xanthus vero Lydius a Zoroastre usque ad Xerxis transitum sexcentos enumerat annos: Post eum autem magos plurimos sibi inuicem successisse Hostanas: Astroplecos: Gobrias atque pazatas: donec ab Alexandro euersum est Persarum regnum. Sed hi profecto dum nesciunt græcorum recte facta iuentaque Barbaris applicat. Ab iis ne penon solum philosophia: verum id ipsum quoque hominum genus initio manauit. Denique Musæo Athenæ. Thabæ Lino iclytæ sunt. Horum alterum Eumolpi filium asserunt primum deorum generationem tradidisse: spheramque inuenisse: & ex vno fieri atque in id ipsum resolui omnia dixisse. Hunc Phaleris obisse diem ibique sepultum esse: inscriptumque ipsius tumulo Epigramma & genus illius & locum in quo sepultus fuerit testari.

Eumolpi exanimem musæum terra Phalerum

Continet hoc tumulo pignora cara patris.

Porro musæi pater Eumolpidis apud athenienses cognomen dedit: Linum vero Mercurio Musæque Vrania genitum affirmant: scripsisse autem mundi generationem: Solis item & Lunæ cursus: animaliumque ac fructuum generationes notauisse. Denique in primo statim versu operis sui initia rege alius repetens cuncta simul nata memorauit. Quem secutus Anaxagoras: & ipse simul facta omnia asseruit: eaque mente accedente composita. Linum autem in Euboia occubuisse sagitta ab Appolline transfixum: Thabique ex urania musa progenitum: ipsumque itidemque eius tumulo incisum elogium indicio est.

Candida purpureis redimitæ tempora fertis

Thæbanum vranix continet vna linum.

Ita philosophia non a Barbaris sed a Græcis initium habuit: cuius & ipsum nomen Barbaram omnino refugit appellationem. Qui autem illius iuentionem Barbaris assignant Orpheum quoque Thraca in medium adducunt philosophum fuisse. & esse antiquissimum asseuerantes. Equidem is qui de dijs talia commentatus est: an philosophus appellandus sit nescio. Videant certe qui ita voluit quo sit censendus nomine: qui dijs cuncta hominum vitia: & quæ raro a turpibus quibusque flagiciois: hominibus gerunt: impingit. Hunc autem a mulieribus discerptum perisse fama est. Ceterum ex eo epigrammate quod in dio macedonia inculptum est fulmine interiisse cognoscitur: & illic sepultus a musis asseritur.

Orphea candenti transfixum fulmine tracem.

Cum curua aonides hic posuere lyra.

Exponūt etiam mores & instituta singulorū: qui Barbaros aiūt philosophiē principes fuisse: Gymnosophistas ac Druidas obscure ac per sentētiās philosophari colēdos deos: nihil mali faciēdum: & exercendā fortitudinē. Priores illos mortis quoq; esse cōreptores Clitarchus asserit in duodecimo libro: Chaldaeos circa Astronomiā ratiōes prädictionesq; occupari: Magos deorū insistere cultui. & prāces illis ac vota & sacrificia quasi soli ab ijs exaudiātur offerre. de deorū substantiā & generatione differere: quos itē ignē: terrā: & aquam eē: signa statuasq; reprāhendere. & eorū in primis qui mares esse deos ac fœminas dicunt errores improbare: de iustitia verba facere: iniquumq; arbitrari atq; impium igni sepelire. Iustū matri ac filiā misceri. vt in vigesimo tertio libro ait Sotion. Diuinationem præterea prädictionemq; exercere: sibi deos apparere asserentes: plēnū esse dēmonibus aera qui tenuiter ac veluti ex euaporatione acutius cernētium luminibus influant: exteriorem cultū & auri vsum interdicerē. His autē vestis cādidā: lectus humus: esca olus caseus panisq; cibarius est. Arūdine p baculo vtūtur: cuius item in sūmitate prāfixum caseū ori applicātes mandūt. Magicā illos diuinatiōis ignaros Aristoteles ait in libro quē inscripsit imagicum & Dinon in quinto historiāz libro: q Zoroastrem quoq; ex interpretatiōe noīs sui astroz asserit fuisse cultorē. Hoc ipsum & Hermodorus tradit. egyptijs vero antiquores esse magos Aristoteles auctor est in primo de philosophiā libro: duoq; iuxta illos esse principia: bonū dēmonē & malum dēmonem. Alter ex his Iouem & Horomādem: alter Plutonem: & Arimaniū dici. qd Hermippus quoq; in primo de magis ait. Eudoxus quoq; in piodo. & Theopompus octauo philippicorū li. Qui: & reuicturos hoīes iuxta magorum suā dicit imortalesq; futuros: & quā sunt oīa illoz precationibus durare. Ista Eudemus quoq; Rhodius tradit. Porro Hecataeus deos quoq; secūdū illū esse genitos ait. Clearchus vero Solēsis in libro de disciplina Gymnosophistas a magis fluxisse asseuerat. Pleriq; & iudæos horū esse nepotes tradunt: Herodotū præterea in ius vocant: mendaciq; arguunt: q magorū historiā scripsere. Neq; n. iacula in solem itorisse Xerxē: vt ille ait nec cōpedes mari imisisse: q hī a magis dii sunt traditi. Signa tñ: & statuas ex disciplina a vita hunc merito deesse. egyptiorū aut huiusmodi philosophiā de dijs ac pro iustitia dixere. Materiam prīcipiū fuisse rez: ex ea deinceps quattuor elementa discreta perfectasq; cū plures animantes. Solem ac Lunā deos esse. Alterumq; Osirim: alterū Isim appellatos. Figurate illos loqui p canthaz: & Draconē: Accipitrem aliāq; aīalia: Manethus auctor ē in naturaliū epitoma: & Hecataeus i primo de egyptiorū philosophiā libro. Statuas i super: & phana fabricari: q ignorēt effigiem dei: mūdum genitū mortalemq; & ad sphaerā similitudinē rotundum. Stellā ignem esse: quāz temperata cōmixtione cuncta super terram nasci. Lunā deficere cum i terrā incidit ymbra. Animā: & perdurare: & imigrare. Pluias ex aeris cōuersionibus fieri: Ista: & huiusmodi illos de rez natura differere Hecataeus: & Aristagoras tradunt. De iustitia: quoq; leges constituere: quas ad mercurium referūt Vtiles quasq; & vsui hominū accommodatas animātes diuino honore prosecuti sunt. Asserūt: & ipsi Geometriā: Astrologiā: & Arithmeticā se primos inuenisse. De iuentione tante rei hactenus. Philosophiā vero pythagoras primum appellauit: seq; philosophum cū sicyone alloqueretur leontem. Sicyomoz Tyrānum siue Philiasiorum: vt ait Heraclides Ponticus in libro quē iscripserat μερίτης αὐδῶν: Nullum. n. hominū sed solum deū esse sapiē

rem. Antea ergo sophia, i. sapientia dicta: quæ nunc philosophia dicitur: & qui hanc profitebantur sophi, i. sapientes appellati. Quicumque ad summam animi virtutem excreuerant: hos nunc honestiore vocabulo auctore Pythagora philosophos hoc est sapientiae studiofos appellamus. Ipsi tamen sapientes Sophistæ itidem sunt dicti. Neque hi solum: verum poëta quoque Sophistarum appellatio honoratur. Denique cratinus in archilocho, Homerum & Hesiodum admirans ita illos vocat. Sapientes autem illi habiti sunt: Thales: Solon: Periander: Cleobolus Chilo: Bias Pittacus. His annumerant plerique Anacharsim Schytham: mysonem Chineum: Pherecidem Syrum: Epimædemque Cretensem. Addunt alij Pisistratum Tyrannum: & hi quidem sapientes dicti. Enimvero philosophiae duo fuere principia vnum quod ab Anaximandro: alterum quod a Pythagora fluxit. Anaximandri Thales præceptor fuit: Pythagoræ vero Pherecides. Appellatumque est id philosophiae genus Ionicum: quod Thales ex Ionia fuerit. Milesius quippe Anaximandrum instituit. Hoc autem Italicum: quod illius auctor Pythagoras in Italia ut plurimum philosophatus sit. Desinit autem Ionica quidem in Clitomachum Chrysippum & Theophrastum: Italica in Epicurum. Quippe Thaleti successit Anaximander: Anaximandro anaximenes: Anaximeni Anaxagoras: Anaxagoræ Archelaus: ei vero Socrates: qui prior ethicen inuenit. Hunc vero tamen Socratici reliqui tum in primis Plato: qui veterem academiam instituit. Platoni Speusippus: & Xenocrates. ei Polemone: Polemoni Crantor & Crates: Cui archesilaus qui mediam induxit academiam: Ei Lacydes qui nouam academiam inuenit. Lacydi Carneades: ei que Clitomachus: atque in hunc modum in Clitomachum desijt: Sic autem in Chrysippum: Socrati successit antisthenes: Antistheni Diogenes Cynicus: ei vero Crates Thebanus: Crati Zeno Citticus: Zenoni Cleanthes: cui Chrysippus. In Theophrastum vero sic desijt. Platoni succedit Aristoteles: Aristoteli vero Theophrastus: & hunc quidem in modum Ionica philosophia desinit. Porro Italica hæc series fuit. Pherecydi Pythagoras: Pythagoræ Telauges filius successit. Ei Xenophanes cui Parmenides: huic Zeno Eleates: Leucippus: Zenoni: Democritusque Leucippo. Democrito complures. Sed inter reliquos Naüsiphanes: Naucidesque celebratur. Eis vero suo ordine successit Epicurus. Philosophia autem generaliter in duo genera distribuuntur: alteri ex his dogmatici sunt dicti: quicumque de rebus veluti comprehensibilibus differunt. Alteri ephæctici qui assensum continent: & de rebus ita disputant: quasi comprehendere non possint. Ex his plerique ingenij sui monumenta reliquerunt. Alij nihil penitus scribere: His ut quidam volunt: Socrates annumeratur: Stilpon: item Philippus: Menedemus: Pyrrho: Theodorus: Carneades: Bryso: Pythagoras: etiam secundum quosdam Aristochius præter epistolas paucas: Alij sunt qui singula tantum opuscula scripserunt: Melissus parmenides & anaxagoras. Multa scripsit Zeno: plura Xenophanes: plura Democritus: Aristoteles plura: Epicurus plura: Chrysippus plura. Philosophorum alij a Ciuitatibus sunt appellati ut Elienses: Megareses Eretrici: & Cyrenaici. Quidam a locis: ut academici: Stoici. Ab euentibus alij: ut peripatetici: Nonnulli a probis: ut Cynici. Alij ab affectibus: ut Eudæmonici. Quidam ab elationis fastu ut qui se Philalethes: id est veritatis studiosos: siue Electicos: & analogeticos vocant. Sunt item qui a præceptoribus sunt dicti. ut Socratici & Epicurei. Atque alij quidem quæ de natura rerum scribere Physici. Alij quia circa mores potius se occuparunt Ethici. Ceteri a differendo dialectici vocati sunt hi scilicet qui verborum ac rationum acumine impugnant. Diuiditur autem philosophia in partes tres. Physicam & Ethicam Dialecticam: physicæ proprium est de mundo: & de his quæ sunt in eo differere. Ethicæ vero de vita moribusque tractare. Porro Dialecticæ ambæ partium afferre rationes. Sola usque ad Archimædum physica viguit.

a Socrate vt dictum ē Ethica initium sumpsit: & a Zenone Eleate Dialectica. Ethica vero pars in sectas decem scindit: Academicam: Cyrenaicā: Eliacā: Megaricam: Cynicā. Eretricā: Dialecticam: Peripateticā Stoicā: & Epicuream Veteris academīe princeps fuit plato: medic archefilaus: noue Lacydes: Cyrenaice aristippus Cyreneus: eliace phedon elieus: megaricæ euclides megarēsis: Cynicæ antisthenes atheniēsis: eretricæ menedemus eretriēsis: Dialecticæ Clitomachus Calcedonēsis: peripateticæ Aristoteles Stagerites: Stoicæ Zeno Citicius. Porro epicurea ab auctore ipso appellata ē. Ceteræ Ippobotus i libro de sectis: noue ait fuisse sectas atq; instituta: ex his megaricā primo loco cōstituit: secūdā Eretricā: tertio Cyrenaicā: q̄rto epicuream: quinto anniceriā: sexto Theodoriā: septimo Zenoniā candēq; Stoicā: Octauo academicā veterē Nono peripateticā: Cynicā at: & eliacā atq; Dialecticā nullā mētionē facit. Ea vero quæ Pyrrhonia dicit̄ ppter obscuritatē a plurimis repudiāt. Hāc ipsā tñ pleriq; secūdū aliqd sectā esse dicūt: secūdū aliqd negant. Eā deniq; sectā dici aiūt: quæ rationē aliquā iuxta id qd̄ apparet: & i p̄mptu ē sequit̄ aut sequi vī. Secūdū qd̄: & Scepticē nō in cōgruē sectā appellabimus. Verū si sectam intelligimus appellationē ex his dogmatibus cōstantē quæ sibi ipsi cōsentiant. nō iam appellabit̄ secta: neq; n. dogmata siue decreta habet. Ista de philosophiæ incunabulis: p̄uētibus: partibus: sectisq; breuiter diximus. Quāq; & ante paululū eclectica quādā secta a potamone Alexandrino iuecta ē. Qui de singulis sectis quaq; sibi placere selegit. Visum aut̄ illi ē. vt in institutione sua fateat̄: multiplex esse veritatis examē: alterq; scilicet a quo iudiciū fiat hoc ē p̄cipale. Alterq; per qd̄. i. solertissimā itimamq; imaginē. Initiaq; rerū oīum materiāq; & qualitātē effectiōnēq; ac locū ex quo scilicet: & a quo: & vbi: & i quo. Finem vero ad quem cūcta referant̄ vitā esse ait oī virtute perfectam: nō absq; corporis naturalibus externisq; bonis. Sed iā de viris ipsis cuiusmodi fuerint: dicendū: ac primum de thalete.

¶ Thales Milesius.

Thales itaq; vt Herodotus: Duris: ac Democrit⁹ aiūt: patre Examyō matre Cleobulina ex Thelidag familia: q̄ phœnicū nobilissimā a Cadmo: & agenorū originē ducūt. Platone quoq; teste natus: primusq; sapiēs vocatus ē: quo tēpore Damascius athenis p̄iceps erat: sub quo septē quoq; sapiētes appellati sunt. Demetrius Phalereus i descriptione principū meminit. Mileti aut̄ ciuis inscriptus est. Profectus cū Nelao ex phœnice. cū ille patrio solo excidisset: siue vt pluribus visum ē: indigena Milesius: & claro genere fuit. Post reipu. negocia sese ad cōtemplandā rerū naturam trāstulit. Sane iuxta quosdā nullū ingenij sui monumētum dereliquit. Nā quæ in eū referūt nauctica astrologia phœci Samij esse phibet. Calimachus iuentorē fuisse minoris vsq; ac notasse illius stellas tradit: q̄ phœnices nauigāt sic dicēs versibus iābicis. Plauti notasse dictus est minores

Stellas: quibus suum tenent tyrij cursum.

Secūdū quosdā duo sola cōscripsit: de cōuersione. s. ex ægnoctio: cetera facilia esse ad p̄cipiendū arbitratus. Putāt plariq; primū astrologiē secreta rimatū. Solis defect⁹ cōuersionesq; p̄dixisse: vt ait Eudemus in ea quā de astrologia scripsit historia. Quo circa Xenophanē & Herodotū illum maxime fuisse miratos. Idipsū autē Heraclitus Democritusq; testātur. Sūt q̄ illū imortales aios primū dixisse assuerēt: ex quibus ē Chærilus poeta: primus & solis cursum a cōuersione in cōuersionē repperit: Solisq; magnitudinē Lunarē orbem cōparatū septingentesimā & vicesimā illius partem esse: prior vt qbusdā placet: dixit: primus et̄ mēis vltimā triacada. i. trigessimā vocauit. De natura quoq; prior ip̄e disseruit: ianīmatas etiā animas illū inesse putauisse Aristoteles

& Hippias auctores sūt conijciētē id ex magnete lapide & succino. Ab egyptijs vero præcepta geometriæ disciplina primū descripsisse circuli triangulū rectis lateribus & imolasse bouē refert pāphila: alij pythagorā dicūt: vt appollodorus supputator: porro q̄ Callimachus ait. Euphorbū phrigē inuenisse scalēa & trigona: quæq; ad lineæ speculationē ptinent ea iste auxit: atq; propagauit. Cōstat illū & reipublicæ cōmodis optime cōsuluisse. Nā cū socios milesios Crœsus habere oraret: obstitit ille. eaq; res post modū Ciro victoria potito saluē ciuitatis fuit. Solitariā eū ac priuatā vitā adamasse tradit Heraclides. Quidā vxorem duxisse filiumq; Cidistū pcreasse. Alij Cēlibē perseuerasse: sororisq; filium sibi adoptasse ferūt: & cū rogaretur cur filios nō pcrearet: q; filiorū amore nō teneretur: respōdissē. Vrgētī matri: vt se matrimonij vinculis astringeret. Ad huc intēpestiuum eē dixit: emēsa fere iuuēta cū sibi illa acrius insisteret. Iā inq̄ intēpestiuum ē. Scribit autē Hieronymus rhodius in secundo cōmentariorū eum cum vellet ostēdere q̄ sit facile ditari præcognita futura vbertate cōduxisse olearia pecuniasq; inumeras sibi cōparasse principiū oīum aquā esse dixit: & aīatū mūdū: ac demōibus plenū. Anni tēpora illorūq; vicissitudines priorē iuenisse ferūt: eūq; in trecētos sexagita q̄nq; dies diuissē. Nullo pceptore vsus ē nisi inq̄tū a egyptijs sacerdotib⁹ eo pfectus familiariter ihœsit. Porro Hieronymus mēsum eē Pyramides vmbra asseruādo memoriæ tradidit: q̄n nobis æqua magnitudine sūt: thrasybulo quoq; milesiorū Tyrāno: vt ait minyes cōiunxit. Quæ vero de tripode a piscatorib⁹ inuēto sapiētibusq; a plebe milesiorū dedicato memorāt. māifesta sūt. Aiūt. n. Ionicos adolescētes quosdā a piscatorib⁹ milesijs iactū retis emissē: capto deīde exeducto tripode orta cōtētio nō aī sedata ē q̄ delphos a milesijs missū respōsūq; a deo ē illius eē debere q̄ oēs sapiētia excelleret. De tripode ex phœbo quæris milesia proles.

Huic tripodem addico cuius sapiētia prima.

Dat ergo Thaleti: thalesq; illū alij dat: & rursus alius alij donec ad Solonē vētum est.

Qui deū primū esse sapiētia asserēs illum delphos misit. Ista callimachus i iambis aliter tradit accepta scilicet a Leādō milesio: bathyclē enim quempiam arcadē phialam reliquisse: atq; mandasse dari sapiēti primo: datāq; thaleti: ac per orbē rursus Thaleti: quā ille appollini didymēo misit: sic dicēs secundum callimachum.

Plebem regenti me thales nileo dat.

Clare bis hoc qui iam secutus est donum:

Pedestris autē oratio sic se habet: thales exāmyi filius milesius appollini Delphinio græcorū premiū bis nactus. Qui autē circūtulerat phialam bathiclis filius Therion vocabatur: vt Eleusis ait in libro de achille: & alexo: myndus in nono fabulosoꝝ. Eudoxus autē Cnidius Euātesq; milesius aiunt Crœsum amicū quēdam aureum poculum a rege accepisse: vt illud sapiētissimo græcorū daret: ipsumq; thaleti dedisse peruenisse q; ad Chilonem: Ei vero cum a Pythio quæreret: quisnā esset se sapientior: responsum esse mysonem de quo suo loco dicemus: hūc Eudoxus pro Cleobulo: Plato pro. Periandro ponit. De ipso hæc respondit apollo.

Te magis esse cano curis illustribus aptū. Et heū quandā generatū chene misonē.

Qui autē Pythiū rogauerat anacharsis fuit Dædac⁹ Platonius: & Clearchus phialā a Chroeso ad Piracum missā atq; ita in urbem circūlatam ferunt. Andro vero in tripode arguios ait virtutis premiū sapientissimo græcorū Tripoda cōstituisse: eūq; Aristodemum spartiatam fuisse iudicatū: quē itē cōcessisse Chiloni meminit aristodemus. Alcæus quoq; asserēs dictum illud apud spartiatas celebre: pecunię vir: pauper vero nemo bonus ē. Pleriq; a Periandro ad Thrasybulū milesiorū tyrānum onustā na

uē missam referūt. Ea vero cū circa eorū mare naufragiū fecisset: iuentū post a piscatoribus tripodē: qui ea uehebat. Phanodicus circa mare atticū repertū atq; i vrbē delatū scribit: scāq; cōtentiōe ex decreto publico Biāti missum: cām suo loco dicem⁹ cū de diātē dicendū erit: alij a vulcāo fabre factū tradunt: ac p mūere Pelopī adeo datū: cū ille vxorē duceret: demū ad menelaū puenisse raptūq; cū helena ab Alexādro in eorū mare fuisse iactatū: aliā cena rixaz cām fore asserēte. Post lapsum tps cū qdam illic lebedij retis iactū mercati essent: tripoda quoq; fuisse cōprehēsum: & cū exorto cū piscatorib⁹ iurgio cōū ascēdissent: nihilq; pficerent: miletū q̄ erat metropolis eā rē detulerūt. Missi a mileijs legati q̄ eā rem cōponerēt: infecto negotio reuersi sunt. Mileijs: vt se cōtēpti viderunt: aduersus coos armis decernere pgunt: plurimisq; hinc inde cadentibus: diuino oraculo respōsum ē sapientissimo dandū tripoda. Mox in Thaletē vtrāq; ptes cōsensere. Hunc ille postmodū didymeo deuouit apollini. Cois itaq; respōsum nō ante quieturā cōtentionē q̄ aureum tripoda vulcani opus i mare iactatum ex vrbe educerēt: & ad eius viri domū ferrent: q̄ prēsētia: & prāterita: & futura noscet.

Non prius ionij metropesq; a marte recedent:

Quam tripos auratus: pelagus quem iecit i altum:

Mulciber: ex vrbe emissus concedat ad ædes

Mox hominis: cuius sit prēsētia noscere promptum

Quæ sint quæ fuerint quæ mox ventura trahantur.

Mileijs vt supra iā diximus respōsum viro illi dādū: q̄ sapiētia primus esset oīum sed de his hactenus. Hermippus aut in vitis i hūc refert: qd a quibsdā de Socrate dicī: Aiebat. n. inquit: triū maxime rez cā gratias se fortunæ agere. Primo. q̄ homo nō bālua: deide: q̄ vir nō mulier: tertio: q̄ græcus natus esset nō barbarus. Fērt cum domo exiret inspiciendoz fidez cā: in subiectā scrobē incidisse: petulātq; pbro dictū ab anu domestica Quā rōne. o. Thales q̄ in celis sunt comprehensuz te arbitraris: qui ea quæ sunt ante oculos videre nō vales. Astronomiæ sane fuisse studiōsissimum: & Timon sciuit: qui illum inscius eius rei laudat. Porro quæ ab eo scripta sunt ad ducentos versus pertingere lobō Argius auctor est. inscriptosq; imagini ipsius versus.

Hunc quæ nutriuit milesia terra thaletem

Consilio primum prodidit astrologum:

Mileti in ionia nutritum: Astrologumq; fuisse: & esse antiquissimum sapiētia testari:

Quæ vero ipsius celebrentur ista esse.

Non multa verba signa sunt bonæ mentis.

Quiddam legas tu qui sapias sequi clarum.

Solues enim virum loquacium linguam

Nō multa verba prudētis animi idiciū sunt. Vnū aliquid sapiens diuina: vnū quippiā præclaz elige: solues. n. loquaciū infinitos sermones viroz. Ferunt eius: & istæ sentētia: antiq̄ssimum eorū q̄ sunt oīum deus: ingenitū. n. pulcherrimum mūdus: a deo enim factus est: maximū locus: capit. n. oīa. velocissimum mēs: nam per vniuersa discurrīt: fortissimū necessitas: cūcta. n. superat: sapiētissimū tps: iuenit namq; oīa. Nihil ait mortē a vitā differre. Tu vero ait q̄spiam: q̄re nō moreris. Quia nihil inquit differt. Sciscitanti cui dā qd prius factū esset nox an dies: nox ait vna prius die. Interrogatus lateret ne deos hō male operās: ne cogitās qdem inquit. Percontāti adultero an iuraret se minime adulterasse: nō ē ait periuriū adulterio deterius. Interrogatus quid nā esset difficile. se inquit ipsum nosce. Quid contra facile: alijs moneri dixit. quid suauissimum. frui inquit: quid deus: quod initio: & fine caret: quid difficile vidisset: Tyrannus

num inquit senem. Quo pacto aduersa fortūe ictus quispiam ferat facillime. si inimi-
cos ait videat deterius affectos. quomodo optime ac iustissime viuem⁹. si quæ in alijs
reprehendimus: ait ipsi non faciamus: quisnam scilicet sit: qui corpore inquit sanus: for-
tuna locuples: animoq; non ignauus aut imperitus est Amicorū presentium & absen-
tium aq; memores debere esse ait. Non componere faciem: sed bonarū artium studijs
aīum excollere preclarū esse. Noli inquit ditari nequiter: neq; te ī ius vocet sermo con-
tra cōiunctos tibi: ac socios dictus. Quęcunq; ait stipēdia parentibus ituleris: eadem
ipse a filijs expecta. Nilum ait ex crescere qñ etesiā quæ cōtrariā sunt vndas repellunt.
Ortum primo anno trigesima quintā olympiadis Thalē Appollodorus in chroni-
cis tradit: mortuumq; atatis anno. lxxviij. siue vt Socrates ait nonagesimo. Quinq;
gesima quippe: & octaua olympiade esse defunctū. Cræsi vero fuisse tēpibus: cui: &
pollicitus sit alyn fluuium sine pōte trajcere auersis vndis. Fuisse & alios: quinq; hui⁹
nominis viros Demetrius magnesijs in æquiuocis fatet: Primum rhetorem calātiniā
num: Secundū pictorem sicyonium. Negalophyē tertiū: eumq; antiquissimū ferme
hesiodi: homeri: lycurgi: tēpibus: Quartū cuius meminit Duris in libro de pictura:
Quintum iuniore & obscurū cuius & Dionysius in criticis mentionem facit. Sapiens
igit Thales obiit cū certamē gymnicum spectaret: æstu scilicet: ac siti: & infirmitate fa-
tigatus iam vetulus: in cuius laudes exstant Epigrammata.

Gymnicon aspiceret cum rursus agona thaletem.

Traxisti e stadijs Iuppiter ælie.

Hunc laudo cælum proprius: q; duxeris vltra.

Non poterat terris astra videre senex.

Nempe hic exiguus tumulus: sed sydera scandit

Gloria: sunt cuius hæc monumenta thalæ.

Huius illud ē: noscere ipsum. Quod antisthenes ī successionib⁹ ait fuisse phemonces:
Idq; sibi vsurpasse Chilonē.

¶ De septem sapiētibus.

O cū loco generatim ipsorū faciēda mentio ē: q̄ nam fuerit de illis inter vete-
res & q̄ta discordia. Damon Cyreneus cū de philosophis scriberet: oēs īsimu-
lat & septē in primis Anaximenes aut oēs ait poeticā magis fuisse studiosos.
Dicæarchus: neq; sapiētes: neq; philosophos fuisse eos asserit: sed sensatos plane viros:
legumq; latores. Archetimus syracusanus illoꝝ cum cypselo cōgressum scripsit cui se
quoq; iter fuisse ait. Euphorus apud Cræsum preter vnum thalem cōgressos tradit:
Aiunt aut quidam & ī panionio: & corintho & delphis eos cōuenisse: illorūq; senten-
tias ponūt: quæ nam cuius sit exponentes vt illud: lacædemonius fuit Chilo sapiens:
qui hec ait: nihil nimis. Tempori cūcta ad sunt bona. Magna: & de illoꝝ numero di-
scordia ē. Leandrius. n. pro Cleobulo: & mysonē: Leophantum gorsada lepedium si-
ue ephesium inserit. Epimenidemq; cretensem Plato aut in protagora mysonem pro
periandro: ephorus pro mysonē ponit Anacharsim. Alij Pythagoram adiiciūt. Por-
ro Dicæarchus quatuor nobis consensu oīum sapientes tradit thalem: Biantem. Pitta-
cum atq; Solonē: tum sex alios nominat quorū ex numero tres eligit. Aristodemū sci-
licet Pamphilum: Chilonem lacædomonū: Cleobulum. Anacharsim: & periandrū.
Addunt quidam acusilaū Cabam siue Scabram argiuū. Hermippus aut in libro de
sapiētib⁹ decē: & septem fuisse tradit: quorū ex numero septem alij aliter eligāt: sic aut
illos cōputat: primo loco ponit Solonē: tū Thalē: pittacū: Biantē: Cleobulū: Chilo-
nē Periandrū: Anacharsim: Acusilaū: Epimenidē: Leophantum: Pherecidē: Aristode-

imum: Pythagoram: Laſum charmãtidæ ſeu Sifymbriini: ſiue vt Ariſtoſenus tradit
chabrimi filium. Hermioneum: Anaxagoram. Enimvero hippobotus i deſcriptione
philophorũ hanc illorum ſeriem exponit: primo Orpheum: deinde linum: tũ Solo-
nem: Periandrum: Anacharſim: Cleobulum: Myſonem: Thalem: Biãtem: Pittacũ:
Epicharmum: & extremo loco Pythagoram: Ferunt: & iſtæ Thaletis epiſtola. Tha-
les pherecydi. Audio te primum Ioniũ de diuinis rebus apud græcos palam differe-
re parare. Verũ iuſtiore fortasſe ſententia inter amicos ea q̃ ſcripſeris leges q̃ paſſim q̃
buſcunq; permittes nullo illis emolumento futura. Equidem ſi tibi gratum cognoue-
ro: volo conſcius eorum q̃ ſcribis eſſe. ac ſi quidem iubes ad te mature proficiſcar: neq;
enim adeo amẽtes: ac ſtolidi ſumus ego & ſolon Athenienſis: vt cum nauigio cretam
petierimus: viſendi gratia: ægyptũq; itidem penetrauerimus: vt iſtic ſacerdotibus &
aſtronomis cõgrederemur: ad te non pari ſtudio nauigaturi ſimus. Veniet enim & ſo-
lon ipſe ſi annuas. Nanq; tu loci illius amore detentus raro i Ioniam tranſis: neq; pere-
grinorum hominum deſiderio tangeris: Verum vni tantũ: vt ſpero ſcribendi negotio
icumbis. At nos q̃ nihil ſcribimus: grãciam aſiamq; peragramus. Vale. Thales So-
loni. Athenis ſi excedas: mileti: vt equidẽ reor cõmodiſſime habitare poteris: eſt enim
veſtra colonia: patierisq; dirum nihil. q̃ ſi & apud Mileſeos execratis tyrannidem: æq;
enim ubiq; tyrannos iſectos habes. At cum amicis nobiſcum ſcilicet viuere erit iucun-
diſſimum. Scripſit ad te Binas vt prienam proficiſcaris. Eam tu urbem ſi gratius iha-
bitaueris: & ipſi eo ad te aduolabimus. Vale.

¶ Solon Salaminius.

Olon Execeſtide filius Salaminus primum quidem ipſam ſiſactheam inue-
xit athenienſibus: ſic autem appellabatur corporum poſſeſſionumq; redem-
ptio. plurimi quippe per ſumam inopiã ſceneratoribus corpora ſua expone-
bant: ac ſuper his fenerabantur. Cum igitur ſeptem ſibi talenta ex patrimonio ſui iure
deberentur: ea prior iduliſit. ac reliquos idem facere exemplo ſuo prouocauit. Ea q; lex
ſiſacthea appellata eſt: hoc illi id quod minime obſcurum eſt ſcelix initium fauſtumq;
fuit ad cãteras condendas leges: quas enumerare longiſſimum eſſet minimeq; neces-
ſarium: cum illæ tabulis æreis incisæ ſunt. Eſt autem id ipſius factum vel celeberrimũ
cum de proprietate ſalaminẽ ipſius patriæ inter athenienſes: & megarenſes ferme uſq;
ad iteritum armis dimicatum eſſet: multiſq; cladibus acceptis: capitale apud atheniẽ-
ſes eſſe cõpſiſſet ſiquis legem de vindicanda inſula ferre auderet. Sollicitus Solon ne
vel tacendo pagẽ Reipub. conſuleret: vel conſulendo ſibi noceret: ſubitam ſibi demen-
tiam ſimulat: cui venia nõ dicturus modo prohibita: ſed & facturus erat. Deformis
habitu more vecordiã in publicum euolat: factoque cõcurſu hominum: quo magis cõ-
ſilium diſſimulet: inſolitis ſibi verſibus.

Mutata patria pholegandrius aut ſicinites.

Tunc ego dicebar: Atticus ante fui.

Certe hominum rumor ſubito volitaret ad aures

Atticus hic hominum quis fugitur ſalamis.

Ad ſalamina graue expulſuri dedecus imus.

Et conſerturi ſumimus arma manus.

Per præconem ſuadere populo cõp̃it quod verabatur. Omniumq; ita aios cõp̃it. vt
aduerſus megarenſes bellum extemplo decernerent: inſulaq; deuictis hoſtibus athe-
nienſium fieret. Perſuaſit Athenienſibus in thracia quoque ſibi vindicare cherson-

sum: ac ne magis vi q̃ iure. Salaminam possidere videretur. effossis quibusdam tumulis cadauera ad orientem solem cōuersa. qui atheniensibus sepeliendi mos erat. ostendit sepulchra item ipsa ad orientem posita: isculptaq; ipsis paganorum nomina: quod quidem p̃prium Atheniēsiū fuit. Aiunt pleriq; illum ex idē Homeri scripsisse cathalogum ab eo loco: vbi aiacem ex salamina duodecim duxisse naues ait.

Bissenis salamine Ajax cum nauibus ibat.

Cecropidum quo castra loco posuere phalanges.

Ex eo iam tempore plēbis i se animos ita conuerterat: vt sibi illum omnes percupide regnare cuperent. Eis vero ille i tantum affuit: vt acquiesceret: vt auctore Solicrate p̃sistratum quoq; p̃pinquum suum: cū sibi tyrannidem parare intelligeret: quantum in se fuit p̃hibuerit: nam euocata cōtione profectus i publicum lorica armatus & clypeo p̃sistrati insidias: & improbos conatus aperuit. Neq; id solum: verum & iuuare paratum ac pro libertate sese pugnaturum asseuerauit. Viri inquit Athenienses alijs quidem sapientior: alijs vero fortior sum. sapientior enim illis sum: qui p̃sistratum istā non animaduertunt. fortiorq; his: qui sciūt illum quidem: sed metu reticent. Senatus vero: q; studerēt p̃sistrato: insanire illum p̃clamabat: At ille meam inquit insaniam ciuibus breui tempus ostendet: qui p̃sistratidæ essent: cum veritas in lucem venerit. Elig autem ipsius de tyrānide p̃sistrati sunt hi.

Vis niuis & pelagi tempestas nube creatur.

Horrendum excutiunt sydera clara sonum.

Et cecidere viris persæpe potentibus vrbes.

Seruiuit soli nescia plebs domino.

Iam vero p̃sistrato rerum potio minime obtemperās: ante curiam arma deposuit dicens illud. Opatria tibi equidem verbo & opere auxiliatus sum: in ægyptū nauigauit: atq; inde cyprium p̃fectus postremo ad cræsum peruenit: a quo interrogatus: quis nā sibi felix videretur: Thelus inquit atheniensis & cleobis: & Bito & cætera quæ sunt in ore omnium. Aiunt quidam Cræsum cum se exquisitissime omnium ornamētorum genere composuisset: sublimiq; in solio sederet: interrogasse cum an pulchrius vnq; spectaculum viderit: illumq; dixisse gallos gallinaceos: falianos: atq; pauones. Naturali enim eos flore & incredibili speciositate vestiri. A cræso deinde in Ciliciam p̃fectus urbem condidit: atq; ex suo nomine Solos appellauit: i qua paucos atheniensium statuit: qui tractu temporis cum patriam vocem corrupissent: soleecizare dicti sunt: & appellabantur hi quidem Solenses qui Cyprij vero Solij. Cum vero p̃sistratum i Tyrānide perseuerare didicisset: ista atheniensibus scripsit. Si quidem per vestram vacordiam dira toleratis: nihil in hac parte dijs acceptum referatis: ipse enim horum vobis causa estis. qui pignora: vt duram seruitutē pateremini dedistis. Vestrum vero vnusquisq; vulpis vestigijs incedit. Omnibus autem vna leuis & stolidus mens est. Quippe viri linguam sermonemq; varium & plenum astutia & fallacia attenditis. rerum exitū considerare nescitis.

Tristia commisse luitis si pramia noxæ.

Non vos in superos concitet ira deos.

Nanq; viros auxit vestri custodia quondam.

Subdita qui nobis sub iuga colla premunt.

Nam: quiuis vestrum sequitur vestigia vulpis:

Mens stulta est vobis omnibus atq; leuis.

Linguam & enim aspicitis hominum diuersaq; verba:

Quod faciunt sed non cernere vultis opus.
Hec ille. pisiistratus aut cum illius fugam didicisset: sic ad eum scripsit.

¶ Pisiistratus Soloni salutem.

En solus graecorum tyrānidē arripui. neq; mihi rem alienā vsurpauī. Quippe genus a Cecrope duco: id enim mihi meo iure vēdico quod atheniēses olim cum iureiurādo firmassent: codro illiusq; genti prābituros: postmodum abstulerāt. Ceterę in deos: vel in homines nihil alias pecco. Leges quas ipse atheniēsis dedisti: seruari atq; secūdum eas viuere iubeo: Et quidem melius seruātur q̄ possent: si multitudinis imperio res ageret. permitto enim neminem iniuriam inferre: ac Tyrannus ego prater dignitatem & honorem nihil a plebe differo: solis eis stipēdijs contentus quā ijs quoq; qui ante me regnarūt debebantur. Deniq; atheniēsiū singuli decimas frugum suarū separant non in vsus nostros cōsumendas: verum sacrificijs publicis commodisq; cōmunibus & si quādo bellum contra nos emerferit in sumptus deputādas. Tibi equidem nihil succēso q̄ mentem meam cōsiliūmq; detexeris: quippe id potius beniuolētia Ciuitatis q̄ mei odio detexisti: ac praterea q̄ ignorares cuiusmodi ego Rex futurus essem: qui iusti rectiq; tenax abs te factum scio: id enim si didicisses equo animo & conatus meos forte tolerasses: & te fugā haud quamquā commisisses. Redi igitur domum plena fide mihi & iniurato credēs nihil igratum passurū a pisiistrato Solonem. Nosti enim neminem etiam ex inimicorū numero mali quippiam a me perpesum. Deniq; si placuerit frui nostra amicitia: iter primos eris. Nihil enim in te fraudis infidelitatisq; cōspicio. q̄ si aliter habitare athenis nolueris: pro arbitrio tuo id facies: tantum ne nostri gratia patria excideris Vale. Hec Pisiistratus. Solon autem humana vitā terminum. lxx. annos esse ait: Videt autem id prāclare statuissē si quis parētes nō enutrierit: is ignobilis & obscurus esto. similiter & qui patrimonij versurā fecerit: is itē sectatum ocium oībus accusare volētibus obnoxius esto. Porro Lysias ī oratione quā cōtra Niciam scripsit. Draconē asserit eā scripsisse legem: Solonemq; tulisse: cum itē qui nequitia ac flagitijs īsignis eēt tribunali publicisq; suggestis arcendū statuit. Athletarū quoq; prēmia castigata moderatione correxit: & ei quidē qui in olympia vicisset quingētās dragmas: qui vero ī isthmia ei dari cētum cōstituit: eademq; ratione ī certaminibus ceteris: Esse enim ī congruum huiusmodi honores modū desiderare: solum mō eos qui ī preliis occubuissent prēmijs esse illustrādos: quoq; filios publice nutriendos erudiendosq; praecepit. Quo sane animati singuli fortiter ac strenue ī bellis dimicabant: sic polyzelus: sic cinegyrus: sic callimachus: sic omnes qui ī Marathonis expeditione pugnaverunt: sic praterea Armodius: Aristogiton: Miltiades: innumerabilesq; alij. Hi vero dum exercētur nimium prāciosi sumptuosiq; athletā. Et dum vincūt reipū. detrimēto sunt: & cōtra patriam magis q̄ aduersus puocatores coronātur: ac iuxta Euripidem cū senuerint pallis cōsumptis perit trama. Id prēuidēs Solon eos modice accepit. Prāclare & illud statuit: curatorem cū pupilloꝝ matre nō inhabitare: cauit q̄ ne is fieret curator: ad quē post pupilloꝝ obitum substantia spectaret: Illud item nō licere anulario: vēditi anuli seruare sigillū. & qui alteri vnū oculū eruerit ei ambos erui debere: & q̄ nō posuisti: ne tollas. siq; secus facit capitale esto: principē si ebrius dephēsus eēt morte mulctādū: Homerī poemata vt ordine refarcirent scripsit: vt cēt versū sensūq; cōsequētia. Magis ergo Solō q̄ pisiistratus homerū illustrauit: vt in quito Megaricorum dieuchias ait. Primus aut trigēsimam diem mensis ἔμην καὶ ἡεῶν appellauit. nouemq; principū numerū ad sentētiās dicēdas prior instituit vt Apollodorus: in secūdo de legislatoribus refert. Seditione aut inter vrbānos agrestesq; ac maritimos

exorta: neutrag; se partium fecit. Aiebat sermonē esse effigiē operis. Regē qui esset fortissimus viribus leges araneag; telis dicebat eē similimas. Illis qppe siqd leue & ibe cillum iciderit: inuolui ab eis atq; cōtegi. Si quid maius aut grauius perūpi ac perire. Sermonē quidē silētio: silētiū vero tpe signari dicebat. Qui apud tyrānos possent cos calculis quibus in cōponendis rationibus vtimur cōparare consueuerat: vt. n. illi interdum maiorem numex; interdum minorē significant: ita & Tyrānos hor; quēq; pro ut libitum fuerit: aliqn illustrem & inclitum: aliqn obscur; habere & ignobilem. Inter rogatus cuius rei gratia cōtra parricidā legem nō tulisset: q; desperasset ait hoc scelus: quo pacto itē homines minime humana iura violarēt. si sic doleant & afficiant qui in iurijs non lacescunt: vt qui lacescunt facietatē ex diuitijs nasci: & ex facietate contumelias gigni. Atheniēses vero vt dies secundū lunæ cursum agerēt monuit: Thespim tragedias docere phibuit: iutilē eas falsiloquentiā vocans: vbi ergo seipsum pibstratus costernauit: inde ait ista pullularūt. Sunt autē eius monita qbus consulere solebat hoi bus: vt ait apollodor⁹ i libro de philosophor; scētis. huiusmodi virtutē atq; pbitatem iuramēto fideliozem cēse mentiri noli: praelara studiose meditare amicos: cito noli acquirere. Quos autē acquisieris reprobare caue. Tunc rege cū primum didiceris regi: cōsule nō quæ suauissima: sed q sunt optima. aiūm: ac rationem ducē sequere. Noli malis congregi: deos honora parentes reuerere. Fertur & minermum increpassē cum scripserit. lx. annum fatalem esse: monuisseq; vt octogesium scriberet. Sexdenos possunt annos deprendere fata.

Et morbi curæ sint peul atq; graues.

At mihi si quisq; sit par: hunc tollet: vtq;

Si dixi similem: sit procul inuidia

Affereq; huc vicos huc te iuuet edere cantus

Octaginta annos prendere fara queunt.

Sunt item quæ metro celebrantur eius præcepta in hunc sensum:

Ne forte qui tegant quod intus habebunt:

Dum voce te loquuntur ac tenent blanda

Odiū: memento singulos probe serues.

Ne lingua duplex ex atra sonet mente.

Caute singulos obſua: ne forte odiū in corde tegāt dū blāda & arridenti facie te allo-
quunt: Duplexq; illis lingua atra ex mente sonet. Cōstat eū scripsisse leges: cōciōes quo-
q; & in seipsū monita elegia. De Salamīa itē atheniēsiūq; repu. ad quinq; milia versuū

Iambos quoq; & Epodos. Porro ipsius imagini i hunc sensum epigrāma scriptum ē.

Quæ dudum rabidas medorum propulit iras.

Legiferum solona pulchra tenet salamis

Floruit maxie circa. xl. & .vi. olympiadē: cuius tertio anno princeps atheniēsiū fuit: vt

ait Soficrates: quo ē tpe leges eis dedit. Obijt autē in cypro ætatis suæ anno octogesi-

mo: hoc suis mādās vt Salaminā eius ossa trāsserrēt: atq; in cinerē soluta p puinciā dis-

seminarēt: quocirca & cratin⁹ i deterio ib⁹ ipm ita loquētē facit: habito hāc isulā: vt q

dē fama ē hoīum semiat⁹ p oēm aiacis vrbē. Extat d illo & nost⁹ epigrāma epigrāma

tū libro: vbi & de sapiēribus oibus & doctrina præstātib⁹ viris oī gñe metroq; loquor.

Cypria defunctū cremauit flamma solonem.

Sed dispersa agris ossa tenet salamis:

Pulchrę vexerunt animam super æthera currus.

Hic leges curas condidit ante leues.

Aiunt & hanc ipsius fuisse sententiam. Nihil nimis: ipsumque refert Dialcorides in commentarijs: cum lachrymaretur ac lugeret defunctum filium dicereturque sibi a quodam: at nihil proficis: respondisse: at propter hoc ipsum illachrymor: quia nihil proficio: feruntur & ista illius epistola.

¶ Solon Periandro.

Cribis tibi plurimos insidiari. At tu siquidem omnes e medio tuleris: nec sic quidem proficis: insidiaberis. n. tibi quispiam ex his & quos minime suspectos habes: partim sibi quidem metuens: partim te reprehendens quod omnia formides: nihilque non metuas: partim item civitati gratificari cupiens. Esset ergo optimum abstinere Tyrannide: ut causas omnes metus euaderes. quod si tyrannidi insistendum censes copares necesse est tibi externas vires: & peregrina auxilia urbanis viribus maiora: ut iam tibi nullus infestus sit: & tu neminem extorrem agas. Vale.

¶ Solon Epimenidi.

Eque leges mea profecto atheniensibus profuturum multum erant: neque tu eis antiquatis civitati vili fuisti emolumento. Deus. n. ac latores legum non solum iuvare civitates possunt: sed quod multitudinem agunt in quacumque sententiam volunt. Hi. n. si recte rem administrant: deus ac leges utiles sunt: sin autem male: nihil prosunt: neque sane mea leges: ac iura quae scripsi quicquam profuerunt: sed qui illas transgressi sunt magna reipublicae inuexere detrimenta: qui Pisistrato ne tyrannidem inuaderet non obstituerunt: neque vero futura praedicenti mihi fides habebatur. Illeque fidelior estimabatur atheniensibus blandiens quam ego vera proloquens. Positis igitur armis pro curia his quidem qui Pisistratum gestire tyrannidem non animadverterunt sapientiores: eis vero qui libertatem reipublicae afferere metuerent fortior esse me dixi. Qui tamen Solonis vesaniam reprehendebant: tandem ita patriam contestatus excessi. O patria hic quidem Solon tibi opem ferre & factum & dictum promptus & paratus est. Ceterum hisce & insanire videor: itaque te deserta proficiscor solus ex omnibus Pisistrati inimicus. Isti quippe illi & favere & obsequi parati sunt. Nosti. n. profecto hominem amice quanto ille astutus: quo ingenio: qua arte tyrannidem inuaserit: nam cepit quidem blande plaudere: deinde tibi et vulnera inflixit: ac progressus in publicum: eaque se ab hostibus accepisse vociferans orabat quadringentos roburitissimos iuvenes sibi custodes darent. At illi me quidem reluctante & reclamante viros praebuerunt: Erant autem hi armati validis fustibus: his itaque stipatus statum reipublicae evertit: dumque illi spe inani pauperes ne sub mercede seruirent se liberare student: omnes una sub iugum missi sunt: unusque seruiunt Pisistrato.

¶ Solon Pisistrato.

Redo equidem nihil me abs te passum mali: nam ante tyrannidem tibi amicus eram: ne nunc quidem magis infestus quam alius quilibet atheniensium qui tyrannidem non ament: siue autem unius imperio regi: siue publice rem administrari illis utilius sit ex sua quisque sententia statuatur. Certe tyrannorum te omnium esse praestantissimum fateor. Athenas autem redire mihi utile non esse cognosco: ne quis me iuste reprehendat: sit qui atheniensibus dudum rempublicam ex aequo administranda tradideram: praesensque oblatam mihi tyrannidem sponte declinaueram: modo rediens factum tuum subita paenitentia probare videar.

¶ Solon Cræso.

Implector mirifice tuam in nos benivolentiam: & per deos immortales nisi apud me iam pridem statuissem ibi sedem habere: ubi respublica sit libera: mallem apud te in tuo regno vitam: quam athenis ducere: violenter tyrannidem exercete Pisistrato: verum gratius illic ex instituto nostro vivimus: ubi sunt omnibus aequa & communia iura: veniam tamen ad te ut tuo vel hospitio tantisper fruam.

Chilo Lacedæmonius.

Hilo Lacedæmonius patre Damageto fuit. Hic scripsit elegiam versus ferme ad ducetos: dicebat autem futurorum prouidentiam ratione comprehendere posse pro virtute viri. Indignati fratri: q̄ Ephorus ipse nō fieret cum ille fuisset: ego inquit pati iniurias scio: non tu: fuit autē Ephorus circa quinquagesimam: & quintam olympiadem. Porro pamphila circa sextam ait primumq; ephorū fuisse sub euthi demo auctore. Soficrate: Primumq; instituisse: vt ephori regibus adiungerentur. Sartyrus Lycurgum dixit. Hic vt Herodotus in primo historiaꝝ libro refert. Hippocrati in olympia sacrificanti cum feruere absq; ignis adminiculo lebetes cepissem: cōsuluit aut persistere celibem: vel si duxisset vxorem dimitteret filiosq; necaret: fertur: & asopum interrogasse q̄dam faceret iuppiter: illumq; respondisse excelsa humiliat: & humilia extollit: rogatus quo differunt periti ab imperitis: bona inquit spe: quid sit difficile: archana inq̄ reticere: & ocium recte disponere iniuriasq; tolerare posse: præcipiebat: & hec linguam semper quidē sed in conuiuio præsertim continēdam: pximo non maledicēdum: alioquin audituros quæ nos mœrore conficiant. Nemini intentandas minas: esse. n. muliebre: promptius ad amicorum aduersos casus q̄ ad secundos successus accurēdum: vxorem humilem apparatu modico ducendam: mortuo non maledicēdum: honorandam senectutem: obseruādum seipsum: damnum potius q̄ turpe lucrum eligēdum id quippe semel tantum augere hoc semper: elato secundis rebus nō aridēdum: fortem mansuetum esse oportere: vt proximi nō tam metuant: q̄ reuerentur. Discēdum domui suæ rite præesse: linguam præire animo nō permittēdā: superandam iracūdiam. diuinationem nō execrandam: impossibilia non appetanda: in via nō festinādum: inter loquēdum non agitandā manum: esse. n. vecordium: obtēperandū legibus quietē adamādum: inter cæteras eius snias hæc maxime placuit qua dixerat sapi deis coribus: aux̄ examinari: & dare apertū sui documentū. Auro aut bonorū malorūq; hominū mentē cuiusmodi sit cōprobari: Aiunt illum cū iam esset vetulus dixisse sibi nihil esse consciū in tota vita ingrate fecisse: vna tñ re se modice moueri: q̄ cū semel inter amicos illi iudicandū esset: neq; contra ius agere aliqd vellet persuaserit amico iudiciū a se puocare: vt sicut utrūq; legem scilicet amicūq; seruaret: maxima gloria præcipue apud græcos fuit: q̄ de Cytheris insula laconia prædixerit. Nam cū illius naturam sitūq; didicisset: vtinam inq̄ hæc nunq̄ fuisset: aut certe simul ac visa est submersa esset: præclare sane ac rite præuidit. Demaratus enim lacedæmone fugiens Xerxi consulerat in ea insula naues cōtinere: & profecto in ditionem hostiū venisset grācia si id regi persuasisset. Postmodum vero Nicias bello pelopēnesia eo euerfa insula: præsidium illic atheniensium statuit lacedæmoniosq; multis cladib⁹ afflixit: erat in loquēdo breuis: atq; ob eam rē Aristagoras milesius hunc loquendi morem Chilonium appellat. Senuerat iam circa quinquagesimam & primam olympiadem: quoq; tpe vigeat Aesopus orator. Obiit autem vt Hermippus ait pisæ amplexus atq; osculatus filium q̄ in olympia fuisset coronatus: Defunctū asserunt in modica læticia: & senij imbecillitate. Ipsiq; omnes quid ad celebritatem conuertāt honorificentissime iusta psoluerūt. Est: & in hunc nostrum epigramma.

Phosfore reddatur polux tibi grā: q̄ fert

Chilonis natus tempora cincta pugil:

Serta videns nati genitor si gaudia summat:

Non mihi sic tali mors odiosa foret

Ipsius item imagini inscriptum elogium primum ex septem sapientibus claruisse sapientia testatur: Eius est ea sententiola: sponsioni non deesse iacturam: Breuis quoque epistola ipsius fertur huiusmodi.

¶ Chilo Periandro salutem.

i Vbes uti militia vacem extorrisque agam: quasi tu in tuto futurus sis atque ego monarchæ viro nec sua tuta esse puto felicemque eum tyrannum censeo cui in sua domo absque sanguine contigerit mori.

¶ Pittacus Mithyleneus.

p Itacus Mithyleneus Hyrradio patre quem Thraca fuisse Duris auctor est: hic una cum Alcæi fratribus Melanchrum Lesbii Tyrannum profligauit. Et cum de agri Achillitidis possessione inter athenienses & mityleneos armis decerneretur. Imperator ipse exercitus cum phrinone atheniensium duce qui & pancratistes & olympionices fuerat singulari certamine pugnare instituit. Ræte igitur clypeo regens phrynonem eo dummodo cauere indoluit: ipsoque perempto agrum seruauit: postmodum vero athenienses disceptasse cum mityleneis de possessione agri: ipsumque a Periandro controuersia iudice atheniensibus adiudicatum tradit Apollodorus in chroniciis: tunc igitur Pittacum in summo honore mitylenenses habuere: eique principatum tradiderunt: quem ille cum decem annis tenuisset & rempublicam præclaris ordinibus constituisset: seipsum sponte magistratu abdicauit. Decem inde alios superuixit annos agrumque sibi a mityleneis traditum sacrauit: qui nunc Pittacus dicitur. Porro Socrætes partem ipsius abscidisse: dimidiumque plus toto dixisse testatur: sed & Cræso pecunias ad se mittente suscipere noluit duplo plura quam vellet se habere contestans. Defuncto enim fratre sine liberis hereditatem ad se pertinere. Pamphila autem in secundo commentario Tyræum refert ipsius filium cum sederet in Tonsrina cumis: iniecta securi ab arario fuisse necatum. Acumanis vero victum homicidam ad Pittacum missum: atque ab eo poena fuisse absolutum dicente cum rem cognouisset indulgentiam poenitentiam esse præferendam. Heraclitus autem Alcæum asserit habuisse captiuum: liberumque dimisisse: veniamque supplicio meliorem dixisse. Ebrios cum peccarent duplici incommodo afficiendos per leges statuit: ut cauerent temulentiam: abundat quippe vino insula. Feruntur eius istæ sententiæ. Perdifficile est bonum esse: cuius versiculi & simonides meminit. Plato item in Protagora: necessitati nec deos reluctari: principatum viros declarare. Interrogatus aliquando quid esset optimum: quod impresentiarum inquit occurrit bene agere: A cræso item rogatus quidnam esse maximum imperium ligni inquit varis legem. scilicet signans. Dicebat autem victorias sine sanguine acquiri. Phocæico item dicenti. quarendum esse studiosum ac frugi virum: etiam si valde inquit quaesieris non inuenies. Percurrentibus quidnam esset gratificum: tempus ait: quid obscurum? futurorum euentus inquit: quid fidele? terra: quid contra infidum? mare inquit. Dicebat prudentium virorum esse: prius quam aduersa contingant. prouidere ne veniant: fortium vero cum illa contigerint æquo animo ferre. Quod inquit facere intendis noli prædicare: nam si facere nequiueris: rideberis: infelicitatem nemini improperaueris: ne iuste quarimoniam pateas. Depositu cum acceperis: redde. Amico noli maledicere: ne inimico quidem pietatem colas: frugi esto: pudicitiam ama veritati stude: fidem: peritiam: dexteritatem: sodalitiū diligentiamque custodi. Quæ vero cecinit: maxime probatur. Hæc sunt sumpto arcu & iaculis sagittiferaque pharetra impetendum hominem nequaquam. Nam fidum nihil lingua loqui preualet: dum cordi duplex alte insedit sensus: fecit item ad sex

centos elegios versus: & captim de legib⁹ ad ciues. floruit maxime circa .xlj. olympia
dē: mortuus ē aut sub Aristomene tertio anno. li. olympiadis: cū vixisset ānos plusq̃.
lxx. senio cōfectus: sepultūq; i Lesbō mausoleo ipsius inscriptū epigramma signat.

Condidit hoc tumulo lachrymis te pittace lesbos

Sacra suis: obitu languida facta tuo.

Est illa eius sniola: tps nosce: fuit & alter Pittacus legifer: cuius: & fauorimus i primo
cōmentarior: & demetrius i æquiucis meminit: q & minor appellatus est. Fert aut
sapiens illē cū ab atarnete adulescente cōpelleret: vt moneret vtra sibi ducēda cēt vxor
duas quippe se expetere: alteram quidē opibus sibi: & genere parē: alteram vtra i re ex
cellentē: bacillo senū adminiculo elato admonisse pergeret ad triuiū ciuitatis: quo lu
dēdi cā pueri conueniunt: eosq; consuleret quid facto opus cēt: sequereturq; illoz mo
nita. Sicq; factum esse. Adulescētēq; illum pueroz vocibus dāmonitū æquale sibi du
xisse: id factum Callimachus in epigaramatibus venustissime scribit.

Hospes atarnites rogauit pittacō. olim.

Sic mytilenq̃ hyrradinoq; satum.

Magne senex gemē cupiūt mihi nuber: q̃z

Et genere atq; opibus conuenit vna mihi:

Altera præcellit: quid præstat cōsule: dicq;

Vtra ex his potius sit capiēda mihi.

Hic baculū tollēs sic tela senilia dixit.

Consiliū pueri quod petis expedient.

Dionemq; itidem admonet facere: parē. s. eligere: videtur autem ex affectu ista dixisse.

Quippe nobiliore ipse duxerat Draconis. s. penthili filii sororem quē illi immodice su
perba erat. Hunc alcaus Sarpodē: & sarapū vocat: q; latos pedēs traheret cheropadē
autē q; vulnera in pedibus haberet: quæ choerades appellant: gabricum: q; frustra in
tumesceret. Phisonem vero: & gastrone. q; pingui esset aq̃liculo. Zophodorpide quo
q; obtusam haberet oculor: aciem. Agasyrtū vero: q; obrectatoribus pateret: & for
didus cēt. Huic exercitium fuit molēdi tritici: vt Clearchus philosophus testatur: est
aut eius breuis epistola hmōi. Pittacus Cræso. Iubes me i Lydiam venire inspectatur
opes tuas. Ego: & si illas minime aspexi: nihil ambigo. Alyattis filiū regum oīum esse
opulētissimum auroq; refertissimū: neq; vero amplius quicq; habituri sumus: si sardis
ad te accesserimus. Auro. n. ipsi nō indigemus contrēti modico vitæ stipēdio: quantum
satis sit mihi: & amicis. Veniam tñ vt tibi perhumano: & hospitali viro familiaris effi
ciar: Vale.

¶ Bias prienæus.

Ianti prienæo pater fuit Teutamius: hunc Satyrus septē reliquis prætulit: su
isse opulētum plariq; autumāt. Duris aduenā fuisse testat. Phanodicus vero
captiuas eū puellas redimisse messenias: sibiq; in filias nutrisse: ac postmodū
adicētis dotibus messanam parētibus illas remisisse. Breui post tēpore inuento: vt dixi
mus a piscatoribus aureo tripode: cui erat inscriptū sapiētī. Satyrus quidē puellas: alij
vero ex quibus phanodicus ē: illaz patrem in cōtione venisse ait. Biantēq; expositis quē
i se egisset appellasse sapiētē: sicq; tripoda ad eum missum: eo cōspecto dixisse bian
tē Apollinem cē sapiētē: neq; illum admisisse: alij Thebis Herculi sacrasse referūt: q;
cēt prienæq; Thebanor: Colonia phandico id ipsum asserēte. Fert cum ab Alyatte prie
næ ipsius patria obsideret biantē ex idustira duos saginasse mulos eosq; in castra impu
lisse: eis cōspectis obstupuisse regem: q; bruta quoq; animalia largas obsecror: copi

as pferet: ac de soluēda obsidiōe cogitantē explorandī gratia nūtiū in vrbe dimississe: biā
tē consilio regis explorato magnos arenæ acervos tritico operuisse hoīq; ostēdisse: co
agnito regem cum prienēsis pacē percussisse: ex continēti regem biantī vt ac se perge
ret mādasse: illumq; dixisse: equidem rex capas edere atq; ac flere iubeo. Fert: & in cau
sis orandis summus atq; acutissimus fuisse bonam tñ in partem dicēdi vim exercere so
litum. Idq; demodicū aleritum significasse: cū diceret: Oratori prienāam cām eē imi
randam Hipponactēq; similiter: q; dum laudare quēpiam summæ integritatis vellet:
eum biantē priēse ait cās egisse prastātius: Morit & ipse in hunc modum. cām p ami
co dixerat iam verulus: & cum a dicēdi labore quēisset: caput ī sinibus nepotis filij. s. fi
liæ fessū reclinauit. Cum vero aduersarius itē perorasset: iudicesq; sentētiā pro eo di
xissent qui causā suā biantē habuerat patronum: soluto iudicio. Nepotis in gremio ef
flauisse animam compertus ē: ipsumq; magnifice sepeliuit. Ciuitas atq; eius laudes tu
mulo inscripsit.

Petra prienāum tegit hic cōmissa biantem.

Ornamentum ingens qui fuit ionijs.

Et est nostrum.

Petra bianta tegit stygias pyllenus vndas:

Quas duxit niueum tempora canicie:

Perpetuam noctem pueri dormiuit in vlnis.

Dixerat vt socij credita iura sibi:

Scriptū autem de Ionia ad duomilia versus: quo. s. mō felix esse posset: placuerūt eius
istæ imprimis sniæ. Ciuibus placere oibus stude: habet. n. id multum gratiæ. Contra
vero fastus: ac superbia semper nocuit: & illud corpore quidē eē validum naturæ mu
nus ē. Porro quæ vtilia sint patriæ dicere animi: ac prudētiæ proprium: pecuniarū aut
copiam plurimis ēt forte obuēisse: infelice dicebat. qui ferre nequiret infelicitatem:
morbumq; animæ impossibilia amare: & appetere: & aliena: & incommoda nō memi
nisse: interrogatus quidnam eēt difficile: ferre inquit fortiter mutationē in deterius re
rum: nauigabat cum limpijs aliqn: & cum tota tempestate naui quateret fluctib9:
illiq; deos inuocarēt: filete inqt ne vos hinc illi nauigare sētiant: percontanti impio ho
mini quid pietas: nihil respondit: cūq; ille filētij cām sciscitaretur: quia inquit de rebus
nihil ad te pertinetibus quæris: rogatus quid eēt dulce hoibus: spes ait. Male se iter ini
micos: q̄ inter amicos iudicare dicebat. Quippe ex amicis alterq; prorsus futurum ini
micum: ex inimicis autem alterq; amicum: forte interrogatus qdnam faciēs homo de
lectaret: lucrās inquit: dicebat vitæ tempus ita metiēdum: quasi: & diu & parum vi
cturi simus: ita amandū quasi odio simus: habituri malos. n. esse q̄ plurimos. Sic au
tem consulebat. Quodcunq; agere instituis cunctabundus: ac deliberabundus arripe.
Cæterum in eo quod elegeris firmiter persiste noli cito loqui: est. n. insaniæ iudicium:
prudētiā dilige. De dijs ita: vt sunt loquere. Indignum hoīem diuitiarum gratia lau
dare noli: persuadens accipe non cogens. Quodcūq; boni egeris ad Deos refer: viaticū
tibi ab adolescētia ad senectutem sapientiam compara: ea quippe sola est certa veraq;
possessio: meminit biantis. vt dixim9 ēt Hipponax: & ingratus Heraclitus ipsum præ
cipue commēdat his verbis: priene oppidum biantem tulit Teutamī filium: cuius est
opinio illustrior q̄ cæterorum. Et prienæ sacellum ipsi dedicarunt: quod Teutonū
dicitur. eius est sententiā plures mali sunt.

Cleobolus:

LIBER PRIMVS

x

Leobulus Euagoræ filius ex lino siue vt duris auctor ē ex caria fuit: ei⁹ gen⁹
 c pleriq; ad herculem referunt. Corporis viribus: ac spem fuisse insignem: agy
 ptumq; percipiendæ philosophiæ gratia petisse tradunt. Natamq; illi filiam
 Cleobulinam ex ametroꝝ enigmatum vatem Cuius: & Cratinus meminit in eiusdem
 nominis poemate plurali inscribēs numero sed in mineruæ phanum a Danao constru
 ctum illum instaurasse aiunt. Scripsit autem carmina obscuraq; sententias ad triam
 lia versuum: midæ quoq; mausoleo inscriptum epigramma ab eo factum: non desunt
 qui sentiant ærea sum virgo: & cætera.
 Aenea virgo midæ celebri sum nixa sepulchror
 Allui vnda fluen & plurima germinat arbor.
 Phœbus at exoriens: & splendida luna refulget.
 Flumina labuntur placidæ de montibus vndæ.
 Littora commiscet: deflecto hic marmore multum
 Flucta: midam monco qui præterit esse sepultum.
 Innituntur autem Simonidis testimonio: qui vituperare videtur cur tantas laudes in
 eius statuam tanto verborum strepitu congegnerit: vt eam indeficiētibus omnibus ver
 nis floribus: solisq; flammis & auræ lunæ & æquoreis vndis comparauerit: ipsumq;
 Cleobulum aperte fatuum appellabat.
 Quis lindium cleobulon efferret laudans:
 Fluminibus & vernis rosis obicientem
 Elammæq; solis auræq; lunæ
 Marisq; vorticibus columnas & robur:
 Infra sunt quoniam cuncta cælestes diuos.
 Lapidem enim mortalium manus frangunt:
 Hoc nempe consilium viri est parum sani.
 Vnde constat Homeri illud non esse: qui multis annis midam præcessit vt aiunt:
 Eertur in commentarijs pamphilæ ipsius huiusmodi enigma.
 Est vnus genitor: nati bona pignora bis sex.
 Triginta cuius natæ: sed dispare forma.
 Hæ niue aspectu: nigræq; coloribus illæ:
 Atq; imortales omnes moriuntur ad vnam.
 Vnus pater est: isq; duodecim filios habet: eorū singuli. xxx. sunt filia: pulchra specie
 & varia: aliæ namq; sunt candidæ: aliæ nigræ: immortales vero sunt: & moriunt om
 nes: est autem annus: Sunt & istæ ex sententijs illius celebres imperitia in omnibus ma
 iori ex parte dominatur: & multitudo verborū. Sed tempus sufficiet: sentire atq; sape
 re illustre aliquid: & inclytum stude inanis. Et ingratus ne sis: filias nuptui locari opor
 tere ætate virgines sed prudētia: & sensu mulieres: docens per id virgines quoq; erudi
 endas esse: dicebat amicos: beneficijs fouēdos: vt amiciores sint inimicos at amicos fa
 ciendos. Cauendam. n. vituperationem amicorum: insidiasq; inimicorum fugiendas.
 Illud item anteq̃ domo quis exeat quid acturus sit apud se pertractet. Rursus cum re
 dierit quid egerit recogitet: consulebatq; corpus rite exercendum: audendi magis q̃ lo
 quendi studiosum esse oportere: intentum studiij potius q̃ imperitum: linguam habe
 re laudabilem proprium virtutis esse alienum a vitio: iniusticiam fugere: ciuitati ea cō
 sulenda quæ sunt optima: voluptatem frenandam: vt nihil legendum: erudiendos li
 bros: inimicitia soluendas cum muliere: neq; blandicijs agendum: neq; præsentib⁹ ex

traneis iurgandum. Illud quippe vercordiam: istud vefaniam significare famulū vino hilarem non puniendum: videri. n. id demētius esse: vxorem sibi parem eligendā. Nam si clariorem te duxeris inquit: affines dños habebis: iurgātibus non insultandum: inimicos quippe ex ea irrisiones fieri: dū secunda fortuna aridet superbire noli: aduersa p̄strepēte noli frangi: fortunæ mutatiōes fortiter p̄ferre disce: obiit senex annorū. lxx. eius q̄ laudes tumulo inscriptum epigramma cōtinet. Scriptum & ipse breuē epistola Soloni sic. Cleobolus Soloni. Amici quidē tibi sunt permulti: singulisq̄ domus ē: verum ego Soloni cōmodissimam fore ad inhabitandū lindū censeo ciuitatē. s. liberam. Estq̄ īsula maritima vbi si morari volueris nihil a Pīstrato mali formidabis: atq̄ ad te amici vndiq̄ confluent. Vale.

¶ Periander.

Eriandro Corinthio Cypselus pater fuit: ex heraclidaz gente: vxorem autē Ly
p̄sidem duxit: qua ipse Melissam appellabat: Proclei epidaureū Tyranni:
& Euristhenæ Aristocratis filia: sororisq̄ Aristodemi filiam: qui vt ait He-
raclides ponticus in libro de principatu totius ferme Arcadiæ dominabantur: duosq̄
ex ea filios genuit Cypselum scilicet & lycophronem: alter ex his iuniorem pruden-
tem: maiorem natu stolidum: post aliquā tum temporis accensus ira missam sub gra-
dibus pręgnantē coniugem calcibus percussit: ac necauit: pelicum obtemperando ca-
lūniis: quas tñ postmodum igne cremauit: puerumq̄ Lycophorna matri ploratu iu-
sta soluētē abdicauit: atq̄ in Corcyram agi pręcepit: iam vero vicinus senio illum vt
ei Tyrānidem per manus daret: ad se accersiti iussit. Eius Explorato consilio corcyren-
ses iuuenem interemerunt: hoc ille comperto furijs succensus eorū liberos ad alyattem
abscidēdos misit: Cum autē nauis appropinquasset Samo: iunoni vota faciētes a Sam-
nijs seruati sunt. quod ille vbi didicit: mœrore confectus excessit e vita annos natus fer-
me. lxxx. Socrates eū ante Cræsum obiisse diem asserit. lx. & vno annis ante quadra-
gesimam & nonam olympiadem. Hūc herodotus in primo historiæ Thrasyluli mi-
lesiorū Tyranni hospite fuisse ait. Aristippus autem in primo de antiquis delitijs libro
hec de illo refert: matrem eius crateam illius amore feruentem & clam congregi solitā
illo non inuito tantoq̄ flagitio acquiescente: quod vbi agnitum est: dolens se fuisse dep̄-
hensum: grauius iam ciuibz instabat. Porro Ephorus in historia vouisse illum tradit
si olympia quadriga vicisset aureā statuam deo sacraturū: victoria vero potitum & au-
ri inopem quadā celebritate populari mulieribus procedentibus ornatis: mundū ade-
misisse muliebrem: atq̄ ita donarium misisse asserunt. illum cum sepulchrū suum igno-
rari vellet: tale quippiam molitum: duobus iuuenibus viam quādam ostēdisse: ac ius-
sisse noctu per illam incederent: eumq̄ qui prior occurrisset interimerent ac sepelirent:
postq̄ illos quattuor alios misisse: qui eos necarent ac sepulturā traderēt. Rursus cō-
tra eos misisse plures: itidemq̄ vt facerent imperasse: sicq̄ ipsum primis obuium occi-
sum esse: enimvero Corinthij Cenothaphium illius versibus illustrarunt.

Et sophia & nomis periandrum terra corinthus

Præstantem atræo continet Alma sinu.

Nostrum quoq̄ in illum epigramma est.

Ne tibi iam doleat si non optata sequaris.

Omibus at gaude quæ tribuere dei.

Mœstitia stygias periander cessit ad vmbras:

Quod non prefecit impia vota dolens:

Huius illud est: nihil pecuniarum gratia agendum. Oportere enim modo qui honestus sit nō lucrari: scripsit & ὠδοδῆκας ad duo milia versuum: Dicebat his qui tuto regnare vellent: summa ope nitēdum vt beniuolentia non armis stiparetur. Rogatus aliquādo cur in tyrannide peristeret: quia inquit & sponte & inuitum cedere atq; periculosum ē: Dixit & hæc: bona quies est: ac periculosa temeritas: turpe lucrum: popularis dominatus tyrānide præstantior est: voluptates corruptibiles sunt: honores immortales. Inter secundas res esto moderatus: inter aduersas prudens. amicis & felicibus & infelicibus eūdem te præbe. Quotcūq; pollicitus fueris serua: inter loquēdum caue ne secreta pronuncies: non peccantes modo: verum & peccare gestientes puniri. Primus hic armatis circūseptus incessit: magistratumq; ad tyrannidem transtulit: neq; in urbe degere volētes permittebat. vt cphorus & Aristoteles tradunt. fuit autē circa trigessimam octauam olympiadem: exercuitq; tyrānidem annos quadraginta. Porro Sotion atq; Heraclides & pamphila in quinto commentarioꝝ duos aiunt fuisse periādros: Tyrannum alterum: alter vero sapientem: eumq; ampraciotem: hoc ipsum neāthes quoq; Cyzicenus ait: patruelles sibi inuicē fuisse: & quidē Aristoteles Corinthium asserit fuisse sapientem: Plato negat: ipsius & hoc ē. exercitatio totum valet & valuit & istum quoq; perfodere: feruntur duæ istius epistolæ huiusmodi.

¶ Periander. Sapientibus.

G Rates multas ago Pythio appollini q; in vnum coactos epistolæ meæ repperunt: ipsaq; Corinthum vt confido perducēt: expecto itaq; vos: certe ipsi vobis debitis q̄ maxime populariter congregiar. Sicut igitur anno preterito Sardis in lydiam venistis: ita nunc oro ne pigeat ad me quoq; proficisci Corinthi Tyrannum. Videbunt enim vos & grate quidem Corinthij periandri domum adeuntes.

¶ Periander procleo.

N Obis quidem non ex snia fuit vxoris scelus: tu autem sponte filio ingrato si quid egeris iniuriosus es. Aut igitur immanitatem in filium cōpescce: aut ego illi opem feram: nam & ipse satis diu pœnas dedit.

¶ Trasylbulus Periandro.

G Ræconi quidem tuo nihil dissimulaui: sed ipsum in segetem inducens eminentiores spicas bacillo feriens decutiebam subsequente illo: tibi q; si interrogaueris referret quicquid vel viderit vel audierit a me: & tu ergo sic facito: Si quidē tyrannidem tuto tenere cupis atq; in ea roborari: Ciuitatis principes tolle: siue illi amici: siue inimici videant: quippe tyranno amici quoq; sæpe suspecti sunt.

¶ Anacharsis.

A Nacharsis scythæ Gnuri quiddem filius: Caduidi vero scytharum regis frater matre græca fuit: quamobrem duarum quoq; linguarū peritus erat: scripsit autem & de scytharum legibus: & de his q̄ apud græcos legitima & solennia sunt ad castigationem ac viliores victum: itemq; de re bellica ad nouingentos versus. Præstitit prouerbij occasionem eo q; esset audax & constans in dicendo: vt qui eius constantiam imitaretur: scythicum dicendi genus diceretur imitatus. Eū Socrates athenas concessisse quadagesima & septima olympiade sub Eucrate p̄cipe tradidit. Porro Hermippus Solonis iussu domum: & cuidam ex familia iussisse nunciaret ei anacharsim adesse pro foribus: vt illius conspectu & hospitio si fieri posset frueretur. puerum intus hæc nunciasse soloni: cuiusq; iussu hæc illi renunciaſſe: in proprijs regionibz

hospites fieri: Ad hæc introgressum dixisse Anacharsim: modo se esse in patria: atq; ad se pertinere hospites facere: eã viri dexteritatem admiratum Solonẽ continuo illum admississe & arctissimis amicitie vinculis sibi deuixisse. Post aliquãtulum tps regressum in scythiam cum patrias leges immutare vellet: grãcasq; toto adnifu niteret inducere: in venationis studijs a fratre sagitta percussus interfisse: dicẽtem sermonis & disciplinæ gratia se ex grãcia eruatum: per inuidiam in domo & patria perisse. Quidam græco ritu sacrificantem occisum tradunt.

¶ Est & nostrum in illũ epigramma.

Suadebat Scythicas errans anacharsis in oras

Moribus hoc omnes viuere cæcropidum.

Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem:

Hunc immortales traxit arundo deos.

Huius illud dictum memoratur: vitẽ vuas tris ferre: primã voluptatis: secũdam ebrietatis: tertiam mœroris. Mirari se dixit quomodo apud græcos artifices certaret: iudicaretq; qui opifices non essent. Rogatus quo pacto q abstemius fieret: si turpes inquit ebriosq; motus sibi ante oculos ponat. Mirari item dicebat: quid sit quam obrẽ græci aduersus eos: qui iniurijs lacessunt legẽ ferentes athletas cũ se inuicẽ feriunt honorant. Cũ didicisset q̃tuor digitos naus esse crassitudinem: tm̃ inquit morti p̃p̃inqui sunt q nauigant. Oleũ vesaniæ pharmacũ vixit: q; eo iuncti athletæ contra se inuicẽ magis insaniant. Quõ inquit q mentiri verat: in cauponũ tabernis aperte mēt̃iunt. Admirari dixit cur græci initio cõuiuij paruis calicib⁹ vterent: vbi vero saturati essent maiorib⁹ poculis biberet. Inscribebat aut ipsius imaginib⁹ lingua: ventre: pudẽdis cõtinentum ẽ. rogatus an iscythia sint tibiæ: ne vites quidẽ inquit. percontanti quãnã esset securior nauis: ea inqt quẽ in portũ venerit. Istud quoq; se apud græcos mirabile vidisse referebat: q; fumũ in montib⁹ relinqueret: ligna in urbẽ conuheret. interroganti vtrũ plures sint viui q̃ mortui: nauigãtes inqt vtra in parte cõstituis. exprobrãti sibi attico q; scythia esset: at mihi quidẽ air p̃bro ẽ p̃ria: sed p̃ria tu. rogatus qd̃nã esset hoibus bonũ ac malũ: Inquam inqt. Melius aiebat est amicũ vnũ egregiũ q̃ gregarios multos possidere. Forũ ad fallẽdum inuicẽ atq; ad dãdas auaritiæ manus destinatũ locum dicebat. Ab adole scẽte conuiua passus cõtumeliã: Adole scẽs inquit: si modo cũ iuuenis es vinum nō fers: qñ senueris aquam feres. Inuenit vt quidam volũt ad vitæ vsum anchoram: & singuli rotam. Scripsit & hanc epistolam.

¶ Anacharsis Cræso.

Go lydoꝝ rex in grãciam adueni: græcoꝝ mores & studia & instituta percepturus. Auro aut nihil ego satiq; mihi est ad scythas reuerti meliorem atque doctiorem. Pergam tamẽ ad te Sardis: plurimi faciẽs tibi familiarem & amicũ fieri.

¶ Myson.

Yson Strymonis: vt ait Soficrates cheneus genere Hermippo auctore traditur a vico cetaoico siue laconico sic dictus: numeratq; inter septem sapientes:

¶ Aiunt eius patrem tyrannum fuisse. Fertur a quodam pythiam cum ab Anacharside quæreretur quisnam se esset sapiẽtior: respondisse vt de Chilone prædiximus in Thaletis vita cetaũ quendam mysonem cheneum se sapientiorem esse: hoc illum oraculo sollicitatum vicum peruenisse: eumq; repperisse æstate stiũ aratro aptantẽ: ac dixisse: Atqui o Myson non aratro vacandi nunc tps est: illumq; respondisse satis tempestiuum ad illius parandum. Alij oraculum illud non cetaũ: sed eteũ dixisse autumant: inquiruntq; quid sit eteus: parmenides quidem pagum esse laconicũ vnde

fuerit. Myson. Socrates autem in successionebus patre eteum: matre cheneum fuisse tradit. Euthyphron heraclidis pontici filius cretem asserit: esse enim crate oppidum etean. anaxilaus archadem tradit: meminit ipsius & hipponax dicens & myso quē virorum oīum sapientissimū Apollo prädicaui. Aristoxenus in varia historia hunc ab Apemanti & Timonis moribus non multum abfuisse testis ē: exosos quippe habuisse mortales: deniq; deprehensum lacedæmone solum in solitudine redire: cū ab eo rogaretur q; subito se deprehenderat: cur nemine p̄sente rideret: at ob hoc ipsum ridco dixisse: ex hoc habitū ignobilem q; non ex vrbe: sed ex vico eo q; obscuro natus ē: t: ob q; eam ignobilitatē quā ipsius sunt a plerisq; Pisistrato Tyranno applicari: Aristoxen⁹ item auctoritatem prater Platonē philosophū. Meminit quippe illius in pragona illum p; perianthro cōstituens. Dicebat autē non ex verbis res: sed ex rebus verba esse inquirenda: neq; ppter verba res perfici: sed rex gratia verba cōsumari. Defunctus ē autem atatis anno. lxxvij.

Epimenides.

Epimenides vt ait Theopompus: alij q; complures patrem habuit Phastium alij Dosiadē: alij Agēfarchum tradunt. Cretēsis genere: gnoso vico oriundus effigiem imutasse perhibet. Missus. n. aliquando a patre vt ouē rure deferret meridiano tpe diuertit ex itinere: atq; in spelunca vbi se iactarat quinquaginta & septē annos perpetuo sopore acquieuit. Dehinc somno excitatus quæsiuit ouem: putabat se. n. parum obdormisse: quam cum non inuenisset: in agrum reuertit. Cum vero rerū omnium faciem imutatam cerneret agrum q; in alterius ius concessisse: stupore attornitus: & cunctabundus rediit in oppidum ibi cum domum suam vellet ingredi: quisnam esset interrogatus: vix q; agnitus a iuniore fratre iam vetulo omnem ex illo didicit rei veritatem. Porro illius fama per grāciam volante deo esse carissimus existimatus est. Vnde & Athenienses cum aliquando peste laborarent: responso a Pythia accepto urbem expiari oportere: Niciam nicerati filium misere epimenidem q; ex creta aduocarunt: profectus autem olympiade. xxvij. iustravit urbem pestem q; repressit hoc modo. Sumpsit oues nigro & candido velere. duxit q; in arium pagum: atq; inde quo vellent abire permisit: his qui illas sequebantur mandans vbi cū q; illa accubissent: singulas mactare propicio deo. atq; in hunc modum quieuit lues. Ex eo iam hodie q; per atheniēsiū pagos aras sine nomine inueniri certum est: In eius q; tunc facta est expiationis memoriam. Alij causam dixisse pestis celonium scelus: liberationē q; significasse: atq; ideo mortuos duos adolēscētes cratium & lylinnium: sic q; cladem quæcuisse. Atheniēses ea perniciē liberi Talētum sibi decernūt: & nauim q; illum in certā reueheret: vix ille pecunia repudiata amicitia & societate Atheniēsiū & gnossiorū impetravit: reuersus q; domū paruo post tpe migravit ex vita: atatis suæ anno cētēsimō quinquēgesimo septimo: vt ait phasgo in libro de longæuis: sicut autē Cretenses tradūt ducētēsimō nonagesimo nono: sicut vero Xenophanes Colophonius audisse se dixit cētēsimō quinquagesimo quarto. Scripsit autem curetum & Corybātum generationem & theogoniam ad quinq; milia versuū. Argus quoq; ædificationē & Iasonis in colchōna uigationem ad sex milia & quingentos versus. Scripsit & carptim de sacrificijs & ciuilitate cretēsiū: ac pręterea de Minoe & Rhadamantho ad quattuor milia versuum. Construxit & apud Athenienses phanum verendorū deorū vt ait Lobon argiuus in libro de poetis. fert etiam primus domus atq; agros expiasse: delubra q; fabricasse. Sūt qui illū nō obdormisse: sed ad tēpus excessisse asseuerēt intētū. s. radicibus cædēdis. Ex tat ipsius ad solonē conditorē legū eplā ciuilitatē cōtinēs: quā Minos cretēsiū tradidit

dit. Sed demetrius magnesijs in libro de poetis: ac scriptoribus equiuocis: epistolam
vt recentē neq; cretensi: sed attica locutione: ipsaq; non satis antiqua scriptam arguere
nitit: sit illa sane recēs vt vult ipse: ego & aliam ipsius epistolā repperi in hunc modū.

¶ Epimenides Soloni.

Onfide o amice: si. n. vel seruire assueris vel non bene institutis Atheniēsis
c pisiistratus imineret. imperium profecto diuturnum habuisset. Ceterū viros
haud sane malos aut ignauos seruire cōpulit: sed eos qui iudicij Solonis me-
mores tabescunt: seruire tyrannide diutius esse tolerabunt. Verum & si pisiistratus ci-
uitatem occuparit: non tamē ad illius liberos imperium spero deducēdum. Est enim
perdifficile hominibus liberis praeclarisq; institutis legibus sub seruitute durare. Tu au-
tem noli quāso vagus agi: sed in cretam venire ad nos matura: vbi tyrānus nullus cui
q̄ molestus est. aperta via est. Aderūt certe plurimi illi infestis: tibi amicissimi: nulla er-
go ratio est. cur aliquid molestiae pati pertimescas. hic est textus epistolae. Quidā De-
metrio auctore tradunt accipere solitum a nymphis cibum: eumq; intra bouis vngu-
lam conditū seruare: paulatimq; inde sumere: nullaque exinde egestionē indigere: ne-
que visum vnq̄ edere. meminit huius & Timaeus in secunda. Sunt item qui dicant cre-
tenses illi sacrificia offerre: quasi deo. Aiunt & praesciendi fuisse peritissimū. Deniq; cū
apud Atheniēses munichiam vidisset: ignorare eos dixisse quātarum cladiū causa lo-
cus ille futurus esset: quod si scirent dentibus illū discerpturos: hāc autē praedixit mul-
tis ante temporibus. fertur & primus esse se aecum dixisse: lacedaemonijsq; praedixisse
captiuitatem quā passuri erant ab archadibus: ac se ipsum reuiuiscere saepe simulasse:
theopompus autē in mirabilibus refert epimenidis cū nympharū templum exadifica-
ret vocem e caelo lapsam nō nymphis: sed ioui dedicandū. Cretensibus item prae-
cuisse belli exitum: quod inter archades & lacedaemonios agebatur: eū quem praedixi-
mus: quo in bello deserti ab Orchomenijs lacedaemonij in ius hostium concessere: se-
nuisse illum intra tot dies: quot obdormisset annos. Non desunt qui asseuerāt: & hoc
enim theopompus ait hunc a cretensibus curetē appellari solitū. Myronianus in simi-
libus auctor est: corpus eius penes se lacedaemonij obseruant respōso quodam admo-
niti vt refert Sosibius Iaco. fuerunt alij duo epimenides genealogiae scilicet assertor: &
tertius qui dorice rhodi historiam scripsit.

¶ Pherecydes.

Herecydes Badis filius syrus vt in successionibus alexander tradit: Pittaci au-
p ditor fuit. Eum Theopompus asserit primum oīum de natura & de dijs grē-
cis scripsisse. plurima de illo & stupenda memorātur. Deambulātem enim
secus litus psamium: cum intuitus fuisset nauem plenis velis currētem: post paulum
mergendam praedixisse: sicq; vt dixerat se inspectante contigisse. Hauistā rursus aquā
ex puero cum biberet: post diem tertium terrēmotum futurū predicasse: atq; ita factum
esse cum denuo Messanā ascendisset in olympiam per illo hospiti consuluisse: cum
tota familia idē migrare maturaret: neglexisse illum messanāq; paulo post captā
ab hostibus fuisse. lacedaemonijs solitum dicere neq; aurū neq; argentū honorandum
vt Theopompus in mirabilibus scribit: praecipisse hoc sibi in somnis Herculem: quem
& eadem nocte regibus pherecydi vt obtemperarent iussisse sunt qui Pythagorā ista
applicent Tradit Hermippus illum: cum inter ephesos atque magnesios vigeret bel-
lum cuperetq; ephesios vincere. quendam ex praetereuntibus interrogasse. vnde esset:
& cū se ille ephesiū dixisset: adiecisse: Trahe me per crura & in agro magnesio pone: ci

uibusq; tuis adnuncia vt parta victoria me in eo loco sepeliant: adiecitq; se esse pherecy
 de. hac vbi ille ciuibus renūciauit magna eos victoriae incessit spes. Postridie vero cō-
 misso p̄lio magnafios fundūt: victoresq; pherecydē ex vita migrasse cōperiūt: quē eti-
 am sepeliētes magnifice honorauerūt. Quidā profectū delp̄hos e mōte Corycio scip-
 sum deiecisſe aiūt: deliq; sepultū cē. Alij a pediculis cōsumptū obſſe diem tradūt. Ari-
 stoxenus vero cū de pythagora eiusq; familiaribus scriberet: refert illū cū a pythagora
 qui visitādi gratia aduenerat: vt sese haberet: interrogatus eē digitū imiſſiſſe per ianuā ac
 dixiſſe aperte iſpice. ea postmodū dictio apud studiosos: deteriorē in partē ſemp acci-
 piſſe. Qui aut ea melioribus in rebus vtunt: peccāt: dicebatq; deos menſā thyotō voca-
 re. Porro Andrō ephēstius duos tradit fuiſſe pherecydes ſyros: Astrologū alter: alte-
 rū Theologū Badis filiū: cuius pythagoras studiosus fuerit. Eratoſthenes vnū tantū
 mō ſyr: Alter Athenieſem genealogū fuiſſe aſſerit. ſeruat haētēnus pherecydis ſyri
 quē ſcripſit libellus de rex p̄cipio: cuius initū ē iuppiter quidē adq; t̄ps & tellus erāt
 ſemp: terrene aut nomē fuit terrā: poſtq̄ ipſi iuppiter premiū dedit: ſeruat & heliotro-
 piū i ſyra inſula. Refert at duris i ſecūdo ſacroꝝ iſcriptū eiꝝ tumulo epigrāma illuſtre.
 In me finitur ſapientia tota: quid autem

Si plus pythagoræ noſtro dicas: quia primus
 Græcorum in populis non mentior iſta locutus.

¶ Non autem chius de ipſo ait.

Hic velut ornatus virtutibus atq; pudore:

Et dulcem vitam non habet exanimis.

Sic iam pythagoræ ſapientia ſumma. virorum

Cunctorum mentes vidit & edidicit.

¶ Eſt & noſtrum ſic ſe habens Carmine
 pherecratio.

Inſignis pherecydes

Syros quem parit olim:

Turpes in pedicillos

Permutaſſe priorem

Formam dicitur: atq;

Magnetum in regionem

Se iuſſiſſe trahi: quo

Inferret generoſis

Aliorūq; in eum feruntur epigrāmata. Fuit aut circa. lxx. olympiadem: Eſt eius quo
 q; ad thaletē huiuſmodi piſtola: Pherecydes Thaletis.

Ene moriaris: cū tibi fatalis dies ſupruenerit: morbus me inuaſerat cū tuas ac-
 cepi litteras: pediculis operiebar totus & rigore angebar febris. Mādaui itaq;
 qbusdā ex familiaribus vt cū me ſepelierint: ad te pferant quæ ſcripſi: Tu aut
 quidē ea pbaueris cū ſapientibus reliqs ita legēda demū trades: ſin aut improbaue-
 ris nolite edere: mihi certe nec dū ſatis placebāt: Eſt ibi quidē nō certa rex fides: neque
 enī id recipi neq; qd ſit verū me ſcire pfeſſus ſum. forte quēdā de theologia reſeruauī: cē-
 tera intelligere oportet: oīa qppe ſignifico potius: q̄ apio. Morbo aut diebꝯ ſingulis i
 ualeſcēte: neq; medicorū quēmpīā: neq; amicorū penitus admitto. Cæterꝯ aſſiſtētibꝯ p
 foribꝯ & interrogātibꝯ quo i ſtatu ſum: digito p hoſtij clauſtra dimiſſo: q̄ ſim lāgore ſa-
 tigatus oſtēdi: admonuiq; vt poſtridie conueniāt ad ſolēnes pherecydis inferias. Vale

Atq; hi sunt quidē appellati sapiētes: quibus pleriq; pñstratum ē tirānum aggregāt
Veniēdum vero iam ad philosophos: ac primo inchoādum ab Ionica philosophia: cu
ius principē thaletē fuisse memorauimus Anaximādrī praeceptorem.

¶ Laertij Dogenis Liber secundus.

2 Naximandro mileſio Praxiades Pater fuit: huius ē illud prin
cipium & elementum immēsum hoc & infinitum esse: non tñ
definiens aera: & aquam: aut aliud quippiam: & partes quidē
eius immutari: totū vero immutabile: durare medio loco ter
ram cētri instar constitutam globosamq; esse: & rotūdā: lu
nam falso lucere lumie splēdoremq; a sole mutuari. Solēq; ter
rē æquare magnitudinem: & esse purissimum ignem. Primus
aut Yνωμονία inuenit ipsumq; lacedēmone in loco captandæ
umbræ idoneo statuit. quo. s. vt ait Phauorin⁹ i oimoda⁹ historia cōuerſiones solis: &
æquinoctia notaret: horoscopia quoq; fabricatus ē: ac primus terrę marisq; circuitus
descripsit: & sphæram insuper cōstruxit. Quanam vera sibi visa sint summatim put
memoriæ occurrit exposuit Appollodorus Atheniensis: qui illum: & in chronicis ait
secūdo anno. lviij. olympiadis annum egisse ætatis. lxiij. ac paulo post obiſſe diē: flo
ruisse autē maxime sub Polycrate Samiorum Tyranno: aiunt eum canētem a pueris
irrisum: eoq; comperto dixisse canēdum ergo puerorum cā modulatiū. Fuit & alius
Anaximander historicus: & ipse mileſius Ionicus scriptor.

¶ Anaximenes.

a Naximenes Eurystrati filius mileſius Anaximādrī auditor fuit. Quidam: &
parmenidē audisse aſſerūt. Hic initium dixit aera: & infinitum: moueri sidera
non supra terram: sed circa terram: vsus ē autem Ionica locutione simplici: &
minime fucata. lxiij. olympiade natum esse: atq; eo anno quo sardis capta sit obiſſe di
em Apollodorus tradit. Fuerunt & alij duo lampſaceni ipsius nominis: orator vnus:
alter historicus qui oratoris nepos Alexādrī gesta conscripsit. Extat philosophi Ana
ximenes epistola: huiusmodi. Anixamenes Pythagoræ. Thales ab ætatis flore ad ſe
nectutem per studia virtutis humanitatisq; peruectus inclita morte defungit. Is cum
vt cōſueuerat vna cum ancillula sidera inspecturus atrio domus matutinus exisset im
memor vt sese loci situs haberet: dum æthera securus explorat in subiectam foueam ce
cidit. Mileſij ſideꝝ obseruatoris hunc finē tradunt. Ceterę liberiq; nostri tanti viri iugi
ter meminimus: atq; in illius maxime doctrina: acquieſcimus: initiumq; sermonis no
ſtri Thaletem semper iſtituimus: itēq; alia. Anaximenes Pythagorę. Consultus nobis
egisti vi quietus viueres. qui ex Samo Crotonē commigraſti. nempe. n. xacidæ alijsq;
infeſti sunt: mileſiſq; tyranni dominantur. Medorum itē rex nobis acriter imminet. ni
ſi velimus eſſe tributarij: at cōſilij non fuerit Ionas pro libertate omnium cum medis
dimicare. Nam ſi bellum aduerſus illos ieamus nulla nobis ſpes ſalutis eſt. Quoni
am igitur animo poſſit Anaximenes cæli ſecreta rimari: cui iugis aut mortis aut ſerui
tutis icumbit metus? At q tu Crotoniatis atq; italıs cæteris in amore: ac ſtudio es: per
guntq; ad te: & ex Sicilia ſtudioſi quicq;

¶ Anaxagoras.

a Naxagoras hegeſibulo ſiue cubulo patre Clazomenius anaximenes fuit ipri
mis ſtudioſus. primus hic materiē quam hylem appellant mētem adiecit in
pñcipio operis ſui ſic ſcribens: omnia ſimul erant: deinde acceſſit mens: eaque

cōposuit: q̄obrem & mens siue animus dicitur. Timon hoc ipsum de anaxagora fate-
tur: in sillis dixisse scilicet mentem confusis primo rebus accessisse omniaq; compegis-
se simulatq; ordinasse.

Fertur anaxagoras mentem fortissimus heros

Ipsi mens qm̄ coniungens omnia moxq;

Vna compegit veteri pugnancia lite.

Hic nō modo generis gloria & opibus: verq; animi quoq; magnitudine clarissimus fu-
it. Quippe cum cūctum patrimoniū suis spōte cōcessit: nā cum ab eis insimulare ne-
gligētia: quid ergo inquit: nō ne vos ista curatis? Demū ab eis profectus ad speculari-
dam rez naturā se cōtulit rei & .p. & priuatē oīno negligēs: adeo vt cuidā se ita cōpellā-
ti nulla ne tibi patriæ cura est: dixerit mihi vero priæ cura & quidē summa est: digitum
in cælū intēdēs. Fertur in xerxis trāsitu annū atatis vigesimū egisse vixisseq; ānos .lxxii.
Appollodorus i chronicis floruisse eum. lxx. olympiade: septuagesimāq; octauā pri-
mo anno defecisse refert: Philosophari Athenis ceperat sub Callia .xx. atatis anno vt
Demetrius phalerius in descriptione principiū refert: vbi & .xxx. annos cōmoratū tra-
dunt. Dicebat Solem candēs ferrum esse: ac penitus ignitum: & pelopōneso maiorē.
Alij hoc ad Tātalum referūt: lunam habitacula in se habere & colles & vales: initia re-
rum similitudines habere partiū. Vt enim ex minutissimis arenis aurum cōstet: ita &
ex paruis similiū partium corporibus hoc totū esse compositū: mentēq; initium mo-
tus. & grauiā corpora inferiorem locū vt terram: leuiā superiorē optinuisse: vt ignem
medium aerī atq; humori distributū. Ita. n. & super terræ latitudinem mare subistere
humoribus a sole in vaporē conuersis: Sidera principio quidem turbato & cōfuso mo-
tu ferri solita. Ita secūdum terrē verticē eum qui semper apparet polum fuisse: postmo-
dum vero inclinationē accepisse: lacteum orbē reflexum esse solaris luminis nō inter-
micātibus Astris: cōmetas errātium stellaz esse cōuentum flāmas ex se emittētium:
eosq; qui σῶνδρῶν dicuntur veluti scintillas ab aere vibrari ventos fieri cū aer a sole
tenuat: tonitrus nubium esse collisionē: coruscationes confricationem itidem nubīū:
terræmotus successionē aeris in terram. Animātes primo ex humore & calore terraq;
manasse. postmodū ex inuicem natas esse: mares a dextris: fœminasq; a sinistris. Aiūt
illum prædixisse eū qui circa egis fluuios contigit lapidis lapsum: quē ex sole casurū di-
xerit eaq; rōne inductum Euripidē ipsius discipulū: solem in phaetonte aureā glebam
appellasse. Profectū quoq; in olympiā sereno & lucēte Cælo sedisse pellicea indutum
veste: quasi breui eruptione pluuiā: sicq; contigisse. pcontantiā lapsaceni mōtes mare
essent aliqn̄ futuri: dixisse ferūt: ita sane nisi tempus defecerit. Rogatus cuius rei causa
natus esset: & inspicēdi inquit cæli & solis & lunæ. Dicēti cuidam Atheniēsibus priua-
tus es: non ego illis ait sed illi me cū vidisset mausoli sepulchrū: monumentū inquit p-
ciosum & lapidibus ornatū diuitiarum imago ē. indignātī homini ac moleste ferentis:
q; in alieno solo moreretur. bono inquit esto animo. Idē. n. vndiq; in infernum descen-
sus ē. videtur autem vt fauorinus in oīmoda historia testatur: Primus homeri poema
de virtute & iustitia cōpositum esse dixisse: multūq; metrodog: lapsaceni familiarem
suū ad eā opinionē contulisse. Quē in his ēt quæ ad naturæ historiā attinēt cōstat poe-
tæ fuisse i primis studiosū. Primus autē Anaxagoras ēt librū ab se scriptū edidit: eniue-
ro sub p̄cipe dimylo cecidisse de cælo lapidē: Anaxagorāq; tū dixisse cælū oē ex lapi-
dibus eē cōpositū: ac vehemēti circuitu cōstare alias cōtinuo sūma vi ipetus lapsurū. Si-
lenus in primo historiāz auctor ē. varia de huius dānatiōe referuntur. Nā in successiōe

philosophorum tradit Sotion a cleone impietatis accusatum: quod solem candentem dixerit la-
minam: ac penitus ignitam. Defensum autem a pericle discipulo quinque talentis multatus:
exilioque damnatum fuisse. Porro satyrus iuvis a Thucidide accusatum: quod contraria peri-
cli in reipublica administratione sentiret neque impietatis modo: verum & proditionis
absentemque morti addictum: & cum illi renunciata esset: & damnatio sua & filiorum mors:
ad alterum dixisset iam pridem aduersum illos atque se ex æquo naturam tulisse sententiam: ad al-
terum sciebam me genuisse mortales. Alij hoc ad solonem referunt. alij ad Xenophontem.
Hunc autem manibus et proprijs sepelisse liberos Demetrius phalereus in libro de sene-
ctute testatur. Hermippus in vitis carcere inclusum addictumque morti tradidit. Periclem
vero percontatum an illius vitam in aliquo crimina ret: cum nullum ei crimine impingi compe-
risset dixisset: atqui ego discipulus istius sum. Nolite igitur iniquis calumnijs inducti illum
perdere: verum mihi potius obtemperate liberumque abire permittere: sicque factum esse. Hanc ta-
men illum iniuriam ægre tulisse: ac sponte inde discivisse. Verum. n. Hieronymus in secundo
commentarij Periclem asserit illum adduxisse in iudicium incertis gressibus nutantem: & pre-
nimia agritudine confectum macie misericordiaque iudicium: potius quam quod innocens fuerit in-
uentus: relaxatum esse: tamen varia de ipsius damnatione inter auctores minime obscuros
habetur opinio: nec defuere qui existimarent illum democrito infestum fuisse: quod ab illo
minime fuerit defensum. lampfacum postea profectus illic diem suum obiit: ubi rogantibus
cum principibus ciuitatis nunquid fieri mandaret: iussisse ferunt: ut pueri quotannis
quo mense defecisset: ludere permetterentur: seruarique haec tenus eam consuetudinem.
Defuncto igitur lampfaceni honorifice iusta persoluerunt: eiusque tumulum epigram-
mate illustrauerunt. Fuere tres & alij eodem nomine in quorum nullo fuere omnia. Ve-
rum Primus quidem orator de isocratis disciplina veniens. Statuarius alius: cuius me-
minit Antigonus. Tertius grammaticus zenodoti discipulus.

Archelaus.

Archelaus Atheniensibus siue milesius patrem habuit Apollodorum siue ut
a quidam scribere. Mydonem: Anaxagoremque discipulus: & Socratis magister
fuit. Primus hic ex lonia physicam philosophiam Athenas inuexit & appella-
tus est physicus quod in eum philosophia desierit naturalis: Socrate ethicen introducen-
te: quod ne hic quidem ethica rudis fuisse videatur: namque de legibus philosophatus est:
& de honesto & æquo. Porro Socrates quod hæc ab illo sumpta propagauerit inuenisse pu-
ratus est. Duas esse generationis causas asserbat: calidum & frigidum aëria de limo nata
iustumque & turpe non natura constare: sed lege hac autem ratione nitebatur liquentem calore
aquam ubi ignis inflammatur ardoribus terram efficere: ubi vero circumfluit: aerem gignere:
atque ideo illam quidem ab aere: hunc autem ab ignis leui facileque motu contineri: gigni vero aë-
ria ex terra calore: quod limum lactis simillimum ad escam emanauerit: sic & homines natos
primusque vocem aera percussam diffiniuit. mare in concauis per humum veluti collatum con-
sistere dixit: maximumque siderum solē: & omne hoc infinitum appellauit. Fuerunt & tres
alij eiusdem nominis: primus Chirographus qui omnem ab alexandro pagratam terram
descripsit. alius qui quæ naturæ sunt propria versu perdidit: tertius orator qui & artē ora-
toriam scripsit.

Socrates.

Socrates sophronisco patre lapidario: matre phanareta obstetrice natus: sicut
f & plato in theæteto meminit: Atheniensis patria: pago alopeccensis fuit. non de-
fuerunt qui illum iuuasse euripidem existimauerint. Vnde melesiochus ait phry-
gibus nouo euripidis poemati & socratem ligna ministrasse.

Euripidis recens phryges est fabula.

Sarmenta cui supponit: & socrates prudens:

Ac rursus Euripides socratis vt socij: & adiutoris meminit.

Tumores socratis noueras ligatores:

Et callias. tu grauis: & sentis sic magnum.

Mihi licet: Socrates enim certe causa.

Aristophanes quoq; hoc ipsum in nephelis tradit: hunc asserens euripidem fuisse qu

Tragœdias scripserit eloquentiæ sapientiæq; plenissimas.

Sapientiæ Euripides agens tragœdias.

Plenissimas hic est celebresq; multum.

Cum igitur Anaxagoræ secundum quosdam auditor fuisset: & damonis vt Alexâder in
successionibus ait: post eius dânationem ad Archelaum se physicum cõtulit: cuius: &
pædica fuisse scribit Aristoxenus. Porro Duris seruiuisse illū ait: & sculpisse lapides:
opusq; illius esse gratias quę sunt in arce vestitas pleriq; asserunt: vnde illum: & timon
insillis: & sculptorem lapidum dixerit: & græcorū vatem præterea vaffrum: & orato-
rem variū subatticumq; simulatorem appellarit.

Lege loquens vaffer rhetor lapidumq; politor

Græcorum vatesq; subatticus: & simulator

Deriuauit ab his monstrans certissima verba

Erat quippe i oratoria sicut ēt idomeneus refert promptus atq; acer: sed cum tyranni
xxx. dicēdi artē: vt ait Xenophon: docere vetuerunt. Carpit: & ab Aristophane. vt qui
deteriorē rōnem meliorē faceret primus: quippe: vt fauorinus in oīmoda scribit histo-
ria: cū Aeschine discipulo oratoriæ cāpos aperuit. Idomeneo id ipsum i libris quos de
Socraticis scripsit asserente: primusq; de vitæ ratione disseruit: ac primus philosopho-
rum damnatus moriē. Ait aut Aristoxenus Spīthari filius pecunias illum ex ministe-
rio suo ad necessariū victum congregare solitū. Ceterū critonem cum ab emendicanda
quottidiana stipe atq; ab officinæ subduxisset ministerio gratiam animi ipsius admira-
tum. ei q; se in disciplinā dedisset Demetrius Bizantijs auctor est. Animaduertens aut
naturalis speculationis fructum nullū esse: eamq; ad officia vitæ nihil esse necessariam
inuexit primus ethicem: deq; illa: & in officinis: & in publico quotidie philosophans:
ea potius inquirenda hortabatur: quæ mores instruerent. & quorum vsus nobis domi
esset necessarius. Illic. n. Homeri testimonio bonū nobis malumq; nasci: Sape vero in-
ter loquendū agente id oratiōis vehementia iactare digito solebat: & crines vellere: ita
vt a plerisq; rideret: habereturq; despectui quę tñ oīa ferebat æquo animo. Vnde & cū
fuisset a quodā calce percussus: admirātibus illius tolerantiam dixit: quid. n. si me as-
nus calce ipetisset num illi diē dixissem: Hec demetrius. Perigrinatiōe vero illi opus nō
fuit quemadmodū plurimis: nisi inquantū militauit: sed semper eodē in loco manēs.
contētus cū familiaribus: ac studiosis disputabat: nitebaturq; summo ingenij acumi-
ne nō tam illos ex snia refellere: q̄ ipse quid verū esset inuenire. Ferē cum eurypides ei le-
gendū Heracliti opusculū dedisset: rogaretq; quid sibi videre dixisset: ea quidē quæ in-
tellexit fortia sunt: puto item: & quæ non intellexi: verū delio id narratore aliquo indi-
get. Cura illi dicens fuit corporæ exercitationis: eratq; præclari habitus. Deniq; in am-
phipolim armatim militiam secutus ē: atq; prælio cōmisso circa delum lapsum equo
xenophontē apprehendit atq; seruauit. Confugientibus atheniensibus ceteris ipse lēto
passu abibat: saepe clam retrospectiēs: & vlisci obseruans si quis ense ipsos inuadere ten-

tasset. Militauit & in potideam per mare. Nam pedibus minime licebat obſiſtēte bello quo tempore nocte tota in vno habitu permanſiſſe tradunt. Et cum in ea expeditio ne fortiffime pugnaſſet ac viciffet, victoriam alcibiadi ſpōte conceſſiſſe: quem a Socrate amatum Ariſtippus in quarto de antiquis delitijs teſtatur. Ion autem chius iuuenē cum archelao ſamum in ſamo peregrinatum veniſſe tradit. Ariſtoteles & pythone perfectum ait. Iſthmum quoq; fauorinus in primo cōmentariorum aduſſe refert. Erat autem conſtantis animi inuictēq; ſententiæ: & imprimis popularis dominatiōis ſtudioſus: quod cum ex alijs cōſtat: tum ex eo maxime q; iubentibus qui cum Critia erāt nobilibus. leontē Salaminium illuſtrem & opulentum virum ad ſe deduci perimēdum haud quāq; ceſſit: ſolusque aduerſus. x. potentiſſimos duces ſententias ferre auſus eſt: & cum libere quo velle abire e carcere liceret noluit. & plorātes ſauere increpauit: pulcherrimosq; ſermones illos vinctus proſecutus eſt. Frugi item erat & continēs. Refert Pamphila in ſeptimo cōmentariorum cum alcibiades grandem illi aream ad conſtruendam domum largiretur dixiſſe: an vero ſi calciamenti mihi opus eſſet: corium dare ut calceos mihi ipſe conficerem: atqui ridiculus eſſem ſi acciperem. Sæpe cum eorū quæ publicæ vēdebātur multitudinem intueretur: ſecū iſta voluebat: q̄ multis ipſe nō egeo: ac ſemper habebat in ore iambos illos: quibus argētum & purpura & cætera id genus tragœdis potius q̄ vſui vitæ neceſſaria docētur. Tarchelaum præterea Macedonem & ſcopā Crānonium: Eurylocūq; larifeū aſpernatus eſt alto aīo: cum neq; ab eis miſſas pecunias accepit: neq; ad eos ipſe proficiſci voluit. A deo autē parce ac temperate vixit ut cū Athenas lues ſæpenūmero vaſtaret: ſolus ipſe nunq; agrotauerit. duas illū vxores duxiſſe: priorem xantippen ex qua lamproclē genuerat: ſecundam Myrtonem Ariſtidis illius iuſti filiam quam & ſine dote acceperit: queq; ſibi ſophroniſcū menexenūq; peperit Ariſtoteles auctōr ē. Alij Myrtonē prius duxiſſe: pleriq; vtraſque ſi mul habuiſſe tradūt: ex quibus & Satyrus eſt & Hieronymus Rodius. quippe Athenienſes cū Bellis ac lue ciuibz exhaustam ciuitatē reparare ſobolemq; p̄pagare vellēt decreuiſſe referunt: uti urbanam quidē vnā vxorem ciues ducerent: liceret autem & ex altera p̄creare liberos. Idq; tū & Socratem feciſſe. magna vero mētis altitudine carpenſes ſe atq; obiurgātes contēnebat. In facilitate quoq; victus maxime gloriabatur: mercedēq; nullo exigebat. Dicebat autē qui ſauiffime comederet eum minime obſonio egeret: & qui cum voluptate biberet: eū quod præſens nō ſit poculum non quærere nec expectare: eumq; dijs maxime propinquum: qui minimis egeat. Hoc ſi quis velit a Comiciſ doceri poterit: Qui proſecto illū dum vituperare querūt: laudant. Ariſtophanes deniq; ſic illū agit. O præclare ſapiētiae amator homo q̄ iuſte Athenis beatus alibiq; viuīs: ſic memores & curis plenus ineſtq; animo crūna: neq; fatigaris aut ſtans aut ſedēs: ſed ne alges quidē multum dolens: neq; prandere cupis vinoq; & edacitate abſtines: alijsq; inhoneſtis: porroq; Amepſias palliatū illum inducēs ſic ait. Socrates paucorū optime viroꝝ multorumq; vaniſſime & ipſe ad nos pergis: patienſq; es: vnde tibi pallium hybernum: hoc incōmodum per coriarij cōtingit malignitatē. Hic tæctū eſuriēs aſſentari nunq; paſſus es Cateꝝ ipſius rei q̄ ſemp inimicus fuerit: ut que magno & alto animo ſcēdam iſtam adulationē præteruectus ſit: Ariſtophanes itidē accedat teſtis in hanc ſentētiā elatus faſtu vias teris oculoq; innuis & diſcalciatus pergis: pluraq; toleras atq; inter nos vultus grauitatē ac reuerētiam ſeruas. Cumq; hoc vitæ inſtituto degeret interdum tamē ipſi congruēs venuſtiore habitu amiciebatur: ut in Platonis ſympoſio ad agathonem pergēs: æqua illi & hortandi & dehortādi facultas fuit.

Deniq; theatetum cum de disciplina differeret: vt ait Plato: mirifice immutatum diuinumq; ferme remisit. Eutyphrona qui patridiē dixerat: quādā de iustitia & pietate loquens ab instituto reuocauit. Lysidem autē hortando maxime moralem fecerat. Erat enim illi ingenium ad eliciendos ex rebus sermōes accōmodatum. Lamprocle item filium in matrem immitem ac feg: vt ait Xenophon: suadendo ad reuerentiam: reduxit. Glauconē prāterea Platonis fratrem ad rem publicam accedere volētem: proposito retraxit: q̄ is rudis esset ignarusq; rex. Item vt refert xenophon. Charmidem ecōtra quia esset maxime idoneus: ad capeffendam incitauit. Iphicrati quoq; duci animos adiecit: cum ostendisset ei gallos gallinaceos Carij midæ corā callia pēnis ac rostro dimicantes: ipsumq; glauconides ciuitati acquirere optabat: non secus ac fasianum auem aut pauōem. Dicebat autem facile cui uis esse quæq; habet mira proloqui. Amicos autem quot possideat nominare difficilimum: tantam in eis obseruandis in esse negligētiam: Euclidem vero cum videret foenrsium causarū imprimis studiosum: Oinquit Euclide Sophistis quidem vti poteris: nō autem hominibus. Inutile enim arbitrabatur ac turpe hisce dare operam: sicut & Plato in euthydeno testatur. Dederat illi charmides domesticos pueros vt ab eis domum deduceretur: sed noluit ille suscipere. Sūt qui dicāt illum Alcibiadis eximiam formā aspernatum. vacationem vt possessionum omnium pulcherrimam laudabat: & in ea iucundissime acquiescebat: vt in symposio testatur xenophon. Dicebat & vnicum esse bonum sciam: malum econtra vnicum iscitiam: opes ac nobilitatem nō solum nihil in se habere honestatis: vex & malum omne ex eis oboriri. Deniq; cum dixisset ei quidam Antisthenem matre esse threicia. Tūne iquit arbitrabaris ex duobus atheniēlibus adeo insignem virum natum: Phædonem quoq; captiuitatis necessitate quastui turpi expositum critoni redimēdum prācepit: spectatūq; philosophum fecit: sed & fidibus canere didicit: quādo illi opportunum fuit: minime improbum seu pudēdum dicens: quod quisq; nesciat: discere. Sapius item saltabat eam exercitationem plurimum ad tuendam bonā valletudinem cōducere existimans: sicuti & xenophon in symposio testatur. Asserebat & dæmoniū sibi futura prāsignare: ac bene incipere paruū non esse: sed maximum: & scire se nihil prāter hoc ipsum quod nesciret: eos itē qui prācocia multi emerēt desperare aiebat se ad maturitatis tempus peruenturos. Rogatus aliquando quæ nam sit iuuenis virtus: nihil nimis inquit: geometriæ cōsq; dandam operam monebat: quoad quisq; possit terram mensura accipere & dare. Euripide vero de virtute ita differente: vt diceret prāclarum cē temere hanc dimittere surgens egressus est: ridiculum esse dicēs mancipium si non inueniatur: dignū inquisitione iudicare: virtutem vero passum perire permittere. Interrogatus utrū melius eēt vxorem ducere nec ne: utrūuis horum inquit egeris pœnitētia incesset. admirari dicebat cur hi qui lapidea signa sculperēt summa ope niterētur: vt lapis hominī q̄ similimus euadat. se ipsos curare negligerent ne similes lapidibus & videantur: & sint. Hortabatur & iuuenes: se iugiter in speculo intuerentur: vt si quidē formosi essent: digni ea specie fierēt: sin autem deformes eam deformitatē eruditione protegerēt. Cum vocasset ad cœnā diuites: & xatippē modici puderet apparatus: bono inquit esto aio. Nam si quidem modesti erunt frugi mēsam haud quāq; aspernabūtur: sin autē intemperantes nulla nobis de hisce cura erit. Aiebat alios hoies viuere vt ederēt: se ideo edere vt viueret. Ad hæc vulgus ignobile & imperitam amplectētem plebem idē ferme facere dicebat: ac si quis singulos nummos reprobareret: congestum ex hisce cumulum vt p̄babilem susciperet. Cum sibi dixisset Aeschines: pauper sum & aliud habeo nihil: me

ipsum aut tibi do: an vero tu inquit non animaduertis q̄ mihi maxima tradis. Indignā
ti cuidam cur despiceret: cum summa reg. xxx. sibi arripuissent: ergo ne iquit poenitet
te. Referēt q̄ illum Athenienses mori decreuissent: & natura illos inquit. Hoc alij ad
anaxagoram referunt: dicēte sibi vxore iniuste morieris: an tu inquit iuste malles: cum
in somnis quendam sibi ista dicētem audisset. Tertia tephthie tempestas lata locabit.
Ait ad Aeschinē post diem tertium se moriturū: qua die cicutam bibiturus erat. Apo
lodorus ei pallium prāciosum obtulit vt in illo moreret: & ille quid inq̄: num palliū
meum viuenti congruum fuit: Vita functo non conueniet: nuncianti sibi quendam se
maledictis incessere: bene ait loqui non didicit. Cum disruptam palij sui partem vertis
set Antisthenes & inspectandam omnibus dedisset: aspicio inquit per scissuram pallij
tuam vanitatem. Dicēti cuidam non ne tibi ille maledicit. non inquit: mihi enim ista nō
ad sunt. Dicebat expedire se ipsum ex idustria comicis exponere. Nam si quidem ea di
xerint quę in nobis corrigenda sint emēdabunt. Sin alias nihil ad nos. Xanthippe cum
in eum prius conuicia & maledicta iaculata eēt Postmodum vero & sordidis aquis per
fudisset: non ne inquit dicebam xanthippem tonātem quandoq̄ pluituram. dicēti Al
cibiadi non esse tolerabilem xantippem adeo morosam: Atqui ait ego ita hisce iam pri
dem affluetus sum: ac si iugiter sonum trochlearum hauriam an vero tu nō toleras cla
more perstreptentes anseres: illo dicēte at mihi oua pullosq̄ pariunt: & mihi ait xantip
pe filios gignit. Cum pallium illa sibi in platea sustulisset monerētq̄ familiares iniuriā
manu conferta vlisceret. Præclare inquit vt nobis corrixantibus quisq̄ vestrum accla
mare pergat: Eia Socrates Eia xantippe asperioris ingenij: vxori ita congregiendū mo
nebat: vt equis animosis equites: Caterum sicut illis cum hosce subegerint: reliqui fa
cile cedunt: ita & mihi post xantippes vsum: reliquorū mortalium facilis toleratio ob
ueniet. Ista & huiusmodi gerens quotidie & dicens: pythie testimonio laudatus ē: quę
chærephonti id oraculum edidit: quod in omnium ore ē: quo. s. mortalium omnium
Socrates sapientissimus prædicaretur: ex quo magna in illum inuidia conflata est: præ
tereaq̄ q̄ eos qui se ipsos magnificarēt & estimarent quasi stolidos & insensatos arguis
set: eorum ex numero anytus ē: sicut in mēnone plato ait. is enim a Socrate rideri se nō
ferēs: primum quidem aristophanem aduersus illum inuexit atq̄ in eius maledicta p
uocauit. Postmodum vero melitum etiam induxit: vt illi crimen impietatis adolescen
tiumq̄ corruptiones obijceret. Et melitus quidem ad iudices illum accusauit: sniam ve
ro Polyectus dixit: vt ait Fauorinus in omnimoda historia: orationem Polycrates so
phista scripsit: vt Hermippus refert siue vt quidam volunt anytus: præparauit autem
omnia Lycon orator. porro Antisthenes in philosophorū successionibus: & in apolo
gia Plato tris illum accusasse tradunt Anytum Lyconem ac Melitum: Anytum qui
dem opificum ciuiliūq̄ partes tuentem: Lyconem oratorū Melitum vero poetarū
q̄ eos omnis carperet Socrates. Fauorinus in primo commentariorum veram non eē
Policratis in Socratem orationem tradit: quod in ea facta sit mentio murorum a Ge
none instauratorum: id vero factum constat sexto anno post mortē Socrati: sic au
tem se habet. Enimvero causā ipsius coniuratio hoc mō gesta est. Seruatur enim ha
ctenus inquit fauorinus in metro. Accusauit melitus meliti filius pittheus Socratem
Sophronisci filium alopecensem de hisce criminibus: iura violat Socrates quos ex ma
iorum instituto suscepit Ciuitas deos esse non aestimans. Alia vero noua daemonia in
ducens. Contra ius & fas iuuenes corrumpit: poena illi mors. Philosophus vero cum
sibi lyfias quam p se scripserat apologiam recitasset: bona inquit & preclara est oratio

lyfia mihi tamen minus congruit. Erat. n. illa plurimum iudicialis: q̄ vt philosopho cōuenire videret. Percontāti lyfiæ cur si bona esset nō sibi congrueret oratio: non ne iquit & indumenta & calciamenta speciosa esse possent: neq; tñ mihi conuenire: Cū vero iudicium ageret: ascendisse platonē in suggestum refert iustus tiberienſis in stēmate ac dixisse: minor natu cum sim viri athenienses his oibus qui tribunal ascenderunt: interpellatumq; a iudicibus reclamātibus descende. Damnatuſ igit̄ est iudicū ducētis. lxxx. & vna sententijs. Tractantibusq; iter se iudicibus quid illū potius conueniret pati an penderet: viginti & quinq; dragmas soluturū se dixit: q̄q̄ eubulides centū esse pollicitum dixerit. Verū tumultuantibus iudicibus: eorū inquit gr̄a quæ a me gesta sunt: cenſeo me in prytaneo publice ali. Tum illi adiectis alijs. lxxx. sentētijs morte illum damnant: & cōtinuo coniectus in vincula post paucos dies venenū bibit: multa prius de immortalitate animorū: ac præclara differens: quæ in phædone Plato digessit: pæana quoq; illū scripsisse pleriq; autumāt: cuius est initium: Delie apollo salue: simulq; Diana pueri gloriosi. porro Dionysodorus pæana illius non esse memorat. fecit & æsopiam fabulam non multum cōposite: cuius initium est: Aesopus hæc rerulit & cætera: atq; in hunc modū Socrates excessit e vita. Atheniensibus eius facti tñ pœnitentiæ incessit mox: vt palæstras & gymnasia clauderent & alios quidem exilio: Melitū vero morte damnarēt. socratem aerea imagine publice honorauere: quā a lysippo perfectā in vrbis celeberrimo loco statuerunt. Anytum ipsa die reuertētem Heraclē ex terminarūt: passi sunt hæc athenienses non mō in socrate: verū & in alijs viris illustribus permultis. Namq; vt ait Heraclides homerū veluti insanientem dragmis. l. mulctarunt: tyrtaumq; mentis impotem dixerunt & astydamantē primum ex ludo æschyli sapientissimū aerea imagine honorauerūt: Eis Euripides quoq; id exprobrat in Palamede innocuamq; musam insectatos clamans. Enimvero philochorus Euripidē ante Socratem obiisse tradit. Nascitur Socrates vt ait Apollodorus in chronicis sub apsephione septuagesimæ & septime olympiadis anno quarto Thargelionis mēsis sexta: quo die lustrant Atheniēses Ciuitatem Dianamq; natā Delij tradunt. morit̄ primo anno nonagesimæ quintę olympiadis. lxx. etatis anno. eadē ferme Demetrius Phalerius ait. Sunt qui sexagenarium obiisse referant: yterq; vero Socrates & Euripides Anaxagorę auditores fuisse. Porro Euripides primo anno septuagesimo olympiadis sub calliade ortus ē: Videtur autem mihi socrates & de naturalibus differuisse: quando quidem & de prouidentia plerumque disputat: vt xenophon ait: & certe cum de mortalibus tantummodo verba cum fecisse asseueret. Sed & plato in Apologia mentionem Anaxagorę faciens aliorumq; physicorū: q̄ Socrates negat: de his dicere ipse cōprobat: & quidem cum sua oīa socrati semper attribuat. Refert Aristoteles magnū quēdam ex Syria pfectum Athenas Socratem pluribus i rebus reprehendisse: violentaq; illi mortē futuram predixisse.

¶ Est nostrum in illum epigramma istiusmodi.

Nunc bibe: nam vere sapientem dixit Apollo.

Socrates illustris & deus est sophia.

Ciuius ingratuſ data sunt tibi dira venena.

Ast illi hauserunt protinus ore tuo.

Bibe nunc illustris Socrates: Cecinit nam vere sapientemq; dixit deus: at deus sapientia. Nā venenum quidem a ciuibus ingratuſ accepisti: sed id illi tuo ore ebiberunt. Fuit eis vt refert Aristoteles tertio de poetica: cū Antiocho lēnio & antiphonte contentio quēadmodū & Pythagoræ cū Cydone & Onata. viuētiq; Homero cū Sagari: vita

functo cū xenophane memorato colophonio: Hesiodo item viuenti cum cecrope: de-
 functo cum xenophane memorato: Pindaro cum Amphimene coo: thaleti cum Phe-
 recyde: Biantiq; cum Salyro Prienæo: Pittaco cum Antimenide: & alceo: Anaxagore
 cum Solibio. Simonidaq; cum Timocreūte. Sed enim ex his qui succedere socrati ap-
 pellanturq; socratici: nobilissimi sunt Plato: xenophon & Antisthenes. Ex his vero qui
 decem dicuntur: clarissimi fuerunt quatuor Aeschines: Phædon: Euclides: & Aristip-
 pus: primo igitur dicendum de xenophonte: deinceps de Anthisthene inter Cynicos:
 tum de socraticis: atq; ita demum de platone qui & decem sectarum princeps est: pri-
 mamq; academiā ipse constituit. Hic ergo successionis est modus. fuit & alius socra-
 tes historicus qui argos diligenter descripsit: alius item peripateticus Bithynus atque
 alius poeta epigrammatum: & alius Cōus qui deorum preces inuocationesq; cō-
 scripsit.

¶ Xenophon.

x Enophon Grylli filius atheniensis: pago archicus fuit. Erat aut̃ verecūdus: &
 ultra q̃ dici possit speciosus. Aut̃ eum cū Socratem in angiporto quodam ha-
 buisset obuium: Porrecto ab eo baculo trāsire phibitum: percontātī vero vbi
 nā venirent quæ humanis vsibus accōmodata sunt singula cum ille respondisset: rursus
 vbi nam boni ac p̃bi. hoīes fierent rogare perrexit. Ad hæc hærente illo dixisse ei Socra-
 tem: sequere igit̃ & discere. ex eo socratis auditor factus primus oīum quæ dicebant̃ no-
 tis excepta in publicum ædidi cōmentaria inscribens: primusq; philosophorū scripsit
 historiam: Hunc adamasse cliniam Aristippus in quarto de antiquis delitijs meminit:
 atq; ad eū hæc dixisse. Nam nunc ego cliniam gratius intueor: q̃ cætera oīa quæ sunt in-
 ter homines speciosa & quæ sunt dulcia hoībus: cecusq; mallem ad cætera fieri dū vni-
 ci cliniaē conspectu fuerer. Angor noctu & in somnis q̃ illū non video: diei ac soli grati-
 as ingentes ago q̃ cliniaē mihi faciē reuelant. In Cyri amicitiam hoc mō venit: erat illi fa-
 miliaris q̃dem p̃xenus nomine. Boetius genere: discipulus Gorgia leontini cyroq; co-
 gnitus & carus: is apud Cyrum Sardis morabat̃. Scripsit. aut̃ xenophonti epistolam
 athenas accersens illū & Cyro amicū fieri suadens hanc ille socrati ostendit: consilium
 q̃ flagitabat. Eū ille delphos misit: in ea re dei consilio vsur̃. Paruit xenophon: profe-
 ctusq; ad eū. rogat num pergere ad Cyrū debeat necne: sed quo pacto ire: qua in re So-
 crates illum & si modice insinulabat proficisci tñ monuit. vbi aut̃ ad cyrum venerat:
 ita se illi insinuauit: vt non minus illi amicus carusq; fuerit q̃ proxenus: & alia quidem
 oīa quæ in ascensu Cyri ac descēsu cōtingere nobis ipse diligentissime tradidit. Inimici-
 tias aut̃ aduersus Menonē pharsaliū grauissimas exercuit: qui fuerat ascēsus tempore
 Peregrini militis ductor: cui inter cætera maledicta & illud obiecit maiorib⁹ illo se vsū
 amalijs. Apollonidi item cuidam exprobrauit: perforatis esse eū auribus dicens: post
 ascēsum vero & ponticas clades fœdera q̃ a Seutho odrysoꝝ rege violata: se in asiā con-
 tulit ad Agefilaum lacedæmonioꝝ regem: Cyriq; milites illi sub mercede præstitit: ac
 se illi penitus deuouit: amicissimusq; fuit. Quo tēpore q̃ laconicas partes tueri videret̃:
 exilio dānatus ab atheniensibus est: profectus deinde ephesum dimidium auri qd̃
 secum tulerat Megabyzo Dyanaē sacerdoti seruādū tradit quoad reuerteret̃. Sin aut̃
 statuam ex eo cōfectam deo cōsecrare iubet ex dimidio reliquo donaria in Delphos mi-
 sit: inde cū agefilao in grāciam ad bellum cōtra Thebanos p̃fectus est lacedæmonijs
 cōmeatum illi suppeditantib⁹. Hinc iam omisso agefilao in agrum Heleæ scillontem
 venit ab vrbe paruo spacio disseparatū. Sequebat̃ aut̃ illum & muliercula Philesia no-
 mine: vt refert Demetrius magnesi⁹: & duo liberi Gryllus: ac Diodor⁹: vt ait Demar-

chus in libro de repudiō aduersus xenophontem: qui ēt gemini vocati sunt. Aduenien-
te vero megabyzo sub occasione publice festiuitatis receptis pecunijs prædium emit &
deæ cōsacrauit: quod amnis interfuit Selenus ephesino fluuio æquiuiocus. Hinc iam
venationibus istabat: amicis cōuiuia faciens historiasq; cōscribens: Refert Demarchus
lacedæmonios illi domū agrumq; dedisse. Philopidam præterea Spartiatam aiunt ad
eum illuc dono misisse, mancipia ex dardania captiua abducta: ipsumq; arbitrio suo il-
la disposuisse: quo tempore elientes in Scillonta cū exercitu pfectos lacedæmonijs re-
morantibus agrū cepisse. Tum vero xenophontis liberi cum paucis seruis clam se sub-
ducentes in lepræum cōcessere. xenophon quoq; ipse, in elim primo: postmodum in le-
præum ad filios venit: atq; inde cū illis Corinthum profectus: illic postea domicilium
habuit: Interea cum decreuissent atheniēses afflictis lacedæmoniorum rebus opitula-
ri: filios athenas militaturos p lacedæmonijs mittit: apud Spartanos quippe instituti
fuerant: vt refert Diocles in vitis philosophorum: ex ea pugna Diodorus nullo præcla-
ro faciore illustris euasit ei; filius ex fratris nomine fuit. Porro Gryllus iter equites for-
tissime dimicans: erat aut ea pugna circa mantiniam honesta morte defungitur magi-
stro equitum Cephisodoro: & imperatore exercitus agefilao: vt ait Ephorus in quinto
& vicesimo historiæ libro: in ea dimicatione epaminundas Thebanorum dux cecidit.
Fert xenophon coronatus sacrificasse: & cum filium corruisse didicisset: coronam de-
posuisse. vbi vero acriter pugnantiem oppetisse comperit: eam rursus capiti imposuisse.
Sunt qui illum ne lachrymatum quidem dicant: solumq; dixisse: sciebam me genuisse
mortalē. Refert Aristoteles Grylli laudes: & epitaphia: tunc innumeros scripisse: par-
tim vt eius virtus celebris fieret: partim item vt patri gratificarent. Socratē item Gryl-
li laudes cōscripsisse Hermippus testis est, in libro de vita Theophrasti. Timon eum vt
solet: carpit. Hæc vita xenophontis fuit: florebat maxime quarto anno nonagesimæ &
quartæ olympiadis: ascēditq; cū Cyro sub p̄cipe xenoneto āno vno āte Socratis mortē.
Obijt at vt ait Stesiclides atheniēsis in descriptōe principū & olympiōicū āno p̄ ceteri-
mē qntē olympiadis: sub p̄cipe Callide mede sub quo & philipp⁹ amyntæ filius ma-
cedonius regnabat: Obijt corinthi: vt ait Demetri⁹ magnesi⁹ ad maturā iā puect⁹ se-
nectutem vir pfecto cum in cæteris præstans & bonus: tum equorū venatoriūq; ac disci-
pline militaris in primis studiosus: vt ex libris suis intelligi dat. Religiosus præterea &
sacrificiis intentus: ex eoq; fibras diiudicare doctus & Socratem ad unguem imitatus.
Scripsit aut quadraginta libros: alijs aliter eos diuidētibus ascensum Cyri cuius per sin-
gulos libros: non aut totius operis prohemium fecit. Cyri instructionem: Cyri p̄dā:
græcas res & cōmentaria symposiumq; & æconomicum: & de equestri: & de venatio-
ne. Hippachium præterea & Socratis apologiam & de feminibus. Hieronem quoq;
siue Tyrānicum: agefilaumq; & atheniensium ac lacedæmoniorum ciuitatem: quā
non eam xenophontis Demetrius Magnesi⁹ testatur: fert & Tuciddidis libros eaten⁹
latētes cum subducere posset: ipse prior in eius viri gloriam in lucem dedisse. Appella-
batur aut musa attica: pro dulcedine eloquiū & incredibili facilitate. Quo circa & se in-
uicem ipse ac Plato emulabant. vt suo loco cum ad Platonē venerimus dicemus: Sūt
autem & in hunc nobis epigrammata sic se habentia:
Non solum ad perfas xenophontem ascendere cyrrus.
Fecit: at ille iouis siquis agat repetit.
Namq; suæ ostendens doctrinæ dogmata græca,
Socrati atq; bonum quam meminit sophia.

¶ Aliud ut mortuus est.

Cecropis & cranei xenophon si ciuibus actus

In exilium es: amici gratia cyrri.

Hospitis excepit: sed te studiosa corinthus.

Sic placet illic & manere nouisti.

Inueni alibi claruisse illū circa octogesima & nonā olympiadē vna cum Socratis ceteris: Istrus autē asserit illū ex decreto eubuli exulasse: eiusdemq; postea snia redisse. Septem vero fuere xenophontes: primus hic ipse: secundus Atheniensis pythostati illius frater: qui Theseidos poema cōposuit: q inter cetera Epaminūdæ quoq; vitam cōscripsit: ac Pelopidæ. Tertius Cous medicus. Quartus q Hannibalis historiam scripsit. Quintus qui p̄digia fabulosa cōmentus ē. Sextus Parius sculptor egregius: Septim⁹ antiquæ comœdiæ poeta.

¶ Aeschines.

Aeschines charini lucanicas vendētis siue ut volūt Iysamæ filius atheniēsis a puero miræ indolis: laborumq; patientissimus fuit. Quo circa & a Socrate nunq̄ discessit. atq; ideo Socrates de illo dicere solebat: solus nos honorare nouit Aeschines. Hunc Idomeneus tradit in carcere fugam Socrati suadere tentasse: non Critonem: verum Platonē cum amicius esset Aristippo Critoni verba illa accommodasse: vocatur in ius aeschines & imprimis a Menedemo eretriēse: quod Socratis nomine dialogos complures iuexerit: quos a xantippe se accepisse memorabat: ex quibus illi sunt qui vocantur acephali nimium flaccidi: nec socraticam robustitatem aut copiam p̄ferentes: eos tamen aeschinis nō esse Peristratus ephesius asserit: sed & plures ex septenario illo numero perseus refert pasiphontis eretrici esse: atq; ab eo aeschinis isertos libris: antisthenes quoq; paruum Cyrum: & minorem Herculem: & alcibiadem ceterorūq; libros ab eo fuisse compilatos. Sunt autem aeschinis dialogi qui socraticum exprimūt morem septē isti: Primus Milciades: ideo quodāmodo imbecilior est: deinde callias: tum axiochus: aspasia: alcibiades: Telauges: & Rinon: aiunt ipsum inopia adactum venisse in siciliam ad Dionysium: atq; a Platone despectū ab aristippo fuisse illi cōmendatum: ibiq; platis dialogis quibusdam accepisse numeros: demum athenas reuertisse: ibiq; minime philosophari ausum q; illic Platonis & Aristippi esset clarissimū nomen: auditores sibi sub mercede quæsiuisset: deinde in defensionem innocentium se ad scribendas orationes iudiciales conuertisse: atq; ideo Timonem de illo dixisse referūt: q; in persuadendo potēs fuerit. Aiunt illi dixisse Socratem cum premere inopia ut a seipso vsuras exigeret sibi subducendo cibaria. Huius dialogos Aristippus ē suspectos habuit. Deniq; dum eos Megaris legeret reprehēdisse ferunt: ac dixisse vnde tibi ista latro: refert Polycritus mēdelius in primo de Dionysio vixisse illum cum Tyrāno iugiter quoad tyrānide exciderit: & vsq; ad Dionis in Syracusas reditum: cum illo asserens & Carcinum comicum fuisse: fert & eius ad Dionysium epistola. Erat autem in arte oratoria maxime exercitatus: ut ex ea oratione quam p̄ defensione patris Phæacis magistri militum scripsit: & ex eo q; gorgiam leontinū imitatus est maxime constat. Scripsit at & Lysias orationem contra illum: quam inscripsit de calūnia. Ex quibus profecto liquet oratorem p̄cipuum fuisse: erat ei & familiaris quidā Aristoteles nomine cognomento mythus. Panatius omnium Socraticorū veros esse dialogos censet: Platonis xenophontis: antisthenis: aeschinis: de phædonis tantum & euclidis ambigit: ceteros dānat. Octo autē fuerunt hoc nomine. Primus hic ipse. Secundus qui artem oratoriam scripsit. Tertius orator Demostēis amulus. Quartus arcadia p̄fectus Socratisq; discipulus.

Quintus Mitylenæus: quē & flagellū oratorū vocabāt. Sextus Neapolitanus acadæmicus philosophus meladij rhodij discipulus idēq; pædica. Septimus milesius ciuiliſ scriptor. Octauos Statuarius.

¶ Aristippus.

Aristippus genere Cyrenaicus fuit: pfectum vero athenas Socratis fama per
citum æschines tradidit. Is vt ait phanias peripateticus etesius primus Socra
ticorū mercedem exegit: & quæstu phantus ē magistroq; pecunias mittebat:
cui cum aliqñ. xx. minas misisset: ille eas continuo remissit asserens deum id sibi nō per
mittere. Displicebat id quippe Socrati: Xenophon quoq; aduersus eū in festo fuit aīo.
Quocirca & librum cōtra voluptatem in Aristippum scripsit assertorem voluptatis:
eamq; Socrati disputationē assignauit. Theodorus quoq; in libro de sectis illum con
uitijs agit: & Plato in libro de aīa sicut in alijs memorauimus. Erat autē ei ingenium fa
cile: & congruere loco tpi personæ nouerat: omnemq; conuenientiæ simulare rōnem.
Quamobrē & Dionysio plus cæteris p̄batur: quia ad oē quod emergeret bene affe
ctus instructusq; videret. Nam vt percipiebat præsentiū voluptatem: Ita vt absentib⁹
frueret non laborabat. Vnde & Diogenes ipsum regiū appellabat canē: eumq; timon
vt nimis delicatū acriter mordet. aiunt illū aliqñ iussisse perdicem quinquaginta drach
mis emi. Tantū luxuriæ grauiter ferenti cuidā respondisse. tu istā obolo non emerēs:
& cū annuisset ille: mihi vero inqt quinq; drachmæ tm̄ valent. Tres formosas me
retrices ei in conspectum dari aliqñ Dionysius iussit: eumq; q̄ ex illis vellet eligre: Tū il
le tres simul abduxit: dicēs neq; paridi tutū fuisset q; vnam prætulerit cæteris. Eas igr̄
ad vestibulū vsq; deduxit: ac dimisit: adeo erat & inelligēdo & incontenēdo facilis: lō
q; stratonē siue vt alij volūt Platonē ad eum dixisse tradunt: Tibi soli & clamidem &
pannū ferre datum ē: consputus a Dionysio modice tulit: eā iniuriam cū quidam egre
ferret piscatores inqt vt gobiū rapiant: mari patiunt̄ aspergi: & ego vt balenū accipiā:
nō patiar excreatiōe respergi: Prætereuntem qñq; Diogenes olera abluens obiurgauit
& dixit. Ista tu si parare tibi didicisses Tyrannorū aulas nō adeo fœdus assentator adi
res. Tu vero ait ille si q̄dem conuersari cum hoībus scires: olera pfecto non lauisses. In
terrogatus qd nam sibi ex philosophiæ studijs quæsisset. Posse iquit oībus fidenter lo
qui. Cum p̄bro sibi dare q; præciose & exquisitissime viueret: si vituperandū ait hoc es
set: in celebritatibus deorū pfecto nō fieret. Rogatus aliqñ quid habent amplius phi
losophi: si oēs inqt leges intereant similiter viuem⁹. Percontāti dionysio cuius rei grā
philosophi diuitū limina terunt: philosophorū vero diuites nō ita: q; illi inqt sciunt qui
bus idigent: isti nesciunt. Interrogatus quo differant docti ab indoctis: quo inqt do
miti equi ab indomitis. Ingressus aliqñ meretricis cellulam: cū erubesceret quidam ex
his qui cū eo erant adulescētibus: non inquit ingredi non posse turpe est. Cum a quo
dam sibi ppositum esset. Enigma & vt solueret ip̄ortune ab eo ipso qui pposuerat re
quiret: quid inquit: O stolide vis vt soluā: quod ēt inuolutum nobis negocia præbet.
Melius esse dicebat mendicum euadere q̄ imperitum. Illic. n. pecunijs: hic humanita
te indiget. Cum aliqñ conuitijs ageretur abibat: insectatore vero psequente ac dicen
te cur fugis: qm̄ inquit maledicendi tu potestatem habes: ego audiendi: indignanti cur
dam: ac dicenti: philosophos cerneret semper obsidere diuitum fores: & medici inquit
languentium ianuas frequentāt. Non tm̄ ideo quispiam ifirmari mallet q̄ mederi. Co
rinthum nauigabat aliqñ & cum tempestate iactaretur turbari caperat: in ea pertur
batione cuidam insultanti ac dicēti. Nos imperiti non metuimus: vos philosophi cur

trepidatis: non. n. inquit de eadem aut simili aia verisq; nostrū cura & metus in cūbit: glorianti cuidam quod multa didicisset: ait sicuti non hi qui plurima comedunt & exercent melius valent q̄ qui sumunt necessaria: ita non qui plurima: sed qui vtilia legērunt studiosi habendi sunt & eruditi: oratori qui causam p se dixerat & vicerat: sciscitāti quid te adiuvit Socrates: hoc inquit vt oratio quam pro me & de me habuisti: veta sit? Aretam filiam præclaris monitis instituebat docens esse nimietatis contēpticem.

Rogatus a quodam quonā melior euasurus esset filius: si erudiretur: & si nulla inquit alia in re certe: vel in theatro nō sedebit lapis super lapidem: cum sibi quidam commendasset filiū quingentas postulauit Dragmas: cui ille cum diceret tanti emere mancipium valeo. Eme inquit & habebis duo. Pecuniam se ab amicis accipere dicebat: non vt ipse vteretur: sed vt scient illi quas ad res pecunijs vti cōueniat. Probro illi semel obijcientibus cur in cā propria conduxerit rhetorem: atqui inquit & cocum dum cœnam facio conduco: cogente aliqñ Dionysio vt aliquid ex philosophia loqueret: ridiculum ait ē. si quidem me vt loquar interrogas & qñ loqui oporteat ipse me doces. Ad hæc indignatus Dionysius extremum oīum fecit accūbere. Sed ille illustrem inquit hunc locū fieri & apparere voluisti. Gloriabat̄ quidam: ac sibi aplaudebat de natādi pericia: ad quem ille non erubescis inquit in his quæ delphinis ppria sūt gloriari. Interrogatus quid differat sapiens ab insipiente: mitte ait ambos nudos ad incognitos & disces. Exultanti cuidam q̄ multum bibens non inebriaret: hoc inquit ēt mulus facit. Ad eum qui q̄ meretrici cohabitaret arguebat. Dic age inqt nunquid differat eā domum accipere quā multi aliqñ inhabitauerint: aut quā nemo? Negante illo quid inquit. Nū differre putas ea naui ferri in qua numeri sæpe nauigauerint: siue in qua nullus? Minime iquit ille: nū ergo inquit differt. vtri mulieri congregiare ei: quæ neq; multis fuerit exposita: an ei quæ nullis? Culpatus cur ex Socratis disciplina veniens pecuniā acciperet: & merito inquit. Nam Socrates cū sibi plariq; mitteret triticū & vinum: paucis in suos vsus reseruatis: remittebat reliqua: habuit quippe ille penuarios Atheniensium principes: Ego aut̄ Eutychidē Emptitiū seruum. Vtebat̄ & Laidæ meretrice: vt refert Sotion in secundo successionū libro qua ex re cū sugillaret a plurimis habere se Laidē: respondit non a Laide se haberi. Nā continere se a voluptatibus: neq; eis manus dare præclare esse: nō eaz sibi vsum interdicare. Exprobrantē sibi lautiores & deliciores cibos hac ratione compescuit: tu inquit ista tribus obolis non emerēs? Fatente illo: non tā igit inquit ego voluptati studeo q̄ tu auaritiæ: ostendebat ei simus Dionysij questor magnifice instructas ædes & pauimenta præciosa. Erat at̄ Phryx: tum ille sputa quam maxime potuit ei in faciem cōiecit. Indignante illo nō habui inquit oportunio rem locum. Charonidæ siue vt quidam volunt phædoni interroganti quisnam esset vnguentis delibitus: ego inquit infelix & me infelicior Persarum rex. Cæterum vide ne vt cæteræ animantes ppter ea nihil sui iuris amittunt: sic ne homo quidem. Mali vero male pereant Cynædi: qui vnguenta præciosa nobis exprobrant. Platone magnifici illū apparatus & præciosa suppellectilis insimulante. Num ait bonus tibi Dionysius videt: fatente illo: atqui viuūt inquit ille q̄ ego magnificentius. Nullo igit impedimento est ad bene viuendum lautior victus. Interrogatus quomō Socrates obisset diem: vtinam inqt sic ego. Intrauit ad illum aliqñ Sophista Polyzenus intuitusq; mulieres cōpositas & magnifice instructū conuiuium accusare luxū eiusmodi accipit. Continuit se ille mo dice: ac demū potes ne inquit hodie nobiscū esse? Et cum ille annuisset: cur ergo iquit

quæreris: nempe enim certum est te non delictiorem mensam accusare: sed sumptū.
 Gestabat eius famulis in itinere pecuniam: & cum premeretur onere effunde ait quod
 nimis est: & fer ea quæ prauales. testatur id Bion: cum aliquādo nauigaret didicissetq;
 nauem esse pyratricam: acceptum aux̃ numerabat: deinde quasi imprudēti & inuito la-
 psus e manibus iactauit in mare: ingemuitq; grauiter. Sunt qui illum & hæc dixisse
 memorent: melius est vt hæc ab Aristippo: q̃ Aristippus propter ista pereat. Interro-
 ganti Dionysio ad quid venisset: vt inquit quæ habeo impartiar: quæ nō habeo accipi-
 am. Alij sic cum respōdisse referūt: quando sapientia egebat Adij Socratem: nūc pecu-
 niarum egens ad te veni. Arguebat maxime homines q; in auctionibus quidē vasa in-
 spicerent: vitam vero nequicq; probarēt: hoc alij Diogenis fuisse volūt. Iussit aliquā-
 do Dionysius in conuiuio vt singuli in veste purpurea saltarent: id Plato renuit dicēs
 non posse induere scēminē vestem. Sumptā vero Aristippus se induit: & cum salta-
 re inciperet: proprie prompteq; dixit. Et inter bacchanalia pudicus non corrumpitur.
 Orabat aliquando pro amico dionysium: & cum repelleret ad pedes eius corruit: id
 factum cū argueret quispiam non ego inquit in culpa sum: sed dionysius: qui aures ha-
 bet in pedibus: morabatur in asia: & cū ab Artapherne satrapa fuisset cōprehēsus: in-
 terrogatus a quodā an ibi confideret: quasi vērō inqt. O stulte magis vnq; fidēs fuerim
 q̃ mō sum. Allocuturus Artaphernē eos q; liberalib9 imbuti disciplinis philosophiā
 neglexissent Penelopes aiebat procis esse simillimos: illos. n. & Melancho & Polydo-
 ram & ancillas alias cūcta; potius habere q̃ dominæ suæ nuptias sperare potuisse. Si-
 mile quiddā & aristoteli dixisse fert. Vlyxem quippe cū descēdisset in infernū mortuos fe-
 re vidisse oēs: allocutūq; eē. Reginā vero ipsam ne videre qdē potuisse. Aristippus ve-
 ro rogatus quā iuuenes oporteat discere: ea inqt q̃ viris vsui futura sūt. Exprobrāti
 cui dā cur a Socrate ad Dionysiu se cōtulisset: atqui inqt ad Socratem disciplinæ indi-
 gens profectus sum: ad Dionysiu aut pecuniæ egenus veni. Multas iā pecunias conse-
 cuto cū diceret Socrates: vnde tibi tam multa? Ille inqt vnde & tibi pauca. Di cēte si b-
 scorto ex te cōcipio. Nō inquit hoc magis nosti q̃ si per spinas dēlissimas pergens dice-
 rem posses ista me pupugit. Causante quodam cur filium quasi nō ex se natum proij-
 cerē. An vero inquit ignoramus & pituitam & pediculos ex nobis gigni: quæ tamē ve-
 lūt inutilia q̃ longissime proijcimus. Cum a Dionysio pecuniā ip̃e. Plato librum acce-
 pisset. Insimulātē se quodam ego inquit pecunijs indigeo. Plato libris: percōtanti cui9
 rei gratia se Dionysius argueret: eius ait cuius illū arguunt cæteri: postulabat pecuni-
 am a Dionysio: & ille dixisti inquit nō egere sapientem. Da inquit ille & postea de his
 quæramus: & cū dedisset: vides ne ait me non indigere. Dicente ad eum Dionysio qui
 enim ad Tyrānum proficiscitur illius est seruus quis liber fuerit. Non est inquit seru9
 si liber venit. hoc diocles fert de vita philosophorū libro. Alij Platonē id dixisse tradūt.
 Iratus eschini non multo post redibimus ait in gratiā: neq; delirare desistemus. Num
 expectabis quoad quippiā de nobis scurra loquat̃ ad Calicem? Et ille grato iquit aio.
 Memēto ergo ait Aristippus q; ad te cum maior essem natu prior accessi. Et aschines
 recte iquit per Iunonem dixisti: nam me multo pfecto melior es: ego. n. inimicitia;.
 Tu amicitia; princeps fuisti. Et ista quidē de illo referūtur. Fuerūt aut aristippi quattu-
 or. Primus iste de quo nobis sermo est. Secūdus qui archadia; historiā scripsit. Terti9
 qui q; a m̃e doctus eēt metrodidactos dictus est prioris nepos filia. s. fili9. Quartus
 ex noua Academia profectus. Huius autem Cyrenaici philosophi libri isti memoran-

tur tres historiae libycae libri ad Dionysium missi. Dialogi. xxv. Alij quide attica: alij vero dorica locutione scripti. Sunt autem hi artabazus ad naufragos: ad fugitiuos ad pauperem: ad laidem: ad porx: ad laidem: Itē de speculo Hermias: in somnium ad eū qui preerat poculo. Philomelus ad domesticos: ad increpātes cur vetustum vinū scor taq possideret. Ad vituperantes q magnifice instrueret mēsam. Epistola ad Aretē filiam: ad eū qui seipsum exercebat in olympia interrogatio: alia interrogatio chria ne cessitas ad Dionysium: alia de imagine: alia de Dionysij filia ad eum qui arbitrabatur se cōtemptui & ignominiaē haberi. ad eū qui consulere moliebatur. Pleriq; illum & diatribarum sex libros explicuisse asserunt. alij penitus scripsisse negāt: ex quibus est Socrates rhodius. Porro & Sotion in secūdo & panætius hāc illum scripsisse referūt vide licet de disciplina de virtute exhortatorius artabazus naufragij fugitiui diatribarū libri. vi. necessitatum libri tres ad Laidem: ad Porx: ad Socratem de fortuna. Finem vero declarauit lenem motum ad sensum emanātem. Age vero quoniam ipsius vitā descripsimus. Nūc eos qui ab illo fluxere Cyrenaicos suo ordine psequamur. Ex his alij quidem hegefiacos annicerios alij: alij Theodorus seipsos appellauere. Sed & illos nihilominus quia phedone manarūt: ex quibus Eretricos nobilissimos dixere. Sic autē illoꝝ seriem recenscamus: Aristippū audiuit aretæ filia & æthipos Ptolomæus & Cyrenæus antipater. Aretæ vero auditor fuit Aristippus metrodidactos cognominat⁹. eius vero Theodorus primo atheos. deinde Theos appellatus est. Antipatrum Epitimes Cyrenæus audiuit. eius parabates auditor fuit: parabatis Hegefias qui pisitha natos est dictus & amiceris: a quo Plato redemptus est. At. n. qui Aristippi instituta seruauere: & ab illo Cyrenaici sunt appellati hisce opinionibus vtuntur. Duas perturbationes ponunt dolorem & voluptatem: voluptatem lenem motum: dolorem vero asperum motum appellantes: nihil differre a voluptate voluntatem: neq; plus altera mulcere alteram: atq; illam quidem cunctas animātes: hunc adiscere: hunc aut aspernari. Voluptatem autē corporis intelligunt: quam & finē esse dicūt: vt etiam Panætius in libro de sectis tradit: nō eam quæ in statu sit: & doloris priuatione consistit: & veluti a turbatione omni quietem agit: quam suscepit Epicurus finemq; constituit. Videtur autem eius finis a beata vita differre: finem quippe esse particularem voluptatē beatam autē vitam siue fœlicitatem voluptatum particularium cōstare cōuentu: quibus & præterita cōnumerantur & futura. Particularem quoq; voluptatem propter se eligēdam: fœlicitatem vero nō propter seipsam: sed propter particulares voluptates expetendam. Testimonio nobis esse finem habēdam voluptatem: q; a pueris hanc nobis natura conciliauerit etiam absq; iudicio rationis: & cum illa fruimur: nihil ampli⁹ inquirimus q; q; nihil æque ad dolorem naturaliter fugimus: voluptatem præterea bonum esse etiam si a turpissimis proueniat reb⁹: vt ait Hippobotus in libro de sectis. Et si enim fœda sit actio: voluptatem tamen per se ipsam eligēdam esse bonumq; existimandam Porro illa doloris amotio quam tuetur Epicurus eis non videtur voluptas esse neq; priuatio voluptatis dolor: vtraque enim esse in motu constituta: cum non sit motus doloris voluptatisque priuatio. Quippe doloris illa vacatio veluti dormiētis status est: posse quosdam aiunt voluptatem minime appetere per animi peruerfionē non tamen omnes animi voluptates ac dolores in corporeis voluptatibus & doloribus fieri. Quippe qualibet simplici ex patriæ prosperitate siue priuata fœlicitate gaudium gigni: Immo ne ex memoria quidem seu expectatione bonoꝝ voluptatem perfici

ci dicunt quod placet Epicuro. Nam tempore motum animi effluere: ne solo quidem visu vel auditu voluptates constare posse: quando & eos qui lamentata imittantur: grate ac libenter audimus. veras autem lamentationes ingrate atque iniucunde. Porro priuationem huiusmodi aut uoluptatis aut doloris medios status appellabant. Lōge tamē esse prastantiores corporū quā animorū uoluptates: deterioresque corporis quā animi angores: quo circa & his peccantes magis cruciari. Durius quippe dolere: latari uero familiarius & gratius arbitrabantur. Quo circa & maior illis erat corporis cura quam animi. Vnde cum inde quodue constet eligendam uoluptatem: pleraque tamen quæ sunt efficientia quarundam uoluptatum: cū sint molesta sæpe aduersari: ut difficillima eis uideatur uoluptatum cōgeries: quæ beatā uitā efficere non possit. placet autē eis neque sapientē semper in uoluptate viuere: neque rursus insipientē semper in dolore: verū maiore ex parte sic utrunque affici. Satis autem esse si quis vel per vnā incidentē uoluptatē suauiter afficiatur: prudentiā quidē bonū esse asserunt: non autem propter se ipsam appetendā: sed eorū gratia que nobis ex illa proueniunt amicū necessitatis causa amplectēdum. Nā & corporis partes quæ diu adsunt ad amari virtutes quasdam virtutis & cōes esse corporis exercitationē conferre ad uirtutē capeffendam. sapientē nunquā inuidia tentandum: neque cupiditati: neque superstitioni nunquā cesserū. Ista enī ex inani opinione cōtingere: morē u tamē & dolore pulsandū. Id quippe naturaliter fieri: diuitias præterea uoluptates efficere. neque per se appetendas perturbationes itē cōprehendi posse dicebāt. nō autē ēt ex quibus fiunt. Naturaliū rerū inquisitionem omittēbant quæ cōprehendi non posse manifeste colligerent. Logice propter summū eius vltimū attingebāt. Enim uero me legri finis est in secundo de opinionibus & Clitomachi in primo de sectis eos & philosophicā & dialecticā æque aspernari. posse. n. & apte dicere. ac extra superstitionē esse. mortisque metū effugere. qui rationē bonorū malorūque didicerit. Nihilque natura iustum ē aut honestū vel turpe. sed consuetudine ac lege. Vir tamē bonus nihil agit nequiter ob imminētia dāna. opinionēque infauistas euitandas. esse autem sapientē propositū eis ad pfectum quod vel in philosophia vel in cæteris bonis & honestatis artibus non satis puenerūt. Aut & dolore affici aliū alio magis: sensusque non semper vera renunciare. Verum enim hi quod dicuntur hegesiaci eandē sane de uoluptate ac dolore seruare sententiā: præterea neque grām esse aliquid: neque beneficentia: quod ista nō per se ipsa appetamus: sed usus ac necessitatis grā: ac propter eos qui si sint: illa nec subsistere quodē: esse autem impossibile accumulare contingere beatam uitam Corp⁹ quippe morbis multis passionibusque oblderī: aīam uero corpori cōpati & vna turbari. complura item quæ speremus a fortuna impediri: propter ista igitur atque huiusmodi beatam uitam nō posse sustinere. Vitā præter ea ac mortem eligendā: natura item suaue atque insuaue nihil opinabant: cæterę propter reę vel raritatē vel nouitatem vel facietatē latari alios: alios angere: diuitias vel paupertatē nihil ad uoluptatis valere rōnem: neque. n. aliter ea uoluptate diuites quā pauperes affici: Seruitutē atque atque libertatē nobilitatem atque ignobilitatē gloriam vel ignominia nihil differre ad uoluptatis modū: atque insipienti quidē expedire si uiuat. Id uero sapienti indifferens esse: Sapientē sui ipsius grā cuncti facturę. Alium quippe neminē atque ac se dignū arbitrari: quā libet. n. ingentia videat ab eo consecutus: non tñ eorū quæ ipse præstituerit merita æquare. Tollebāt & sensus: ut quod certam non inferēt motionē qui irrationabiliter agere cūcti uiderent: eorū peccata veniam dicebant. pmereri: neque. n. sponte peccare. sed aliqua perturbatione coactos. Nō odio quemque habere: sed potius eruditurę. Sapientē nō adeo i bonorū electionē inhasurę: ut i malorū uiga finē cōstituēdo: ut neque in

labore: neq; in dolore viuatur. Id quippe illis esse partum qui circa efficientia voluptatum neutram in partē inclinationes sunt. Porro anniceni in ceteris ab istis non dissentiant. Relinquūt autem amicitiam in vita: & gratiā: honoremq; aduersus parentes & pro patria præclarū aliquid facinus. Quocirca quāuis molestias sapiēs ac negocia subeat. nihilominus beate victurū & si minimū voluptatis illi suppetierit. Amiciq; felicitatē non per se appetendam: neq; enim proximi patere sensui: neq; enim satis esse in actionem momenti: vt confidere possimus: & multorū opinione celsiores euadere oportere: denuo bene cōfuescere propter inolitā & insitam nobis affectionē viciōsam: amicum non propter vsum: ac necessitatē solūmodo suscipiēdum: quæ profecto si definit nō erit ille aduersandus: verū etiam ppter insitam beniuolētiam: cuius gratia dolores quoq; esse subeūdōs: quīs. n. finem in voluptate constituāt: angāturq; si illa priuari cōtingat: spōte tñ sustinēdos dolores volūt p sumo in amicū studio affectuq; singulari.

¶ Theodori.

Viaut Theodori sunt appellati a Theodoro quē prædiximus traxere cognomen: eiusq; decretis vsi sunt. Porro Theodorus ipse oēs de dijs opiniones sustulit. Deniq; librū ipsius de dijs inscriptū offendimus nō contēnendū: ex quo & Epicurū complura sumpsisse asserūt. Audiuit aut anniceridem Dionysiumq; dialecticū: vt ait Antisthenes in philosophorū successionibus. Finē opinatus est gaudiū & mœrorē. Alterq; cōstare prudētia: alterq; vero imprudētia: bona eē prudētia atq; iusticiam: mala vero cōtrarios habitus: media voluptatē & dolorē. Sustulit & amicitia q; ea neq; insipientibus adlit: neq; sapientibus: i illis. n. sublato vsu amicitia quoq; euanesceat. Sapientes vero cum sibi ipsis sufficiāt amicis nō indigere: pbabile dicebat prudētem virū nō se ipsum p patria periculis exponere: neq; n. pro insipientium cōmodis amittēdam esse prudētiam: esseq; patriam mūdum: furto quoq; & adulterio & sacrilegio cū tempestiuū erit daturū munus sapientem. Nihil quippe horū turpe natura esse: sed auferat de hisce vulgaris opinio: quæ & stultorū imperitorūq; plebecula conflata ē: sapientem publicæ absq; vilo deprehensionis rubore scortis congressurū. Agebatq; istiusmodi argutijs: nōne mulier litteris instructa utilis erit: quia litterata est: assentiebat: & puer item & adolescēs utilis erit: quia litteraturā callet: Ita sane. & mulier igit utilis est quia pulchra erit. Et puer & adolescēs utilis profecto erit qā formosus est. Concedebat. Et puer igit & adolescēs pulcher & ad hoc erit pfecto utilis ad quod formosus natus ē. Assentiebat: est autem utilis vt ei congregiamur. Quibus cōcessis inferebat. Siq; ita vtaf eiusmodi congressione: quādo id vtile est nō peccabit. Neq; igitur si vtaf pulchritudine dum id vtile est peccat. His igit atq; huiusmodi interrogatiūculis auditores capiebat. Videat autem iccirco appellatus deus: q; cum illū stilpo percōtatus eēt: putas ne theodore te id esse quod diceris: atq; ille fateret. Deus ergo inquit es: id cū ille grate accepisset. Subridens ait atqui. O fatue ea rōne & cornicē te esse fatereris. & alia huiusmodi innumera. Cū assideret aliquādo Theodorus Euryclidi hierophātæ. Dic mihi ait Euriclides qui nam sunt qui circa mysteria impij sunt: cum respondisset ille: eos eiusce criminis reos teneri: qui ea nec dum initiatis aperirent: & tu ergo inquit impius es: qui ista nō dum initiatis pandis. Parum aut abfuit: quin periclitaretur ille abduci in aurium pagum nisi eum Demetrius phalereus eruisset. Ambicrates vero in libro de viris illustribus ait illum dānatū venenūq; bibisse. Cū vero apud Ptolemæū lagī filiū moraretur. Legatus aliquādo ad Lyfimachū ab illo missus ē: magna vero fiducia vtēti ait Lyfimachus: Dic mihi Theodore nō ne tu athenis excidisti: Et ille inquit. Nam

ne atheniensium Ciuitas ferre non valens: non secus ac semele Dionysium expulit: rur-
sus dicēti Lyfimacho. Caue ne vltius ad nos proficiscare: non inquit reuertar nisi me
mittat Ptolæmeus: aderat mythrus lyfimachi dispensator: is cum diceret videris non
solum deos vix & reges ignorare: quo pacto illos ignoro: quandoquidem te dijs ini-
micum puto: fertur cum aliquando corinthum uenisset: magna discipulorū turba co-
mitatus: & metrocles cinicus scandicas siluestre olus ablucens ei diceret: at O Sophi-
sta nequaquā multis discipulis egere si olera dilueres: dixisse & tu si cum hominibus con-
uersari didicisses: profecto istis oleribus non vterere. Simile quiddam: vt suo loco dixi-
mus de Diogene & aristippo memoratur: huiusmodi Theodori fuisse vitā: ac doctri-
nam comperimus. Demū vero Cyrenem profectus apud Mariū cum grandi hono-
re diutius vixit: vbi cum primū eiceretur: non illepidum quiddā pīxissē fertur. Male in-
quit facitis viri Cyrenaici: qui me ex lybia in grēciā exulem agitis. Fuerūt autem Theo-
dori. xx. Primus Samius Rhœci filius qui cōsuluit Carbones fundamentis Ephesini
templi subijci. Nam cū humidus esset locus carbones ait omīssa ligni natura solidita-
tem accepissē humori inuiolabilem. Secūdus Cyrenaic⁹ geometra: cuius & Plato au-
ditor fuit. Tertius hic ipse philosophus. Quartus cuius fert⁹ libellus de vocis exercita-
tiōe. Quintus q de legislatoribus scripsit: a Terpadro initiū sumēs. Sextus Stoicus.
Septimus qui Romanas res cōscripsit. Octau⁹ Syracusanus q de re militari scripsit:
Nonus Bizati⁹ in causis ciuilibus clarus. Decim⁹ similiter cuius & Aristoteles i ora-
tor⁹ epitonie mentionē facit. Vndecimus Thebanus sculptor. Duodecimus pictor:
cuius & Polemō meminit. Tertius decimus atheniēsis pictor de quo Menodotus scri-
bit. Quartus decimus Ephesi⁹ pictor cuius Theophanes in libro de pictura memi-
nit. Quintus decimus epigramatum poeta. Sextus decimus diu de poetis scripsit. Se-
ptimus decimus medicus athenei discipulus. Octauus decimus Chius philosophus
Stoicus. Nonus decim⁹ Milesius & ipse philosophus Stoicus. Viceſimus tragadia-
rum scriptor.

☉ Phædon.

Phædon elienſis nobili ex familia cū patria vna cōpræhensus coactus est intra
p cellulā infamē se quæstui addicere. Adiecto tñ ostiolo Socratis Contubernio
magistroq; fruebat⁹ quoad ipsum alcybiades seu Crito Socrate monēte redi-
meret: ex eo iā liberaliter philosophabatur: hūc Hieronym⁹ in libro de assensu retinē-
do seruū fuisse asseuerat. Scripsit aut dialogos de qbus nihil dubitabat. Zopyx & Si-
monem: De nitia cōtrouerſia est. Medū quē æschinis esse plariq; tradūt: alij vero poly-
menit: antimachū siue senes & de hoc ambigūt: Scyticos sermones etiā qdam æschinis
esse asseuerāt. Successor aut eius fuit Plistanus elienſis: & ab eo tertius menedam⁹ he-
reticus: Aselepiadesq; Philiſius a Stilpone diriuātes atq; ad hos vsq; eliaci sunt appel-
lati: a menedamo aut eretriaci de quo postea dicemus: iccirco q & ipse sectæ princeps:
atq; auctor fuerit.

☉ Euclides.

Euclides megaris oppido: quod Isthmo adiacet siue iuxta quosdam gelous:
e vt in ſucceſſionibus tradit alexander: parmenidis librorū imprimis studio-
sus fuit: ab eo megarici denominati sunt: qui postea eristici postremo diale-
ctici dicti sunt scilicet quos ita prius Dionysius Cartaginensis iccirco appellauit: q
interrogando ac respondendo sermones: librosque componerent. ad hunc ait Hermo-
dorus post Socratis mortem venisse Platonem: ac philosophos reliquos metu atro-
citatis tyrannor⁹ compulſos: hic bonū esse vnum definiuit multis nominibus celebre
aliquādo. n. hoc dici prudentiā: quandoq; deū: alias mentem appellari: & huiusmodi

cætera. Quæ bono aduersa viderentur sustulit: ea ne esse quidem dicens: utebaturq; p-
bationibus: non his quæ per assumptiones sed quæ per cõclusiones fiunt. Disputatio-
nẽ item quæ fit per similitudinẽ sustulit: dicẽs illã sane aut ex similibus cõsistere aut ex
dissimilibus: & si ex similibus consistit: circa ipsa potius q̃ quibus sũt similia versari ro-
rationem debere. Sin autem ex dissimilibus superuacaneam esse comparationem: ic-
circo igitur & timon illum vna cum cæteris Socraticis mordet nullius sibi horum cu-
ram esse dicens non phædonis: non alterius cuiuspiam: neq; Euclidis qui megarẽsibus
contentionis rabiẽ inuexit. Dialogos autem conscripsit sex lampriam: aschinẽ: phœ-
nicẽ: chritonẽ: alcybiadem: amatorium. Porro ex Euclidis successione est & eubu-
lides milesius: qui & plurimos in dialectica modos: rationesq; interrogandi tradidit
mentientem. f. & dilectescẽtem & electram & inuolutũ & soritem & corneam caluũ
& istum non defuit ex comicis qui carperet.

Eubulides contumeliosus corneam

Interrogans falsis inanibus verbis.

Inter & rhetores recessit hic versans:

Demosthenis rhoiustomilithram habens:

Videtur Demosthenes hunc audiuisse: & cum. p. litteram pronũciare vix posset emẽ-
dasse iugi exercitatio. Neq; item obscurum ẽ eubulidẽ aduersus Aristotelem inimi-
co animo fuisse: eumq; in plurimis reprahendisse: inter cæteros vero qui ex eubulidis
ludo manauerãt. Alexinus cliensis fuit vir acer & cõtentionis viribus ac neruis clarus:
vnde & elẽxinus cognominatus est: maxime autẽ zenoni infestus erat. Hunc ait Her-
mippus ex elide in olympum profectũ ubiq; philosophatum. Discipulis autẽ roganti-
bus cur illic moraret dixisse: velle sectam instituere: quã olympiacam vocatum iri. Il-
los vero cum rerũ omnium penuaria: & præterea insalubri loco affligerentur ab eo re-
cessisse: iamq; alexinũ solum ac desertum vno tantum famulo comite ibi remoratum:
postea dum nataret in alpheo flumine arundis acumine punctum vita excessisse. & ẽ
in ipsum nostrum epigrãma ita se habens.

Non erat igitur inanis illa fabula.

Miser pedem quidam natans q; transfixit.

Clauo grauis. n. vir anaalpheum

Fixus calamo obiit alexinus transiens

Scripsit non solum aduersum zenonẽ verum & alios cõplures libros & ad ephorũ hi-
storicũ. Ex eubulidis disciplina & euphãtus fuit olympius qui temporis sui cõscripsit
historiam. Scripsit: & tragœdias plurimas quibus in certaminibus maxime probatũ
fuit: & præceptor Antigoni regis ad quem etiam librũ de regno scripsit perutilem at-
q; laudatissimum: vitam vero senectute finiuit: fuerunt & alij cõplures auditores eu-
bulidis: inter quos & appollonius cronus & diodorus: amenij filius iaseus & ipse co-
gnominatus: cronus de quo & callimachus in epigrãmatibus in hunc sensum loquitur:
Ipse hic parietes ita inscribat: Cronus est sapiens: erat & iste dialecticus: primusq; in-
uenisse a quibusdam existimatus est inuolutũ & corneum differendi genus. Hic apud
Ptolomeũ Soterem cõmorans cum a stilpone sermones quosdam dialecticos iterro-
gatus ex templo nequiuisset exoluere: a rege increpitus cornusq; in iurgio vocatus con-
uiuium deseruit: egressusq; librum de ea propositione conscripsit: vitãq; in cœtore fini-
uit. est in ipsum nostrum epigrãma in hunc modum.

Crone diodore quis dolore dæmonum.

Te corripuit in tartarum vt te eieceris.

Stilponis haud soluens enigmaticos versus:

Cornus es repertus extra. p. & k. certe.

Fluxit & ab Euclide Ichthys metalli filius vir illustris: ad quē Diogenes Cynicus dialogum scripsit. Climachus item thurius qui primus de proloquijs & prädicamentis & ceteris huiusmodi scripsit: & Stilpo megarenſis clariffimus philoſophus de quo nūc dicendum eſt.

¶ Stilpo megarenſis.

Stilpo megarenſis eius oppidi quod in græcia ē: audiuit quosdam ex Euclidis familia. Alij ipſius Euclidis auditorem tradunt. Traſimachi etiam Corinthij illius qui ichthyæ familiaris erat: vt ait Heraclides. In tantum vero & inuentione & eloquētia & ſapientia præceſſit alios: vt parum abſuerit quin ois græcia in illū mētra in Megara trāſſiſſe diceret. De eo Philippus megaricus ita ferme rettulit a Theophrasto quidē metrodorus illum ſpeculationis ſtudioſum & timagoram geloū auulſit. Ab Ariſtotele autem Cyrenaico clitarchum & ſimmiām. Porro a dialecticis pæoniam quidē ab Ariſtida. Diphilum autem Boſporianum euphanti & mynecem ex æneti filium. qui ad ſe arguendum venerāt vtroſq; ſui ſtudioſos habuit. Præter hos itaq; phraſidemū peripateticum phyſicumq; peritiſſimum ad ſe adtraxit: alcimūq; oratorem omnium qui in græcia tum florebant in arte oratoria eminētiſſimum. Cratem qui inſuper & complures alios in ſua rētia induxit: phœnicemq; Zenonē in ſuum adiutorium ſubductum alijs cum ceteris admittit. Erat præterea maxime ciuiliſ: ac præter vxorem quam duxerat: nicarete etiam pellice utebatur. vt honetor ait filiamq; parum pudicam genuit: quam duxit Simmias Syracuſanus neceſſarius ſuus. Hæc dū laſciuius viueret. Stilponiq; a quodam renūciatum eſſet eam ſibi probro eſſe: non inquit iſta maiori mihi probro eſt: q̄ ego illi ornamento: ſuſcepit hūc honorifice vt aiūt: & Ptolemæus Soter cū megara ipſius urbem victor obtinuiffet: ac tradita ſibi pecunia oraret: vt in ægyptum ſecū nauigaret. Tum ille pecuniæ modicum ſuſcepit eā profectionem renuēs in æginā contendit: quoad ille remearet. Demetrius quoq; antigonis filius: cū capiffet megara domum illi reſeruari cunctāq; direptam ſubſtātiā reſtitui curauit. Vbi cum ea quæ amiſerat vt in ſcriptis ſibi traderet moneret: nihil ille ſuum ſe perdidiffe reſpondit: quippe doctrinam & eruditionē ſibi ademiffe neminem: reliquāq; ſibi eſſe & eloquentiam & diſciplinam: atq; illum erga mortales beneficentiæ admonuit tanta orationis vi: vt rex illius iam ſtudioſus proſus auditor fieret. Aiunt illū ita quēdam de phidix minerua compellafſe. Num inquit minerua Iouis filia deus eſt: cū vero annuiſſet ille dixiſſet: at iſta non iouis ſed phidix eſt concedebat. Nō ergo inquit ipſa dea eſt. Qua ex re cum in auriūpagum pertractus fuiſſet: nihil inſiciatū reſerunt: imo recte ſe locutū aſſeruiſſe. Nō. n. deum eſſe: ſed deā: deos quippe mares eſſe. Areo pagitas tamen nihilo placatiores factos iuſſiſſe cōtinuo ipſum urbem excedere: quo etiā tpe Theodori cognomento deum iurgio dixiſſe: Vnde hoc nouerat Stilpo: Nūc amota palla ipſius inſpexerat: erat iſte proſecto audaciſſimus: verū Stilpo vir cōpoſitiſſimus & maxime ſacetus. Deniq; cū rogaffet illū crates an dij precationibus: ac diuinis honoribus gaudeāt. Noli me inquit o fatue in via de hiſce rogare ſed ſolum rogare: ac ſeorſum: hoc ipſum & Bionem interrogatū an ſint dij dixiſſe tradunt: ne turbam a me auertas execrabilis ſenex: Fuit Stilponi ingenium ſimplex: neq; vlla ſimulatione ſucatum ita: vt imperite quoq; cōcioni ſe accōmodare nullo negotio poſſet Crate denique Cynico ſemel ad id quod fuerat interrogatus nō reſpondēte: ſed crepitū ventris emittē-

re: sciebam inquit te oia potius q̄ quę deceret locuturum. Caricam illi aliquando inter
rogatiūculamq; proposuerat. Eam vero ille statim comedit: & cum diceret illi Stilpo
hercules caricam perdidit: non solum inquit caricam: sed & interrogatiūculam: cuius
hęc ara fuit. Rursus cum vidisset hyemecratē adustum: o crates iquit videris mihi no
uo indigere pallio veste. f. & animo: ad hanc eius vocem rubore suffusum ita in illū lu
fisse cratem. At qui ego Stilponem megaris vidi grauiter angī. Vbi tiphœi veteres di
xere cubile: Hic ille se iuuenum magna glomerante corona. Litibus intentus virtutis
tradidit vimbram. Fertur Athenis hoīum ita in se studia vertisse: vt ex officinis ad eum
confluerent visendū. Vbi cum sibi quidā diceret: admirantur te o Stilpo veluti beluā:
minime inquit ille: sed velut hoīem vex. Cateę cum esset disputator acerrimus spect
es quoq; tollebat: dicebatq; qui hoīem diceret neminem esse: neq; enim hunc: aut hūc
dicere. Quid enim hunc magisq; hunc? non igitur hūc: rursusq; olus quod ostenditur
nō est: olus. n. ante mille annos fuit: non est igitur hoc olus. Fertur cū crati colloquere
tur interloquēdum festinasse pisces emere: cū eum ille retinere vellet ac dicere sermonē
relinquis: minime inquit: sed sermonē habeo: & te derelinquo: Sermo quippe manet:
piscis aut venūdabitur nisi festinauero: ferūtur ipsius dialogi nouē non satis gratiā ha
bentes. Moscus Aristippus siue callias: Ptolemæus Cherecrates: Metrocles anaxime
nes Epigenes ad filiam suā: Aristoteles: huius auditorem fuisse Zenonē Stoicorū pri
cipem Heraclides refert. Senem vero defecisse Hermippus testis ē. Hausto prius me
ro vt citius moreretur: reprobatus est a Sophilo comico in comœdia quę inscribitur
gamos: est aut in hunc Stilponem megarēsē nostrum epigrāma.

Cognoscis aut forsitā senectutem.

Postea iugum sustulit in expugnabile

Morbis: sed vinum inuenit mali currus

Magis bonum aurigam potus. n. agitauit:

¶ Crito atheniensis.

Rito Atheniēsis vnus oīum maxime eximio quodā amore Socrati affectus
est atq; eius ita curam egit: vt nunq̄ aliquid ex his quę sunt ad vsum necessaria
sibi deesse pateretur: ipsius quoq; liberi Socratis auditores fuere Critobolus
Hermogenes Ctesipp⁹ Epigenes. Crito igitur dialogos decem & septem scripsit qui
vno continētur codice ita inscriptos nō bonos fieri discēdo: quid sit plus habere. Quid
sit idoneū siue ciuile: de honesto: de deo. Quid sit malefacere de fertilitate: de lege: de
arte: de congressu: de sapientia: protagoras: siue ciuilis de litteris: de poetica: de hone
sto: de discēdo: de sciēdo siue de sciētia Quid sit scire.

¶ Simon atheniensis.

Imon atheniēsis coriarius. quotiēs ad eius officinam perrexisset Socrates at
q; differeret oia quę meminisse poterat notabat. Vnde & ipsius dialogos scy
ticos appellant q̄ inter huiusmodi opifices sint habiti. Sunt aut numero trigi
ta tres qui vno itidem codice comprehenduntur: de dijs: de bono: de honesto quid sit
pulchrū: & honestum: de iusto duo: de virtute q̄ doceri non possit: de fortitudine siue
virilitate tres: de lege: de popularitate: de honore: de poesi: de bona possessiōe: de amo
re: de philosophia: de sciētia: de musica: de poesi: quid sit pulchrū: de disciplina: de dis
serēdo: de iudicio: de eo quod est: de numero: de diligētia: de operādo: de auaro: de ia
stantia: de honesto. alij autē de consulēdo: de ratione: siue de aptitudine: de malificen
tia. Fertur hic primus oīum Socraticos sermones disseruisse. Cum autē pericles polli

ceretur si ad se pergeret: cuncta illi se necessaria exhibitur: fidutiam inquit vendere con-
filiij non fuerit: fuit & alius. Simon qui scripsit artem rhetoricam: alius item medicus
Seleuci & Vicanoris necessarius: atq; alius quidam sculptor.

¶ Glaucon atheniensis.

g Laucon atheniensis nouem itidem in codice vno scripsit dialogos phedylum:
Euripidem: amyntichum: euthiam. lyfithedem: aristophanem Cephalum:
anaxiphenum: menexenum. Feruntur eius & alij triginta duo. sed sui nō sūt.

¶ Simmias Thebanus.

f Immias thebanus fuit: & huius ferunt dialogi. xxij. vno codice inclusi: de sa-
pientia: de ratiocinatiōe: de musica: de versibus. de fortitudine: de philosophia
de varietate: de litteris: de doctrina: de arte: de regimine: de decoro: quid eligē-
dum: quid ve fugiendum sit: de amico: de scientia: de anima: de beneuiucendo: de possi-
bili: de pecunijs: de vita quid sit honestum: de diligentia: de amore.

¶ Cebes Thebanus.

c Ebes & ipse Thebanus scripsit dialogos tris qui inscribuntur pinax. Septima:
phrynica. ¶ Menedæmus.

m Enedæmus phenodis ex ludo Clisthenisq; ex familia Theopropidæ filius fu-
it viri sane nobilis. sed Architecti ac pauperis. Alij tabernaculoꝝ sutorem fuis-
se tradunt. & vtraq; didicisse menedæmum. Quo circa cum decretum quod-
dam reprahensum ab alexinio quodam quod scilicet non conueniret sapienti. neq; ta-
bernaculum. neq; decretum scribere. Missus autem ab Eretrienfibus in megara præs-
idio futurus cōtendit ad Platonem in academiā inq; illius retia non inuitus incidit de-
seruitq; militiam. Cæterū asclipiade phaliasio ad se illum pertrahente megaris apud
Stilponē fuit. eiusq; ambo auditores fuere: inde nauigantes Eliedem anchypilo & mo-
scho phædonis discipulis congressi sunt atq; hactenus vt supra cū de Phedone loque-
remur dictum est: heliaci appellabant. Postmodum vero ab eius patria de quo nunc
sermo est ereatrici vocati sunt: Constat menedæmum honestate: ac grauitate fu-
isse ce-
lebrem: qua ex re cratem quoq; sic in illum iocatum: phaliasiumq; asclipiadem taurūq;
eretrium. Timon item elato supercilio cū ducturus assurgeret fuisse illū notat. A deo
autē ea grauitate insignis fuit: vt cum eurylochus castanareus ab antigono accersiret
vna cū cleppide cizicēo adulescēte abnuerit: metuere. n. ne id menedæmus persentiat.
Erat. n. summa & in obiurgando grauitatis: atq; precipuæ auctoritatis. Deniq; cum
adolescēs in illum motu temerario ferretur: dixit quidem nihil: cæterę sumpta festuca
pingebat in pauimēto traieci figuram: dum interim spectātibus oibus adulescens in
signi contumelia notari se intelligens abcessit. Hierocles in piræo sub amph' arao illū
obtrundeat: & cum plurima de eretria loqueret excidio: n. hil aliud locutus ē: sed so-
lummō rogauit ad quid eū Antigonus traiecit. Audacter exulāti adultero ignoras in-
quit non mō brasicæ succum in se iucundum: sed & raphano: clamanti adulescētulo
& vociferāti vide inquit an aliqd retro dum nescis habes. Consultāti antigono an luxu-
riosum adiret conuiuū: hoc illi solum renūciari iussit. Memento regis te esse filium fa-
tuo quodā sibi minime necessariū dicēte interrogauit an villā haberet: & cū ille multa
se habere prædia dixisset: perge inquit & illoꝝ curam gere: ne & ille negligēter curādo
perdere cōtingat: & amittere simplicē vi banitatem Scisitati cuidā an uxor esset ducē-
da sapienti: nū ego inquit tibi sapiēs videor: Et cū annuisset ille: at ego ait duxi. Dicen-
te quodā complura esse bona: percōtari illoꝝ numeꝝ pergit & an putet plura esse q̄ cē-
tum. Saepius dolebat q̄ luxuriosa cōuiuia: magnificūq; apparatus nequiret afferre: vo-

catus vero semel ad cenam intuensq; lautissimis cibis diuitem mensam nihil locutus est: sed tacitus eā luxuriā coarguit dū solas oleas in cibū sumpsit: huius deniq; seueritatis cā pagē absuit quin in Cypro apud Nicareontē periclitaretur cum Asclepiade socio: nā cum eos rex ad mēstruam celebritatē euocasset: sicut & philosophos ceteros: Menedæmū dixisse ferūt. Siq; dem honesta ē huiusmōi viroz cōgregatio: quotidie sūt festa celebrāda: sin alias supflue quoq; mō celebrat. Ad hāc tyrān⁹ cū ita occurrisset: hanc diē habere se celebrē vt negocijs omissis philosophis cōgredi liceret: ille Seuerius adhuc in snia perstitit: ostēdens ex sacrificio oportere omne tps: philosophos audire. Quid plura nisi a tibicine admoniti: ac melo musico cōuēti fuissent: forsitā perissent. Vnde cū in nauī iactaretur fluctibus Asclepiadē dixisse ferūt. Tibicinis peritā modulationē se ipsos seruasse. Menædemū vero cōfidentia pdidisse. Erat autē vt fert & simplici in docēdo apparatu: neq; in schola vllū circa illū vt fieri solet ordinē vidissēs. Nō sub sellia erāt per gygē disposita: non aliud quippiā: sed vt singulis aut sedere: aut stare: aut ambulare libitū erat in eū continuo trālibat habitū. Alias tñ gloriā auidū ignominia q; notari metuētem fuisse tradūt. A deo vt cū prius architecto suam ipse atq; asclepiades nauaret operā: & ille sup tecta lutū ferre cerneret nudus: is si quem aspiceret pretereūtem occultaret. Postea vero quā ad remp. accessit: ita erat anxius atq; sollicitus: vt cum aliquñ thura poneret: extra turribulū miserit. Circūsteterat illum crates aliquñ: q; ciuilia negocia subisset probro illi dabat: Tū ille quibusdā praecepit: vt ductū carceri includerēt. Ille nihilominus praetereuntē obseruabat: respiciēs q; agamēnoniū & hegesipolim vocabat: erat autē clam: & in supstitutionē pronior. Deniq; māducauerat aliquando per ignoratiā in taberna meritoria piectas carnes cū asclepiade: id cū animaduertisset nausea palloribusq; turbabatur: donec illū asclepiades seuerius obiurgās non carnes diceret eiusce mutatiōis causam eē: sed praeumptā de illis fatuā opinionē alias magnanimus fuit vir & plane liberalis. Corporis in eo iā senis habitus & status durabat q; erat in iuuenē: athletę instar firmus validus atq; adustus. Spēs ei pinguis & attrita fuit mediocrisq; proceritas: vt ex ea cōstat imagine quā cretriā in veteri stadio hacten⁹ cernitur. Est. n. veluti ex industria ita sculpta vt cunctā fere nuditatem corporis praeferat. Erat preterea in suscipiēdis amicis omni officio deditus: & q; pagē salubris erat cretria cōiuiua saepe inter poetas musicoq; celebrabat: Amabat aratū & Lycophoenē Tragicum poetā: Antagorāq; Rhodiū: sed maxime oīum studebat Homero. Deinde etiā Lyricis: deinceps Sophocli: atq; achæo iter Satyros veluti secūdas partes: aschilo autē primas semper dabat. Vnde & aduersus eos qui cōtra in rep. sentirēt: ita ferebat: capitur ergo & ab infirmis celer: aquilāq; breui testudo vincit. Hæc autē achæi sunt ex omphale Satyrica: peccāt igitur q; illū nihil præter Euripidis medeā legisse dicūt: quā inter ficyonij neophronis poemata legūt. Magistros Platonē & xenocratē: ptereaq; parabatē cyrenaicū aspernabat. Stilponē solum admirabat: de quo dū aliquñ interrogaret nihil aliud dixit nisi liberalis est: erat illi ingeniū variū & callidum atq; in cōponēdo ita orationē accōmodabat: vt neq; quo vellet emergere pspiceret: atq; ideo illi difficile occurreretur. Versabat oīa infinitaq; orōnis copiā fundebat: Accerrimus itē in contentionibus erat: vt in successiōibus tradit antisthenes: atq; huiusmōi rogatiūculis cōpellare solebat. Alterq; quam alterq; est alterq; ita sane alterq; est aut pdesse: q; bonum: concedebatur: nō igitur pdesse bonum est. Tollebat & ploquia negātia: affirmantia vero ponebat simplicia. Ex his maxime pbans quæ simplicia nō sunt: auferebat ea & cōiuncta & complexa dicēs. Scribit Heraclides decretis quidem eū fuisse Platonicum: dialecticem autē eum fuisse aspernatum Deniq; sciscitāti se alexino an adhuc patrē cadere

desisset. atq; illum dixisse: neq; cadi: neq; desij: addente illo oportere ambiguitatem solu-
 ui: ita vel non dicēdo: ridiculum inq; est vestras leges sequi cum liceat ī portis relucta-
 ri & cōtra ascendere. Cū Bion diu vos studiose ac diligenter insectaretur. mortuos illū
 iugulare dixit. Alio rursus dicente maximū esse bonum oībus quæ quisq; cupiat frui:
 multo inquit maius est ea solum quæ deceat cupere: Refert antigonus carystius cū ni-
 hil scripsisse neq; cōposuisse: ita ne dogma quodlibet asserere. Porro in quæstionib; in-
 quit ita pugna erat: vt nō prius discederet: q̄ ī eius oculis ardētis spiritus indicia depre-
 henderentur. Verū. n. cum in verbis esset huiusmodi factis: tñ erat placidissimus. De-
 niq; cū alexino plurimū illuderet & obiurgaret grauiter: fouit tñ illum beneficijs. Nā
 ip̄ius coniugē ex delphis calcidē vsq; deduxit itineris furta latrociniaq; metuentē: ami-
 cicias pie sancteq; tuebat: vt ex ea quæ illi cū asclepiade fuit coniunctione constat: quæ
 p̄fecto adeo insignis erat: vt nihil a pyladis distraret beniuolētia. Verum maior natu-
 erat asclepiades ita vt poeta ipse: menedemus histrio diceret. Fertur archepolis tria mi-
 lia illis designasse: & cū orta esset amica contentio quis secūdo loco acciperet: neutrū
 accepisse. Vxores quoq; ambos duxisse fama ē menedemum matrē: Asclepiadem fi-
 liam: & cū defuncta esset vxor asclepiadis: menedemi capisse cōiugem: illumq; qđ rei
 pu. præfesset aliam duxisse nobile & locupletem: nihilominus qm̄ cōmunis eis erat do-
 mus rei familiaris administrationē priori vxori permisisse: Igit̄ asclepiades ante illum
 vita excessit eretria iā longæuus: cum vna diu memorabili beniuolētiæ suauitate vixis-
 sent: Fert̄ post aliquantum tēporis cum asclepiadis amasius ad conuiuiū venisset: ar-
 ceretq; illum ianuis adulescentes: menedemū iussisse introduci: ac dixisse Asclepiades
 ēt sepultus ei ianuas aperit. erant aut̄ qui ambos fouerant Hipponicus macedo & age-
tor lamieus. Ex his alter vtriq; triginta minas largit̄: hipponicus vero menedemo duo
 milia drachmarū in filiarū dotem. Duxerat aut̄ vt ait Heraclides ex oropia vxores trīs.
 Porro conuiuiū in hunc modū faciebat: prius ipse cū duobus aut tribus prandebat dū
 dies in vesp̄ā vergeret: Tum vero vocabat quispiā cos qui aduenerāt & ipsos iam cœ-
 natos. Itaq; si qui citius venissent: percontabant̄ exeuntes quid esset appositū: ac recēs-
 id esset nec ne: & si quidē vel olusculū vel salsiusculū quippiam audissent: recedebant:
 Sin vero carnes: ingrediebāt̄: Lectulis estate p̄siathos: hyeme veruecū pelles superpo-
 nebāt: Porro puluinar sibi afferri oportebat: poculū qđ circum agebat cotula maius
 nō erat. Bellaria illis fabæ ac lupini: Interdū vero & pyra vel mala pūica & hmōi cū ma-
 tura tū præcocia sæpe & carica. Ea oīa memorat Lycophron in Satyra quā inscripsit
 menedemū: philosophi conscribens laudes: quoq; quædam huiusmodi quoq; sunt.
 Circundat̄ paruus calix ad mensuram.

Vt ex breui conuiuiō sic est ipsis

Modesta studiosis tragema sermo audiendi.

Primo igit̄ contemptui haberi capit: canisq; ab eretriēsis ac delirus appellari. Post
 modū vero ī summa admiratione oīum fuit. adeo vt ciuitatis quoq; gubernacula sibi
 traderent̄: legationibusq; crebris & Ptolæmeū & lysimachū: prætereaq; ad demetriū
 functus vbiq; honoratus ē: Cūq; illi ciuitas ducēta quotannis talenta persolueret quin-
 q̄ginta remisit: apud quē accusatus qđ si traderet Ptolæmeo ciuitatē se per epistolam
 purgauit cuius hoc initium ē. Menedemus demetrio regi salutē. Audio tibi de nobis
 plurima fuisse narrata: per eam illū admonet cauere vnum ex his qui sibi essent īfensi:
 deschylū momine: Constat illū ad demetriū p̄ oropo grauissime legatione functū:
 vt Euphantus quoq; in historijs meminit. Erat eius īprimis studiosus antigonus: seq;
 ip̄ius discipulū esse prædicabat: & cū barbaros fudisset circa Lysimachiam decretū ei

scripsit simplex atq; ab Assentatione alienum: Cuius initium est. Duces & consilij pri-
mores dixerunt: qm̄ Antigonus Rex prælio domitis barbaris aduenit in Eliā: eiq; pro-
spere cūcta succedūt visum ē senatui ac plebi. Hoz igitur gratia & præterea ppter sum-
mam cū illo amicitiam qd̄ illi ciuitatē pderet: suspectus habitus insimulante se aristo-
demo clā exijt atq; oropi moratus ē in amphiarai fano: Ibi cū perissent aurei calices vt
hermippus ait: Comuni boctioꝝ decreto loco migrare iussus est: Inde pfectus mēres-
& patriā clanculo ingressus vxorē ac filias sumens se ad antigonū contulit: ibiq; vitam
mærore terminauit. Refert heraclides his oīno contraria: Nā illum senatus principē
eretriā a tyrannis sape liberasse: demetrii viribus fretū. Non igit̄ antigono pdidisse ci-
uitatē sed falsam subisse calunniā. Profectumq; ad antigonū cum vt patriā e seruitute
eriperet: illū inducere nō posset septē dies totos cibos abstinuissē atq; ex ai dolore vita
excessisse. Similia huic & antigonus carystius refert. Soli aut̄ perseo iēxorabile indixit
bellū. Haud. n. obscurē erat antigonū cū menedemi grā eretriēsisbus rēpu. voluisset re-
stituere ab eo fuisse phibitū. Quo circa ī cōiuiuo menedemus ī illū acriter iuectus in-
ter cetera sic ait: Atqui iste qdē philosophus ē: sed vir oīum q sunt aut fuerūt vel futuri
sunt: pfecto neq̄simus. Morit̄ aut̄ vt eraclides ait septuagesimū & qrtū agēs ætatis
¶ In eius aut̄ laudem nos quoq; ita scripsimus.

Cannum.

Audita menedeme tua mihi mors: vt sponte

Mortuus es in septem diebus nihil edens.

Operatus opus post hereticum tamen mollem.

Puillanimitas properauit profecto.

Et hi quidem socratici & qui ab eis sunt. Transcundum autem est ad platonem qui in-
cipit academiam: & ad eos qui ab ipso sunt quot fuerunt eloquentes.

¶ Laertij Diogenis de vitis philosophorum Liber Tertius Incipit.

¶ Plato.

Lato aristone prē & matre perictiona: siue potona Atheninē-
sis natus ē. Mater a Solone genus duxit: Solonis qppe frater
dropides critiā genuit. cuius filius calæschrus critiæ qui vnus
fuit ex triginta: glauconisq; pater extitit: ab eo charmides & pe-
rictiōe geniti sunt: atq; ex ea & Aristone plato sextus a Solone
nascit̄. Porro solon ad neleum & neptunum genus refert: Ari-
stonē quoq; prēm a Codro melanthi filio originem ducere tra-
dūt: q a neptuno itidem sanguinem trahere trasilo teste memorant̄. Enimvero speu-
sippus in libro q platōis de ccena inscribit̄: & celarchus in laudatione platonis & anaxi-
des in secūdo de philosophis libro asserunt athenis celebre esse aristonē periectione cū
esset speciosissima cōgredi conatū esse. Verū fuisse illius conatus irritos. vidissēq; ī som-
nis apolinē: atq; ab eo visum mūdā a iugali copula quoad pareret vxorem seruasse.
Nascitur aut̄ plato: vt Apollodorus testat̄ in chronicis: octogesima octaua olympia
de thargilonis septima: qua. s. die natū apollinem delij autumant. Morit̄ aut̄ vt Her-
mippus tradit: primo anno cētesimæ octauæ olympiadis in nuptijs discubens: octo-
gesimū & primum ætatis agens annū Neanthes octoginta quattuor annoz defecisse
scribit. Est igit̄ Isocrate minor natu annis sex: Ille qppe sub Lysimacho: plato sub amy-
nio ē ortus: sub quo & pericles diem obiit: Erat aut̄ pago collyteus vt refert antileo in
secundo de tpibus: natus est fm quosdam in ægina ī phidiadis domo eius qui thaletis
filius fuit: vt fauorinus ait in oīmōda historia prē ip̄ius cū cæteris misso vt agrū sorti-
ret̄. Athenasq; reuerso qn̄ a lacedæmonijs qui æginēsisbus opē tulerant expulsi sunt: lu-

dos quoq; magnificos athenis adhibuit dione sumptus suppeditate: vt ait athenodorus in octauo de ambulationū libro. Fratres hūit adimathū & glauconē: sororemq; portonā: de qua speusippus nascit̃: Irasq; apud dionysiu didicit: cuius & in anterastis meminit: Exercitatusq; est apud aristonē argium palæstritā: a quo & plato p egregio corporis habitu cognominatus ē. Cum prius Ariscodes ex aui noie vocatus esset vt ī successionibus tradit Alexāder. Sunt qui ob orōnis vbertatem & mirā latitudinem sic appellatū putent: siue q; ampla fuerit fronte vt neātes scribit. Nec defunt q; in isthmo palæstra se exercuisse velint: sicut & dicæarchus ī primo de vitis: picture quoq; fuisse studiosum ac poemata scripsisse primo quidem dithyrābos: deinde melos & tragœdias. Vox illi gracilis fuit vt ait timotheus Atheniēsis in libro de vitis. Fert̃ & socrates vidisse per somniū oloris pullū sibi in gremio plumescere: q; continuo exortis pēnis expansis alis in altū aduolans suauissimos cātus ediderit. Postridie cū plato sibi a p̃e cōmendatus esset hūc cygnū quē uiderat dixisse. Philosophari cœperat primum in academia. inde se in ortū qui iuxta colonū est contulit: vt Alexāder in successionibus scripsit heraclitū adducens testē. Demum cū tragicū certamen esset initurus ante dionysiacū theatrū audito socrate igni poemata exussit dicēs: Hic vulcane Plato tua indiget opes: hic annū vice simū ætatis agens socratē audiuit. Illo decedente cratilo heracliti discipulo & hermodeni parmenidis philosophiā tuenti aurē accōmodauit. Deinde cū esset annorū duo de triginta vt ait hermodorus megara se ad euclidē cū alijs socraticis contulit. Hic cyrenem pfectus theodorū mathematicū audiuit: atq; inde in italiā ad pythagoreos philolau atq; eurytū concessit. Ab his se in ægyptū ad pphetas sacerdotesq; recepit: quo & euripidē aiunt vna secū pfectū esse: atq; ibi morbo cōprehensum a sacerdotib; marina curatiōe fuisse absolutū: q̃ ex re postmodū dixerit iundat mare cūcta viro-
rum mala. Sed iuxta honerū ægyptios mortales oēs medicos esse. Deceuerat Plato magis et congregi: verū ppter aliā bella pposito desistit. Regressus vero Athenas in academia cōmorabat̃. Est aut̃ loc⁹ ī suburbano nemorosus: a quodā heroe academo nomine sic appellatus: sicut & eupolis ī astrateutis memorat dicēs vmbrosus ī cursib; academidei. Sed & timon ī platonē loquens principē illū fuisse asserit: & suauitate oratiōis & copā oīum q; academiæ incolerēt florea rura. Antea. n. p e scribebat̃ ecademia philosophus isocrate amico utebat̃. Enimvero praxiphanes quādā cōscripsit inter eos habitā de poetis scholā: cū in rure platonis hospitio frueret̃ isocrates. Ter illū militasse Aristoxenus auctor est p̃o in tanagrā: secūdo in corinthiū: tertio in delū vbi & victoriā potitus sit: Miscuit heracliteorū pythagoreorūq; ac socraticorū rōnes: atq; in his qdē quæ sensibus subiacent heracliti partes tuebat̃. Porro in his quæ ad intelligentiā pertinent pythagoræ acq̃escebat: in rebus aut̃ ciuilibus socratē suū maxime amplectebat̃: atq; ita in vnū corpus triplicē philosophiæ cōpegit rōnem. Aiunt quidā ex quibus satyrus ē dyoni illū scripsisse in siciliā vti tres libros pythagoreos sibi emeret a philolao cētū minis. Erat. n. satis abūdans pecunijs acceptis a dionysio plusq; octoginta talentis. Sicut. n. honetor scribit in libro cuius ē titulus: an pecuniosum oporteat esse sapientē: Multū sibi epicharmus cōtulit comicus: cuius & plurima cōpilauit: vt Alcimus in eis libris quos ad amyntā scripsit q̃tuor numero meminit. Eorū in p̃o ita loquit̃: Constat aut̃ & platonem cōplura sibi de epicharmi libris assumere. Id ita inspiciendū est. sensibile asserit plato qd̃ aut in q̃litate aut in quātitate nunq̃ persistat: sed diffuat semp atq; imutet̃: Veluti si numex ex qbuslibet tuleris: Ea neq; æqualia neq; aliqua neq; q̃ta neq; q̃lia erūt. Porro ista sunt quorū semp generatio ē nunq̃ vero substātia. Intelligibile illud cui nihil vel accidit vel decedit. Hoc aut̃ sempiternorū natura ē: quā simile atq; ean-

dem semper esse contingit. Atque epicharmus de sensibilibus atque intelligibilibus in hac
sententiam expresse loquitur. addidit praterea alcimus. Aiunt autem & ista sapientes animam aliam
quidem sentire per corpus puta videndo atque audiendo. aliam vero ipsam per se ipsam aduer-
tere nullo corporis officio utentem. Quo circa eorum quae sunt alia sensibus percipi. alia intel-
ligentiae ratione comprehendendi. Eorum gratia plato quoque oportere dicebat eos qui cuperent. re-
rum initia colligere: ipsas primum species: quas ideas vocat semper se ipsas distribuere: puta si-
militudinem & monadem & multitudinem atque magnitudinem statumque & motum. Secun-
do ipsum per se ipsum honestum ac bonum atque iustum atque huiusmodi cetera subijcere:
Tertio conspiciere quaeque sunt adinuicem ideas: puta scientiam aut magnitudinem siue domi-
nationem simul: & illud cogitare: ea quae sunt apud nos ex illorum participatione eis aequi-
uoca fieri. Exempli causa iusta esse quaeque iusto communicant: honesta quae honesto. Est autem vna-
quaeque species aeterna: ac praterea intelligentia omni perturbatione vacua. Quocirca & ideas in
natura velut exemplaria dixit subsistere. Alia his esse similia quaeque maxima ad istarum simi-
litudinem consistet. Epicharmus igitur de bono atque ideis ita differit. Ergo ne tibi aequus cantus
res aliqua est. Ita sane homo: igitur ipse cantus est: nihil minus age videamus. Tibi autem aliquis homo
ne tibi videtur nec ne: homo perfecto. Nonne igitur idem tibi ut de bono: aliud esse bonum aliud
rem: si quidem semper se ipsum quisque illud didicerit iam bonus efficietur: quemadmodum qui ti-
bique cantum didicerit tibi autem: qui saltare saltator: qui complecti complexor merito dicitur: at-
que in hunc modum de ceteris quae ea didicerit: non ars ipsa sed artifex vocatur. Plato in opinio-
ne de ideis ait. Siquidem est memoria ideas in his quae sunt existere: quae memoria quietae
cuiusque rei ac manentis sit. Manere autem prater ideas nihil: quo. n. inquit modo seruarentur
animantes nisi & ideam attigissent: & praterea naturalem mentem acceperint. Memi-
nerunt autem similitudinis & pabuli cuiusmodi illis est optime callentes: quae sit animalibus
omnibus insita similitudinis intelligentia. Quocirca & quae sunt eiusdem generis sentiunt.
Porro Epicharmus ita ferme ait: Sapientia non in vno tantum consistit: sed quae viuunt omnia
notionem quoque habent: & n. gallina si advertere volueris: non parit viuentes pullos:
sed oua prius incubat & calorem animat: Haec autem sapientia ut sese habet natura nouit sola:
Ab ea quippe eruditur: ac rursum nihil perfecto mixtum si ita loquar: & placere eas sibi & mu-
tuo foueri ac videri praecleara. Nam & canis cani videtur esse pulcherrimum: & boui bos: &
asinus asino suisque item sui videntur venustate praestare. Ista & huiusmodi quattuor libris
comprobat Alcimus admonens quantum emolumenti Plato ex epicharmo sibi consciuerit.
Quod autem neque Epicharmus ipse hoc ignorauerit ex ijs conijcere licet quae praesagiens
ac veluti diuinas forte imitatore sui sic fere locutus est: ut autem ego puto: imo pro com-
perito habeo meaque adhuc erit memoria rerum meorumque sermonum. eisque quispiam acce-
ptis metro soluto quo nunc constant coloreque adiecto purpuram venustare verborum com-
ponet: iunctusque ipse alios facile superabit. Videtur plato sophronis quoque mimographi
libros antea neglectos primum Athenas inuexisse gestumque ex eis acquisisse: quos item
sub eius capite fuisse repertos. Ter autem nauigauit in siciliam primum quidem ut insulam crateres
que videret: quo & tempore dionysius hermodotis filius tyrannus impulit ut secum loque-
retur: ubi cum ille de tyrannide differeret dicens non id praestare: quod sibi soli esset utile: nisi
virtute & excelleret: offensum tyrannum atque iratum dixisse aiunt. Verba tua ocioforum se-
num sunt: & ille & tua inquit tyrannidem sapiunt. Ad hanc indignatum tyrannum primum qui
dem necare illum voluisse: deinde vero a dione & aristomene exoratum id minime fecis-
se: verum pollidi Lacedaemonio qui per id temporis legatus ad se venerat eum tradidisse ut ve-
nundaretur. Eum ille in agnam adductum vendidit. Quo tempore charmader charmadridis fi-
lius cum mortis reum esse accusauit: iuxta promulgatam. nam apud eos legem capitale

erat: si quis Atheniensium eam insulam adisset: atque ipse eam legem tulerat ut fauorinus memorat in omni moda historia: Caterum cum a quodam fuisse allegatum discipline gratia philosophum eo ascendisse: absolutum dimisserunt: Afferunt plerique illum & in concione adductum: ubi cum obseruaret nihil penitus locutum fuisse: prompto quidem animo quicquid cogeret excipere paratum. Illos eum minime quidem occidendum sed solum modo vendendum captiuorum more decreuisse. Aderat forte anniceris cyrenaicus. Is eum viginti minis siue ut alij volunt triginta redemit: remisitque Athenas ad amicos. Illi ex templo pecuniam anniceridi restituendam curauerunt. Sed hanc ille omnino accipere noluit: afferens non eos solos dignos esse quibus Plato curae esset. Alij dionem eam misisse pecuniam dicunt: illumque eam nulla ratione admisisse. Sed hortulum quoque in academia sibi comparasse: pollidem vero a chabria superatum: & postmodum in elice fuisse submersum. fama est daemone sibi nuntiante ista illum philosophi gratia perpeti: ut fauorinus in primo commentariorum meminit: non tamen quieuit dionysius: verum cum didicisset quae illi contigerent: scripsit platonem orans ne in se maledicta intorqueret: Ad quem ille scripsit: non sibi tamen superesse oculi ut dionysij meminisset. Secundo profectus est ad iuniorem dionysium postulans terram atque homines: qui iuxta constitutam ab eo rempublicam viuerent. Id ille quod pollicitus implere detraxit: nec absuit sed quosdam suspitio illum magno sui periculo dionem & theorae persuadere tetasse: illorumque erexisse animos ad liberandam insulam. Quo tempore Archytas Pythagoreus scripta ad dionysium epistola purgavit illum a suspicionem: atque ereptum Athenas remisit. Est autem epistola huiusmodi: Archytas dionysio salutem. Misimus omnes platonis necessarios Lamiscum & Photidam virum illum abs te recepturi iuram antiquam nostrae amicitiae. Recte igitur feceris si memineris quanto a nobis studio efflagitasti platonem ad te aduentum: nos autem illum venire hortaremur: fatumque te spondentes omnia: illumque libere accedere & abire permissum. Memor esto igitur quatenus illius aduentum feceris: utque illo in tempore plus ceteris amaueris: quod si qua orta sit multas est humanius te agere convenit: illumque nobis restituere illa sum. Haec enim faciens iustitiam coles: nobisque gratificaberis. Tertio accessit dionem reconciliaturus dionysio: sed cum id optinere nequiuisset infecto negotio ad patriam rediit. Vbi ad reipublicam accedere quidem noluit: quis maxime ciuilis esset: ut ex his constat quae scripsit. Ratio autem cur abstinuerit a publicis negociis illa imprimis fuit: quod plebs alijs senioribus assuefecerat. Refert paphila in. xxv. commentariorum arcadas ac Thebanos condita ciuitate honeste magnitudinis rogasse illum ut eam reipublicam instrueret: quos cum ille didicisset aequalitate sectari nolle: profectum non esse. Fecit & chabriam ducem reum mortis secutus cum id ciuium nemo tentare voluisset: quoniam & arcem cum chabria ascendenti crobylus lycophanta conuiciatus dixit alteri opere laturus accedis: quasi vero nescias & tibi deberi socratis venenum: Ad quem ille: & quoniam pro patria militabam pericula pertulit: & modo amici gratia ne desum officio per libenter me periculis expono. Primus hic ut Fauorinus ait in octauo omni moda historiae dialogos introduxit: primusque inquisitionis modum per resolutionem leodati thasio iduxit: & primus in philosophia noiauit antipodas & elementum & dialecticam & poemata & praelongum in numero. Extremorumque planam superficiem ac dei prouidentiam. Primusque philosophorum orationi Lyfiae cephalii filij contradixit ipsam ad verbum exponens in phaedro: primusque grammaticam vim speculatus est. Cumque primus omnibus fere quae ante se fuerant contradixerit: queri solet: cur democriti mentionem non fecerit. Refert anthes cyzicenus nunc cum in olympia aliquando descendisset graecorum in se omnium ora conuertisset: quo est tempore dionem congressum aduersus dionysium bellum instituenti. Porro in primo commentariorum fauorini fert: Mithridatem persae regem platonis statuam in academia locasse ita inscriptam Mithridates rhodobari

filius perles musis imaginem platonē dicauit si laniois opus. Tradit heaclides iuuenē
platonē adeo fuisse verecundū: adeo compositū vt nunq̄ ridere nisi modice deprehen-
sus sit. Cum tñ esset eiusmodi. ne sic qdem comicoꝝ conuicia effugit. Theopopu de
niq̄ in autochare sic ait: Vnum. n. est nullum: duo aut vix vnū est: vt ait plato. Anaxā-
drides quoq; i theseo: q̄do stulticias vorabat sicut plato: sed timon ita illum agit quo-
ad effinxit plato fucata miracula callens Alexis meropidi tēpestiua venis. vt ego ambi-
gens supra infraq; decambulans: velut plato sapiēs nihil inuenit: cruraq; defatigator. &
in ancilione. Dicis de qbus nescis aq; ac plato currens: noscesq; Lytrum atq; cepe. Am-
phis amphicrati atq; bonum quodcūq; tandē est quo tu fruiturus es. huius cā min⁹
nouī equidē mi domine q̄ illud platonis bonū. Attende ergo endeximide q̄ sane plato
nihil nostri nisi mœrere tñ velut cochlea elato seuerē supercilio. Cratinus in pseudypo-
bolimeo. hō es constat: & habes animam iuxta platonē. ignoro equidem: habere tñ ar-
bitror. Alexis olympiodoro. Corpus quidē meum mortale siccum est: imortale vero
ad aerem extulit hæc non platonis scola: Idē in parasito: & cum platone seorsum deli-
rat. Irridet eum & anaxilas i botrilione & circe & diuitibus. Aristippus aut in quarto
de antiquis delitijs asserit cū adolescentem quēdam asterē nomine. cum quo & astro-
logiæ vocauerit: amasse dionem ēt quem prædiximus: alij phedrū quoq; adamasse re-
ferunt amorisq; illius indicio esse epigrammata in illos ab ipso vt ait cōposita inspiciam.
O vtinam cælum fierem dum sydera cernis.

Stela mea: vt multo Inmine te aspicerem.

Iam dudum sydus lucebas viuentibus matutinū. **¶**Item aliud:

Nunc hesperus fulges vita functus mortuis.

Iam dudum viuīs fulgebas lucifer: ait nunc

Defunctus lucēs hesperus exanimis.

In dionem vero lachrymas quidem hecubæ atq; illi adibus mulieribus: fata dudū ge-
nitis debere: at tibi dion post gestas præclaras res dæmones effusas sustulere spes: iac-
ces ecce in patria speciosa carissimus ciuibus. O meū in te animum qui excitasti dionē:
hoc illius tumulo inscriptum: syracusis tradunt Alexim insuper amasse: fertur & phe-
drum vt prædictum est: Inq; illos itidem eius constare epigramma.

Nunc quoniam nihil est quoquo se verterit omnis.

Solum q̄ pulcher visus alexis ait.

Spiritus os canibus quid monstras: flereq; cogis?

Posterius phædrum non ita perdidimus.

Archæanassa quoq; colophonia vsum esse. quam ex eius constat epigrammate fuisse
meretricem.

Archæanassa iacet meretrix colophonis in ore.

Illius ægrote sedit acerbus amor.

Omiferi duxit quos fors inimica vagantes:

In tam crudelem lumina ferre rogam.

Agathonem itidem venustæ formæ mulierem & in eam quoq; lasciuia illius feruntur
epigrammata.

Suauia dans agathonī animam ipse in labra tenebam:

Ægra at enim properans tam q̄ abitura fuit.

Malo ego te ferio cape si sum gratus amator.

Et me participem virginitatis habe.

Sin fieri dubitas hoc ipsum mente reuolue:

Suscipiens formæ q̄ breue tempus inest.

Malum ego: me mittit qui te succenditur vnus.

Annue xantippe linquit vtrunq; decor.

¶ Aiunt & illud in cretenses sagena cōprehensos epigramma ipsius esse.

Eubea nunc gens: sed eramus crethria fusi.

Condimur a nostri nos regione procul.

¶ Alique nonnulla.

Pieridas cypris cyprim vecorasia amorem

Concelebrat vobis: at ego cinctus ero.

Ad venerem pulchram musæ ioca tolle præcamur.

Aliger heu nobis non volat iste puer.

Deposuit laqueos: aurum vir nectus: at aurum.

Non nactus laqueis tristia colla ligat.

At vero molon hostili aduersus illū animo nō id ait esse mirandū: si dionysius corin-
thi: sed si plato esset in sicilia. Videt & xenophon haud quā grata & amica in illū fuis-
se volūtate: deniq; veluti contētionis studio similia scripsere Symposium Socratis de-
fensionē: cōmentaria moralia: Ad hæc ille de repu. hic Cyri scripsit infantia: quā in suis
legibus plato fictā dixit: neq; n. eiusmodi fuisse cyr. Tum ambo cū Socratē semp ha-
beant in ore: nusq; repies sui inuicē fecisse mentionē. Semel tm̄ xenophon Platonis me-
minit in tertio cōmentariorū. Fertur & Antisthenes cū corū quæ scripserat quidā recita-
re vellet orasse illū vt adesset recitātī. Et cū roganti cuiusmodi id eēt: libri eius titulū ex-
plicuisset de eo. s. quod non sit contradicere. Tu ergo inquit de hoc ipso quō scribis: &
cū doceret cōtra suā venire sn̄iam: scripsit aduersus platonē dialogū sathonem illū in-
scribēs. Ex eo iam alienis animis in se inuicē fuere. Aiunt socratē cū platonis Lyfidem
audisset recitari prohi di imortales dixisse: q̄ multa de me mentit̄ adolescens. Scripsit
q̄ppe nō pauca vir ille quæ socrates nō dixit. Fuit illi & aduersus aristippū haud obscu-
ra simulas. Deniq; in libro de aia illū iūmulat: Cur ab fuerit moriet̄i socrati: cū in ege-
nia vicino. s. attica loco per id t̄pis moratus sit. Erat illi cū æschine quoq; vt fert̄ socra-
tis audire cōtentio. eū q̄ppe cū dionysio se facile insinuaret egēs q; reḡ oīum ad eū p-
fectus eēt: a platone despectū: atq; ab aristippo fuisse cōmēdatū. Porro sermōes quos
critonem fecit in carcere loquētē cū socrati cōsuleret fugā: Aeschinis fuisse tradit ido-
meneus: illi vero a platone tū huius odio tum grā ipsius attributos. Sui vero nusq; li-
broꝝ suorū Plato mentionē fecisse deprehendit̄ præterq̄ in libro de imortalitate aiorū
& in socratis defensione: idq; tenuiter. Enimuero stili ipsius genus inter poema & pro-
sam orōnem mediū ait Aristoteles fluere. Hūc solū platoni assedisse quodā loco fauo-
rinus ait: Cū librū de aia recitaret: reliquos oēs surrexisse. Pleriq; autumāt philippum
opuntū ipsius leges eatenus in cæra trāscripsisse: huius & epinonida esse aiūt. Eupho-
rion ac panætiū initiū libroꝝ de repu. sepius inuentū inuersum atq; immutatū dixer̄:
eā ipsius rep̄. aristoxenus totā ferme in ptagoræ cōtradictiōibus asserit scriptā. pha-
drū primo illū scripsisse fama est. Habet q̄ppe quæstio illa nō nihil iuuenile. Porro di-
cearchus totū id scribēdi genus: vt graue ac molestū carpit. Platonē tradūt cū vidisset
quendā aleis ludentē arguisse: & cū ille q̄ me in puis reprehendis diceret respōdisse. At
est cōsuetudo nō modica. Rogat̄ an ipsius monumēta sicuti supiorū futura eēnt: Pri-
mū inqt congrere oportet nomē: Tū plurima suppeditabūt. Ingresso aliqñ xenochra-
ti cede inqt hūc puer. Nā ipse q; irat̄ sum nequeo. Cuidā itē seruorū delinquētī iā inqt
verberibus te concedissem nisi iratus essem. Cū equo insedisset cōtinuo descendit dicēs

uereri ne equi ferocitate raperetur. ebriis consulere solitus erat ut in spæculo studio se i-
tuerentur: eiusmodi statim a fœditate discessuros. potare usque ad ebrietatem nusq̃ de-
cere monebat: præterq̃ in diebus festis indultoris uinidei. Sônus item immodicus illi
displicebat. In legibus deniq; ait: Dormiens aut nemo vilius præcij est: veritatē auditu
suauiore oibus quæ dicerentur. Alij vera loqui iucundius oibus dixisse putant: sic au-
tem & de veritate dixit in legibus: præclaræ quiddam est veritas o hospes atq; durable
Vex id persuadere nō facile videtur. Optabat insuper memoriā sui vel in amicis vel in
libris relinqui: locis & ipse utebatur plurimū. Moritur eo quo dixim⁹ modo tertio de-
cimo Philippi regis anno: & fauorinus in tertio cōmentariorū refert: a quo & increpitū
fuisse illum theopompus auctor est. Mironianus in similibus ait philonē meminisse
prouerbij de platonis pediculis: quasi sic ille defecerit: Sepultusq; est in academia vbi
plurimū tempus philosophatus fuerat. Vnde & quæ ab eo fluxit secta academica est
appellata. Corpus eius elatū honorifice & ab his qui eo conuenerāt conditū. Eiusmo-
di fuit ipsius testamentum: hæc legauit plato atq; disposuit hephæstiadeū fundum cui
ab aquilone vicina via ē quæ ducit a tēplo cephistadum: ab austro heraclæū hephæstia-
dum: ab ortu solis archestratus pherearius: ab occasu Philippus chalidensis. Hūc aut
nemini licitū sic aut vendere aut cōmutare: sed sit adimanti filij. Enerisadūq; fundum
quem emi a Calimacho cui ab aglone vicinus est Eurymedō: Myrrhinusi⁹ ab austro:
ab ortu Eurimedō myrinusios: ab occasu cephisus. Argēti minas tres: argenteā phia-
lam appendentē dragmas centū sexagintaquinq; Cymbium pōderis dragmas qua-
dragintaquinq; Anulū aureū: & inaurē aureū: vtraq; dragmas quattuor: & tris obo-
los pendētia: Euclides Latom⁹ mihi debet minas tres. Dianā dimitto liberam: famu-
los relinquo tychonem hycetā appollinidē & dionysiu: supellectilē & vasa scripta quo-
rum habet exemplar demetri⁹. Nulli aut quicq̃ debeo. Curatores erūt solsthenes. speu-
sippus. demetrius. hegas. eurimedon. callimachus atq; trasippus: hoc testamenti ip-
sius exemplar. Sepulchrum eius cōpluribus illustre epigramatibus.

Mortales cunctos excedens moribus æquis:

Diuus aristocles hoc iacet in tumulo:

Si sophiæ quisq̃ præconia magna secutus:

Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest. ¶ Et aliud.

Occulit hic corpus diuini terra platonis:

At superas sedes spiritus ipse tenet.

Aristone sati procul hunc diuina uidentem:

Longe habitans seruat uir bonus atq; colit. ¶ Et aliud.

Quid monumenta super uolucrum regina uolasti.

Tu mihi dic superum quam tuare domum:

Astra petens animæ sum clara platonis imago:

Progenitum terra corpus at actis habet. ¶ Est & nostrum.

En animas hominum quonam curasset appollo.

Lustrasset si non oppida græca plato.

Corporibus medicans huic & æpidaurius agris.

Filius. ut sapiēs & animæque plato.

Occidit ut titan epydaurion: atque platonem:

Protulit: hunc animæ: corporis hunc medicum.

Coniugia at separans petiit quam condidit urbem:

Inque solo magni ponitur inde iouis.

Discipuli fuere Speusippus atheniēsis: xenocrates chalcedoni⁹: Aristoteles stagirites
 Philippus opūti⁹: Hestius perinthius: dion Syracusanus. Amyclus Heracleotes.
 Erastus & coriscus scepsij. Timola⁹ cyzicen⁹: Eueō lāpsacenus: Pithō: & Heraclides
 xni⁹: Hippothales & calippus atheniēses: demetri⁹ amphipolites: heraclides pōticus
 & cōplures alij: Cū his & mulieres duæ Lasthenia mātinea & Axiothea phliasia. q̄ vt
 dicearchus auctor est virili vtebant vestē. Theophrastum item illius fuisse auditorem
 quidā referūt & hyperidē oratorē: chlamæleon & lycurgū ait polemo & demosthenē
 scribit ip̄ius fuisse studiosū. Sabinus item in eustratū thasiū in quarto de medicatione
 libro: & est id quidē oīno verisimile: Vero enim uero cū platonis primis studiosa sis:
 Idq; haud sane iniuria philosophiq; sūmi dogma peculiari quodā amore ac studio præ
 cæteris indagare pergas: opæ præciū existimaui & sermonū illius naturā & dialogorū
 ordinē & persuasiōis aut inductiōis vim p viribus veluti per elemēta capitulaq; dige
 rere: vt neq; de illius vita collegim⁹: dogmata quoq; siue decreta desiderētur alias qp
 pe iuxta prouerbiū noctuā athenas: si ea q̄ per species distribuuntur enarrare cōmiseri
 mus. Dialogos itaq; primū Zenonē eleatē scripsisse ferūt. Aristoteles in p° de poetis
 Alexamenū styreū siue teiū sicut & fauorinus in cōmētarijs tradit. Cæterꝫ Plato meo
 qdē iudicio id genus expoliuit eatenus rude atq; perfecit. Ita nō solū ornata & expoli
 ta orōnis: verū & ipsius iuentiōis dignissime sibi primatū vēdicat. Est autē dialogus ex
 interrogatiōe & responsiōe cōpositus de ea re quæ vel philosophiā vel reipublicæ partes
 attingat: cū dicenti & cōgrua expressiōe personarū quæ assumūtur. accurataq; cōposi
 tiōe verborū. Dialectica est disputandi ars per quā aliquid aut pbamus aut improba
 mus ex interrogatiōe itidē: & responsiōe differentū. Enim uero platonica orōnis gemi
 nus stilus est vterq; sūmus: Alter ex his instituit atq; imbuit appellat̄ ὀφειητικὸς. i.
 introductiuus: alter in ingrendo versat̄. dicit̄ q. ιζητητικὸς. indignatiuus scilicet pri
 mus ille in duo distinguit̄ genera: alterꝫ in speculatiōe cōsistit: alterꝫ in actione. primū
 in naturale ac rōnale: sūm in morale ac ciuile diuidit̄. Porro secundus ille æque in duas
 species scindit̄: prima quæ exercetur vocaturq; gymnastica. secūda in certaminibus ē
 & agnostica dicit̄: gymnastica itidē bipartita diuisio ē: altera velut incunabula exerci
 tationis fouet: vocaturq; Maeutica: altera iam suis viribus nitit̄ tentatq; quid possit:
 & Pirastica dicitur: Agonistica itē est bipartita distinctio: alia demonstrationi inferu
 it: & Endictica vocat̄: alia vertit orationē & Anatreptica dicitur: Neq; sane nos fugit
 plerorūq; platonis dialogos aliter ac nos distinguere. Dicūt ex his alios dragmaticos:
 quod quasi poema videātur imitari: Alios quod narrationi inferuiant diegematicos:
 mixtos alios appellant. Sed ea sane distinctio dialogorū scanā q̄ philosophorū scholē
 videtur accōmodatio. Sūt ex his quidā physicā tuentes partē vt Timæus: Logicē vt
 policitus: cratylus: parmenides: & sophista. Sūt qui morālē asserūt: vt apologia: cri
 tō: phædō: phedrus: symposiū: menexenus: clitiphon: epistolæ: philebus: hipparch⁹
 & ansterastra: ciuile respu. leges: minos: epinomis & antlaticus. Maeuticā astruūt al
 cibiades duo: theages: lyfis: laches: pirasticā: menōion: carmides theatet⁹: endicticā
 ptagoras. Anatrepticā euthydemus: hippia duo. gorgias. De dialogo qd nā sit: & q̄
 nā sint eius differentia hæctenus. Qm̄ vero infinita cōtētio est alijs dicētib⁹ ipsū dog
 mata inferre: alijs negātib⁹: age de his quoq; videamus. Dogmatista p̄prium ē dog
 ma asserre: sicut & legisferi leges instituere. Porro dogmata siue decreta indifferēter vo
 cant̄: & quæ opinamur & opinio ipsa. Quod opinamur ppositio ē. Opinio autē suspi
 catio ipsa siue opinatio. Plato igit̄ quæ pceperat ea exponit: q̄ vero sunt falsa coarguit.
 De rebus incertis assensionem retinet: atq; de his quidem quæ ipse opinatur quattu

or inducit psonas differentes socratem: timæū: atheniensem hospitem: peregrinū Elea-
tē: Sūt autē pegrini nō vt quidam opinātur plato & parmenides: sed figmēta sine noīe
sunt. Deniq; socratis atq; timæi verba dū loquit̃ decreta infert plato: Qui mēdaciꝝ co-
arguātur inducit thrasymachū calliclē: Polū gorgiam: protagorā hippīā. atq; eothy-
demū: & huiusmōi ceteros: at vero cū pbatōibus & argumēti conclusiōibus locus ē.
plurimū vtitur inductiōe: eaq; non vnica sed bipartita. Est. n. inductiō oratio ex veris
quibusdā simile sibi verꝝ pprie colligens atq; inferēs: Eius sūt spēs due quæ ex cōtrario
fit: & quæ ex cōsequenti. Quæ igit̃ ex cōtrario fit eiusmōi ē: vt interrogātī circa oēm re-
sponsionē cōtrariam inferatur: Vt exempli cā pater meus vt alius est q̃ pater tuus aut
idē. Si igit̃ alius ē pater meus q̃ pater tuus: cū sit alius q̃ pater nō erit p̃r. Si idē est q̃ p̃r
meus idē existens q̃ pater meus: me⁹ erit pater. & rursus si aīal homo ē lapis aut lignū
erit: Nō est autē lapis aut lignū. Aīatus quippe est: & ex seipso mouet̃: aīal igit̃ est. Si
autē aīal ē aīal vero & canis & bos erit & hō aīal & canis & bos. hac igit̃ inductiōis spēs
quæ p aduersationē fit: vbi rixæ locus est vtitur Plato nō ad asserendum dogma sed ad
refellendū qđ falsum fuisset obiectū: Est & alia ipsius spēs quæ per consequēs & ea du-
plex: altera quidē id quod in pte quarit̃ per id qđ ē in parte demonstrat: altera quod vni-
uersaliter per id quod in pte est pbat: prior illa oratorꝝ sequēs dialecticorꝝ est: Quæ-
rit̃ in primo an iste occiderit. Argumentū ē eo tpe repertū eē cāde cruentū: ē autē vt di-
ximus oratorꝝ ea spēs. Quippe rhetoricæ vis & officiū ē circa particularia: nō circa vni-
uersalia versari. Querit. n. nō de iure ipso verꝝ de particularib⁹ iustis. Reliqua vero dia-
lecticorꝝ: probatur qppe vniuersum per ptes: puta querit̃ an sit īmortalis aīa: & an ex
mortuis viuētes sint qđ in libro de aīa pbat̃ per vniuersale quoddā: quod cōtraria ex
cōtrarijs fiāt. Idq; ipsum vniuersale ex quibusdā particularib⁹ conficit̃: vt puta sōnus
ex vigilia: itemq; maius ex minore & ecōtra. Hac autē specie vtebatur ad asserēda q̃ per-
cepisset. Nam vt olīm in tragœdia prius quidē chorus solus agebat. Postmodū vero
thespīs vnū inuenit hīstrionē: vt chorus interdū req̃sceret. Secundum postea Eschylus
adiecit: & tertiū sophodes. Atq; in hunc modū tragœdia consummata est: ita & philoso-
phiæ ratio dudū circa vnā tm̃ physicā spēm vertebat̃: Accessit socrates & solitaria eate-
nus philosophiæ adiecit ethicē. Tertiā plato dialecticē addidit & cōsummato philoso-
phiæ operi extremā manū & culmē apposuit. Thrasyllus autē asserit illū iuxta tragicū
quadriloquiū dialogos suos edidisse. Tragœdi quippe quattuor poematibus certabāt
dionysijs: Leneis: Panathenæis chytrīs: Erat autē quartū poema satyricū. porro quat-
tuor poemata quadriloquia appellabātur. Sūt igit̃ oēs eius dialogi de quib⁹ nihil am-
bigit̃ quinq̃ginta sex: resp. in decē diuidit libros: quā & apud ptagorā totā ferme inue-
niri in cōtradictiōibus tradit fauorinus in secundo oīmōdæ historiē: Leges in. xij. diui-
dūt̃. Sūt autē hmōi quadriloquia nouē numero legibus vno volumine: & respu. li-
bris in vno itidē inclusis: Primū igit̃ quadriloquiū ponit quod cōm hypothēsīm habe-
re videat̃: ostendere quidē volēs cuiusmōi esse debeat vita philosophi: dupliciq; i libris
singulis inscriptione vtitur: Altera ex noīe: ex re altera imposita. huius quadriloquiꝝ q̃
prima est in capite ponit̃ eutyphron siue de sanctitate siue iusticiā. Est autē ipse dialo-
gus tentatiuus. hūc sequit̃ socratis defensio moralis: Tercio loco crito siue de eo quod
agēdum est moralis. Quarto phædon siue de aīa: moralis: In secundo prapōnit̃ cra-
tylus siue de rectitudine noīum: logicæ partes agens. thæteus siue de disciplina. ten-
tatiuus. Sophista siue de eo quod est: Logicus: policitus siue de regno. logicus. In di-
stributione tertia ponitur primo loco Parmenides siue de idæis: logicus. Secūdo phi-
lebus siue de voluptate. moralis: Tum symposium siue de bono. moralis. Postremo

phædrus siue de amore. moralis. In quarto præponitur alcibiades primus: siue de hominis natura αὐτὸ ἐν τίκῳ de obstetricia. Alcibiades secundus siue de oratiōe obstetricus. hippercus siue de lucri studio: moralis. Quintæ præfert in capite theages siue de philosophia obstetricius. ac deinceps charmides siue de frugalitate tētatiuus: Laches siue de fortitudine: obstetricius. Lyfis siue de amicitia. obstetricius. Sextæ princeps ē Euthydemus siue contētiosus anatrepticus. Tū protagoras seu sophista: endicticus. Gorgias siue de rhetorica anatrepticus. Menō si de virtute. tentatiuus. Septimæ præponitur hippia duo: de honesto prior: sequēs de mendacio ambo exhortatiu⁹. Ion siue de iliade. tentatiuus. Menexenus siue epitaphius moralis. Octauæ primum sibi locum vendicat clitophon siue inductiuius. moralis. tū resp. siue de iure ciuili. Timæus siue de natura phisicus critias attractiu⁹ seu antlāticus. moralis. Nonæ præsidet minos siue de lege ciuilis: Leges siue deferenda lege: ciuilis. Epinomis siue nocturnus cōuentus siue philosophus: ciuilis: epistolæ tredecim morales quibus præponebat. εὐΔαιμον. Epicurus autem εὐπράττειν: Cleon vero Χαιρείν. Ex his vna est ad aristodemū archytam duæ. ad dionysiu quattuor: ad hermiā & arastū & coriscū vna: ad Icodamātem vna: ad perdicā vna: ad dionis necessarios duæ: Est autē huiusmodi iuxta thrasylū librorū illius distinctio. Cui pleriq; accedūt. Alij autē ex qbus & aristophanes grāmaticus ē in triloquia eius dialogos ita distribuūt: primā ponūt cui præsit resp. timæus: critias: Secundā cui sophista politicus cratylus: In tertia leges statuūt: minoem: & epinomida: In quarta theætetum: euthyphrona: defensionē: In quinta phædonem critonē: epistolā. Cætera singula & sine ordine ponunt. Incipiūt quidam vt prædiximus a rep. Alij a maiore alcibiade pleriq; autem a theage: Alij ab eutyphrone: nōnulli a clitophonte: Quidam a timco: alij a phædro. Sūt item qui a theacteto incipiant. Sūt item qui a defensione: Ex his autē dialogis qui platoni inscribūtur: his sine vlla cōtrouersia adulteri sunt: Midon siue hippostrophus erixias siue erasistratus: alcyō: aephelus siue lisyphus: axiochus: phæaces deinodocus: chelidō. Septima epimenides: ex his alcyon leontis cuiusdam esse fertur: vt fauorinus in quinto cōmentariorū refert. Enim vero noibus vtitur varijs: vt ne illius opa in imperitis & rudibus conspicua sint proprie tñ sapiētiam esse arbitratur earū rerū quæ intelligētia cōprehendūtur: & intelligibiles dicūtur & quæ vere sunt: sciām quā de deo ait animāq; a corpore disiuētā. Proprie vero sapiētiam & philosophiā vocat appetitiōē quādā ac desideriu diuinæ sapiæ. Cōiter apud ipsū sapiētia dicit ēt oīs peritia: Vt cū verbi grā: Sapientē vocat artificē: Vtitur & eisdē sape noibus in significandis varijs rebus. deniq; apud illum: ēt pro simplici ponitur sicut & apud euripidem. Vtitur eo plato quādoq; & pro pulchro & honesto: aliqñ pro paruo. Sape vero & varijs noibus vtitur in eadē significatiōe. Namq; idēā & spēm noiat & genus & exemplar & initiū & causā. Vtitur & contrarijs vocibus vt idem significant. Deniq; sensibile & quod est & quod nō est dicit esse quidē propter generationem: nō esse aut propter assiduā mutationē. Idēā itidem appellat quod neq; mouetur neq; manet & idem & vnū & multa. Idem vero & in plurimis facere solitus est. Est autē librorū eius triplex expositio: Primo enim docere oportet eorū quæ dicūtur vnūquodq; quid sit. Deinde cuiusq; rei gratia dictū sit: Vtrū ex principali intētionē an vero in similitudinis parte siue ad dogmatū assertionē siue ad refellendū contra differentē. Tertio vero an recte dictū sit. Verū. n. quoniā ipsius libris & notæ quædam apponūtur: Age de his quoq; pauca loquamur. x. littera ad dictiones ac figuras assumitur: prorsus ad platonicā consuetudinē. x. dupliciter ad dogmata opinionēsq; .x. punctis nudiq; illustre ad electiores quasq; snias ornatusq; verborū apponit. Duæ

bus ex partibus puncto appposito ad quorūdam emendatiōes adhibetur. x. obelus tū
pūctus ad inania quæq; & vilia iugulāda præponitur. Antisigma. xi. cum punctis ad
vſus duplices ſcripturæq; translatiōes adhibetur Cerauniū. xi. ad philoſophiæ institu-
tiōē aſſumit. Asteriſcus ad cōuenientiā dogmatū. obelus ad improbatōē. Sūt igitur
huiusmōi notæ: hicq; librorū numerus vt antigonuſ & caryſtiuſ in libro quem nu-
per de xenone edidit refert. Ea ſiquis dignoſcere ante voluiſſet mercedē hiſ qui docerēt
pendebat. Quæ illi viſa ſunt hmōi fuere: imortalem eſſe aīam & de corporibus ad cor-
pora perpetuis vicibus migrare eiꝯq; initū cōſtare numeris. Corporis principiū geo-
metriæ itē cōſtare rōne: Diffiniēbat eam ideā eſſe penitus remoti ſpūſ ſe ipſam mouē-
tem & motū præſtātem corpi & eſſe tripartitā: Rationālē ipſiuſ partē ſitam ī capite:
iraſcibilē ī corde: cōcupiſcibilem ī vmbilico & iecore cōſiſtere. Cōtinere itē ex medio
ſemp corpus per gyꝯ atq; ex elemētis cōſtare: diuiſamq; ſm harmoniæ interualla du-
os orbis efficere cōiunctos. Ex hiſ interiorē circulū in ſex alios ſcindi: ſeptē reliquos cir-
culos facere. Eūq; iuxta diāmetꝯ ad leuā intrinſecus hñe ſedem: Alterꝯ vero ſm latꝯ ad
dexterā. Ideoq; ipſū obtinere q; ſit vniciꝯ. Alterꝯ quippe iteriuſ ī pluris eē diuiſum: at-
q; hūc ipſiuſ illos alteriuſ eē dicēs: hāc qdē animi: illā vero vniuerſi eē motionē erratiū
q; ſydeꝯ motuſ. Cū autē ita ſe habeat eaꝯ ex medio ſit ſciſſio ſibi ad extrema cōgruens
atq; cōiuncta noſſe quæq; ſūt: atq; aptare eo q; ſe ipſa per harmoniā elemēta habeat: &
opinione qdē fieri ſm alteriuſ circulū ſe ſubrigētem: ſciam vero ſm aliū q; ſit eiꝯdem.
duo oīo eſſe reꝯ pꝛicipia: Deū atq; materiā. Illū & mētē & cām appellauit. Eſſe at ma-
teriā informē & infinitā: ex ea cōcretiōes fieri: eā cum aliqñ temere & iordinate mouere
tur: adeo ī locū unū coactā q; ordinē temeritati pꝛeſtare cōſueuerit. Porro hmōi eſſenti-
am ī q̄ttuor elemēta cōuerſā ignē aquā aerē terrā. Ex hiſ mūdū ipm & quæq; ī eo ſūt
naſci: ſolā terrā ait imutabilē: cām eē putāſ figuræ ipſiꝯ ex qbus cōſtet dīam. Alioꝯ
qppe figurā eiꝯdem generiſ dicit. Cōpoſita. n. oīa ex vno oblōgo triāgulo. Terræ vero
ppriam eſſe figurā. Igniſ deniq; elemētū eē pyramidē: aeris qdē octaedrū dicit: aquæ
icoſaedrū: terræ autē cubū. Quocirca neq; terrā ī iſta mutari: neq; ī terrā iſta cōuerſi.
Non aut ſuiſ lociſ diſcreta eſſe ſingula: q; circūferentia cōſtringēs & ad mediū cogens
parua cōponit. Eaꝯ q; maiora diſcernit: Atq; ideo cū ſpēs mutāſ & loca mutare. Mū-
dum vnū eſſe genitū. nā & ſenſibilis ē deo cōdituſ. Aīatumq; eſſe q; pꝛeſtantiuſ regat
qdē aīatū eſt q; ſi careret aīa: Huiusmōiq; opificiū ſupreme cauſæ ſubiectū: vnūq; condi-
tum fuiſſe: nō infinitum q; ēt exēplar ad qdē creatuſ fuerit vniciꝯ ſit: Eſſe aut ad ſphærę
ſimilitudinē rotūdum: quod cōditoriſ ea quoq; figura ſit. Illū qppe cæteraſ continē
animāteſ: hūc aut oīum figurā. læuē itidem & abſq; vllō per gyꝯ iſtrumētō q; huiꝯ
mōi nulluſ ſibi vſuſ ſit. Imortālē præterea durā mūdū eo q; nō diſſoluāt ī deum:
Ac totiuſ generatiōiſ cām eſſe deū q; ſummū bonū ipſe ſit auctoꝯq; bonoꝯ: porro cæ-
li generatiōiſ auctoꝯ ipm deū. Eiꝯ qppe quod ſit ī rebus cōdituſ pulcherrimū eū eē
conditoꝯ: quē intelligibiliū oīum cōſtet eſſe pꝛeſtantiuſimū: Itaq; qm huiꝯmōi deuſ ē:
cælū vero pꝛæſtatiſſimo illi ſimile eſt: qm pulcherrimū cernit: nulli creaturæ erit ſimi-
le ſed deo ſoli. Cōſtare vero mūdum ex igne aqua aere & terra. Ex igne quidē vt viſibi-
liſ ſit: ex terra vt ſoliduſ: ex aq; & aere vt pꝛoportioē nō vacet. nāq; ſolidoꝯ viſ duobꝯ ma-
xime mediꝯ pꝛoportioē ſumit: vt vnū fiat hoc totū. Ex oībuſ atq; vt pꝛfectū atq; im-
mortale ſit: Tēpuſq; ſempiterni imaginē fuiſſe: idq; ſp; manere: Cæli aut motū tēpuſ
eē: Noctem qppe ac diem & mēſem & huiꝯmōi cætera eē tꝛipſiſ partēſ: Idcirco abſque
mūdi natura nō cōſtare tēpuſ: Simul. n. atq; cōdituſ fuerit & tēpuſ illi aſſuiſſe. Porro
ad tꝛipſiſ generatiōē & ſolem & lunā & errātia facta. Vt vero horāꝯ māſeſtuſ & certꝯ

esset numerus. animatesq; numeri non essent exortes accendisse solis radios deum: lunam supra eminētem terræ circulū ferri: solem p̄p̄inuius huic orbi affigi: in superiori bus vaga sydera ferri: esse prorsus aiatum: q̄a sit animato motui deuinctū & alligatū: vt aut perficeret hic mūdus essetq; similis itelligibili animati aliorū quoq; animalū cōditā esse naturā. Qm̄ igitur ille habebat: cælū quoq; vt h̄ret operepraciū fuisse. Deos ergo esset vt plurimū igneos. Essē aut & reliqua genera animantiū tria volatile: aquatile: terrestre. Terrā esse antiquissimā oīum qui essent in cælo deorū. fuisse aut conditā vt diei noctisq; tempora & vices variaret: eam cū media sit circa medium moueri: qm̄ vero causā inquit duæ sunt: alia quidem constātiā ac firmitatē esse: alia vero necessaria ex causa creata dicendū. Sunt aut ista aer ignis humus humor: q̄ quidē nō exacte erāt elementa sed ad percipiendū apta: Hæc aut ex triangulis cōstare cōpositis atq; in ipsos dissolui: esse aut ipsorū elementa & porrectū triagulum & æquilatē. Initia igit & cās rerū esse duo quæ prædiximus: quorū exemplar esse deū ac materiā. Id vero informe eē necessario sicut & alia perceptioni accōmodata. Horū autem cām ex necessitate esse: quippe pceptis quodā mō idæis essentias gignere ac per potētīæ dissimilitudinē moueri: motuq; suo quē mouētur ex ea ecōtramouere. Porro ista quidē primo inrōnabili & iordinatō motu agitari: ac vbi species exhiberi cœpta debitū ordinem & modū ex deo accepisse. Causas. n. & ante cæli creationem duas fuisse. Tertiā vero: generationē: eas tñ per obscuras vestigiaq; dūtaxat & incōpositas: & eis itidē perfecto mūdo accessisse ordinē: ex oībus vero q̄ subsisterēt corporibus factū esse cælum opinat: & deū sicut & materiā incorporalem eē. Sic. n. & corruptiōe & perturbatiōe nulla oīno tēptari: idæas vt prædiximus cās quasdā atq; principia ponit: vt huiusmodi sint quæ natura consistunt: qualia & ipsa sunt. Enimvero de bonis ac malis ita differebat: finē esse deo fīlem fieri. Virtutē sufficere quidē ad bene beateq; viuendum: ceterorū instrumentis indigere corporis: bonis: robore: sanitate: integritate sensuū: & cæteris id genus: exterioribus itidē puta opibus: claritudine: gloria & huiusmodi cæteris: ea & si nō affuerint nihilomin⁹ tñ beatum fore sapientē: Accessurū item ad rēpu. vxorem ducturū: legesq; positas non preuaricaturū. Laturū insuper priē suę q̄tum potuerit cōmodas leges: Idq; nisi per summā plebis dñam operam suā reipu. iudicarit iutile fore. Arbitrat & deos hūana cerne re atq; curare & dæmones esse: notionemq; honesti primus declarauit: quæ a laudabili & rōnabili vtiliq; & decoro & congruo nō discerneret. ea oīa id qd̄ per naturam sit cōsequens ac p̄ confesso hēat attingere. Disseruit de rōne & rectitudine noīum: atq; adeo iūta respondēdi & interrogandi scīam prior ipse cōstituit & effatim vsus. Porro in dialogis diuinā quoq; iusticiam legē arbitratus ē: vt ad recte operandum potētius persuaderet: ne post mortē recte pœnas improbi luerent. Quo circa eū pleriq; fabulosum putauere q̄ eiusmodi narrationes interdū suis scriptis interfērit: vt per obicūq; modum q̄ ista post mortē sic se habeāt admoniti mortales iura violare pertimescāt: atq; in hunc modū ille opinatus ē: istaq; ei placuere. Distribuebat aut vt ait Aristoteles. hūana bona triplicē: alia quippe in aīa: alia i corpore: alia extrinsecus constare asseuerans: puta iustitiā prudentiā fortitudinē frugalitatē & cætera. id genus in aīo ponebat: pulchritudinē & habitum preclarū sanitatē & fortitudinem in corpore: amicos aut & priæ fœlicitatem atq; diuitias inter exteriora numerabat. Bonorū igit tria esse genere alia in aīa: alia in corpore: alia extrinsecus. Tres item esse amicitia species: naturalē aliam: aliam socialē: atq; aliam hospitalem: naturalē qua parentes naturæ instinctu liberis afficiuntur cognatq; alterutq; diligunt: Eā vero i cæteras quoq; animates esse diffusam. Socialem siue sodalitiā quā sine vllō consanguinitatis vinculo sola cōsuetudo conciliat: cu-

iussimodi Piladis & Orestis fuisse memoratur: Hospitalem qua ex cōmendatiōe vel literis hospitibus iungimur. Addunt pleriq; quarto loco & amatoriā: Ciuitatem identidem in species quinq; distinxit. Aliam popularē: aliam quam optimates agant: tertiam quæ diffundat in paucos: regiam quartā: quintam tyrānicam. Popularem rēp. in eis esse ciuitatibus in quibus ad imperiū multitudinis agit res: eisq; nutu magistratus eligūtur: & pro illius arbitrio ponūtur leges: Aristocraticam vbi neq; diuites neq; pauperes neq; nobilitate vel gloria illustres dominātur: verē soli qui sunt in ciuitate optimi rem administrant. Oligarchiā quando a censibus magistratus eligūtur: sunt enī pauciores pauperibus. Regnū bifariam scindi: Aliud. n. fm legē. Aliud fm genus eē: fm legem constare Carthaginēsiū regnū: Annale quippe esse: Lacedæmonioꝝ vero macedonum fm genus: habent. n. regni stirpem aliq. Tyrānidem dici cū impulsī & uadacti ciues iugū dominationis violenter admittunt. Iusticiæ subinde tria esse genera: aliud circa deos: aliud circa hoīes: aliud circa defunctos versari. Nam & qui sacrificia fm leges faciunt: sacrarūq; rerum curā habent: religiosi circa deos ac pij sūt. Qui vero mutua depōsitāq; restituūt iusti erga hoīes sunt: qui autē vita functis iusta persolunt tertiā illam iusticiæ partē exequūtur. Disciplinē similiter tris esse species. Aliam quidē in actione consistere & practicē dici: Aliam ex operis effectu constare & appellari effectricem. Tertiā speculationi studere & theoreticen vocari: & edium quidē nauūq; strueturam ad effectricē illam pertinere: Videre quippe in promptu est opus cōsumatū. Ciuitatem vero & tibiaꝝ cantus pulsusq; citharæ & huiusmōi cetera practicę subesse. Neq; n. consumato actū quippiam remanet quod oculis subiectum sit. Ceterę in ipso actū vis oīs est. Itaq; alius tibijs: alius fidibus canit: alius remp. gerit. Porro geometria & harmonia & astrologia sub intelligētiā cadunt & speculationi tantūmodo inserviunt: Neq; enim vel agūt vel efficiunt quicq;. Sed geometra quidē sollertiter vt sese habēt adinuicem lineæ: harmoniacus pthongos. i. sonos rōne diiudicat: astrologus sydera contemplat atq; cælum. Medicinā itē quinq; species esse. aliā quippe dici medicabilem quæ morbis medicamēti potione subueniat: aliam chirurgicam quæ sectione & vstiōe curet: tertiam quæ sola victus rōne & ordine arceat ægritudines: appellariq; diæticem: quartā quæ ex celeri discretione morboꝝ succurrat egris: vocariq; νοσοϋντος βοηρικῆς. i. morboꝝ rōnem mētem: quintam adiutricē dici quod strenuo auxilio doloribus continuo liberet. Legis item geminā esse distributionem: alterā scriptam inscriptā alteram. priorē illam esse ciuilem: quæ vero inscripta vocatur eam a natura & vsu pfici sci: puta nudum in foro pergere: Femicaq; vti veste nulla scripta lege prohibetur sola id inscripta naturalisq; vetat lex. Ofonem quinarīa diuisione distingui. Esse. n. eius aliud genus: quo vtūtur in concionibus hi qui administrāt rempu. idq; ciuile appellari: Aliud quo vtūtur oratores demōstrationi inservientes: dū vel laudant vel vituperant vel accusant quēpiam: Esse vero id genus oratorium. Tertiū quo priuati inuicē colloquūtur diciq; priuatum. Quartū quo breui rogātes atq; respondētes interrogātibus vtuntur: vocariq; id genus dialecticum. Quinto quo artifices dum de sua arte differūt: loquūtur appellariq; id artificiosum. Musicæ tris esse diuisiones. ex his aliam voce sola cōstare: vt cantū: aliam voce simul & manu: vt cum neruorū pulsibus oris modulatione concinimus. tertiam solis manibus perfici: vt cum filēte oris organo cytharam percutimus. Nobilitatē quattuor in species diuidi: Quippe qui clavis bonis iustisq; maioribus fuerint exorti eos nobiles profecto esse. quorū item parentes potētes ac principes fuere: eos itidem nobiles dici. Tertio deinceps loco vocari nobiles quorū sint aui fama & opinione celebres: quam verbī gratia vel ex bellicis rebus præclare gestis vel ex certa

minum coronis reportauerint: quartum esse nobilitatis genus idque præstantissimum: cum quis per se animi ingenuitate & magnitudine excellit. Hunc. n. pfecto veraciter appellari nobile: cui non aliena sed sua virtus ad nobilitatē opitulet. Pulcritudinē item in tria genera distingui: aliā quippe esse laudabilē: vt formosam faciē: aliā quoque vsui de seruire: vt instrumentū & domium: ea quippe preterquam speciosa sunt: vsibus nostris a comodata sunt. tertiā legibus studiisque constare: eaque humana vitæ commodis maxime consulere: Animæ tres itidem partes esse aliam. n. rōnalem: aliam concupiscibilē: irascibilem tertiā. rōnalem sedē esse consilij cogitationis & huiusmodi reliquorum: concupiscibilē esse appetendi cibi vel congressus & similitum cām: irascibilē vero confidētiae voluptatis doloris & iracundiæ auctore esse. Perfectæ consumataque virtutis esse species quattuor: primam prudentiā: secundam iustitiā: fortitudinem tertiā: quartam tēperantiā. Ex his prudentiam recte agendorum cām esse: iustitiam vero inter consortia: & humanæ vitæ commercia non violandi iuris auctore. Fortitudinem autē ne inter pericula & terrores a iustitiæ tenore deuiemus afficere. Porro tēperanti annos ad frenandas concupiscentias: vt a nulla voluptate subigamur: honesteque viuamus sua nobis lege præscribere. Principatus itē quinquariā esse distributionē. Alium quippe esse legitimū: naturalem alium: aliū secundum consuetudinē: quartum secundum genus: quintum violentū. Denique magistratus ciuitatum si eligant a ciuibus secundum legem principant. per naturam vero mares vbiq; gentium non modo inter homines verum inter animantes quoque sceminis præsunt. ex consuetudine vero & paedagogi pueris: & magistri discipulis imperant. per genus autē Lacedæmonū reges dominantur. fluxit. n. a gente aliqua apud eos regnū. Eodē modo & apud macedones reges imperant quippe & illic regnū ex genere institutū est porro qui summā coactis ac per vim impulsis ciuibus inuitis regnant: huiusmodi per vim dominant. hæc quinquaria principatus distributio. Oratoriæ sex species tradit. Nam quotiens iusserit orator bellū arripere & auxilium contra aliquem ferre. id genus vocat adhörtatio. Cum vero quietē agere neque bellare neque opem ferre monuerit: appellat ea species dehörtatio. Tertia subinde species cum quis se a quolibet iniurijs affectum & complura incommoda perpeßum docuerit: eiusmodi vero vocat accusatio. Quarta species defensio dicitur: cum. scilicet. is qui accusat se neque violasse ius neque aliud quicquam temere & nequiter egisse probarit. Quinta deinceps species: cum quis bene & comode dixerit: honestumque ac bonū predicauerit eaque laus siue laudatio dicitur. Sexta deinde cum turpe ac malum docuerit: & hac vituperatio potest appellari. Recte dicere in quatuor scindit: primū enim quid dicere oportet obseruandum monet: secundo quā multa dicere: tertio ad quos: quarto quā sit dicendum. ea igitur oportet dicere quæ vtilia futura sint & dicenti & auctoribus. Modum et seruare in dicendo conuenit: vt neque nimis multa neque pauciora quam satis est dicant: adhibenda & personarum ratio: vt siquidem ad peccantes seniores dicendum sit: Verba illi ætati congrua loquamur: sin vero ad iuniores verba faciēda sint: maiore auctoritate vtamur in dicēdo. Tempus item dicendi obseruandum: vt neque prius neque posterius: quam ratio exigit dicat. Alioquin pfecto vitium non effugiet: qui secus faxit. Beneficentia quædrariam ipso auctore diuidit. Aut. n. pecunijs: aut corporibus: aut disciplinis: aut verbis beneficiū præstari. Ac pecunijs quidem beneficiū constat: cum quis egenos: vt inopia liberent pecunijs iuuat. Corporibus res tanta agit: cum se mutuo fouent homines & ab iniuria cadentiūque petulantiā manu iniucē vendicant. Porro quæ disciplinis liberalibus imbuunt vel medicinæ arte subueniunt: boni aliquid docent: tertio illo beneficentiæ genere vtunt. At cum in iudiciū quispiā ingressus per amico dixerit: eumque vi orationis adiuuerit: hic beneficentiæ munus verbis expleuit. Finē itidem res quædripartitū docet. Quippe res aut secundum leges finē accipiūt: vt cum

decretum aliquod lege firmatur & impletur: aut secundum naturam finis rebus accedit. Namque & dies & annus & anni tempus naturali lege decedunt. Aut secundum artem finis obuenit. Architectus arte consummat aedificium: & nauium fabricator arte itidem perficit nauem: aut fortuito finis contingit: ut cum secus ac putabamus & praeter opinionem aliquid accidit. Aut igitur legitimus est rerum finis: aut naturalis: aut arte constat: aut forte. Potentiam identidem quattuor in species diuidit. aliam quippe esse quam cogitare animo & opinari possumus: aliam quam corpe valemus & pergere & accipere & dare & cetera id genus: tertiam quam vel pecuniarum copia vel multitudine militum potentes dicuntur: Vnde & magna potentia pollere dicitur rex: quartam potentiae distributio nem: qua & facere ac pati bene & male possumus. Nam & infirmari & crudiri conualescere valemus & homini omnia: Primam itaque potentiae speciem constare animo: secundam corpe: tertiam exercitu atque pecunijs: quartam in faciendo atque patiendo. Humanitatem itidem triplicem inducit: aliam quippe per salutationem fieri: ut cum forte obuium quolibet humaniter quis salutat: & dextram porrigens comiter excipit: Aliam esse eius speciem: cum in casus varios erunasque iactato quis opere clementer impendit. Tertium eius genus quo conuas & conuiuia inter se homines celebrant. Aut igitur salutationis officio aut ope & auxilio: aut conuiuio frequentique congressu constare humanitatem. Felicitatem quique partem diffinit: Primam eius partem bene consulere: Secundam sensibus & bona valetudine corporis vigere. Tertiam in rebus gerendis fortunatum esse: Quartam gloriam & claritudinem apud homines excellere. Quintam pecunijs rebusque ceteris ad omnes usus humanitatis affluere. Primum illud ex eruditione multarumque rerum peritia & experimento contingere: sequens ex corporis membris accidere: ut si quis videt oculis: audit auribus: narium praeterea & oris sensu viget & integritate membrorum: quae sensuum instrumenta sunt. Tertium inde puenire si quis quod agere intendit ita agerit ut decet sapientem & strenuum virum: quarum illud scilicet gloriae celebritatem ex opinione bonitatis emanare. Postremum rerum affluentia est cum cui ad vitae usus ita suppeditat pecuniarum copia: ut & amicos fouere beneficio & large ac liberaliter cuncta necessaria subministrare valeat. Porro cui haec suppetant omnia eum perfecte felicem ac beatum esse. artes trifariam diuidit: Prima in effectione ferri & metallorum materiaque cedenda constituit: quae ista quae praeparat: Secunda ex his conficiat aliquid: puta ex ferro ararius arma fabricatur: ex lignis faber tibias & lyras facit. Tertia in usu earum rerum est: quippe equestris frons utitur: armis bellica: musica tibijs & lyra. bonum in quattuor genera diuiditur. primum bonum dicimus habere virtutem. secundum virtutem ipsam & iusticiam dicimus bonum. tertio cibos & commodam exercitationem ac medicamenta. quarto demum loco bonum dicimus tibiarium cantum histrionicam atque poetam. Eorum quae sunt quaedam dicimus mala: bona alia: alia neutra. Ex his mala esse quae semper nocere possunt ut est iudicij rationisque priuatio: demetia iniquitas & homini cetera: Bona quae his contraria sunt. Media quae neutram partem tuentur: deambulatio: sessio: cibique perceptio quae omnino neque prodesse possunt neque obesse: ea vero neque bona esse neque mala. Optima legum moderatio in tria diuiditur. Primo si sunt leges praeclearae & optimae. Secundo si ciues eas leges quae ita late fuerunt omni studio obseruent. Tertio si iuxta consuetudines ac studia quorumlibet positae legibus bene resp. administrentur. Est igitur prima pars eiusmodi moderatois: ut sint leges optime. Secunda ut intra illas maneat. Tertia ut praeclearis consuetudinibus studiisque viuatur. Contraria huic laudabili legum moderatio iniquitas. in tria itidem scinditur: Aliud ex his est si sint leges pessimae peregrinisque & ciuibus noxiae. Aliud si his quae sunt minime obtemperetur. Tertio si nulla omnino sit lex. Contraria trifariam ita diuiduntur: puta bona malis contraria dicimus: ut ius iusticiae: sapientia insipientiae & homini cetera. Mala autem malis contraria sunt: ut prodigalitas auaritia & iniusta poena iniusta impunitati & cetera id genus: mala malis contraria sunt. Porro leuia grauius: tardis velocia: & nigra candidis: ut alteris neutra. Contrarioque igitur primum ut bona malis contraria sunt: primum ut mala malis: primum

vt neutra alteris mediā cōtraria dicunt. Bonorū tria sunt genera: alia. n. ex his hēri: alia participari: alia subsistere: priā illa sunt q̄ cē possunt: vt ē iusticia & sanitas: sequentia q̄ haberi qdem nequeūt: eorū tñ cē participes possumus puta bonū ipsum habere possibile non ē: neq; tñ ē impossibile illius participatiōe frui. Substantialia vero q̄ neq; participatiōē admittunt: neq; habere possibile ē sed eē oportet: vt pbum esse & iustū esse bonū ē: ea vero neq; habere neq; participare licet: sed sufficere vt pbum cē & iustū esse. Et hęc bonorū ē distributio. Consiliū itidē tripartitū est. Aliud qppe a pręterito. Aliud a futuro. Aliud a pñti tēpore sumit: pręteritū tēpus exēpla suppeditat: dum attēdit qd cur quaq; gēs passa sit: vt caueamus: aut qd prudēter āgerit: vt imitemur: vtpote qd passi sunt lacedæmonij dū cōfidunt. Præsens rē ipsam q̄ in manib⁹ est: considerare admonet: puta debiles muros: hoies timidos: annonæ caritatē & cætera hmōi. Futurū p̄picere suadet: vt neqd fiat temere: habendā bonæ opiniōis rōnem: vt nō eē violandas suspitiōibus legatōes: ne gfa gloriā honestatis amittat: Vox in duo diuidit: ē. n. aīata alia: alia inaiāta. Animata qdē aīantiū: Inanimata vero sonorū: atq; crepituū. Porro aīata bifariā scindit. Est. n. altera litterata: altera illiterata. Litterata vhoiū: illiterata vt aīaliū. Eorū q̄ sunt alia diuidua: alia īdiuidua dicimus. Diuiduorū vero alia sunt similiū partium: alia dissimiliū. Atq; indiuidua qdē sunt quaq; diuisionem nō admittunt: & simplicia sunt: neq; ex aliquo cōposita: vt monadē: punctū ac sonū: indiuidua dicimus. Diuidua quaq; sunt ex aliquo cōposita: vt syllabæ & cōsonatiæ: & animates & aqua: & aug. Similiū paritium sunt quæ ex similibus componunt: neq; totū a parte nisi multitudine differt: puta aqua atq; aug. & cætera hmōi. Dissimiliū partium dicimus quaq; ex dissimilibus constant: vt est domus & huiusmodi cætera. Eorū quę sunt alia per se: alia vero ad aliquid dicunt: Ea quidē per se dicimus quæ nulla interpretatiōe vt intelligant indigent. Eiusmodi sunt hō. equa & aīal reliqua nihil. n. horū interpretatiōe indiget. Ea vero ad aliud dicunt: quę interpretatiōe quadā egent: vt ē maius aliquo & aliquo celerius & melius & hmōi reliqua. Namq; & maius minore maius ē: & celerius aliquo est celerius: & in hunc modum cætera. Ita & priora diuidebat fm Aristotelem. Fuit aut & alius Plato philosophus Rhodius panatij discipulus: vt ait seleucus grammaticus in primo de philosophia libro: & alius peripateticus de Aristotelis ludo: & alius praxiphanis discipulus: & alius poeta prisca comœdiæ.

¶ Laertij Diogenis Liber quartus Incipit.

¶ Speusippus Atheniensis.

Va de Platone dicenda erāt p viribus diximus: quid de eo viro singuli sensisset studiose in vnū corpus colligentes. Successit aut ei Speusippus eurymedontis filius Atheniensis. Pago myrrhinusius & Platōis ex sorore natus. Octo aut ānos scholæ Platonice magister fuit: a cētesima octaua olympiadæ initium sumens. Gratiarūq; signa in schola collocauit: quæ fuit a Platone i academia cōstructa: perstitit aut intra Platonis

dogmata: & si moribus eiusmodi non fuit. Namq; & iracūduus erat: & voluptatibus dederat manus. Deniq; aiunt illum ira concitatum Catulium in puteum iecisse: voluptateq; delinitum in Macedoniā ad Cassandri nuptias pfectū ee: Fertur & Platonis discipulas Lastheniam mātiniacā: & Axiothecam philiasiam ipsum quoq; audiuisse: Quo ē tēpore Dionysius ita ad illum mordaciter scribens ait: & ex archade discipula tua philosophiā discere possumus. Et Plato quidē gratis sua limina terrētes docebat. Tu vero tributa exigis: & a volentibus: ac nolentibus accipis. Primus hic: vt ait Diodorus in primo commentariorū i disciplinis quid esset commune vestigauit. Easq;

quantum fieri poterat sibi inuicem iunxit: atq; scederavit. Primus item quæ ab Isocrate dicebantur arcana edidit: ut caneus refert: ac primus quo pacto ex gratilioribus lignis capacia: & in ventre tumentia vascula fierent inuenit. Cū vero iam paralyti corp⁹ illi oē resolutū ferme esset: accersito xenocrate orauit ut sibi in docēdo succederet. Aiunt illū cū vehiculo ferretur in academiā: obuium habuisse Diogenē: & cū illi salue dixisset. Hoc ab eo responsum accepisse. At tu nequaquā salue quēuismodi cū sis viuere sustines. De mū vero mœrore impulsus: cū iā senio cōfectus esset mortē sibi spōte cōsciuisse. Porro Plutarchus in vita Syllæ ac lysandri pediculis efferuescētibus illū interisse ait. Erat. n. corpore fragili ut ait Timotheus in libro de vitis: hic ad diuitē amantē deformē mulierem ait. Quid tibi istac opus ē: ego tibi decē talētis formosiorē inueniā. Reliquit autē cōplura cōmentaria & dialogos plurimos: inter quos & Aristippus cyrenæus ē: de diuitijs vnū: de voluptate vnū: de iusticiā vnū: de philosophia vnū: de amicitia vnū: de diis vnū: philosophus vnū: ad Cephalū vnum: Cephalus vnū: Clinomach⁹ siue Lysias vnū: Cuius vnū: de aīa vnū: Cōmentariorū ad Gyllū vnū Aristippus vnū: repræhensio artiū vnū. ὁμωνηματα. Dialogi artificiales vnū: Dialogi earū rerū q̄ sūt in quaq; re similes decē: Diuisiones & argumenta ad similia: De generibus & speciebus exemplariorū: ad Amartyr⁹: Platonis laudes: Epistolæ ad Dionē Dionysiu Ppilippū: de legis sanctōe: Mathematicus mādربولus: Lysias diffinitōes: Cōmentariorū: ordines: versus plurimos. Ad hunc Symonides scribit hystorias: in qbus Dionis: ac Bionis gesta signauerat. Eius libros Aristotelē tribus talētis emisse Fauorinus in secundo cōmentariorū auctor ē. Fuit & alter Speusippus medicus Europhileus Alexandrinus.

✠ Xenocrates Calcedonius.

x Enocrates Agathenoris filius calcedonius a primis ferme annis Platonis auditor fuit. Eiq; in Siciliā p̄ficienti comes itineris adhaesit. Erat atq; habes ingenio ac tardus: adeo ut cū illū Plato aristoteli cōferret: alterq; freno: alterq; diceret egere calcaribus. illudq; cui equo: quē asinū iungo. alioquin se uero semp ac serio habitu & ore perdurabat: ita ut saepe ad illum Plato diceret xenocrates gratijs sacra fac. Vixit autē ut plurimū in academia. Si qñ vero ad urbem p̄fecturus esset: turbas oīs tumultuosorū ac impudicorū eius obseruare transitum solitas tradunt: eius inquietandi gratia: phryaen deniq; nobile scortū illum aliquñ tentauisse: cū videlicet a qbusdam dedita opera insectaretur ab eo intra ædiculā admissā humanitatis cā: cumq; solus illic & vnicus lectulus esset oranti lectuli ipsius partē concessisse. demum cū multa nequicq; orasset infecto opere p̄fectam esse: ac dixisse percōtantibus: se non a viro sed a statua exire. Quidā vero discipulos Laidem illi inieciisse in lectulū tradunt: illumq; adeo fuisse continētē ut cū se ad libidinē icitari præsensisset: & secare & vrere verenda saepe pareret. Tanta vero illius verbis fides habebat: ut cū iniuriati nullius testimoniū admitteret huic soli remiserint Atheniēses iusiurandum. Erat præterea maxime frugi: ita ut cū illi Alexander magnā pecuniæ summā misisset sublati solū tribus milibus atticis reliquū remiserit dicēs illi opus esse pluribus: q̄ plures enutrieret. Ab antipatro quoq; sibi missam pecuniā nō suscepisse mironianus in similibus testat. Corona quoq; aurea donatū præmio. s. imodica potationis ab his q̄ se continebant apud Dionysium: cū inde esset profectus: eam ante Mercuriū deposuisse: vbi floreas etiam coronas ponere solitus erat. Missum illū cū cæteris legatū ad Philippum fama ē: ac reliquos quidē donis emollitos & cōuiuia celebrasse: & cū illo sepe in colloquiū venisse cū vero horū neutrū fecisset: Neq; n. illū ideo Philipp⁹ admiserat. Quo circa & Athenas reuersos legatos dixisse Frustra xenocrate secū iussisse: & cū illi parata iā esset mulcta: cōperto ex il

lo vt sese res haberet monente tunc maxime reipub. curam hēdam. Quippe philippum ceteros donis corrupisse: se vero nulla rōne inclinare ad suū cōsensum posse peruidisse. Ea ex re duplici honore honestatū asserunt. Philippū quoq; postmodū dixisse solum xenocratem ex oibus q ad se venerant legatis munera spreuisse. Ad antipatꝝ quoq; legatione functus vt q ex atheniensibus in bello Lamiaco capti fuerant redderet: ab eo inuitatus ad cōnā: hisce ad illum metro verbis vsus est.

Quis prius o circe: premerent si corda pudores.

Inter vina piger posset recubare dapesq;.

Quam socios ex omni ereptos clade videret.

Quibus doceret nō se prius cōuiuio exurrectus: q̄ qd̄ petebat impetrasset: inimicosq; ac ciues absolutos videret eius hanc dexteritatem ille perlibēter amplexus oēs cōtinuo absoluit ac remisit. Cum aliqn passer accipitri futurus praeda se in eius sinum recepisset: operuit ac fouit dicens nō oportere supplicem pdere. Cum a bione obiurgaret: nō tibi inquit respondebo equidē. Nam neq; tragœdia cōmœdiam cum ab eo laceſit responsione dignat̄. ad eum qui neq; musica: neq; geometria neq; astronomia iſtructus ludum suum frequētare cupiebat: perge inquit: ad miniculis. n. philosophiæ cares. Alij sic dixisse ferunt: Apud me. n. vellus non molliſ. Cum Platoni Dionysius diceret caput tibi quispiam tollet: aderat hic & suū ostendens: nullus inquit id prius q̄ istud abscindet. Aiunt antipatro Athenas profecto & se salutanti nō antea respondisse: q̄ cœptam finiret orōnem. Porro gloriæ & fastus in primis contēptor fuit: ac sape inter diu meditationi inferuebat: atq; vnā silentio distribuebat horā. Scripsit aut plurima: admonitiōesq; & versus. Ea fere ista sunt: de natura libros sex: de philosophia sex: de diuitijs vnū: arcadem vnum: de optimo vnū: de puero vnum: de cōtinentia vnum: de vtili vnū: de libero vnum: de morte vnū: de voluntario vnū: de amicitia duos: de scribendo vnū: de memoria vnū: de modestia vnū: de contrario duo: de felicitàte duo: de mendacio vnū: Calliclem vnū: de prudentia duo: Oeconōicum vnum: de frugalitate vnū: de viribus legis vnū: de rep. vnum: De sanctitate vnū: q; virtus rradī possit vnū: de eo qd̄ est vnū. de fato vnum: de perturbationibus vnū: de vitis vnum: de concordia vnū: de discipulis duo: de iustitia vnū: de virtute duo: de speciebus vnū: de voluptate duo: de aīa duo: de scīa vnū: politicum vnū: de vita vnū: de fortitudine vnum: de vno vnū: de ideis vnū: de arte vnum: de dijs duo: de aīa duo: de scīa vnū: ciuilem vnū: de scientificis vnū: de philosophia vnum: de permenide vnū: archædemus siue de iustitia vnū: de bono vnū: de his q̄ circa mentē sunt octo: Solutio eorū quæ accidunt orōni vnum: De physice vel de his q̄ de physica rōne audiunt̄ sex: capitula vnū: de generib⁹ & specieb⁹ vnū: Pythagorica vnum: Solutiones duo: diuisiōes octo: positionū libros. xxxiij. de ratione differendi libros. xiiij. post hæc libros. xv. & alios. xvi. de discipulis eorū q̄ circa distinctionē versari possunt libros nouē: eorūq; circa mentē sunt alios libros. iij. eorū quæ circa disciplinas versant̄ libros sex: De his q̄ circa mentē libros duos: alios de geometris libros quinq; Cōmentariorū vnum: Contrariorū vnū: de numeris vnū: in numerorū speculatio vnū: de interuallis vnum: de his q̄ in astrologia versant̄ libros sex & elemēta. Ad alexādrū: de regno libros q̄tuor: ad Arybā ad ephæstione: de geometria duo: versus. iij. ducēti triginta nouē. Eum tñ cū tantus ac talis esset Atheniēses aliqn vendiderūt: vt eo mō in exilio positus frangereſ: eū demetrius phaleræus emit & vtriq; succurrit. xenocrati. n. libertatē restituit. Atheniensibus vero iposita illi viro ab vrbe rāsmigratione satisfecit. hoc ait myrōianus amastriacus in primo historicoꝝ similiū capituloꝝ: Successit aut Speusippo scholamq; tenuit annos. xxv. Docere aut cœpe-

rat sub Lyfimacho ceteris decima olympiadis anno secundo. Morit noctu cum i sar-
ragine forte offendisset ætatis annu agens octogesimu secundu. nos de eo sic diximus:
Vas ubi xenocrates non cautus iniuit ahenum.

Sauaq; sub propria vulnera fronte tulit.

Altius o clamans animam spirauit in auras.

Hcu heu vir magnis omnibus aptus erat.

Fuerunt & alij quinq; eiusdem nois: prior antiquissimus huius philosophi ciuis: ac p-
pinquus. fertur eius oio qua inscribit arfinoetica de arfinoe defuncta: alius philosophus
Elegia scriptor non satis pbatus. Ita. n. se habet res vt poetæ quidem si pla orone scri-
bere velint efficiant. Qui vero pedestri oratione scribere consueuerunt: si poetica sibi
partes vendicare velint non consequantur. Id ex eo liquet quod alteræ naturæ: artis alteræ
opus est. Alius Statuarius fuit. Postreus aristoxeno teste odas conscripsit.

¶ Polemo atheniensis.

Olemo Phlostrati filius atheniensis. Pago Oeetheus oriundus: cum esset adole-
scens: adeo ipudicus: ac lubricus fuit: vt pecunias circūferret quo paratior es-
set & istructior ad voluptates implendas: eas itidem in vijs: & angiportis occule-
ret. In academia quoq; iuxta columnā quandā reperta ē pecunia ab eo illic in vsus simi-
les recondita. Aliqñ vero ex condito cum sodalibus ebrius & coronatus xenocratis irru-
pit scholam: Quo ille nihil non aduersus eā quā ceperat orationē ardentius quoq; p-
fectus ē. Erat aut sermo de pudicia: ea illi oratiōe sensum ipurus adolescens se ipsum
collegit: atq; ita: vt industria: & studio ceteros vinceret: eiq; in schola regenda succede-
ret: centesima sextadecima olympiadæ docere inchoans. Refert Antigonus Caristi-
us in vitis patrē eius fuisse primarium ciuitatis: equosq; iugales nutrire solitum. Fugif-
seq; iudiciū polomonē ab vxore nequitia insinulatū: q; adulescentibus congregare
tur. Tantū vero inter ipsa philosophandi principia oris atq; habitus assumpsisse con-
stantiā: vt idē semper permaneret vocemq; nūquam imutaret. Quibus ex rebus Crā-
torem quoq; sui in primis studiosum fecit. Deniq; a cane laceffitus. dum suram mor-
sū discerneret ne expalluit quidē: tumultuq; in ciuitate excitato percontatus quidnā
contigisset immobilis perstitit. In theatris quoq; nulla miseratione mouebat. Nicostra-
to. n. qui cognominabat Clytemnestra poetæ quiddam sibi cratic; recitāte illoq; in af-
fectum commiserationis translato: hic ita perseuerauit: ac si nō audiuiisset. Eiusmodi
autem pfecto fuit qualem describit Melantius pictor in libris de pictura: ait. n. opor-
tere cōtumaciam quandam atq; duritiam operibus & moribus ex æquo moderari. Po-
lemonem autem dicebat oportere in reb; exerceri: nō in dialecticis: speculationibus vt ne
breuem quādam artem sorbentes atq; meditates: dum in rogationibus admirationi
habent affectu sibi ipsis repugnarēt. Erat igit urbanus adiuncta seuera constantia. Id
q; fugiebat qd de Euripide scribit Aristophanes: acidū cum atq; asperū vocans. Neq;
vero sedens dicebat cum rogaret: sed ambulans. Itaq; propter summum pbitatis stu-
dium in ciuitate honorabat: maxime post deambulationē quiescebat in hortulo iuxta
quem discipuli constructis breuib; tugurijs ppe scholam exhedrāq; habitabant. Vi-
det aut Polemonem xenocratem in cunctis æmulatus. eumq; amasse aristippus in quarto
de antiquis delitijs refert: semper deniq; illius innocentiam & sinceritatem Polemonem in ore
habebat: induerat illius quoq; grauitatē veluti doricus quidam i musica modus: erat
aut & sophoclis in primis studiosus. atq; in illis maxime locis ubi iuxta comicū canis q
dam molossicus secū vna pœmata fecisse videbat: & ubi iuxta phrynicum non elatus:
aut turbidus sed mitis incedit: atq; placidus. Dicebat igitur Homerus quidem opicum

esse Sopholem. Homerq; vero sophoclem tragicū. Obijt iam vetulus ex phthisi: reliquitq; opuscula plurima. Nostrumq; est de eo carmen.

Non audis hominum tristem polemona dolorem

Teximus: hic morbi quem posuere graues.

Non polemon saxo tegitur: sed inane cadauer:

Hoc ad clara volans astra reliquit humi.

¶ Crates Atheniensis.

c Rates atheniensis patre antigene ortus pago Thriasi⁹ fuit auditor simul amatorq; Polemonis illiusq; successor scholae: ita vero sibi psuere inuicē: ut nō mō viuētes eadē sint studia secuti: verq; ad vltimā fere respirationē alterutrū similes fuerint: & mortui eodē sepulcro sint cōditi. Vnde & antagoras ambos versu laudauit in hanc sniam. Hoc tumulo Cratē ac Polemonē cōditos fatere q; trāsis o hospes viros cōsensu animoꝝ pꝛincipuos: quoz diuino ex ore doctrina manauit sacra: vitāq; mūdiciēs. Sapientia adiuncta veris certisq; psuadens dogmatibus ornauit saculū: hinc & Arcefilaū cū ad eos a Theophrasto diuerteret dixisse ferūt illos deos esse aliquos: aut aurei saculi reliqas Erāt. n. ingenio minime vulgari: aut multitudinis fauorib⁹ dedito. Sed qd de Dionysodoro tibicine fert: illis cōuenientissime aptari pōt: quē aliqñ dixisse tradūt & exultantē atq; gloriantē qd nihil ex suis pulsib⁹: neq; itricis: neq; ad fontē vnq; audiuisset: sicut Ismenij. Cenare apud cratorē solitū refert Antigonius cōcorditer amobus Arcefilao ēt adiecto viuētib⁹: habitasse itē Arcefilaū vna & Crantorē Polemonē q; vna cū Crate & Lyside quodā ex ciuibus. Erat aut inqt amator: ut pꝛdictū ē: Polemonis qdē Crates: Cratoris aut Arcefilaus. Moriēs aut Crates ut appollodorus i tercio cronicoz ait libros reliqt alios qdē philosophicos. De comœdia alios. Oratōes itē populares alias: & de legatiōib⁹ alias: habuit & discipulos sane memorabiles: hoz ex numero fuit Arcefilaus auditor su⁹ de quo i cōsequentib⁹ dicem⁹: & Bion itē Horistē nites: ac postremo Theodor⁹: a quo secta Teodorica denominata ē: de quo itē suo loco dicem⁹. Decē vero fuerūt Crates: Prim⁹ antiq cœdix poeta. Secūdus orator Tralian⁹ de Isocratis familia. Tertius valloꝝ effosfor q cū Alexādro militauit. Quartus Cynnici⁹ de quo postea dicem⁹. Quītus philosoph⁹ pipateticus. Sextus academicus quē pdixim⁹. Septim⁹ Malotes grāmatic⁹. Octau⁹ q geometrica scripsit. Non⁹ poeta epigrāmarū. Decim⁹ Trasensis academicus philosoph⁹.

¶ Crantor.

c Rantor solensis cū apud suos haberet ingloria cōcessit athenas: ibiq; xenocratis auditor Polemonisq; socius in discendo fuit. Reliquit aut cōmentaria ad xxx. versuū milia: Ex eis quādā Arcefilao non desunt qui applicēt. Fert cum interrogatus esset cuius rei gratia ita se Polemoni addixisset respondisse: qā illo nunq neq; acutius neq; grauius audisset loquentē. Is cum infirmatus esset in asclepianū secessit: ibiq; deambulabat: cōtinuo ad eum illuc vndiq; cōfluxere discipuli existimātes illū non morbi cā: sed q; ibi scholā vellet instituere eo cōcessisse. Aderat tū illic & Arcefilaus volēs ab illo se ab polemonē conferre quāq; amatore suo. sicuti cum ad Arcefilaum venerimus dicemus: quā ex re non solum nihil succēssit: sed ipse quoq; cū sanus factus esset se ad audiēdum polemonem cōtulit: atq; inde multum illi & gloriā & laudis accessit. Fert & substātiā Arcefilao reliquisse talentoz. xij. Et cum ab eo rogaret vbi nam sepeliri vellet: dixisse terrē in caris visceribus abscondi placet. Poemata quoq; scripsisse dicit eaq; signata a nullo i Mineruē fano i patrio solo cōdidisse. Theaetetus quoq; poeta illum laudans & viris & mulis fuisse imprimis gratū canit: atq; sub ipsam se nequitiam cum defecisset. humo conditum: illic tranquillo xuo frui.

Tarda senecta tulit haud ultra viuere crantor.
 Complacuit musis complacuitq; viris.
 Exanimem sed terra virum tu suscipe sacrum:
 Sit placidusq; illic vt quoq; viuus erat.
 Admirabat Crantor præceteris Homerq; & Euripidem dicens: operosum esse & indu-
 striæ plenū pprietate seruata tragice simul & mis corditer scribere p̄erebatq; versicu-
 lū ex Bellerophonte. Hei mihi qd ita mortales passi sum⁹. Antagorā quoq; poetā ser-
 tui vt Crantoris ferri hmōi: Crātoris item in laudē versus referri in antagorā fama.
 O mihi mens esset celebrem: quæ luserat olim.
 Progeniem diuum: canerem nam carmine curas
 Nunc æternorū: natos quot in æquore lati:
 Oceani regina erebi: nox edidit alto.
 Cypridis & terra genitos: sortemq; malignam
 Ventorū: sed deinde viri bona: duplicis atq;
 Nostra tuum canerent naturæ carmina corpus.
 Erat aut: & nominibus fingendis acer. Tragœdum deniq; dixit infractam habere vo-
 cem: & cortice plenam: & Theophrasti quaestiones ostreis cōscriptas esse. Laudat ei⁹
 maxime liber quem de luctu edidit. Obijt āte Polemonem & Cratem aque iterctis
 morbo. Est & nostrum epigramma in hanc sententiam.
 Inundauit & te crantor pessimus morbus.
 Et sic descendisti in magnum plutonis abyssum
 Et tu qui illic nunc gaudes.
 Sermonum vidua stetit tuorum autem
 Academia & soli patria tua

Arcefilaus.

Arcesilaus Seuthi siue Scythi filius sicut Apollodorus i tertio chronico ait:
 Pitanaeus ex æolide primus mediā inuexit academiā negationes cōtinens p-
 pter sermonū cōtrarietates: primusq; in vtrāq; dissere partē aggressus ē: Idē
 q; orationis genus qd Plato tradiderat: per interrogationē: ac responsionē ex vmbra
 in certamē ac puluerē prior eduxit. Crātori vero in hūc modū cōgressus est. Quartus
 erat ex fratrib⁹: q illi duo erant ex eodē patre duoq; eadē ex matre generati. Ex his al-
 ter q eodem ex patre maior natu erat Pylades: q vero ex matre Mœreas dicebat: qui
 q; eius curator erat. Audiuit itaq; principio qdem Autolycū mathematicū ciuem suū
 anteq; pficisceret athenas: q cum sardis quoq; perrexit. Deinde xanthum atheniēsem
 quoq; musicū. post quē Theophrasti auditor fuit. Tum demū in academiā se ad Crā-
 torē cōtulit. Mœreas. n. quē prædixim⁹ frater illū ad oratoriā ediscendam hortabat:
 sed illū philosophiæ iam amor ceperat. Eo amore flagrantē Crantor amator suus Eu-
 ripidis ex andromeda versiculo percōtari pergit. Nū gratias habebis: si te seruam vi-
 go: cui ille sequētia respondit. Duc age me hospes: & ancillā aut cōiugem vt voles ha-
 be. Ex hoc iā piter ambo morabant. Aegre tulisse Theophrastū aiunt illius recessum:
 ac dixisse. Quam ingeniosus p̄mptusq; adolescēs e scola discessit. Namq; cum esset in
 dicendo grauissimus: atq; in scribendo satis exercitatus. poetica quoq; operam dedit.
 Feruntur eius epigrammata in attalum.
 Pergamus haud armis sed equis quoq; clara per orbem.
 Dicitur a pisa quam coluere dei.
 Ex ioue sis fas est mortali dicere mentem:

Rurſus erit multo concelebrata magis.

Atq; menodorum eudami filium vnum ex condiscipulis amantem.

Hinc diſtat phrygia eſt longe ſacra hinc thyatera:

O menodore tua patria cadauada.

Aequalēſq; viæ dicunt acheronta nephandum

Virorum vt acer vndiq; permenſurata:

Hoc tibi ſed tumultum accurata condidit arte

Eudemus omnibus qui tibi amicior.

Amplectebatur Homēꝝ maxie ex oibus: cuiꝰ adeo ſtudioſus erat: vt ſemper ante ſonum eius aliquid legeret. Mane quoq; cū ſurgeret dicens ſe ad amaſium pergere: ne ab eo legendo impediret. Pindarꝝ quoq; dicebat eſſe imprimis idoneū implere vocē verborumq; ac noīum copiā præbere. Stilū etiam ionicū expreſſit cū eſſet iunior. Hippo- nici item geometræ auditor fuit. in quem cū eſſet alias hebes & obtuſus: & hiſcens: artis tñ intelligentia valeret iocatus eſt dicens hianti ſibi geometriā in os aduolauiſſe: cū etiam dementem aliquñ effectū domi ſecū habuit: atq; tam diu illiꝰ curam egit quoad redderetur ſenſui. Crate autē vita ſuncto ſcholā tenuit: credente ſibi Socratem de quodam. Nullū vero librū ſcripſiſſe ferunt: q; æque de oibus retineret aſſenſum: alij deprehensum dum quædā emendaret tradūt. eos tñ ipſos alij non edidiſſe: alij ſtām̄is tradiſſe aiunt. In honore ſummo Platonē habuit. libroſq; illius ſtudioſe lectitabat. Sunt qui Pyrrhonem quoq; imitatum aſſeuerent. Dialecticæ quoq; fuit non imperitus creatorūq; ſermones: ac rationes calluit. Vnde & de illo ab Ariſtone dicebat. Ante Platonem: retro Pyrrho: mediūſq; Diodorus. Timon etiā de illo ſic locutus eſt: habēs namq; Menedemū plumbum in ſinibus ponet: ſeu Pyrrhonem penitus carneum: ſiue Diodorū. Erat autē proloquijs abunde vtēs & conſtrictus atq; in locutione ambiguus. Ac præterea obiurgator confidēs multū atq; audax: quod Timon quoq; ſignauit. qui illi ſus increpando vehementiā vno verſiculo expreſſit.

Oblitus neſcis iuuenum dum cuncta reprendis.

Vnde & adoleſcente quodā audaciūſ q̄ par erat: loquēte: nullus ne inquit hūc talo excipiet. Cū rettuliſſet ad eū quidā vitioſe concludēs: nō videri altero alterū maius: ne. x. inquit digitorꝝ longitudo ſenorꝝ longitudine. Emone quodā Chio cum eſſet deformis formoſum ſe arbitrāte: ac iugiter chlamidē præcioſam induēte: ac rogāte nū illi ſapiēs amaturus videret: ait vtrū: neq. n. ſi ita q̄ſpiā fuerit pulcher vt tu neq; ſi ita ſpecioſe induat vt tu. Cū vero ab ipudico ita ageret cui ſorte inſenſa erat eius grauitas: licet ne te rogare o venerāda an ſilere: ſic ait. Quid mihi o mulier aſpera nec conſueta loqueris: Verboſo cuidā ignauo ocia ſua perturbanti: improbe inquit & impudice loqui ſeruorū filij conſueuerūt. Loquaci itidē ſe obtū denti nimio verboꝝ ſtrepitu: graui inquit nutrice caruiſti. Quibuſdā vero nihil reſpōdebat. Foenerator quodā: ac dicendi ſtudioſo quiddā ſe ignorare dicente: Latent. n. inquit & ventorꝝ tranſitus auē: niſi cum adſit foetus. Sumpta ſunt autē iſta ex Enomao Sophoclis. Alexinum quendā dialecticum alexini quædā cōmode ac pro merito enarrare nō valentē: quid Philoxenꝰ aduerſus laetitiaſ operarios egiſſet admonuit. Ille. n. cum hoſ carmen ſuū male cantātes offendiſſet: lateres illorum cōculcare cœpit ac dicere. Vos mea corrumpitis: ego veſtra diſſipabo. Ferebat grauitē ſi quis intēpeſtiue diſciplinā liberales arripuiſſet. Naturaliter autē quoddā modo in diſſerendo utebatur hoc verbo: arbitror equidem: & non aſſentietur iſtis: ille cum ex nomine appellans: idq; diſcipulorum quoq; plurimi imitabantur: neq; id ſolum verum & rhetoricen eius omnemq; dicendi modum ac figuram

in se nitebatur exprimere: erat autem illi inuentionis præcipua felicitas: Rite item ac facile occurrere obiectis: otatōisq; ambitū ad id quod erat propositū referre atq; omni se tpi accommodare mirifice callabat. Magna illi præterea vltra oēs ceteros erat persuasū dēdi quæ vellet acrimonia. Quibus ex rebus factum ē: vt ad eū audiēdum cōfluerent plurimi: & quidē cū illius imodico acumine offenderetur. Quod tñ illi ipsi æquo aīo ac libēter tolerabant: erat. n. vir bonus valde: suosq; auditores bona spe plenos emittebat: erat illi sūma facilitas in cōmunicandis rebus suis: atq; ad ferenda beneficia promptus occurrebat: latere quoq; gratiā omni studio querebat: fastum eiusmodi maxime exhorres. Deniq; ingressus aliquñ ad Ctesibium agrotū videntq; inopia reꝝ angustari: plenū nūmis sacculū clam eius puluino subiecit. Quo ille inuēto arcesilai iquit hic ludus est. Sed & alias mille ad eū solidos misit: Archiā vero arcadē Eumeni cōmendās: vt magna dignitate frueretur effecit. Liberalis quoq; admodū fuit: ipsamq; liberalitatem suā argenteis in primis vasis præferbat: atq; cū archecratis & Callicratis apparatus contēdens aurea quoq; vasa in studio habuit: plurimisque ea subministrabat: quibus & cōuiuia: & cœnas faciebāt. Acceperat ab eo quidā ad suscipiēdos amicos argētea vasa cū vero his egenus esset nō repetijt. Aiunt alij de industria hæc illū vtenda dedisse: & cū ea ille redderet: q̃a pauper erat illi largitū fuisse. Erat qdē illi & in pitane substantia: ex qua sibi Pylades frater suppedibat ad vitæ vsus. Sed & Eumenes Philesteri filius ipsum largissimis frequētibusq; illustrabat dōis. Quocirca & huic soli præter ceteros studebat reges. Cū autē antigono pleriq; obsequerentur: illiusq; domū salutandi cā frequēarent: ipse quietē agebat nolens in illius noticiā incidere. Hieroclis itē amicitijs ī primis fruebat: q̃ munychiā possidebat: & Pyraxū. Itaq; diebus festis semp descendere ad eū cōsueuerat & cū ab eo quoq; vt antigonū salutatū pergeret induceret nō acceperat sed ad vsq; illi⁹ ianuas pfectus retro redijt. Post nauale vero antigoni pugnā plurimis illū adēntibus: epistolasq; p̃ consolatiōe scribētibus tacuit ipse. Attamē pro p̃ria legatione: ad antigonū in Demetriadem functus absq; effectu redijt. Omne igit̃ tempus vixit in academia: reip. negocia fugiēs ad cōsilia dānans. Interdū & athenis in piræo morabatur ex tpe dicens: Hierocle. n. vt diximus utebatur familiariter: vnde & a plerisque carpebatur. Magnificētia præterea excellēs: quid. n. rectius dici pōt q̃ alter Aristippus. Cœnas cū similibus sæpe celebrabat: ipseq; ad illos proficiscebatur. Theodote item ac Philete alienis scortis palā congregiebatur: detrahentibus autē aristippi instituta re censebat. Adolescētibus itē maxime studebat: eratq; in amorē pronus. Vnde illū Ariston Chius Stoichus corruptorē iuuenū diseruntq; impudicū & temerariū appellans accusabat. Nāq; & Demetriū cum is Cyrenē nauigasset: amasse plurimum dicūt: & myrleanū leocarē: de quo & ad comessantes dixisse se quidē aperire velle: illū autē phibere. Hunc amabāt & Demochares lachetis & Pyrochles beselij fili⁹. Quos ille cū deprehēdisset: cedere se tolerādo dixit. Præterea carpebant eū & obiurgabāt ij quos diximus: vt vulgo addictū gloriæq; studiosum: maxie autē illū apud Hieronymū pipatēricū vexabāt: cū amicos cogeret ad natali diē alcynoci ē antigoi filij: q̃ die pecunias plurimas in sūptus quotānis mittebat antigonus. Vbi cū deuitaret inter pocula differere aridelo pponenti sibi quiddā quod speculatiōe indigeret: orātq; vt super illo differeret: dixisse ferunt. Ad hoc ipsum imprimis philosophiæ p̃prium est: cuiusq; rei tēpus scire. In id autē quod turbæ addictus culpabatur: & Timonitidē suo vt solet cursu coarguit. Cum tñ esset eiusmodi: ita moderatus & fastus fugiens erat: vt discipulos moneret & alios audire: & cū adolescēs quidā Chius ex ludo suo Hieronymi quē p̃diximus scholā plus sibi placere significasse: ipse manu apprahēsū ad illū duxit. philosophoq;

cōmendauit admonens seruare ordinis ac disciplinæ grauitatem. Perlepidum & hoc illius dictū memoratur. Percōtāti. n. cur ex disciplinis alijs pleriq; ad sectā epicuream trāsirent: ex epicureis vero nullus se ad cæteras cōferret: ait q̄a ex viris qdē galli fiūt: ex gallis viri nūq̄. Cū vero iā esset mortū p̄ximus: sua oīa Pyladi fratri legauit. q̄ is illum Chiū clā mœrea atq; inde athenas deduxerat. Nunq̄ vero aut vxorē duxit aut filios genuit. Tria testamēta conscripsit. Ex his vnū eretriæ penes Amphitricum deposuit: fm̄ athenis apud quēdam ex amicis. Tertiū domū ad Thaumasiā quēdam necessariū suū misit horās: vt illud seruaret ad quē ita etiā scripsit. Arcefilaus Thumasiā salutē. Testamēta mea Diogeni tradidi ad te perferēda. Quia. n. sapius agroto: & corpore nō rite valeo: testamētum cōficere placuit: vt siquid cōtingat inopinatū: sine tua iniuria p̄ficiscar ex vita: qui vnus ex oībus maxime me affectu p̄secutus es: fidissim⁹ aut̄ omnium qui hic sunt cū mihi semper fueris: diligenter ea seruare stude: tum p̄pter ætatē: tum p̄pter necessitudinē. Cura igit̄ memor quantū tuę fidei cōmittam: vt quod apud te totū deponēt quantū in te ē: id moliri: vt negocia mea honeste disposita sint. Posita sūt aut̄ ista athenis apud quēdā ex amicis: & eretriæ penes Amphicritū: Obijt vt Her mippus: ait cū meꝝ imodice hauisset: ac per id offendisset septuagesimo & q̄nto ætatis anno: susceptusq; est ab Atheniēsisibus vt nemo alius.

Quid vini tantū dic arcesilae bibisti.

Extra sis mentē lapsus vt ipse tuam?

Non tam te miseror q̄ mortuus: at quia musas

Tu potius nimio læseris e calice.

Fuerūt & tres alij arcesilai. Prim⁹ poeta priscæ comœdiæ: Secūdus elegiæ poeta: Terti⁹ sculptor: in quē & Simonides hoc scripsit epigramma. Signū hoc dianæ est. Ducēta. n. merces eius dragmæ. Artifex elaborauit pallidis manib⁹ Dignus Arcefila⁹: Aristodici aut̄ philosophus vt ait Appollodorus in chronicis floruit maxime circa centesimam & vigesimam olympiadem.

¶ Bion Boristhenites.

Bion genere quidē boristhenites fuit. Quibus vero sit ortus parētibus & q̄bus ex rebus ad philosophiā se contulerit: ipse Antigono aperuit. Cū. n. ille sciscitare quisnam: vnde vbi illius esset patria atq; parētes: sentiēs se vituperatū ēē apud regē atq; ideo sic locutū ad illū ait. Pater quidē meus libert⁹ fuit cubito se tergēs. Significabat aut̄ illū succidiā & lardum vendere. Boristhenites genere nō habēs faciēs: sed in facie scripturā acerbissimi domini: mater aut̄ quā hmōi ducere potuit. Deīde pater nescio quid in rē republicanorū cōmittens cū tota domo venūdatus est. Me adulescētulū haud ignauū vel ingratum orator quidam emit. Is moriens mihi omnia reliquit. Ego tabulas ipsius exurēs cūctasq; conscindēs athenas concessi: ibiq; philosophatus sum. Hoc mihi genus ē: ista progenies: ista habui quæ de me dicerē. Desināt igit̄ Perseus ac philonides ea historiæ tradere: me aut̄ ex me ipso intueri & erat sane Bion alias versatili ingenio: & sophista callidus: puerq; circa philosophiā se exercere volētibus occasione p̄buerat. In quibusdā vero lenis &lympidus fastuq; perfrui valēs. Cōplura aut̄ tē reliquit cōmentaria: sed & sentētiās vtiles & graues: vt illud: Cū sibi probro dare. q̄ adolescentē nō sibi vēdicasset non. n. inq̄t possibile est mollē cascū hamo attrahere. Interrogatus aliqñ quisnā anxietate maiore detinet: ille inquit qui se maxime cupit ēē felicē: & quietum. Rogatus an ducēda esset vxor? refertur. n. & ad hūc stud: siquidē ait turpē duxeris. poenā habebis: sin aut̄ formosam cōis erit. Senectutē malorū oīum portum asserbat: siquidē ad ipsam cūcta confugere: gloriā annorū esse matrem: pul-

chritudinē alienū bonum: diuitias neruos regē. Ad eum q̄ fundos suos vorauerat: terra inquit Amphiarauum absorbuit: sed terrā tu. Magnū aiebat malum esse ferre nō posse malū. Arguebat eos qui hoīes quasi sine sensu essent exurerent: eosq̄ veluti sensu preditos adurerent. Dicebat aut̄ iugiter optabilius esse speciē alteri largiri suā: q̄ alienā petulāter ambire. Corpore quippe atq̄ aīo lēdi qui id fecisset. Sed & Socratē in ius vocabat dicens. Nā siquidē alcibiade vti potuit & abstinuit: inanis fuit sin vero nō valuit: nihil magnū fecit. Facile esse dicebat ad infernū viam: clausis. n. oculis illuc iri. Alcibiadē culpans dicebat illū dum esset adulescēs viros ab vxoribus: iuuenē vero vxores a viris abduxisse. Rhodi atheniēsibus ad oratoriā se exercentibus philosophiā ipse docebat. Causante quodā cur ita faceret. Frumēta inquit attuli: & ordeū vēdo. Dicebat eos q̄ essent in inferno magis p̄fecto cruciādo: si integris q̄ si p̄foratis vasis aquas ferrēt. Orante se verboso quodā: vt sibi opē ferret: satis inquit tibi faciā: si qui p̄cetur p̄ te ad me miseris: ipse quoq̄ non veneris. Nauigās cū pessimis hominibus in latrones incidit. Dicētibz illis peribimus si agnoscāmur: at ego inqt nisi agnoscāmur. elationē eē asserebat p̄fectus ipedimētū. Ad diuitē auarū nō inqt hic substātiā possidet: sed ab ea ipse possidetur. Tenaces itaq̄ aiebat opū vt suarū h̄re curā: verū ex eis vt ex alienis nihil cape vti litatis. Fortitudine inquit cū sumus iuuenes vtimur: at cū senescere īcipimus prudētia vigemus. Tātum vero prudētiā a uirtutibus ceteris differe asserebat. quantū uisum ab alijs sensibus. dicebat nō esse exprobrādā senectutē: quipe ad quā oēs puenire cupimus. Inuido cuidā subtristi nescio inqt utrū tibi malū: an alteri bonū cōtigerit. Impietatē pessimā eē dicebat cōtubernalē fiduciē: in seruitutē enī virū redigit. quātū libet ille ore audax ac liber sit. amicos qualescūq̄ sit oportere seruari: ne videamur vel malis vti vel deuotare bonos. Is in principio qdē academiae īstituta aspernabat: quo tēporē Cratistis auditor erat: deīde Cynicū eligit institutū sūpto pallio & pera: Nā qd illū aliud ad eā aī cōstātiā traduxit. Demū vero se ad theodoria trāstulit: Theodoria thei auditoriū frequētās: q̄ oī orōnis genere vti solebat ī dicēdo. Post hūc vero theophrastū pipareticum audiuit. Erat aut̄ & spectaculorū studiosus: risūq̄ mouere auditoribus maxime pitus grauib⁹ noīb⁹ aduersū res vtens. Quia vero orōnē suā oī dicēdi generē tēperauerat. aiūt Eratosthenē dixisse de illo. Primus omnīū Bion philosophiā vario orationis floret vestiuit. Erat illi item & faciendis versib⁹ ingeniū p̄cipue accōmodatū. Ei⁹ sunt illa. O pater archyta & cetera. Sed oīo & musicā & giometriā p̄ ludo habuit. apparatus quoq̄ magnifici ac preciosi erat studiosus. atq̄ ideo ex urbe ī urbē saepe migrabat. Saepē sibi ex arte moliebatur. Rhodi deniq̄ nautis p̄suasit vt sūpta scholarī veste se sequerētur: cūq̄ his ingressus gymnasiū cōspicu⁹ fuit. cōsueuit & adulescētes sibi ad optare: vt eis & ad voluptatē abuteretur: & ab eorū beniuolētia p̄regeret. Sed & sui vehementer amans fuit: semperq̄ illud sibi in ore erat: amicorū cūcta coīa sūt. Idcirco & nemo illius discipulus īscribitur: cū tot habuerit sui auditores. Quosdā vero ad impudētiā p̄uexit. Vnde & butio vnus ex familiarib⁹ suis aliqn̄ ad menedemū dixisse fertur. Egdēo Menedeme noctu bioni cōiungor: nihilq̄ idignū mihi passus videor. Multa ēt scelestius cōgredientib⁹ colloquebat. Hoc aut̄ ex ipij Theodori disciplina hauserat. Postremo incidēs in malā valetudinē: vt dixerunt q̄ erant in chalcide illic. n. & vitā finiuit: ligaturas suscipe īductus ē: & p̄nitentiā agere sup̄ his q̄ peccarat in deū. Eorū vero inopia quibus īfirmorū cura erat dire cruciatus est: quoad antigonos duos illi famulos misit: secutusq̄ est eum in sella: vt Fauorinus tradit in omnimoda historia: sed hic quoq̄ vita excessit. Illum nos ita accusati sumus: biona horistenitē. refert scythica tellus dixisse: audimus deos q̄ vere nihil sūt: ac siquidem id dogma tueri p̄stitisset me

rito dicendus esset sensisse vt visum esset: & si male visum esset: tñ at nunc longo morbo tabescens: ac mori pertinescens qui deos non esse dixerat: fanumq; nō viderat: mortalibus quib; illudebat viris dum dijs immolarent: non modo gratis super ararum ac mensæ nidore deorum hostijs admouit nares: nec modo peccauit dixit: vetera diluit: sed & anui collum facile porrexit excantandum brachiaq; ligaturis persuasus deuinxit rhamnumq; & lauri ramum ianuæ imposuit. cuncta perpeti magis q̃ mori paratus. Stultus qui mercede cupijt deum redimere: quasi tunc dij essent: cum illos Bion astimare vellet. Ergo nequicquam sentiens cum lembus erat Carbo totus: tendensq; manum ita ferme ait. Salue inquit Pluto salue. Decem vero Biones fuere. Prim⁹ qui pherecydi syro contēporaneus fuit: cuius duo feruntur libri: est autem proconneus. Secundus Syracusanus qui artes rhetoricas cōscripsit. Tertius hic ipse. Quartus ex Democriti familia & mathematicus Abderites qui attice scripsit & ionice. Hic prior esse dixit regiones quas dā vbi esset sex mensiū nox & totidem dies. Quintus solēis qui cōscripsit athiopica. Sextus rhetoricus cuius ferūturi libri nouem: musag inscripti. Septimus lyricus poeta. Octauus Milesius sculptor: cuius & Polemo meminit. Nonus poeta tragicus ex his qui tarsici dicuntur. Decimus itidem sculptor clazomenius siue Chius: Cuius & Hipponax meminit.

¶ Lacydes Cyrenæus.

I Acydes Alexandri filius Cyrenæus nouæ academie princeps. Arcefilaic⁹ successor fuit: vir eximia seueritatis: habuitq; instituti sui non paucos amulos. Fuit ab adolescētia summe studiosus: & pauper quidem: sed gratus admodū atq; in sermone iucundus. Aiunt eum & circa rem familiarem dulcissime se habuisse: cum ex penu promere quicquam voluisset ob signato aditu rursus annulum per foramen intus iacebat: vt nihil inde ex reconditis rebus tolleret. Id cum animaduertissent famuli resignabant quę signata erant & quę voluissent inde tollebant. ac deinde annulum in porticū per rimā immittebant. Idq; cum saepe facerent nunq̃ deprehēdi potuerunt. Lacydes igitur academie scholam habebat in orto: quem Attalus rex fieri curauerat: Lacydiūq; ab ipso appellatus est: solusq; ex omni memoria iuuenis phocensib⁹ Telecli & Euandro scholā tradidit. Porro Euandro successit Helgesinus pergamenus: a quo carneades. Lepidū vero illū ad Lacydē refert. Attalo. n. dēiq; illū ad se accersente dixisse fertur imagines procul esse intuēdas. Sero autē geometriæ danti operā ait q̃spia certe ne nūc tēpus certe ne nūc quidē? Obijt autē cū scholā regere cōpisset: quarto āno cētesimæ trigemæ quartæ olympiadis. xx. & sex annis in scholę regimine cōsumptis: mortu⁹ ē autē ex paraly si quā ex imodica potatione incurrerat: Et nos de illo ita cecini

(mus.

Exceptum stygias traxeris vsq; domos.

Planum est q; bacchus penetrat cum corpora multus

Soluit ea: iccirco nil satus est bromius.

¶ Carneades.

c Arneades Epicomi siue vt Alexander in successionibus tradit. Philocomi filius cyrenæus: hic Stoicorum: & Crisippi libris diligentissime perlectis eis modice reluctabatur: adeoq; id verecunde faciebat: vt id sapius diceret: nisi Crhysippus esset: non essem ego. Fuit autē vehementer studiosus: porro physicæ minus curam habuit: ethicæ se magis deuouit. Quo circa & casariam & vngues nutrebat præcipua intentione studiorum. Adeo autem in philosophia vixit tantumque

sibi in ea neruorū comparauit: vt oratores quoq; in ipsius scholis ad eum audiendum pergerent. Erat autē illi & vox maxima & præcipue sonora: adeo vt gymnasiij princeps ad illum mitteret: ac ne ita clamaret admoneret. Ad quem ille: da vocis modum inquit: Et ille sapientissime sane cōgrueq; respondit: modū. n. habes ait auditores. Acriter autem inuehebatur: atq; in questionibus erat: in superabilis. Cœnas autē ob causas prædictas iam declinabat. Hic aliquādo cū mentor Bithynus discipulus atq; auditor suꝝ pellicē suam adamaret. ut Fauorinus refert in omnimoda historia: inter dicendum ita in illum iocatus est. Versatur hic senex quidam inanis futilis Mentori corpore atq; voce simillimus. cum hac schola abdicari placet: at ille continuo exurgens intulit hæc illi dixeret: concite isti surrexerunt: durius autem videtur circa finem versatus esse cum sepius diceret quæ constituit natura & compegit ea & dissoluet. Cum autem didicisset antipatrum veneno hausto defunctum: & ipse incitatus est ad audendum cōtra mortem. aitq; suis: date igitur & mihi. Qui cum dicerent quid: ait multum: Defuncto autem illo defectionem lunæ factam aiunt: vt compati sibi videri possit. Pulcherrimum post solem sydus refert Apollodorus in chronicis humanis cū excessisse rebus olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto. cum vixisset annos octoginta quinque. Feruntur eius epistolæ ad ariathem Cappadociæ regem reliqua ipsius conscribere discipuli: ipse enim nihil reliquit: Est autem & in hunc nostrum epigramma logadico & archabuleo metro:

Quid me carneade: quid me musa vis arguere:

Indocilis qui nihil vidit quod metuerat mori.

Quando & phthisicum olim habens pessimum morbum

Noluit solutionem habere: sed audiens q̃ venenum

Antipatrus libens extinctus est: date igitur

Inquit & aliquid & mihi bibere.

Quid tamen? quid date mulsum valdeq;

Habuit prompta hæc natura continens me.

Et dissoluetur iam: & hic quidem nihil minus

Cessit sub terram: dicebat autem plura

Mala lucra habente ire ad Plutonium.

Fertur ei lumina calligine offendi solita: ipso nihil aduertente: tubereq; solitum puero

lucernā accendere: quam ille cū intulisset: ac diceret attuli: respondere cōsueisse lege igit.

Huiusce alij complures fuere discipuli: sed excelluit oibus. Clitomachus: de quo etiam subsequenter dicendum. Fuit & alius Carneades elegiæ poeta pagæ probatus.

¶ Clitomachus.

Litomachus carthaginensis patriæq; lingua Asdrubal appellabatur: in qua etiam apud suos philosophari consueuerat. Athenas autem contendit quadraginta annos natus: audiuitq; Carneadem. Eius ille industriam animaduertens litteras doceri fecit: ac studiose imbuuit virum: Ad tantum autē peritiæ peruectus est: vt ultra quadraginta volumina scripserit: successeritq; Carneadi. cuius etiam dicta maxime illustrauit litteris. Versatus est autē in tribus maxime sectis: academicorū: scilicet peripateticorū: atq; stoicorū: Porro academicos ita fere laceffit: Timō neq; academicorū latiloquentiæ inutilis. Hactenus de academicis: qui a Platone fluxere diximꝰ: veniendum iam ad peripateticos: & eos a Platone venientes: quorū fuit princeps Aristoteles: & primo de ipso dicendum.

¶ Laertij Diogenis Liber quintus Incipit.

¶ Aristoteles.

Ristoteles nicomachi Phæstiadisq; filius stagirites fuit. Porro Nicomachus a Nicomacho Macaonis filio Aesculapij; nepote originem duxit: vt Hermippus in eo libro quem de Aristotele scripsit tradit: eratq; carus imprimis Amynthæ macedonum regi medicinæ: & amicitia gratia. Hic inter oīs Platonis discipulos maxime excelluit: voceq; gracili vt Timotheus atheniensis in libro de vitis refert: & exilibus cruribus paruisq; oculis fuit. veste insigni: & annulis: ac tōsura vtens. Natus est aut illi & filius Nicomachus ex Herpylide pellice: vt Thimotheus ait: Recessit a Platone dū adhuc supiueret. Vnde dixisse illū tradunt. Aristoteles in nos recalcitrauit nō secus atq; in matrem puli geniti. Refert Hermippus inuitis cū atheniēsiū legatus ad Philippū profectus esset Aristoteles: achademice scholæ præfectū fuisse Xenocratē. Cū vero reuersus eēt: scholāq; sub alio vidisset: elegisse in lycio peripatū: illicq; vsq; ad vnctionem deambulando cū discipulis philosophari solitū: atq; inde peripateticū appellatum esse. Alij idcirco si vocatum asserūt: q; ex egritudine cōualescenti: ac deambulati alexandro assistens quēdā differere soleret. Vbi vero iam plures esse ceperāt sedens docebat dicēs turpe cēreticere: Xenocratē vero loq; permittere: ad ppositā quæstionē discipulos vna exercebat simul & oratoriam docēs. Deinde ad Hermiā eunuchū profectus est Atarnensiū tyrānum. quem alij quidē pēdica ipsius fuisse tradūt. Alij vero sibi affinitate iūctum: tradita ei filia siue nepte: vt refert Demetrius magnesiū in libris de poetis ac scriptoribus æquiūocis. qui & Eubuli seruū Hermiā fuisse ait bithyniū genere: quē & dominū suū enecasse. Porro Aristipp⁹ in primo de antiqs delicijs libro Aristotelē ait Hermiæ pellicē adamasse. quā ille cū sibi permisisset: duxisse eā & gaudio elatū imolasse mulieri: vt atheniēses Eleusina Cereri Hermiæq; pæana scripsisse: q; εν Δομ hoc est intus scriptus ē. Hinc iā in macedonia apud Philippū vixisse. Atq; ab eo Alexādrū filiū erudiēdum accepisse petisseq; iustaurari solū patriū a Philippo versū. Id vbi impetrasset dedisse illis leges In schola quoq; leges tulit imitādo Xenocratē. vt decēdialē pīcipē faceret. Vbi vero Alexādro instituēdo satis visus ē nauasse opam: eūq; sibi deuinxisse cōmēdāto illi cognato Callisthene Clynthio athenas cōcessit. Eū audacius q; par erat alloquēte regē & minime illi obsequēte ab ipso icrepitū asserūt: versu admonēte ni talia loq; desisteret: mature pitusq; quod & factū ē. Nāq; Hermolao in alexādrū isidiæ socius fuisse deprehēsus cauea ferrea circūduci pædore atq; squallore oblit⁹ leoni postremo obiectus ē: sicq; excessit e vita. Eniūero Aristoteles athenas pfectus: cū illic tredecim annis docuisset. clā in chalcidē cōcessit: q; ab Eurimedōte hierophāra impietatis accusatus eēt: siue vt Fauorinus ait i oīmōda hūitoria a Demophilo: q; hymnū i eū quē p̄dixim⁹ Hermiā scripserit: Epigrāmaq; statua q; i delphis ē nouū iciderit. Improbe pemit. Per Rex persæ flexis trāsmittere spicula docti
Arcubus: est ausus ius violare sacrum.
Perdidit hunc astu diro certamine victor
Vfus fallacis credulitate viri
Hic vero vt ait Eumolus in qnto historiæ aconitū bibēs mortuus est septuagesimo ætatis āno. Idē vero refert ipsū Platonē triginta annorū se in disciplinā dedisse: sed pfecto fallitur. Namq; septimo decimo ætatis anno Platonē audire cōepit. Est aut hymnus huiusmodi. Virtus laboriosa mortalibus vitæ pfecto præclara & cetera.

Virtus difficilis maximus & labor
Humano generi nobilis: optima
Tu venatio vitæ
Es mortalibus omnibus
Nam propter speciem tuam virgo mori
Nimirum celebris casus & inclyta
Est in grācia: & altis
Se præstare laboribus.
Talem tu iacis in pectora nobilem
Fructum: perpetuo tempore qui manet.
Auro tu melior: tu es sōno & genitoribus.
Lædæ cum pueris amphitrionides:
Causa virgo tui tristitia duraq;

Passi: multa tulerunt
Gestis dum tribuunt opus.
Et desiderijs acides tui
Aiaxq; in stygijs incolumis domus
Descendere tyranni
Exorabilis haud quidem
Formæ causa tuæ virgoq; atarnai
Phœbeo miserum lumine filium
Priuauit carmine certe:
Quo semper celebrabitur
Ipsū mnemosine progenitæ canēs
Sacrę pierides laudibus & Iouem
Augent quæ quoq; xenion
Cordis firmaq; præmia.

Primam hunc orōnem iudicialē pro seipso scripsisse: cū huius criminis argueretur. Fa-
uorinus in oīmoda historia auctor est ac dixisse athenis pīx super pīro ficumq; sup fi-
co senescere. Ait autē Apollodorus in chronicis natum illū āno primo nonagesimæ no-
næ olympiadis: perrexisseq; ad Platonem septimo decimo ætatis anno: annosq; vigin-
ti apud eum fuisse cōmoratum. Tum vero venisse mitylenē pīcipe Eubulo quarto an-
no centesimæ octauæ Olympiadis. Veq; Platone primo anno functo vita sub Theo-
philo profectū esse ad Hermiā: mansisseq; annos tres. sub Pythodoto autē se contulisse
ad Philippū secundo anno centesimæ nonæ Olympiadis Alexādro quintū decimū
iam annum ætatis agēte: Athenas vero concessisse secūdo anno centesimæ vndecimæ
Olympiadis: atq; in lycio tredecim annos docuisse: ac demū perrexisse chalcidē tertio
anno cētesimæ quartæ decimæ Olympiadis: morboq; perisse: cum esset annorū ferme
sexaginta trium: quo ē tpe Demosthenes in calabris defunctus sit sub Philocle. Fere
autē ob Calisthenis insidias in Alexādrum infensum fuisse regi: illumq; ad eum contri-
standū Anaximenem extulisse: ac misisse Xenocrati dona. Obiurgauit eum epigram-
mate Theocritus chijs: vt ait Ambrion in libro de Theocriti vita: in hūc sensum. Her-
mię eunuchi simul atq; eubuli serui Mausoleū struxit vanus Aristoteles: Timō quoq;
sic illū agit. Neq; Aristoteles vaniloquijs miserandis. Hæc vita philosophi fuit. Cæte-
rum nos ipsius quoq; testamēta legim⁹ in hūc ferme modū. Bene quidem ac rite erit.
Quod si quid cōtigerit ita legauit Aristoteles. Curatorem quidem oīum & per oīa ius-
sit esse antipatrū. Quoad vero Nicanor adoleseat: curatores ac tutores instituit Ari-
stomenem: Timarchū: Hipparchū: Cliotelē & Theophrastum si voluerit: ac si possi-
bile fuerit: filiorū & Herpylidis rerūq; omnium. Cumq; puella fuerit matura viro tra-
di illam Nicanori. Sin vero puellæ quippiam contigerit: quod absit: vitæq; prius q̄ cō-
nubio iungatur: siue ē postquā nupserit ante q̄ filios procreet: excesserit: Nicanor do-
minus esto: vt & de puero & de cæteris digne nobis ac se disponat. Curet autē Nicanor
& de puella & de puero Nichomacho: nihil vt illis desit: pīs ac fratris vna implēs mu-
nus. Quod si Nicanori quidpiā contigerit: quod absit: siue priusq; puellam duxerit: si-
ue postq; duxerit: nūdum filijs natis: quæ quidem ille instituerit ea rata sunt. Sin autē
voluerit & Theophrastus puellæ curā habeat. Sin alias curatores habito cū Antipa-
tro cōsilio & de puella & de puero disponāt: vt eis videbit⁹ optimū. Curam autē habeāt
tutores & Nicanoris mei: & Herpylidis memores: namq; erga me studiosa plurimū
fuit cæterorūq; oīum: & si vix accipere voluerit curēt: ne indigne nobis locet. Deniq;

illi præter ea quæ antea acceperat de nostra substantia talentum argenti tresq; si voluerit famulas & ancillâ quam hêt & pyreum puer. At si qdem i chalcide habitare voluerit: hospitium qd' penes ortu est: sin aut in stagiris paternam domum. Vtrum vero horum maluerit: studeat procuratores domum ita necessaria supellectile instruere: vt & sibi honeste & Herpyliidi sufficenter instructa videat. Curæ sit aut Nicanori & Mirmecæ puerum non indigne nobis ad suos referri cum eius quas cepimus facultatibus. Sit aut & Ambracida libera: cumq; puella viro tradet: quingentas illi dragmas ancillamq; quam habeat dari iubeo. Sed & thalæ præter ancillam quam hêt emptam dragmis mille: & ancillulam. Simmo quoq; absq; priore pecunia in puerum alium siue pueri emi siue pecuniam dari Tachonem esse libere cum puella nupserit Philonemq; & Olympium eiusq; filiolum. Porro eorum qui mihi famulant: pueros nullum venire volo: sed heredes eis uti. Cum vero adulti erunt pro merito dimitti liberos volo. Curent ite vt consumant quæ Grillioni sunt tradite exculpæ dæ imagines: Vbi vero perfectæ erunt: suis imponant locis. Nicanoris quoq; ac pæxeni quam sculpendam cogitabam matrisq; Nicanoris. Arimnesti vero quam perfecta est suo statuatur loco: vt sit ipsius monumētum: quia sine liberis defunctus est. Matris quoq; nostræ Cererem in nemea locet aut ubicumq; videbit. Vbi vero tumultum fecerit: ibi & Pythiadis sublata ossa condant: sicut ipsa præcepit sistat: & seruari nicanoris votum quod pro illo vouimus aiaha lapidea cubitorum quattuor Ioui seruatori ac Mineræ seruatrici i stagiris. Hæc testamentorum ipsius series fuit. Fert aut ollas plurimas repertas esse Lyconemq; dicere illum in pelui calentis olei lauari solitum oleumq; vendidit. Quidam vtrâ calentis olei stomacho illum imponere consueuisse tradunt: & cum se ad quiescendum componeret: aream spatram tenere in manu patella subiecta eo consilio: vt cum dormientis manu excussa spatra i subditum cretum uas incidisset sono illius excitus exurgeret. Eius esse præclaras istas sententias legimus. Interrogatus quidnam mendaces lucrarent: vt cum vera inquit dixerint: non illis credat. Cum sibi probro daretur: quod neq; homini misericorditer tulisset opem: non inquit mores miseratus sum: sed hominem. Amicis ac discipulis iugiter ista consueverat dicere ubicumq; moraretur. Aspectus quidem a continenti aere lumen accipit: animus autem a disciplinis liberalibus. Sæpenumero cum in athenienses inucheretur aiebat illos frumenta & leges inuenisse verum frumentis quidem uti: non autem legibus. Studiis liberalium amaras radices: fructus autem dulces esse asserbat. Rogatus quoniam cito consenesceret: gratia inquit. Quid sit spes: vigilantis ait insomnium. Diogeni sibi caricam dante cogitans nisi acciperet usum esse meditatam sumens Diogenem usum ait cum carica usum perdidisse. Rursus ab eo porrectam accipiens atq; puerili more in sublime eleuans cum dixisset magnus Diogenes eam illi reddidit. Tria dicebat pueris esse necessaria: ingenium: exercitationem: disciplinam. Audierat aliquando se quodam maledictis esse laceratum: Tum ille absentem inquit et verberet. Dicebat pulchritudine plus quam epistolas omnes valere ad commendationem. Plerique Diogenem ita statuisse asserunt: ipsum aut donum formæ dixisse: Socratem vero modici temporis tyrannidem: Platonem naturæ priuilegium: Theophrastum tacitam deceptionem: Theocritum vero eburneum detrimentum: Carneadem regnum solitarium. Rogatus quo differrent docti ab indoctis: quo inquit viuentes a mortuis: Eruditionem dicebat inter prospera esse ornamentum: inter aduersa refugium: Parêtes qui liberos erudiendos curassent longe honorabiliores esse his qui solum genuissent: hos. n. viuendi tempus: illos et bene beateq; viuendi auctores esse. Gloriati cuidam quod magnæ esset urbis ciuis: noli inquit hoc attendere: sed an dignus sis magna & illustri patria inspicere. Rogatus quid sit amicus: vna inquit anima in duobus corporibus habitans. Hominum plerosq; dicebat ita esse peccos ac si semper

victuros: alios tam pdigos ac si continuo morituros. Percontanti cur honesta forma
præstâtibus diutius cōgredimur: cæci inquit huiusce interrogatio ē. Rogatus quid ex
philosophia lucratus fuisset: hoc inqt vt iniustus ea faciā: quæ pleriq; per legum merū
operant. Interrogatus quo pacto discipuli egregie pficerent: Si excellētiore ait pfer
quētes tardiores nō attendāt. Loquaci hoī cum illum iprobe pbris multis obtudisset
dicēti: num te satis obtudi? Hercules inqt non tibi aīum intēdi. Causanti cur stipē non
bono hoī dedisset. Fertur. n. sic nō inquit hoī dedi sed humanitati. Rogatus erga ami
cos quales eē debeamus: quales inqt eos erga nos esse optamus. Iustitiā dicebat virtu
tem animi cuiq; fm merita distribuentē. Disciplinā optimum esse dicebat viaticū ad se
nectutē. Refert fauorinus in secundo cōmentariorū illum crebro dicere solitū: o amici
amicus nemo: & ista qdem ad illum referunt. Conscripsit autē & cōplura volumina: q̄
vt summa ingenij illius uis ac p̄cipua circa oē orationis genus exercitatio clarius elu
ceat: subnectenda necessario existimaui. De iustitia libros q̄ttuor. De poctis tres. De
philosophia tres. Politici duo. De rhetorica gryllus vnū. Nerinthus vnū. Sophista
vnū: Menexenus vnū. Amatorius vnū: Symposium vnū. De diuitijs vnum. Exhorta
tionū vnum. de aīa vnū. De oratiōe vnum. De nobilitate vnū. De voluptate vnū. Ale
xander siue decolonis vnū. De regno vnū. De doctrina vnū. De bono tres. De Platōis
legib9 tres: De re publica duos. de cōeconomicis vnū. De amicitia vnum. Quid sit pa
ti siue passum esse vnū. de disciplinis vnum. de his q̄ in contentionē cadunt duos. So
lutiones eorū quę in cōtentionē veniunt q̄ttuor. Diuisiones sophistice quattuor. De cō
trarijs vnū. De speciebus & generibus vnū. de pprijs vnum. Cōmentariorū epichere
maticorū tres. Propositiones de virtute tres. Obiectiones vnū. De his. quæ tot modis
dicunt siue fm ppositum quinq; de elementis tres. de scientia vnū. de perturbationi
bus iræ vnū. Moraliū quattuor. de principio vnū. Diuisiones. xvij. diuisibilia vnū. de
interrogatione & responsione duo. de motu vnū. Propositiones vnum. Propositiones
cōtentiosæ quattuor. Syllogismi vnum. Priorū analiticorū nouem. Posteriorū analyti
corū maiorū duo. De quæstiōibus ad disciplinam p̄tinentibus octo. de meliore vnū. de
idæa vnū: Terminis topicorū septem: Syllogismorū duo. Syllogisticorū & diffinitiones
vnū. De elegibili & accidēti vnū. Ante locos vnū. Topicorū ad diffinitiones duo. Per
turbationū vnū. Diuisibilia vnū. Mathematic9 vnū. Diffinitiones tredecim. Epiche
rematū duo. de voluptate vnū. Propositionū vnum. de voluntario vnum. de pulcho
vnū. Quæstiones epicherematicæ. xxv. Quæstiones de amicitia duo. Quæstiones de
aīa vnum. Polyticorū duo Politicæ auditōis sicut Theophrasti octo. de iusti duo. Ar
tiū collectio duo: Artis rhetoricæ duo. Ars vnū. Alia ars duo. Methodicum vnum.
Ars Theodecti collectionis vnū Artis poeticæ libros duos. Enthymemata rhetorica.
de magnitudine vnum. Enthymematum diuisiones vnū. De dictione duo. de cōsilio
vnum. Collectionis duo. de natura tres. Physicon vnū. de archytæ philosophia tres:
de Speusippi Xenocratisq; philosophia vnum. Ex Timæi archyteq; disciplinis sūpta
vnum. Aduersus Melissi dicta vnum. Aduersus alcmaeonis dicta vnū. Ad pythago
ricos vnum. Aduersus Gorgiam vnū. Aduersus Xenocratis opera vnum. Aduersus
Zenonis scita vnū. de pythagoricis vnum: de aīalibus nouem. anatomorū octo: Ele
ctio anatomorū vnum. De cōpositis animalibus vnū. de fabulosis aīalibus vnum. de
nō gignendo vnū. de plantis duo: Physiognomicō vnū. Medicinalia duos. de mona
de vnum: Signa tēpestatum vnū. Astronomicō vnum: Speculatiuus p̄spectiuus vnū
de motu vnū: de musica vnum: Memoriale vnū: Homericarū ambiguitatum sex.
Poetica vnū: Naturalium secūdam elementa triginta octo: Inspectorum problema

rum duos. Liberalium disciplinæ duos. Mechanicus vnum: Problematum ex Democrito sex: de lapide vnū: Parabola vnū: Inordinata. xij. Expōita per genus. xiiij. Iura vnū: Olympionica vnū: Pythionica musices vnū: Pythicus vnum: Pythionicoꝝ argumenta vnū: Dionysia victoriæ vnū: de tragædijs vnū: Doctrinæ vnū: Prouerbia vnū: Lex cōmendationis vnū: Legum quattuor: Prædicamentorū vnū: de interpretatione vnū: Resp. vrbium. clviii. Seorsumq; ad Philippū de populari paucorūq; & optimatum & tyrannorū dominatu: Epistolę ad Philippum selymbriorum: Epistolę ad Alexandrum quattuor: ad antipatrū nouem: ad mentorem vnū. Ad aristonem vnū: ad Olympiadem vnū: ad Ephestionem vnū. Ad Themistagoram vnū: ad Philoxenū vnū: ad Democritū versus quorū initium est: Sancte deum: Elegiæ quæ est initium: Formosæ matris filia: Fiunt versus oēs. ccccxlv. cclxx. Hæc librorū illius series: hic numerus: in quibus quid agat summariim exponendum ē. Duplicem esse philosophiæ rōnem: alterā versari circa actus: appellariq; practicē. alteram in intelligentiā & speculatione cōsistere: & theoricē dici: Ad actionem pertinere ethicen & politicē: quam parte tū de publicā: tū de familiari re agi. Ad intelligentiā physicam logicenq; referri. Porro logicē instrumentū esse exactissimum eius cū geminā destinationem ppositumq; subiecisset: verisimile. s. ac verę ad vtrāq; duarū maxime rerū viribus nititur: Namq; ad verissimile seu pbabile oratoria & dialectica. Ad verę autem analytica & philosophia vsus ē: nihil oīno omittentes eorū: quæ vel ad inuentionē vel ad iudiciū vel et ad vsum pertinerent. Enimvero ad inuentionis adminicula atq; ad eas res quę speculationi & arti inseruiunt ppositionum multitudinē tradidit: ex quibus quęstiois pbabilium cphi cherematū elicere affatim licet. Porro ad iudicandū analytica priora & posteriora cōscripsit prioribus assumptionū iudicia pmittens: posterioribus collectionis examē tradens. Cæterę ad iudicandum ea quæ sub certamen cadunt: quæq; in interrogatione versant: & cōtentione sophisticorū argumentorū: atq; syllogismis atq; his similibus. Veritatis vero iudiciū earū quidē quæ fm phantasiā sunt actionum sensum diffiniuit. Moraliū vero vbi de re publica ac domestica vbi de legibus agit mentem. Finē aut vnum exposuit virtutis vsum in vita pfecta. Felicitatem ait plenitudinem ex tribus maxime bonis constantē: eis. s. quæ in animo sunt: quæ & priora viribus appellat: eis quæ ad corpus attinent: vt sunt bona valetudo: fortitudo: pulchritudo: cæteraq; his similia secūdo in loco habitis: atq; his quæ extrinsecus veniunt diuitijs. s. nobilitate & claritudine atq; in hunc modum cæteris quibus tertium locū assignauit. Virtutem ad beatam vitā sibi minime sufficere dixit: quippe corporalibus bonis exterioribusq; indigere: miserę atq; infelicem fore sapientē siue doloribus afficiat: siue inopia: & cæteris huiusmodi incōmodis premat. Vitium aut ad miseriam atq; infelicem vitā sufficere quātulibet corporis affluat bonis. Virtutes ait non se inuicem sequi: fieri. n. posse vt prudens quispiā ac iustus idemq; intēperās atq; incōtinēs sit. Sapientē quidem nō perturbatiōibus penitus vacare verę perturbari modice dixit: Amicitia æquitatem esse diffiniuit reciproca beniuolētiā. eius tres species esse tradidit. Esse qppe aliam cognatiōis amatoriā aliam: tertiamq; hospitalē Amorem non mō congressionis verū & philosophiæ esse: amaturū quoq; sapientem: atq; accessurū ad rempu. ducturumq; vxorem & cum rege vna victurū: tribusq; generibus vitæ constitutis: primo quod in speculatione sequēti qđ in actu: & tertio qđ in voluptate cōsistit. Speculatiuum genus semp prætulit. Liberales disciplinas ad apprehensionē virtutis multum cōferre sensit. In descriptione rerū naturalium præter cæteros rōnem maxime secut⁹ est: adeo vt min mag: quarūq; rerū reddiderit cās: vnde & naturalium cōmētariorū cumplura scripsit volumi-

na. Deum sicut & Plato incorporale diffiniuit: eiusque prouidentiam ad caelestia usque per-
tingere: ipsum vero immobilem esse. Porro terrena omnia ad caelestium congruentiam or-
dinemque disponit. Præter elementa ista quattuor esse & quintum aliud: ex quo caelestia
consistant: eiusque motum quippe orbicularē esse varium. Animam itē incorpream: primam
que esse entelechiam. Corporis nempe naturalis & organici potentia vitam hēntis. Est autē
ea iuxta illū duplex. Entelechiam vero appellat cuius sit spēs quædam incorporea. Al-
tera ex his quædem secundum potentiam: ut ē Mercurius in cara informis quædem sed idoneus ad p-
cipiēda lineamenta: sicut itē in aere statua. Secundū vero habitū entelechia dicitur cōsum-
mata ac perfectæ Mercurij statuæ. Naturalis autē corporis dixit: nam sunt corpora alia
quidē manu & arte elaborata: ut sunt quæ ab artificibus fiunt: puta turris atque nauis. Alia
vero sic a natura pdeunt ut arbores: & alia alia corpora. Porro organici dixit: hoc est ad
aliquid pati & conditi: ut ē ad videndū oculus: aurisque ad audiendū. Virtute autē vitam
habentis ut puta in se ipso. Virtute autē vel potentia minus est secundum actionem. Secundū
actionem autē ut vigilās hēre animam dicitur. Secundum habitum autē ut dormiens. Ut igitur
tur & hic intelligat adiecit potentia plurima & alia de plurimis in hunc modū philo-
sophatus est: quod per longum esset numerare. Cunctis. n. in rebus summo studio atque in-
dustria fuit: inuentionisque incredibili copia viguit: ut ex his quæ supra annotauimus ip-
sius voluminibus constat: quod ad quadringentorum numerum fere perueniunt: de quibus. s. nihil
ambigit. Nam sunt & alia complura quæ ipsius inscribunt volumina atque sententiæ. Ve-
rum. n. octo fuere Aristoteles. Primus hic ipse. Secundus qui athenis tempore. admini-
strauit cuius ē iudiciales leguntur plenæ grā & elegantia orationes. Tertius qui in iliadem
Homeri scripsit. Quartus siculus orator quod ad panegyricū Isoctatis rescripsit. Quin-
tus quod cognominatus ē Mythus Aeschinis socratici necessarius. Sextus cyrenæicus qui
de poetica scripsit. Septimus pedotriba cuius meminit Aristoxenus in Platonis vita:
Octauus grammaticus obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmō ars legitur. Huius
autē stagiritæ philosophi complures quædem fuere discipuli. Sed omnibus maxime excel-
luit Theophrastus: de quo modo dicendum est.

¶ Theophrastus erefius:

Theophrastus melanti erefius ut Athenodorus in octauo deambulationū ait
Fulionis filius: pater quidē in priā leucippi ciuis sui auditor fuit. Inde cū Plato-
nem audisse: se ad Aristotelē cōtulit. Eo itē in chalcidē pfecto illi in scholæ re-
gimine successit: Olympiade. cxiii. Fertur ipsius quoque seruus Pompylus nomine philoso-
phus fuisse: ut refert Maronius mastrianus in pater similitum historicorum capitulorū.
Fuit autē Theophrastus vir summæ prudentiæ studijque singularis: atque ut scribit Pam-
phila in. xxxij. cōmentariorū libro. Menandrum ipse comicū instituit. Erat itē beneficus
iprimis & maxime affabilis: eū Cassander suscepit: Ptolomeusque ad illū misit. Adeo
autē atheniēsis acceptus fuit ut cū illū Agnonides impietatis accusare ausus ceter: pater ab-
fuerit: quin ipse ob eā rem crimē ipsum in se retorqueret. Pergebāt ad illū audiendū disci-
puli ad duo milia. Hic in epistola ad Phaniā peripateticū iter cetera de iudicio quoque
ista locutus ē. Nēdū. n. frequentia celebrē: verum ne cōfessum quædem facile cuiusmodi quis
piam accipere vult. Porro recitationes emendationis auctores sunt. Differre autē cuncta atque
negligere nō iam ferunt ætates. In ea epistola scholasticū notat. Cū tamen esset huiusmodi secessit
ad modicū & ipse & philosophationes reliquit. Quippe Sophocles Amphiclidæ filius le-
gem tulerat uti ne quis philosophorum præflet scholam nisi id senatus ac plebs decreuisset.
Qui secus faceret capitale esset: Verum sequenti anno de nouo reuersi sunt: cū a Philone
Sophocli dies dictus esset. Quo tempore atheniēses ea lege abrogata Sophoclem talentis

quinq; mulctarunt: decreueruntq; philosophis reditum: vt & Theophrastus remane-
ret: scholamq; vt antea regeret. Eum cū antea Tyrtamo illi nomen esset: ob diuinam
elocutiōem Aristoteles Theophrastum appellauit. Cuius & filium Nichomachum
magister licet amauit: vt Aristippus in quarto de antiquis delicijs meminit: Fert Ari-
stoteles de Theophrasto & Calisthene idem qd de se & Xenocrate Plato vt pradixi-
mus dixerat dixisse: q; hic scilicet p excellenti acumine ingenij cuncta facillime asseque-
retur & exponeret. Ille cōtra tardus & obtusus esset ingenio: hunc freno: illū egre cal-
caribus. Dicit & priuatim ortū post Aristotelis discessum possedisse: Demetrio Pha-
lerio familiari suo in hoc sibi cooperante. Nobiles sunt & huius sunt illa sententiæ: Ci-
tius credendum dicebat inferni equo q̄ verbo incōposito. Ad illum qui in cōuiuio peni-
tus tacebat: si qdem inquit iperitus es prudēter facis: sin vero peritus stolide. habebat
& illud semper in ore: Sumptus p̄ciosissimus tps est. Obijt senex ætatis anno. lxxxv.
cum modice a labore quieuisset: In quem etiam est nostrum epigramma.

Non arcum frangi sapientis posse remissum

Vana hæc nullius verba fuere viri.

Dum fuit intento Theophrastus corpore vixit.

Corpora: Sed postq̄ fessa remisit obit.

Aiunt illum cū rogaret a discipulis num qppiam illis mandare vellet dixisse: nihil qui-
dem qd iperaret se habere: nisi q; multa dulcia gloriæ obtentu vita mentit. Nos vero
cū viuere icipimus tunc morimur: nihil. n. ē inanius amore gloriæ: sed este fœlices ver-
bumq; istud aut omittite: grādis. n. labor est: aut illi intēdite. magna. n. inde gloria p-
uenit. Porro vitæ vanitas amplior q̄ vtilitas est. Verū mihi qdem non iā qd agendū sit:
cōsulere suppetit: vos aut qd faciendū erit deliberabitis. Ista dicentē exhalasse aiām tra-
dunt. Eū vero vt fama est: atheniēs pedibus oēs psecuti publice honorauerunt. Re-
fert Fauorinus illū iam vetulū lectica circūferri solitū idq; dicere hermippū: eumq; id
ex Arcefilai pitanei historia sumplisse iter ea verba q̄ ad Lacydē cyrenēsem habuit: Re-
liq̄t aut & ipse igenij sui cōplura monumēta & ipsa aut dignissima sum arbitratus quæ
adnotare. Sunt aut ista: priorū analyticorū tres: posteriorū analyticorū septem: de solu-
tiōe syllogismorū vnū: Analyticorū epitome vnū: Deductorū locorū duo. Speculatio-
nis eorū quæ circa cōtentiosam orationē versant: de sensib⁹ vnū: Ad anaxagoram vnū:
de anaxagora vnū: de anaximene vnū: de archelao vnum: de salenitro aluminis vnum:
de his q̄ durant in lapides duo: de indiuisibilib⁹ lineis vnū: Auditionis duo: de ventis
vnū: Virtutū differentia vnū: de regno vnū: de regis istituto vnū: de uitis tres: de sene-
ctute unū: de democriti astrologia unū: de his q̄ in sublimi fiunt unum: de imaginib⁹
unū: de succis cute & carnibus unū: de diascomo unum: de hoibus unū: Dictorū dio-
genis collectio unū: Diffinitionū tres. Amatorius unū: Alius: de amore unū: de fœli-
citate unū: de speciebus duo: de caducis unū: de afflacione dei unum: de empedocle
unū: de epicherematibus. xviii. Controuersiarū tres: de uolūtario unū: Abbreuiatio
reipu. Platonis duo: de diuersitate aīalium uocis eiusdē generis unum: de his q̄ subito
apparent unū: de his quæ morsui & uulneri patet unū: de aīalibus quæq; inuidere di-
cunt unū: de his q̄ in sicco morant unū: de his quæ colores imutant unum: de his quæ
latibula & fossas faciunt unū: de aīalibus septem: de uoluptate sicut Aristoteles unū:
Alius: de uoluptate unū: Quæstiones. xxiii. de calido & frigido unū: de uertigine &
obtenebratiōe unū: de sudore vnū: de affirmatione & negatiōe vnū: Calisthene huc de
luctu unū: de laborib⁹ unū: de motu tres: de lapidibus unū: de pestilētis unū: de exa-
minatiōe unū: Megaricus unū: de atra bile unū: de metallis duo: de melle vnū: de me-

trodori collectis: de greis duo: de ebrietate vnum: Legum fin elementa. xxiiij. Legum
 epitome. x. Ad diffinitiones vnũ: de odoribus vnũ: de vino & oleo primarũ ppolitio-
 num. xviij. Legiferorũ tres: Politicon sex: Politicon ad tẽpora quattuor: Ciuiũ cõsue-
 tudinũ quattuor: de optima repu. vnũ: Problematũ collectionis quinq: de puerbijs
 vnũ: de cõcretionibus & liquefactionibus vnũ: de igne duo: de spiritibus vnũ: de para-
 lyſi vnũ: de suffocatione vnũ: de amentia vnũ: de passionibus vnũ: de notis vnum: So-
 phismatũ duo: de syllogismorũ solutione vnũ: Topicorũ duo: de cruciatu duo: de pi-
 lis vnum: de tyrannide vnũ: de aqua tres: de somno & insomnijs vnũ: de amicitia tres:
 de liberalitate duo: de natura tres: de naturalibus. xviij. de naturalium abbreviatione
 duo: Naturaliũ octo: Aduersus phisicos vnũ: de naturalibus historijs decẽ: Natu-
 raliũ causarũ octo: de humoribus quinq: de mendacio voluptatis vnũ: de aia quæstio
 vna: de indubitata fide vnũ: De simplicib⁹ dubitatiõibus vnũ: Harmoniacon vnũ: de
 virtute vnũ: Occasiones siue cõtradictiones vnũ: de negatiõẽ vnum: de snia vnum: de
 gelio aliter de ridiculo vnum: Meridianorũ duo: Diuisiones duæ: de differentijs vnum:
 de iniurijs vnũ: de laude vnũ: de peritiã vnũ: Epistolarũ tres: de fortuitis aialibus vnũ:
 de selectiõẽ vnũ: Laudes deorũ vnũ: de solenitatibus vnũ: de fœlicitate vnũ: De enthy-
 mematibus vnũ: de inuentis duo: Scholarũ moralium vnũ: Morales figurẽ vnum: de
 tumultu vnum: de historia vnũ: de iudicio syllogismorũ vnũ: de mari vnum: de assen-
 tatiõẽ vnũ: Ad Cassandrum de regno vnum: de comœdia vnum: de meteoris vnum:
 de dictiõẽ vnum: Verborũ collectio vnũ: Solutiones vnum: de musica tres: Natura-
 lium opinionum. xviij. Naturalium epitome vnũ: de gratia vnũ: Morales figurẽ vnũ:
 de falso & vero vnum: Historia eorũ quæ de deo dicunt⁹ sex: de dijs tres: de mensuris
 vnũ: Megacles vnum: de legibus vnum: de iniquis legibus vnũ: Xenocraticorũ colle-
 ctæ vnum: Cõfabulationis vnũ: de iuramẽto vnũ: Oratoria præcepta vnũ: de diuitiis
 vnũ: de poetica vnũ: Problemata ciuilia naturalia amatoria moralia vnũ: puerbiorũ
 vnum: Problematũ collectio vnum: de pblematibus naturalibus vnum: de exẽplari
 vnum: de ppositiõẽ & narratiõẽ vnum: de poetica alius vnũ: de sapientib⁹ vnum: de
 cõsilio vnum: de solœcismis vnũ: de arte oratoria vnum: de artibus oratorijs species se-
 ptem: de simulatiõibus vnum: Commentariorũ aristotelicorũ siue theophrasticorũ se-
 ptem: Historicorũ geometricorũ quattuor: Epitome Aristotelis de animalib⁹ sex: de
 dijs epicherematũ duo: Quæstiones tres: de regno duo: de causis vnũ: de democrito
 vnũ: de calũnia vnũ: de generatiõẽ vnũ: de aialũ prudẽtia & more vnũ: de motu duo:
 de visu q̃ttuor: Ad terminos duo: de eo qdẽ dari vnũ: de maiore & miore vnũ: de musi-
 cis vnũ: de diuina fœlicitate vnũ: Ad eos q̃ erāt ex academia vnũ: Exortatorius vnum.
 Quo pacto ciuitates optiẽ ihabitẽtur vnũ: Cõmẽtariã vnũ: de riuo q̃ erat i fœcilia vnũ:
 de cõcessis vnũ: Qui sint modi sciẽdi vnũ: de falso tres: Anteropica vnũ: Ad Eschillũ
 vnũ. Astrologicæ historiæ sex. Arithmeticarũ historiæ de augmento unum. Acicha-
 rus vnum. de iudicialib⁹ orõnib⁹ vnum: Epistolæ ad Asticreõtẽ Phaniã & Nicano-
 rem de pietate unum. Euiadis unum. de tẽporibus duo. de suis oratiõibus unum. de
 liberis educãdis vnum. Alius differẽs de eadẽ re vnum. de disciplia siue de virutib⁹ si-
 ue frugalitate unum. Exhortatorius unum. de numeris unum. Diffinitiones de dictio-
 ne syllogismorũ unum. de cælo unum. Politici duo. de natura unum. de fructibus &
 de aialib⁹ q̃ fiunt versus. ccxxxii. decccl. Tanta ab hoc volumia elaborata sunt. Legi-
 aut̃ & ipsius testamẽtum in hæc uerba. Bene quidẽ ac rite ualebimus: caterũ & si quid
 secus cõtigerit ista dispono. Domesticã omnẽ suppellectilẽ Melati & Pãcreõti Leon-
 tis filijs trado. Porro ex his quæ ab Hipparcho suppeditata sunt ista mihi fieri uolo. q̃

circa scholam sunt atq; spectacula perfici: vel si quid: circa ea in melius possit ornari. Dehinc Aristotelis imaginē eo in tēplo collocari: ac donaria reliqua quaq; antea in tēplo erant. Deinde porticū quā sūm scholam erat exādicari priorē nō deteriore: tabulasq; in qbus orbis situs ē in īferiore porticu reponi: aram quoq; cōstrui ita vt neq; pfectio neq; honestas desideret. Volo autē & nichomachi imaginē aequalē perfici. Op⁹ qdem Praxiteli iniunctū est. Reliqua vero īpendia ab eo fieri. Statui autē illam iubeo vbiq; illis vsūm fuerit: qbus cura erit reꝝ ceterarū: quiq; testamēto īscripti sunt. Ac de tēplo qdem ac donarijs in hunc modū statuo. Fundum vero quē stagiris habemus Callino lego: librosq; oīs Neleo. Hortū autē & deambulatōem adestq; oēs orto adiacētes amicis lego: quiq; voluerint in eo vna vacare litteris: atq; simul philosophari: qñ quidē possibile nō est hoibus oībus semper adesse: ea tñ lege vt neq; illū alienent: neq; vt p̄prium quisq; possideat: sed veluti sacrū quiddā cōiter ab oībus possideat: quiq; se inuicē amice ac familiariter vtant: sicuti congruū ac iustum ē. Sint autē qui illo cōiter vtent Hippiarchus: Neleus: Crato: Callinus Demotimus: Demaratus Calisthenes Melantes Pancreon & Nicippus: licere autē si philosophari velit & Aristoteli Midia Pythiadisq; filio horumq; eē participē. Ipsiusq; curā diligentissime habere maiores natu: vt q̄ maxime ad philosophiā instituat: nosq; sepelire in horti pte q̄ eis maxime videbit: nihil superfluū circa funus tumultū faciendo. Vt autē dictum ē post ea quā circa nos contigerint: cum fanū & monumentū & hortum & ambulatoriū reparata & resecta erunt: vna & Pompilū hunc q̄ illum habitat ea curare volo: aliarumq; reꝝ quam prius curam habere illiusq; cōmodis p̄spicere qui ista habet. Pompilo autē threptā dudum liberis q̄ magno nobis vsui fuerunt: si qd antea a nobis prāstitū ē: & quāq; illi ac quisierunt: & quā nūc illis ab Hipparcho dari cōstitui dragmas duo milia tuto ac firmiter hāc illis possidēda cenfeo: sicut & ip̄is Melantē & Pancreonti sapius dixi: cunctaq; mihi annuerunt. Do autē illis & somatalē & ancillā: ex pueris autē Molonem quidē & Cimonē & parmeontē iam nunc liberos dimitto. Manē vero & Calliā cum annos quattuor in orto p̄seuerauerint cooperantes: & sine peccato inuēti fuerint: libros dimitti iubeo. Domestica vero suppellectilis cū p̄pilo q̄tum visum fuerit auctorib⁹ sufficere datū fuerit: qd̄ reliquū erit venire. Demotimo cariona do: donacemq; neleo. Euboum venūdari placet. Dabit autē Hipparchus Callino dragmas tria milia. Melanti vero & Pancreonti nisi Hipparchū intueremur & antea nobis fuisse perutilē: & nūc in suis rebus magnū pertulisse naufragiū: mandaremus p̄fecto ea cum Melanto & Pancreonte pagare. Quoniā vero nō illi facile fore aiaduerti cū illis vna exequi. cōmodiusq; illis eē arbitratus sum: si qd ab Hippcho constitutū acceperint. Dabit autē Hipparchus Melanto & Pancreōti vtriq; talentū: daturus & curatoribus ad ea q̄ in testamento scripta sunt p̄ficienda sumptus necessarios suis quosq; tēporibus. Quā cū impleuerit oīa absolutus erit ac liber a debito oī & oībus quā contraxerat mecū instrumentis. q̄ si qd meo nomine Hipparcho in chalcide puenit emolumenti. hoc toū eius erit. Curatores autē earū reꝝ quā testamēto īscriptae sunt: hi erunt. Hipparchus Neleus Strato Callinus Demotimus Calisthenes Ctesarchus. Porro testamenti exēplaria Theophrasti annulo signata apud Begefiā cōdita sunt. Hipparchi testes Calippus Pellaneus Philomelus Euonymus Lyfander Hybaeus Philon Alopecensis. Testamentum alterum accepit Olympiodorus: Testes idem fuere. Alterum accepit Adimantus. Tulit autem Androstenes filius. Testes Aimnestus Cleobuli filius Lyfistratus Phidōis Thasius Strato Arcefilai lampsacenus. Thestippus thestippi a figulis. Diascorides Dionysij epitephiusus. Hāc series testamentorū illius fuit. Sunt qui dicant Eras-

stratum medicum huius fuisse auditorem: & fortasse verum est. Successit autem illi-
us schola Straton.

¶ Strato lampfacenus.

¶ Strato Arcefilai filius lampfacenus cuius in testamento mentionē facit Theo-
phrastus: vir eloquentissimus fuit. Physicus autem idcirco appellatus est q̃
in ea speculatione præcæteris diligentissime versatus sit. Fuit autem & præceptor pto-
lomæi philadelphi: a quo talētis. lxxx. donatum aiunt. Enimvero scholam regere in-
cepit vt Appollodorus in chronicis refert Olimpiade. cxxij. eamq; annos duos de vi-
ginti tenuit. Feruntur eius de regno libri tres: de iustitia tres: de bono tres: de dijs tres:
de magistratib⁹ tres siue duos: de vitis vnum: de fœlicitate vnū: de regia philosophia:
de fortitudine: de inani: de cælo: de spiritu: de natura humana: de generatiōe animali-
um: de cōcubitu: de somno: de insomnijs: de visu: de sensu: de voluptate: de colorib⁹:
de morbis: de iudicijs: de viribus: de metallicis machinis: de fame: de obtemperatiōi-
bus: de leui & graui: de afflacione: de tempore: de cibo & incremento: de animalibus:
de quibus dubitatur: de fabulosis animalib⁹: de causis: ambiguoꝝ solutio: locorum
principia: de accidenti: determino vel diffinitione. Quid sit magis & minus: de iniu-
sto: de priore & posteriore. Inuentor⁹ elenchi duo: de commētarijs ambigit⁹: epistolę
quarū est initium Strato Arsinoe salutem. ccccl. Hunc aiunt adeo fuisse tenuem: vt si-
ne sensu moreret⁹: In quem hoc scripsimus epigramma.

Corpus erat tenuis si non oracla fuissent:

Stratonem dico: genuit quem lampfacus olim:

Semper & in morbos cum decertaret inertes

Mortuus est latitans: mortem nec sensit acerbam.

Fuerunt autē Stratōes octo. Primus Isocratis auditor. Secundus hic ipse. Tertius me-
dicus Erasistrati discipulus: siue vt qdam aiunt alūnus. Quartus historicus Philippi
& persei q̃ aduersus romanos pugnaverunt gestor⁹ scriptor. Sextus poeta epigram-
um. Septimus atiquus medicus: vt ait Aristoteles. Octauus pipateticus q̃ vixit ale-
xandriæ. Porro phisici istius ferunt testamenta in hunc modū. Ista si qd patiar dispo-
no. Ea q̃ddem q̃ domui sunt Lampyrioni & Arcefilao relinquo oīa. Porro ex pecunia
quā athenis hēo: primum q̃dem curatores iusta & q̃ post funus fieri solenne ē diligen-
ter curabūt: nihil neq; superflue neq; in liberaliter agentes. Erunt autē testamenti cura-
tores. Olympicus. Aristides. Mnesigenes. Hippocrates. Epicrates. Gorgylus. Dio-
cles. Lycō Athanes. Scholā q̃dem Lyconi reliquo. Nāq; alij sunt vel seniores vel occu-
pati. Recte autē facient reliq; si hoc ipsum suo iudicio firmauerint. Libros illi oīs præter
q̃ quos ipsi scripsimus relinquo: vasa ēt oīa cōiuij stramētaq; & calices. Dent autē Epi-
crati curatores dragmas & quingētas & vnū ex pueris quēcūq; Arcefila⁹ iudicabit. Pri-
mū q̃dem Lāpyriō & Arcefilaus pacta tollāt: quæ p̃ Hiræo Daippus statui: nihilq;
debeat neq; Lāpyrioni neq; Lāpyriōis hæredib⁹: Sed liber sit ab oī chirographo Dent
q; sibi curatores dragmas q̃ngētas: & ex pueris vnū quēcūq; p̃barit Arcefilaus: vt is q̃
nobiscū multū laborauit: magnoq; nobis vsui fuit: habeat vnde viuere honeste possit.
Diophātū p̃terea dimitto liber⁹ & Dioclē & abū. Simiā autē Arcefilao reddo: Sed &
Dromonē liber⁹ relinquo. Vbi vero Arcefilaus aduenerit cōputet Hiræus cū Olym-
pico & Epicrate cæterisq; curatoribus funeris alior⁹q; solēniū sumptus. Quod autē pe-
cuniæ reliquū erit: accipiat Arcefilaus ab Olimpico nihil ei molestus existēs p̃ tpa &
ānos. Tollat autē & pacta Arcefila⁹ quæ cōposuit Strato cū Olimpico: & aīa cōdita
penes Philocratē Tisameni filiū. Monumentum vero faciāt: vt videbitur Arcefilao &
Olympico & Lyconi. Atq; hic quidē vt fertur testamētī illius text⁹ fuit: sicut ipm col

legit Aristolpſius neceſſarius. Cæterꝫ Strato ipſe ſicut & ſupra declaratũ eſt: vir inſi-
gnis & maxime amplectẽdus fuit in omni orõis genere verſat⁹: ſed phiſicæ maxime
ſtudijs excellẽs: quod genus & antiquius eſt & multoꝝ præclara igr̃ia exercuit. Suc-
ceſſit huic Lycõ.

¶ Lycõ troadenſis.

Ycon Aſtynactis filius troadenſis vir eloquens educandis inſtituẽdiſq; pue-
ris maxime idoneus fuit. Aiebat. n. adiungi neceſſario pueris pudorem & lau-
dis ſtudiũ velut equis calcar atq; frenũ. Porro ipſius locutio & interpretatõis
copiã hinc apparet. Ait. n. in virginẽ pauperẽ hoc mō. Graue onus eſt patri puella præ-
dotis inopiã excurrẽs in flore ætatis. Vnde & Antigonom de illo hoc dixiſſe ferunt:
poſſibile non eſſe ſuaueolentiam mali atq; gratiam aliorum transferri: ſed in ipſo ho-
mine veluti in arbore ſingula quæ dicerentur oportere inſpici. Cæterum quia in dicen-
do erat ſuauiſſimus: iccirco quidam etiam ipſius nomini gãma litteram adiſciebant:
vt eſſet Glycon: quod dulcedinẽ ſonat. Porro in deſcribẽdo diſſimilis erat ſibi. In hos
vero qui quoniã dum tempus eſſet nõ didicerant pœnitentia macerabantur idq; reuo-
care cupiebant: in hũc modũ iocabatur. Dicebat itaq; quærentes: pœnitentiãq; vanã
oſtendẽtes voto impoſſibili ſe ipſos arguere. Qui autẽ vellẽt: merito aiebat excidiſſe rō-
ne: veluti diſtorta regula naturam recti examinãtes: ſeu faciẽ perturbata aqua vel ſpe-
culo peruerſo: & ad forẽſem quidẽ coronã complures p̃ficiſci: verꝫ ad olympiã aut
paucos aut neminẽ. Sæpe athenienſibus conſulẽs magno illis emolumento fuit. Erat
vero mūdifiſſimus habitu: adeo vt veſtiũ incredibili mollicie ac nitore vteretur: vt Her-
mippus refert: ſed exercitatiſſimus ac robuſto corpe effectus eſt: oẽmq; athletarꝫ ha-
bitũ præſeſerebat cũ auctore Antigono caryſtio atea fractiori & graciliori eẽt corpe.
Quocirca & in patria luctatus fert̃ more patrio: atq; pilẽ ludo exercuiſſe. Erat autem
Attalo & Eumeni imprimis carus atq; inter paucos amiſſimus: q̃ & illũ ſapenumẽ-
ro regia magnificentiã donabant. Tẽtauit & Antioch⁹ illũ habere apud ſe ſed ſpe ſua de-
ſtitutus eſt. Adeo autẽ inimicus erat Hieronymo pipatetico: vt ſolus anniuẽſario die
ad illum nõ proficiſceret: de quo in Arceſilai vita dixim⁹. Porro ſcholæ principatũ te-
nuit annos. xliiij. Cum illũ ſibi ſucceſſorem in teſtamẽto Strato reliquiſſet: olympia-
de. cxxvij. Panthoedi quoq; dialectici auditor fuit. Obijt autẽ ãnos natus. lxxiij. feſſus
podagræ morbo: In quẽ noſtrum eſt epigrãma.

Prætereunda mihi non ſunt & fata Lycõis:

Fecerat infirmum quem valetudo pedis.

Nanq; pede altẽ ius ſemper cum nixus adiret:

Tan longam miror nocte volaſſe viam.

Fuerũt & alij Lycones. Primus pythagoricus. Secũdus hic ipſe. Tertius verſificator.
Quartus epigrãmatũ poeta. huius quoq; philoſophi teſtamẽtũ huiusce repim⁹. Iſta
eqdẽ diſpono de rebus meis. Siquidẽ hũc morbũ ferre nequiũero: ea qdẽ q̃ domi ſũt
oĩa Aſtynacti & Lycõni fratribus do: atq; ex his opportune reddendũ cenſeo: quæq;
athenis poſſedi a quouis ſũpta ſiue exacta & quæq; in funere cæteriſq; ſolẽnibus ip̃eſa
fuerint. Quæ vero in vrbe & ægina habeo: Lycõni p̃cipue do: q̃ is nomẽ ferat noſtrũ:
mecũq; diutiſſime atq; gratiſſime ſit cõmorat⁹ ſicut dignũ erat: quippe q̃ filij tenebat
locũ. Porro peripatũ amicis ac neceſſarijs linquo Bulloni Callino Ariſtoni Amphiõĩ
Lycõni Pithoni Ariſtomacho Heraclio Lycomedi Lycõni fratrueli. Præſticiant autẽ
ipſi quemcũq; permanſurꝫ in ſchola maximeq; vtilẽ futurꝫ exiſtimauerint: eis vero cõ-
ſentiant & reliq; familiares: & mei & loci gratia. Cæterum funus & aduſtio cure erit Bu-
loni & Callino & amicis cæteris: vt ne illiberalis neu ſuperflua ſit. Eas vero quæ mihi

erant in agina partes post discessum meum diuidat Lycon adulescētibus in vsum olei
vt ex eo & mei & eius qui me honorauerit: congrua memoria sit: statuāq; nostrā locet
eo loco vbi cōuenienter stare eā perspexit. Cooperet vna aut & Diophantus & Hera-
clides Demetrii filius. Ex his aut quæ in vrbe sunt: reddat Lycō oībus quā prædixi p-
sens post ipsius discessum: sequatur aut Bulō & Callinus: & quæcūq; i funere ac solēni-
bus ceteris ipensa fuerint: Tollatq; ea ex his rebus domesticis quæ ambobus cōiter a
me relicta sunt. Honoret itē & medicos Palithemī & Midīā dignos pfecto magno &
honore & precio ob summā in me diligētiā: & artē. Lego & Callino filio patheras du-
as: vxoriq; illius gēmas bullas tapetasq; altere villosū: altere purū: & pistroma & duo
puluinaria quæ sūt ex oībus q̄ reliqua sūt optima: & quātū ad honoris rationē: ne isto
rum qdē obliui videamur. De his aut q̄ mihi seruierūt. sic statuo. Demetrio quidē iam
diu libero redēptionis preciū remito: & quinq; minas do: & palliū & tunicā: vt qui me
cum diu & multū laborauit: honeste vitā degere possit. Critoni aut chalconesi sumi-
liter redēptionis precia relaxo: & minas quattuor idē dari iubeo. Micrumq; libere di-
mitto. cū Lyco nutriet: & ānos sex ab hoc tpe deinceps erudiat. Charetem similiter di-
mitto libere. nutrietq; illum Lycon: duasq; illi minas do: & libros meos relictos: eos
vero q̄ necdum editi sunt Callino vt illos edat diligēter do. Sed & syro liberos minas
q̄ttuor lego: & menodorā do: & si qd mihi debet relaxo. Hilaræ itē quinq; minas & ta-
petē villosū & duos puluinos & pistroma & lectum quēcūq; voluerit. Liberā itē di-
mitto Micri matrē & Nocmonē & Dionē & Theonē & Euphranorē & Hermiam: &
Agathonē vbi biennij tēpus impleuerit dimitti libere iubeo. & lecticarios. Ophelionē
quoq; & possidonium cū annos quattuor pegerint: itidē liberari volo. Demetrio præ-
terea & Tritoni & Syro singulis lectū & stragulā vestē ex residuis relinquo: vt Lyco-
ni cōuenire videbit. Ista illis erunt ex me q̄ pfecto ostēderūt q̄ sollicite sibi cōmissa pe-
gerint. De sepultura vero videbit Lycō siue me hic siue domi sepelire maluerit: Certo
enim mihi p̄suasum ē illū qd cōueniat honestūq; sit: nil segnius cernere q̄ nos. Cum ve-
ro disposuerit & impleuerit hæc oīa: rata sit illi eorū quæ hic sunt oīum largitio. Testes
Callinus Hermioneus Aristō Chius Euphronius Paeaniēsis. Adeo aut sapienter ille
gessit oīa quæq; p̄tinent ad eruditionē & studia humanitatis vt ad testamēta quoq; sua
nihilomin⁹ diligentiā prudentiāq; pertēderit: ita vt in ea quoq; pte sit studiose se imitā-
dus.

Demetrius phalereus.

Demetri⁹ Phanostriati fili⁹ phalereus auditor qdē fuit Theophrasti. Ceteri cū
d ap̄ d atheniēses cōcionaret: vbi p̄fuit ānos decē: areisq; statuis honorat⁹ ē. ccc.
lx. quæ plures equestres erāt & i currib⁹ seu bigis stabāt sumoq; studio ferme
itra. ccc. dies cōsumatæ erāt. Cœpisse at̄ rep̄. administrare quo tpe Harpalus Alexā-
drū fugiēs athēas vēit: Demetri⁹: Manesius i æquocis testat⁹. Diu at̄ atq; p̄clare rē ad-
ministravit. Nāq; & redditib⁹ & ædificijs ciuitatē auxit: & qdē cū genere satis illustris
nō eēt. Erat. n. vt Fauorinus in p̄ cōmētariorū ait: ex canonis familia: vix vrbane ac no-
bili lamīæ amicæ: vt idē ait in p̄ cōgrediebat⁹. Sed & a Cleone se se p̄fessū eē in secūdo
tradit. Porro Dydimus in symposijs ipm & charito blepharō & Lāpetonē a meretri-
ce quadā appellatū ait: Fert cū alexādrīæ amississet oculos: a serap̄ illos rursus recepisse.
Quocirca & pæanas qui nūcusq; canunt fecisse. Vix cum apud athenienses clarissi-
mus esset: sic quoq; & ipse ab ea quæ cuncta consumit inuidia tentatus ē. Quippe in-
sidias passus a quibusdā mortis sentētiā absens excepit. Non tamē eius corpore po-
titi sunt: verum ipsius deicientes imagines erugine ex industria fœdatas: alias quidem
vendiderunt: alias summerferunt: aliasq; in frustra conciderunt. Quippe & hoc fer-

tur. Vna autem sola in arce seruata est. Fecisse autem hoc athenienses. Demetrio iubēte rege Fauorinus auctor est in oīmo da historia. Sed & imperij ipsius indicia vt Fauorinus idem ait violarūt. Enimvero Hermippus eum tradit post Cassandri necem Anrigoni metu se ad Ptolemaū soterem contulisse: multūq; illic temporis moratū inter cetera consuluisse regi: filius quos ex Euridice susceperat impartiri regnū: Illo non ob temperāte sed ei quem ex Beronice genuerat diadema tradente: ab hoc ipso post patris mortē fuisse asseruatum in puincia quoad aliquid de illo statuisset. Hic iam ille mcesti or vixit: ac veluti dormitans ab aspide manū morsus ex vita migravit: sepultusq; est in busirite regione prope diospolim. Ei quoq; nos fecimus epigrāma.

Ore venena ferens Demettrion abstulit aspis:

Luminibus cuius lux tenebrosa micat.

Porro Heraclides in epitome successionū sotionis Ptolomaū ait Philadelpho cōcedere voluisse regnū: illūq; phibuisse dicēdo: si alteri dederis: ipse nō habebis. Cū vero accusaret athenis menāder comicus: Ferē qppe & hoc: parū absuit qn capitis exciperet sniam: ob aliud nisi nihil q; amicus huius cēt. Purgauit autē cū Telephorus Demetrii gener. Verē. n. libroꝝ multitudīne ac versuū numero oēs ferme sui tps peripateticos trāscēdit doctissim⁹ atq; pitissim⁹ oīum. Sūt aut ipsius monumēta partim historica partim politica: de poetis alia: alia rhetorica: cōtionū ac legationū sed & orationū afo piarū collectiōes & cōplura alia. Sūt at de legibus atheniēsiū libri qnq; de ciuib⁹ atheniēsiū duo. de ducēdo pplo duo. de repu. duo. de legib⁹ vnū. de rhetorica duo. de re militari duo. de iliade duo. odyssēā q̄ttuor. Ptolemæus vnū. Amatorius vnū. Phēdōdas vnū. Medō vnū. Clāō vnū. Socrates vnū. Aristomachus vnū. Artaxerxes vnum. Homericus vnū. Aristides vnū. Aristomachus vnū. Exhortatori⁹ vnū. Pro rep. vnū. de decēnali tpe vnū. de Ionibus vnū. de legatōe vnū. de fide vnū. de gratia vnū. de fortuna vnū. de magnificētia vnū. de legibus vnū. de nuptijs vnū. de trabe vnum. de pace vnū. de studijs vnū. de tpe vnū. Dionysius vnū. Chalcidicus vnū. Atheniēsiū incurfio vnū. de antiphane vnū. Prohæmiū historicum vnū. Ep̄læ vnum. Cōcio iurata vnū. de senectute vnum. Iura vnū. Ac fopiarū vnum. de vsu vnū. Porro stilus ipse philosophicus oratorio robore viribusq; pmixtus. Hic vbi cōperit atheniēses imagines suas euerfisse: At inqt virtutē illi nō euerterūt: cui⁹ gratia illas erexerāt. Aiebat nō cē parū aut negligēdum mēbrū supcilia: posse. n. vitā oēm obscurare. Nō modo diuitias cæcas asferebat: verē & illarū auctore fortunā. Quātūq; in bello posset ferē: tm̄ in repu. eloqn tiam valere. Cum vidisset aliquē iuuenē luxuriosum: ecce inqt quadrata statua habens syrma: ventrē: pudēda: barbā. Hoīum fastu turgidorū aiebat circūcidi oportere altitudinē sensumq; relinq̄re. Iuuenes asferebat oportere domi quidē parētes: in itinērib⁹ at occurfantes: in solitudine uero seipsos reuereri. Amicos dicebat secūdis in reb⁹ adesse aduocatos: ī calamitatibus at sua spōte atq; iuocatos. Fuerūt aut Demetrii memorabiles uiginti. Prim⁹ calcedonius orator thrasymacho antiquior. Secūds hic ipse. Tertius byzātius pipateticus. Quartus qui cognominatus ē graphicus. i. scriptorius: aptus atq; ad differēdum facilis idemq; ipse piētor. Quintus Aspēdius Appolloni⁹ Solensis discipulus. Sextus Callātianus qui de Asia & Europa scribit liberos. xx. Septimus Bizanti⁹ qui. xiiij. libris Galloꝝ ex Europa in Asiā transitū: & octo alijs Antiochi & Ptolæmei gesta: Libyæq; sub ipsis administrationē conscripsit. Octauus sophera qui moratus Alexādriæ artes oratorias scripsit. Nonus adremetinus grāmaticus Ixion appellatus q; Iunonē in aliquo iniurijs affecisse uideret. Decimus cyrenæus grāmaticus cognomēto Stānus uir sanæ memorabilis. Vndecimus Scepfi⁹ uir diues: ac

nobilis. ac imprimis studiosus. Hic etiam Metrodorus ciuem pmouit. Duodecimus grammaticus Erythraeus ciuis scriptus in mmo. Tertius decimus Bythinus Diphylus Stoici filius discipulusq; Penatij Rhodij. Quartus decimus orator smyrneus: atque isti quidē prosa orōne scripserūt. Poetę autē hi. Primus qui comēdiā scripsit. Secundus Epicus poeta: cuius illa sola habētur quę aduersus inuidos scripsit.

Concupit exanimem quoq; viuū spreuerat olim.

Dat tumulus lites & simulachra viris.

Tertius ex Tharso satyricus. Quartus iābicus amarus vir. Quintus sculptor cuius Porlemo meminit. Sextus Erythraeus varius scriptor q̄ historicos: & oratorios conscripsit libros.

Heraclides ponticus.

Eraclides Euthyphronis filius Heracleotes & pōto vir diues Athenas concessit: Ibiq; primū qdē Speusippo se in disciplinā: dedit pythagoreorumq; auditor fuit: Platonēq; imitari studēs: postremo vt Sotio in successiōibus ait: Aristotelē audiuit. Hic mollioris vestis vsum habuit: tumentiq; fuit corpore: adeo vt illū attici nō iā ponticū: sed pompicū vocarent. Porro incessu mitis erat & verēdus. Ferūt ingenii illius monumēta pręclara atq; optima Dialogi: quorū morales de iustitia tres vnūq; de tēperantia: de pietate ac fortitudie: cōiterq; de virtute vnū: de fœlicitate vnū: de principio vnū: de legibus vnū: deq; filiis, de nōibus vnū. Pacta vnū: Inuitus amatorius & clinias vnū. Naturales vero de mēte: de aīa: seorsumq; de aīa: & de natura: & imaginib⁹: seu simulachris. Aduersus Democritū de cœlis vnū. De his quę sūt apud inferos: de vitis duo: de causis morborū vnū: de bono vnū. Aduersus Zenonē. i. aduersus Metronē vnū. Grammatici vero de Homeri: & hesiodi ætate duo: de Archilochō & homero duo. Musici vero de his q̄ sūt apud Euripidē & Sophoclē reperiunt duo: de musica duo. Solutionū homericarū duo. Theorematicus vnum: de tribus tragædijs vnū. Figuræ vnū: de poetica & poetis vnū: de cōiectura vnū: de p̄scientia προωτικόν vnū. Heracliti expositionēs q̄ttuor. In Democritū expositionēs vnū. Solutionū q̄ in cōtentionē veniūt duo. Proloquiū vnū: de speciebus vnū. Solutionēs vnū: monita ad Dionysiu vnū. Rhetorici duo: de oratoris officio siue ptagoras: historici de pythagoreis & de inuētis. Ex his alia qdē comice finxit: sicuti de voluptate & de pudicitia. Alia tragice: sicuti de his q̄ sūt apud inferos: & de pietate & de prāte. Obseruat autē se penumero & mediocritatē in dicēdo quandā: veluti philosophis & ducibus. ciuib⁹q; iuris adinui cem loquētibus. Extāt illius scripta & de geometria & de dialectica est autē in omni genere orōnis varius & dictiōe distinctus: maximāq; habet capiēdiāios: atq; oblectādī vim. Sūt qui asserāt illū & priam a tyrāno liberaſſe: eo. s. necato: vt ait Demetri⁹ magnesi⁹ in homonymis q̄ de illo tale aliquid tradit. Nutrisse eū a iuuetute draconem: & cū iā moriturus esset: iussisse cuidā ex necessarijs: vt eius corpus occuleret: draconēq; supponeret lectulo: vt putaret ad deos migrasse: factūq; ē: vt ille mādauerat. Interea cū Heraclidē efferēt ciues atq; laudibus p̄sequerent: audito clamore draco ex vestibus pdijt: pturbauitq; plurimos. Postmodū vero aperta sunt oīa: visusq; est Heraclides: nō q̄lis putari uoluit: sed qualis erat. Est & in hūc nostrum epigrāma.

Clarus heraclide uoluisti uiuere fama

Omnibus extinctus q; draco uiuus eras.

Es male mētitus: fallens fuit aspera serpens

Bellua: non sapiens tu fera capta iaces.

Hæc Hippobotus quoq; ait. Caterum Hermippus Heracleotas tradit cum fames uastaret prouinciam incomodī absolutionem ex Pythia quæſisse. Porro heraclidem

theoros & quā memorauim⁹ Phytia quoq; corrupuisse pecūijs: vt dicerēt tunc demū eos leuādos icōmodis: si & viuū heraclidē Euthyphōis filiū aurea corōa honorarēt: & vita functū: vt heroē venerarent. At vbi oraculū delatū est nihil illos q̄ hāc scenā finxerāt idē eē lucratos. Cōtinuo. n. coronatū i theatro heraclidē stupidū: amētēq; factū cē theoros vero deuolutos iterisse: Pythiāq; ip̄a hora cū ascēdisset i aditū dracōis morfu cōtinuo cōlasse aiām: atq; ista qdē de ip̄is fine. Tradit at Aristoxenus musicus illum tragœdias ēt scripsisse thespidisq; illas p̄notasse titulo. Climaeleō quoq; ait illū sua furatū de Homero & Hesiodo scripsisse. Autodorus quoq; Epicure⁹ illū arguit eis contradicēs q̄ ille de iustitia scripsit. Insup & Dionysi⁹ metathemenus: aut spintarus: vt qdā volūt Parthenopeū scribēs Sophocli i scripsit. Ille ita credēs i aliquo suorū opū cū testimonijs veluti Sophoclis vtit. Id sentiēs illo negāte & nō credēte misit ex exēplari videndos versus: & ita p̄ oīa hēbat: Amabat at iste Dionysiū. Vex ille neq; ita fidē accomodās forte aiebat & cā fieri posse: vt ita se hēret. rursus ad illū scripsit Dionysius: & hāc p̄fecto cōperies senex. Simia nō capit laqueo: capit qdē: postq; rēpus capit & ad hāc heraclides lras ignorat: nec de eo erubescit. Fuerūt at quattuordecim heraclides. Prius hic ip̄e. Secūdus cōciuis hui⁹ q Pyrrichias nugasq; cōposuit. Tertius Cumanus q p̄fica qnq; libris absoluit. Quartus Cuman⁹ orator q artes i rhetoricas scripsit. Quī tus Callicianus siue Alexādrinus q ex libris successionē explicauit: oīonēq; lēbeuticā. Vñ: & lēbus vocabat. Sext⁹ alexādrinus p̄ficax p̄prietatē scriptor. Septimus dialecticus bargyleites q cōtra epicurū scribit. Octauus Medicus Icesius. Nonus medic⁹ Tarētinus empicus. Decius poeticus q p̄cepta cōscripsit. Vndecius sculptor phocensis. Duo decius argut⁹ epigrāmatū poeta. Tertiusdecius magnesi⁹ q scripsit mitridatica. Quartusdecius q cōscripsit de astrologia.

¶ Laertij Diogenis de vitis philosophorum liber sextus incipit.

¶ Antisthenes Antisthenis atheniensis.

Antisthenes antisthēis fili⁹ athēiēsis fuit. Dicebat at nō eē idigēa. Qd cū sibi p̄bro daret: dixisse fert: & deū mī Phrygia ē: videbat. n. illi⁹ mī ex Thracia. Vñ cū i Tanagrēsi pugna fortiter egisset: auctor fuit socrati. vt dicerēt ex duob⁹ athēiēsi⁹ ita forte nūq; natū eē. Ip̄e quoq; athēiēsi⁹ q idigenā eēt gloriātib⁹ exprobrās dicebat: illos cocleis nihilo nobiliores. Hic initio qdē Gorgiā audiuit oratorē. Vñ & i dialogis oratoriū dicēdi gēus exprimit: maxieq; i veritate & i exhortādo: Hermippus at ait illū i celebritate Isthmia vitupare: ac laudib⁹ efferre solitū Atheniēses Thebāos: & Lacedaemonios: deīde id vitasse ituetē plurimos ex vrbib⁹ cōfluere. Postmodū Socrati sese addixit i tātūq; cū illo p̄fecit: vt mōeret discipulos: vt sui sub Socrate eēt cōdiscipuli. Cōmorāsq; i Pyreo quottidie. xl. stadijs emēsis audiebat Socratē a quo & tolerātiā addiscēs trāqllitatisq; illi⁹ imitator effectus: cynicā prior sectā i choauit. p̄cep̄sq; i ea fuit. Qd q labor bonū eēt: magni Herculis: ac cyri exēplo suadebat: id a gracis hoc a barbaris mutuās. Priusq; diffiniuit sermonē dicēs. Sermo ē q quicqd sit aut fuerit exprimit. Dicebatq; iugiter infania potius q voluptate corripiar. & illud oportet eiusmodi propinquare mulieribus quā gratias habeant. Pontico autem adulescenti cum se illi in disciplinam dare vellet: rogaretq; quam re sibi opus esset. Libro inqt nouo: & stillo nouo nouaq; tabella aiūm. s. significans. Interrogāti cuiusmodi vxorē duceret. Si inquit

formosam duxeris cōem habiturus es: si deformē pœnam. Cū audisset Platonem aliquando sibi maledicere. Regiū inquit est male audire: cum benefeceris. Cum aliquñ orpheicis mysterijs iniciaret: diceretq; sacerdos eiusmodi initiatos bonis plurimis apud inferos perfrui: cur igitur ait ipse non moreris? Probro si dabatur aliquñ q; non esset ex duobus liberis genitus. Neq; inquit ex duobus luctatoribus: & tñ luctator sum. Interrogatus cur paucos haberet discipulos: q; inquit argentea illos virga eiicio. Rogatus item cur in discipulos acriter inueheretur: & medici inquit in languidos. Cum vidisset aliquñ fugiētem mœchū: O inquit infelix quantū periculi vno obulo vitare potuisti. Præstare dicebat: vt hecaton ait. necessitate vrgente in coruos q̄ assentatores incidere. Illos quippe mortuos: istos viuentes deuorare. Rogatus quidnam apud homines esset beatus. Felicem inquit mori. Familiari quodam apud se deplorante q; perdidisset cōmentaria: oportebat inquit ista aīo potius q̄ chartis inscribere. Sicuti rubigo ferum: ita inuidiā inuidos consumere aiebat. Eos qui cuperent imortales esse: oportere dicebat pie viuere ac iuste. Ciuitates tunc interire ait cum bonos discernere nequeunt a malis. Cum aliquādo a malis laudaret: magna inquit anxietudinē maceror: ne forte mali quidpiam fecerim. Fratru qui essent cōcordes cōiūctum omni pariete dixit eē fortio rem. Ea dicebat parāda viatica quæ cū naufrago simul enatarent. Probro sibi dabatur aliquñ q; congregaret malis: at medici inquit inter infirmos versantur neq; tñ febricitant. Absurdū esse dicebat triticū purgare lolio: bellūq; inutili milite: rem vero publi. inuidis nō exhaurire. Rogatus quidnā ex philosophia lucratus esset: mecū ait colloq; posse. Cuidā sibi in cōuiuio dicēti: cane: tu mihi inquit tibias infla. Diogeni tunicā perenti: palliū explicare iussit: interrogatus quānā esset disciplina magis necessaria: mala inquit dediscere. Eos hortabatur qui maledictis incescerent tolerare magis: q̄ si lapidibus se quispiā ageret. Platonē insimulabat: vt fastu turgidū. Cū ergo fieret pompa inspiciens hinientē frementēq; equū ad Platonē conuersus. tu inquit iudicio meo præclarus fuisses equus: venerat aliquñ ad eū mala valetudine affectū & cū vas cerneret vbi Plato vomerat. cholen inquit hic video. fastū vero nō video. atheniēsisbus cōsulebat aīnos vt equos decernerent. quod cū illi irrationabile dicerent. at inquit duces apud vōs qui nihil didicerūt: solūq; designati sunt. dicēti sibi. cuidam: multi te laudant. quid enī ait mali feci? Cum pallij discissā partem cōuersā in cōspectum dedisset: intuit⁹ Socrates video inquit per palliū tuam vanitatē. interrogatus a quodā. vt ait Phamias in libro de socraticis: quidnā faciendo bonus & honestus euaderet. Si mala inquit quæ habes a scientibus didiceris esse fugienda. Cuidā delitias laudanti: inimici ait delicate uiuant. Adulescēti qui se fictori suo confirmabat: dic ait si vocem æs acciperet: quānā in re gloriaretur: illo dicēte in pulchritudine: non inquit erubescis qui cū inanimis gloriaris: Pontico adulescente pollicēte illū sibi fore curā: si nauis applicaret qua salsa vehēbatur: sumpto illo & vase nouo abiit ad eā quæ farinā venundabat & onerās proficiscebatur. Illa vero preciiū petente: hic inquit adolescēs dabit: si salsoꝝ ipsius nauis applicauerit: Ipse & Anyto exilij & melito mortis auctor fuisse videt. Namq; pōticis iuuenibus ob Socratis gloriam aduenientibus cōgressus eos ad Anytū abduxit dicens illū moribus sapiētio rem esse q̄ Socratem: qua ex re indignatos circūstantes effugasse illū. Sicubi vero ornatum offendisset mulierem ad domū illius proficiscebatur: iubebatq; viꝝ eius equum proferre & arma vt siquidem hæc illi essent: delitijs vacare sine ret: his. n. vlciſci: sin alias cultum illū amoueret. Quæ aut illi placere ista sunt. Docibilem esse virtutē. Eosdē esse nobiles ac virtutis studiosos. Sufficere virtutē ad beatam vitā nullo indigentē nisi Socratis viribus. Virtutem quoq; opes: esse neq; verbis pluri

mis neq; disciplinis indigētem: sapiētemq; sibi ipsi sufficere. Sua quippe esse quæ aliogē sunt oīa: Gloriæ priuationē bonū esse labori simile: sapiētem non sū cōstitutas leges victurum: sed iuxta virtutis normā: ducturumq; vxorem procreandorū liberorū causa: formosissimisq; cōgressib; mulieribus atq; amatur. Solum quippe scire sapiētem quānā sit amanda. Inscribit illi Diocles & ista. Sapiēti. n. peregrinū aut nouū nihil: neq; indignus est q̄ ametur vir bonus. Studiosi amici sunt facere qui animosi vna & iusti sunt. Virtutē arma eē quæ tolli non possint. Praestat cū paucis bonis aduersus malos oēs: q̄ cum multis malis aduersus paucos pugnare. Sollicite obseruare inimicos: primi. n. peccata sentiūt. Iustū virum pluris faciendū q̄ propinquū. Viri: ac mulieris virtus eadē. Bona pulchra: mala esse turpia. Iniqua oīa aliena puta atq; peregrina: murū tutissimū prudētiā esse: neq; .n. decidere neq; prodire: mētia struēda in nostris inuolabilibus cogitātibus. Disserebat aut in gymnasio qd cynosarges appellat non longe a ianuis. Vnde quidā cynicā sectā appellatā volūt: ip̄e q; cognominabat Haplocyō ac prim⁹ palliū vt ait Diocles duplicauit: ip̄oq; solo utebat: baculūq; sumpsit ac peram. Primus aut & Neāthes tradit simplicis quoq; pallij vsū habuisse. Porro Socrates in successiōnū tertio. Diodorū aspēdiū: & barbā dimisisse: & baculo: & pera vsū esse ait. Hūc solū ex oībus Socraticis Theopōpus laudat dicēs fuisse acutissimū & ex suauitate colloquij quēlibet capere ac traducere quo vellet: Liqueat id aut ex libris suis: atq; ex illo Xenophōtis symposio: videturq; & virilis sectæ stoicæ princeps fuisse. Quo circa & atheneus poeta epigramatū sic de illis ait. O stoicaz rex peritio: qui praeclara dogmata sacris paginis imposuisti virtutē vnicū animæ bonū. Hac. n. sola virorū & vitā liberauit & vrbes. Carnis aut amicam voluptatē finem viris alijs vna memoriæ peregit filiarū. Hic & Diogeni trāquilatē: & crati continētia: & Zenoni tollerantiā dux & auctor fuit ip̄e qui ciuitati fūdamēta subiecit. Enimvero Xenophō suauissimū in colloquio fuisse ait: atq; in rebus alijs continentissimū. Ferunt & ip̄ius scripta tom. .x. Primus i quo de dictiōe siue de figuris: Ajax siue ajacis oratio. Vlyxes siue de Vlyxe. Orestis defensio: de causidicis. Isographæ siue desias siue Isocrates. Aduersus Isocratis. αὐαρυρον. In secūdo tomo de animalū natura: De procreatiōe filiorū: siue de nuptijs: siue amatorius. De sophistis. φυσιογῶμονικος. Exhortatorius primus: secundus: tertius: de Theognide. v. Tomus tertius: in quo de bono: de iusticia: de fortitudine: de lege siue de republica. de lege siue honesto & iusto. de libertate & seruitute. de fide: & curatore: de interrogatiōe: de victoria: æconomicus. In quarto tomo Gyrus. Hercules maior siue de fortitudine. In qnto tomo Cyrus siue de regno aspatia. In sexto tomo veritas. De diferendo. ἀντιδογικός. Sathō de cōtradictiōe. iij. de locutiōe. In septimo tomo de disciplina: siue de noībus. v. de moriēdo. De vita & morte: de his quæ sunt apud inferos. De vsu noīum: siue contētiosus: de interrogatiōe & responsiōe de opinione & sciētia quattuor: de natura duo: Interrogatio de natura duo. Opiniōes siue cōtētiosus: de adiscēdo pblemata. In octauo tomo de musica: de expositoribus: de Homero: de iniusticia & impietate. de Calchātē: de exploratore: de voluptate. In .ix. tomo de odyssēa: de virga Mineruæ: siue de Telemaco: helena & Penelope. De Proteo. cyclops: siue de Vlyxe: de vini vsu: siue de ebrietate: siue de cyclope: de Circe: de āphiarao: de Vlyxe & Penelope: de cane. In .x. tomo hercules: siue Midas: hercules. siue de prudētia: siue de fortitudie. Dñs siue amās. Dñs siue exploratores. mēxenus siue de ip̄erio. Alcybiades. Archelaus siue de regno. Atq; ista quidē scripsit. Tīmō aut ob multitudinē eorū quæ scripsit increpās illum ingeniosum nugatorē cum dixit. Obijt morbo quo tēpore diogenes ingressus ad illum dixit. Num amico opus

est: Aliquando item intrauerat siccam habens ad quem ille cum diceret: quis me doloribus absoluet: ille ostensa sicca hæc inquit: & ille doloribus dixi nō vitæ: videbat enim ferme mollius præferre morbum præ amore vitæ.

Est tibi vita causis mordaci natus in ore:

Non rñ vt rabido pectora dente petas.

Phthiusicus extinctus: forsan quis dicere posset.

Cōuenit ad stygium flumen habere ducem.

Fuerunt aut & alij antisthenes tres. Vnus de schola Heracliti: Ali⁹ ephesius. Tertius rhodius quidam historicus. Qm̄ vero eos qui ab Aristippo fluxere: ac phædone trāse-
gimus: agnūc illos q̄ ab antisthene venerūt: cynicos: ac stoicos hoc ordie adijciam⁹:

¶ Diogenes.

Diogenes Icaelij Mensarij filius Synopeus fuit. fugisse illum cū pater eius publice mēsam haberet: ac falso pecuniā signaret. Diocles auctor est. Porro Eubulides in libro de diogene diogenē ipsum hoc fecisse ait atq; cū patre vna pulsum fuisse. Ipse quoq; in pordalo de se ipso ait falso signare monetā. Quidam vero eū cū curator effectus esset: persuasum ab opificibus aiūt venisse delphos: atq; delū in patriam Appollinis. percōtatumq; esse an id ageret quod ei suaderet: quod cum sibi permissum esset de ciuili moneta æs adulterasse: depræhēsūmq; vt quidā volūt: exilio dā natū esse: vt aut alij putant: mœtu perterritū sponte patriam liquisse. Sūt qui dicant illum a patre acceptā pecuniā adulterasse: atq; illum quidē i carcere diem obisse: hūc autem effugisse: profectūq; delphos sciscitatū esse nō vtrum pecuniā falso signaret: verum quid faciēs clarissimus futurus eēt: atq; ita hoc oraculū cœpisse. Cū vero athenas cōcessisset: conuenit antisthenē. Eum ille cū repelleret. quippe ex cōstituto suo neminē recipiebat: vicit per seuerātia sua. Illo siquidē aliqn̄ intentāte baculum: subiecto capite cede inquit. Non. n. ita durę baculum reperies: qui me abs te quādiu aliquid dixeris arce-
cere possit. Hic iam auditor illius factus est: ac veluti profugus ex patria se ad victum simplicem cōtulit. cōspecto: vt Theophrastus ait in megarico mure discurrente: q̄ neq; cubiculū inquireret: neq; tenebras reuereretur: neq; aliquid eorū quæ ad vescēdū idōnea viderētur appetere: vnde & casus suos cōsolatus est. Palliū vt quidā volunt. prim⁹ duplicē in vsu habuit: ob necessariū vsū: vtq; illo se dormiēs obuolueret peraq; tulit i qua & cibos ferebat: omniq; ad oīa vtebatur loco & prandēs & dormiens: & loquens: Quo circa & atheniēsēs aiebat Iouis porticū ostendēs sibi cōdidisse habitaculum. Ac baculo quidē primū imittebatur: cū infirmus esset: deinceps aut eum semper ferebat: non quidē in vrbe: sed inter agens: ipsumq; ac perā: vt refert Athenodorus atheniēsiū princeps: & Polyeuctus rhetor & Lysanias aschryonis filius. Cum aut ad quendam scripsisset: vt sibi pararet cellulam: & ille tardius id exequeret: doliū quod in metroo erat p̄ domo habuit: sicut & ipse in epistolis scribit: atq; æstate quidē sese in feruida arena voluptabat: hieme vero statuas niue perfusas cōplectebatur: omni ex parte seipsum ad laborū tolerātiā exercēs. Acer item erat in despiciēdis alijs. Vnde & Euclidis scholam alludēs ad nomen cholen. i. bilem appellabat: & Platonis auditoriū consumptionem: Dionisiaca & certamina magna miracula stultorū dicebat: oratoresq; turbæ ministros: dicebat autē cum intueretur in vita gubernatores medicos atq; philosophos: aīalium oīum sapientissimū hoīem esse. Cū aut inspiceret somniorū interpretēs coniectores vates vel huiusmodi ceteros: vel qui gloriæ: aut diuitijs addicti essent: tunc de mum nihil se inanius existimare hoīe aiebat: arbitrari se in vita sapius parādum verbū q̄ laqueum. Intuitus aliquādo Platonem in cōuiuio magnifico: gustātem oleas: quid

inquit sapiens vir in Siciliam huiusmodi mensuram grā pfectus appositis modo non frueris: Et ille at Hercules inqt Diogenes & illic oleis & reliqs eiusmodi pluribus vescabar. Et ille qd inquit Syracusas nauigare oportebat: an tunc attica oleas nō ferebat: Pauorinus in oīmōda historia aristippum hoc dixisse tradit: aliasq; caricas comedens obuiauit illi: dixitq; licet tibi degustare q cum acceptas edisset: degustare dixi: non de uorare. Calcans ipsius aliqn stratum: presentibus dionisij amicis quos ille inuitarat dixit: Calco Platonis ināne studium: ad quem Plato: quāto inquit o Diogenes fastu tu mes: dū superbiam te calcare putas. Alij Diogenem hoc dixisse ferunt. Calco Platonis fastū: illumq; respondisse: at fastu alio diogenes. Porro Sotion in quarto refert hoc illi dixisse Platōem cynicum. Vinum aliqn postularat ab eo diogenes atq; caricas. At ille Lagenam itegram misit: ad quē Diogenes inquit: siquidem rogatus fueris duo & duo sunt: respondes viginti: ita neq; sū ea quā posceris das: neq; ad quā rogaris respōdes: obiurgabat aut illum vt verbosum. Interrogatus vbinam grēcī viros vidisset bonos: viros quidē ait nūq; sed lacedæmone pueros vidi. Cum serio qnq; loqueretur: ne moq; sibi intēderet: sese ad sonum musicum contulit. Congregatis autem ad se plurimis exprobrauit: vt q ad inepta studiosē concurrerent: ad ea vero quā grauiā essent & vtilia negligenter conuenirēt: Dicebatq; de fodiendo & calcitrando certare homines: vt autem boni & pbi fierent curare neminem. Grammaticos admirabat q cum Vlyxis mala requirerent: sua ignorarēt. Musicos itidē in ius vocabat: q cum lyræ cordas congrue aptarēt: animi mores incōcinos haberent. Sed & mathematicos carpebat: q solem & lunam & sydera intuetes: quē ante pedes essent negocia negligērēt. Oratores ēt agebat q studerent iusta dicere: non aut & facere. Cupidos quoq; q pecuniā vituperarent: ac summe diligerēt. Reprehendebat eos q iustos q pecunias cōtemnerēt laudabant: pecuniosos aut imitari satagebāt. Stomachabat eis qui p bona valetudine sacra facerēt: inter sacrificia cōtra sanitatē cōnarent. Seruos admirabat qui cum edaces homines cernerēt: nihil diriperent ciborū. Laudabat qui uxores ducturi fuissent & nō ducerent: & qui nauigaturi nō nauigarent: quiq; accessuri ad rēpu. minime accederēt: & qui pueros habituri in delictijs se cōtinerent: & qui se cōponerent ad conueniendum regibus: neq; tñ accederent. Dicebat manus ad amicos nō complicatis digitis extendi oportere. Refert Hermippus in vēditione diogenis: q captus ac venditus: cum rogarēt quid sciret agere responderit: scire se viris iperare: atq; ad praconem prædica inquit quisnam sibi dominū emere vult. Sedere phibitus nihil iquit refert: nam & pisces quomolibet iaceant emi. Mirari dicebat cū ollam quidem ac opculum non sine tactu ac tinitu emamus: solo in hoīe emēdo aspectu cōtenti sumus. Dicebat Xeniadæ emptori suo: ipsum sibi quāuis esset seruus obtemperare oportere. Nam & medicus & gubernator si seruus sit: vtq; sibi pareat. Eusebulus vero in libro q inscribit Diogenis venditio ita filios Xeniadæ instituisse ait post disciplinas reliquas equitare: arcus intendere: fundas rotare atq; iaculari. Deinde in palestra nō permittebat pedrotiue eos ī morem athletarū exercere: sed id roboris tñ & bonæ valetudinis grā. Tenebant vero pueri poetarū: ac scriptorū aliorū ipsiusq; Diogenis plura memoriter: oēmq; illis doctrinā rōnē vt facile memoria teneret: breuiter collectā insinuabat. Domi quoq; ministrare docebat cibo leui: ac vili cōtentos & aqua. Tonderi ad cutem faciebat: incōpositosq; deducebat: ac sine tunicis & calceis tacitos: ac se tñ in via intuentes. Educabatq; eos sed ad venationes. Econtra illi Diogenis curā habebant: parentibusq; cōmendabāt. Senuisse ipsum apud Xeniadē idem ipse auctor ē: ac vita functū a filiis eius fuisse sepultū. Vbi pcontāte Xenia de quō se sepeliri mallet. in facie inqt. Illo cām interrogante: qm iquit

post modicū in tēiora conuertenda sunt. Dixit autē hoc q̄a: macedones iam obtinerēt: atq; ex humilibus sublimes fierēt. Cū se quispiā in domū magnifico instructā apparatu induxisset: & spueret vetaret: posteaq; excreauit: in illius faciē sputa coniecit: deteriorē locū ubi spueret se nō inuenisse dicēs: alij aristippo id applicant. Cū: clamasset aliqñ heus hoīes: cōuenissentq; plurimi: virga illos agebat dicēs hoīes nō purgamenta vocaui. Ait hoc heccato in p^o de vsu. Alexādrū dx fle ferunt: q̄ nisi alexāder esset Diogenē se esse voluisset. Debiles dicebat nō surdos aut cecos sed īperitos vel q̄ perā non haberēt. Ingressus aliqñ semitōso capite conuiuiū iuuenū plagas rettulit. Postea noīa illorū q̄ se ceciderant iscribens circuibat ea prae se ferēs. Ita illis vicē contumeliā reddidit: dū reprahēdendos & obiurgādos oīb⁹ exposuit Dicebat se canē esse laudabilium: sed laudatorū neminē secū ad venandū exire prae sumere. Dicēte quodam viros se in pythia vincere. viros equidē inqt. sed tu mancipia. Cū diceret sibi: senex es: iā quiesce a labore qd. n. ait si in stadio currerē: ad finē oporteret cursum remittere: & nō magis intēdere: Vocat⁹ ad cēna affuturū se negauit: neq; n. sibi priore die gratiā decreuisse. Nudis pedib⁹ calcabat niuē: & alia q̄ prae dicta sūt: crudas itē carnes edere conatus ē: sed ī eo nō pstitit. Offendit aliqñ Demosthenē oratorē in diuersorio prandentē. Illo autē cedente: tāto inqt magis in diuersorio futurus es. Peregrinis aliqñ Demosthenē videre cupiētibus mediū intēdens digitū: hic ait vobis ē Atheniensīū orator. Panē ei ciente quodā & resumere erubescēte: corripe illū volēs: vrcei collū per figuli trahebat officinā: Imitari se dicebat chori magistros. Illos. n. tonū excedere: vt reliqui congruū tonū arriperent. Plurimos aiebat insanire pter digitū Si quis igit mediū digitū p tendēs p̄gat: insanire videbit: sin aut indicē nō ita: Quae sunt p̄ciosissima ea minimo vēire & ecōtra: Deniq; statuā tribus milib⁹ emī. farinae vero choenicē duob⁹ areis. Ei q̄ se emerat Xenīade dixit. Age vt qd̄ prae cipit facias. dicēte illo sup flumina p̄gunt fontes. At si medicū ait æger emissēs: nō illi obtēperassēs. sed dicerēs sup flumina p̄meāt fontes. Volebat quispiā apud se philosophari: cui ille pernā dedit: ac sequi se iussit. Vt aut ille p̄que recūdia abiecto qd̄ ferebat abscessit: post aliquantulū tēporis: occurrens illi ridēs ait. Tuam & meā amicitia perna dissoluit. Enim vero diocles eā rem ita describit: Dixerat illi qdam iube nobis diogenes. At ille ei abducto casei frustū ferendū dedit: illo renūte: meā inqt ac tuā amicitia modicū casei rupit. Intuitus aliqñ puerū concaua bibētem manu cotylā pera pductā abiectā dicens puer me vilitate superauit: piccit & catinū eodē studio cum vidisset puerū vasculo p̄fecto concauo pane lenticulā fuscipientē. Ratiocinabat aut in hunc modū. Oīa deorū sunt: dijs aut amici sapientes sunt. Sunt aut amicorū cuncta cōia: oīa igitur sapientū sunt. Inspexerat mulierē inhonestius dijs. p̄cidentē. Eius igit sup̄stitionē auferre volens: vt Zoilus p̄geus ait: accurrit dicens Non vereris mulier ne forte stāte post tergum deo: cuncta. n. plena ipso sūt: inhonestate habear. Asclepiō p̄cussorem sacrauit qui p̄cumbentes in faciem accurēs contereret. Solebat. n. dicere īprecationes tragicas sibi occurrisse: esse. n. sine domo: sine ciuitate: priuatū patriā: pauperē: pallantē: vitam in dies habentē. Aiebat se obicere fortunā qdem confidentiā: naturā legi: perturbationi rationē. Ad solē sedenti sibi assistens Alexāder ait: pete a me qd̄ vis: at ille noli inqt mihi vmbra facere. Legerat quidē diutissime: cūq; ad finem libri nihil vltra scriptū esse ostēderet: bono inquit este animo viri terrā itueor. Ratiocinanti cuidā & concludēti illū habere cornua manu frontē palps equidē inquit illa nō video similiter & dicēte sibi quodā non esse motum: exurgens ambulabat. Ad eū qui de caelestibus differebat: quādo inqt de cēlo venisti? Spadone quodā stolido domui suae inscribente nihil ingrediat malū: dominus ait domus ubi nā ingre

dieſ. Vnguento inungens pedes dixit: a capite qđem in aerem aſcendere vnguentum: ſed a pedibus in oſſatum ire. Rogātibus athenieſibus: vt iniciaret: atq; dicentibus nū apud inferos hi q̄ iniciati ſunt: preſidēt: pridiculū eſt inq̄: ſiquidē Agelilaus & Epami nūdas in ceno degent: viles aut̄ quiq; initiati in beatorū inſulis erunt. Muribus ad ipſi- us menſam ſubrepentibus: ecce inq̄ & Diogenes paraſitos nutrit Platone canē ipſum appellante: ſane inq̄: nā equidē ad venditores remeavi. Et balneis exiens p̄contanti an multi hoīes lauarēt negauit: adiſcienti nū turba multa: conſeſſus ē: Platone ita diffini ente: hō eſt aīal bipes ſine pēnis: cū placeret iſta eius diffinitio: nudatū pēnis: ac pluma gallū gallinaciū in eius inuexit ſcholā dicens: hic Platonis hō ē: vnde adiectū eſt diffi- nitioni lati vnguibus. Interroganti quanā hora prandere oporteret: ſi diues inq̄ ē qñ vult: ſi paup̄ cū pōt. Apud megarēſes intuitus oues pellibus tectas: illoꝝ aut̄ filios nu dos ait: p̄ſtat megarenſis arietē eſſe q̄ filium: ad cū q̄ ſe trabe cōcuſſerat: ac poſtmodū dicebat caue: nū inquit iteꝝ me ferire viſ: aiebat oratores qđem plebis miniſtros: coro nas aut̄ gloriæ bullas. Lucernā interdū accēdens: hominē aiebat quæro. Stabat aliqñ manātibus perſuſus vndis: his vero q̄ circunſtabāt illū miſerantibus. Plato nam & his aderat: ſi vultis inq̄ illum miſerari habite: gloriæ illius cupiditatē iſinuans: Colaphū a quopiā accipiēs: hercules iquit cuiuſmodi me latebat res q̄ operto pgerem capite. Midia quoq; ipſum colaphis agente ac dicēte tria milia tibi in mēſa poſita ſunt: poſtri die ſumpto pugilū cæſtu cæſoq; illi dixit tria milia tibi in mēſa ſunt poſita: Lyſia phra macopola ſciſcitātē an deos eſſe crederet: quomō inquit non credo q̄ te dijs inimicū pu to: alij Theodoꝝ hoc dixiſſe ferunt. Quendā intuitus ſe vndis reſpergentē ait. O infœ lix an ignoras qm̄ vt grāmaticæ peccatis: ita reſpgens minime eripis: ita nec vitæ crimi nibus euades liber. Culpabat maxime ſi q̄ fortunā cauſarent: dicens homines quē ſibi bona viderent: non q̄ re vera bona eſſent poſtulare: eis vero qui ſequerent ſomnia dice bat: ea qđem q̄ agitis ni in ſomnis qđem vt corrigatis cogitare vultis: quē vero dormiē tes cernitis ea curioſe diſquiritis. In olympia buccināte præcōe. Dioxippus viros vin cit. hic ait mācipia: ſed ego viros. Amabat aut̄ & ab Athenieſibus. Deniq; aduleſcenti cū dollium illius cōtriuſſet: plagis intulerunt: illiq; aliud dederūt. Refert Dionyſius Stoicus illum poſt Chæroniā depræhēſum abductum eſſe ad Philippum a quo quid eſſet interrogatus: explorator inquit p̄inſatiabilis auuditatis tuæ. ex quo admirationi habitus liber dimiſſus eſt. Miſerat aliqñ Alexander epistolam athenas ad Antipatrū per Athliā quēdam: aderat Diogenes atq; ad vocabulū alludēs: quippe athlios infœ lix dieſ. Athlias iquit p̄ athliū ad athlium: per dica cōmināte niſi ad ſe pergeret illū ſe occiſurū: nihil inq̄ magnū facies. Nā & cantharus & phalāgiū id facerēt. Illud vt poti us intētare monebat: quod ſi & abſq; ſe viueret: ſœliciter victurus eēt clamabat aut̄ ſe pius dicēs hoīum vitam facilē a dijs dari: veꝝ occultari illā quærētib⁹ muſum vnguē ra & his ſimilia. Vnde & ei qui a famulo calciabat nōdum ait beatus es: niſi te etiā ab ſtergat: hoc aut̄ erit ſi mācus fueris. Cū vidīſſet aliqñ magiſtrat⁹ qui hierōnemonēs di cebātur: quēdam ex ærario phialam furatū adducentes: magni inquit fures paruū du cunt. Intuēs aliquando aduleſcētē lapides in crucē iaciētē: euge inquit ſcopo enim potieris. Circūſtantibus ſe aduleſcētibus: atq; dicētibus cauebimus ne mordeas nos: bono inquit eſtote animo filioli: canis betas minime māducat. Glorianti cuidā q̄ leo nis pelle regeretur: deſine inq̄ virtutis ſtramēta confundere. Beatus dicebat Calithe nes q̄ magnificis ab Alexādro apparatibus excipereſ. At ille infœlix inquit eſt qui tū prandet: ac cœnat cū Alexādro videtur. Cum pecunijs egeret eas ſe ab amicis repetere nō petere dicebat. Quādoq; in foro manib⁹ operās vtinam aiebat liceret ſic perficato

ventre non esurire: adulescentem intuitus cum Satrapis ad cœnam abeuntem: abdu-
ctū ad suos reuocauit: obseruariq; iussit. Composito adulescenti quidpiā roganti nō
antea se dixit responsurū q̄ aperte exploraret vir ne esset an mulier. Plaudenti lasciuus
in balneo adulescētī: quāto inquit melius: tāto deterius: Inter cœnandū ossa illi quidā
vt cani iactabāt: at ille proprius accedēs iuxta illos mingeat vt canis. Oratores atq;
oēs in dicendo gloriā quarētes ter homines p̄ eo qđ est ter infelices appellabat: Diui-
tem indoctū ouē aureo vellere dicebat. Cū vidisset luxuriosi cuiuspiā domui inscriptū
venalis. sciebā inquit q̄ vini crapula obfessa facile dominū euomeret. Causanti adule-
scētī pturbantiū se multitudinē: desiste inqt: & tu pturbationis indicia p̄ferre. Igressus
sordidū balneū qui hic se lauant ait vbi lauant. Cum rudē pinguemq; citharœdū oēs
causarent: solus ipse laudabat. Rogatus q̄ obrē: ait q̄ talis cum sit: cithara se nō latro-
cinijs exerceret. Citharœdū qui semper ab auditoribus deserebat ita salutabat: Salue
galle: illo autē dicente: cur ita: q̄ inquit canens oēs excitas. Cū adulescentē plurimi in-
spicerent. ille sinū lupinis cōplens se incuruabat: multitudinē in eum cōuersa mirari se
dixit quomō illo dimisso se intuerent. Dicente sibi quodā valde superstizioso vno ictu
caput tibi p̄fringam: at ego inquit a sinistris adstans te tremere faciā. Hegesia se depre-
cante vt sibi librorū aliquid exponeret. vanus inqt es Hegesia: qui caricas qđem nō scri-
ptas eligis: sed veras: vera autē excitatione neglecta te ad scriptam cōfers. Ei qui sibi exi-
lium exprobrabat. at huius inqt miser cā philosophatus sum. Alio rursus dicēte sino-
pei te exilij arguūt: & ego illos inquit morā. Intuitus aliqñ olympionicē oues pascen-
tem q̄ cito iquit ab olympijs ad nemea te cōtulisti. Rogatus cuius rei gratia athletę in-
sensibiles sunt: q̄ inquit suillis ac bubulis carnibus inētructi sunt. Petebat aliqñ statu-
am: rogatus cur hoc faceret: vt me inquit nō potiri assuefaciam: Cū postularet quem
piam: quippe & hoc primū agebat p̄pter inopiam: dicebat si qđem & alij dedisti & mi-
hi da: si vero nemini a me incipe. Interrogatus aliqñ a tyranno cuiusmodi are præs-
taret statuam sculperet: quo inquit Harmodius & Aristogiton fusi sunt. Rogatus quo-
mō Dionysius amicis vteret: vt vasculis ait: dum plena euacuat. & abijcit vacua. Inscri-
pserat quidā domui suæ vxore nuper ducta. Iouis filius Callinicus Hercules hic habi-
ta: nihil ingrediat malis: inscripsit ipse: post bellū societas. Cupiditatē arcem oīum ma-
lorū dixit. Luxuriosum intuitus oleas in diuersorio edentem si sic prandisses ait: nō ita
cœnares. Bonos viros effigies deorū esse amorē vacantium occupationem. Rogatus
quidnam esset in vita miserum: senex ait egens. Quā nam p̄niciosissime morderet be-
lua: ex feris inquit obrectator: ex mitioribus autē adulator. intuitus aliqñ centauros
duos pessime pictos ait: quis horū deterior est? Sermonem ad gratiam instructū mel-
leum esse laqueum dixit. Ventrem vite carybdim appellabat. Audiēs didymonē mā-
chum fuisse comprehēsum: dignus ē inquit ex ipso nomine suspendi. Rogatus cur pal-
lens esset aux: quia multos habet insidiatores. Mulierē in lectica intuens non fm ferā
ait esse caueam. fugitiuū seruū ad puteū sedentem vidēs caue inquit adulescens ne in-
cidas. Cernens vestimentorū furem in balneis: num inquit ad vnguentum: an vero ad
aliud vestimentū? Cum vidisset aliquādo mulieres ex oliuæ arbore pēdere suffocatas
vtinam inquit arbores ceteræ fructū huiusmodi tulissent. Intuitus sepulchrorū viola-
torem: quid hic ait tibi vis optime: aut quem pradari paras defunctorū virorū. Roga-
tus num seruulum aut ancillam haberet: negauit: dicēti si ergo mortem obieris: quis-
nam te ad sepulchrum efferret? qui domo iquit indiget. Cum animaduerneret formo-
sum adulescentem passim: & sine custodia obdormientē manu pulsans excitauit dicēs:
ΩΝΤΙΟ ΟΟΙΕΥ ΔΟΝΤΙ ΜΕΤΑΦΡΩΕΥ ΔΟΡΥ ΠΗΝ. Nequis tibi quiescenti pilū in remibus si

gar: ad eum qui preciosa parabat obsonia cito inquit morieris fili. Platone de ideis disserente & nominante mensalitem & cyathitatem. Equidem inquit o Plato mensam & cyathum video: mēsalitem vero cyathitatemq; non video. Et ille recte inquit quibus enim cyathus: mensaq; conspicit oculos habes: quo autē mensalitas: & cyathitas intelligitur animum non habes. Interroganti cuidam qualis sibi videret Socrates: furens respondit. Rogatus a quodam quo tēpore ducenda sit vxor iuuenibus inquit nō dum: senibus vero nūquam. Interrogatus quidnam vellet vt colaphum acciperet: galeam inquit. Adulescentem intuens se cōponentem si quidē inquit ad viros frustra: sin autē ad mulieres nequiter. Videns adulescentulum rubore perfusum: confide ait fili: huiusmodi ē virtutis color. Cum duos aliquñ audisset legis peritos: ambos dānauit dicens: alterq; quidem furatum esse: alterq; vero nō perisse. Rogatus cuiusmodi vinum libentius biberet: alienum inquit. Dicente sibi quodam plures te irrident: at ego inquit nō irrideor. Dicenti malum esse viuere: non inquit viuere malum est: sed male viuere. Consulentibus vt fugitiuum requireret seruum: ridiculum inquit ē si manes absq; Diogene viuat. Diogenes absq; mane non possit. Prādebat oleas: inuectam vero inter prādendum placentam pīecit dicens: o hospes hinc cito proficiscere: rogatus qualis esset cāis esuriens inquit blandus: satiatus vero molosicus. Hos permulti laudant: neq; tñ ob laborem audent cū eis vna ad venationem egredi ita ne mihi quidem ob dōlorē meum cōgredi atq; vna viuere. Rogatus an sapientes placentis vescerent: oībus inquit si cut & homines ceteri. Interrogatus cur menticis impenderent: non autē philosophis: quia claudī inquit: ac caci fieri potius q̄ philosophos euaderē sperant. poscebat quiddam a cupido: tardāte illo: ad cibum inquit hō te postulo: non ad sepulchrum. Exprobrāti sibi cur aliquñ falso pecuniam signasset. tēpus inquit fuit cum talis eram qualis tu mō: qualis autē ego mō sum nunq̄ tu eris. Alteri sibi idem exprobranti: nāq; inquit emingebam tum celerius: sed mō non. Myndum pfectus cum videret magnificas portas & urbem modicā: viri inquit Myndi portas claudite ne vrbs vestra egrediat. Cum vidisset aliquñ hominem in purpuræ furto deprehēsum. Accepit te inquit purpureus obitus factaq; maligna. Cratero deprecāte ad se illum pficisci: at malo inquit sal athenis lingere: q̄ penes te frui magnifice instructa mensa. Anaximenem cōueniens pingui aqualiculo rhetorem: ipartire inquit & nobis pauperibus: ventrem qppe & ipse leuigaberis: & nobis emolumento eris. Differente illo aliquñ pernā prātendens auditores in se cōuertit. Indignante illo: disputationem inquit Anaximenis oboli precium dissoluit. Cum sibi probro daret q̄ in foro manducaret: in foro. n. ait esurio. Quidam & illud huius esse aiunt: q̄ intuitus illum Plato lauante olera: accedens silenter illi dixerit. Si Dionysio obsecutus esses: olera pfecto non lauisses: illumq; ad aurē item respōdisse. Et tu si lauares olera: Dionysio nō esses obsecutus. Dicenti cuidam cōplures te irrident: & illos inquit forte asini: sed nō illi asinos curāt subdidit ille: neq; ego illos respōdit. Conspēcto adulescentulo philosophante. Heia inquit amatores corporis ad animæ pulchritudinem traducis. Admirante quodā ea q̄ in Samothracia sunt donaria: longe ait plura essent: si & qui seruati nō sunt: ea deuouissent. Alij Diogorē medo hoc assignāt. Formoso adulescētī ad conuiuium eunti deterior inqt remeabis: illo redeūt & postridie sibi dicēte: & prexi: & deterior effectus nō sum. deterior inqt quo: Postulabat ab Eurytio difficile quiddā: illo dicēte si mihi psuaseris: equidē inquit si psuadere possim: suauissem utiq; vti te suffocares. Reuertebat ex lacedæmone athenas: iterrogatus quo & unde: a viris inqt ad mulieres. Rediēs ab olympijs cū rogaret an multa tibi turba fuerit: turba inqt multa sed hoīes pauci. Luxoriosos dicebat similes ficibus quæ p precipitia

nascentur: quare fructus homo non gustat: corui autem & vultures comedunt. Phryne scortum viderem aurea delphis obtulit: eam ille ita inscripsit. Ex graecorum intemperantia. Alexandro quoque illi assistente ac dicente sibi. Ego sum Alexander Magnus rex. at ego ait sum Diogenes canis: rogatus quidnam faciens canis vocaretur: quod eis inquit blandior quid dant: in eos vero qui non dant oblatro: malos autem mordeo. Ex ficu quadam poma legebat: custode dicente huic ante paucos dies homo suspensus est: ego inquit illam purgabo. Olympionicen intuens in scortum frequenter intendente: en inquit aries martius a puella vulgari per collum captus abducitur. Formosa scorta latali mulso similia dicebat. Prudenti in platea qui circumstabat iugiter dicebant: canis. At ille vos ait canes estis. qui prudentem circumstetistis. Cum duo molles se ipsi subducerent: nolite inquit vereri: canis betam non comedit. De puero stuprato unde esset rogatus: tegeates inquit. Cum vidisset ignauum luctatorem medicinam perfitentem quod hoc inquit: num ut eos qui te aliquando vicerunt: nunc ipse deicias? Cum scorti filium in turbas iactantem lapides cerneret: caue ait ne patri ferias. Puer ostantanti sibi gladium quem ab amatore acceperat: gladius inquit pulcher est sed capulus sordidus. Laudantibus quibusdam eum qui sibi rogauerat: me autem non laudatis qui accipere merui. Cum a quodam pallium exigeretur: si quod ait donasti habeo: sin autem eguisti vtor. Subornato quodam dicente sibi auxilium habet in pallio: ita sane inquit ideo illo obuolutus obdormio. Rogatus quod ex philosophia lucratus fuisset: & si nihil aliud inquit vel hoc ipsum quod ad omnem fortunam praeparatus sum. Interrogatus unde esset: mundanus ait. Sacrificantibus quibusdam ut filium acciperent: ut inquit bonum accipiat non immolatis. Cum stipem aliquando posceret ait egrotanti: alios expolia: sed ab Hectore contine manus. Scorta dicebat regum esse reginas: petere. n. quodcumque eis videretur. Atheniensibus Alexandrum liberem patrem decernentibus: & me inquit serapim facite. Exprobranti sibi quod loca immunda introiret: & sol inquit in secessibus abit: neque inquinatur. In fano coenans iter panes sordidos appositos sublatos abiiecit dicens: in sacrum nihil oportere sordidum ingredi. Dicente sibi quodam cur nihil sciens philosopharetur: & si inquit philosophiam simulo hoc ipsum philosophari est Laudabat puer ad illum adductus quod ingenio excelleret: essetque optimis moribus quod ergo inquit me indiget? Qui recta dicerent nec facerent eos cytharae similes aiebat: & hac. n. nihil audire: neque sentire. Theatrum ingrediebatur ex aduerso exeuntem. Rogatus cur ita faceret: hoc ait in omni vita facere studeo. Videns aliquando adolescentulum effeminari: non putaret ait deterius quam naturam ipsam de te ipso statuere. Illa. n. te virum fecit: tu te cogis mulierem fieri. Intuens insipientem aptare psalterium: non erubescis inquit quod sonos ligno aptes: animum ad vitam non componas. Dicenti sibi cuidam idoneus ad philosophiam non sum: quod ergo inquit viuis si ut bene viuas nulla tibi cura est? Contemnente quodam partem: non putaret ait istum continere. qui tibi ut magnum sapias est auctor. Videns decorem Adolescentem indeceter loquentem: non erubescis ait ex eburnea vagina plumbeum educens gladium. Cum pro sibi daretur quod in caupona biberet: & in intosterna tondere inquit. Exprobrabat sibi quod ab Antipatro accepisset palliolum: tum ille reiicienda inquit non sunt pericula deum munerum. Pulsante se quodam trabe: ac dicente caue: virga illum cadens ait caue. Supplicante quodam meretrici: quod ait vis miser qui praestet frustrati. Vnguētis delibuto vide ait ne fragrantia capitis foetorem vitae praestet. Seruos quidem dominis: malos autem cupiditatibus seruire dicebat. Rogatus cur macipia andropoda sint appellata: quia pedes inquit habent viros. animum autem quem tu modo habes qui hoc interrogas. A luxurioso petebat minam a quo rogaretur cur ab alijs obolum: ab se peteret minam: quia inquit ab alijs omnibus denuo me acceptum spero: abs te vero an rursus accepturus sim in deorum gremio situm est. Cum exprobraretur cur Platone non petente ipse peteret: & ille inquit petit: sed proprius admoto capite ne

discant alij. Sagittarium intuitus ignauum iuxta scopon confedit dicens: ne forte me feriat. Eos qui ad voluptatē aspicerent falli ac frustrari dixit. Interrogatus an mala esset mors: quonā inqt mō mala: quā præsenti nō sentimus. Alexādro stāte atq; interrogāte num me times: quid. n. inqt es bonū an malū? dicente bonū: quis ergo ait bonū timet? Disciplinā iuuenibus qdem sobrietatē: senioribus solatiū: pauperibus diuitias: diuitibus ornatū esse dixit. Dydimonī mœcho curanti aliqn puellā oculū vide inquit ne virginis oculū curans puellā corrumpas. Dicente quodā amicos illi insidiari: & qd ait agere oportet: si amicos & inimicos aq; vtendū erit rogatus qd esset in hominib⁹ optimū: fiducia inqd. Ingressus aliqn scholam cū videret musas multas: paucosq; discipulos: cū dijs iquit magister multos habes discipulos. Solebat aut oīa ante oīum oculos facere & quæ ad cererē & quæ ad Venerē pertinent: atq; hsmōi cōclusiunculis utebatur. Si prādere nihil mali ē: neq; in foro prandere malū est: nō est aut malū prandere: nec in foro qdem prandere malū ē. Cumq; ante ora oīum iugiter operaret: vtinā liceret aiebat p̄fricato ventre a fame cōquiescere: referunt in eū & alia q̄ cū sint multa plixum esset & oīa psequi. Dicebat aut duplicē esse exercitationē: alterā. n. esse animi alterā corporis: hanc. s. secundū quā in exercitio perpetua q̄ sunt fantasia pstant ad virtutis opera quādā adminicula. Porro alterā sine altera esse ip̄fectam: nihilominus bona habitudine & robore iter ea quē cōpetunt dinumeratis: qppe quē veluti circa corpus: ita & circa aīam sint. Adijciebatq; argumentū qd ad virtutē facile exercitio pficiatur. Cernere. n. se in artibus mechanicis & alijs opifices ex cōsuetudine operis nō minimam operandi celeritatē fuisse cōsecutos. Athletas item & tibicines virosq; cminere plurimū quāto maiore studio & labore versati iugiter fuerūt. Atq; ita istos si quidē exercitationē ad animū transtulissent: nequaquā inutiliter aut ip̄fecte laborarent. Nihil dicebat in vita omnino absq; exercitatione perfici: eā vero oīa exuperare posse. Cū igitur repudiatis inutilibus laboribus naturales insequi: ac viuere beate debeamus p̄ summam dementiam infelices sumus. Mamq; ipsius quoq; cōtemptus voluptatis si nos assuefecerimus. iucundissimus fit. & sicut hi qui cōsueuerunt voluptuose viuere: moleste inde se auelli patiunt: ita qui se aliter exercitati sunt: gratissime ip̄as cōtemnunt voluptates. Talia docebat atq; in actum producebat vere cōsuetudines antiq̄s monetas vero resculpens: nihilq; minus naturalibus q̄ legitimis deferens: eandē vitā formā quā Hercules se viuere affirmans nihil libertati p̄ferens oīaq; sapientū esse dicens: eiusmodi rationibus quas supra allegauim⁹ vtens. Omnia in quietis deoz sunt. Amici aut sunt sapientibus dij. Sunt aut amicosq; cuncta cōia: oīa igit sapientium sunt. Ac de lege q̄ sine ipsa geri remp. possibile nō sit. Nam sine ciuitate nihil esse vtile: vrbs vero ciuitas ē: lex vero absq; ciuitate ad nihilum vtilis: est igit vrbana lex. Nobilitatem vero & gloriā & hsmōi cetera ridebat: dicēs: malitiæ esse velamenta. Solamq; rectā esse remp. quæ esset habēda in honore. Dicebat & honores cōmunes esse oportere: nuptias nihil appellās. Sed q̄ suaderet ei quā induxisset cōgredi: cōmunescq; iccirco filios fieri. Nihil esse iniquū ducēs ex tēplo quidpiā accipere: aut aliqd gustare aīalium: ne iniustū quidē esse humanis vesci carnibus: idq; ex aliāq; gentiū cōsuetudine liquere: atq; hac recta ratione oīa in oībus & p̄ omina esse dicēs. Nāq; & in pane carnes esse: & in olere panē: cū panis & corpora reliqua in oībus per occultos quosdā meatus: ac tumores ingerantur: atq; vna euaporent. Sicut & in Thieste manifestū est: si quidem ipsius sunt tragœdiæ & nō philisei æginitæ ipsius familiaris siue Pasiphontis luciani: quē scribit Fauorinus in oīmōda historia post obitū eius scripsisse. Musicæ vero & geometriæ & astrologiæ ceterorumq; similium fuisse negligentem veluti iutilium & quæ minime essent ne

cessaria. Fuit autē p̄mptissim⁹ ad obuiandū his quæ dicerent: vt ex superioribus li-
quet. Venditionēq; sui fortissime prulit. Nā cū in eginā nauigaret: atq; piratis fuisset
cōprehēsus: quorū princeps erat Scirpalus: cretāq; deductus venditus esset: p̄cone in
terrogante qd sciret facere respondit: scire se hominibus dominari. Cū repente aspexit
corinthū quendā habitu ingenuo prætereuntē Xeniadē quē p̄diximus hunc digito de-
notans: huic inquit me vende: hic. n. domino indiget. Emit igit̄ illū Xenia des: corin-
thumq; secū adducens: & filijs p̄ceptorē dedit: & oī domui præfecit. Is vero ita se ges-
sit in oībus: vt superstes ille diceret: bonus dāmon domū meā introiuit. Refert Cleo-
menes in libro qui pedagogus inscribit̄: necessarios suos illū redimere voluisse: illū ve-
ro eos fatuos dixisse. Neq; n. leones seruos esse nutrientiū: sed econuerso illos seruire
leonibus. Nam serui timere ē: feras vero hominibus terrori esse. Erat autē viro mirabi-
lis persuadendi ius: adeo vt quēlibet oratione facile caperet. Fert̄ deniq; Onesicratus
quidā æginensis athenas misisse: alterq; ex duobus liberis suis Androsthēnem nomi-
ne: eumq; cū audisset diogenē illic præstitisse: misisse itidē quē prædixeramus Phisicū
qui erat maior natu: ipsumq; similiter detentū fuisse. Terti⁹ vero ipse aduenisse atq;
vna cū filijs philosophatus esse: tanta Diogenis sermonibus suauitas inerat. Audiuit
ipsum & Phocion qui cognominatus ē bonus: & stīlpo megarēsis: & cōplures alij ciui-
les viri. Fert̄ nonaginta ferme annorū obisse diē. Porro de ipsius morte varia habet̄ opi-
nio. Sunt. n. qui dicant illum cū bouis pedem crudū comedisset bilem incurrisse: atq;
ex ea fuisse defunctū. Alij vero continuisse spiritum atq; ita expirasse ex quibus ē Cer-
cidas megalopolita siue Cretensis in meliambis sic.

Quidem finit non ante sinopeus ille

Gerens bacillum duplicis vestis lator.

Pascens in æthere dentibus labra admouens.

Et spiritum mordens qui obijt erat vere

Iouis diogenis stirps: canisq; cælestis.

Alij dicunt cū polipū canibus partiri voluisset: morsum in cruris neruo accepisse ac ex
eo defunctū esse ipsius tñ necessarij: vt in successionibus ait Antisthenes: id potius ap-
probāt q; spiritū continendo animā exhalauerit. Degebat. n. in sui cranio: id autē erat
gymnasium ante corinthum. Cū vero ex more familiares admissent: pallioq; obuol-
utū deprehēderent: non illum dormire arbitrati: erat quippe minime sonnolētus: sed
ex instituto suo durare peruigil cōsuetus reuellato pallio animā efflasse inuenerūt: sus-
picatiq; sunt illū hoc fecisse desiderio migrandi ex vita. Hinc vt aiūt inter eos qui eum
sepeliret oborta seditio fere ad cōferendas eos perduxit manus. Aduenientibus autē pa-
tribus llog: atq; primatibus ita sedata discordia sepultū esse tradūt iuxta portā quæ in
isthmū fert. Erigentes autē super illius tumulū columnā. canem desuper ex lapide pa-
rio sculperunt. Postmodū & ipsius ciues æreis illū statuis honorarūt ita inscribentes.
Senescet tempore qdem hoc æs: sed tua sane Diogenes gloria non obolefcet oībus se-
culis. Nam vitæ gloria mortales illustrasti: facilemq; viuendi viam prætulisti. Est idē
de eo tale epigramma carmine p̄celeumatico.

Diogenes age loquere rogo quæ te mors

Excepit in acherontis domum: canis acerbitas mordicus

Aiunt qdam illum dū moreret̄ mandasse in sepultū proijci cadauer: vt oēs bestia p̄ti-
ceps ipsius essent: siue i foueā superiecto modico puluere iniicerēt. Alij autē in elissum
se imitti voluisse tradūt: vt esset fratrib⁹ utilis. Demetrius autē in æq vocis ait eadē die
Alexandrū Babiloniæ. Diogenemq; corinthei vita functos esse. Erat autē senex Olym-

piade. cxij. Ferūtur eius ista volumina. Dialogi capitulorū. Ichthyas: cornix: pardus
 plebs: atheniensium respu. ars moralis: de diuitijs amatoris: Theodorus: Hypsias:
 Aristarchus: de morte: Epistolæ: Tragœdiæ. vij. Helena. Thyestes: Hercules: Achil
 les: Medea: Crylippus. Oedippus. Porro Socrates in primo successionum: satyrus
 in quarto de vitis nihil esse Diogenis affirmant. Tragœdiolas autem ait satyrus Phi
 lifici aginēsis esse Diogenis discipuli Sotion autem in septimo hæc sola Diogenis esse
 ait. De virtute: de bono: amatorium pauperem. Tholomeum. Pardum: Cassandrū:
 Cephalionem: Philiscum: Aristarchum: Sylliphum: Canymedē: de vsu: Epistolæ:
 Fuerunt autem quinque Diogenes. Prim⁹ appolloniates phisicus. Eius autem scripto
 rum istud initium fuit. Quodcumq; dicere aggredienti operæ precium esse videt̃ ini
 tium irrefragabile ponere. Secundus Sicyonius qui peloponnesiacam scripsit. Tertius
 hic ipse. Quartus stoicus ex seleucia: appellatus est autem babylonius ob vicinitatē.
 Quintus tarsensis q̃ de quæstionibus poeticis scripsit: quas etiam soluere nititur: Hūc
 vero philosophum Athenodorus in quinto deambulationū ait q̃ vngi solitus sit: luci
 dum semper esse visum.

¶ Mominus syracusanus.

Mominus syracusanus Diogenis quidē discipulus: famulus vero mensarij cu
 iusdam corinthij fuit: vt Socrates tradit. Ad cum Xenia des qui diogenē eme
 rat: frequens pergebat: virtutemq; ipsius operæ atq; in dicendo vim prædicās:
 Mominus in viri pellexit amorem. Ille. n. continuo simulata vesania abijcere mone
 ram oēmq; mensæ pecuniā cœpit. donec a domino repudiatus cōtinuo se ad Diogenē
 contulit. Asscutus est autem & Cratem cynicum sapius cæterosq; id genus studiose
 confectatus. Qua ex re factum est vt eū dominus suus adhuc magis insanire putarit.
 Fuit aut̃ vir eloquens & doctus: adeo vt Menāder comicus ipsius mentionem fecerit
 in quadam comœdia sic de eo dicens: Mominus vir quidā fuit oiphilo sapiens ignobi
 lis modico qui perā gessit. peras ergo tres: Sed & imagines verbo edixit simile nihil ei
 esse per Iouē quod dictum ē: nosce te ipsum: neq; his quæ sunt in laude: sed super hæc
 oīa mendicis ille & sordidus. Nam quod reliquū est omne factū esse ait. A deo vero
 grauis tantaq; constātia fuit: vt cōtempta gloria solam veritatē appetcret. Scripsit au
 tem ludicra sententijs serijs permixta: de appetitionibus duo: & exhortatorium.

¶ Onesicritus.

Onesicritum alij quidem eginensem tradūt. Porro Demetrius magnesijs asti
 palensem fuisse ait: & hic ex Diogenis ludo pbatissimus. Videt̃ autem quid
 dam habere simile cum Xenophonte. Ille quidem cum Cyro hic cum Alexā
 dro militauit. ille cyripædim: hic alexandri scripsit initia. Ille cyri: hic alexandri pro
 sequit̃ laudes. Est aut̃ & stilus vtriusq; simillimus: nisi in quantum q̃ transcribit̃ secun
 dum ab exemplari est. Fuit & Menander diogenis discipulus: cognomento. Drymus
 homeri admirator: & Hegesæus sinopæus Cloeos cognominatus: & Philiscus agi
 nensis quem prediximus.

¶ Crates thebanus.

Rates Ascondii filius thebanus ipse quoq; inter sapientissimos Diogenis di
 scipulos fuit. Cæterum Hippobotus non Diogenis ipsum fuisse discipulum
 ait: sed bryonis achiui ista ferunt̃ ludicra. Pera quædā ciuitas est in medio ni
 gro typho pulchra & pinguis circūfusa nihil habens: ad quam nemo vir nauigat: neq;
 qui stultus parasitusq; sit neq; auidus meretricis: obscenisq; exultās opibus: sed aium

at allia fert & ficus & panes: de quib⁹ inuicē nō certāt: neq; sumunt arma pecuniā aut gloriā gratia. Est & Ephemeris hæc hēns illa vulgatissima. Apponit coquo minas de cē: medico dragmā: assentatori talenta quinq;: cōsiliario fumū: meretrici talentū: philosopho triobolū. Vocabatur autē & thyrepa noctes q; in oēm igrederetur domum & corripere. Est eius & illud: hæc habeo quæ didici: & quæq; curavi: atq; me diuæ docuerunt munera musæ: q; q; ex philosophiā fuisset adreptus lupinorū chanicen: & nullius rei curā. Fertur eius & illud. Amorē se dat fames: sin miūs tēpus: eis vero si vti nō vales: laqueus. Floruit maxie circa centesimā & tertiādecimā olympiadē. Hūc ait Aristhenes in successionibus cū in tragœdiā quadā cerneret Telephū sportulā tenentem aliasq; opulētū ad cynicā philosophiā perexisset: illūq; patrimonio vendito: erat quippe vir nobilis: cū aggregasset plus q̄ducenta talenta: ciuib⁹ ea dimisisset: adeoq; constanter philosophatū esse: vt & Philemon comicus ipsius mentionē fecerit: Ait nempe æstate quippe habuit palliū crassū vt se cōtineret: hieme autē pānum. Refert aut Diocles persuasisse sibi Diogenē vt peculiū dimitteret: ac si quid pecuniæ haberet iactaret in mare. Atq; Cratis quidē domus ab Alexandro: hipperchiæ vero a Philippo: Quosdā ex propingis ad se venientes atq; auertere ab instituto molientes sæpenumero baculo persequēbat cōstansq; pdurabat. Porro Demetrius magnesi⁹ ait deposuisset illū pecuniā ad trapezitā: ea cōdictione vt si quidē filij idiote essent. eam illis redderet: sin autē philosophi: plebi distribueret: nihilo quippe egere philosophos. Erathostenes aut refert: cū ex hippchiā de qua dicemus: natus sibi esset filius Pasicles noie: eū iā adultū ad ancillæ adduxisse domū ac dixisse: hoc ei paternū eē matrimoniū. Cæterum mœchorū exilia & cædes tragicorū esse præmiū: eos vero qui scortis congregerentur comicorū: quippe ex luxu & ebrietate insaniā gigni. Huius frater Pasicles fuit Euclidis discipulus: eius facetū quidpiā fauorinus in secūdo cōmentariorū refert. Ait. n. p quodā deprecās gymnasi⁹ principē eius ilia tetigit. illo indignante: quid. n. ait nōne & ista tua sunt sicut & genua. Dicebatq; possibile nō esse inueniri qui lapsus nō sit: sed veluti in malo punico granū etiā aliquod putidū esse: Cū Nicodromum cytharœdū irritasset: cæsus in faciē est Cartulā itaq; imponēs fronti inscripsit. Nicodromus fecit. Scorta ex industria insectabatur maledictis. vna & se ipsum exercēs ad perferenda cōuicia. Demetrio phalereo qui sibi panes ac vinū miserat exprobrabat dicēs: vtinam & fontes panes ferrēt. Constat igit aquam bibisse. ab Atheniēsis ciuilib⁹ iuris peritis arguebatur cur sindone amicciretur: quibus ille Theophrastū inquit ostendā vobis opertum sindone: non credētibus induxit illos in tōstrinā vbi ille tōdebatur: ostēditq; lino coopertū. Cum thebis a principe gymnasi⁹ flagris cæsus eēt. siue fm alios corinthi ab Eutycrate: ac pede traheretur ridebat dicens: Me pede diuino extendens protrahe velo. Diocles autem pertractū eum a Menedemo cretienti⁹ testatur: Nam cum esset decorus & Asclepiadi philiatio vsui esse videretur: tetigit Crates illius coxas dicens intrus Asclepiades: qua ex re indignatū Menedemū traxisse illū: idq; eū dixisse. Zeno vero citticus in libris de vsu pellē ouis quoq; insuisse pallio refert: vt eēt informior. erat at & faciē turpis: & cū se exerceret ridebatur. Solebat at sublati⁹ manibus dicere confide Crates p oculis & corpore reliquo. Hos aut videbis irrisores iā iā & morbo cōtrahite beatum dicere: se autem ociositatis arguere. Dicebat autem tamdiu philosophādum esse quoad videantur duces nobiles esse asinarij. Desertos dicebat quicum assentatoribus essent: non secus ac uituli cum inter lupos sunt: neque enim cum illis propinquos: neque cum his esse: sed insidiatores. Cum autem sentiret se morti proximū: inspiciebat seipsum dicens: perge iam amice: perge ad inferni sedes statu ob senium

curue. Erat quippe ex senectute curuat⁹: Alexādro rogante nū uellet restitui: ac refici patriā suā: quid ait opus ē? rursus. n. fortassis Alexāder eam alius diruet Habere se patriā contēptū glorię & paupertatē fortuna nūquā casura bona: diogenisq; ciuem esse inuidiā insidias nō metuēris. Meminit ipse & Menāder ī geminis dicēs. Mecum. n. ambulabis pallio amicta: sicuti cū Crate cynico qñq; cōiūx: & filiā tradebat illis ut ipse ait pbatōni triginta inductis diebus discipuli eius. ¶ Metrocles.

Errocles Hipparchiæ frater cum prius audiret Theophrastum peripateticū adeo corruptus erat: ut cū sepe inter disserendū crepitū ventris emitteret: præ angoræ animi domi inclusus moraret cōtinere volens: Hoc agnito Crates ingressus est ad eū consolaturus: ac lupinis ex industria voratis persuasit quidem illi primū verbis nihil mali fecisse: fore quippe prodigium si nō & sū naturam flatum emitteret. Tum vero & ipse in huiusmodi crepitū erumpens illum & similitudine opis erexit. Hinc ipse iam auditor fuit: euasitq; vir in philosophia eminens: Hic libros suos ut ait Hecaton in primo vsu combussit dicens. Sunt ista somniorū phantasmata veluti deliramenta. Sūt qui Theophrasti cōmentaria quæ ex illius ore perceperat: cōbussisse ferant: ac dixisse. Vulcane celer age: nihil hic tui indiget thetis. Res docebat partim emi pecunia ad domū: partim tpe & diligentia ut disciplinas liberales: diuitias nocere nisi quis eis digne utatur. Obijt senex a se ipso suffocatus. Porro discipuli eius fuerunt Theombrotus atq; Cleomenes. Theombroti auditor fuit Demetrius alexādrinus Cleomenis aut Timarchus alexādrinus & Echeclus ephesius: qui & ipse Theombrotū audiuit: a quo Menedemus: de quo postea dicemus. Fuit inter illos insignis & Menippus sinopeus. Incidit aut in illoꝝ ratia Metroclis quoq; soror Hipparchia.

¶ Hipparchia.

Hipparchia Metroclis soror: erat aut maronitæ ambo. Amabat vero & Cratis vitam atq; verba: neq; vlla oīno procoꝝ excellentia potuit auelli: nō opibus: nō nobilitate: non pulchritudine: sed hæc oīa sibi Crates erat: parētibusq; minabat seipsam nisi huic traderetur necaturā. Cum igit Crates a parentibus puellæ rogaretur. uti ab hoc illam proposito auerteret: Postq; agit oīa nec persuasit: exurgēs oī sua supellectile ante illius oculos exposita: hic ait sponsus: hæc eius possessio ē. ad hæc delibera. Neq; n. esse nostri cōsors poteris: nisi eadē studia attigeris. Elegit continuo puella: sumptoq; illius habitu vna cū viro circuibat: & congregiebatur in apto: atq; ad cœnas proficiscebatur. Quo tpe & ad lysimachū ad conuiuiū venerunt: ubi & Theodorū impiū coarguit sophisma huiusmodi obijciēs. Quod faciens Theodorus iniuste agere non diceret: id Hipparchia si faciat: facere iniuste non dicit. Theodorus aut se ipsum feriēs iniuste nō agit: ne Hipparchia quidē Theodorū cœdens iniuste agit. Tū ille ad id quidē minime respondit: sed illius palliū traxit: Sed neq; territa neq; perturbata Hipparchia ut mulier est: Veg & dicente sibi illo. hæc est qua textrinī reliq; radios. Sum equidē inqt theodore: sed nū tibi male de me ipsa statuissē videor: si tps quod ī textrino cōsumptura erā disciplinæ potius impēdi: Hæc & alia innumera de philosophante scēmina dicūtur: Fertur & Cratis epistolaz liber in quibus pclare philosophatur. Stilus ipse sepe Platoni similis videt. Scripsit & tragœdias altissimo philosophiæ stilo quale illud est: Nō vna patriæ mihi turris non vna tecta: sed terrę oīs & ciuitas & domus parata nobis: modo viuere detur. Obijt vetulus: atq; in boetia sepultus est.

¶ Menippus phœnix.

Enippus & ipse cynicus patriā quidē phœnix: cōditiōe seru⁹ fuit: ut ait Achaius in ethicis. Diocles aut dominum ipsius & ponticū fuisse: batonemq; vo-

catum tradit: Cum uero præ cupiditate importunius peteret: thebanus fieri ualuit. Edidit quidem dignū mēoria nihil. Porro, ipsius libri multo risu referti sunt: nō secus atq; Meleagri quō tempore sui fuit. Refert Hermippus diurnum sceneratorem fuisse: uocatumq; Hemerodanistem. Tandem. Nāque nautica usura scenerari conariq; ut pecunias complures cogeret: Tandem insidas perpeſsum oib⁹ priuatū esse: ac præ more laqueo sibi uitam extorſisse. Et nos lusimus in ipsum.

Est canis in creta quamuis sit patria phœnix

Trista qui tota scenera luce dabat

Istum nouisti sed uos fortasse Menippum

Nam canis hic solum nomine notus erat.

Omnibus hic nocuit thebis ut fossa fuisset

Penderet laqueis si bene nota canis.

Quidam eius libros nō ipsius eē sed Dionysii & Zophiri colophoniorū tradunt qui iocādi cā conscribētes eius disponere idoneo dederūt. Fuerūt aut Menippi sex. Prim⁹ qui de lydis scripsit: Xantūq; breuiauit. Secūdas hic ipse. Tertius stratonice⁹ sophists. Quartus sculptor. Quintus & Sextus pictores: utrosq; memorat appollodor⁹. Cynici aut volumina tredecim sunt. Neniæ: testamēta: eplā composite ex deorū persona ad phisicos & mathematicos grāmaticosq; & epicuri scetus: & eas: q̄ ab ipsis religioſe coluntur imagines: & alia.

¶ Menedemus.

Ene demus Coloti lāpsaceni discipulus fuit. Hic ut ait Hippobotus in tm̄ p^m digioſæ superſtitiōis venerat ut sumpto habitu furia circūiret: dicens speculatorem se ex inferno venisse peccātium: ut iterato descēdēs hāc ibi dæmonibus renūciaret quē uidisset. Vestis hęc erat pulla tunica talaris astricta puniceo balteo: pileus arcadicus capiti impositus habēs intexta elemēta. xii. cothurni tragici: barba prolixa: virga in manu fraxinea. Atq; ista quidē vitæ sunt singuli cuiusq; cynicorū. Subijcienda nūc & quæ cōiter illis uisa sunt siquidē & sectam hāc philosophiæ esse iudicam⁹: ut quidam volūt constātiā vitæ. Placet ergo illis rōnalem naturalemq; philosophiā tolli oportere ab Aristone chio non discendētib⁹: moralīq; soli intendi. quodq; pleriq; Socrati: hoc Diocles Diogeni inscribit: hunc asserens dixisse inquirendum quid nobis boni maliq; domi sit. Repudiant & disciplinas liberales: Deniq; neq; discendas literas dixit Antisthenes ne frugī effecti peruerterēt alienis. Tollunt & geometriam & musicam: & cætera id genus. Nempe. n. & Diogenes cuidam ostendenti sibi horoscopium: utile sane inuētum ait ne priuemur cæna: ad eum uero qui musicam sibi præferebat ait: Nam viroꝝ sententijs bene se habēt vrbes atq; domus non cātibus nec pulſibus. Placet eis & finem esse fm̄ virtutem viuere: ut Antisthenes ait in Hercule: similiter ut stoicis. Nam societas quædam est inter has duas sectas: vnde & cynisūnum dixere breuem viam: atq; ita vixit & Zeno citticus. Placet item eis simplex & parabilis victus: quippe qui sobrijs cibarijs vtunt: & solis pallijs: diuitias gloriā nobilitatemq; contēnunt. Itaq; plerumq; herbis & aqua tm̄ frigida vtuntur: operimētisq; fortuitis & dolijs. sicuti Diogenes: qui dicebat deorū esse pprium nihil indigere: eorū uero qui dijs essent similes minimis egere virtutem dicūt esse docibilem: ut in herculem ait Antisthenes: esseq; minime reiſciendū: sed studioſe colendum: ac sine peccato sapiētem & simili amicum: fortunæ quoq; nihil permittēdum. Quæ uero inter virtutē & vitia sunt æquæ: ut Aristochius in differētia appellāt: & isti quidem cynici ſuere. Veniēdum iam ad stoicos: quorū princeps fuit. Zeno Cratis discipulus.

Diogenis Laertij de vitis philosophorum liber Septimus Incipit:

Zeno Citticus.

Eno Mnasei siue Demei filius citticus ex cyprio græca ciuitate phœnicibus frequenter acolis: collo fuit in alteram partē inclinatior: vt refert Timotheus atheniēsis in libro de vitis. Apollonius autē tyrius gracili corpore statu procero & atra cute fuisse illum auctor est. Vnde illum quidā vt Chrysippus in quito prouerbiorum ait: ægyptium palmitem dixit. Crura habuit turgida & imbecilla & infirma. Idcirco & Perseus in cōmentarijs conuiualibus ipsum refert complures cœnas declinasse. Vescēbatur perlibenter ficibus recentibus atq; ad solem passis: Auditorq; vt dictum est. Cratis fuit. Deinde Stilponem et audisse & Xenocratem decēnio perpetuo non desunt qui affirmant: sicut Timotheus in dione: Polemonis itidem frequētas auditorium. Porro Hecaton & Apollonius tyrius in primo de Zenone libro scribit: cum oraculū cōsulisset: quo pacto viuere optime posset: respōdisse deum: si mortuis colore concors esset. Quod ille cū intellexisset se ad legēdos antiquorū libros magno contulisse studio. Deniq; cratis hoc modo familiaritate vsus est. Purpuram ex phœnice mercatus aduectans ad pīreum naufragium fecit. Ea iactura subtristior factus athenas ascendit ānos triginta natus seditq; penes librorū venditorem. Legente autē illo sūm Xenophontis cōmentariorum delectatus ille & iam latior sciscitari pergit: vbinam eiusmodi viri morarentur. Opportune tunc prætereunte Crate: digito illum bibliopola ostendēs hunc inquit sequere. Ex eo iam Cratis auditor erat. Alias quidem aptissimus ad philosophiam: verē verēcūdior q̄ vt se ad impudētiā cynicā conferre posset. Id vbi animaduertit Crates: curare etiam in hoc illum studēs ollam lēricula refertā dedit: vt per ceramicum ferret. Cum autē videret pudescere illū atq; verēcūdari: baculo ictā perfregit ollā. Illo fugiente & lēricula per crura defluente: quid inquit fugis puniceolum: nihil mali passus es. Aliquādiu igitur audiuit Cratem: quo tēpore cum scripsisset de repu. quidā iocantes aiebāt in cauda canis illū scripsisse. Præterea scripsit & ista. De vita sūm naturam de appetitu: siue de hoīs natura. de perturbatiōibus: vel de vitijs. de officio. de lege. de graeca peritia. de aspectu. de toto. de signis: siue de notis. Pythagorica vniuersalia. de dictiōibus. Problemātū homericorū. v. de poetica auditione. Est ipsius itē & ars & solutiones & argumēta. ij. cōmentaria Cratis moralia atq; isti quidē libri eius sunt. Postremo discessit: & quos prædiximus audiuit ad viginti annos: vbi & illum dixisse ferunt. Tunc secūdis ventis nauigauit quādo naufragium feci. Alij sub Crate hoc dixisse aiūt: Quam bene fortuna fecit: quæ nos philosophiæ applicauit. Alij dum athenis diuersaretur audito naufragio dixisse illum ferunt: Recte sane agit fortuna quæ nos ad philosophiam impulit. Quidam deposito athenis onere sic demum ad philosophiam fuisse conuersum. Vertens igitur se ad porticum variā quæ & pelianacta appellabatur: ex varia & multæ scientiæ pictura polygnoti oronem formabat volēs & locum illum stabilem facere: nullisq; seditionibus vltra violabilē. Namq; ad mille quadringētos triginta ciues ibi fuerant necati. Eo igitur ad illum audiēdum discipuli iā confluebāt atq; ideo stoici vocati sunt etiam qui ab ipso antea zenonij appellabātur: vt epicurus in epistolis ait. Siquidem & ante illum stoici qui in illa morabātur: poetæ dicti erant: vt ait Eratosthenes in octauo de antiqua comœdia: a quibus multū incrementū ea appellatio accepit. Enimvero sūmo in honore apud athenienses habebatur Zeno: adeo vt vrbis ac mœniū apud illum clauēs deponerent. coronaq; aurea & area imagine honora-

rent. Hoc autem & ciues ipsius fecisse ferunt magno sibi ornamento fore viri imaginē existimantes. Amplectebantur illū & sydonij cittici. Suscipiebat illū & Antigonus: & si qñ athenas contēdisset: auditor eius erat: multūq; orabat vt se ad eū cōferret. Id ille quidē facere renuit. Cēterq; Perseum vnū ex familiaribus misit Demetrii filiū genere citticū: quippe olympiade. cxxx. florebat Zenone iā sene. Est autē hic textus eplę Antigoni: vt refert Apollonius tyrius in his quę de Zenone scripsit.

¶ Rex Antigonus Zenoni philosopho salutem.

Go fortuna me quidē & gloria vitā tuam anteire existimo. Cēterq; disciplinīs studiisq; liberalibus & perfecta fœlicitate quā tute possides lōge abs te præcellis sentio. Quocirca te orare statui vt ad me proficiscaris: id mihi persuadēs te preces meas minime irritas fieri passus. Tu igitur modis oībus enitere vt tuo cōtubernio fruamur: hoc p certo habens: te non mei tm̃: sed oīum simul macedonū eruditore fore. Nā qui macedonię regem erudit: atq; ad virtutē imbuir: eū & subditos quosq; instruere ad fortitudinē & probitatem certū est. Nā cuiusmodi fuerit dux tales vt plurimū subditos fieri necesse est. Vale. Ad hęc Zeno ita respondit.

¶ Zeno Antigono regi salutem:

Mplector tuū maxime discēdi studium: q; verā: vtilem atq; necessariam: nō popularē: & quā ad peruertēdos mores tendit: eruditionē apprehēdere instituis. Qui. n. philosophiæ amore ac studio tenetur: declinatq; celebrem illā & vulgare voluptatem: quā quorūdam adulescētuloꝝ aīos efœminat: eū nō natura mō nobilitatē tueri: verū quidē virtutis quoq; instituto manifestū est. Porro liberali ac nobili ingenio si adiiciat modica exercitatio: neq; desit præceptoris copia: mature ad pfectam virtutis euadit frugē. Egdē nisi senectus mihi obliſteret: sum. n. octogenarius: corpusq; præterea inualidū ipse ad te pergerē: vt iubes. qā vero id non datur quosdā ex cōtubernalibus meis ad te mitto: q animi bonis me minime inferiores sūt: & corporis etiā cōmodis exuperant. His si tu studiosē cōgrediare: nihil quod ad verā pertinet beatitudinē desiderabis. Vale. Misit autē perseum quē prædiximus thebanūq; Philonidā. Vtriusq; horū Epicurus mētionem facit in epistola ad Aristobulū fratrem: cōgressosq; Antigono memorat. Placuit atheniēsum quoq; de illo decretū: quoniā est memorabile subnectere. Est autē huiusmodi decretū. Arrenida principe ac amādīs tribus qñto magistratu mamecterionis decima magistratus tertiadecima præsidērium conciorata decreuit Hippiō eratistotelis Xypeteō & cæteri primarij. Thraso thrasonis filius anaclicus dixit. Quoniā Zeno Mnasei filius citticus complures annos in ciuitate philosophie versatus est: atq; in oībus vir bonus esse perſtitit: ac iuuenes qui ad illum disciplinæ causa conuenerūt ad virtutem & frugalitē exhortādo: ad ea quę sunt optima incēdit: vitam suā verbis ac doctrinā suę consentaneā exemplar omnibus proponens: bona fortuna visum ē plebi laudare Zenonē Mnasei filium citticum & aurea coronā coronare secūdum legem virtutis ac temperatię gratia: prætereaq; cōstruere illi sepulchram in ceramico. Publicæ coronæ autem faciendæ ex ædificandiq; tumuli plebem iam quinq; viros ex atheniensibus eligere qui curam habeāt. Decretumq; hoc scribam Plebis inscribere columnis duabus: licereq; sibi alteram in academia: alteram in lycio ponere. Sumptus vero columnarum distribuere eum qui negocijs præest. Vt omnes intelligant atheniensem plebem bonos viros & viuos & defunctos honorare. Ad huiusmodi autem structuram electi sunt Thraso anacicus: Philocles piræus: Phædrus anaphlystius: Melon acharneus & Micythus sypalleteus. hoc exemplar decreti fuit: Refert autem Antigonus carystius ipsum se non negare citticum. Nam cū vnus eorū

Laus Greg.

*Allegorizans res et iura
et personarum immo hor.
vult honorare philosophum.*

e numero fuerit atq; in colūna descriptus sit: qui ad lauacri structuram cōtulere in statua Zenonis philosophi vt etiam citticus adiciere orauit. Cū vero fecisset aliquñ vasculo cauū operculū. circūferebat pecuniā: vt Crates praeceptor promptū haberet ac paratum necessariū victum. A iunt illū plusq; mille talenta habuisse cū venit in grāciam: atq; nauti scenerari solitum. Edebatq; modice panē. & mel: & suauis vini paululū bibeat: Pueris semel fere aut bis vsus est: & ancillula quadam ne sexū odisse videretur. Eādem quoq; domū ipse & perseus vna habuit. Is cum aliquñ tibicinā mulierem ad eū induxisset: ab se raptam ad perseū abduxit: eratq; ad illum aditus facilis: neq; ipse difficile quo quisq; vellet circūducebat adeo vt saepe apud eū Antigono canaret rex: atq; ad Aristoclem cytharcedū ad conuiuium cū illo vna pergeret. Sensim tñ id euitasse traditur: ac declinasse ne nimis esset popularis. adeo vt in summo gradu consideret: deuitans vel alterā perturbatiōis partem: neq; vero cū pluribus q̄ duobus vel tribus ambulabat. Quibusdā vero vt Cleanthes ait in libro de aere iubeat as dare circūstantes: vt ne sibi molesti essent. Pluribusq; circūstantibus ostendēs in porticu in sūmo ligneā arcū circumferentiā: hāc ait aliquñ in medio erat exposita: quia vero impedimēto erat: seorsū posita est: & vos igitur vosmet ex medio tollētes minus molestiaq; nobis adibebitis. Demochare autē Lachetis filio salutāte illum ac dicente si qd opus haberet: dicturq; se ac scripturq; Antigono p̄bituro oīa: indignatus contra illi congressus nō est. Fertur autē post Zenonis mortē antigonum dixisse: quale spectaculū perdidi. Vnde & atheniensibus per Thrasonē legatū vt in ceramico illi sepulturā facerent petijt: Interrogat autē cur illū adeo admiraretur: quā inquit cū illi a me multa & magna saepe data sint: nunq̄ emollitus est: neq; humilis apparuit. Erat autē & ad inquirendū solers subtilisq; in oībus ac diligens in differēdo: Vnde & Timon in sillis ait. Et phoenicē vidi auiculā in adumbrato fastu cunctoꝝ auidam. Fluebat autē eius sensim semen: mentēq; cālo habuit minorē. Diligenter autē & accurate cū Philōe dialectico se exercebat: atq; vna vacabat. Vnde nō minori admirationi apud iuniorē Zenonem est habitus q̄ diodorus praeceptor eius. Erāt cū ipso & nudi quidā & sordidi hoīes vt ait Timon. vbi pauperū congesti nubē qui oīum erant egētissimi leuissimiq; ciuium viri. Enimuero gestus ipsius subtristior grauiusq; & acer fuit Vnde & rugabat frōtē & ora cōtrahebat. Vili praeerea valde apparatu erat: & qui barbaricā tenuitatē redoleret: idq; sub prae-textu frugalitatis faciebat. Si quē obiurgasset: circūcise id ac breuiter: neq; nimīū: sed veluti ex longinquo faciebat: vt exēpli gratia de eo qui se nimio studio cōponeret aliquñ ait. Cū. n. ille vehiculum quoddā lēte segniterq; transcēderet: merito inq̄ suspectū habet lutū: neq; n. se in illo veluti in speculo intueri pōt. Cū vero cynicus quispiā oleū se in vasculo non hīe diceret: atq; ab eo postulare: se minime daturq; asseuerauit: ab eūtem vero animaduertente iussit: vter esset ipudētior. Amatorie autē chremonidæ affectus ipso & Cleanthe assistentibus surrexit: cūq; admiraret cleāthes ait & medicos optimos audio dicētes: praeclarq; esse ad tumores quosq; remediū quietē: Duobus in cōuiuio iuxta se recūbentibꝫ cum is qui sibi adiacebat inferiorē socium pulsaret pede: ipse hunc pulsauit genu: Conuerso illi qd ergo ait illū abs te pati arbitraris qui sub te ē? Ad eū q̄ pueros amabat: neq; magistros habere sensum ait si semp inter pueros versentur: neq; illos. Dicebat autē eruditorum sermones & imperfectos alexandrinæ pecuniæ esse similes. Nam gratos quidē oculis ac pictos monetē instar: nihilo tamen idcirco esse meliores. Eos vero qui secus essent tetradrachmis atticis assimulabat: temere quidem ac rustice incis: sed q̄ pictam orōnem superare possint. Aristone autē discipulo non satis vaniter multa: quēdam etiā temere audaciter q̄ differente: possibile non esset inquit ita dicere: nisi ebrius

te genuisset pater. Vnde ipsum etiam loquacem appellabat. Brevis ipse in loquendo & circūcisus. Edaci cuidam nihil obsoniorū socijs interconuiuandum relinquenti appositum ingētem piscem sustulit: solusq; comedere aggressus est. Cū ille in eum intueretur quid ergo ait socios quotidie tolerare arbitraris: si tu meam edacitatē ferre non uales? Adolēscētem instantius q̄ per ætatem conueniret: quiddam inquirētem admoto speculo iussit inspicere: rogauit deinde num sibi videretur ei faciei cōgruere tales quæstiones. Dicente sibi quodā Antisthenis sibi complura minime placere adducto in mediū Sophoclis testimonio: rogauit num sibi bona quædā etiam habere videretur. Illo se nescire dicente: non piget inquit si quid ab Antisthene maledictū sit: hoc idagare & memoriter tenere: si quid vero boni negligere neq; meminisse uelle? Cuidam breuia eē philosophorū dicta asserenti. vera inquit loqueris: oportet nempe si fieri possit breues esse illoꝝ & syllabas. Dicēte sibi quodam de Polemone q; alia pponeret: & alia loqueretur: substomachās quanti. n. inquit faciebat quæ dabātur. Opere preciiū esse dicebat eum qui disputaret in morē histrionum voce viribusq; magnum esse os tñ aperire non immodice: quod ij faciunt qui plurima loquūtur quidem: sed ea bene dicere nō possūt his qui bene dicerent locū minime relinquendū veluti præclaris opificibus ad dispiciēdum. Cōtra vero auditorem sic eis quæ dicūtur intētum esse oportere: vt non vacet illi ad notas faciēdas. Adulēscēti loquaciori aures inquit tuæ in linguā confluxere. Formoso cuidam dicenti nō videri sibi amaturū sapientem: nihil ait vobis formosis esset in felicius. Dicebat & philosophorū plurimos multis in rebus esse insipientes: in paruis fortuitisq; imperitos. Adijciebatq; Capheij illud: qui cū aīaduēteret quendam ex discipulis inflatum atq; turgidū percutiens dixit: non si magnus fueris: bonus eris: sed si bonus magnus. Adulēscēte quodam audacius loquēte: dicere inquit nō possum adulēscens quæ occurrunt mihi. Rhodio cuidam formoso atq; diuiti: alias vero nihil idoneo cū vellet apperire ad philosophiam aditum primo quidē super gradus concisos sedere illū fecit: vt chlamidem scēdaret: postmodū vero in paupēꝝ locum introduxit vt inter pannos eorū versaretur: postremo recessit adulēscens: Nihil fastu esse indecentiꝝ dicebat: idq; cum in cæteris: tum in iuuenibus maxime. Monebat nō circa voces & vocabula memoriā sed circa intelligētiam mentē exercere oportere. Vt ne veluti lixaturam quandā assumamus. Cōuenire maxime iuuenibus dicebat in oībus vtī summa honestate: habitu: incessu: amictu: habebatq; semper in ore Euripidis de napeo versus q; opes quidem illi fuerint: sed opibꝝ elatus non incesserit: neq; plus fastus habuerit q̄ egens vir. Dicebat ad perceptionem disciplinæ nihil esse alieniꝝ poetica nulliusq; nos rei maiorem inopiā perpeti q̄ temporis. Interrogatus quis esset amicꝝ: alter inqt ego. Seruum in furto vi aiunt deprehēsum verberabat: cūq; ille diceret: fatale mihi erat furari & cædi inquit: Pulchritudinē dixit vocis florem esse. alij vero pulchritudinis vocē. Cum familiarīū cuiusdam paruulū liuētem aspexit: video inqt ad illum tui furoris vestigia. Cuidam vnguētis delibuto quis ait mulierem olet? Dionysio cuidā querēti cur se solum non corrigeret: quia inquit tibi minus credo. Inepta plurima loquenti adulēscētulo idcirco inquit aures habemus duas & os vnum vt plura audiamus: loquamur pauca. In conuiuio tacitus sedebat: percontātī causam: nūtiā inquit regi adesse quendam qui tacere sciat. Qui autē interrogabant legati a Ptolemæo aduenerant: & discere cupiebāt quid de illo regi nūciarent. Interrogatus quonam eēt animo aduersus maledicta: dixit veluti legatus absq; respōso remittat. Refert Apollonius tyrius q; cū Crates eū per palliū a stilpōne retraheret: dixerit o Crates aptissima philosophorū captura est quæ fit per aures: persuadens igit trahe: quod si per vim egeris: corpus quidem

apud te sed animus apud stilponem erit. Versatum illum & cum diodoro Hippobolus auctor est: penes quē & dialecticā studuit. Iam vero p̄ficiens atq; p̄uectus Polemonis frequēbat auditorium calcandi fastus cā. Deniq; illum dixisse ferunt. Non latet nos Zeno te per orti ianuas irripere furariq; dogmata. eaq; phoenicū tibi more circundare. Fert̄ cum dialecticus sibi septē species dialectices *ὑπερισπαστικῆς*. in sermone demonstrasset: interrogasse quidnam sibi mercedis dari vellet: poscentiq; centū ducentū dedisse: tanto discendi amore tenebat̄. Aiunt illum primum *καρῆκον*. i. officium vocasse librumq; de illo scripsisse. Hesiodi itē versus mutare solitum in hanc sniam. Optimus ille q̄dem qui paret rite docenti. Clarus & ille q̄dem est qui ipse cuncta dinoscit: Præstantiorem. n. eum esse qui bene q̄d dicitur audire possit atq; eo vti: q̄q; per seipsū oīa assequitur: huic. n. solam adesse intelligentiam: qui vero obtemperet inesse præterea & actum: Rogatus cur seuerus cum esset: in conuiuio tñ hilaresceret: & lupini ait cum sint amari. perfusi tñ aqua adulescūt. Porro Hecaton scribit in. ij. chriax eiusmodi consortia non libenter admittere solitum: ac dicere melius eē pedibus q̄ lingua labi: bene paulatim fieri non tñ pagē esse. hoc alij Socratis dicunt. Erat aut̄ patientissimus & simplicissimū victus: crudisq; tñ cibis utebatur & tenui pallio: ita vt de illo diceret̄: q̄ eum neq; sæua hiems: nec gelidus imber: non dura vis morbi domuerit: neq; torridus sol. non vt his quę vulgo placent raperet̄ sed studijs altis quibus solis intentus vigilaret die noctuq;. Comici tñ imprudens hunc dum vituperāte laudant. Namq; Philemon sic comœdia philosophis ait panis caricæ obsonio: & potui aqua philosophiæ nouum hoc inuexit genus: Esuriem docet & discipulos capit. Alij Posidippū putant. Iam vero ferme & in puerbium transijt: dicebatur deniq; in ipso philosopho continentior: zenone: Sed & posidippus in translatis itaq; diebus decem Zenone continentius. Re. n. vera oēs transcēdebat ea spē & honestate magna q; scēlitate. Quippe nonagesimo octauo ætatis suæ anno vita excessit incolumis atq; integer ac sine morbo. Perseus aut̄ in scholis moralibus septuaginta duorū annorū migrasse tradit ex vita. Athenas quippe concessisse ætatis anno. xxii. Quinquaginta vero & octo annos scholę præfuisse Appollonius auctor est. Sic aut̄ obiit. Cum abijret e schola offendit digitumq; perfregit. Manu vero terram feriēs dixit illud ex niobe venio: quid me vocas: cōtinuo q; se strangulans interiit. Athenienses aut̄ illum in ceramico sepelierūt decretisq; vt prædiximus honorauerunt: virtutis illi testimonium reddentes. Diximus quemadmodū mortuus est Zeno: & nos in pаметro hoc modo:

Citticus hic patriæ Zeno gratus adiuit olimpum:

Non ope fessa sua pelion ossa tulit:

Herculis & numerum certamina dura subiuit:

In cælum inuenit dulce modestus iter.

¶ Et Antipatrus sidonius sic fecit.

Citticus extinctus Zeno: longā ætate solutum

Fama refert: alij sed periisse fame.

Aliter q; terram feriens: quid me petis? vltro

Vado ego: sunt hæc de funere nota suo:

¶ Zenodotus stoicus zenonis discipulus aliud sic fecit:

Tu zeno diuitijs voluisti viuere spretis:

Quod tibi sat essent tempora crura gerens.

Pugnasti ingenio: inuenisti mascula verba:

Et tibi libertas dulcis amica fuit.

Si phœnix patria est cadmo quo gr̃acia seruat.

Scripturam tabulam: quæso quid inuidiæ?

Communiter autem de oibus stoicis Athenæus epigrammatum scriptor sic dixit.

Stoicidæ menti solum æui fertis honestum.

O q̃ dogma bonum vestra tabella tenet.

Hoc etenim solum vita est seruata virorum.

Mœnia & hostili ruta fuere manu.

Meta viris alijs dulcis sit passio carnis

Vna viris dixit filia inmemosines.

Refert demetrius magnæsius in æquiucis Mnaseã huius patrẽ sepe quippe mercato-
rem athenas aduentantẽ cõplures socraticos libros zenonis adhuc puero inde aduexis-
se. Iãq; tunc in p̃ia philosophiæ desiderio flagrantẽ athenas prerexisse: Cratq; cõgres-
sum esse. Videſ aut inquit & ipse circa negationes errantiũ finẽ statuisse. Sed & p cap-
parim fert deierasse sicuti & Socrates p canem. Quidam tñ ex qbus est Cassius sce-
ptius in plurimis zenonẽ accusant. Primo qdem cur disciplinas liberales inutiles denũ-
ciet in principio suæ reipu. Secũdo cur inimicos & hostes & seruos & alienos sibi inui-
cem dicat oēs qui pbitati nõ studeant & pntes filioꝝ & fratres fratrũ & ppinquos p
pinquos. Rursusq; in repu. cõmendat ciues & amicos & ppinquos ac liberos solos es-
se q sint studiosi. Stoicis itaq; parentes ac liberi inimici sunt: nõ. n. sunt sapientes: vxo
resq; cões itidem in repu. statuatur: ac fm ducentos neq; sacra neq; iudicia neq; gymnasia
in vrbibus cõstrui permittat; atq; ita de moneta scribat. Numũ vero neq; cõmutandi
gratia neq; peregrinationis cã parari arbitrandũ est: eandemq; vestem viros ac mulie-
res indui p̃cipiat nullamq; corporis nudare partẽ: Porro hanc eius esse r̃epu. & Chry-
sippus in libro de repu. scribit. de amatorijs itẽ differuit in principio libri q; inscribitur
ars amatoria. Similia idẽtĩdẽ scribit in diatribis: Huiusmodi quædã sunt apud Cas-
sium: itemq; apud Hesiodum rhetorẽ pergamenũ qui ẽt abscissa ex libris quẽ male sen-
tirent ac dicerẽt stoici tradit ab Athenodoro stoico custode bibliotecæ pergamenæ: de
inde re inserta esse deprehenso ac picitante Athenodoro. hæcenus de his Fuerunt autẽ
octo zenones. Primus eleates de quo dicemus. Secũdus hic ipse. Tertius rhodius qui
locoꝝ scripsit historiã. Quartus historicus qui Pyrrhi in italia gesta cõscripsit: epitomẽq;
romanaz & carthaginensium regz: Quintus Chrysippi discipulus: q; liberos qui
dem scripsit ppaucos: sed cõplures discipulos reliq;. Sextus medicus herophileus in-
telligentiæ acuminæ potius q; scriptura mirabilis. Septimus grãmaticus cuius iter cæ-
tera ẽt epigrãmata ferũtur. Octauus sidonius genere philosophus epicureus sensu &
elocutione clarus atq; aptus. zenonis vero discipuli fuere q; plures: hi tñ nobiliores Per-
seus Demetrii filius citticus. Hunc alij qdem necessarium: alij vero famulũ illius tra-
dunt: vnũq; exis q; ad scribendos libros missi sibi ad Antigono fuerat: cuius & filij al-
cyonei nutritior fuerit. Eius igitẽ experimentũ cum aliqñ capere Antigonus vellet: falso
sibi nunciari fecit p̃dia sua ab hostibus fuisse direpta: & cũ tristior effectus eẽt: vides in-
qt diuitias nõ eẽ idifferẽtes. Ferũt ei ista volũina. De regno laconica respu. de nuptijs
de impietate Thyestes: de amoribus. Exhortatorij $\lambda\iota\alpha\tau\pi\beta\omega\tilde{\nu}\chi\pi\epsilon\iota\omega\tilde{\nu}$. iiii. Cõmentaria
in platonis leges. vij. Aristo multitudines chiũsq; $\alpha\lambda\iota\alpha\phi\omicron\rho\iota\tau\alpha\tilde{\nu}$ indifferentiã inuexit. Heri-
lus calcedonius qui finẽ dixit esse sciam Dionysius q; inuoluptatẽ transtulit: Nã ob ve-
hementẽ lippitudinẽ piguit iã dolorẽ dicere indifferẽtẽ: Fuit autẽ Heracleotes. phacr⁹
bosphoranus. Cleãthes phanij filius asius q; illi i scholẽ successit regimine. Hũc ille ce-
reis duriorib⁹ tabulis cõparare solebat. q; nix qdẽ & cũ difficultate scribunt: sed quẽ in

scripta fuerint seruant diutius. Porro sphaerus post zenonis mortem Cleanthis item auditor fuit: dicemusq; de illo cū ad Cleanthē venerimus. Erant autē & isti discipuli zenonis: vt Hippobotus ait: Athenodorus solēsis Philonides thebanus Calippus corinthius Possidonius alexādrinus zeno sidonius. Cōiter vero de dogmatib⁹ stoicis oibus in zenonis vita mihi dicēdum putauī: q; is eius secte auctor fuerit. Sunt qdem eius & quos p̄diximus liberi in qb⁹ ita locut⁹ est vt stoicorū nemo. Porro dogmata siue decreta sunt ista cōiter. Dicemus autē summam vt in alijs cōsueuimus facere: Triptitam esse dicunt philosophiā rōnem: aliam qppe physicē: ethicē aliā: tertiam logicen dici. Sic autē primus diuisit zeno citticus in libro de oratiōe. Chrysippusq; in p° de oratione: atq; in p° physicorū: Appollodorus item ephilus in p° introductiōum ad dogmata. Eudroniusq; in morali institutione. Diogenesq; babylonius possidonius. Has vero ptes Appollodorus qdem locos vocat: Chrysippus vero atq; Eudronius species: alij genera. Enimvero philosophiā animātī similem dicūt: ossib⁹ ac neruis logicē: carnib⁹ ethicē: animā physicen assimilātes: Siue rursus ouo: esse qppe ouisuperticiem logicen: sequetiā ethicen: intima & penitus abstrusa physicen: seu agro frugifero: qppe circuncētam sepē logicem: fructū ethicen: humū siue arbores physicen. Siue ciuitati muris optimis septā rationabiliterq; administratā: Neutrā vero partem p̄ferri alteri: sicut qdam eorū mixtas arbitrant: easq; confuse ac permixte tradūt. Alij vero logicen primā: secundā physicen: terciā ethicen statuunt. Ex qbus ē Zeno in libro de rōne & chrysippus & archidemus & eudronius. Ptolemacēsis vero Diogenes ab ethicis inchoat. Appollodorus autē ethicā secundo ī loco cōstituit. Porro Panætius & Possidonius a physicis initia sumunt: vt phanius inqt possidonij necessariū in principio possidonij q de scholis inscribit. Ceterū cleāthes sex philosophiā ptes ait: dialecticā: oratoriam moralem: ciuile: naturalem theologicā. Alij has partis non rōnis verū philosophiē ipsius tradunt: vt zeno tarsensis. At logicā partem in binas disciplinas diuidi pleriq; autumant: rhetoricā atq; dialecticā. Quidā vero & indidiffinitam spēm quā de regulis est atq; iudicijs. Alij diffinitā ipsam diuidunt. nā de regulis atq; iudicijs partē assument ad inueniendā veritatem. in ipsa. n. phantasiarū differentias dirigunt. Eandē itidē diffinitiuā ad agnitiōē veritatis qppe per notiores res accipiunt. Porro rhetoricenq; ars ē bene dicendi circa oratiōem ad persuadendū idoneā. Dialecticā vero recte differendi sciām circa oratiōē quā in interrogatiōe & responsiōe consistit. versari dicūt. Quocirca ipsam ita diffiniunt sciām veri falsiq; & neutrius: ac rhetoricē qdem ipsam tripartitam esse dicunt: aliam qppe deliberatiuā: aliam iudicialē: tertiam demonstratiuā. Diuidi autē in inuentionē & elocutionē dispositionem & actionē: Orationem autē rhetoricam in exordiū & narrationē & cōfutationem & epilogum. Ceterū dialecticam diuidi in figuram eorū quē significant: & vocis locū: & locū qdem eorū qui significant diuidi in figuram eorū quāq; fingunt atq; eis subsistunt: & ijs enūciationibus atq; ex se perfectis & p̄dicamentis & similibus rectisq; atq; supinis generib⁹ atq; spēbus: similiter & ex orationibus ex modis atq; syllogismis. ex eis itē quā prāter vocē & res sunt sophismatibus: vt sunt sermones falsi atq; veri & negantes socratici & his similes deficientes & ambigui & concludentes & obscuri cornuti & vtides nihil īportantes metentes. Esse autē dialecticā locum p̄prium quē p̄diximus de voce ipsa: in quo ostendit littera vox & quādā orationis ptes: ac de solēcismo & barbarismo & poematibus & amphibolijs: & de canora voce & de musica & de terminis fm quosdam diuisionibusq; & dictiōibus. Aut aut vtilissimam esse: syllogismorū intelligentiam ac subtilitatem: qppe demonstratiuum ostendere: idq; multū ad emendationem dogmatū cōferre: ordinemq; & memoriā

doctum assumptum iudicare: esse autem hanc orationem & ad cogendum & ad conclu-
dendum idoneam: porro syllogismum orationem rationem ex his constare demon-
strationem orationem esse per ea quae magis comprehendunt id quod minus comprehenditur
de omnibus colligentem: phantasia vero impressam in animo nonis figuram proprie translativam
figuris quae in cetera per anulum fiunt. Verum phantasia aliam esse comprehendere: aliam vero com-
prehendere non posse: comprehendere quidem eam quam res esse iudicium dicunt: quae fiat ab
existente secundum ipsum existens insignita atque impressam altius: non comprehendere vero eam quae
aut non ab existente aut ab existente quidem non autem secundum ipsum existens perficiatur. Ipsam vero dia-
lecticam esse necessariam: virtutemque in specie virtutes continentem ἀπροπτοσίαν: sciam. scilicet
qua docemur quoniam consentire oporteat: & quoniam retinere consensum. Porro ἀνεικα όητα,
validam orationem ad id quod decet: ne in pertinenti argumento cedamus itidem νελεγειαν,
quam dicunt vim esse orationis ne ab ipsa in contrarium abducamur. quam autem appellat.
ἀναταόητα, habitum esse aduersus futile argumentum: intellectum ad rectam rationem
referentem: Ipsamque scientiam dicunt aut certam comprehensionem siue habitum in intel-
lectum susceptione nihil a ratione deuiantem. Ceterum absque dialectica speculatione sapien-
tem in oratione sine lapsu non futurum. Quippe ex illa dinosci verum atque falsum probabileque
& quod ambigue dicatur intelligi. Ea remora fas non esse rite interrogare atque respondere:
sed pertingere eam quae in negationibus est temeritatem: ad ea est quae fiunt adeo ut in absur-
ditatem ac vanitatem vertantur qui phantasias minime exercitas habent: Neque aliter acu-
tum & ingeniosum cautumque omnino in dicendo & fore & visum iri sapientem. Eiusdem. n. ef-
se recte & loqui recteque cogitare: eiusdemque ad ea quae proponant differere. & ad ea quae in-
terrogant respondere: quae sint omnia viri dialecticae praecepta. Haec igitur in eis quae ratione colli-
guntur summam illis visa sunt: atque ut et particularia non omittamus: & ista quae secundum il-
los ad institutionis artem tendunt adiciamus: quae ipsa ad verbum diocles magnesius in
excursione philosophorum ponit dicens ita. Placet stoicis orationem de intellectu ac sensu
praeposere in ordine velut iudicium quoddam: quo res veritas noscitur secundum genus phanta-
sia est: & secundum quod oratio de consensione & comprehensione & intelligentia praecedens:
Cetera non absque phantasia constat: ea quippe praecedunt. Deinde mens cuius officium sit
enunciare quod a phantasia patitur exprimit verbo. Differt autem phantasia a phantasma-
te. phantasma. n. visum animi est cuiusmodi in somniis fit: phantasia vero est forma in
animo impressio. id est imitatio: sicut Crisippus in. xii. commendat. neque. n. suscipiendum est for-
mationem homini esse veluti sigilli formam. Nam possibile non est figuras plurimas eodem
in loco simul fieri. Intelligitur autem phantasia ea esse quae ab existente secundum existens impres-
sa formata atque insignita est: qualis perfecto non fieret a non existente. Enimvero phantasia-
rum iuxta illos aliae sensibiles sunt: aliae non. Sensibiles quidem quae per sensus siue sen-
sum accipiuntur: Non sensibiles autem illae sunt quae percipiuntur animo veluti incorporeorum
res & eorum quae ratione tantum accipiuntur. Porro sensibiles ab his quae existunt cum cessio-
ne & consensione fiunt. Sunt autem phantasiae et euidetiae quae ab existentibus rebus quo-
modo libet fiunt. Praeterea phantasiae aliae sunt rationales: aliae irrationales: rationales quae-
dem rationalium animalium: irrationales irrationalium sunt. Rationales igitur intelli-
gentiae sunt irrationales nomen hactenus non habent. Et aliae quidem artificiales sunt:
aliae autem in artem non cadunt: aliter quidem ab artifice spectatur imago: aliter ab artis im-
perito. At vero sensus secundum stoicos dicitur spiritus a principali ad sensum pertingens & quae
per illos fit comprehensio: sensumque ipsorum opificum: secundum quod plerique fiunt debiles.
Actioque ipsa sensus appellatur. Ceterum comprehensio secundum illos fit sensu quidem ut al-
bi & nigri lenis & asperi. Ratione vero eorum quae ex demonstratione colliguntur: pu-

ta deos esse: eosq; humanis rebus providere: Nam quæ intelliguntur partim per incidentiam: partim per similitudinem. alia per rationem: alia per compositionem: quædam per cōtrarietatem intellecta & aīaduersa sunt: Per incidentiam quidem sensibilia intellecta sunt: per similitudinem vero quæ ab adiacente aliqua re: vt socrates ex imagine: per rationem aut ex incremento qdem vt titius ac cyclops: ex detrimēto at vt pygma⁹. Sed ad cētrū terræ ex pportione intellectum ē a minoribus orbibus. Per trāslationem vero vt ī pectore oculi: per cōpositionem aut hippocentaurus intelligit: & per aduersationem mors. Nōnulla item per transitionem intelligunt: vt quæ dicta sunt & locus. Naturaliter aut iustum quidpiam & bonum noscit: & per priuationē vt mācus. Hæc sunt quæ illi de phantasia & sensu & intelligentia tradunt decreta. Astruūt veritatis esse iudicium cōprehensibilem phantasiam: eam. s. quæ ab existente proficiscitur: vt Crysiippus in. xij. phisicorū tradit: & Antipater & Appollodorus. Nā boeth⁹ qdam complura iudicia reliquit mentem sensum appetitionem & sciētiam. Sed enim Chrysiippus ab illo dissenties in primo de oratione iudicium dicit esse sensum & anticipationem. Est aut anticipatio naturalis intelligentia earū rerum quæ vniuersaliter sūt. Alij vero qdam ex antiquioribus stoicis rectam rationem iudicium tradūt: vt Possidonius ait in libro de iudicio. Verū. n. dialecticæ speculationis concorditer videtur plurimis incipiēda a vocis loco disputatio. Est aut vox aer ictus siue auditus sensibile proprium vt ait Diogenes babylonius in arte quam de voce scripsit. Animalis qdem vox: est aer ex impetu percussus: hominis aut vox est articulata vox: & quæ ex mente proficiscit. vt ait Diogenes: quæ a. xiiij. ætatis anno consumatur. Sed & corpus est vox fm stoicos. vt ait Archademus in libro de voce: & diogenes & antipater & chrysiippus in. ij. naturalium. Omne. n. quod facit aliquid corpus est: facit aut vox quæ a loquentibus ad auditores pertēdit. Dictio aut fm stoicos vt diogenes ait: vox litterata est vt dies est. Oratio aut vox significatiua quæ ex mente proficiscitur. Loquutio est dictio expressa iuxta gentium varietatem: vt græce. ημερα. latine dies. Dictionis vero elementa: xxiiij. litteræ sunt apud græcos. Dicitur aut littera tripliciter elemētum scilicet figura & nomen: puta. a. Porro quinque sunt vocalia elementa. s. a. e. i. o. u. Mutæ sex. b. c. d. g. p. t. Differt aut vox a dictione. Nam vox quidem & sonus est: fit. n. dictio nihil significans: vt blytiri: non sic aut oratio. Differunt item dicere ac pronunciare. Nam pferuntur voces: dicuntur aut res quæ dici possunt. Orationis vero quinque sunt partes: vt ait Diogenes in libro de voce. Chrysiippusq; nomen appellatio: verbum: cōiunctio: articulus. Antipater medium adiecit in libris de dictione & de his quæ dicuntur. Est aut appellatio fm Diogenem pars orationis significās communem qualitatem: vt puta homo equus: Nomen vero est pars orationis significans propriam qualitatem vt puta diogenes socrates: Verbum est pars orationis significans incompositum prædicatum vt Diogenes: vel sicut quidam volunt elementum orationis sine casu significans aliquid constructum de aliquo vel aliquibus vt lego scribo. Coniunctio autem pars orationis est sine casu connectens orationis partes. Porro articulus elementum est orationis casuale distinguens nominum genera & numeros: vt hic homo hæc arbores. Virtutes orationis quinque sunt græcitas: euidentia: breuitas: decentia: compositio. Est igitur græcitas recta fm artem locutio vulgarem consuetudinem penitus repudiāns. Euidentia est dictio nota mentis interpres qua id quod intelligimus aperte loquimur. Breuitas est dictio ipsa rātum quæ sunt necessaria continens ad significationem rei quā molimur. Decentia dictio est cuiq; rei proprie accomodata. Cōpositio dictio est qua rusticitas dicendo deuītatur. Porro ex vitijs barbarismus dictio est præter consuetudinē

felicitium græcorum. Solocissimus autem est oratio incongrue cōstructa. Poema item
 est ut ait Possidonius in ea introductione quam de dictione scripsit dictio numero-
 sa seu metrica siue aptissime iuncta atq; operosa orationis speciem excedens: ut maxi-
 ma tellus & Iouis æther. Poësis autē significatiuum est poema diuinarū humanarū-
 q; regū imitationem complectens. Diffinitio est ut ait Antipater in primo de diffinitio-
 nibus oratio per solutionem perficiendo enunciata: siue ut Chrysippus ait in libro de
 diffinitionibus assignatio. Descriptio autē oratio est figurate ad res inducens: siue diffi-
 nitio diffinitionis vim simplicius & liquidius exprimens. Genus est plurium ac manē-
 tium notionum cōceptio: ut cum dico animal: hoc. n. cuncta per species comprēdit
 animalia: Intelligentia ē phantasma mentis neq; aliquid existens neq; aliquid faciens: sed
 veluti aliquid existens & veluti aliquid faciens: ut puta cum cogitat equus etiam non
 præsens. Species ē quæ sub genere cōtinetur: sicuti sub animalis nomine continetur ho-
 mo. Est autē maxime generalis quæ cum sit genus: genus non habet. Est propria maxi-
 me quæ cum sit species non habet speciem: sicuti Socrates. Est autem generis diuisio
 scissio in continentes species: puta animalium sunt alia rationalia: alia irrationalia:
 Contraria diuisio est generis in speciem scissio per cōtrarium: velut per negationem: ut
 entium quædam sunt bona: quædam vero nō bona. Subdiuisio est diuisio sub diuisio-
 ne: ut illud existentium alia bona sunt alia non bona: eorum autē quæ bona nō sunt alia
 mala sunt: alia indifferētia. Partitio autem est generis in locos ordinatio: ut Crinis ait:
 puta bonorū alia quidem circa aīum: alia circa corpus sunt. Amphibologia dictio est
 duas aut plures res significans per orationem ac pprie & fm eandem cōsuetudinem:
 ut plura simul in eadē dictione capiant: veluti cum dicimus αὐλῆς τριῶς cecidit: signifi-
 catur. n. eadē voce nunc aliquid tale: aula ter cecidit: & nūc tale: tibicina cecidit: incer-
 tum. n. ē de muliere an de domo dicamus. *Dialectica* est ut ait Possidonius verorū fal-
 forumq; neutrorumq; sciētia. *Verſat* autē ipsa: ut Cryſippus ait circa significantia & si-
 gnificata. Hæc igit atq; hmoi stoici de speculatione vocis differunt. Porro in loco qui
 de rebus significatis est construit oratio de his quæ dici possunt & perfectis enunciatis
 ac syllogismis: itemq; de deficientibus & p̄dicamentis rectisq; ac supinis. Aiunt autē il-
 lud dici posse quod fm rationalem subsistat phantasiā. Eorū vero alia dicunt esse p-
 perfecta. alia deficientia: ac deficientia quidem sunt quæ imperfectam habēt enunciationē:
 ut cū dicimus scribit: querit enim quis. Perfecta vero sunt quæ plenam habēt enuncia-
 tionem: veluti cū dicimus. Socrates scribit. Itaq; deficientibus quidem prædicamenta:
 perfectis vero enūciata: syllogissimi: interrogatiōes responsionesq; applicant. Est autē
 prædicatū quod de aliquo enūciat aut res de aliquo aliquibusue cōposita: ut Appol-
 lodorus ait: siue dicēdum deficiens cōstructum recto casu ad enūciati generationem.
 Prædicatorū autē alia quidē sunt accidentia ut nauigare per scopulos: atq; alia quidem
 predicata recta sunt: alia supina: alia neutra. Recta quidem sunt quæ construunt cū
 aliquo ex casibus obliquis ad prædicati generationem: ut ē audit videt loquit. Supina
 vero sunt quæ cum particula passiua construuntur: ut est audior videor. Neutra sunt q̄
 neutro se habēt modo: ut est sapere ambulare. Reciproca in agendo & paciēdo vero
 sunt quæ in supinis supina nō sunt. Sūt autem actiōes cuiusmodi est tondetur se enim
 qui tōdetur complect. ē. Obliqui vero casus sunt genitiuus: datiuus: accusatiuus: ab-
 latiuus. Enūciatum vero id est quod aut verum aut falsum est: aut perfecta res negās
 quātum in seipsa: ut Cryſippus in dialecticis diffinitionibus dixit. Enūciatum est aut
 negans: aut affirmans quātum in se ipso puta dies est Plato ambulat. Appellatiuum
 autem ē græce ἀφωμ.α quod affirmet vel neget: nam q̄ dicit dies est: videtur affirmare

*Descriptio artis
Dialectica*

diem esse: si. n. dies sit verum est quod proponitur enunciatum: si vero non, falsum. Differt aut enunciatum & interrogatio & percontatio & imperatiuum & iurans & substantiuum & appellatiuum & enunciatio simile Enunciatum quippe est quod dicentes edicimus: id aut verum aut falsum est. Interrogatio res est perfecta quidem sicut enunciatio: sed quæ responsionem requirat: ut est an dies est: hoc neque verum neque falsum est. Itaque dum dicimus dies est enunciatio est: dum vero dicimus putas dies est: interrogatio. Percontatio vero res est ad quam signanter respondere non possumus: ita sicut in interrogatio ne: sed dicere in hoc loco habitat. Imperatiuum aut res est quam dicentes imperamus: ut est illud: ad inachi fluentia vade. Iurans est res quam si dicat quispiam perfecto, ut illud est apud Homerus. *ἄτρεϊδῃ κὺ δῖοι· ἔα γὰρ ἄνδρῶν ἄγασσιν ὧν.* Est aut simile pronuntiatio id quod enuncianti plationem habens ex quadam parte pleonasmos seu vitium extra genus enunciatorum cadit: ut illud: pulcherque thalamus quam priamidibus similis bubulcus. Est & ambigua res quedam ab enunciato differens: quam si dicat quispiam ambigat. Ergo ne simile aliquid est dolor atque vita. Neque enim veræ neque falsæ sunt interrogationes & percontationes & his similia. Cum pronunciata aut vera sint aut falsa. Enunciatorum alia simplicia sunt: alia non simplicia: ut ait Chrysippus & Archedemus & Athenodorus & Antipater & Crinis. Simplicia quidem sunt quæ constant ex enunciato non ambiguo: vel ex enunciatis: veluti dies est. Non simplicia aut sunt quæ constant ex enunciato ambiguo: vel ex enunciatis: ex enunciato quidem ambiguo veluti si dies est: ex enunciatis vero si dies est lux est. In simplicibus vero pronuntiatis est & enunciativum. & negatiuum: & priuatiuum: & predicatiuum & infinitum. In his aut quæ simplicia non sunt: est conexum & solutum & implicitum & disiectum & causale: & quod explicat id quod maius est: quodque id quod minus est: & pronuntiati: ut puta non dies est. Est aut huius species quæ super enunciatiua dicitur: ea vero est enunciatiui enunciatiuum ut non dies est: ponit aut dies est. Negatiuum vero est quod constat ex negatiua particula & predicato: ut puta nullus amat. Priuatiuum vero genus est ex priuante particula & enunciato consistens secundum vim: ut inhumanus est hic. Predicatiuum aut est quod constat ex recto casu & predicato: ut hic ambulat. Indisinitum est quod ex indisinita particula: siue ex indisinitis particulis constat: ut qui ambulat ille mouetur. Porro non simplicium enunciatorum coniunctum quidem est: ut Chrysippus in dialecticis & Diogenes in arte dialectica tradunt: quod constat per si coniunctionem coniunctiuam. Pollicetur aut ista coniunctio secundum sequi post primum: ut si dies est lux est. Adiunctum vero est ut Crinis ait in arte dialectica: enunciatum quod a coniunctione quam dependet incipiens a pronuntiato & in enunciatum desinens: puta quoniam dies est lux est. Spondet aut coniunctio ista secundum item sequi post primum: primum quod subsistere: Complexum vero enunciatum est quod complexiuis quibusdam coniunctionibus constat: ut & dies est & lux est. Disiectum aut est quod siue coniunctio disiecta disiungit: ut siue dies est siue nox est. Denunciat aut ista coniunctio alteri enunciatio falsum est. Causale aut est enunciatio quod per quæ connectitur: puta quia dies est lux est. Quasi. n. causa est secundum primum. Declarans aut magis quod dicitur enunciatum est quod construitur per eam coniunctionem quam magis declarat & media enunciatorum ponitur: ut magis dies est quam nox est. Declarans vero minus pronuntiatum est superiori contrarium: ut minus dies est quam nox est. Præterea enunciata illa secundum veritatem & mendacium sibi inuicem opposita sunt. quorum alter negatur ab altero: ut dies est: & dies non est. Coniunctum ergo verum est cuius oppositum principali intentioni dicentis resistit: puta si dies est lux est. Hoc verum est nam non lux quod dicitur oppositum desinenti repugnat ei quod dicitur dies est. Coniunctum aut falsum est cuius oppositum antecedenti non reluctatur: ut si dies est: Dion ambulat: nam non Dion ambulat non repugnat ei quod dicitur dies

est. Adiunctum autem verum est quod a vero inchoans in consequens definit: puta quoniam dies est: sol est supra terram. Falsum autem a falso incipit: aut non inconsequens definit: ut quoniam nox non est: Dion ambulat: si dicatur id de Die. Causale autem verum est quod a vero incipiens inconsequens definit: non tamen habet definiti initium consequens puta quia dies est lux est. Et, n. quod dicitur dies est. sequitur necessario lux est: sed quod dicimus lux est: non sequitur dies est. Causale vero falsum est quod siue a falso incipit: siue non inconsequens definit: aut habet initium definiti non respondens ut quia nox est Dion ambulat. Probabile pronunciatum est quod ad confirmationem inducit: ut si quod aliqua peperit: eius illa mater est. Est autem id falsum: neque enim auis ouis est mater. Præterea sunt alia possibiliter: alia impossibiliter: alia ite necessaria: alia non necessaria. Possibile quidem est quod probat verum esse his quæ sunt exterius non aduersantibus ne verum sit: ut viuit Diocles. Impossibile autem est quod verum esse probari non potest: ut terra volat. Necessarium est quod cum verum sit falsum esse non potest: siue potest quidem: sed quæ extrinsecus sunt falsum esse contradicunt: ut virtus utilis est. Non necessarium autem est quod & verum est: & falsum tamen esse potest: si exteriora non repugnent: ut ambulat Socrates Rationabile pronunciatum est: quod plures: ut verum sit occasionem habet: ut viuemus cras. Sunt item alia pronuntiatorum differentiæ: ipsorumque ex inuicem in falsa & conuersa incidet: de quibus latius dicemus: Oratio est: ut crinis ait quod constat ex maxima vel maximis: & assumptione & conclusionem. Est autem huiusmodi: si dies est: lux est: dies autem est: conclusio lux ergo est. Nam maxime est: si dies est lux est: dies autem est assumptio: conclusio lux ergo est. Modus autem est quasi orationibus figura huiusmodi: si primus & secundus: atqui primus est: est ergo secundus. Logotropos autem est quod ex utriusque componitur: ut si viuit Plato: spirat Plato: atqui primum est: ergo & secundum. Inuictum est autem id genus in plerisque verbis structuris necesse esset assumptionem longam conclusionemque dicere: sed tantummodo inferre: primum autem est: ergo & secundum Horatium vero alia quidem conclusionem admittunt: alia non recipiunt. Non recipiunt quibus oppositum conclusionis reluctatur maximæ connexioni: cuiusmodi est hoc. si dies est lux est: dies autem est: ambulat ergo Socrates. Quæ vero conclusionem admittunt partim quidem æquiuoce id genus conclusiue partim syllogistice. Syllogistice quidem sunt quæ siue absque demonstratione sunt: siue ad eas quæ sunt huiusmodi adducunt secundum aliquam vel aliquas positiones: sunt autem huiusmodi: si ambulat Dion: mouet ergo Dion. Conclusiue autem sunt specialiter quæ colligunt non syllogistice: ut falsum est: dies est & nox est dies autem est: non ergo nox est. Præter syllogismos autem sunt quæ probabiliter quidem syllogisticis adiacent: non autem concludunt: ut si equus est Dion: animal est Dion: non ergo animal est Dion. Orationum ite alia veræ sunt alie falsæ. Veræ quidem sunt quæ ex veris colligunt. ut si virtus predest. vitium nocet. Falsæ autem sunt quæ falsum aliquid in assumptionibus habent: siue non concludunt: ut si dies est lux est: dies autem est: viuit ergo Dion. Sunt quoque possibiles orationes & impossibiles: necessariaeque & non necessariae. Sunt et quæ per demonstrationem non egeant ἀποδείκτικα dicuntur. Alia quidem apud alios. Ceteræ apud Crisippum quinque ex quibus omnis oratio textitur: accipiunturque in concludentibus & syllogismis & in tropicis. Prima est huiusmodi in qua omnis oratio textitur: & exconiuncto antecedente a quo inchoat coniunctum quidpiam & definit inferre: ut si primus secundus: atqui primus: ergo secundus. Secunda est quæ per coniunctum & oppositum consequentis oppositam: habet antecedentis conclusionem ut si dies est: lux est: atqui nox est: non ergo dies est: Fit enim assumptio ex opposito consequenti. conclusioque ex opposito antecedenti. Tertia demonstratiua est quæ per negatam complexiorem & unum aliquid eorum quæ in complexione sunt: inferre oppositum reliqui: ut illud: non est mortuus Plato & viuit Plato: atqui

mortuus ē Plato: non ergo viuit Plato. Quarta est quæ per disiunctum & vnum corū quæ sunt in disiuncto oppositā: habet cōclusionem reliquā. vt siue primū siue sūm: atqui primū ē: non est ergo sūm. Quinta ē in qua oīs oratio cōstruitur ex disiuncto & vno opposito eorū quæ in distincto sunt: infertq; reliquum: vt siue dies ē siue nox est: non ē autem nox: dies ergo est. Nam in vero verū: sequitur sūm Stoicos vt dies est: lux ē. In falso falsum: vt nox est falso tenebræ sunt. & in falso verum: vt volare terram esse terram. Vero tamē falsum nō infertur. Nam dum dicimus esse terram: non sequitur: vt volet terra. Sunt item ambigua quædam orōnes obscuræ: ac latentes & foritæ & ceratides & vtides. Est autē obscura & inuoluta oratio huiusmodi. Nō duo quidem pauca sunt: nō etiam tria: non autem ista quidem: non autem & quatuor: atq; ita vsq; decem: duo autem pauca sunt: & decem igit. Si autem est oratio coniunctiua ex infinito: & finito constās assumptionem vero & conclusionem habens: vt si quis est hic: non est ille rhodius. Ac huiusmodi sunt in logicis stoici vt maxime asserant dialecticum solum esse sapientem. Omnis enim res per eam quæ in sermonibus est speculationē cerni quæq; ad naturā pertinet: & quæ ad mores logicæ egre adminiculo. Quid dicere oportet de rectitudine nominū: quo pacto statuerunt leges in operibus non possem dicere. Porro cū duæ sint consuetudines quæ virtuti subincidunt: alia qdem quid quodq; entū sit inspicit: alia vero quid vocet: atq; in hunc modū: de rationali philosophiæ pater differūt. Enimvero moralē philosophiæ partē in subiectos diuidunt locos: videlicet de appetitiōe: de bonis & malis: de perturbatiōibus: de virtute: de fine: deq; primā aestimatiōe: & de actibus: ac de officiis: de adhortatiōibus & hortatiōibus. In hunc autē modū subdistingūt. Chrysippus archedemus Zeno tarsensis Appollodorus Diogenes antipater & Possidonius. Nā Criticus Zeno & Cleantes: vt antiquiores simplicius ita tractarūt. At hi & rationalē naturalēq; philosophiæ partē diuiserūt. Primā autē hanc aiantis appetitiōē fuisse dicūt se ipsum tuēdi atq; seruādi: natura sibi ipsum ab initio ita cōciliatē: vt Chrysippus ait in p^o de finibus: primū p̄prium cuiq; aianti dicens sui ipsi⁹ fuisse cōmendatiōē huiusq; notionem. Neq; n. fas erat animal ipsum vel ab se alienū fieri: vel oīno id fieri: vel non sibi maxime p̄pinquū fieri. Restat vt dicamus hanc ip̄m sibi maxima cōcordia & caritate deuinxisse. Ita. n. & noxia p̄pellit: & quæ ad sui cōstantiam sunt vtilia suscipit. Quod autē dicūt quidā primā appetitiōem aiantibus ad voluptatē fieri falsum profecto ē. Accessiōē. n. dicūt si quid sit voluptatē esse: cū ipsam per se natura inq̄sierit & quæ cōmendatiōi suæ sunt accōmodata p̄cepit: quæadmodū exhilarescūt aīalia: virescūtq; arbores. Nihilq; aiunt differt natura in arboribus & aīalibus: qñ de illis absq; motu volūtatis: ac sensu disponit: & in nobis quædā eadē rōne fiunt. Cū vero ex sup̄fluo appetitiō aiantibus accesserit: qua vtētes peragant quæ sua sūt i eis qdē naturali cōstātia appetitiōē illā disponi. Ceterū cū rōnalibus p̄fectiore p̄cepto data sit ratio sūm eā viuere. s. recte fieri his quæ sūm naturā sunt: ea qppe artifex accidit moderatrixq; appetitiōis. Quocirca primus Zeno in libro de natura hoīs finem ait cōsentanee sūm naturā viuere. Id autē ē sūm virtutem viuere: ad eā quippe natura nos duci. Similiter & Cleāthes in libro de voluptate: & Possidonius & Hecato in libro de finibus. Rursus sūm virtutem viuere idem ē quod sūm peritiā eorū quæ secūdam naturā accidunt viuere: vt Chrysippus in primo de finibus ait. Partes enim naturæ vniuersi sunt naturæ nostræ. Idcirco finis efficitur consentanee secūdam naturā viuere secūdam suam omniūq; naturam: nihil eorū faciendo quæ a cōi lege prohibētur: quæ ē recta ratio in omnes perminēs: eademq; in Ioue hoc principe gubernationis omnium quæcumque sunt existente. Esse autem hoc ipsum fœlicis hominis virtutem & co-

piam: vitæ cum omnia geruntur fm concordiam cuiusq; genij pro voluntate gubernatiōis oīum. Diogenes igitur finē diffinite dixit rationi rite obtemperare in eis eligēdis quæ fm naturā sunt. Archedemus aut̃ nihil officiorū omittendo viuere. Naturā autē chrysippus quidē eā cui consentaneæ oporteat viuere: & cōem intelligit: & pprie hūanitatis. At vero Cleanthes cōem tm̃modo naturā suscipit: quā seq̃ oporteat non ēē particularē virtutemq; affectionē esse consentientē: & ipsā ppter seipsā esse virtutē: nō ob metum aliquem aut spē: aut aliquid eorū quæ sunt exterius: inq; ipsa cōstitutam ēē beatam vitā. Quippe cū sitaia insita ad cōsensionē totius vitæ. Perueriti aut̃ rationale aīal plerūq; exterioribus negocijs inductū: & quasi rationaliter persuasum: aliqñ autē ob præsentiū instructionē. Natura. n. occasiōes dat minime peruersas. Est autē virtus alia qdem cōiter oībus perfectio quædā veluti statua: alia inuisibilis veluti sanitas: & alia speculatiua vel intelligibilis. vt ē prudētia. Ait. n. Hecato in p^o de virtutib⁹ sciam qdem & speculatiuas quæ ex speculatiōibus constātiām habeāt: virtutes tueri: & prudētiām atq; iustitiā. Speculatione aut̃ vacātes eas quæ ita ferme per extēsiōē inspiciātur: vt illæ quæ ex speculatiōibus constāt: veluti sanitatē & robustitatē. Quippe & insipietiam q̃ ex in speculatiōis parte est seq̃ cōtingit: ac pferri sanitatē nō secus ac fornicis structuræ robur accedere: appellant̃ aut̃ ἀφωρητοι: quia cōsensiōes non habent sed accedūt: & circa ignauos sunt: vt sanitas & vires. Argumentū vero quod substantialis virtutis sit: ait Possidoni⁹ in p^o moralis orōnis q̃ in profectu fuerint Socrates Diogenes & Antisthenes. Esse aut̃ & vitium subsistēs: quia virtuti opponat̃. Docibile vero esse virtutē & Chrysippus in primo de fine dixit: & Cleātes & Possidonius in exhortatiōibus: & Hecato: q̃ aut̃ docibilis sit ex eo cōstat q̃ boni ex malis fiāt: Panætius quidē duas posuit virtutes contēplatiuam & actiua. Alij tres: rationalē: naturalem: & moralem. Quatuor Possidonius plures Cleātes Chrysipp⁹ & Antipater. Nēpe. n. Apolophanes vnā dicit virtutem prudētiām. Porro virtutū alias quidē primas: alias vero eis subiectas primas quidem: ac veluti princeps: prudētiām: fortitudinē: iusticiā: temperatiām: harū aut̃ in specie: magnanimitatem: continētiām: toleratiām: ingenium cōsiliū. Ac prudētiām quidem sciētiām esse bonorū: ac malorū: ac mediorum. Iusticiā vero sciētiām eorū quæ eligenda sunt: quæq; fugienda: quæq; sunt media. Cæteræ magnanimitatē sciētiām quæ habitū faciat celliorem oībus quæ contingere possint æqualiter bonorū: ac malorū. Continētiām vero affectionem inuiolabilē recte rationis: siue habitū voluptatibus insuperabilem. Porro toleratiām sciētiām siue habitum earū rerū qbus insistēdum sit: vel nō atq; mediarū. Ingenium aut̃ habitū celerem officij inuentorem. Cōsiliū vero sciam inspiciendi quæ nā & quo pacto gerētes vtiliter operemur: Cōsentaneū est aut̃ vitiorū quoq; alia prima: alia his esse subiecta: Puta imprudētiām: formidinē: iniusticiā: intēperantiā: incōtinentiamq; & hebetudinē & pessimū cōsiliū his esse subiecta: Esse aut̃ earū rerū ignoratiām vitium: quæq; sciētiā virtus sit. Bonū vero cōiter quidem id esse quod sit vtile: proprie vero siue idē: siue ab vtilitate nō alienū. Quocirca ipsam quoq; virtutem: & particeps ipsius bonū ita tripliciter dici: cuiusmodi sit bonum: ex quo cōtingit veluti virtutis actum. A quo aut̃ veluti studiosum virtutis participē. Aliter ita proprie diffiniūt bonum quod sit perfectū fm naturam ratioālis vel quasi rationalis. Huiusmodi vero esse virtutē: vt qui participēt sui actus virtutis ac ppos esse. Accessiōes vero ipsius gaudiū ēē & latitiā & similia. Eodē modo & ī malis aliud quidē esse imprudētiām: formidinē: iniustitiā & his similia: quæ autem participent viciosos ēē actus & malos hoīes: horū esse accessiōes mœrorē & angorē: & cætera in hūc modū. Præterea bona alia esse circa aīum: alia extrinsecus: alia neq; circa ani-

mum: neq; extra: & ea quidē quę sint circa aīum virtutes esse: virtutisq; actiones. Quę
 vero extrinsecus: sunt: nobilē habere p̄riam & amicū carę: atq; probū. Harūq; rerū co
 mitē fœlicitatem: quę vero neq; extrinsecus neq; in aīo sunt: quęq; ipsum sibi ipsi esse
 bonū ac fœlicē. Rursus aut̄ mala partim esse circa aīum: ipsa. s. vitia. actusq; vitiosos:
 partim extrinsecus: vt stultā habere patriā & stolidū amicū: & q̄ ista cōsequūtur infœli
 citatē: p̄tim neq; extrinsecus esse: neq; circa aīum. vt ip̄m sibi ipsi esse malū atq; infœlicē:
 Itēq; bona alia versari circa fines: & dici finalia: alia in effectū cōsistere: & dici efficiētia:
 alia utrūque simul eē: amicū quidem & quę ab ipso nobis pueniūt cōmoda efficiē
 tia esse bona. Porro cōfidentia & magnitudinē animi & libertatē & oblectationē & la
 ticiā & tranquillitatē omnēq; virtutis actum finis in pte esse: eūdē uero utrumq; simul
 esse. Nā ex eo quidē q̄ perficiunt fœlicitatē effectiua sunt bona: ex eo uero q̄ illā ueluti
 ptes ipsius implent ad finē p̄tinēt: Pari ratioe malorū quoq; alia esse finalia: alia effecti
 ua: alia in utrūq; modū se habentia. Inimicū nēpe & quę ab ipso exoriunt̄ incōmoda ef
 fectiua esse. Stupiditatē aut̄ & humilitatē & seruitutem & molestiā & mœrorē ac tri
 sticiā oēm q; actū malicię ad finē p̄tinere. Ea uero se utroq; mō habent. Nā & ex eo qd̄
 inferūt infœlicitatē effectiua sunt: & ex eo q̄ eā utpote ipsius partes implēt ad finē p̄ti
 nēt. Præterea bonorū animi alia hitus sunt: alia affectiōes: alia neutrū. Affectiōes qdē
 virtutes sunt: hitus at̄ studia. Porro actiōes neq; hitus neq; affectiōes sunt. Cōter aut̄
 bona sūt mixta: vt fœcūditas prolis & geta senectus. Simplex uero bonū est scia: ac sp̄
 quidē præsētia bona virtutes: nō semper aut̄. vt gaudiū deambulatio. Bonū aut̄ om̄e
 conducēs & oportunū & cōmodum & utile & aptū & pulchrū & iuuās & optabile &
 iustum esse. Conferēs quidē q̄ ea cōferat: qbus contingētibus emolumētum capim⁹:
 oportunū quod ea q̄ oportet cōtineat cōmodū quod ad id accōmodatum sit: vt exce
 dat emolumēto extrinsecus cōtracta cōmercia. Utile qd̄ vsū præstet utilitatis. Aptū
 uero quod laudabilē cōuenientiā operet̄. Pulchrū quod venustū: sui vsū prębeat. Iu
 uās quod tale sit: vt iuuare possit. Optabile quod eiusmōi: vt optione præposita meri
 tō id eligamus. Iustum uero quod iuri ac legi cōcordet: efficiatq; societates. Honestū au
 tē quod sit p̄fectū dicūt bonū quod oēs a natura quesitos habeat numeros: sitq; perfe
 cte moderatū. Et quattuor spēs tradūt: iusticiā: fortitudinē: tēperantiā: & sciām. Por
 ro his honestas actiōes cōsumari. Eadē itidē rōne turpe quod ē in spēs quattuor scindūt
 in iniusticiā formidinē intēperantiā & insipiētiā. Dicit aut̄ honestū vnice quidē quod pos
 sessores sui laudabiles facit: bonū dignū laude. aliter aut̄ bene & apte ad opus suū na
 tūm esse: aliter uero quod ornat cū dicimus solū sapiētem bonū: honestūq; esse. Dicūt
 aut̄ quod honestū sit id solū esse bonū: vt Hecato in primo de bonis ait: & Chrysipp⁹
 in libro de honesto. Id aut̄ esse virtutē & quod sit virtutis particeps cui equale illud est
 bonū omne qd̄ sit id honestūq; eē: honestūq; ac bonū tantūdem valere. Id aut̄ huic si
 mile est. Nā quia bonū ē honestū est: ē aut̄ honestum: bonū ergo ē: putant: & oīa bo
 na esse paria: bonūq; omne sūm opere esse appetendū: idq; nec augmētū suscipere nec
 detrimētū. Eorū aut̄ quę sunt aut̄ alia bona: mala alia: alia neutra: bōa quidē virtutes
 eē prudentiā iusticiā fortitudinē tēperantiā & cætera id genus: mala uero his opposita
 vitia imprudentiā iniusticiā & cætera. Neutra uero quę neq; prosunt: neq; obsūt: vt est
 vita: sanitas: pulchritudo: voluptas: robustitas: opes: gloria: nobilitas. & quę is oppo
 sita sūt: mors ægritudo: dolor: turpitudine: infirmitas: inopia: obscuritas: atq; ignobili
 tas & his similia: vt ait hecato in septimo de fine: & appollodor⁹ i ethice & Crylipp⁹.
 Non. n. eē ista bona: sed indifferētia per speciem pducta: sicut. n. caloris p̄priū ē calefa
 cere: nō refrigerare: ita & bōi p̄priū pdesse ē: & nō nocere. Nō aut̄ magis p̄sunt q̄ noce

ant opes atq; sanitas. Quo aut bene vti & male possumus: id bonum non est: diuitijs aut & sanitate bene & male vti possumus. Non est igitur bonum opulencia: & sanitas. Possidonius tamen ista quoque bona esse dixit. Sed neque voluptatem bonum dicunt & hecato in nomine de bonis: & Chrysippus in libris de voluptate. Esse. n. & fœdas voluptates: nihil vero fœdum esse bonum. Prodesse autem est mouere aut habere secundum virtutem. Contra vero nocere est mouere: aut habere secundum vitium. Duobus autem modis dici indifferentia. Vno quidem ea quæ neque ad felicitatem neque ad infelicitatem conferunt: ut sunt diuitiæ sanitas vires gloria & cætera id genus. Nam & sine his possibile est felicem esse: cum earum usus vel relictus felicitatis vel prauus infelicitatis auctor sit. Aliter autem dicuntur indifferentia quæ neque appetitum neque occasionem mouent: ut est vel pares in capite habere capillos: vel impares: vel extendere: vel contrahere digitum. Priora. n. quæ diximus indifferentia non ita se habent. Illa quippe & appetitum & occasionem mouent. Idcirco alia quidam ex eis eliguntur: cum cætera æqua ratione vel eligenda sint: vel fugienda. Porro indifferentium alia quidam producta sunt: quæ ὡρον ὑμενα dicunt. Alia abducta quæ ἀποῶρον ὑμενα vocant: producta quidam quæ habent existimationem: sequentia vero quæ existimatione careant. Existimationem vero alia quidam conferre aliquid ad cõsentaneam vitam: quæ circa omnem bonum est. Aliam vero mediã quandã vim aut usum conferre ad eam vitam quæ sit secundum naturam: cuiusmodi dicere possumus opes atq; sanitatem si quid afferant ad naturalem vitam. Aliam vero esse nunquam sapiẽtem. sed cauere. Cupiditati voluptatem contrariam dicunt quæ sit appetitio rationalis: quæadmodum igitur sub prioribus perturbatiõibus quædam adiunguntur: ira & sub primis affectiõibus. Namque voluntati adiungi beniuolentiam: placiditatem: lenitatem: dilectionem. Cautioni autem verecundiam: castitatem & cætera id genus. Gaudio iocunditatem læticiã æquanimitatem. Aiunt autem & sapiẽtem semper quietum esse: ac perturbationibus vacuum. Esse item & aliud sine passione malum. scilicet quod tantumdem valet: ac si dicatur durus & ad virtutis actiones immobilis. Fastu item vacare sapientem: quippe tantidem honorem & gloriam existimare quanti dedecus & ignominia esse: & perditum quolibet sine fastu. Quippe qui æque mouetur ad decus & ignominiam. Seueros item aiunt esse sapiẽtes omnes: quod neque ipsi loquantur ad voluptatem: neque ab alijs ad voluptatem dicta admittant: esse autem & alios seueros. qui ad rationem acrioris vini seueri dicantur: quo ad medicamentum potius quam ad proportionem utuntur. Sinceros item esse sapiẽtes obseruareque: & cauere sollicite ne quid de se melius quam sit commendare putemur fūco seu arte aliqua mala occultante: & bona quæ insunt apparere faciente: ac circuncidere vocis omnem fictionem: esse itemdem specie a negocijs remotos. Cauere. n. ne quid præter officium faciant: ac vinum quidam bibere: non autem inebriari. Nunquam item sanitate mentis excidere. Incidere tamen aliquando in phantasias monstruosas propter atrabilis redundantiã: siue ob delirationem non quidam deuiationem rationis: verum ex imbecillitate naturæ. Neque dolore capiendum sapientem quod is ægritudo sit animi ratione aduersante contractio: sic appollodorus ait in moralibus: diuinos quoque esse: quod in se ipsis quasi habeant deum. Malum vero & impium sine deo esse: quod duplici ratione accipitur: siue quod deo contrarius dicatur: siue quod aspernetur deum. Id tamen malis omnibus non cõuenire. Pios autem & religiosos esse sapiẽtes: peritos. n. esse diuini iuris omnes. Porro pietatem scientiam esse diuini cultus: dijs item eos sacrificia facturos castosque futuros. Quippe ea quæ in deos admittuntur peccata detestari: dijsque caros ac gratos fore: quod sanctique iusti que in rebus diuinis sint: solos vero sacerdos esse sapiẽtes: consulere quippe: ac decernere vero cum errore fuit: ut mutilare seipsum substantiamque projicere eadem ratione & de his quæ præter officium sunt. Præterea officiorum alia quidem semper efficienda sunt: alia vero non semper: & semper sane ut est interrogare atque respondere & ambulare: & eius generis omnia. Eadem & in

his quæ sunt præter officium ratio est. Est etiã in medijs officium: aliquod: vt est pueros obtẽperare pedagogis. Aiunt autẽ aiam octo in partes esse diuisam. Esse autẽ has illius partis quinque sensus vocalẽq; particulam & cogitabilem: quæ est ipsa mens & generandi vim. Enimvero ex falsis accedere mētis peruerfionem ex eaq; cõplures pullulare perturbatiões atq; incõstantiæ causas. Est autẽ fm Zenonem ipsa perturbatio irrationabilis: ac præter naturã animi motus siue appetitio abũdans. Porro perturbatio num supremaz: vt ait Hecato in secundo de perturbatiõib9: ac Zeno in eo quem scripsit itidẽ de perturbationibus libro quattuor esse genera: dolorem metũ concupiscẽtiam voluptatem. Putat autem perturbatiões: iudicia eẽ: vt Crysiippus in libro de perturbationibus ait Quippe auaritiã opinionem esse inherẽtem de pecunia q; honesta sit. ebrietatemq; itidẽ & intẽperantiã & cætera similia. Ac dolorem quidẽ irrationabilẽ animi cõtractionem esse. Eius autẽ species misericordiam: inuidiã: emulationem: zelotypiam: angorẽ: cõturbationem: tristitiã: mœrorẽ: confusionem. Misericordiã igitur egritudinem esse ex alterius miseria iniuriã laborãtis. Inuidiam vero dolorem esse in alienis bonis: æmulationẽ dolorem esse ex eo q; ali9 eo potiat quod quisq; cupierit. Zelotypiam ægritudinẽ esse ex eo venientem q; adsit alteri quod ipse quisq; habeat. Angorem vero ægritudinẽ esse premẽtem. Cõturbationem egritudinem esse angustãtem: difficultatemq; præstãtem. Tristitiã ægritudinem permanentẽ altius insitã animo atq; crescẽtem. Mœrorem ægritudinẽ laboriosam. Confusionẽ ægritudinem esse irrationabilem mordẽtem & præsentia conspici prohibẽtem. Timorem autẽ esse metũ impendentis mali. Porro ad timorẽ & ista referunt. metũ: pigritiam: pudorem terrorem tumultũ anxietatem. Esse autẽ metum timorẽ trepidationem faciẽtem. Pudorem metũ esse ignominia. Pigritiam metũ futuri laboris. Terrorem metum ex insuetæ rei imagine proficiscẽtẽ. Tumulum metũ esse cum adhæsione vocis. Cõcupiscẽtiam vero irrationabilem esse appetitũ cui & ista subincidunt. Indigẽtia odium contẽtio: ira: amor: iracundiã: ex candescẽtia. Est autẽ indigẽtia: cupiditas quædam cũ eo non potimur: qd cupimus ac veluti a re ipsa separata frustra vero ad illã nitens. Odiũ vero est cupiditas qua male cuidã optamus cũ pfectu aliquo & incremẽto. Cõtẽtio cupiditas quædã est ab electione pfecta. Ira libido puniendi eius ẽ qui laxisse videatur iniuria. Amor autẽ est cõcupiscẽtia quædã in præstãti ingenio viros nõ cadẽs: est. n. insidiatrix industrię & studij per apertã: ac se ingerentẽ pulchritudinẽ. Iracundiã est ira inueterata & plena odij vlciscendi tẽpus obseruãs: quod hisce verbis ostẽditur. Porro excãdescẽtia est ira nascens: & modico existens. Cæterę voluptas est irratiõabilis eius rei appetitus q; videatur expetẽda. Eius partes sunt delectatio: gaudiũ: in malis oblectatio: effusio. Est autẽ delectatio: voluptas: suauitate: auditus animũ deliniens. Insultatio autẽ voluptas in malis alienis. Oblectatio quædã est inductio animiq; inclinatio ad voluptatem emolliẽs. Effusio vero virtutis dissolutio est atq; remissio. Sicut autẽ in corpore sunt ægotatiões quædã veluti podagræ & articulorũ dolores: ita & in aĩo glorię appetitio imodica: & mulierositas & cætera eiusdẽ generis. Est autẽ ægotatio morb9 cũ imbecillitate. Morbus autẽ opinatio vehemẽs eius rei quæ videatur expetẽda: & sicut in corpore casu gignũtur ægritudines quas κατὰρροισιν καὶ διαρροιαῖς dicũt: putabilis & pituita: ita & in aĩo sunt quædã pcliuitates: vt inuidetiã: contẽtiones ac similia. Esse autẽ & bonas affectiões aiunt tres gaudiũ: cautionẽ: voluntatẽ: esse vero gaudiũ placidum & constãs contrariũ dolori: rationabilẽq; voluptatem. Cautionem vero malorũ declinationẽ cũ rōne timori contrariã quæ est declinatio sine rōne. Nã metuere existimationẽ probati vicissitudinẽ quacumq; statuerit peritus reg: vt verbi gratia com-

mutare cū ordeo triticū: esse igit̃ pducta quæ & existimationē habēt: ut in eis qdem
quæ ad aīum p̃tinet̃ īgeniū: artē: p̃fectum & his similia. In corporalib⁹ aut̃ uitā: sanita
tē: robur: bonā habitudinē: integritatem: pulchritudinē. In eis uero quæ sūt exterius
diuitias: gloriā: nobilitatē & his similia. Cōtra aut̃ superiorib⁹ ī his quidē quæ ad aīum
pertinet̃ obtusionem hebetudinē inertīā & his similia. Porro in corporalib⁹ mortē:
morbum: imbecillitatem: malā habitudinē. debilitatem: turpitudinē & his similia.
In exterioribus aut̃ paupertatem: obscuritatem: ignobilitatem & cetera ī hūc modū.
Neq; uero pducta sunt: neq; nō producta: quæ neutro se habēt modo. Præterea pro
ductorum alia qdē p̃ se ipsa pducta sunt: alia uero propter alia: alia & propter se ipsa:
& p̃pter alia: per se ipsa qdem: ut ingeniū: p̃fectus & similia: per alia uero ut diuitiæ:
nobilitas & cetera id genus: ob se ipsa uero & alia: ut ualentia uiuacitas sensuū incolu
mitas: per se ipsa quidē quia per naturā sunt: per alia uero quia nō modico usui sunt: eo
dem se mō habet abductū contraria ratioe. Officiū aut̃ id esse dicūt: quod cur factū
sit p̃babilis ratio reddi pōt: pertingere aut̃ id ad arbores etiam & aīantes. Notari nāq;
& in his officia. Categr̃ & a Zenone primo τοκαδικον ita appellatum officiū ex eo
q; per quosdā ueniat appellatiōe sumpta esse autē id actionē quādā naturalibus ap
paratibus propriam. Nā ex his quæ sūt appetitum gerūtur: alia quidē esse officia: alia
præter officium. Ea uero officia intelligenda quæ ratio faciēda suaserit: ut parentes ho
norate: fratresq; ac patriā tueri: amicos parare: illisq; adesse. Præter officiū sunt quæ ra
tio fugiēda suggererit: ut est parētes negligere: fratrum omittere curā: amicis nō consen
tire: patriāq; aspernari: & cetera in hunc modū: quæq; aut̃ ratio fieri: neq; vetat: ea neq;
officiū esse neq; præter officiū: ut est festuca tollere: tenere stilū: vrceum & cetera id ge
nus. Atq; Alia quidē officia esse absq; errore: alia cū errore. Sine errore quidē ut se sen
susq; tueri: & similia. Quæ de sacrificijs: tempore instructiōibus: Instructiōibusq; cæ
teris quæ sunt dijs gratissima. Colēdos itē parentes ac fratres post deos monēt: aiunt
aut̃ affectū & indulgētiā in filios ipsos esse naturalē malisq; inesse negāt. Peccata itē pa
ria existimant: ut chrysippus ait in quarto naturalium quæstionū per seipsum & zeno. Nā
si verū uero maius nō ē: nec falsum falso maius erit: ita nec fraus fraude nec peccato pec
catū: Nā & q centū stadijs abest a canopo & qui vno: æque in canopo nō sunt. Itaq; &
qui minus peccat & q amplius: eque in recto opere nō sunt. Heraclides tñ tarsensis an
tipatri tarsensis necessarius: atq; athenodorus imparia peccata dicūt. Accessus itē sa
pientē ad rep. nisi quid īpediat: ut chrysippus in p° de vitis ait. nāq; & vitia ppulsatur
& ad uirtutē excitatur ciues suos. Vxorem itē ductur procreādorū liberorū cā: ut ze
no ait in rep. Sapientē præterea nō opinatur. i. mēdacio nō accessur neq; assensur cui
q; cynicāq; sectam amplexur: esse. n. illam validā ac celerē ad uirtutē uiam: ut appol
lodorus in moralibus fatef. Gustatur insup humanas carnes si ita casu obuenerit: So
lūq; sapientē eē liberorū malos aut̃ suos: eē. n. libertatē p̃tatem operādī qua stulti & ma
li oīno careāt: eē aut̃ & seruitutē aliā quæ in subiectiōe cōsistat: & tertiā q in cōditiōe ac
subiectiōe sit: cui opponit̃ dñatio & ipsa mala. Nō mō aut̃ liberos esse sapiētes verū & re
ges. Cū sit regnū imperiū nemini obnoxiiū: qd de sapientibus solis asserit: ut chrysip
pus ait in libro q; zeno pprie sit usus noībus. Statuere. n. ait oportere p̃cipē de bonis
ac malis: hæc aut̃ malorū scire neminē. Siler ad m̃gratus & iudicia & oratoriā solos il
los idoneos: neminēq; malorū. Esse itidē & ī peccātes q ī peccata incidere nō possint: es
seq; inocuos: nā neq; alij s nocere neq; sibi: misericordēsq; nō eē: neq; ueniā alicui habere
neq; n. p̃uaricatos cōstitutos a lege cruciatus: nam cedere misericordiāq; & mansue
tudo ipsa nulla inest anime aduersus cruciatus simulatiōe benignitatis: neq; illos arbi

trari duriores. Sapientē nihil eorū admirari quæ videantur mirabilia & insperata vt charonia fluxusq; maris ac reflexus & fontes calētium aquarū atq; ignium euaporatiōes. Enimvero neq; solitarius inquit sapiens viuet. Est. n. socialis per naturā atq; actione gaudet: exercitationēq; suscipiet firmandi ac roborādi corporis cā: orabitq; inquit sapiens ac vota faciet bona a dijs postulās: vt possidonius in primo de officijs: & hecato in tertio de paradoxis aiūt. Dicuntq; itē amicitia solos inter bonos quos sibi inuicē studiorū similitudo cōciliet: posse consistere. Porro amicitia ipsam societate quandā esse dicunt oīum quæ sunt ad vitā necessariam: cum amicis vt nobis ipsis vtamur: obq; id amicū eligēdum p̄nūciāt: amicorūq; multitudinem inter expetēda ponūt: inter malos cōstare nō posse amicitiam: cū nemine stultorū esse litigādum: oēsq; stultos insani re: neq; n. prudentes esse: verū per insania æquale stultitiā oīa gerere: Sapientem oībus benefacere sicuti & ismeniam dicim⁹ tibijs oībus bene cecinisse. Sapientē quoq; cē oīa. Quippe perfectā illi potestātē a lege prestitam. Caterū malorū: ac stultorū quēdā esse quēadmodū & iniquorū aliter qdē ciuitatis: aliter vtentiū dicimus. Virtutes sibi iuncte ita eē cōnexas: vt q vnā habuerit oēs habeat: esse qppe illarū cōes speculatiōes: vt Chrysippus in p° de virtutib⁹: & Apollodorus i phylace fm antiquū morē: & Hecato i. iii. de virtutibus aiūt: q. n. p̄bus sit ea despicere & agere q̄ sint agēda: quē vero faciēda sint ea & eligēda esse & iustitēda & distribuēda & p̄seuerāda. Sequunt̄ aut̄ prudentiā quā dā cōsilioꝝ maturitas & intelligentia: tēperantiā vero ordinis cōstantia & ornatus. Iusticiā aut̄ æq̄tas & gratitudo: fortitudinēq; cōstātia atq; valētia. Placet aut̄ eis nullū inter virtutē & vitiū esse mediū. Peripateticis ecōtra iter virtutē & vitiū p̄fectū faciētib⁹: quēadmodū. n. lignū aut distortū aut rectū oportere eē aiūt: ita iustū vel iniustū: neq; vero iustū neq; iustū: at i ceteris sūt. At virtutē Chrysippus qdē amitti posse: Cleantes vero nō posse ait: ille posse amitti p̄ ebrietatē & atrā bilē: ille nō posse ob firmas: ac stabiles cōprehēssiones: ipsam vero eē eligēdā. Erubescim⁹ deniq; in his q̄ male agim⁹ adeo qd̄ sit honestū id solū scimus eē bonū: ipsamq; sibi sufficere ad bene beateq; viuēdū: vt ait Zeno & Chrysippus in libro de virtutibus: & hecato in secūdo de bonis. Si. n. inq; magnitudo animi sola sufficit: qua oībus fastigio mētis trāscendamus: ipsaq; pars virtutis ē. P̄fecto & virt⁹ sola sufficit ad beatā vitā: ea quoq; cōtēnens q̄ molesta vidēt. Panati⁹ tū & Possidoni⁹ virtutē minime sufficere dicūt. Verū opus ē bona valetudine & affluētia reꝝ & robore. Placet itē eis virtute sp̄ vti: sicuti Cleantes ait. Amitti. n. nō pōt: sempq; p̄fecto aīo vtef sapiēs. Natura quoq; ius nō positiōe cōstare. sicuti & regē & rectā rōnem: vt Chrysippus in libro de honesto ait. Videt̄ aut̄ eis ne dissonantiā quidē a philosophia discedere. Hac. n. rōne prius defecturā oēm vitā q̄ defuturā philosophiā: vt Possidoni⁹ in exhortatiōib⁹ ait. Liberales quoq; disciplinas esse magno vsui sapienti Chrysippus auctor ē. Placet itē illis nullū nobis ad aiantes ceteras ius esse ob naturā dissimilitudinē: vt Chrysippus in p° de iusticia: & Possidonius in p° de de officijs tradūt. Amaturū quoq; sapientē eos iuuenes q̄ p̄ferat speciem indolis: ingeniumq; ad virtutē aptissimū: vt Zeno in libro de repu. & Chrysippus in libro de vitis primo: & Apollodorus in libro de moralibus aiūt. Amore vero adminiculū beneficitiæ p̄pter apparētem venustatē: neq; cōgressus est verū amicitia. Nēpe. n. Thrasonidem & quidē cum haberet in potestate amatā: abstinuisse ab ea: ne odiretur. Esse igitur amorem amicitia nodum: vt Chrysippus in libro de amore ait: neq; eē eū in vitio: pulchritudinē: item virtutis esse florem: & cū triplex vitæ genus sit: speculatiuum: actiuū: & rationale: tertium istud eligendum dicunt. Quippe effectum a natura rationale: animal ad speculationē & actionem. Rationabiliterq; aiunt sapientem seipsum

educturum ex vita & patriæ & amicorū causa: siue inter acerrimos doloris aculeos: siue mēbroꝝ mutilatiōes: aut incurabiles morbos illi occumbēdum sit. Placet item illis vxores quoq; cōes esse oportere apud sapiētes: vt quilibet illi congregiatur: quę sibi prior occurrerit: vt ait Zeno in rep. & Crysiippus in libro item de rep. Diogene itidem Cynico: ac Platone huius cōitatis auctoribus. Oēs. n. patrum instar aqua caritate diligemus: tolleturq; adulteriꝝ suspicio & zelotypia. Eā vero rempu. esse optimā quā sit mixta ex regno & populari dominatu optimatumq; potentia atq; in moralibus quidē decretis huiusmodi sunt: pluraque huiusmodi tradunt non improbabili ratione subnixi. Verum ista summam: ac veluti per capitula & elementa tetigisse sufficiat. Cæterum phisicam rationem diuidunt in locum de corporibus & per principis & elementis & dijs & finibus & loco & inani. Et ista quidē per species diuidunt: generaliter aut in locos tres: de mundo: de elemētis: tertiūq; de causis. De mūdo locū in duas distinguī pātes dicunt. Vna. n. consideratione in ipsius ascisci societatem & mathematicos: per quā de fixis vagisq; syderibus disputant: puta si sol tantus sit: quantus videtur: & lunæ itidem quanta sit magnitudo: & de ortu occasuq; syderū: atq; cæteris huiusmodi quæstiōibus. Alteram eius cōsiderationē esse quā solis cōgruat phisicis. quā si quā sit illius substantia queritur: ac de sole vtrum genitus an ingenus sit: & vtrum aīatus sit: an vero inanimis corruptibilis ne an incorruptus: & prouidētia agatur: nec ne: ac in hunc modū de reliquis: Causalem quoq; rationē & ipsam esse bipartitā: Eius alteram speculationē medicorū esse cōm quæstionem: qua inquirunt de principali animā & de his quæ fiunt in aīo & de seminibus atq; eius generis cæteris. Reliquum vero mathematicos quoq; sibi vsurpare: quomodo. s. videmus: & quā sit causa perspicacis phantasiæ: qua ratione constet nubes tonitruaq; & irides & aræ & cometa & his similia. Videtur aut illis duo esse regū omnium principia: faciēs videlicet: ac patiens: quod igitur patit sine qualitate esse substantiam materiam quod aut faciat verbum deum eē: quod in ipsa sit. Hūc. n. quippe sempiternum per ipsam oēm singula creare. Pōnit autem hoc decretū Zeno Citicis in libro de essentia. Cleātes quoq; in libro de Atomis & Chrysiippus in primo phisicorū in fine. Archedemus quoq; in libro de elementis: & Possidonius in secūdo naturalis rationis. Differre aut aiunt principia & elementa: nā illa quidem ingenua esse & corrūpi non posse: elemēta vero per igneā euaporationem corrumpi: sed & incorporea esse principia: & ipsa informia: hæc vero formata. Corpus aut appellat Apollodorus in phisica quod secetur in tria in longitudinē latitudinē & altitudinē. Id aut & solidum corpus appellatur. Porro superficies est corporis finis: siue corpus longitudinē solam habens: ac latitudinē: sed carēs altitudinē. Hāc autem Possidonius in quinto de cælestibus & fm intelligētiam & fm substantiam reliquit. Linea planicie finis est siue lōgitudō absq; latitudine: siue corpus solam habēs lōgitudinē. Punctus aut est lineæ finis notaq; minima. Vnum quoq; deū esse: ipsumq; & mētem & fatum & Iouē multisq; alijs appellari noībus. Principio igitur illū cum esset apud se substantiam oēm per aerem in aquā conuertisse: & quemadmodū in foetu semen cōtinetur: ita & hanc ferendi rōnem in humore talē residisse: materia ad operandum aptissime parata: ex qua cætera post hæc gignerētur. Tum genuisse primum elementa quattuor. ignem: aquā: aerem: terram. Differit ista Zeno in libro de vniuerso. Chrysiippusq; i primo phisicorum: & Archedemus in quodā de elemētis. Est aut elemētum ex quo primo prodeunt quæ fiunt & in quod extremū soluūtur. Esse aut quatuor elemēta simul infectam seu incōpositam substantiam materiam. Esse autem ignē calidum: aquā humidā: aerem frigidum: terramq; aridā. Nō solum sed etiā adhuc in

aere inesse eandem partem. Summo igitur in loco ignem esse quem aethera dici oportet. In quo primum immobilium astroꝝ orbem esse natum. Deinde errantium: post hunc aera. Tum aquam: extremum autem omnium terram: quam mediam omnium esse. Mundum vero tripliciter dicunt ipsumque deum: quem ex omni substantia dicunt propriam qualitatem: qui & incorruptibilis: & ingenuus sit opifex tanti operis componendi: ut quod annis orbis suos peragat sol in se ipsum omnem substantiam consumens: ac eam rursus ex se ipso gignens. ipsumque ornatum celi mundum esse dicunt. Tertium quod sit ex utrisque compositus: & est mundus proprie qualitas vniuersorum substantiarum: siue ut ait Possidonius in metheoricis praeceptis. quod constat ex caelo & terra & terrenis caelestibusque naturis: siue quod constat ex diis & hominibus eisque rebus quae horum gratia conditae sunt. Caelum autem ex extrema circumferentia in qua diuinum omne fixum: ac locatum est. Mundum quoque regi: ac disponi secundum mentem: ac prouidentiam: ut Chrysippus ait in quinto de prouidentia: & Possidonius in tertio decimo de diis: mente per omnes illius partes pertingente: sicut & in nostra anima contigit: sed per alias magis: per alias minus. Per alias. n. veluti habitus recessit ut per ossa: ac nervos: per alias veluti mens ut per principale. Sic igitur & mundum totum qui aialis est & aialatus: ac rationalis habere principale suum aethera: ut ait Antipater Tyrius in octauo de mundo. Chrysippus autem in primo de prouidentia: & Possidonius in libro de diis: coelum aiunt principale esse mundi. Cleantes vero solem. Chrysippus autem rursus a se dissidens in eodem purissimum dixit: ac liquidissimum aethera: quem et primum asserunt esse deum sensibiliter veluti infusum esse per aera omnia: cunctasque aiantes & arbores: per terram autem ipsam secundum habitum. Vnum esse mundum & hunc finitum rotunda globosaeque figura. Namque ad motum esse homini orbem aptissimum: ut ait Possidonius in quinto de ratione physica: & Antipater in libris de mundo. Extra ipsum autem circumfusum esse vacuum imensum: quod sit incorporeum. Incorporeum autem id esse quod a corporibus contineri queat: non autem contineatur. Porro nihil in mundo esse vacuum sed inter se mirabili esse unitate deuinctum. Id. n. cogere caelestium ad terrenam concordiam & congruentiam. De vacuo autem differit Chrysippus in libro de inani & in primo naturalium artium: & Apollodorus in physica. Apollodorusque & Possidonius in secundo rationis naturalis. Esse autem incorporea ista similia. Tempusque praeterea esse incorporeum: quod interuallum sit mundani motus: huic praeteritum quidem esse infinitum ac futurum praesens autem finitum. Placet autem eis corruptibile esse mundum quippe genitum eorum ratione quae per sensus intelliguntur. Cuius & partes sunt corruptibiles: & totum. Partes autem mundi corruptibiles sunt. In se. n. inuicem mutantur. Est igitur corruptibilis mundus: ac quicquid mutari in deterius potest corruptibile est: & mundus autem huic mutationi & corruptioni obnoxius est. Namque & liccat & in humorem soluitur. Mundum vero fieri cum ex igne substantia per aerem versa in humorem fuerit. Deinde crassior ipsius pars effecta fuerit: terra porro subtilior in aerem cesserit. Eademque magis: ac magis extenuata in igne euaserit. Tum ex his permixtis exortas esse animantes: & arbores & alia genera mundanae creaturae. De generatione igitur & corruptione mundi: & Zeno in libro quod de toto inscribitur disputat: & Chrysippus in primo physicorum: & Possidonius in primo de mundo. Cleantesque & Antipater in. x. de mundo. Porro Panætius corruptibilem asserit mundum: quod autem sit animal mundus & rationale & aialatus: & intelligibile: & Chrysippus in primo de prouidentia differit & Apollodorus in physica & Possidonius. Sic autem animal quod sit substantia animata sensibilis. Animal. n. eo quod non sit animal praestantius est. Nihil autem mundo praestantius est. Est ergo animal mundus Porro animatum esse inde manifestum est: quod anima nostra inde veluti auulsa sit. Boethus autem ait non

esse animal mundum. Vnum autem esse & Zeno in libro de toto: & Chrysippus & Apollodorus in naturalibus & Possidonius in primo naturalis rationis tradunt: omne autem dicitur: ut ait Apollodorus. Mundusque & secundum alterum modum id quod ex mundo & exteriore vacuo constat: Mundus igitur finitus est. Sed inane illud infinitum. Ceterum sydera illa quidem quæ fixa sunt cum cælo toto vna circumferri. Errantia autem suis motibus agi. Porro Solem obliquum iter peragere per signiferum orbem. Lunamque similiter nunc plenam esse: nunc cornibus fulgere. Esse autem Solem quidem purissimum ignem: ut ait Possidonius in decimo septimo de celestibus. Ac terræ molem sua magnitudine vincere ut idem ait in decimo sexto naturalis rationis. Esse item orbiculare ad mundi rationem idem ipse auctor est. Ignem ergo esse quod omnia ignis peragat munera: maiorem autem terræ globo quod omnis ab illo illustretur. Neque ipsa modo sed etiam cælum. Id & quod Terra coni instar: umbram faciat maiorem esse significat. Omnibus autem ex partibus cerni propter magnitudinem. Lunam vero plus habere de terra quippe quæ illi propior est. Nutrirī autem hæc ignea & astra cetera. Solem quidem ex mari magno quod sit intellectualis vapor. Lunam vero ex potabilibus undis: quod sit permixta aeris: ac vicina terræ: ut Possidonius in sexto de ratione naturæ ait: ex terra cetera. Putant & sydera globosa esse & immobilem terram. Lunamque proprio carere lumine. Sed id a sole mutuari. Deficere autem solem quidem cum ante illum ex ea parte qua terras respicit se apposuerit luna: ut in libro de toto scribit Zeno. Apparet enim quoniam ex concursione mutua illum occulit: rursumque restituit. Notatur id maxime per vas æreum patens in quo sit aqua: lunam vero cum in terræ inciderit umbram: quocirca tunc solum hoc defectu laborare: cum plena fuerit: & quidem cum per diametrum soli mensibus singulis obiecta sit. Nam cum obliquo motu contra solem moueatur. Latitudine differt: cum vel ad australem: vel ad septentrionalem vergit plagam: cum tamen illius latitudo ad solis & eam quæ media interiacet latitudinem venerit. Deinde fuerit. emensa solem: tunc deficit. Mouetur autem eius latitudo per ea quæ media sunt in Chelis & scorpio & ariete & thauro: ut ait Possidonius. Deum vero esse animal imortale: rationale: perfectum siue intellectuale beatum: a malo omni remotissimum: prudentia sua nundum & quæ sunt in mundo disponens omnia non tamen inesse illi humanæ formæ linamenta. Ceterum esse quidem opificem imensi huius operis: sicuti & patrem omnium. Communiter autem & ipseus partem: quæ per omnia penetret: eamque multis appellari nominibus iuxta proprietates suas. Namque Iouem dici quod omnia viuunt: eumque gratæ Δία appellari: quod per ipsum sint omnia. Enndem ἔρῆνα vocari: quod vitæ omnium sit auctor αὐτορῆνα autem quod in æthere distentum sit principale eius ipsum ἡρῆνα vero quod in aere. ἡφαίστιον quod in artificiali igne. καὶ ποσειδῶνα quoque quod in humore. ἀνδρῆνα quæ quod in terra. Similiter & appellationes alias probabili quadam ratione interpretati sunt de diuina substantia. Zeno ait nundum totum atque cælum. Chrysippus quoque in primo de diis: & Possidonius in primo de diis: & Antipater in septimo de mundo: aeriam ipsius substantiam tradunt. Boethus autem in libro de natura dei substantiam fixorum syderum dixit: naturam vero aliquando quidem exponit quæ continet mundum. Aliquando vero quæ germinare humum facit: nascique super terram omnia. Est autem natura habitus ex se ipso motu accipiens iuxta seminalē rationalem: efficiensque & continens quæque ex ipso sunt statutis diffinitusque temporalibus: eaque faciens a quibus discreta per naturā est. Hanc autem & voluptati præferre cōmodum quod ex hominibus constat opificio. Fato autem fieri omnia Chrysippus in libris de fato: & Possidonius in secundo de fato & Zeno: Boethus quoque in primo de fato tradunt. Est autem fatū cōnexa regum series siue ratio per quam mundus administratur. Diuinationē item omnem autem

subſiſtere ſiue etiam eſſe, puidentiā. Ipſamq; per aſcenſus quosdam artem diffiniūt: vt ait zeno & Chryſippus in ſecūdo de diuinatione. Athenodorusq; & Poſſidonius in dūodecimo de ratione naturę: & in quinto de diuinatione. Panatius aut̃ hanc non ſubſiſtere dixit. Enimvero rez̃ oīum ſubſtantiā primā materiā dicunt: vt & Chryſippus in primo rez̃ naturalium & zeno. Eſt aut̃ materia ex qua quodlibet ſit. Appellat̃ q; dupliciter materia ſcilicet atq; ſubſtantiā ſiue illa oīum ſiue rez̃ ſingularę. Ac veluti particularium cauſa. Ac oīum quidem materia neq; maior neq; minor efficitur. Eſt aut̃ alia eoz̃ quę in parte ſunt. Corpus aut̃ eſſe ſubſtantiā diffiniunt: idq; finitū vt antipater ait in ſecundo de ſubſtantiā: & apollodorus in phyſica: paſſibilisq; eſt. vt idem ait. Nam ſi eſſet immutabilis nulla ratione quę ſiunt ex ea fieri poſſent. Hinc & illius ſectio in infinitum tendit̃: quam infinitum Chryſippus ait: Nihil enim iſinitum eſt: in quod ſectio cadit. Verę finita eſt. Concretiones item fieri per totum vt Chryſippus in tertio naturalium ait: & non per circūſcriptionem: & appoſitionem: qppe vini modicum pelago iniectum aliquamdiu dorſo ſe aq̃oris intendens obluſtabit̃: poſt modum deſſluet atq; vna corrupet̃. Quosdam item eſſe dæmones dicunt: qbus in ſit hominum miſeratio: inſpectores humanę rez̃: heroas quoq; ſolutas corporibus ſapiētem animas. Porro ex his quę manat ab aere: hyemem qdem eſſe aiunt aerem ſuper terram algidum ob ſolis iñ anteriora proceſſum. Ver aut̃ temperiem aeris qñ ſuo ad nos curſu ſol agit̃: æſtatem vero eminentem terrę aerem confortum: & calefactum ſolis ad ſeptemtrionem curſu. Autumnum quoq; fieri recurſu ſolis a nobis ad ea loca a quibus fluunt: Ceterę euſcemo di tempeſtatum gignendę auctorem eſſe ſolem nubes euaporantem. Irim vero reflexos eſſe ab humidis nubibus radios: ſiue vt ait Poſſidonius in cæleſtibus declaratio ſciſſurę ſolis. ſiue lunę in nube roſcida cōcaua atq; cōtinua ad imaginationem veluti in ſpeculo conſpicans magni orbis circūferentiam. Cometas aut̃ & pogonias & faculas ignes eſſe ſubſiſtētes qñ craſſior aer ad æthera loca p̃uehit̃. Iubar aut̃ repentinū ignis incendium qđ cito per aerem fert̃. Longitudinisq; phātaſiam inſinuat. Pluiiā vero conuerſionem ex nubibus in aquā cum ſiue ex terra ſiue ex mari vi ſolis ſurſum elat̃ humor effectū caruerit. Eam vero congelatam pruinā dici. Grandinem vero cōcretam nubem a vento cōminutam. Niuem aut̃ humorem ex cōcreta excuſſum nube: vt ait Poſſidonius in octauo de ratione naturę. Coruſcationē accenſionem nubiū quę a vento illudant̃: atq; irrumpanť: vt Zeno in libro de toto. Tonitruū vero fragorem eſſe: q ex nubiū collifione perficit̃. Fulmē aut̃ incenſionem validā vehementi cū ipetu terris irruētē: cū inuicem vi ventoz̃ collidunt̃ nubes atq; pumpunt̃. Alij conuerſionē ignei: ac flāmantis aeris violenter delapſam. Typhonem vero fulmen violentū magna vi ſpiritus demifſum: ſiue ſumantē ſpiritum rupta nube dilapſum: p̃ſterem nubem igni circūfuſam cū flatu in terrę concaua ſiue cōcluſo & coartato ſpiritu in terrā: vt ait in. viij. Poſſidonius. Eſſe aut̃ illius plura genera. ſ. terremoto: hiatus: illuuiēs: ebullitiōes. Placet aut̃ eis & ordinē ita ſe habere. Terram mediā centri rōnē obtinere: poſtq̃ globofam aquā & ipſam: idē h̃re centrū cū terra. Ita i aqua terrā eſſe poſt aquā rotūdā aerē ſphærę inſtar. Eſſe aut̃ in cælo circulos quinq;. Ex his primū ſeptētriōalem q ſemp̃ appareat. Secundū tropicū æſtium. Tertiū æquinoctialem. Quartū hyemale tropicū. Quintum antarticū q non appeat. Dicunt aut̃ paralleli: qā nō i ſe inuicē conueniūt. Deſcribunt̃ tñ circa idem centz̃. Porro Zodiacus: idē eſt ſignifer circulus obliquus ē: qppe parallelos luſtrās. Quinq; aut̃ ſunt Zone ſuper terrā. Prima australis ſup̃ arcticū circulū rigore frigoris inhabitabilis. Secūda tēperata. Tertia nimia vi æſtus inhabitabilis: q̃ torrida d̃r. Quarta tēperata. Quinta ſeptem

rrionalis itidem frigore inhabitabilis. Opinant^r item naturam ignem esse artificialem
suo itinere ad generationem tendere: idest spiritū ignis specie artisq; prefeferētem. Ani-
mam vero sensibilem eamq; esse nobis insitum & ingenitū spiritum: iō & corpus esse ac
durare post mortē: esse tñ obnoxium corruptioni. Catez mundi aīam esse icorrupti-
bilem cuius ptes sint animantiū aīa: zeno aut Citticus & Antipater in libris de aīa: &
Possidōius aīam spiritū calidū dicūt. Hoc. n. spirare nos atq; ab ipso moueri. Clean-
thes qdem oēs pdurare quas hic spiritus candor attigerit. Chrysippus solas sapientiū
perpetuat aīas: partes aut aīa octo esse dicunt: quinq; sensus: & quē nobis in sunt femi-
nales ratiōes: vocalemq; & rationalem partem: videre aut cum id qd inter sum visum
subiectū q lumen ē in coni intendit spēm: vt Chrysippus in secundo naturalū ait. Ap-
pollodoruscq; eadem aeris illam partem quā cōi speciem habet prope visum. Basin ve-
ro ppe id qd cernit fieri: quasi igit per virgam intento aere qd videat renunciari. Por-
ro audire cū is qui medius inter loquentē & audientem ē aer verberat orbiculariter. De
inde agitatus auribus influit: quemadmodū & cisternā aqua p orbes iniecto agitāt la-
pide. Somnū vero fieri cū vis sensibilis circa principale soluit nostrum. Cās vero per-
turbationū reddunt eas: q̄ circa spiritū fiunt cōuerfiones. Semen aut esse dicunt: quod
eiusmodi gignere pōt a quibus quoq; ipsum discretū sit. Porro hominis semē qd emit-
tit hō vna cum humido aīa cōmisceri partibus p commixtione maioris ratiōis: Id aut
chrysippus in secūdo naturalium ait spiritū esse fm substantiam: idq; ex actis in hu-
mum seminibus constare: quā cū antiquata fuerint nō iam nascunt: quod scilicet spi-
rauerit illoz virtus. Atq; ex oibus corporis partibus defluere id ait sphærus. Omnes
ergo gignere corporis partes. Porro fœminā semen infœcundū esse aiunt: ibecillumq;
ac modicū: & aqueū vt sphærus ait: Principale vero potissimam ac ppriā esse aīa par-
tem: in qua phantasiā appetitusq; gignant: atq; vnde sermo amittat. Id aut in corde
esse: sed. n. ista fm illos de rebus naturalibus quātum sufficere ad p̄sentis operis cōpen-
dium arbitrati sumus hactenus sunt dicta. Quā vtro sint in quibus illoz sententię
differant breuiter ad notandū. Aristochius phalanthuscq; cognomēto siren finē esse di-
cunt ad aliqd inter virtutes ac vita indifferēter viuere nullam quālibet modicā varia-
tem reliquēdo: sed atq; se in oibus habendo. Esse aut sapientem p̄claro histroni simile
qui siue therpsitæ siue agamenonis personā fingat: vtrumq; decentissimo gestu imitatur.
Naturale item ac rationalem locū sustulit: dicens aliū qdem esse supra nos: aliū nihil
ad nos. Solam aut q̄ mores instituat partē ad nos pertinere. Similes aut esse oratiōes
dialecticas dicebat araneaz telis: q̄ & si qd artificiosum indicare videant inutiles sunt.
Virtutes quoq; neq; plurimas inuexit: vt zeno: neq; vniāquā multis appellat noibus:
vt megarici. Sed & id quoq; qd ad aliquid h̄re dicit. In hunc aut modū philosophans
atq; in synofarge differens ferme obtinuit: vt sectā ppriā inuentor diceret. Milciades
deniq; & diphylus aristonij appellabant. Erat aut illi magna persuadendi vis: plebiq;
se maxime accōmodabat. Vnde & de illo Timon ait: Et si quis aristonis de stirpe po-
pulū attrahens. Cōgressus aut polemoni vt diocles ait Magnesius. Cū zeno longū in-
currisset morbū snia decessit: maxime aut stoico dogmati ille intēdit animum quo di-
cunt sapientē esse opinabile. Cui p̄sæus reluctatos geminos fratres induxit: vt alter ex
his illi depositū daret. Alter deide reciperet atq; ita herentē coarguit. Exerebat aut ad-
uersus arcesilaū inimicitias. Vnde cū vidisset tauz mōstruosum matricē habentē me-
miserz inqt. Datū est Arcesilaō epicherema aduersus euidentiā. Academico cuidā qe
quā se cōprehendere negāt. Ergo ne inqt hunc iuxta te sedentē nō vides? Negante illo
quis ergo te inqt excacauit: quis ipsa lumina abstulit? Ferūtur eius ista volumina. Ex-

hortationum libri duo: de zenonis dogmatibus dialogi: de scholis sex: de sapientiæ exercitatioe septē: A amatoriae exercitatiōes: cōmentaria: de inani gloriā cōmentaria quādam: cōmētarij tres: de vsu vñdecim: aduersus oratores: aduersus alexim rescripta: aduersus dialecticos tres. Ad Cleanthē epistolæ libri quattuor Panætius autē & solocrates solas epistolas ipsius esse dicūt: Cætera pīpateci aristonis. Hūc fama ē cū caluus esset æstum solis excepisse capite: atq; ita vita functū esse: iussimus autē & in ipsum hoc mō.

Quid dum senex esses ariston & caluus

Soli caput summum dedisti coquendum:

Quærens calorem nempe plusq; porteret

Ditem neq; volens reperisti frigidum.

Fuit autē & alius aristoteli peripateticus: alius itē musicus atheniensis. Quartus tragicus poeta. Quintus a lacensis qui artes oratorias scripsit. Sextus alexandrinus peripateticus. Herillus autē Chalcedoniensis finem scientiā dixit: qd' ē semper viuere: cuncta referēdo ad viuendū cū scientia: ne in ignorantia deiciamur. Esse autē scientiam habitum in phantasiæ acceptione non verbis explicabilem. Aliqñ dicebat nullum esse finem. Sed sū casus varios & res imitari ipsum: vt si idem æs & alexandri fiat statua & socratis differre autē finem & eam quā dicit ὁ ὅλος ἔστιν ἡ ἀρετή idest fini subiectam. Hanc. n. & eos q sapientes nō sunt cōspicari: illum neminē nisi solū sapientē. quæ autē inter virtutem & vitium sint indifferentia. Sunt eius libri breues qdem sed succi ac sensus pleni: continētq; cōtradictiones aduersus Zenonē. Fuit cum puerq; cōplures adamasse quos zenon cū vellet auertere tonderi coegit herillum: illosq; ab eo auertit. Sunt autem eius libri de exercitatione: de perturbatiōibus: de opinatione: Legifer. ἀντιφειρόν magister: parans: dirigens: mercurius: medea: dialogi quæstionū moralium. Dionysius vero finē dixit voluptatē. Eum in oculorū dolorē incidisse: eo. n. cruciatus acriter dolorē dicere noluit indifferētē. Erat autē diophanto patre natus: & ciuitate heraclia: atq; vt ait Diocles: primo qdem audiuit heraclidē ciuem suū. Deinde alexinū: postremo Zenonē: principio qdem studiosus admodū omnigenis se poematibus addixerat. Aratum tñ carius amplectabatur: quē & imitari satagebat. Demū cū discessisset a zenone sese ad cyrenaicos cōtulit ac palā iustra ingrediebat. Cæteraq; sub oīum gerebat oculis quæ ad voluptatē pertinerent: Cumq; ad octogesimum vitæ annū peruenisset: inedia cōsumptus interijt. Ferunt autē eius libri: de sedatione perturbationū duo: de exercitatione duo: de voluptate quattuor: de diuitijs & gratia & cruciatu: de hominū vsu: de fœlicitate: de antiquis legibus: de his quæ laudant: de barbaricis consuetudinibus. Et isti qdem a stoicis decretis deuiauerūt. Successit autē zenoni Cleanthes de quo dicendum nunc est.

¶ Cleanthes.

Cleanthes Pharij filius Assius: vt antisthenes ait in successiōibus: primum quidem pugil fuit: pfectus autē athenas cum dragmis quattuor: vt quidam aiūt: congressusq; zenoni studiosissime philosophatus ē: inq; eisdem decretis perstitit: Memoriae pditum est ipsum laboriosissimum fuisse: adeo vt inopia cogente se mercenarium faceret ac noctu quidem in hortis hauriret aquas. Interdiu autē operam studijs liberalibus daret: vt & phreantles idest exhauriens puteos appellaret. Aiunt illum cū pertractus esset ad iudicium redditurus rationē. Vnde adeo robustus ac tam boni habitus viueret: hortulano apud quē id muneris implebat: ac muliere penes quā farinas pinsabat testibus victus sui vsū absolutū esse. Areopagitasq; admiratos decem illi minas dari censuisse: zenonē autē accipere illum vetuisset. Aiunt autē & antigonum sibi tria milia dedisse: Item cū ad speculum quoddam puberes duceret venti fla-

tu pene denudatum esse ac sine tunica apparuisse. Qua ex re plausu exceptum atq; ab atheniensibus fuisse honoratū: vt ait demetrius magnēsius in æquiuiocis. admirationi igit ob eam quoq; rem habitus est. Aiunt Antigonum auditorem illius cū rogaret cuius rei gratia hauriret: audisse num solum haurio: nunquid nō effodio & rigo & cetera facio philosophiæ cā: Nempe. n. & Zeno illum ad id exercebat: iubebatq; obolum sibi ex labore afferre. Coactam aliquā stipem in medium familiarium intulit dicens: Cleanthes quidem Cleanthem alium posset nutrire si vellet. Qui vero vnde nutrant astitim habent ab alijs quarunt quæ sunt ad vsum vitæ necessaria & qdem remissius philosophantes. Ea igit ex causa secundus hercules Cleanthes dicebat. Erat illi quidē eximium studium: ceterū ingenium obtusum atq; tardissimum eam tñ tarditatem ingenij labore studio ac diligentia vincebat. Vnde & de ipso sic Timon ait. Quis est iste aries virorum qui circuit orbem verborū parcus & cetera. Cumq; a condiscipulis obiurgaret tollerabat: & cum diceret asinus nō abnuebat dicens solum se ferre posse zenonis sarcinā: & cum aliquā probro sibi daret quod esset timidus: At ideo inquit pagus pecco. Suam vero inopiam diuitum opibus præferens dicebat dum illi pila ludunt: ego duram infuictuosamq; humum exerceo. Sæpe cum foderet seipsum increpabat. Quē audiens aristoteles: quē inquit obiurgas? Et ille ridēs senem inquit canum quidem sed excor-dem & amentem. Cum diceret quidam arcesilaum vitæ officia negligere: quiesce inquit neq; vituperes. Ille enim & si verbis officium tollit: operibus tñ commendat. Ad quē arcesilaus nō inquit adulationes admitto & Cleanthes. Ad equidem ait tibi adulor: qdixi alia te facere alia dicere. Rogante quodā quidnam filio crebro ingerere deberet: illud ait electre file file tenue vestigium. Lacone quodam dicēte laborem esse bonum gestiens ait sanguine præclaro es dulcis nate. Dicit aut Ecato in vsib: cum cum adulescens qdam formosus dixisset si pulsans ventrem ventrizat: num & pulsans coxas coxizet dixisse habens tu adulescens coxizationes: voces pportionales: proportionales res oīno non significant. Adulescenti cuidam differēs an sentiret rogauit. annuēte illo cur iquit ego te sentire nō sentio? Sositheo poeta in theatro coram se dicēte quos cleāthis insania vastat: eodem vultu & habitu perstitit. Qua ex re permoti auditores huic applaudentes sositheum abiecerunt. Agenti penitētiam quod illum hoc maledictō inaccessisset respōdit dicēs. indecens esse libere patrem atq; herculem a poetis illud: nec irasci: se aut leui maledictō indignari. dicebat peripateticos idem ferme pati quod lyra quæ cum bene sonent seipsas tamen non audiunt. Fers cum diceret fm zenonem ex specie comprehendere posse mores: adulescentes quosdam scurras adduxisset ad illū libidinosum rusticum callis duratum: & illum vt de more eius sentētiam ferret rogasse. illum cum aliquādiu hæisset iussisse abire hominem. Vt vero abire cœpit gestu illum agnoscens hēo il um inquit Cleanthes. mollis ē Cuidam soli secū loquenti homini inquit loqueris nō malo. exprobrante sibi quodam senectutē & ego inquit abire volo. Cū vero me sanum oīa ex parte confidero scribentemq; ac legentem rursus maneo. Aiunt illū quæ a zenone audierat testæ bonumq; ossibus inscribere solitum: cū pecunijs careret qbus chartas emere posset. hoc vite instituto clarus obtinuit vt zenoni succederet. Et qdem cum plures essēt illius memorabiles discipuli zenonis. Reliquit aut pulcherimos libros de tempore: & physiologia: zenōis. ij. craciti expositionum libri quattuor: de sensu: de arte: aduersus Democritum: aduersus aristarchum: aduersus herillum: de appetitione. ij. antiquitatū: de dijs: de gigantibus: de hymenæo. de poetis: de officio. iij. de cōsilio: de gratia: exhortatorius: de virtutibus: ars amatoria: de honore: de gloria: de ingenio: de gorgippo: de inuidētia: de amore: de libertate: politicus:

de consilio: de legibus: de iudicando: de instituto: de oratione. iij. de fine: de honestis: de actibus: de scientia: de regno: de amicitia: de symposiis: quod eadem sit virtus viri & feminae: quod sapiens sophista: de usu duo. Διάτριβων. de voluptate: de proprijs ambiguis: de dialectica: de modis: de predicamentis. Hæc ab illo scripta sunt. Morietur autem hoc modo. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis autem intercurrentibus biduum toto cibo abstinuit atque in tantum conuolauit ut medici illo omnes consueti permitterent. Ea illum licentia minime usum fuisse. sed & contra sine cibo perstitisse dicentem iter iam sibi confectum esse: atque ita inedia consumptum exhalasse animam. Cum ut quidam voluit zenonis aquas set annos audissetque illum annos. xviii. lusimus & nos ad hunc sic.

Laudo cleanthem: sed magis laudo ditem.

Non est enim passus senem cum vidisset.

Post hac remissionem habere cum tantum hauisset in mortalibus vite tempus: ut prædixissemus post zenonem audiuit & sphaerus bosphoræus: qui cum in liberabilibus studiis multum profecisset alexandriam ad Ptolemaum philopatera se contulit. Orto autem sermone aliquando de opinione sapientis. Sphaeroque illum negante opinari: volens illum rex argue re mala punica carea iussit apponi. Sphaero autem decepto exclamauit rex fallaci illum dicens consensisse phantasia. Ad quem sphaerus prompte ac parate sic respondens ait consensisse senon esse ea mala punica: sed probabile esse mala punica esse. Differre autem comprehensibilem phantasia a probabili. Mnesistrato se accusanti cur Ptolemaum non dixit regem esse. At inquit eiusmodi cum sit regem quoque esse Ptolemaum dico. Scripsit autem ista volumina: de mundo duo: de elementis seminis: de fortuna: de minimis aduersus atomos & simulacra: de sensibus: de heracliti. v. diatribis: de morali instituto: de officio: de appetitione: de perturbationibus duo: de regno: de laconica rep. de lyurgo & socrates tres: de lege: de diuinatione dialogos amatorios: de creticiis philosophis: de similibus: de definitionibus: de habitu: de his quibus contradicitur. iij. de oratione: de diuitijs: de gloria: de morte: artis dialecticæ. ij. de predicamentis: de amphibologiis: Epistolas.

¶ Chrysippus.

Chrysippus appollonij filius solensis siue tarsensis: ut alexander in successionebus ait: discipulus cleanthis fuit. prius hic longa exercitatione emensa Zenonis siue cleanthis ut diocles & pluriini tradunt auditor fuit: a quo adhuc viuente recessit: nec in philosophia mediocris fuit vir ingeniosus ac acutissimus in omni genere orationis adeo ut in plerisque dissentiret a zenone atque a cleante ipso: cui saepenumero dicebat solius se dogmatum doctrinae indigere. Nam probationes se reperturæ. Quoties vero aduersus illum differendo egisset: penitentia tanta ducebat ut crebro diceret: Equidem alias vir sum fortunatus preterquam in cleante: In hoc scilicet non sum. Adeo autem in dialectica insignis fuit: ratamque apud omnes gloriam ut plerique dicerent si apud deos usus esset dialecticæ non futuram aliam quam chrysippeam. Ceterum cum esset rex fecundissimus non usque adeo dictione clarus fuit: laborisque patientissimus ultra omnes fuit: quod ex eius voluminibus constat: quæ sunt numero septingenta quinque. Ea vero tam multa conscripsit: quod de eadem re saepe scribere aggredere: omneque quod incideret mandaret litteris: ac saepe commendaret magnaque testimoniorum nube vteretur. Adeo vero id in consuetudine habuit ut cum in quibusdam opusculis euripidis medea totam inseruisset: & quidam habens librum in manibus interrogaret quod nam in esset. Chrysippi inquit medea est. Appollodorus quoque atheniensis in collectione dogmatum cum vellet asserere quæ epicurus viribus suis fretus conscripsisse absque cuiuspiam adminiculo essent incomparabiliter plura quam chrysippi opera: sic ad verbum dixit. Nam si quis tollat de chrysippi libris quæque aliena sunt

apposita: vacua illi charta relinquetur. Ita ferme appollodorus. ceteri anus quædam quæ illi assidebat auctore diocle dicebat quingentos illū versus quottidie scribere solitum. Hecato aut venisse eū ad philosophiam dixit: cū illius patrimonium in regium usum inuectum esset. Erat aut imbecillo tenuiq; corpusculo vt ex eius imagine: quæ in ceramico ē videre licet: quæ ferme pximo equite occulit. Quo circa illum carneades chrysippum vocabat. Ei cū probro daret: cur apud aristonē cum plurimis nō se exerce-
ret. Equidē inquit si inter plurimos intēderem nūq̃ philosopharer. Ad dialecticum Cleanthi iminētem ei; callidas conclusiunculas tēdentem: Desine inquit grandē natu a grauib; rebus abducere. Nobis aut iunioribus ista ppone. Rursus illū quidam seorsum nescio qd quærens modeste alloquebat. Vbi vero cōspexit accedētem turbā contēdere cœperat: ad quē ille Hei mihi frater obtutus perturbat tuus. Sed cito pone rabiem recteq; senti. In potationibus aut agebat quietē crura tantū agitās: ita vt ancilla diceret chrysippi sola inebriari crura. A deo aut alta de se sentiebat vt cū rogaret a quodā cui cōmendaret filium dixerit mihi: Nā si quēpiam mihi excellere putarem ipse apud eū philosopharer: vnde de ipso dictū esse aiūt solus sapit: ceteri vmbre agitant. Et nisi Chrysippus fuisset porticus nō esset. Tandē vero arcefilao & lacide vt Sotion in. viii. ait in academiā aduenientibus se ad philosophādū cōiunxit. Quā ob cām & cōtra cōsuetudinē & p ipsā differuit & de magnitudinibus ac multitudinibus academicor; argumentis vtens. Hunc in cantādī ludo philosophantē hermippus ait: a discipulis ac sacrificium vocatū fuisse: ibiq; cū oblatū dulce merū hausisset angustijs spiritus fatigari cœpisse atq; ita demū quinta die defunctū eē: cū septuaginta & tres vixisset annos olympiade vt ait appollodorus in chronicis. cxliij. Et in hunc ē nostrū epigrāma. Chrysippus nimio suffusus munere bachi

Obscura & vertigine captus.

Nunq̃ porticibus patriæq; animæq; pepercit.

Persephones sed testa subiuit.

Sunt q dicāt risu cōprehensū expirasse. Nā cū asinus māducaret ficus aniculæ dixisse vinū alino sorbēdū daret: nimioq; risu detentū exhalasse aiām. Videť aut aspernator imodice fuisse: q; tā multa scripserit regū neminē nūq̃ laudauerit. Sola aut anicula cōtētus erat vt ēt demetrius i homonymis ait. Deniq; cū Ptolemeus Cleanthē lris orasset vt vel ipse ad cū pgeret vel quēpiā ex suis mitteret sphærus qdē pfectus ē. Chrysippus aut renuit. Accersitis aut sororis filijs aristocreōte & philocrate coactis discipulis primus ausus ē sub diuo scholā in lycio hīe vt pdictus demetrius scribit. Fuit aut & alius chrysippus gnidijs medicus: a quo Heraclistratus testat multa didicisse. Alterq; huius filius Ptolemei medicus q calūnia passus flagris cēsus ac supplicio affectus ē. Alius itē heraclistrati discipul⁹: Quartusq; poeta georgicor; scriptor. Porro hic ipse phūs qbusdā in hūc modū interrogatiūculis vti solebat. Qui mysteria pphanis dicit ipius ē. Dicit aut mysteria pphanis hiærophāta: Est ergo ipius hiærophāta. Itē est quoddā caput. id aut nō hēs. Est aut caput aliqd: nō ergo hēs caput. Itē qd ē in vrbe id ēt in domo ē. Nō est aut puteus i vrbe ne i domo igit. Aliud q megaris ē: athēis nō ē. Est aut hō megaris: nō igit ē hō athēis. Aliud qd loqris: id p os tuū trāsit: cur; at loqris: curus ergo p os tuū trāsit. Itē si qd nō amisisti hoc hēs: cornua at nō amisisti: hēs ergo cornua. Alij ebulidis hoc eē aiūt. Nō desunt q & chrysippū lacerēt dicētes illū cōplura turpiter obsceneq; scripsisse. Nā i co ope qd de antiqs physiologis scripsit fœda de lunone fingit ac Ioue ea dicēs sexcētis fere versibus quæ nemo nisi illoto ore dixisset. Turpissimā. n. aiūt hāc fingit historiā: & si vt naturalē laudat lustris magis cōuenientem

q̄ dijs. x. preterea & quę apud eos qui de tabulis vel pugillaribus scripserunt separata. neq. n. apud polemonē neq. apud Ipsicratē esse: sed ne apud antigonū quidē ab illo fi-
cta esse. In libro at de repu. matribus cōgredi & filiabus & filijs: Eadē in libro de his q̄
per se ipsa nō sunt appetēda statim in principio loquit̄. In tertio at de iure ad mille ver-
sus defunctos ēt vorare iubens. In secūdo aut de substātia & copīa puidere dicēs quo
pacto sapienti quāstus sectādus sit & cuius rei grā sectādus. Nā si quidē vt iuuat viue-
re indifferēs est. Quod si vt fruatur voluptate & ipsa indifferēs est. Si aut virtutis cā suf-
ficiat ipsa ad beatam vitā. Sunt aut perridiculi & quāstus huiusmodi. Quippe si a re-
ge suppeditetur cedēdum illi erit necessariū. Si aut ab amicitia proficiatur venalis &
quāstuosā erit amicitia. Sin vero a sapiētia mercenaria erit sapientia. Atq; ista quidem
sunt illius crimina: Quoniā vero clarissimi sunt illius libri visum ē hoc in loco eos per
species distinguere. Sunt autē isti logici loci quāstiones: logica: philosophi. Contem-
plationū terminorū dialecticorū ad metrodorū. vi. de his quę sunt in dialectica noibus
aduersus Zenonē id est ars dialectica ad Aristogorā vnum: cōiūctorū p̄babilium ad
dioscoridem. iiii. Logici modi eius circa res est. Cōstitutio. i. de ploquijs. i. de non sim-
plicibus ploquijs. i. de cōplicato vel cōnexo ad Athenadem. ii. de his quę negātur ad
Aristagorā. iii. de p̄dicabilibus ad arthenodorū. i. de his quę dicūtur per priuationē ad
rheatrū. i. de optimis ploquijs ad dionē. iii. de differētia in diffinitorū. iiii. de his q̄ fm
rēpora dicunt̄ duo: de p̄fectis ploquijs duo. Cōpositio secunda: de vero disiuncto ad
gorgippidē vnū: de vero cōiuncto ad gorgippidē quattuor. c̄esis ad gorgippidē vnū:
ad id quod de consequētibus est vnū. de eo quod ē propter tria ad gorgippidē. i. de pos-
sibilibus ad clitum quattuor ad id quod est de significatiōibus philonis vnū: quā nam
sint falsa. i. Cōpositio tertia de preceptis. ii. De interrogatione. ii. De responsiōe qua-
tuor. Epitome de interrogationibus & epitome de responsiōibus vnum quāstiois. ii.
de responsiōe. iiii. quarta cōpositio de p̄dicamentis ad metrodorū. x. de rectis & ob-
liquis ad philarchum vnū de corporibus siue cōiunctiōibus: ad appollonidē: ad pa-
sylum: de p̄dicamētis quattuor: quinta series de quinq; casibus. i. de enūciatis fm sub-
iectū diffinitis. i. de appellatiuis. ii. de sub insinuatōe ad thesagorā. ii. logice locū circa
dictiōes & quę ex his cōstat orōnem. Cōpositio prima de gētilibus ac pluralibus enū-
ciatiōibus. vi. de dictionibus ad sofigenē & alexandrū quinq; de inequalitate dictiōnū
ad dionem. iiii. de soritis ad voces orōnibus. iiii. de solēcismis. i. de solēcisantibus ora-
tiōibus ad dionysiu. i. oratiōes p̄ter cōsuetudines. i. dictiōes ad dionysiu. i. constru-
ctio secunda de elemētis orōnis. v. de constructiōe eorū quę dicuntur. iiii. de constru-
ctiōe & elemētis eorū quę dicūtur ad philippū. iiii. de elemētis ad niciam. i. de eo qd̄
ad alia dicitur. i. cōpositio tertia aduersus eos qui nō diuidūt. ii. de ambiguis ad apollā
. iiii. de tropicis ambiguis. i. de cōnexis tropicā amphiboliā. ii. ad id quod scripsit pan-
thodus de ambiguis. ii. de introductōe ad ambigua. v. Epitome ambiguoꝝ ad epicra-
tem. i. cōiuncta ad introductionē ambiguoꝝ. ii. logici loci ad oratiōes ac tropos. Cō-
positio prima ars orationū & modorū ad dioscoridem. v. de sermōibus. iiii. de modorū
cōstantia ad tesagoram. ii. cōparatio tropicoꝝ proloquiorum. i. de cōuertentibus ora-
tionibus atq; cōiunctis. i. ad agathonē siue de sequētibus p̄blematis. i. de cōclusio-
nibus ad aristagoram. i. quod eadē oratio pluribus modis ordinetur. i. ad ea quib⁹ cō-
tradicitur. i. q̄ eadē oratio & collecto & nō collecto. construat̄ mō. ii. ad ea q̄ obiciunt̄
syllogismoꝝ solutiōibus. iiii. aduersus id qd̄ scripsit philo de tropis ad timestratū. i. lo-
gica cōiuncta ad timocratē & philomathē: de orōnib⁹ & tropicis. i. Cōpositio fa de cō-
cludētib⁹ orōnib⁹ ad zenonē. i. de primis & demonstratiōe carētib⁹ syllogismis ad zeno

nem de solutione syllogismoꝝ. i. de fallacibus orationibus ad pasylum. i. de speculatio-
nibus syllogismoꝝ. i. de inductis syllogismis aduersus zenonem. iij. de syllogismis fm
falsas figuras quinque orones syllogistica per resolutionem in his quæ demonstratione ca-
rent. i. tropice quaestiones ad zenonem & philomathem. i. hic falso videtur scriptus. Cõposi-
tio tertia de incidentibus oronibus ad athenadem. i. falso inscriptus orones incidentes ad
mesoteta. iij. falso inscripta aduersus disunctiones amenij. i. Quarta cõpositio de ciuili-
bus qõnibus ad meleagrum. iij. sermones hypothetici in leges ad meleagrum. i. orones hy-
potheticae ad introductionem. ij. orationes hypotheticae speculationum. ij. solutio hy-
potheticoꝝ alexandri falso inscripta de expositionibus ad lodamatem. ij. Quinta cõ-
positio de introductione ad falsum ad aristocreontem. i. falsae orones ad introductionem
. i. de fallaci ad aristocreontem. vi. Sexta compositio aduersus eos qui putant & falsa &
vera esse. i. aduersus eos qui per sectionem soluunt fallacem oronem ad aristocreontem
. ii. Demonstratiões quod infinita scindi nõ oporteat. i. ad ea quæ obijciuntur his q̃ con-
tra sectionem infinitoꝝ scripsit ad pasylum: Solutio fm antiquos ad discoridem. i. de
fallaci solutione ad aristocreontem. iij. Solutio hedili hypotheticoꝝ ad aristocreontem
& appellā vnum. Septima cõpositio ad eos qui dicunt maximas falsam habere fallacem
oronem vnū. de negatē ad aristocreontē duo: oratiões negatēs ad exercitationē vnum
de paruula oratiōe ad tesagoꝝ. ij. de oronibus aduersus opinatiões & de quiescentib⁹ ad
oneterē duo: de operto vel obscuro ad aristobulum duo: de latere ad thenadem duo.
Octaua cõpositio de vtide ad menocratē octo: de oratiõibus quæ ex infinito de finito
cõstant ad pasylū duo: de vtide oratio ad epicratē vnū. Nona cõstructio de sophisma-
tibus ad heraclidē & polidem duo: de ambiguis dialecticis oronibus ad dioscoridem
quinque: aduersus arcesilai artem ad sphæꝝ vnū. Decima cõstructio contra cõsuetudinē
ad metrodoꝝ quinque: de consuetudine ad gorgippidē septem: logici loci quæ extra præ-
dictas quattuor differentias sunt quaestionesq; logicas sparsim cõtinent non connexas
& in corpus redactas: de numeratis quaestionibus. xxxix. Sunt oĩa simul logicę partis
volumina. cccxi. Ethicæ ratiois quæ ad emendationē moralium notionū compositio.
prima. Descriptio oronis ad theospoꝝ. i. morales quaestiones. i. probabiles maxime
ad dogmata ad philomathem. iij. Diffinitionū vrbani ad metrodoꝝ. ij. Diffinitionū
rustici ad metrodoꝝ. ij. Diffinitionū mediæ ad metrodoꝝ. ij. Diffinitionū ad metro-
doꝝ per genera. vij. Diffinitionum fm alias artes ad metrodoꝝ. ij. Ordis secundus de
similibus ad aristocle. iij. de diffinitionibus ad metrodoꝝ. vij. ordinatio. iij. de his quæ
nõ recte diffinitionibus obijciuntur ad laodamatē septem p̃babilia ad diffinitōes ad
dioscoridē. ii. de speciebus & generibus ad gorgippidē. ij. de diuisionibus. i. de cõtrari-
is ad dionysium. ij. p̃babilia ad diuisiones & genera & species & de contrarijs. i. Quar-
ta series etymologicus ad dioclem. vii. etymologicē ad diocle. iij. Quinta series de pro-
uerbijs ad zenodotū. ii. de poematibus ad philomathē. i. quo mō oporteat audire poe-
mata duo: aduersus cirticos ad diodoꝝ vnū. Moralis loci circa cõem oronem & eas q̃
ex ipso constant artes & virtutes. primus ordo aduersus rescriptiones ad timonactē. i.
quo mō singula dicimus & cogitamus vnum: de notionibus ad laodamatē duo: de
opinatiōe ad pitonactē tres. Probatio cõtra id quod dicunt non opinaturū esse sapiētem
vnum: de cõprehensione & scia & ignorantia quattuor: de orone duo: de sermonis vsu
ad leptinā. Ordo secundus quod recte antiq; dialecticam iudicet cū probatiõibus ad ze-
nonē duo: de dialectica ad aristocreontē quattuor: de his quæ cõtradiciuntur dialecti-
cis tres: de rhetorica ad dioscoridem quattuor. Ordo tertius de habitudine ad cleonē
tres: de arte & inertia ad aristocreontē quattuor: de dñia virtutū ad diodoꝝ quattuor qd

virtutes æquales sint vnum: de virtutibus ad polidē duo: morales loci de bonis & malis. Series prima de honesto & uoluptate ad aristocreon tē. x. probatio quod nō sit voluptas finis quattuor. pbatio quod voluptas bonum nō sit quattuor de dictis super.

¶ Laertij Diogenis de vitis philosophorū Liber octauus Incipit.

Actenus de ionica philosophia quæ a thalēte milefio inītiū accepit: ac de viris qui in ea memorabiles fuere. Age vero iam & de ea quæ italica cognominata ē loq̄ pergamus. eius vero princeps fuit pythagoras mnesarchianulorū sculptoris filius: vt hermippus ait famiū: siue vt aristoxenus tradit tyrihenus ex vna in ūlaḡ quas eicētis tyrihenis athenienses possederunt.

Sunt qui marmacū illius patrem: auum hippasum & euthyphronem atauum cleonymūq; abauū qui phliunte perfugerit dicant: habitasseq; marmacum fami atq; ideo pythagoram famiū dici: inde migrasse lesbū: ibiq; & a zoilo patruo pherecydi syro cōmendatum: tres subinde argenteolos calices fuisse fabricatū eosq; singulis in ægypto sacerdotibus dono dedisse. Habuit & fratres maiorem quidē natu eunomum mediū tyrrheniū seruūq; zamolem cui gæte sacrificant saturnum vt herodotus ait existimātes. hic vt prædiximus principio quidē pherecydē audiuit syrū. Post eius vero obitum pfectus famū hermodamātī iam seni creophyli nepoti se in disciplinā dedit. Cum autē eēt iuuenis ad discēdi studiosissimus priam linquēs cū cētis fere barbaris græcisq; mysterijs iniciatus ē. Deniq; ægyptū petijt quo tpe polocrates amasi di p eplām illū cōmendauit: illorūq; linguā vt antipho tradit in eo libro quē de his qui in virtute principes fuere scripsit: edidicit atq; apud chaldaeos cōgressus ē magis. Deinde apud cretā vna cū epimenide descēdit in idæū antrū. In ægypto quoq; adyta ingressus ē: ibiq; de aliis in arcano edoctus ē: deinde redijt famū: ostendēsq; priam a tyranno policrate icubari. Crotonē in italiā prexit: ibiq; leges italicas dedit: atq; cū discipulis clarus habitus ē: qui ferme trecenti rēpu. præclare administrabant: adeo vt merito aristocratia optimorū. s. dominatus videret. Refert heraclides pōticus hunc de se dicere solitum qd' fuisset aliqñ æthalides: mercurijq; filius putatus esset mercuriūq; monuisse illum: vt peteret pter immortalitatē. qd' vellet petijisse igit vt uiuens & vita functus oīum quæ cōtingerent: memoriā haberet itaq; in vita meminisse oīum. Eandēq; memoriā & post mortē reseruasse. Longoq; post tpe in euphorbū venisse atq; a menelao fuisse vulneratū. Euphorbus autē dixit se aliqñ æthalidem fuisse atq; a mercurio p munere hoc accepisse: vt aia illius iugiter circuitiōe vagaret: & in quas vellet arbores vel animantes cōmigraret: & quæq; in inferno oīa perpessa esset: ac ceteræ animæ quēnā patiant. Postea vero q̄ euphorbus diem obiit: ingressus in hermotimū ipsius animā qui & ipse cum fidem vellet facere: branchidas petijt: ingressus appollinis phanū ostendit clipeū quē illic menelaus affixerat. ait. n. illum cū ex troia remeasset apollini sacrasse scutum iam putrefactū solamq; perdurare eburneam faciem. Vbi autem & hermotimus vita functus est: Rursus in Pyrrhū delium piscatorem migrasse: illūq; oīa memorasse vt. s. primum æthalides fuerit: postea euphorbus: deinde hermotimus: ac postmodum pyrrhus effectus sit: ac deinceps post pyrrhum factū esse pythagoram: omniūq; meminisse quæ prædiximus. Plariq; pythagoram nihil scripsisse tradunt: sed id stolidè putant. Deniq; heraclitus physicus apertissime de illo ita loquitur Pythagoras mnesarchi filius se in historia rerum exercuit vltra omnes hoīes: seligensq; hæc scripta suæ sapientiæ multa que peritiæ & artis documentum dedit. Sic autem locutus est quod cum de natura Pythagoras scribere adorsus esset ita in principio dixerit. Nō per aerē quē

spiro non per aquā quam cibo non admittam huius sermonis vituperationē. Scripsit aut pythagoras tria volumina: de instructione: de ciuilitate: de natura: qd aut veluti pythagorā legi^t lyfidis tarētini pythagorici ē: qui cū thebas p^{er}fugisset epaminōdā p^{re}ceptor fuit. Refert heraclides serapiōis filius in sotionis epitome scripsisse illū versus & de toto fm item sacū sermonem cuius ē initiū. O iuuenes hac oīa cū quiete colite: tertium de aīa: quartū de pietate: quintū elothalem epicharmi coi partē: sextū crotonem & alios. Porro mysticū sermonē aiunt hippasū fuisse: q in iniuriā pythagorā scripserit: plura itē ab astone crotoniate scripta pythagorā iscripta eē. Ait aut aristoxen⁹ cōplura moralīū dogmatū accepisse pythagorā a themistoclea sorore. Ion aut chius & triginis ait ipm cū poema quoddā scripsisset orphei titulū adnotauisse. Scopiadās itidē ipm⁹ eē aut cui⁹ opis initiū est. Nullius rex egēs esto. Solocrates aut i successiōibus ait ipsum rogatū a leōte philiastorē tirāno q^s nā esset dixisset philosophus. presentēq; vitā dicebat celebritati esse simillimā. Quēadmodū. n. ad hāc alij certaturi: alij negociaturi: alij optimi futuri spectatores veniūt: ita & in vitā alios quidē glorię mācipia nasci & cupiditatis aucupes: alios vero veritatis studiosos: & ista quidē sic se hnt. Sed. n. in tribus illis pythagorā opusculis q diximus ferūtur ista in vniuersū nō p^{er}mittit quēq; p^{er} se orare: qd ignoret qd sibi expediat. ebrietatē seorsū p^{er}niciē vocat: omneq; nimīū reprobabat dicēs nō debere quempīā neq; laborē neq; ciborē trāsgredi modū. Ac de venereis sic ait venerea hyeme nō aestate faciēda autūno ac venere leuius. Omni aut tpe esse grauiā & ad sanitatē minime idonea. Rogat⁹ ē qn esset cōcubedū tūc ingt cū te ipso infirmior fieri vis. humanā aetate ita distinguit puer. xx. ānos implet. Adulescēs. xx. Iuuenis. xx. senexq; xx. Sūt aut aetates iste & anni t^{em}pibus accōmodatā veri puer: aetati adulescens autūno Iuuenis: & hyemi senex. Adulescētē intelligit puberē: Iuuenem virē. Primus itē Timæo auctore amicorē oīa cōia dixit: amicitiaq; aequalitatē ipsius quoq; discipuli facultates oēs in vnū deponēbant: cōesq; faciebāt. quinquenniū itē totū silebāt solū q dicerētur audiētes: ac donec p^{er}barētur nūq; pythagorā vidētes. Hinc iā ad domū ipsius aspectūq; admittēbāt. Abstinebāt aut aceruo cypressino: qd inde sceptrū iouis factū eē vt hermippus ait i secūdo de pythagora. Nēpe & venustissimę formā fuisse tradit adeo vt illū discipuli opinarent^{ur} appollinē q ex hipboreis venisset. Nudatū aliqn illius femur aureū apparuisse fama ē: nesciūq; amnē cū trāfiret ab eo fuisse appellatū. nō defuere qui dicerēt. Timæus quoq; in. x. historiāz ait dixisse illum q cū viris habitaret eas deorē noīe cēseri coras qppe ac nymphas & deiceps matres appellari. Hūc & geometriā p^{er}fecisse: cū antea mōeris initio elemētōz eius iuenisset anticlides auctor ē in. .ij. de alexād^{ro}: maximeq; vacasse pythagorā circa spēm ipsius arithmetica ac regulā q ex vna corda ē repperisse ne medicinā qdē neglexit. Refert aut Appollodor⁹ supputatōr hecatūbē illū imolasse cū inuenisset triāguli orthogonij subiectū latus tantundē valere quātum quā illum continerēt. Et est epigrāma sic se habens.

Clarum fecit opus pythagoras: nouam

Tradens ingenio pectore liticam:

Propter quam iouis ara centeno mandauit boue.

Fertur & primus athletas nutrisse carnibus antea vt in. .iij. cōmentariorē ait fauorinus caricis siccis & molli caseo & tritico solitos corpora nutrire vt ait idē fauorinus in. viij. omnimodā historiā: alij vero pythagoram alium quēdam aliptem athletas ita solitum enutrire dicunt: non hūc. Quo enim pacto cū hic & necare vetuerit: ne dū gustare aīalia quā cōe nobiscum ius habeant animā & istud quidē fabulosum ē. Nam re vera aīatis abstinere iussit exercēs atq; assuefaciens mortales ad faciliōrē victum vt cibos

semper parabiles haberet: quibus igne ad coquendū opus non esset quicq; aquā simpli
 cē biberent. Hinc & sanitatē corpori & ingenij acumen acquiri. Deniq; & arā delij tm ap
 pollinis genitoris q̄ post ceratinū est adorare: frumētaq; & hordeū & placētas illi abſ-
 q; vsu ignis iponere solitū: catēq; nulla iecinora vt aristoteles in delioꝝ repu. testatur.
 Primūq; hūc sensisse aiūt aiām circū necessitatis imutātē alijs alias obligari aiantibus
 primūq; grācis pōdēra mēsurasq; iuexisse: vt aristoxen⁹ ait musicus. Primū itē vesperz
 atq; lucifēz idē sydus dixisse auctore parmenide. Adco vero admiratiōi oib⁹ fuit vt di
 cerēt familiares eius dei oīgenas voces. Ipse quoq; scribēs ait post ducētos & .vij. ānos
 ex iseris se ad hoīes vēire. Itaq; cū illo p̄durabāt atq; adibāt illū disciplinē studioꝝq; cā
 & lucani & picētes messapijꝝ & rōani. erat at̄ ignotū pythagoricū dogma vsq; ad phi
 lolai tpa. Hic. n. tres illos libros p̄claros disseminauit quos Plato cētū minis sibi emip
 lras orauit. neq; vero pauciores lēxētis erāt: q̄ noctu ad illū audiēdū cōfluebāt. Ac si
 q̄ p̄sentia illius frui meruissent scribebāt suis tāq; magnū qddā a p̄clarz se adeptos. Me
 tapōtini nēpe illius domū cereris delubrū vocabāt: vicūq; sacratū musis vt fauorinus
 i oīmodis historijs tradit: dicebātq; pythagorici ali j nō ēē oībus pādēda oīa vt aristo
 xenus ait in. x. iſtituētū legū: vbi & xenophilū pythagoricū iterrogatū quo pacto op
 time filij erudirēt dixisse ait: si ex bene iſtituta ciuitate nati essent: & alios iḡ plurimos
 p̄italiā p̄fecit bonos & doctos viros: zaleucū quoq; & charondā legū latores. Erat p̄te
 rea cōciliādā amicitij i primis studiosissimus maximāq; in ea re habebat vim: ac si quē
 didicisset symbolis suis cōicasse: eū cōtinuo sociū amicūq; cōsciscēbat. Erāt aut̄ ista il
 lius symbola ignē gladio nō fodiēdū. Staterā nō trāsiliēdā: sup̄ chœnice nō sedendū:
 cor nō edendū: onus vna tollēdū: nō adiiciēdū: stramēta semp̄ habendū colligata: de
 imaginē in anulo minime circūferendā: ollæ vestigiū in cinere cōfundēdū: oleo sedē nō
 tergēdā: cōuerso ad solē vultu n̄ loquēdū: extra publicā viā nō eūdū nō facile dexterā i
 iiciēdā: sub eodē tecto hirūdines n̄ hūdas: q̄ sūt vnguib⁹ recuruis aues nō nutriēdas vn
 guiū capilloꝝq; p̄tib⁹ sup̄fluis reſectis nō imigēdū neq; insiſtēdū: gladiū acutū deuī
 tādū. In finib⁹ p̄gre p̄grinādī nō redeundū. Erat aut̄ hic sensus ei⁹ ignē gladio nō fœ
 diēdū potētū i rā tumentūq; idignationē nō cōmouendā. In chœnice nō sedēdū æque
 & futuri faciēdā curā. Chœnix. n. diurna esca ē. Staterā nō trāsiliēdā: hoc ē equū & iu
 stū nō trāsgrēdiēdū: cor nō edēdū: aiūm angorib⁹ doloribusq; nō excrucandū. Per id
 aut̄ qd̄ p̄gre p̄ficiscēti minime redeūdū: admonebat ne q̄ vita excessissent: eos vitē cu
 piditate teneri nō oportere neq; voluptatibus vitæ p̄ntis manus dare. Ad hęc & alia iā
 exponēda sūt neq; p̄terisse videamur. Sup̄ oīa erythino & sepia vesci p̄hibebat: corde
 itidē ac fabis addit Aristoteles & vulnā & trigliā solo plerūq; melle siue fauo aut pane
 cōtentū vixisse quidā autumāt vinūq; quotidie nō gustār solitū obsoniū illi erat vt plu
 rimū cruda vel elixa olera: marinis raro vtebat̄. stola illi cādida semp̄ ac munda: stra
 mētaq; itē cādida ex lana. Lincōꝝ quippe vsus nec dū ad illa loca penetrarat. Nunq̄ ve
 ro deprehēsus ē siue saturitati siue venereis rebus siue ebrietati operā dare. Risu absti
 nebat & facetijs & iocis: onerosiq; narrationibus irascēs nuuq̄ vel seruū vel libez cāde
 bat. diuinatione ea sola vtebaturq; sit per auguria & vaticinia. Minimū vero ea quæ sit
 per ignē: thure tātum excepto sacrificijsq; vtebat̄ inanimis. Sunt qui dicant solis gal
 lis gallinacijs & hœdis etiā lacteolis quos teneros dicunt: Agnis autē minime. ceterū
 aristoxenus cūcta illum aiata in cibum permisisse ait boue aratore: & ariete exceptis:
 Dogmataq; ab ea quæ in delphis est temistoclea accepisse refert hieronymus: descen
 disse illum ad inferos atque hosiodi quidem animam columnæ æreæ vinculis adstri
 ctam: stridentemq; vidi de. Homeri autem ex arbore pendētem, serpentesq; illam cir

cundātes p his quæ de dijs dixere: eos itē cruciari notauisse qui suis vxoribus cōgredi nollēt: eiusq; rei grā a crotoniatis honoratū. Aristippus aut cyrenæus in libro physio logorū ait illū pythagorā iccirco appellatū quod vera pythio non minus loqueretur. Fert discipulos admonere solitus vt ista quotidie cū domū ingrederent dicerēt. Vbi nā excidit: quid fecit: Quid ex his q̄ facere debui omisi: Cruētas hostias dijs offerri p̄hibebat: solāq; arā q̄ esset sine sanguine monebat adorandā. deierare itidē per deos veta bat. Quēq; n. id studiose curare oportere vt ex vitæ merito sibi fides haberetur. senio res honorādos: quodq; tpe præcederet: id honorabilius existimandū: sicuti occasu or tū. In seculo p̄cipiū fine. In vita aut generationē corruptiōe. Ad eos quidē semideis i honore perferēdos: hoībus aut heroas: parētes vero hoībus cæteris inuicē ea rōne cō uersandū vt ne ex amicis inimicos: verū ex inimicis amicos faciamus: p̄priūq; nihil ar bitrandū. legibus opē ferēdā: iniquitatē debellandā: mittē arborē nō violādā nec lādē dā. Aīa itidē q̄ minime hoībus noceat verecūdiā & pietatē esse colendā. Risui æque ac tristitiā nō dādas manus. fugiendā carnis supflūā pinguedinē. Itineratiōibus remis se intēteq; vtendū: exercēdā memoriā. In ira nihil aut dicēdū aut faciendū. diuinationē oēm honorādā. cātibus ad lirā vtendū: laudeq; deorū virorūq; p̄stantiū: habēdā rōna bilē grām. Porro fabarū interdicebat vsū q̄ vērō eēt plenæ atq; aīato maxime cōueni rēt. Ad hæc nisi sumant leuiiores ac pudiciores fieri vērētes: atq; adeo q̄ in sonis cōtigūt imagines leues ac p̄turbatiōe vacuas pfici. Refert aut alexāder in successiōib⁹ philoso phorū & ista se in pythagoricis cōmētarijs notasse p̄cipiū qdē oīum eē monadē. Por ro ex monade indiffinitā dualitatē veluti materiā auctori monadi subieciisse. Ex mona de vero ac itēminata dualitate numeros gigni: ex numeris pūcta: ex pūctis lineas sur gere: ex quibus planæ figuræ constant. Ex planis autē solidas figuras: ex quibus item solida consistere corpora: quorū & quattuor elemēta esse ignē aquam terrā aerem quæ per oīa se mutēt ac vertāt: ex q̄bus fieri mūdum aīatum intelligibilē rotūdū mediā ter rā cōtinentē. quā & ipam rotūdā eē & globosā ac circūhabitari. Esse autē antipodas nobisq; obuersa vestigia p̄mere. Aequis ēt partib⁹ mūdo inesse lucē ac tenebras: calidū q; & frigidū & siccū & humidū: ex eis dū calor obtinet æstatē: dū frig⁹: hiemē fieri. Ea dū æqs partib⁹ sūt optima anni tpa cōfici. Nāq; virescēs ē veris grata salubrisq; tēperi es. Occidēs vero autūni ifirma fœcūditas. Diei quoq; virescere aurorā vesperā dilabi: quocirca ifirmiorē eē eū. itē qui terra cōplectit̄ aera imotū ac morbidū & quæq; i illo sūt oīa eē mortalia. Porro summū æthera sp̄ moueri & eē liquidissimū ac saluberrimū & q̄ in eo sunt imortalia oīa atq; iccirco diuina. Solē itē & lunā & reliqua sydera deos eē quippe in illis supare calorē qui sit vitæ auctor. Lunā quoq; a sole illustrari: hoībus q̄ eē cū dijs cognationē: q̄ & hō calorē p̄iceps sit. Vnde & deū nostri p̄uidentia ge rere: fatū quoq; oīum & eorū quæ sunt p̄ partes administrādoz cām eē: penetrare itē a sole radiū p̄ æthera frigidū & corpulentū. Vocāt aut aerē quidē frigidū æthera. Ma re aut & humore crassum æthera. Hūc vero radiū ēt p̄funda penetrare: atq; ideo viui ficare oīa. Viuere itē oīa quæq; colorē p̄cipiēt: atq; iō & arbores eē aīantes aīam tñ nō hñe oēs: aīam vero auulsionem ætheris eē & calidi & frigidi eo q̄ sit particeps frigidi ætheris. Differre aut a vita aīam esseq; illā imortalē qñ quidē & id a quo auulsa ē imor tale sit. Porro aīalia & iuicē nasci seminali rōne: q̄ vero e terra fiat generationē nō posse subsistere. Semē aut esse cerebri stillā quæ in se calidū cōtineat vaporē. Hāc vero dū in fundit̄ vuluā ex cerebro sanie: & humorē sanguinēq; profluere: Ex quibus caro nerui ossa pili totumq; consistat corpus. ex eo autē vapore sensum atq; aīam constare. For mari autē primo quidē cōcretū & cōpactū intra dies. xl. Iuxta vero rōnem harmoniæ

intra septem aut nouem aut decē vt plurimum menses consumatū atq; perfectū infantē gigni. Habere autē in se oēs vitæ rōnes quibus sua serie cōnexis contineri iuxta congruētiæ rōnem cū singula statutis temporis accedūt. Sensum quoq; cōter omnē ac per se speciem visum vaporem esse quēdam nimis calidū: atq; ideo visā aerem aquā q; penetrare: affigi. n. calidum in frigido. Nam si eēt frigidus ī oculis uapor: distaret profecto aduersus aerē similem. Sed. n. ī plerisq; oculos solis ianuas appellat. eadem & de auditu decreuit ac sensibus reliquis. Porro humanā aīam trifariam diuidit in sensum & mentē & irā. Sensus igitur & irā ceteras quoq; aīantes eē participes. Mentem vero ad solū pertinere hoīem: Esse autē principatū aīæ a corde vsq; ad cerebrū: & eā quīdem q̄ sit in corde ipsius partē cōcupiscētiā esse. Mentem vero atq; aīum in cerebro cōstare. Guttas autē nosse: ab his manare sensus ac partē quidē prudentiæ capacē esse ī mortalem: Cetera vero mortalia: nutritiq; ex sanguine aīam: eiusq; rōnes ventos eē: Ipsam vero vnā cū suis rōnibus eē inuisibilē q̄ æther quoq; sit inuisibilis. Ceteræ aīæ vincla venas esse & arterias & neruos. Vbi vero inualuerit & secū fuerit quiescere: vincula q; ipsius fieri rōnes atq; opera: eiectā eam in terrā in aere vagari corpori simile. Porro mercuriū aīæ questorē eē atq; ideo emissariū dici. Ianitoremq; ac terrenū: q̄ is ex corporibus & ex terra & ex mari aīas imittat. & puras quidē atq; purgatas ī excelsū duci: Impuras vero illis ne appropinquare quidē: neq; inuicē sibi ipsis: ceteræ vinciri a furis fortissimis nexibus Cunctū itē aera plenū esse aīabus easq; & dæmones & haroas existimari: atq; ab his hoībus imitti & sonia & signa atq; morbos: nec mō hoībus verū & pecudibus ac iumentis reliquis: atq; ad hos referri lustrationes & expiatiōes: diuinationemq; oēm & vaticinia & cetera id genus. Maximū vero eorū quæ in hoībus dixit aīam esse siue ad bonū induceret siue ad malū: Fœlicesq; ac beatos esse hoīes: qbus bona aīa aduenerit. Eam vero nunq̄ quiescere neq; ipsius fluxum obtinere. Ius itē vim habere iuramenti: atq; ideo & iouem iuratorē dici. virtutem & harmoniā esse & sanitatem bonūq; omne atq; deū: ideoq; ea congruētia constare oīa. amicitia itidem esse æquabilem cōgruentiā. honores dijs exhibēdos. heroas itē haud tamē æquo honore deducendos. Ceterū dijs semper quidē cū laudibus amictuq; candido & casto corpore honores adhibendos. Heroibus vero ex dimidio diei: eam vero mūditiem expiationibus lauacrisq; atq; asperginibus fieri vacādo a funere & cubili & inquinamēto omni. morticinisq; abstīnēdo & carnibus. triglisq; ac sepijs: ouisq; & q̄ ex ouis nascūtur aīalibus: fabis quoq; & ceteris quæ hi monēt: qui quidē in tēplis mysteria ritusq; consumant. Ait autē aristoteles in libro de fabis ideo admonuisse illū fabis abstīnendū siue quod pudēdis similes sunt: siue q; inferni ianuis. Sunt. n. infœcundæ solæ: siue quod corrūpant: siue quod naturæ vniuersi similes sint: siue quod paucorū dominatu gaudent. Deniq; magistratus ipsis eligūtur: quæ vero ceciderint non tollēda: vt assuefcatur nō nisi castigate edere. Porro aristophanes heroum ait ea esse quæ cadūt dicens in heroicis ne gustato quidē queq; intra mensem deciderint. Gallo plumis albis abstīnēdum: quod ioui sacer sit atq; supplex. Mense quoq; sacratum est. Nā & horas significat. Pisces item non gustādos eos qui sacri sunt. Neq; n. fas esse eadē dijs & hoībus apponi sicuti nec seruis & liberis: cādīdum quidē quod ē ad boni pertinere naturā: atrum vero ad mali. panem nō frangēdum. Namq; in vnū veteres amici coibāt quēadmodū nunc etiā barbari: neq; diuidēdum quod illos cogit. Alij ad id iudiciū referūt: q̄ apud inferos sit. Alij quod in bello formidinem faciat. Alij quod ab hoc incipiat totum: solidarumq; figurarū oīum pulcherrima sphaera planetarū: vero circulus sit. senectutē & omne detrimēto obnoxiiū pari rōne teneri. Iuuetutem itidē & quicq; īcremēta suscipit idē esse

sanitatem speciei esse constātiā morbum contra huius esse violationem. De sale ap-
ponendo necessaria iccirco statuit: quod iustitiæ admonent. Hoc. n. quicquid occupa-
uerit seruat. & ex liquidissimis rebus aqua & mari fit. Hæc alexāder in pythagoricis re-
perisse cōmentarijs tradit. eadē ferme Aristoteles. Enimvero pythagoræ ipsius graui-
tatem ac modestiā: & timon in sillis: cum illum carpere instituisset non omisit in hæc
sentētiā loquens. Pythagoram quoq; magis insignē opinionem gloriæ grauitatisq;
celebrem. quod aut alius idem alias fuerit xenophanes in elegia testatur: cuius est ini-
tium. nunc alia dicere aggrediar: quod vero de illo dixit sic se habet: cum vidisset aliquā
canem cadi miseratus ait desine hunc cadere. Est. n. cari sodalis aīa quam eius ex ver-
bis agnouit: atq; ita xenophanes sugillat illum. cratinus in pythagoricis atq; in tarenti-
nis in hūc modum hæc inquit. eis consuetudo ē si quem simplicem vndecūq; nacti fue-
rint ingressum experimentumq; cœpturū quātum illi dicendi uiribus præstant: ptur-
bare illū obiectiōibusq; versare. conclusiōibus. inæqualitatibus. fallacijs. magnitudini-
bus nō inde emergeret. Mnesimachus alcmæoni pythagoreo more soli immolamus
animatum nil oīno cōmedentes. Aristophon in pythagoreo instituto ait. quod cum
descendisset in dietam qui apud inferos sunt vidisse singulos. Pythagoricos vero mul-
tum oīno a mortuis differre. His quippe solis conuesci plutonem ob pietatē dixit. Fa-
cilem ais deum si plenis sorde cibis adesse gaudet. Itē in eodē comedunt olera & aquā
in potu sumunt. pediculos & pallium atq; squalorem nemo ex alijs pferre posset. Mo-
ritur autem pythagoras hoc modo. cōfederat in domo milonis cum socijs: Eam vero
domū quispiam ex his quos ille admittere noluerat: per inuidiā incēdit. Sūt qui cro-
toniatas ipsos tyrannidis suspitione ac mœtu hoc perpetrasse dicant. Pythagoram igi-
tur incēdij incōmoda vitantem cum egrederetur comprehēsum esse & agro cuidam fa-
bis pleno propinquatē ibi constitisse ac dixisse capi præstat q̄ has dare pessum: cadi-
q; satius est q̄ quicq; loqui: atq; ita iugulum persecutoribus nudasse: compluresq; ex di-
scipulis. nam secū. ad. lx. erant: fuisse interemptos: paucosq; effugisse ex quibus archy-
tas tarentinus fuerit & lyfis ille quē supra memorauimus. Porro dicē arch⁹ pythago-
ram in delubrum musarū: quod metaponti ē: confugisse: ibiq; cum quadraginta dies
absq; cibo perstitisset: defecisse ait. heraclides vero in epitome uitarū satyri illum postq̄
deli pherecydi iusta persoluerat: redisse in italiā: & cum in domo milonis crotonia-
tæ celebritatem offendisset: subinde metapontū peruenisse: ibiq; eū viuere vltius nol-
let inedia vitam finisse. Hermippus aut ait bello inter agrigētinis atq; syracusanos ex-
orto pythagorā exisse cum socijs agrigentinis opē laturum. Versis aut in fugā illum
fabarū campū circuisse: ibiq; a syracusanis fuisse interfectum. Reliquos vero ad trigin-
taquinq; tarenti fuisse crematos cum primarijs ciuitatis contraire vellent: atq; ab eis in
reipu. administratione dissentirēt. Aliud item quiddam huiusmodi de pythagora her-
mippus refert: Ait. n. illum cum in italiā uenisset subterraneam fecisse domum: ma-
triq; mādasse quaq; contingerent tabulis inscriberet tempusq; adnotaret: deinde in il-
lam descendisset: ac dum rediret: id matrem fecisset: Anno autē exacto ascēdisse pytha-
goram ex effossa domo squalidum ac macie confectum aduocataq; contiōe dixisse ex
inferis se ascendere: atq; vt sibi fidem faceret recitasse quicquid euenisset. Eos vero his q̄
dicebantur effectos in lachrymas eiulatusq; prorupisse pythagorāq; iam diuini quid-
piam habere existimātes: vxores suas illi in disciplinam certatim dedisse: vt quidpiam
ex illo adlcerent: easq; pythagoricas vocatas esse. Hæc hermippus. Erat autē pytha-
goræ & vxor rheano noīe brontini crotonitæ filia hanc alij brontini vxorem: pythago-
ræq; discipulam tradūt. Erat illi & filia damo vt lyfis in epistola ad hipparchum ait de

pythagora in hunc modum loquens. Aiunt autem plurimi publice re id quod pythagoras semper inhibuerat philosophari. qui cum damoni filiae cōmentaria sua cōmendarēt iussit ne cui extra domum ea traderet. Ea vero cū ingenti pecunia posset illa distrahere oīno noluit. Inopiam quippe patrisque monita auro praecliora censuit. Idque cū esset mulier. Fuit autē illi & filius telauges: quē patri successit: ac sem quosdam Empedoclis praeceptor fuit. hippobotus autē empedoclem dixisse ait telauges claras theane proles pythagoraeque telauges quidem nihil scripsisse ferunt: at ipsius mater nonnulla. rogata quā mulier a viro mūda sit: dixisse ferunt a suo quidem continuo: ab alienis vero nunquam. Ei vero quae ad virgē pergeret in mandatis dabat ut cum veste & verecundiam poneret. Exurgensque denuo cū ipsis illam vna resumeret. Rogata quānam haec inquit per quā mulier vocor. Igitur pythagoras quidem iuxta heraclidem serapionis filium. lxxx. etatis anno moritur sem propriae etatum descriptionem. Iuxta plurimos autem nonagesimo.

¶ Exrant autem & quae in hunc lusinus sic se habentia.

¶ Aliud

Nō refugis solus: sed nos aiata. vetamus
Vinibla pythagorae fercula nullus edit.
Ast ubi lixatū vel coctū siue salitū
Tūcedimus: quoniā spiritus oīs abīt.

Aspice i euphorbi radiātia scuta: renati
Pythagore mētē noscere quisquis aues:
Ante ego dicit erā mortalis: nec finit vnq̃
Siue erat haud, vel erat dicere semper erā.

¶ Aliud

¶ Et aliud ut mortuus est.

Pythagoras sapiēs habit⁹ quē tāgere carnes
Noller: ut iniustum: paut at ille viros.
Hunc admiror ego: iusta nō tangere dixi:
Afficit ast alios forsitan obprobrio.

Heu heu quid tū ppro auditore seorsum
Pythagoras fabas perueneratus obis.
Ne loca fabae pedibus calcaret iniquis
Agrigentino mortuus in triuio est.

Floruit autē olympiade sexagesima: ipsiusque schola durauit vsque ad nonam siue decimā generationem. Postremi. n. Pythagoreorum fuisse quos & aristoxenus vidit zænophilus chalcidēsis ex tharcia: & phāco philiāsius: & Echetrates & diocles & polimnastus philiāsi & ipsi. Erant autē auditores philolai & euriti tarentinorum. Fuerūt autē pythagore quatuor eodē fere tpe nec multum ab se inuicem distantes. Vnus quidem ciotoniata tyrānicus vir: alter philiāsius corporis exercitator aliptes: ut quidam aiunt. Tertius zacynthius cuius aiunt illud esse philosophiae arcanū magisterium ī quo & illud ait puerbium in mūdū veni. Sunt quae & alium sculptorē theginum fuisse dicant pythagorā quē primus visus sit numeroꝝ ac modoꝝ repertor fuisse. Aliū item sculptorē samīū & alium oratorē non bonū: & aliū medicum quē de celo scripserit: ac de homero quādam cōposuerit. Alium item quē dionysio dorice scripserit auctor. Porro hūc Eratosthenes quē & Fauorin⁹ in oīmōda historia sequit in libro octauo primum fuisse tradit quē. xlvij. olympiade peritus ac pbus pugil effulserit: comatum atque purpuratū selectumque ex puerorum ludo atque irrifum cōtinuo viros petisse ac vicisse. Simplex & huic epigramma quod fecit theetetus.

Sydera pythagoram quendam crinita canentem.

Pythagoram sanium si hospes amice teges:

Pythagoras ego sum: peteres si dogmata nostra

Eleidem: dices hic mihi mira refert.

Hunc fauorinus ait diffinitionibus ob mathematicā vsum materiā: ampliāsse vero illam socratem & quae ab illo fluxere. Postmodum autē aristotelē ac stoicos: primoque cælum appellāsse mūdū terramque rotundā. Id autē theophrastus parmenīdi: zeno hesiodo assignant. huic aiunt restitisse cydonē: sicut antidicū socrati. at vero philosophi epistola legūt in hunc modū pugnās ad olympia cum pueris ephæbis venit pythagoras crotonias. philosophus autē taliter scripsit pythagoras anaximeni at tu virorū optime

si nihil pythagora & genere & gloria prestantior esses pfecto ad nos iam ex mileto mi-
grasses: nunc vero te continuit paterna & auita gloria: quæ & me continuisset si essem
anaximeni similis. Ceteræ vos si augurio vrbes deferetis: eis quidem ornatus adimif-
mediq; illis infestius instabūt. Neq; vero semper cōuenit astroꝝ ac celi vestigare rōnes.
præstat interdū ad priam curas cogitationesq; cōuertero: & ego nō semper meis vaco
fabulis: verꝫ & bellis intersum qbus in se inuicē itali sæuiunt. Quoniam vero de pytha-
gora diximus: dicendū iam de pythagoricis illustribus viris: post quos dicendū erit de
his qui sparsim a plerisq; referunt. Tum deinceps adnectemus successionis seriem me-
morabilium viroꝝ vsq; ad epicurꝫ: sicuti supra promissimus: de theana quidē & thelau-
ge iam diximus dicendū mō de empedocle primum: nam fm quosdam pythagore au-
ditor fuit.

Empedocles.

Empedocli vt ait hippodotus: meto pater: auus empedocles agrigentinus fuit
idem & timæus refert in. xv. historiæ libro insignem fuisse virꝫ empedoclem
poetæ auū. hermippus eadem ferme ait: heraclides itidem in libro de morbis
clara ex familia fuisse auum. equosq; nutritisse tradit: dicit & eratothenes in olympioni-
cis. lxxi. olympiadē vicissē metonis patrē aristotelis vtens testimonio. Appollodorus
aut grāmaticus in chronicis metonis quidē filiū fuisse ait. ceteræ ad thurios nup oīo
cōditos venisse glaucus ait: deinde post pauca: q vero inquit domo pfugum venisse sy-
racusas & cū illis aduersus atheniēses bellasse aiunt. prsus id mihi ignorare videt. Aut
enim iam defecerat: aut oīno valde senex erat: id qd minime pbat. Namq; & Aristot-
eles ipsum & heraclitū. lx. ætatis anno vita excessisse ait: qui vero. lxx. & primā olym-
piadē vicerat eques eodem censebat nomine. Ita & tempus ab Appollodoro significa-
tur: satyrus aut in vitis empedoclem ait filiū fuisse exaneti. Reliquisse aut & illum
filiū exanetum: eadēq; olympiade ipsum qdem equestri certamine vicissē: filiū vero il-
lius lucta siue vt ait Heraclides in epitome cursu. Verꝫ. n. ego in fauorini cōmentarijs
repperi empedoclē & boue mactasse spectatoribꝫ ex melle: & farina: fratremq; habuif-
se callicratidē Telauges aut Pythagoræ filius: in epistola ad philolaum empedoclē ait
archimomi fuisse filiū. Quod aut Agrigentinus ex Sicilia fuerit ipse in principio lustra-
tionū refert: hactenus de genere ipsius: audisse aut illū Pythagoram Timæus auctor
ē in nono historiæ dicens: deprahensum qd orationem furatus esset sicuti & plato:
atq; ideo ad cōsortium sermonū admitti phibitum: ipsumq; meminisse Pythagoræ:
dum illum insignem doctrina virꝫ appellat: qui maxima nosset animiq; excelleret opi-
bus. Sunt q ista de Parmēide dixisse putāt. Refert Neāthes Pythagoricos vsq; ad Phi-
lolaum & empedoclē ad sermonum cōmunionē admitti solitos. Vbi vero ipse poema-
ta illa vulgare cœpit: latā esse legem vtī versificator oīs inde arceret: Idē & Platonem
pertulisse aiunt: qppe & hunc fuisse phibitum: quem tñ illoꝝ audiuerit empedocles
nō dixit. Eam. n. quæ telaugis fert epistolam qd hippasum ac Brōtinum audierit: nō
vsq; quaq; probari. n. vero Theophrastus parmenidē illum imitatū dixit ipsiusq; etnu-
lum & in poematibus fuisse qppe & illum versu physicæ rōnis apparuisse: Hermippꝫ
aut non parmenidis verꝫ Zenophānis fuisse imitatore tradidit. q cum diu versatus
eiusq; carmē imitatus sit: postmodū pythagoricis cōgressum esse. Alcidas vero in
phylico refert eodem tpe zenonem & empedoclē vna audiuisse: parmenidē demum
ab se discessisse ac zenonē qdem seorsum phantū esse. Hūc vero Anaxagorā & Pytha-
gorā audisse atq; alterius cōstantiā & grauitatē vitæ atq; habitꝫ alterius de natura rōes
fuisse imitatū. Aristoteles vero in sophista primū empedoclē oratoriæ inuentorē ait:
zenonemq; dialecticꝫ: in libro aut de poetis asserit homericū empedoclē: acutumq; in

dicendo fuisse: translationibus item ac ceteris poeticis figuris vsum. Atque ideo cum: & alia poemata scripisset: & Xerxis transitu & in Apollinem phœmum: ea postmodum ignibus tradidit soror quadam ipsius siue filia: vt Hieronymus: meminit: phœmum quidem imprudens. Persica autem prudens: ac sciens quod ea imperfecta essent. Tragœdias illum præterea scripsisse refert ac politica. Vix heraclides serapionis filius tragœdias: alterius fuisse memorat. Hieronymus vero quadraginta tria illius opuscula se legisse asserit. Neæthes autem ad hunc iuuenem scripsisse & ipsum tragœdias: in quas se postea incidisse. Porro satyrus in vitis refert & medicum illum fuisse oratoremque optimum: gorgiamque continum ipsius fuisse discipulum. vix. s. in oratoria insignem: quæ & arte rhetoricam scripserit: quæ tradit Appollodorus in chronicis: centum & nouem ætatis implevisse annos: hunc ait satyrus dicere solitum affuisse se empedocli magis exercenti ipsumque in poematibus id præferri & complura alia: inter quæ præferebat pharmacha: quibus & morbi & senectus arceant: & ventorum vel noxii pellant flatus: vel salubres: ac latius adhibeant: mortuique iterum reuiuiscant. Multis autem moris eum vix admirationi habitum Timæus in. xviii. historiæ auctor est. Namque ceteris plerumque vehementer flâtibus adeo vt fruges corrumpere excoarialisinos iulit: factisque vtriusque eos collibus & montium verticibus admoueri ad compellendos flatus: cessantibusque ventris ab euentu rei colysanemâ vocatum esse. Heraclides quoque in libro de morbis ait ipsum pausaniam dictasse quod de apno ille scripsit. Erat autem pausanias. vt satirus & Aristippus ait: amator eius: cui & de natura libros compositos ita declarauit. Pausania sapiens anchiti percipe fili.

Sed & epigramma in eum fecit.

Pausaniæ medico anchito cognomine nato

Asclepiadeo patria clara gela est.

Qui languescens vario plerisque labore,

Sape acherontem linquere fecit iter.

ἩΡΑΚΛΕΥΣ ὁ Αἰτῶν. Heraclitus tale quiddam esse ait quod. xxx. dies corpus absque spiritu integrum incorruptumque seruaret. Vnde illum & medicum & vatem dixit vt ex eius verbis patet: quibus incolam ampli agrigenti saluere iubet: a quibus & deum se credi vult: diuinumque sibi petit honores. Amplum vero agrigentum dixisse ferunt: quod in illa octingenta hominum milia inhabitaret. Vnde & empedocle illis delitijs vacantibus dixisse agrigentum delitijs quidem ita quotidie se dedunt: ac si postridie morituri: domos vero ita aedificant quasi perpetuo victuri: eas vero ipsas expiationes in vnum corpus coegisse fert. Cleomenes compactor quem admodum & Fauorinus in commemoratiombus ait fuisse vero eum in primis liberos: atque ab omni principatu fastu remotissimum Aristoteles tradit: siquidem & regnum cum sibi offerret: constanter renuit: sicuti Xanthus in illius laudibus meminit simplicitatem vitæ: quam regum delicias carius amplectens: eadem & Timæus refert eam simul adiciens cur ita popularis fuerit. Inuitatus. n. fuerat a quodam ex principibus ac præcedente conuiuio cœna non inferebat: Tacetibus alijs indigne ille ferens inferri iussit. Qui vero illum inuitaret peristolari se curiam ministrum dixit. Vbi vero ille aduenit conuiuii princeps constitutus est: id eo agente quod illum vocauerat: tum ille tyrannidis initia apud obscura præ se ferens iubebat: aut bibere aut in caput effundi merum. Tunc igitur Empedocles tacuit. Postridie vero coacto iudicio dānavit utrumque: ac peremit inuitatorem. s. & conuiuii principem. Istud. n. eius reipublicæ tractandæ initium fuit. Rursus Acrone medico locum sibi ad construendum patrum monumentum a senatu postulante quod inter medicos arte præcipue excelleret in medium surrexit. Empedocles: ac fieri prohibuit: atque inter cetera quæ de æqualitate disseruit: ita illum rogare cepit. cuiusmodi monumento icidemus elogium. Nunc hoc summum te medicum summi patris

in summo vertice summa patriæ conditum: qdam autem fm versum ita pñunciant.
sublimis verticis tumulus sublimis cōtinet. Hoc qdam simonidis eē tradiderūt. Post
modū vero empedocles & mille hominū cātū antiquauit cōstituto triēni mgratu: ut
nō solū esset diuitū uerū & mediocriū ac pplariter sentiētū. Deniq; & timæus in p^o: &
secūdo l bro: ipsius. n. sæpe mentionē facit. cōtrariā reip. tradit putatū eū habuisse sen
tētiā: qñ qdē iactātia & amore sui ferebat imodice: qppe qui in carmine se deū dixerit:
qñ itē olympia adisset: i se cūctorū uertebat ora: ut nullius iter loquēdū tanta quanta
empedoclis fieret mētio. Postremo tamē cū agrigētū cōderet: obstiterūt illius institu
to inimicorū nepotes: quo ille mœi ore accepto in pelopōnēsū secessit: ibiq; obiit diē.
Timon autē nē hūc quidē pratermisit: sed ipsum mordet dicens: & Empedocles forē
suum formator uerborū quantū ualuit tātum cœpit imperās qui disposuit magistrat⁹
indigētes aliis. De illis uero obitu uaria fert opinio. Heraclites. n. cū enarrasset de ap
no ut. s. empedocles. maximā ex eo gloriam cōsecutus eēt: q; mulierem defunctā uiuā
dimisisset: ait illū sacrificiū ad Pīsanactis agrū fecisse: conuocatis plerisq; ex amicis iter
quos & pausanias erat. Vbi uero conuiuio pacto alij qdem loco paululū digressi: alij
sub arboribus villæ se ad quiescendū cōposuerunt: alij quocūq; visum ē in loco quieue
runt: ipse ubi accubuerat permansit. Mane autē facto e somno excitis ceteris solus ipse
reptus nō ē. Facta autē diligēti inquisitionē seruīs q; rogabant vnus affuit: qui diceret se
nocte media igētē audisse vocē empedocle vocātē. Tū uero ubi surrexisset cælestē uidis
se lucē & splēdorē tædæq; nihilq; aliud. Illis uero in eo qd' contingerat stupētibus descē
dit pausanias: ut mitteret q; quererent. Postmodū uero pñibitus ē ulterius quærere di
cens voti rē in primis cōtigisse: sibiq; ueluti deo hostias offerri oportere. Hermippus
autē illū cum pantheā quadam agrigentinā desperatam a medicis curasse hostias ob id
litasse. Qui uero inuitati erāt ad. lxxx. ferme fuisse. Hippobotus uero illū ait ubi exur
rexit ætānam petisse quo cū peruenisset in ignis crateres se iniecissee. ibiq; dum fidē cu
pit facere famamq; adstruere quod deus effectus sit ignib⁹ consumptū esse: postea ut
se res haberet agnitum & exploratū esse vna ex illius crepidis vi flamme ex intimis ad
exteriora reiecta: quippe calciari solebat ære: huic famæ pausanias reluctabat. Ceterū
Diodorus ephesius de Anaximandro scribens ait illum huius æmulū fuisse imitando
tragicam grandiloquētiā uestisq; grauitatē. Enim uero dum selenūtios ex adiacētis flu
uij terore pestis inualisset adeo ut & ipsi uxores partu periclitent^r: excogitasse empedo
clem duos quosdā ex vicinis amnibus pprio sumptu in flumen illud imitere: ut ex ea
commistione aquæ dulcescerent. Hoc ordine sedata peste epulantibus selenuntijs em
pedoclem apparuisse: illi eo conspecto surrexerunt: eiq; ueluti deo dominos honores
detulerunt. Eam de se opinionē firmare uouētē se in ignes cōiecisse. Verū hisce timæus
refragat aperte asserens illū ubi in peloponesum se recepit: nunq; oīno redisse atq; iō il
lius incertū esse obitū. Heraclidi uero noīe illū denotans aperte cōtradicit pīsanacta
syrcusanū dicēs: neq; villā agrigēti hūisse. Verū a paulania factū amico monumētū.
Is. n. hmōi uulgata fama breuē statuā illi: qppe diues erat. siue arā quasi deo condidit:
qm̄ ergo pacto inqt se in crateras iniecit quorū nullā vnq; fecit mentionē & qdem cū p
pe eēnt: mortu⁹ igit ē in pelopōnēsū q; si illius sepultura nō cernitur: nihil ē cur admi
remur. Nāq; & aliorū multorū sepulchra ignorāt: Ista & hmōi timæus refert. verū sem
per heraclidi cōsuetudo ē miracula ista cōfingere: q; & ex luna cecidisse hoīem dicit. Por
ro Hippobotus ait statuā empedoclis operā agrigenti primū sterisse. Postea uero an
te Romanorū curriā cōstitutā fuisse romanis eā illuc transferentibus aptam: picte qui
dē & nunc eiusmodi quedā inueniunt. Neātes uero cyzicenus q; & de Pithagoricis scri

psit: refert Menone vita functo tyrānidis pullulare exordia cepisse. Tum vero empedoclem Agrigētinus induxisse: vti seditiōibus omīssis æqualitatē ciuile amplecterent: multas itidem ciuū quæ sine dote erant ex relictis sibi opibus adiecta dote viris tradidisse: atq; ideo & purpurā se inuidisse: & strophīū aureū circundedisse Fauorinus in cōmētarijs auctor est: crepidas itē aereas & delphicā sumpsisse coronā. Coma itē illi plīxa fuit: & pueri se deducētes: & ipse grauis semp atq; i vno se seueritatis habitu perstitit. Eiusmodi igit pgregiebatur vt ciuibz sibi occurrentibz ac p magno id munere habentibz speciem quoddā & insigne regiū prae se ferre videret. Postremo vero dū celebritatis cuiusdā cā messanā curru iuectus pergeret cecidisse: coxamq; fregisse. Quo et ex morbo defunctū eē ætatis aūo. lxxvij. esse itē sepulchrū eius megaris. de ætate vero ab Aristotele dissentit. Ille. n. lxx. annorū defecisse ait: alij centū & nouē vixisse annos contendunt. Floruit autē circa. lxxx. & quartā olympiadē. Democritus autē troezenius in libro cōtra sophistas refert illū iuxta. Homerū isformis letiodū sibi pccera ex corna isfauste nexuisse. In ea vero quā pdiximus telaugis epistola fert illū ex senio i mare plapsū extinctūq; eē. Hæc de ipsius morte fert: & nostrū in hūc pāmetro mordax qdam. Empedocles rapida purgasti corpora flamma.

Aeternos ignes fortiter ore trahens.

Vltroncum taceam: te incendia sæua petisse.

Incidis inuitus delituisse volans.

¶ Et illud.

Cruribus empedocles contractis dicitur esse

Mortuus: e curru cū cecidisset humi.

Si se flagrantem victurus iecit in ætnam

Quomodo nunc megaris structa sepulchra vides?

Timon vero ne ab eo qdē laceffendo abstinuit dicēs empedoclesq; forēsū opifex carminū & cætera. Hæc autē illi visa sūt: elemēta eē quattuor ignē: aquā: aerē terrā: amīci triāq; quæ fœderēt & discordiā q̄ disīdeāt: Ait at sic iuppiter: ac Iuno regīa & aidone⁹ & venerāda nestis. Iouē: ignē: iunonē: terrā: aidoneū aerē: nestin aquā dicēs: & hæc ait assiduas versare vices: definere nusq; ē qppe ætern⁹ iuxta illū hic regū ordo: deniq; isfert. Namq; alias cōnectit amor hæc oīa simul: sæpe et disīucta iubet cōtentio ferri: solē ait ignis ingentē massā: lunāq; maiorē: lunam disci habere similitudinē. Cælū ipsum cristalli obtinē speciem & aīam oīgenū aīaliū atq; arborū species indui. Ait nepe se aliquū fuisse puerū atq; puellā arborē & auē atq; piscē: Quæ igit illæ de natura deq; expiatiōibus scripsit: ad quinq; milia versuū pertingūt: q̄ vero de medicina ad sexcētos. De tragædijs supra iā diximus.

¶ Epicarmus couis.

Picharmus elothalis filius Couis: & ipse Pithagoræ auditor fuit. Trimeniēsis vero cū eēt e Sicilia pfectus peruenit megara: idē cōtēdit syracusas: vt & ipse in suis testat libris. Eius statūq; istiusmodi carmē iscriptū ē: quo dicat tāto excellere doctis oīb⁹ & claris viris quāto vel syderib⁹ sol ceteris vel amare ānib⁹ cūctis antecellat.

Quam superat phæton ingentis sydera cæli.

Quanto vis pelago maior inest fluuius.

Tantum ego iam dico sophia præstare epicharmum:

Cui dedit hæc patria florida serra comis.

Cōmētaria istæ reliqt i q̄bz de natura rerū: de sentētijs: de medicina differuit. Notasq; breues cōmētariorū locis apposuit: q̄bus aperte idicat ab se elaborata opuscula. Obijt anno ætatis nonagesimo.

Architas Tarentinus.

Rchytas Mnesagore siue vt Aristoxenus ait Estiari filius Tarentin⁹ Pythagoricus nobilissimus fuit. Hic Platonē: cū a Dionysio necādu esset: per epistolā eripuit: admirationi summę apud plurimos habitus ē in oī virtutis genere. Nēpe. n. septies ciuib⁹ pfectus ē: cū ceteri plusq̃ annū iperare lege phiberēt. Ad hūc Plato scribit epistolas: qđ is ad eū prior scripsisset: ita Architas platōi scilicet facis tu qđē recte qđ nobis te cōualuisset ex agridudine significasti: de damisco itē nunciās. De cōmentarijs aut curauimus: venimusq; ad lucanos: ibiq; conuenimus occeli nepotes: Quæ igit de regno legib⁹ iusticia: oīumq; generatiōe: & ipsi habemus & ex his quēdā misimus: reliq̃ mō repiri nō possunt: cū iuenta fuerit ad te deferent: in hūc modū Archytas. Plaro aut ita rescripūt. Plato Archytæ salutū. Quæ abs te nobis allata: sūt cōmentaria: dici nō pōt: q̃ libēter accepimus: quicq; illa scripsit iprimis admirati sumus: ostēdit. n. pfecto vir ille dignū se maioribus illis suis antiquissimis atq; optimis viris. Ferunt aut isti viri mōereri fuisse. Hi aut ex illis fuere Troianis: q cū Laomedonte migrarunt viri boni: vt de illis tradita fabula significat: q apud me sunt cōmētaria de qb⁹ scripsisti mūdū satis lubricata sunt: neq; vnq̃ satis erūt: ea tñ misi. De custodia vero ambo cōcorditer sentimus. Nihil itaq; adhortatiōe opus ē: vale: in hūc modū illi ad se iuicē scripserūt. Porro Archytæ quattuor fuere. Primus hic ipse. Secundus Mytilenæus musicus. Tertius q de agricultura scripsit. Quartus poeta epigrāmatū. Quītū plari q addūt Architectū: cuius pferūt lib⁹ de machina: cuius istud initū ē: hæc de Teucro Charchedonio audiui. De musico dicit qđ cū pbro sibi dare qđ nō exaudiret: dixerit organū. n. p me pugnās loquit. Pythagoricū vero Aristoxēus refert cū exercitui pfect nūq̃ fuisse superatū. Semel aut dū iuidiæ cederet sese iperio abdicasse: moxq; exercitū in ius hostiū cōcessisse: prim⁹ hic mechanica mechanicis picipijs vsus exposuit: primusq; motū organicū descriptōi geometricæ ad mouit ex dimidij Cylindri sectiōe duas medias fm pportionē sumere quatres ad cubi publicationē: & i geometria cubū primus vt Plato i repu. testat iuenit.

Alcmeō crotoniata.

Alcmeō Crotoniates & ipse Pythagoræ auditor fuit: vt plurimū vero i medicina versat. Plerūq; itē de natura disputat dicēs multas humanarū rerū causas. Videat aut primus de naturæ ratōe scripsisse vt Fauorinus i oīmōda tradit. hī storia: lunāq; hāc sempiternā habere naturā dixit. Fuit aut Perithi filius sicut & ipse in principio sui operis testat. Alcmeōn crotoniates hæc ait Perithi filius Brōtino & Leonī & Bathyllo: de iuisibilibus de imortalibus rebus manifestū qđē scientiā habent dij: quantū vero conijcere hominibus licet & cetera. Animā vero imortalē dixit: moueri q iugiter instar solis.

Hippasus Metapontinus.

Hippasus metapōtinus & ipse Pythagoricus fuit: ait aut diffinitum esse temp⁹ mundanæ mutationis: finitumq; hoc totum esse ac semper moueri. Demetrius autem in homonimis refert illum nullum opus reliquisse. Fuerunt aut hippasī duo hic. s. & qui Laconum rempub. quinq; libris comprahendit. Erat autem & ipse Lacon.

Philolaus.

Philolaus Crotoniatē filius Pythagoricus & ipse fuit: ab hoc Pythagoricos libros emēdos: vt curaret: Dioni scribit Plato: moritur aut suspectus quod tyrannidem inuadere moliret: & nostrum est in ipsum sic.

Suspicio dico: cūctis est vsq; cauenda.

Nil agis infelix cum videaris: agis:

Patria sic croton philolaum sustulit olim:

Regnum affectantes credula habere manus:

Opinatur aut omnia harmonia: ac necessitate fieri: terramq; fm primum circulū mo-
ueri dixit. Alij Icetam siracusarum id sensisse affirmant. Scripsit aut librū in quo Her-
mippus quēpiam scriptorem dixisse refert Platonē philosophum cum in Siciliam ad
Dionysium pfectus esset emisse a Philolai cōsanguineis argenti minas Alexandrinas
.xl. atq; inde transcripsisse. Timæum aliq Platonem dicunt hęc a Dionysio accepisse
reluctantem licet abductū ex carcere adulescentē & philolai discipulis: refert Demetri-
us in homonymis pythagorica de natura rerū hunc primum edidisse: quorū est initiū:
primo in mundo natura coacta est ex infinitis ac finitis mundusq; totus: & quæ sunt in
ipso omnia.

Eudoxus.

Vdoxus Aeschini filius Cnidius astrologus: geometra: medicus: ac legifer fu-
e it: ac geometrā qdem ab archita didicit. In medicina vero philistiōe Siculo p-
ceptore vsus ē: vt Callimachus in tabulis. Porro sotion in successionib⁹ Plato-
nis quoq; auditorē fuisse scribit: Nam cū annū. xxiiij. atatis ageret: summoq; iter pau-
pertatis angustias discendi studio flagraret socraticorū gloria p̄citum athenas cōtendisse
cū theomedonte medico: a quo & nutriri solitū: nec defuerunt q dicerent ipsius p̄di-
cam fuisse. Deuectus aut ī pircum athēas quotidie ascendebat. ibiq; cū sophistas audis-
set ad portum regrediebatur. Duos aut ibi menses remoratus domum reuertit. Vnde
rursus amicorū largitate suffultus in ægyptum cū Chrysippo medico pfectus est cō-
mendatitias ab agefilao litteras ad Nectabin ferēs: a quo & sacerdotibus intēte com-
mendatus ē. Ibi annum vnū & menses quattuor remoratus mēto atonso: atq; superci-
lio. viii. annorū historiam fm quosdam cōscripsit: inde iam cizici atq; in ppontide phā-
nus mausolum itidem visere voluit. Tum vero athenas redijt habens secū discipulos
plurimos cōristandi: vt qdam volunt Platonis gratia: q; ijs ab initio illum ab se dimi-
serat: sunt q dicant conuiuiū Platoni celebranti ipsum adstantibus plurimis Hemyci-
clium accubitū introduxisse. Enimvero Nicomachus Aristotelis filius illum ait volu-
ptatem bonū dicere. Exceptus aut in patria magno cū honore est: cuius rei indicio est
honorificū de illo factum decretū. Apud græcos quoq; clarissimus fuit: ciuib⁹q; suis
leges cōscripsit: vt Hermippus in quarto de septem sapientibus libro refert: scripsit itē
de astrologia & de geometria & de alijs quibusdā insignia opuscula. Tres aut habuit
filias Hactidē: Philitidē: Delphidē. Refert Heratosthenes in libris ad Hecatonē ip-
sum & cynicorū dialogos cōposuisse: aliq ægyptios qdem lingua sua illos cōscripsisse.
Hunc vero traductos græcis edidisse tradunt: eius Chrysippus Erinei filius Cnidius
auditor fuit in hisquæ de dijs: de mundo: de cælestibus docent. In medicina vero Phi-
listione siculo pceptore vsus ē. Reliquit aut & cōmentaria pulcherrima & eruditionis
plenā: huius filius Aristagoras fuit: cuius Chrysippus ethlij filius discipul⁹ fuit: cuius
ferunt modi illi ad videndas speculationes naturales quæ in aīam eius venerant accō-
modati. Fuerunt autē eudoxi tres. Primus hic ipse. Secundus rhodius historiæ scri-
ptor. Tertius Siculus. Agathoclis filius poeta comicus: q ter urbana vicit certamina:
quinquiesq; lenaica: vt Appollodorus in chronicis ait. Inuenimus & alium medicum
Cnidium: quē ait Eudoxus in terræ ambitu semper admonere solitū articulos iugi agi-
tatione exercendos sensusq; similiter. Idem vero refert Eudoxum Cnidiū circa centesi-
mā & tertiā olympiadē claruisse atq; lenias curuas repetisse. Morit⁹ aut tertiū & quin-
quagesimū agens annū. Cum vero adhuc in ægypto morat⁹ cū ichenophi heliopolita-
no apis illius palliū lingere vsus ē. Celebrē ergo illum fore nec longeuum ex eo ostēto
sacerdotes dixerē: vt Fauorinus in commentarijs refert: est & nostrum in hunc.

Aboue cornuto propriam prædiscere sortem
Eudoxum fama est quondam memphitis in vrbe:
At quia sermonem vitulo natura negauit
Nil dixit: stolam lingens obliquus aperte,
Hoc docuit moriere cito: non ocius alter
Illi igitur celeri venit mors horrida passu
Annos intuito ter denos trisq; viginti
Eudoxum ob famæ claritatem gloriâtemq; appellabāt.

¶ Diogenis. Laertij de vitis philosophorum Liber nonus Incipit.

¶ Heraclitus Ephesius.

q Voniam ergo de nobilibus Pythagoricis diximus nunc iam spar-
sim: ut aiunt: de claris quibusdam philosophis loquamur. ac primū
de Heraclito dicendū. Heraclitus blifonis siue ut quidā volunt
Heratiotis filius Ephesius circa. lxxix. olympiadē clarus ē habi-
tus. Fuit autē ultra ceteros alto aīo & cōtēnente oēs: ut ex ipso
eius opere ostēdit: vbi ait multa peritia mētē nō docet: Hefio
dū siquidē docuit & Pythagorā rursusq; Xenophanē atq; Heca-
taū. Nā licere vnū scire sapiētē sniam qua gubernent oīa per oīa. Homerq; dicebat di-
gnū q ex certaminib; eijceret: colaphisq; caderet: archilochūq; similiter. Dicebat autē
& iniuriā extinguere oportet magis q ardentē rogū: plebēq; p lege nō secus ac p mu-
ro pugnare. Acriter autē ephesios carpit qd amicum suū hermodox; eiecerant dicens:
meret ephesū oēs adulti mori: impuberibusq; urbem derelinquere: qm hermodox; sui
præstantissimū expulerūt dicentes: nostrū nemo ineqlis sit: qm si quis erit talis: alibiq;
& cū aliis. Cum autē rogaret a ciuib; ut leges eis poneret: facere contēpsit: q; iam ciui-
tas pessima cōsuetudine ibuta esset. Secedens vero ad phanū dianæ. cum filiis talo lu-
debat. Circumstantibus autē se ephesijs qd inquit miramini o pdit: nonne præstat istuc
facere q nobiscum ultra rē administrare: tandē hominū odio percitus exijt: vitamq; in
montib; ducebat olera comedēs: eius rei gratia morbo aque intercutis arreptus ad vr-
bem descendit: medicosq; per ænigmata sciscitabat an possent ex ibre siccitatē facere. Il-
lis nō intelligentibus se ipsum boū stabulo includēs & fimo bubulino obruēs eo calo-
re arbitrabat noxium ac exundatē humorē exhaurire posse. Vbi vero ne sic qdem ali-
quid pficere cōspexerat morit. lx. ætatis agens annum & est in ipsum nostrum sic.
Sæpe ego miratus quondam quonammodo posset
Heraclitus vitæ viuere difficilis.

Est tamen extinctus: cum corpora namq; rigasset

Lympha: diem extinxit: attulit & tenebras.

Hermip; autē refert illū medicis dixisse. Nū potestis pressis intestinis humorē exhauri-
re: negatibus se ipsum solis obiecisse radijs ac iussisse pueris boū fimo se oblinere: eo ca-
lore maceratū post die obijisse diē: sepultūq; i foro fuisse. Neāthes vero cizicen; ait il-
lū fimo bubulo cū se eximere nō posset ita pstitisse: atq; ob eā mutationē ignoratū a ca-
nib; discriptū eē. Fuit autē a puero mirabilis: & cū eēt iuueis nihil se dicebat scire. Vbi
vero ad vitilitatis ānos euaserat nihil ignorare: neminē qdē audiuit vix; semet iuestigā-
dē veritati dedisse: oīaq; ex semetipso didicisse ait. Sotiō autē quosdā dixisse refert Xeno-
phais illū frequētasse auditoriū: Aristonēq; i libro de heraclito dicere aq; intercutis illū

curatū egritudine: morbo alio vitā finxisse ei opinioni & hippobotus accedit. Eius vero q̄ legit liber generaliter qdē de natura ē: catege tris ī pres scindit. Nāq; & de vniuerso & de repu. & de theologia differit. Illū vero ī tēplo Diāa deposuit: vt qdā putāt: de industria obscurius scriptū: vt soli eruditi illū legerēt: ne si a vulgo passim legeret cōtemptibilis esset. Hunc vero & Timon descripsit appellans maledicū & turbā infestum. Theophrastus illū atrabile laborātem alia semipfecta: alia alias aliter scripsisse refert: eius aliti animi signū Antisthenes in successiōib⁹ id asserit: quod fratri cōcesserit regnū Tātū vero gloriā pmeruit ipsius liber vt sectatores habuerit q̄ appellarentur heraceliti. Sūt aut̄ ista quā illi sūmatim visā sunt. Ex igne cūcta cōstare in eumq; resolui oīa. fato oīa fieri: & ex cōuersiōe cōtraria q̄ sūt oīa cōgruere & coaptari. Aiarū itē & demonū plena eē oīa dixit: & de his q̄ in mūdo cōtingunt passiōib⁹ oīb⁹. Solis eā eē magnitudinē quē cernit oculis. Dicit & id de aīe sensisse natura. Nūq̄ illā repiri posse q̄talibet q̄s vie cōficiat spacia: adeo pfundā eius esse rōnē. elationē siue aestimationē sacrū morbum appellabat: aspectumq; mētiri. Lucide qdē interdū & apte in suo ope loq̄tur: & vt tardissimo cuiq; facilis ad intelligendū sit: Breuitas quoq; & interpretatiōis grauitas incōparabilis ē. Iā vero p partes digerēda sūt eius decreta: Ignē elementum esse dicit Ignisq; vicissitudinē tū raritate: tū densitate cōstare quā fiūt oīa. Apte vero nihil explicat. fieriq; oīa p cōtrarietate & fluminis in morē vniuersa decurrere: finitū quē esse hoc omne & vnū esse mūdū: eūq; ex igne nasci: & rursus p quosdā ambitus p vices hoc omne saeculū ignescere. Id aut̄ fato fieri. Ex his vero quā cōtraria sūt id qdē qd̄ ad generationē adducat vocari bellū & cōtentionē qd̄ at̄ ad incensionē cōcordiā & pacē. Mutationē quoq; viā esse supra infraq; ducentē secūdū quā fieri mūdū. Dēfatū qppe ignem liq̄scere: cōstātemq; aquā fieri. cōcretā vero aquā in humū verti eāque inter inferiora eē humū ipsam denuo effundi: atq; ex ea fieri humorē. Ex eo at̄ reliq; ferme oīa ad euaporationē eā referens quā ex mari fit: ipsamq; ad supiora viā esse. Porro euaporatiōes ex terra fieri & mari: alias qdem pspicias & liqdas: alias vero tenebrosas: a liquidioribus ignē: a reliq; humorē incrementa cape. Aerē vero cuiusmodi sit nō significat esse tamē scaphas per cōcauum ad nos conuersas: in quibus cōuenientes euaporationes liqdas perferre flāmas: quē sūt sydera dicit. Esse at̄ lucidissimā cādidiissimāq; solis flāmam: nāque astra cetera remotiora esse: neque adeo terræ pxima. Atque ideo minus lucere minusque calefacere: lunā q̄ terræ vicinior sit: nō per liq̄dum locum apparere: solem ī suo splendore nulli admixtioni obnoxiiū durare certis a nobis spacijs mēsurisque distātem. Ex eo igitur magis calefcere atque illustrare. Deficere itē solem ac lunā cū scaphę ad superiora vertuntur: mēstruasq; figuras lunę fieri: dū in illā sensim vertitur scapha. Diē itē ac noctē & menses & annos anique statuta tēpora pluuiasq; & ventos atq; his similia secūdū euaporationes varias fieri. Nam liquidā euaporationē in solis circulo inflamata diem facere. Cōtrariā vero vbi obtinuerit efficere noctē: atq; ex lumine calorem augeri: aestatemq; perficere: ex tenebris humorem abūdare: vnde hyems oriatur: in hunc modum: & de causis ceteris disputat. Enimvero terrā cuiusmodi sit penitus tacet: ac de scaphis itidem: ista eius dogmata fuere. Porro quod ad Socratem attinet quānam eius de illo snia fuerit cum eius legisset librū euripide sibi deferente vt Ariston ait diximus: cum de Socrate loqueremur. Seleucus tamē grāmaticus ait Cratoniātem quendā in eo quem catacolymbitem inscripsit libro tradere Cratem quēdam hūc librū p° grācis inuexisse: ac dixisse librū ipm delio aliquo indigere natatore q̄ in illo nō suffocaret: iscribūt illū plariq; musas: alij de natura: diodorus vero gubernaculū diligēs ad librā vitæ: qdā sniam morū vniū oīum instituti ornamentū. Aiūt illū cū

rogaret cur taceret dixisse: vt vos loq̃mini. Eius frui cōtubernio & darius optauit: scri-
psitq; ad illū ita. Rex Darius histaspis filius heraclitū ephesiū sapiētē virū salutat: libꝛe
de natura scripsisti obscurū ad intelligēdū difficilēq; ad exponendū in plerisq; deniq; si
ad verbū exponat: vim quādā speculatiōis cōtinere vī: mūdi qdē totius & q̃ in eo fiūt
oīum q̃ sūt ī diuino motu cōstituta: ī qbus plurimi hāserūt assensūq; cōtinere: adeo vt
& q̃ cōplura legerūt ambigāt: cū recta abs te reo cōscripta videat. Rex igit̃ Dari⁹ hy-
staspis filius auditor eē tuus cupit: particepsq; grācie eruditōis fieri. Venias itaq; q̃pri-
mū ad cōspectū meū ac regiā domū. Graci. n. vt plurimū sapiētibus viris obseruadis
minus dediti aspnant q̃ ab his recte fuerit ostēsa studiose & audiēda & discēda. Apud
me aut̃ adert tibi oīs honor: primatusq; oīs: quotidieq; sollicita obseruatio & grata al-
locutio: vitaq; tuis mōtibus p̃babilis. Vale: his ille ita rēdit. Heraclitus ephesus regi
Dario histaspis filio salu. Quiq; mortales ī terris sunt a veritate ac iusticia se lōgius re-
mouēt: avaritiā at̃ & inani gloriā iexplebiliter intēdūt p̃ditā demētiā cā. Ego at̃ oīs ī
memor neq̃tiā fastidiūq; deuitās oīs inuidiā domesticā: supbiā itē nunq̃ in p̃sare solū
aduenire paucis cōtētus: q̃ sunt s̃m meā sniam huiusmodi ille & aduersus regem fuit.
Demetrius at̃ in equocis ip̃m & arheniēses aspnatū ait: apud quos magna de illo erat
opinio: & cū ephesijs eēt cōtēptui nusq̃ alibi maluisse cōuersari: meminit illius Deme-
trius quoq; Phalerius ī Socratis defensiōe plurimiq; fuere q̃ illius exponerēt librū: qp̃
pe & Antisthenes & heraclides pōticus & Sphærus stoicus. Pausanias p̃terea q̃ heraclī-
stites appellatus ē. Nicomedes quoq; ac Dionys⁹ & ex grāmaticis Diodorus: q̃ op⁹
illud nō de natura: sed de repu. dixit differere. Nāq; de natura differit in exēpli spēm ī-
serta illic esse. Hieronym⁹ at̃ Scythinū quēdā iamboꝝ poetā ī illius librū metro ioca-
ri illūq; euertere dixit: multa aut̃ epigrammata in ipsum ferūtur: sed & hoc.

Heraclitus ego: quid me vexatis iniqui?

Noli heraclitū rapido percurrere passu.

Nō vos: sed doctos tā graue quatit opus

Est via difficilis: luce papyrus eget.

Est mihi solus hō triginta milia: plures:

In sua si doctus te duxerit atria vates.

Nullus hō stygijs hec quoq; narro dies.

Cuncta videbūtur lucidiora die.

¶ Item aliud.

Quinq; aut̃ heracliti fuere: primus hic ip̃se: secūdus poeta lyricus: cuius est illa duode-
cim deoꝝ laus: tertius elegiā poeta alicarnasensis in quē callimachus fecit sic.

Heraclite mihi quidā tua funera dixit

Ad solem: vt nobis mutua verba forent.

Et subito lachrymis imaduere genā.

Puluis es exigū nūc hospes: sed tua musa

Vēit & in mēre quotiēs accessim⁹ ambo

Viuit: plutonis nō timet atq; manus.

Quartus lesbius qui macedonū scripsit historiā. Quintus ex industria ridiculus qui
ex citharā pulsu transiuit ad speciem.

¶ Xenophanes.

Enophanes Dexij siue vt Appollodor⁹ ait Orthomenis filius colophonius a

x Timōe laudat: deniq; ait Xenophanē moderatū: ac sine fastu fuisse: pulsus at̃
p̃ria in zacla Sicilia morat⁹ ē atq; catina. Sūt q̃ neminē audisse dicāt: neq; de

sūt q̃ Botonis arheniēsis auditorē fuisse asseuerēt. Alij archelaū audisse: atq; vt Sotion
ait Anaximādri ætate vixit. Scripsit at̃ versu elegias & iābos cōtra hesiodū atq; home-
rū quā de dijs dixere illis exprobrās ip̃e quoq; sua refarciebat poemata. Thaletis ac py-
thagorā opiniōibus cōtraria sensisse fert: epimenidēq; fugilasse. Fuit aut̃ & longæuus
maxie sicuti & ip̃se quodā in loco testat̃ dicēs sexagita & septē ānos se a patria pegrinā-
tiū eē cū tūc. xxv. eēt annoꝝ. Ait aut̃ quattuor eē oīum regū elemēta infinitoq; mūdōs
neq; variabiles: nubes cōsistere cū solis vapor sursum fert: easq; in aerē cogit: dei substā-
tiam rotundā esse & globosā: nihilq; cū hoībus habere cōe. totū cernere totūq; audi

re. non tñ respirare: simulq; esse om̃ia mentem. prudentiam. æternitatem: primusq; dixit omne qd fiat corruptioni obnoxium esse. Aiamq; esse spiritum ait: & plurima deteriora mēte eē. Tyrānis cōgrediēdū aut minime aut suauissime. Empedocle at dicēte sibi difficile iueniri iuuenē posse sapiētē recte inqt. Nā sapiēs sit necesse ē q norit explorare sapiētē. Oīa icōphēlibilia eē primū hūc dixisse sotiō auctorē: sed fallit. Scripsit aut de colophōis cōditiōe & de italica i cleā colonia versus ad duo milia. claruit. lx. fere olympiadæ. Refert vero demetri⁹ phalereus i libro de senectute: paneti⁹sq; stoic⁹ i libro de tranquillitate filios illū suos p prijs sepelisse māib⁹ sicuti & anaxagorā. Videt̃ at a pythagoricis pmenisco & orestade: vt fauorin⁹ i p° cōmētari⁹ ait defecisse. Fuit at & alius xenophanes poeta iābicus ex lesbo atq; hi qdē sparsim.

¶ Parmenides.

Armenides ei⁹ auditor fuit: piretusq; eleathes. cū theophrastus i epitome anaximadrū audisse tradit. licet at xenophanis auditor fuerit: secut⁹ tñ illū nō eē focus itē adiūctus ē & ameniæ & diocheta Pythagorico: vt Sotion ait paup̃ illi qdē sed hōesto sane viro ac bono quē ēt potius secut⁹ ē: ac vita functo sacellū additauit. Cū & genere & opibus illustis eēt: atq; ab amenia nō a xenophane ad quietā vitā inductus ē. Primus hic terrā globosam dixit: ac rotūdā & in medio sitā. Duoq; esse elemēta ignē. s. & humidū: illū opificis: hāc materiæ tenere ordinē. Generationē itē hominū ex sole primū eē ortā: solē ipm calidū esse atq; frigidū: ex qbus cōstant oīa: aiam ac mentē idē esse: sicuti & Theophrastus in physicis meminit: cū fere oīum op̃iones exponeret: philosophiā quoq; eē duplicē: aliam fm veritatē: aliā iuxta op̃ionē: philosophiā & ipse carmine expressit: quēadmodū Hesiodus: & Zenophanes atq; Empedocles: iudiciū rōnis eē dixit: sensusq; minus eē exactos & idoneos ad iudicādū: floruit aut olympiade sexagesima nona: primusq; aiaduertisse videt̃ eundē esse vesperē atq; luciferē: vt Fauorinus in quīro cōmētari⁹ ait: alij Pythagorā dicūt. Negat Callimachus: ip̃ius poema eē ferē. Cui⁹ quoq; suis scripsisse leges: vt Speusippus i libro de philosophis ait: hui⁹ noīe Plato dialogū inscripsit: vocauitq; parmenidē siue de ideis. Primus itē sermone interrogasse Achillē: vt Fauorinus ait in oīmoda historia. Fuit aut & alius parmenides orator qui artē scripsit oratoriā.

¶ Melissus.

Elissus Ithegenis fili⁹ Samius Parmēidis auditor fuit: & cū Heraclito itē collocutus ē: quo tpe illū ēt ignorantibus cōmēdauit ephesijs. sicuti Democritū Hippocrates abderitis antea cōmēdarat. Fuit at & ciuilis i primis vir ciuib⁹q; maxime acceptus atq; carus. Vnde & pfectus classis electus magna virtutis documenta dedit. Videbat̃ aut sibi loco omne infinitū eē & imutabile atq; imobile: & vnū si biipsi simile: ac plenū: motūq; nō esse: veg; videri esse. De dijs nihil diffiniendū dicebat neq; n. illoz certā esse notionē fuisse circa. lxxxiiij. olympiadē Appollodorus refert.

¶ Zeno.

Eno Eleatres Piretri: vt Appollodorus ait in chronicis filius. Parmenidē vero natura quidē teleutagorā: adoptiōe vero parmenidis filium dixit. De hoc atq; Melisso Timon hac ait.

Magnum robur non molle zenonis plato reprahensoris:

Melissi multas phantasias supra: paucas infra.

Platonem sumpsisse plurima: maximasq; ad fandum vires comparasse: enimvero zenon Parmenidis auditor ac pædica fuit. Fuit autem pœra statura quēadmodum Plato in Parmenide notat: idemq; in sophista ipsum eleaticū Parmenidem vocat: inuentorem aut dialecticę sicuti & empedoclem rhetoricę fuisse Aristoteles auctor est. Fuit & in philosophia & in rep. vir sane nobilissimus. Feruntur nempe ip̃ius volumina

sapientia plenissima. Is cum nearchū tyrānum siue Diomedontem deicere ac p̄figa-
re voluisset comprehensus ē: vt in satyri epitome ait Heraclides: quo tpe cū de cōscijs &
armis q̄ in liparis habuit inquireret: volēs ip̄m desertū destitux q̄ oñdere. oēs illius ami-
cos cōiuratiōis eē cōscios dixit: de nde cū de qbusdā dixisset qdā sibi ad aurē loq̄ velle
significauit: eāq; mordicus apphēsam nō ante dimisit quā hāc dētib⁹ p̄foraret. Idē pas-
sus qd' Aristogitō tyrānicida. Demetrius vero ī equiuocis nasū ei abscidisse ait: porro
Antisthenes ī successiōib⁹ illū cū amicos nūciasset rogatū a Tyrāno eēt ne alius q̄sp̄iā
dixisset: tu ciuitatis p̄nices: atq; adstātibus ita locutū ē: admiror eqdē vestra vecordiā
si horz grā q̄ nūc ego tolero tyrāno fuisse decernitis. Demū p̄cisā liguā in ora tyrāni cō-
spuisse ciuesq; cōtinuo facto ip̄etu lapidib⁹ tyrānū obruisse: hāc oēs ferme ita tradide-
rūt: ceterz Hermipp⁹ illū ī cauū lapidē iiectū cōtusūq; fuisse ait: & ī hūc nos sic dixim⁹
Tu bona quesisti crudelis scana tyrāni: Fractus es aut iter mortaria cāde tyrāni
Eleus vt ppl⁹ libera turba foret. Nō ego te zeno: sed tua mēbra cano.

Præclarus & ī ceteris fuit zeno maiorūq; nō secus atq; Heraclitus quadā animi altitu-
dine cōtēptor. Nā & ipse prius quidē hylē: postmodū vero eleā phocēsiū coloniā suā
q; p̄riam ciuitatē humilē: bonosq; tñ viros nutrire solita dilexit magisq; athenēsiū ma-
gnificētiā ad quos p̄gebat raro domi assidue cōmorās. Hic & achillē pri⁹ orationē cō-
pellauit: quis fauorinus Parmenidē & alios cōpluris p̄fert. Placet aut illi mūdōs esse
plures: vacuūq; nō esse: naturā oīum rez ex calido & frigido aridoq; & humido fuisse
p̄fectā: cū ista in alterutrū cōmutent: generationē hoīum e terra eē: aiāmq; ita ex his
oibus cōmixtā q̄ p̄dixim⁹ vt a nullo eoz plusq; a ceteris obtineat. Hūc aut cū ma-
ledictis ageret idignari solitū: causantibusq; qbusdā dixisse: si maledicta æquo aio ad-
mittā ne laudes qdē sentiā. Octo vero fuisse zenones cū de cittico loqueremur dixius:
Floruit aut olympiade. lxx.

¶ Leucippus.

Eucippus Eleates siue fm quosdā abderites: aut iuxta alios. Milesi⁹ Zenonis
auditor fuit. Placebat illi infinita eē oīa: & in se ipsa cōmutari: omēq; istud ina-
ne eē: plenūq; corpibus: mūdōsq; fieri corpibus ī hoc inane incidētib⁹: & inui-
cē ip̄licatis: atq; ex motu fm illoz incremēta naturā sydez fieri. Solē ī circo maiori fm
lunā ferre terrā: vehi: ac circa mediū verti: figurāq; illius tympano similē: primus hic
atomos p̄icipia subiecit. sumati ista illi visa sūt: sed sunt explicāda per ptes. Omne q-
dē vt dixim⁹ īfinitū ait: huius partē plenā eē partē inanē & elemēta ait: mūdōsq; ex eis
īfinitos eē: & ī ea dilabi: atq; dissolui. Sicut aut fieri mūdōs ex īfinito p̄ abscisionē: mul-
ta corpa figuris oīgena ī magnū vacuū ferri: eaq; ī vnū coacta vnā vertiginem efficere:
fm quā offendere: ac circuii modis oibus atq; ita discerni: vt scorsū silia quæ sunt sui si-
milia petāt. Ceterz eq̄ libra cū ob multitudinē minime iā circūferri possint: exilia qdē
ad exterius vacuū cōtēdere sic ordināte natura: cetera sub sydere: & īnexa atq; in se ip̄li-
cata iuicē cōcurrere: atq; ea cōcursiōe prius quādā cōcretionē efficere rotūdā. Hāc aut
veluti mēbranā subsistere cōtinētē in se oīgena corpora q̄ dū fm medi⁹ reluctationē cir-
cūuoluūt tenuē p̄gyr mēbranulā fieri iuxta vertiginis attractū corpibus p̄petuis sp̄
cōfluētibus: atq; ita fieri terrā: cōmanētib⁹ q̄ semel in mediū iniecta erāt: ip̄mq; rursus
cōtinētē mēbranē istar augeri iuxta extremoz effluētā corpore: & dū vertiginē fert q̄
cūq; attigerit ea acquirere. Ex his qdā cōplicata cōcretionē facere. Pri⁹ qdē humidā ac lu-
teā ex siccata. s. & circūacta cū toti⁹ vertigine: deīde icēsa & agnita sydez efficere natu-
rā esseq; solis circulū extimū. Lunæ vero terræ p̄ximū: ceteris ī medio istorū locatis:
ac sydera qdē oīa ob celeritatē motus ignoscere. Solē vero īflāmari a syderibus: lunā
solūmodo ignis parē ad concionē admitti: solē lunāq; deficere: qd' terra ad meridiem

uerget: quæ uero ad septentrionem sunt niuibz semper urgeri & pruinis algere: in
glaciemq; concrefcere: ac solem quidẽ raro deficere: lunã uero perpetuis incrementis: ac
detrimentis affici: q; sint i paribus circulis. Eni uero ut generatio: ita & incrementa mudi
esse. & diminutiones & corruptiones fm quãdã necessitatem. q̃ cuiusmodi sit ipse expo
nit ac differit.

¶ Democritus.

Emocritus hegeſtrati siue fm alios athēocriti uel certe Damafippi fm quos
dã fili⁹ abderites siue ut alij putāt mileſius fuit. Magnos at quosdã & Chalde
os audiuit Xerſe Rege patrij illi⁹ pceptores qñ apud illũ hospitat⁹ ē relinque
re: ut ē refert Herodot⁹ a qbus & theologiã & astrologiã didicit: cū adhuc puer eſſet.
Postmodũ uero leucippũ cōuenit: & fm quosdã Anaxagorã: cū ānis. xxx. iunior: q̃ il
le cēt. Refert Fauorin⁹ i oimoda historia Democritũ de Anaxagora dixiſſe nō illi⁹ eē
q̃s scripſerit de ſole: ac luna opiniōes: uer⁹ illo antigores: ipſũq; ſibi eas furatũ eē: dero
gaſſe itē hiſ q̃ ille de mudi cōpoſitiōe & mēte dixiſſet iſto aduerſus illũ aīo. Cū ergo
illũ i probarit quo pacto ille ei⁹ auditor fuit? Demetri⁹ autē i equocis & Antiſthenes in
ſucceſſiōibus tradūt: illũ i egyptũ cōtēdiſſe ad ſacerdotes geometriã acceptũ: & in p
ſidē ad chaldeos atq; ad rubꝝ mare: nō deſuere q̃ dicerēt & gymnaſophiſtis i india cō
greſſũ eſſe atq; i ethiopiã ueniſſe. Cūq; tertio eēt frater: diuiſiſſe ſubſtantiã minorēq; por
tionē: q̃ erat i pecūia ſibi elegiſſe: q̃ illi pegre pſiciſcētī opus erat. hoc & illis dolo factũ
arbitrātib⁹ Demetrius ipſius ptē centũ talēta exceſſiſſe auctor ē. cūq; illa breui cōſum
pſiſſe. Adeo uero ſtudioſũ fuiſſe: ut ex vicino hortulo ſibi cellulã ſeligeret: ibiq; ſeipſũ i
cluderet: & cū aliqñ ipſi⁹ p̃ bouē ad imolādũ adduxiſſet: ibiq; alligaſſet tã diu hoc ab
illo nō fuiſſe cognitũ: quoad hūc ille ſacrificij obrētū excitauit ac bouis admonuit. Cō
ſtat inq; illũ athenas ueniſſe atq; ob deſpectũ gl̃iæ agnoſci noluiſſe. Et cū agnouiſſet ſo
cratē ipſa ſocrate fuiſſe ignoratũ. Veni. n. athenas inq; & me nemo cognouit. Siqđ
platois illic riuales ſūt ait traſylus hic pſecto obſcurus ac ſine noīe ueniſſent. q̃ deceno
pidis & anaxagore cēt familia: cū alter i colloctiōe ſocratē de philoſophia alloquat⁹:
cui & dixit philoſophũ qnq; certaminũ victori eē ſimilē. Et erat reuera in philoſophia
pētathluſi. i. qnq; certaminũ. Nāq; naturalia moralia mathematica liberaliũ discipli
nãꝝ rōnes artiũq; oēm pitia callebat. hui⁹ illud ē ſermo opis vmbra. porro demetrius
phalereus i ſocratis deſenſiōe ne ueniſſe qđ illũ athenas dixit. Id aut pſecto maius ē: ſi
qđ tãtã cōtēpſit ciuitatē: nō ex loco gloriã aucupari volēs: uer⁹ loco gloriã ipōere. Cō
ſtat at ex ſcriptis ei⁹ cuiusmōi fuerit. Videſ at: ut ait Traſyl⁹: & Pytagoreoꝝ fuiſſe imi
tator Ipſius. n. Pythagoræ meminit illũ ſingulari admiratiōe uenerās in equoco ope:
Adeo aut cernit ab illo accepiſſe oīa: ut niſi tēpoꝝ rō obſiſteret: illũ ēt audiſſe putareſ
Pythagoreoꝝ tñ quēpiã audiſſe Glaucus Rhētinus æqualis ſuus idubitatē affirmat
refert at & Appollodorus Cyzicenus Philolao illũ i noticiã ueniſſe: illoq; familiariter
uſum fuiſſe. Curabta aut ut ait Antiſthenes ēt varie pbare phātaſias: ſape ſolitarius vi
uēs atq; ēt ſepulchra incolēs: regreſſum ex peregrinatiōe humillime uixiſſe. Ait qppe
q oēm ſubſtantiã conſumpſerat: atq; a Damaso fratre p ſummã inopiã nutritũ fuiſſe.
Vbi uero futura quãdã prædixerat ſequenſq; rex euētus fidem prædictiōibus fecerat
diuinis iam honoribus dignus a pleriq; iudicatus eſt. Cū uero lege cautũ eſſet: ut qui
patrimonium cōſumpſerat: ſepulchro patrio nō dignaretur. Eo cognito: ut ait Anti
ſthenes ne inuidorū & detrahētium pateret calumniæ legiſſe illi conſtat magnum Dia
coſmum: quod cunctis illius operibus facile excellit: quingentis talentis honoratus
eſt: neq; id ſolum uerũ & areis imaginibus: vitæq; functus publice ſepultus eſt: cum
uixiſſet ultra centũ annos. Ceteroꝝ Demetrius propinquos eius magnũ illud opus re

citasse refert: solisq; centū talētis fuisse honoratos. Hæc & hippoborus ait. Porro Ari
stoxenus i naturalibus cōmētarijs Platonē Democriti cōmentaria quæq; colligere po
tuit voluisse cōburere. Vex ab amycla & clinia pythagoricis fuisse p̄hibitū nihil id re
ferre dicētibz. Iā. n. eos libros apud plarosq; seruari. Quod itē ex eo colligit: qđ cū
antiquos ferme oīs memorauerit sapiētes: plato democriti nusquā mentionē vllā fece
rit: ne in eis qđē locis vbi illi quidpiā cōtradiciendū erat sciēs & prudēs: vt intelligi dat:
ne cōtra optimū philosophorū certamē inisse videret: quē & Timō laudat illū ceteris
præferēs: & auidiſſime legendū monēs. Erat aut vt ipse in paruo diacosmo refert iuue
nis quo tpe iā senior viuebat Anaxagoras illo minor natu ānis. xl. Paruū vero illū dia
cosmū ab se composītū. refert āno post troiæ excidiū. dcc. xxx. fuit vero vt ait appollo
dorus i chronicis olympiadæ. lxxx. vt aut Trasyllus i eo libro q inscribit de legēdis de
mocriti libris memorat. lxxvij. anno maior natu quā socrates: atate. s. Archelaj anaxa
goræ discipuli atq; ænopicie. Nāq; & hui⁹ mētionē facit. Meminit itē & opiniōis par
menidis ac zenonis. De vno vt maxime sua atate claro & abderite protagora: q oīum
cōsensu Socratis æqualis fuit: refert aut athenodorus in. viij. deambulationū libro: cū
ad illū hippocrates venisset: iussisse eū afferri lac: ispectoq; lacte dixisse & capellæ pri
mi partus & nigræ ē. Vnde maximū diligētia suæ miraculū Hippocrati fecisse: sed &
puellā hippocratis comitē p° die vita salutasſe. Salue virgo. postridie vero. salue muli
er. Fuerat. n. puella nocte illa vitiata. Morit̄ aut Democritus iuxta Hermippū in hūc
modū. cū iā ex senio deficeret: & p̄pinquus videret occubitus. mœrentē sororē qđ il
lo in celebritate cereali morituro ipsa deæ vota exoluere nequireret: bono aīo eē iussit: pa
nesq; calidos sibi quotidie afferre. eos igit naribus admoūēs viuū se dū ea trāsiret cele
britas seruauit. Vbi vero dies illi trāsierūt: tres aut erāt: quieto sinu cōclūsit vitam: vt
hipparchus ait cētesimo & nono atatis anno: Nos sic lusimus in pammetro.
Dixit opus sapiens vnquam quis tale peregit.

Fecit quale sciens omnia democritus.

Qui per tres tenuit præsētia funera soles.

In calidis panum hospes anhelitibus.

Hæc viri vita: hic occasus fuit. Sūt at q ille opinat⁹ ē ista. p̄cipia oīum eē atomos atq;
iāne: cetera oīa legitimū eē opinari. īfinitos eē mūdōs gñatiōi & corruptōi obnoxios.
Nihil ex eo qđ nō sit fieri: neq; i id qđ haud quāq; sit corūpi. atomos p̄erea & magni
tudie & nūerositate eē īfinitos: ferriq; i hoc toto ac rotari. atq; ita cōcretiōes oēs gigne
re: ignē: aquā: aerē: terrā. Quippe & hæc ex atomis qbusdā cōstare: esseq; passioni & im
mutatiōi ob firmitatē ac soliditatē minime obnoxia. Solē itē ac lunā ex hmōi vertigini
bus tumorūq; circūferētijs eē cōpositā: aiām q; sūter quā idē esse qđ mentē dicit intueri
nos icidētib⁹ in obtutus nostros regē imaginib⁹: cūcta q; fm necessitatē fieri: cū sit ver
tigo cā generatiōis oīum quā necessitatē dicit. Finē vero esse rectū gerūq; animi statū:
quē euthymia dicit q nō vt quidā male intelligētes dixere idē sit quod voluptas: verū
fm quē animus magna trāquilitate cōstātiaq; beatus est: dū nullo metu nulla supsti
tione aut alij quauis perturbatiōe agitat. Eundē vero & εὖεο τω appellat a bonitate cō
stantiæ cōpluribusq; noibus alijs: quæ vero fiant eē legitima: natura vero indiuidua at
q; inania. Ita ille opinatus est. Ceterū iplius libros & thrasyllus notauit atq; in ordinē
digessit fm platonis qdripartitū sermonē. Sūt at isti morales pythagoras: de affectu
sapiētis: de his quæ sunt apud inferos. tritogenia. i. qđ ex ea tria fiant q humana cūcta
contineāt: de p̄bitate amaltheæ cornu: de sedatione animi: cōmentariorū vel domorū.
Nā is quem appellauit euesto nō inuenit. atq; isti qdem morales. Porro naturales hi.

magnus diacosmus: quē theophrastus leucippi eē ait. paruus diacosmus: mūdāna de scriptio: de syderib⁹ vagis: de natura primus: de natura hoīs siue de carne. ij. de mēte: de sensib⁹: Hos quidā simul scribētes: de aīa inscribūt: de liquoribus: de coloribus: de differētibus fragorib⁹ περιαι ψιπρὺς αἰω κκρατὺν τηρία hoc ē iudicium ferētia: de supradictis: de imagine siue de prouidētia: de pestibus norma. iij. ambiguor. Et isti q de naturales Porro incōpositi sunt isti caelestes causā: aeris causā: plenis causā: de igne & his q sunt in igne causā: causā de vocibus: causā de seminibus: arboribus: fructib⁹: causā de aīalibus. iij. p̄miscue causā de lapide isti incōpositi. Mathematici vero hi sūt: de sentētia differentijs siue de cōtractu circuli & spharā: de geometria: geometricorū numeri: de mutis ac solidis lineis. ij. explicatiōes: magnus annus: siue astronomia ωα παων ὕααα: certamen clepsydrā: celi descriptio: terrā descriptio: poli descriptio: radiorū descriptio. Haecenus de mathematica: de musica hi sunt: de rhymis & harmōia de poesi: de carminis vnuſate: de cōsonis & dissonis rebus: de homero siue versuū reſtitutione & linguis: de carmine: de verbis & de noib⁹. Hæc ille: de musica: de medicīa & de his q sub artē cadūt ista scripsit. p̄notio de regimine victus siue medicīa snīa causā itēpestiuis & tēpestiuis: de agricultura siue geometricis: de pictura: de re militari & armis ad pugnādū necessarijs: de his haecenus. Sūt q seorsum & cōmētarijs ista cōstituat: de sacris ī babylone lris: de his q sūt in meroe oceani nauigatio: de historia caldaica: rō: de febre & de his q ex morbo tussi agitant: legales causā: chernica siue p̄blemata. Cætera q ad illū quidā referūt partim ex eius opusculis decerpta: partim oīno aliena cōsensu oīum sunt. Hæc de illius voluminibus. Sex autē fuere democriti. prim⁹ hic ipse: secūdus chius musicus: eodē autē tpe ambo vitā agebāt: tertius sculptor: cuius an tigonus meminit: quartus qui de tēplo dianā ephesiā scripsit: quintus epigrāmatum poeta clarus & floridus: sextus pergamenus orator clarus. ¶ Protagoras.

Protagoras artemonis siue vt appollodorus & dion in p̄ficia ait: mādri fili⁹ abderites fuit: vt heraclides pōticus in libris de legib⁹ tradidit: qui illū & thurijs leges dedisse ait. Vt autē eupolis in tragœdia quæ in scribit colaces refert: reius fuit. ait. n. nāq est ī intimis p̄tagoras reius. Hic & p̄dicus ceus libros p̄legētes īde emolumēta capiebāt. Plato deniq in p̄tagora graui voce fuisse prodicū ait. Audiu it aut p̄tagoras democritū: vocabat q sapiētia: vt fauorin⁹ in oīmōda historia refert primusq dixit duas oīum rex esse rōnes inuicē cōtrarias: quibus ēt interrogādo vtebatur: primus hoc agēs atq in hūc ferme ccepit modū oīum rex modus & mēſura hō ē: eaz quidē quæ sunt vt sunt. Quæ vero nō sunt vt nō sunt: dicebatq nihil eē aīam citra sensus: sicut & plato refert in theateto: oīaq esse vera. Alio autē ī loco in hūc ccepit modū. De dijs quidē statuere nequeo: neq an sint: neq vtrū nō sint: sunt. n. plurima quæ id scire phibeāt. quippe & sūma rei obscuritas. & breuis hoīs vita. Ob hoc aut ille p̄cipiū operis pulsus ab atheniēſibus est. libriq illius in foro cremati sunt: sub p̄raconis voce a singulis: q illos habebant requisiti. Hic primus mercedis gratia minas cētū exegit: primusq t̄pis partes diffiniuit: ac t̄pis vires exposuit. oīonumq certamina fecit: & sophisma his qui cōtentiōis studio delectātur induxit: & omīſſa mēte de noīe differuit ac superficiale & apertū illud cōtentionis genus. qd modo in vsū ē genuit Vnde & ipsum timō mixtū cōtētiōsumq appellauit. Hic & socraticū dicēdū genus primus mouit. antisthenisq rationē qua demonstrare nitit̄ contradicere nō esse: vt plato in euchy demo loquit̄ primus iste versauit. primusq vt ait artemidorus dialecticus in libro aduersus chrysippū: argumēta ad quæſtiones docuit. ac primus quā nūcupauit τὴν λήν in qua onera portant inuenit: vt Aristoteles in libro de disciplina ait. Erat enim vasser

ut memorat sane epicurus atq; aduersus democritum hunc in modum elatus est cum ligna dedisse visus esset. Diuisit aut ratione primus in quatuor: precationē: interrogationem: respōsionem: pręceptū: alij septem in partes distinxisse aiunt: narrationem: rogationem: respōsionem: pręceptū: promissionem: pręcationē: vocationem: quas etiā fundamēta oratiōis dixit. Porro alcidamas oratiōis quattuor partes dixit: dictionem pronuntiatiōem: interrogationē: appellatiōem: primum vero libroꝝ suoz de dijs recitauit eum: cuius initiū supra posuimus. Recitauit aut athenis in euripidis siue ut quidam volunt: in megaclidis domo. Alij in lycio dicunt archagora theodoti filio sub discipuli persona recitāte. Accusauit autē pithodorus polizeli filius ad qdringentos. aristoteles euathlum accusasse ait sunt aut qui seruātur eius libri hi: ars contentionis: de lucta: de disciplinis: de re publica: de libertate: de uirtutibꝫ: de prisco statu: de his quę sunt apud iferos: de his quę nō recte ab hominibus gerūtur: de pręcepto: de causa: de mercede contradictionum. ij. Et ij quidem habent eius libri. Scripsit aut & plato dialogū in eum. Refert philochorus eo nauigante ī siciliam nauim qua ferebatur submersam fuisse. Idq; euripidem in Ixione significare. quidā illum in via defecisse iter agētem cum ad nonagesimū ætatis peruenisset annum. siue ut ait Appollodorus. lxx. Porro in studijs philosophiæ versatum annis. lx. ac circa. lxxx. & .iiii. olympiadem claruisse.

¶ Est & in hunc nostrum ita se habens epigramma.

Te quoq; protagoram redeuntem fertur athenis

Nigra senem media regna petisse via:

Cecropis vrbs potuit: potuisti paladis urbem

Linquere: non potuit styx violenta fugi.

Fertur cum mercedē aliquā exigeret: euathlusq; illius discipulus diceret: ac ne dum uici dixisse. At equidē si vicerō quodcūq; vicerō accipiam necesse est: sin vero tu viceris id in tuum ius necessario cōcedet. Fuit autem & alius pragoras astrologus: in quem & euphorion epicedium scripsit: tertiusq; stoicus philosophus.

¶ Diogenes appolloniates.

Iogenes apollothemidis filius appolloniates fuit vir physicus & eloquētia & sapia imprimis clarus. Anaximenis auditorē fuisse antisthenes tradit fuit aut anaxgore tpibꝫ. Hūc ait phalereꝫ demetrius in socratis defensione athēis magna inuidia laceffitū: ac ferme periclitatū opinatus ē ista. Elemētum esse aerē: mūdōs infinitos: & inane infinitū: dēsumq; aerem ac rarescētē mūdōs gignere nihil ex eo qd nō sit fieri: neq; in id quod minime sit corrūpi. Terram esse rotundā atq; in medio sitā: eamq; cępisse constantiā fm illam q̄ ex calido est circūferētiā: ex frigido cōcretionē ac soliditatē accepisse. Est aut initium operis sui. Qui docere aliquid instituit: ei mea q̄ dem snia opere pręciū est certū & indubitātū pręstare principium: orationeq; simplici atque pudica uti.

¶ Axarchus.

Naxarchus abderites diomenis smyrnei auditor fuit alij metrodori chiꝫ auditorem tradunt. Hic se ne id qdem scire dicebat: q̄ nihil sciret Porro metrodorum alij nesumchium: alij democritum audisse tradunt. Anaxarchus igitur alexandro etiam congressus est. Floruitq; circa centesimam & decimam olympiādē: Inimicum autem habuit nicocreontem cypri tyrannum. & cum illum alexander aliquando in conuiuio rogasset quidnam de cœna illa sentiret dixisse ferunt cuncta permagnifice o rex: verum oportebat iam caput satrapæ cuiusdam apponi nicocreontem intuens. Hoc ille audito indignatur post mortem regis cum nauī ferretur anaxarchꝫ inuitusq; applicuisse cyprium: comprehensum eum in saxum cōcauum iniecit: iussitq;

ferreis malleis cædi. Illū pœnæ suæ negligentē celebre id dictū ingeminasse aiunt: tunc de tunde anaxarchi vasculū. Nam anaxarchū nihil teris: Iubente vero illo ip̄sius præcidi linguam: fama ē precisam mordicus in eius faciē conspuisse. & ē n̄m in ipsum sic: Tundite nicocreon cælla est panaria: rursus

Tundite: anarchus sydera cæssa petit:
Et te transmittens hæc verbula nubila dicet.

O male percussor tartara nigra subi.

Hic ob animi cōstantiam & facilem victum fortunat⁹ appellabat⁹: habebatq; ad emēdandum maximā auctoritatem alexandr⁹ deniq; deū se esse arbitrantem: cum ex ictu quodam sanguinē illi fluere vidisset: digito ostendens ita affectus ē: Hic nempe diuinus sanguis nō est. Plurarchus alexandrū ipsum amicis hoc dixisse refert. alias itē anaxarchum illi cū præbuisset ostēdisse calicem & dixisse: feriet deum quispiam humana manu.

¶ Pyrrho heliensis.

Pyrrho heliensis plīstarchum habuit p̄m: quod ēt diocles tradit. Is vt appolodorus ait in cronicis p̄cto fuit: primā: atq; vt alexander in successiōibus scribit: drisonē stilponis filium audiuit. Deinde anaxarchum illi vbiq; adhærens: ita vt & gymnosophistas in indiam adierit. magisq; congressus sit. Vnde & nobilissime phantus videt incōprehensus assensusq; retinendi specie inuecta: vt ascanius abderites auctor ē. Negabat. n. quicq; aut turpe esse: aut honestū iustumue vel iniustum. eadem rōe & in oibus quicq; vere esse: ceterq; lege atq; consuetudine cuncta hoies facere. Neq; n. esse quicq; istud potius q̄ illud. cōsequens ad hæc illi & vita erat. Nihil qppe declinans. nihilq; deuītans sustinebat oīa: curus si forte occurrissent & prærupta & canes & quæq; talia nihil oīno sensibus permittēs. curari inde: vt carystius antigonus refert: a sequētib; se necessariū. Porro ænelidemus ipsum de assensu quidem retinēdo phantū esse tradit: non tñ imprudenter gessisse singula. Vixit autē ad annos ferme nonaginta: ceterq; antigonus carystius in libro quē de pyrrōe scripsit: hæc de illo memorat: ipsū p̄cipio qdē obscur⁹ & pauperē p̄ctorēq; fuisse. seruariq; eū i helide i gymnasio atq; egredi solitū: & solitariū viuere: raroq; redire domū. Hoc autē iccirco faceret: q̄ audisset indū quendā anaxarcho exprobrantē: qd̄ nullum doceret viz bonum fieri: cū ip̄se regias aulas frequēs tereret: & regibus obseq̄ret: semperq; eodē perseverasse vultu atq; habitu: & si q̄spīa illum iteq; dicendū defereret ip̄se tñ qd̄ cœperat perageret & qdē cū in adulescentia mobilis fuerit: sape inqt peregre pficiscebatur: nemini quo pergeret p̄dicens: & qbus volebat congregiebat⁹: & cum aliqn anaxarchus in scrobē incidisset: ille p̄transit nihil ei opē ferens: Idq; cū pleriq; culparent: anaxarch⁹ ip̄se laudabat vt in differenter ac sine affectu se habentē. cum secū loqui aliqn deprehēsus eēt: rogatus cur id faceret meditator inqt bonus esse. in qōnib⁹ a nemine cōtēnebat⁹: q̄ celeriter solumq; ad interrogata diceret. qua ex re factū est vt nausiphanes adhuc adulescētulus in eius regia veniret. Aiebat deniq; oportere affectus qdē esse pyrrōis: sui ip̄sius aut verbor⁹: dicebatq; se penumero epicur⁹ conuersationē institutūq; pyrrōis admiratē ipsum de se p̄contari iugiter solitū. Tanto at in honore p̄iæ vt ipsū pontificē constituerit atq; illius grā phōs publico decreto oīs imunitate donauerit: cōplures itē habuit instituti sui æmulos. amplectis hūc mirifice timon i Pythōe & i fillis & i dalmis q̄ liber euaserit oibus pturbationib⁹ sup̄stitiōeq; & vanitate & captiōe sophistica: ac dei instar iter hoies regnarit. Fare senex pyrrho quonāmodo liber abisti.

Vtq; sophistarum soluisti vincula vanæ

Mentis: quæ suadet: quæ sentit plurima falsa:

Nec tibi iam curæ fuit hoc exquirere: cuius
Auta nunc tellus græcorum tota tenetur:
Vndeque & aut inquit mundi sunt singula firma.

Et rursus in dalmis.

Quid facias pyrrho cupit hoc audire meum cor.

Quod solus populis facili cum pace ministres

Imperium. tanq̃ mundi si iuppiter esses.

Hunc aut̃ athenienses est ciuitate honorauerunt ut refert diocles: quod cotyn thraciū iteremisset. Pie vero & cū sorore sua obstetrice vixit: vt erat osthenes in libro de diuitiis & paupertate refert quo tēpore ipse si opus esset publice aues quasq̃ porcellosq̃ vendebat: domiq̃ idifferens mūditiā erat. fert̃ ob eiusmodi indifferentiā & scrofam lauare solitus. & cū sorori qnq̃ succensuisset: philista aut̃ vocabat̃: argueretq̃ illū q̃spiā vt imemorē istituti sui: nō inqt muliercula documentū erit nr̃æ indifferētiæ. Rursum cū se inuadentē canē repulisset: causanti cuidam graue iquit est & perdifficile hoīem penitus exuere. Certādū vero p̃ viribus primū q̃dem operibus Sinaut̃ vel rōne. Aduersū res aiunt illū & medicamēta putria & sectiones & vstiones sibi vlceris cuiusdam gratia iuectas tāta tulisse cōstantia: vt ora ne contraxerit q̃dē. eius hāc dispositionē & timō in his que scripsit ad pytonē p̃sequit̃. philo quoq̃ atheniēses ipsius necessarius illū democriti maxie fuisse studiosū tū ēt homeri dixit illos ei⁹ versiculos iugiter pnūciat̃ solitū. Quale genus folium: tale est genus atq̃ virorum.

Amplectiq̃ q̃ hoīes muscis & auibus cōparet. Illos itē plibenter & saepe p̃ferre sicut & cætera illius qbus ifirmitas & iania studia atq̃ puerilles hoīum motus idicant̃. Posidonius aut̃ de illo tale quidā retulit. naui aliqñ ferebat̃ & cū socij tēpestatacti mortuiores eēnt: ipse tranquillo aīo pdurās p̃celū i naui edentē attendebat dicēs: oportere sapientē hāc illius imitari sūcūritatē: sol⁹ hūc nō ei⁹ dogma ēt edidisse ait. Huius p̃terea memorabiles isti fuere discipuli eurylochus cuius id notat̃ uitū. Aiunt illū aliqñ ita furore istigatū: vt sūpto veru cū carnib⁹ cocū in foc⁹ vsq̃ p̃sequeret̃: & i helide qōnib⁹ discipulor̃ fatigatū abiecto pallio alphēū tranasse fluuiū. Erat aut̃ sophistis ifestissim⁹: sicuti & timon refert. philo aut̃ i disputationib⁹ erat frequētior. Vnde sic & de illo ait. Hecataeus p̃terea abderites: & timon philius poeta filloꝝ scriptor de quo dicemus: Nauphāes quoq̃ teius: Cuius pleriq̃ epicor̃ auditorē fuisse tradūt: ei⁹ discipuli fuerūt. hi oēs amag̃o q̃dē pyrrhōij: cet̃er⁹ a dogmate aporetici & sceptici: p̃tereaq̃ & ephestici & zeretici appellabāt̃. Est. n. zeretica phia sic dicta: q̃ semp iueritatis inq̃sitōe verset̃. Porro sceptica q̃d semp q̃rat & nūq̃ iueniat. Ephestica at̃ dicē ab euētū q̃d. f. post inq̃sitionē cōtineat̃ assensio. Aporetica vero q̃ eius sectatores semp ad dubitēt. atq̃ a pyrrhone pyrrhōij vt diximus denotiati sunt Enimuero Teodorus i scepticis capitulis scepticā pyrrhoniā minime appellari oportet ait. Nā si q̃dem motus & agitatio mētis alterius cōprehēdi a nobis nō pōt. profecto Pyrrhōis affectū ignorabimus. At si illū ignoremus pyrrhoniū quopactō dicemur. p̃terq̃ q̃d neq̃ pyrrho primus scepties inuentor fuerit: neq̃ ea dogma aliq̃d habeat Rectius aut̃ dicere pyrrhōis morib⁹ simili. eius sectæ principē homē fuisse pleriq̃ autumāt: q̃ is i sus scripsit de reb⁹ eisdem p̃ter cæteros alias aliter loquit̃: neq̃ diffinitē q̃cūq̃ dogmatis in morē aut ex snia asserit. Deniq̃ & septē sapientes i hoc genere fuisse versatos: quor̃ illa sunt. nihil nimis: & spōsioni adiacet dānū: quo significet q̃ firmiter ac sciens fideiussor existat: illū e vestigio in cōmoda subseq̃. Archilochū itē & euripidem id genus exercuisse: vbi archilocus dicit. Leptime fili talis hominib⁹ glauca mēs Mortalibus: qualē i dies facit iuppiter:

Item euripides.

Sentire qd dicunt miseros hos mortales?

Sed & zenophanes & zeno eleates ac democritus fm eos sceptici sunt: ex qbus xeno-
phanes qdē ait atq; qdnā manifestū sit nullus viroz nouit: neq; erit qspia q sciat. Zeno
āt motū tollit dicēs: oē qd mouet neq; i quo ē mouet loco: neq; i quo nō ē. Porro de-
mocritus exclusis qlitatibus ait lege calidū & lege frigidū. Est aut cā atomi & va-
cuū: ac rurū cā qdē nihil nouimus. Nā veritas i pfundo ē. plato itē id qdem qd ver-
sit dijs deoz filijs cōcedit. ceterz rōnē pbabilē perquirat. Euripides quoq; dubitat an vi-
uere sit emori: moriq; viuere mortales putet: empedocles itē quādā vix dici posse: alia
neq; auditu picipi neq; mēte cōprehēdi ait: idq; solū pbari qd qsq; putarit. Heraclitus
itidē de reb⁹ maximis qcq; cōiectandū ad astruēdūq; temere negat. Hippocrates pari
rōe ambigue atq; humano more loquit atq; lōge antea homer⁹ versatīlē ait mortaliū
linguā. multosq; sermōes igentēq; eē verboz legē & q qspia dixerit. Eadē & audituz:
æquas verboz vires: obiectiōesq; significās. Itaq; hmōi sceptici sectaz oīum dogmata
cuertere: pstabāt nihil ipsi dogmatis rōne afferētes: atq; ceteroz tm enuciāda dogma-
ta atq; enarrāda pcedētes nihil diffiniēdo neq; hoc ipsū qdē: ita & ipsū quoq; nihil diffi-
nire tollebat dicētes puta nihil diffinimus. Nā pfecto diffinerēt: ceterz snias alioz p-
ferimus nræ ifirmitatis idiciū: Itaq; & si annuētes hoc idicare possibile eēt: at voce diffi-
nimus nihil: ex eo igit qd dicūt nihil diffinim⁹: morb⁹ q appēxiat dī: q; neutrā i par-
tē snia ppenius inclinet ifinuāt: ac p id similiter qd pferūt nihil magis: atq; ob id oī rō-
ni rō obiecta reperit & similia. Dicūt aut nihil magis ēt positīue de qbusdā qsi similia
sint: puta nihil magis pirata malus ē q mēdax. verz ab hmōi scepticis nō positīue sed ne-
gādo dī: sicuti ab iprobate cū dī: nō magis scilla fuit q chimera. Ipsū vero magis aliqn
p cōparationē pnunciāt: vt cū dicim⁹ magis dulce mel q vnam ēē: aliqn itē positīue ac
p negationē vt cū dicim⁹ magis pdest virtus q obest. significamus. n. virtutē pdesse
nō obesse. Verz & ipsā vocē nihil magis eiusmōi hoies tollūt: sicuti. n. nō magis ē pui-
dētia q nō ē: ita & nihil magis ē q nō est. significat igit ex ea vox sicut & timō in pythōe
ait nihil diffinire verz herere ambiguū. Porro q verbis oibus inest vox: ea quoq; cogit af-
fensus detētionē. Nā si qdē dissidentib⁹ reb⁹ verba tantūde valeāt: veritatis ignoratio
sequit: ne huic qdē rōni deest rō q aduerset. Quæ & ipsa cum tulerit reliqs a semetipsa
sublata pibit nō secus atq; medicamēta: q vbi epota prius materiam exhauserint & ipsa
egerūt ac pereūt. Aiūt at dogmatici se nō mō nō tollere verū sed & asserere rōnē. Solū
itaq; ministris vtebāt rōnib⁹. neq; n. faserat rōnē nō tolli: quēadmodū dicere cōsueui-
m⁹ locū nō eē: & locū oīo dicere optet: & si nō dogmatis at demōstratōis rōne. nihilq;
fm necessitatē fieri: & tm necessitatē dicere oportet. tali quodā itēptatōis mō vtebant.
res nō eiusmōi p naturā cē: qles viderēt: sed videri tm atq; ea ingrere dicebāt nō q itelli-
gerēt. qd. n. itelligit liqt: sed quoz picipationē sensib⁹ traderet. Est igit pyrrhōis rō
memoria qdā eaz rez q videt: siue quolibet itelligūt: fm quā oīa oibus cōferūt: eaz
cōparata lōge iutilia plenaq; pturbatōis eē cernūt. Sicut ait ænesidem⁹ in itroductiōe
ad pyrrhōia. Porro ad eas q i speculatiōib⁹ sūt: oppositiōes cū prius oñderit qb⁹ mōis
res qq; psuadeāt eisde nois illaz fidē tollūt. Nā psuade qdē ea q fm sensus cōcorditer
se hnt & q nuuq; vel raro certe icidūt. Cōsuetā itē & q legib⁹ visa sūt oblectāria quoq; at
q admiratōi patētia. Demōstrabāt itaq; ex his q cōtraria sūt psuasiōes æqs eē psuadēti-
bus. porro ambigua fm cōcordiā eaz rez q vel aspectui vel itelligētiā subiecta sūt. x.
mōis tradebāt: qb⁹ subiecta differre videbāt: Ex his prim⁹ ē q constat ex aialiū differē-
tijs ad voluptatē & dolorē: cōmodaq; & icōmoda. Ex eo aut colligit nō easde ab eisde

phantasias incidere quodque eam pugnam necessario sequitur assensum continere: quippe
animalia alia absque coitu gigni: ut sunt quae in igni viuunt pyribiaque vocantur: phoenixque arabicus
atque terenides: alia item ex congressu ut sunt homines & cetera: atque alia sic: alia sic comparata sunt
Quocirca et sensibus differunt puta aquila acutissime videt: canis sagacissime olfacit. Est
igitur valde rationi consuetudinem. quae differenter oculis incidit: corque item differre phantasmatum: atque
caprae quod est virgulta alimenter esse: homini autem amaritudinem gignere. Cicutam quoque coturnici nu-
trimentum: homini inferre perniciem. Suum item finem edere: quem minime equus attingat: Secundus
ex hominum ingenijs per gentes comparationesque colligit. denique demophoon melis perfectus alex-
andri ad umbram calefiebat: soleque rigebat: andron item argius ut ait aristoteles per arida li-
bye loca absque potu iter agebat: alius item medicinae: agriculturae alius: alius mercaturae
studiosus est. atque ista quod est alijs prae sunt alijs obscurum: quod ex rectitudine assensus est. Tertius ex
differenter sensuum poris accipit. namque malum aspectui quod est pallidum: gustui dulce: tactui
lene: olfactuique fragrantia odoris gratissimum incidit eademque forma pro speculorum varietate
non eadem cernit. Consequens igitur est quod apparet non magis id esse quam aliud. Quartus circa effe-
ctus ceteris vicissitudinesque versatur: puta sanitatem: morbum: somnum: euigilationem: gaudium: tri-
stitionem: iuuentutem senectutem: audaciam: metum: indigentiam: copiam: amicitiam: odium: calorem frigus: spi-
rare spiritusque meatus itercludi: alia itaque videntur quae incidunt praeter dispositiones quaslibet:
Neque. n. quae vesani sunt praeter naturam se habent. Quid. n. illi magis quam nos. namque & nos solem
veluti statum ituemur. Theon autem tithoreus stoicus dormiens in somnijs ambulabat: peri-
clisque seruus in summo tecto. Quintus circa leges atque instituta fabulosasque praebitiones atque
artificialia foedera dogmaticasque opinioniones vertit. In eo continentur quae de honestis ac turpi-
bus: verisque & falsis: deque summo bono: de dijs. & generationibus & corruptione omnium quae ap-
paret: disputantur: denique quod est apud alios iustum: apud alios iniustum est. Idemque alijs bonum: ali-
us malum putatur. Nam plus quidem filius misceri legitimum est: Id vero graecis nefarium existi-
mat: atque massagetarum: ut eudoxus quod est in prima prodo refert: uxores habent coes: graeci eam
conionem detestantur. cilices item ieiunijs gaudet: graeci non sic: de dijs quoque alij aliter sentiunt.
quippe illorum pudentia alij confitentur: alij negant: aegyptij quoque condientes sepeliunt corpora:
romani vero incendentes: paonesque in stagna praecipientes. Vnde circa veri professionem continentur
assensus. Sextus in congressionibus societatibusque consistit: finem quem liquet nihil per se & integre
apparet. sed cum aere ac lumine liquido ac solido calore frigore: motu: euaporatione: ac viri-
bus alijs. Nepe. n. purpura colore sui varium praefert ad solem ac luna & lucernae igniculum. Co-
lor item noster diuersus sub meridiem appetit: & sol item quod a duobus in aerem tollit in aqua facile trans-
fertur: Siue. n. grauis existens ab humore leuigatur: siue leuis ab agere grauatur. Ignoram
igitur quod seorsum sit veluti in vnguento oleum. Septimus circa recessiones & positiones quasdam
& loca & ea quae in locis sunt versatur: per eum quae videntur magna esse: modica apparerent: quadrata:
rotunda: plana: tumulis plana: recta: pallida coloris alterius. Sol denique longinquus
sit abesse videtur. motusque de longe aerei ac lenes: e vicino asperi esse cernuntur ac praerupti. Sol item
orientes quod est alius videtur alius cum medio caelo se fuderit: Atque idem corpus in nemore aliud: aliud
in patulis campis appetit effigiesque praeter propriam positionem & colubae collum in conuersione videtur. Quam
igitur extra loca & positiones ista considerari nequeunt: illorum quoque natura ignoratur. Octauus
in quantitate earum rerum siue calore vel frigore vel velocitate vel tarditate siue pallore siue ca-
lore imutato consistit. Namque vinum modice superum firmat ac roborat: imodice statum mentis
euertit. idem de cibo & similibus. Non est quod praeter solentem naturam morem vel nouum vel rari con-
tingit. denique terrae motus apud quos crebro contingunt admirationi non sunt. sol item quod a quo-
tidie cernitur. Decimus ex alterna collatione constat: puta graue ad leue: forte ad ibecillum:
maius ad minus: superius ad inferius: dextrum non per naturam dextrum est: vix ex sinistri collatione

intelligit. nā si tollat finistrū: dextrū nō erit. Eadē rōne & p̄r & frater q̄si ad aliquid dñr
& dies veluti ad solē: atq; oīa veluti ad mēre. q̄ igr ad aliqd dñr p se ip̄a icognita sūt. At
q; hī qdē. x. mōi sūt quos p̄dixim⁹. Ceterę agrippa his qnq; alios iuexit: eū q ex dissonā
tia colligit: & q in infinitū p̄gredit: & eū q ad aliqd dñr: q; ex tāq; p̄bato: & qui p iuicē
cōficiť. Qui igr ex dissonātia: qōnē q̄cūq; fuerit apud philosophos p̄posita: ex cōsuetu
die igris pugna & p̄turbatōis idicat plenā. q vero in infinitū p̄cedit q̄cqd q̄sitū fuerit af
firmari minime p̄mittit: qđ aliud ab alio fidē capiat atq; ita i infinitū res p̄deat. Qui at
ad aliqd nihil p̄cipi f̄m oīa dicit: sed cū altero: quocirca & ignota eē. Porro tāq; ex p̄ba
to cōstat modus: cū putāt qdē ex se ip̄s p̄icipia rez oportere p̄cipi q̄si p̄babilia: neq;
vltorius: ingri qđ futile atq; inane ē. Cōtrariū. n. q̄sp̄iā subiiciet. p iuicē at modus cōsi
stit cū qđ quālitā rē firmare debuit: ip̄m opus hēt ab eo qđ q̄rit fidē cape: puta si po
ros q̄sp̄iā iccirco eē asseueret qđ vapores fiāt: ip̄m ad affirmationē sumit: qđ minime
debit. Tollūt at isti oēm demonstratiōē: oēm q; indicatiū & signū & cām & motū atq;
discētia & generationē: & qđ natura q̄p̄iā aut bonū aut malū sit. Oīs. n. aiūt demon
stratio aut ex demonstratis rebus cōstat: aut ex nō demonstratis. Si igr ex demonstratis &
illa demonstratiōe aliq; egebūt: atq; ita i infinitū p̄get. Sin vero ex nō demonstratis siue
oīa siue qdā siue vnū ēt solū dissideat totū ēt demonstratiōe carere: qđ si vidēt ingunt q;
dā eē q̄ demonstratiōe nō egeat: mirra illoz scia ē. Si nō itelligunt hoc ip̄m ip̄rimis qđ si
dē hēat ex eis p̄batiōe idigere. Neq;. n. q̄ttuor eē elemēta idē astruēdū ē: q; q̄ttuor līnt
elemēta. p̄terea si negēt p̄ticulares demonstratiōes: generalē quoq; demonstratiōē tolli
necesse ē: Vt at sciam⁹ demonstratiōē eē: iudiciū erit necessariū. Itidē vt iudiciū esse no
uerimus: demonstratiōe opus erit. Vnde vtraq; cū ad iuicē referāt icōphētibilia: sūt quo
nā ergo mō p̄cipiāt q̄ manifesta sūt: si ignoret demonstratiō. Quārit at nō an talia ap
pareāt: vę an p substantiā ita se habeāt stultos vero dogmaticos dicebāt. qđ. n. ex tāq;
p̄bato cōcludit: nō cōtēplatiōis vę positionis rōnē hēt. Porro cuiusce rōne ēt ip̄possibili
bus argumētari licet. ceterę q arbitret minime oportere ex his q̄ f̄m circūstātiā sūt vę
iudicare: neq; ex his q̄ f̄m naturā sūt leges ferre: eos dicebāt mōs rez oīum sibi diffini
re nequaq; intuetes qđ appareat: oē id f̄m reluctationē affectūq; apparere. Siue igr ve
ra oīa eē siue falsa oīa dicēdū ē. Sin at qdā vera sūt: quonā ea discernem⁹ mō? Neq;. n.
sensu q̄ f̄m sensū sūt: cū oīa sibi videāt aq̄lia. neq; itelligētia ob eādē cām. His at explo
sis iudicib⁹ nulla iudicādi vis reliqua cernit. Qui igr aiūt de aliq; siue sensibili siue itelli
gibili re astruit: pri⁹ q̄ de ea re sūt opiniōes cōstituere debet: alij. n. ista alij ista abstule
rūt. Necesse ē aut vel sensū vel itelligētia iudicari: ceterę de vtriscq; cōtētio ē. Nō igr pos
sibile ē opiniōes de reb⁹ sensibilib⁹ itelligibilib⁹q; iudicare: siue p̄p eā q̄ ē in itelligētijs
pugna: oīb⁹ renūciādū ē: tollet mēsurā: q̄ cūcta diligēter exacta vidēt. oīa igr aq̄lia
arbitrabūt. Ad hęc aiūt q nobiscū m̄qrit qđ appet p̄babile sit nec ne: si qdē p̄babile ē
nihil aduersus illū dicere poterit: cui cōtra v̄r. Sicut. n. ip̄se p̄babilis ē q apparere dicit:
ita & aduersari⁹. Sin at nō p̄babilis neq; ip̄s credit q apparere dicit: qđ at p̄suadet: ve
rū eē arbitrādū nō ē. Neq;. n. idē oībus p̄suadet: neq; eisdē iugiter. Fit aut p̄suasio ēt p̄
ter id qđ extrīsecus ē: siue p̄ter dicētis opiniōē: siue p̄ter curā: siue p̄ter suauitatē: siue p̄
ter cōsuetudinē: siue p̄ter id qđ gratū ē. Tollebat at & iudiciū ista rōne. Siue iudicatū ē
iudiciū siue iudicatū. At si qdē iniudicatū ē iudicatū cōsistit exciditq; a veri falsiq; iu
dicio. Sin vero iudicatū vnū erit eoz q̄ per ptes iudicāt. Itaq; si idē ē & iudicare & iudi
cari: id quoq; qđ iudiciū iudicauit ab altero iudicabit. Illudq; rursus ab alio: atq; in infi
nitū p̄cedet: p̄ter q̄ qđ de iudicio snia cōcors nō ē: alijs hoīem iudiciū eē dicētib⁹: alijs
sensū: alijs rōnē q̄busdā itē p̄ceptibile phātafiā: atq; hō quidē & secū & cū alijs dissidet:

quod ex legum consuetudinūq; differentiis constat. Porro sensus falsa renunciāt. ratio aut discordat: perceptibilisq; phantasia ab animo iudicat: animusq; ipse variis motibus vertit. hac ergo ratione ignotū ē iudiciū: ac p id veritas quoq; ignorat. Signū itē eē negāt. nā si qdē signū ē inquit: aut sensibile sit necesse ē aut intelligibile. at sensibile nō ē. nā sensibile cōmune: signū vero ppiū ē: ac sensibile qdem fm differentiā: signū vero eorū quā ad aliquid dicunt ē. intelligibile itidē non ē. Nam intelligibile non ē siue qd apparet ex eo qd videt: siue quod nō apparet ex eo quod nō videt: siue quod non videt ex eo qd apparet: siue quod videt ex eo quod nō apparet. & apparet. signum ergo non ē. Nam nullus istorū signū esse pōt. Ex eo aut sequit nihil incertum cōprehēdi posse. Nā per signa dicunt obscura cōprehēdi. Causam itidē hac ratiocinatione tollunt. cā eorū quā ad aliquid dicunt ē. quippe ad causale est. Quā vero ad aliquid dicuntur solummō intelligunt: non aut existunt: & cā igit tantum intelligit. Nam si quidem cā est. illi deesse non debet cuius dicit cā: alioquin cā non erit. At sicuti pater nisi ascitis ad quē pater dicit: nequaquā pater ē: ita & cā. Non aut adest ad quod cā intelligit: neq; enim generatione neq; corruptione neq; aliud quippiam. non ergo cā est. Atqui si quidem cā est siue corpus corporis est cā: siue incorporeale incorporalis. Nihil est aut horum. non igit est cā. nam vtraq; eandē habēt naturam: & si alter dicitur cā inquantum corpus est & reliquū corpus cum sit efficiet cā. At si communiter ambo causā erunt nihil erit patiens. Porro incorporeū incorporei nequaquā cā erit. ob eandē rationē incorporeū itē corporis cā non erit: qā nihil incorporeū corpus facit. corpus itidē incorporei cā non est: qā qd fit ex patiente subiecta materia eē debet. Nihil aut patiens ex eo q incorporeū sit nec ab aliquo qdem fit. non est igit cā: atq; ita colligit minime subsistere principia regū. Aliquid. n. sit necesse ē qd facit atq; operat. Enim vero neq; motus ē: nā qd mouet vel in loco vbi ē: vel in eo vbi non ē mouet nō in loco vbi ē: in quo aut nō est neq; mouet. Non ē igit motus: Disciplinam itē hoc mō auferebant. Siqd aiebant docet siue qd est eo ipso qd est. siue qd non ē eo ipso quod non est docetur. neq; vero quod ē eo ipso quod docet: Namq; natura oīum quā sunt oībus patet atq; cognoscit. neq; id qd nō ē eo qd non ē. Ei aut qd nō ē: nihil contingit: ita ne doceri qdē: ne generatio qdem inquit est. Neq; n. sit qd est: ē quippe. neq; qd nō ē neq; n. subsistit. qd aut non subsistit: neq; ē neq; fieri qdem meruit. Natura quoq; bonum aliqd aut malū esse ita negant. si qd aiunt natura bonū aut malū est: oībus bonū aut malū esse debuit: quēadmodū & nix oībus atq; frigida ē nihil est at bonū aut malum qd sit cōe oīum. nō igit est natura bonū aut malū. Aut. n. oē quod a quopiā putat bonū dicendū ē: aut nō oē. At oē qdem dicendū non ē nāq; idē ab aliquo putat bonū: sicuti voluptas ab epicuro ab aliquo ecōuerso malū. Cōtingit igit id qd fieri nō pōt idē & bonū eē & malū: qd si nō oē qd ab aliquo putat: bonū dixerimus: necesse erit nos discernere opiniones q; p parē rōnū vim possibile nō est. Ignorat itaq; qd sit natura bonū. Licet aut totū conclusiois illoz modū ex his: q reliq; re monumentis aiaduertere. At. n. pyrrho quidem ipse nullū reliq; opus: vix discipuli & necessarij sui. Timon & enesidem? numeni vsq; atq; nausiphāes atq; alij hmōi contradicētes dogmatici aiūt illos & cōprehēdere & dogmata afferre. nā in eo qd arguere: & ceteros euertere conant pfecto cōprehēdūt: atq; in eo ipso & asserūt & dogmata inferūt. Nam cū se nihil diffinire aiūt: oīq; rōni cōtrariā obiectā esse rōnē: ea ipsa & diffiniūt: & pferūt: cōtra quos illi respōdet. Atq; ea q patimur vt hoies fatemur. nā & qd dies sit quodq; sit generatio: quodq; viuamus & cetera i hūc modū q iuita nra māifesta sunt scimus. ceterz i his q dogmatici asserūt ea se rōne cōprehēdere dicētes: veluti in certis cōtinem? assensum. solas vero passiōes agnoscī

mus. Namq; & nos videre confitemur nosq; in intelligere scimus: verū quo pacto videamus aut itelligamus ignoramus quodq; hoc albū videat narrādo dicimus: nō asserēdo an vera ita sit. Porro de ea voce: q̄ nihil nos diffinire dicimus atq; similib⁹ q̄ dicunt nō dogmatib⁹ neq; n. similia sunt his q̄ illi asserūt: puta globosus sphaera: istar sit mūdus. nā id q̄dem incertū ē. hæ vero certę cōsensones sunt in eo. itaq; q̄ nihil diffinire dicimus: neq; hoc ipsum diffinimus: rursus illos dogmatici vitā ēt tollere asserūt. dū oīa ex q̄bus vita cōstat euertūt: cōtra eos illi mentiri arguūt. nō. n. visum se auferre sed quomō se habeat vis vidēdi ignorare se dicūt. Atq; q̄d apparet ponimus non q̄ tale quale cernit sit. ignis itē incendia sentimus: verū an habeat incēdēdi naturā assensum continemus: quodq; moueat quispiā & q̄d intereat videmus. Verū ista quo pacto fiant ignoramus. Eis igit̄ aut solum reluctamur: q̄ cōspicuis rebus p̄xime assistūt incerta. Nāq; dū effigiem eminentias hrē dicimus q̄d videt exponimus cū vero nō habere eminentias asserimus nō iam q̄d cernit: sed aliud dicimus. Vnde & timō in pythone ait nō excelsisse cōsuetudinē: atq; indalmis ita dicit. at q̄d videt oī robore quocūq; puenerit: atq; i libro de sensibus q̄ inqt istud dulce sit nō aio: q̄d at videat assentior. anesidemus quoq; in p° de pyrrhonis rōnib⁹ nihil ait p̄ modū dogmatis diffinire pyrrhonē p̄pter cōtradictionē: verū q̄ sūt cōspicua seq. eadē ferme ait i libro cōtra p̄hiam & in libro de q̄stioe. Zeuxis itidē enesidemī necessarius i libro de duplicib⁹ rōnibus: antiochusq; laodice⁹ & appellas i agrippa ea solū ponūt q̄ vident: Est igit̄ iudiciū fm ei⁹mōi scepticos q̄d vī. sicuti & anesidem⁹ ait. i ea snīa & epicurus fuit. Porro democritus nihil se nosse ait eorū q̄ videt. Quādā vero ex his ne eē q̄dem. Aduersus hmōi iudiciū dogmatici aiunt ab eis ip̄s varias phātasias icidere: quēadmodū a turre vel rotūda vel q̄drata. Scepticus si neutrū p̄fert sine effectū erit. sin vero alteram sequit̄: nō iam inquit aquas vires his q̄ vident reddet: Ad quos aut̄ sceptici: q̄ qn̄ variæ incidēt phātasias verasq; videri dicemus: atq; iō visibilia ponere q̄a vident: postremo aut̄ sceptici assensus cōtinentiā eā asserūt quā sequat̄: vmbraē in morē ai tranquillitate atq; cōstātia: vt ait & timon & anesidemus. neq; n. ista aut fugeremus aut eligeremus q̄ i nobis sunt: q̄ vero i nobis nō sūt: sed p̄ necessitatē vitare nō possumus: vt ē scepticos esurire & sitire & dolere. neq; n. ista rōne auferri possunt. dicētib⁹ vero dogmaticis posse viuere scepticos nō detractādo si iubeāt ēt p̄rem necare. respōdēt illi de dogmaticis quō viuere poterit & abstinere q̄nibus nō de mūdānis & obseruādis: Itaq; & eligimus aliqd̄ excōsuetudine & fugimus & legibus vtimur. Sūt aut̄ q̄ dicāt scepticos finē dixisse tranquillū animi statū. Sūt itē qui mansuetudinē.

C Timon nicaeus.

Imon appolloniates nicaeus: de quo in. i. cōmentariorū in fillos libro diximus q̄ opus suū ille tiberio cæsari dedicauit: timonē asserit patre timarcho genere philiasū fuisse: iuuenemq; saltationi operā dedisse: choreasq; duxisse. postmodū vero choreis repudiatis megara se ad stilponē cōtulisse: q̄ cū diutius cōmoratū rursus i p̄riam redisse: vxoremq; duxisse. Tum i elidē venisse cū vxore ad pyrrhōem: ibiq; moratū esse: quoad illi filij nati essent: quorū q̄ maior natu erat: xanthū vocasse: medicināq; docuisse: vitæq; & iustituti sui successorē reliq̄sse. Erat aut̄ sicut & sotion i. xi. eloquētia & sapia insignis: cū tū egeret alimētis i hellepontū p̄pontidemq; cōcessit: atq; i calcedone p̄hiam & oratoriā exercēs multū admirationis emeruit. Hinc iā locupletior factus athenas p̄fectus est: atq; illic ad obitū vsq; perseuerauit cū breue t̄ps thebis egisset: antigono itē regi & ptolemæo philadelpho cognitus & carus fuit: sicut ipse in iābis illi attestat̄: Erat at̄ inqt̄ atigonus & potatōis studiosus atq; p̄his iterdū vacabat. Nāq; & poemata conscripsit & versus tragœdias & satyras & comœdias. xxx. tragœ

dias vero. lx. fillos itē & cinēdos. ferunt eius & libri varij ad. xx. versuū milia tendētes
 quorū & antigon⁹ carystius memīt: q vitā ipsi⁹ cōscripsit. filloꝝ vero li. iij. sunt i qbus
 utpote scepticus i dogmaticos oīs maledicta atq; cōuitia itorquet. ex his prim⁹ planā
 atq; pspiciuā hēt itēptationē enarratōis i modū. porro scdus & tertius dialogi spēm te
 nēt. Videt at zenophanē colophoniuq; de singul' igrere. Illeq; sibi rēdere. atq; i. ij. qdē
 de antiquorib⁹. In. iij. at de posteriorib⁹ agit. Vnde illū qdā epilogū iscripsere: prim⁹ at
 eadē cōtinet pter q q poētis illa ex psona sua ē. Hoc aut illius fuit initiū. Mortuus ē at
 annoꝝ ferme. lxxx. ut ait antigon⁹ & sotion i. xi. Hūc ego luscū didici. nā & ipse cyclo
 pē se appellabat. Fuit & alter timō hoīes iprimis exosus. Fuit at philosophus timō hor
 toꝝ studiosus maxie ac solitudinis amās quēadmodū & antigon⁹ refert. Fert hierōy
 mus pipateticus de illo dixisse. sicut apud scythas & q fugiūt & q psecūt sagittas itor
 quēt: ita & ap^d philosophos alij psequēdo dīcipulos capiūt alij fugiēdo: quēadmodū
 & timō. Erat at acri ingenio atq; ad irridēdū pmpus & vehemēs: īratorq; illustris: &
 poētis fabulas scribere aptissim⁹ & poemata cōponere. alexādꝝ vero & homer⁹ tragœ
 diāꝝ socios accersere gaudebat. & cū vel ab ancillis vel a canib⁹ pturbaretur versificare
 solitus erat. nihil æq; studēs atq; trāqllā vitā apphēdere. aiūt aratū ab illo qfisse quo pa
 cto qspia homeri poema sine mēda cōseq possēt: illūq; dixisse: si atiq; legat exēplaria nō
 ea q nup emēdata sūt: neglecta quoq; apud illū poemata iacebāt aliqn & corrola adeo
 ut cū & zopyreo oratori qddā recitaret euolueretq; volumē & qd occurreret legeret: in
 medio ferme opis pīcipiū notarit auulsū loco eatenus ignorās. Adeo vero idifferens
 ac facilis iūctu erat ut nullū prādij tēpus obseruaret. aiūt at ipsum cū vidisset arcilaū
 assentatoꝝ icedētē mediū dixisse: qd huc tu venisti vbi nos liberi sum⁹ assidueq; dicere
 solit⁹ erat ad eos q sēsus cū ai attestatōe dījudicāt cōuēit attagas q numēius cōsueuerat
 & ista ludei. Dēiq; ad eū q cūcta mirabat ait. qd at n miraris. qa. iij. cū sim⁹. iij. hēm⁹
 oculos: Erat at ipse luscus & diascorides discipul⁹ eius. Rogatus at aliqn ab arcesilaō
 cur ex thebis adesset: ait ut uos i aperto itūēs: rideā. arcesilaū tñ cū in sillis carpet: lau
 dauit illū i eo libro q iscribit arcesilaide cenis: hui⁹ successor ut mēdotus refert nemo
 fuit: sed eiusce defecit īstitutū: donec illud ptolemæus cyrene⁹ restaurauit. Porro hip
 pobotus & sotiō ipsius auditores fuisse tradūt diascoridē cypriū & nicolochū rhodiū
 euphrāorēq; seleutiū & praylū a troade q adeo cōstātī aīo fuit ut tradit philarch⁹ histo
 ricus: ut pateret se iuste veluti pditorē cruciari ciues ne verbo qdē supplici exorās. eu
 phranorē at eubul⁹ alexādrin⁹ audiuit eubuli vero ptolemæus auditor fuit. Eū vero
 sarpedō & heraclides audire. Porro heraclidē ænesidem⁹ gnos⁹ audiuit: q pyrrhōiaꝝ
 rō. n. viij. cōscripsit libros. ænesidemū zeutipp⁹ polites: zeutippū vero zeucis q gonio
 pus dictus ē. Hūc antioch⁹ laodiceus ex lyco: quē rursus menodotus nicomedēsis
 medicus empericus & theodas laodiceus audiere menodotū aut herodotus ariēi fili
 us tarsēsis. Herodotū vero sextus empericus audiuit: cuius sūt decē illa volumia. Alia
 q pulcherrima. Porro sextū saturni⁹ audiuit cognomēto cythinas & ipse empericus.

¶ Diogenis laertij de vitis philosophoꝝ liber decimus Incipit.

Picur⁹ Neoclis & cherestratæ filius pīa atheniēsis pago char
 gettius & philidæ familia: ut methrodor⁹ i lib. de īgenuitate
 refert fuit. Sūt q illū dicāt & iprimis heraclitus i sotiōis breuia
 tione: cū atheniēses samū sortiti eēnt: illic nutritū eē: ac demū
 .viij. x. agētē etatis annū rursus athenas cōcessisse: quo tēpore
 xēocrates i academia: aristoteles chalcide scholā habebāt. De
 functo aut alexādꝝ macedōæ rege & atheniēsum sub perdi

ea afflictis rebus colophonē se ad patrē cōtulisse. Vbi cū aliquādiu commoratus esset congregassetq; discipulos: athenas: iteq; redisse sub anaxicrate. ibiq; aliquatenus cū cætaris cōiter phātū eē: Deinde seorsū sectā a se vocatā cōstituisse. xiiii. vero ætatis āno philosophiæ dare operā cōpisse ipsemet testis ē. Appollodorus aut epicurus in p^o de vita epicuri refert illū ad phiam se cōtulisse: grāmaticos arguētē: q; percōtātī sibi qdnā eēt apud hesiodū chaos exponere nō potuissēt. grāmaticā vero illū docuisse primū ac demū lectis democriti libris phīæ dedisse manus hermipp⁹ auctor ē: Idq; timonē de illo dixisse: Vltimus rursus physicorū & extrem⁹ x sāmō evenit: lrasq; pceptiuus & iductiuus viuētū. adiecti sūt aut illi ad philosophādū ipso horiāte tres ip⁹ fratres: neocles. s. charedemus & aristobulus: vt ait philodemus epicureus i. x. de philosophorū cōpositiōe. Seru⁹ itē illius mus noīe: vt myronianus refert i legib⁹ historicis capitulis. Enī vero diotimus stoicus īfesto aduersus illū aīo accerrime illū īfēctatus ē qnq; gita ferēs i pudicas & lasciuas veluti ab epicuro scriptas eplās: easq; q; chrisippi ferūt veluti sub ei⁹ noīe cōponēs. Possidon⁹ itē stoicus & nicolaus & sotiō i. xij. eorū q; īscribūt dioclis argumēta. Sūt at fere. xxiiii. & dionysius alicarnaseus vna cū mīe ædículas circuissē purgamēta legētē: lrasq; cū pfe docuisse mercedis exiguæ stipe tradūt. Vnus quoq; eē fratrib⁹ lenocinatū eē: ipmq; leōtiæ meretrici cōgredi solitū. Democriti quoq; de atomis aristippiq; de voluptate libros vt suos asseruisse: neq; fuisse legitimū ciuē vt timocrates ait & herodot⁹ i libro de pubertate epicuri: mithroq; lysimachi dispēsatori p eplās fæde adulatū eē pæanē illū ac regē appellādo. Idomeneū itidē & herodotū atq; timocratē: q; se eaten⁹ obscurū: suaq; dogmata illustrarēt p eplās laudare: eisq; ob hoc ipm assentari. Scribēs ad leōtiā qdē i hūc modū: pæa rex o mea leōtiā cuiusmōi me īpleuit plausu tuā eplām legētē. ad themistā itē leōtis vxorē. Quot⁹. n. iqt ego sū nisi vos ad me pificiscamī: pmpus ipē quocūq; vos ac themista me accersatis irruere. Ad pythoclē vero formosū adulescētē: cōsumor iqt atq; deficio: amabilē tuū atq; diuinū īngressū sustinēs. Rursūq; ad themistā scribēs: mōere ipsā arbitrat: vt theodor⁹ i q̄rto aduersus epicurū libro ait: alijs itē cōplurib⁹ meretricib⁹ scribit & leōtiē i primis: q; & methrodor⁹ amarit. In libro quoq; de finib⁹ sic loq̄t: Nā eqdē nihil hēo: qd bonū itelligā: si saporū voluptates & q; ex venereis cōstāt: & q; aurib⁹ picipiūt: q; ex formæ venustate bladiūt oculū auferā. Scribit itē i eplā ad pythodē. oēm at disciplinā o fortūate fuge. Epictetus quoq; vt lasciui⁹ loq̄ntē sugillat maxisq; pbris lacerat & maledictis īcessit. Timocrates itē i his q; īscribūt de lētia. Metrodori fratē ip⁹ q; discipul⁹ ei⁹ relictā: schola bis illū dieb⁹ linglis vomer solitū: & nimis delitijs solutū rfert: seq; ipm narrat vix effuger potuisse nocturnā illā phīā mysticūq; īstitutū. Epicurū quoq; mīra i oīoe peccar atq; i vita lōge plura: corpeq; adeo misabiliter affectū: ut cōplures ānos cōsurger e sella nequerit: minimāq; q^o tidie i cibos cōsumer: vt ipē i eplā ad Leōtiā scribit: atq; i eis q; ad mitylenēs p̄hos scripsit: Cōgrediq; sibi ac Metrodoro & scorta alia Marmariū & Hedeā & Erotiū & Nicidiū: i eis quoq; volumibus q; de natura scripsit. xxxvij. nūero cōplura hmōi īferere. Cōtrariāq; i ipis ac cæteris libris. Nauisphāi pluriā scribere: ita fere aduerbiū dicēs: Sed hēt: habuit. n. ille mōerēs oris glīam sophisticā: quēadmodū & alij complures ex mācipiorū nūero. Ipmq; epicurū i epistolis ista de Nasisphæe dicere. Adduxit illū hoc i eiusmōi excessum uti ne maledictis ipeteret: magistrūq; iuocaret: platonem quoq; ipm ac deceptorē & scortū ac sine lris vocabat. Platonis itē sectatores Dionysij assentatores: platonē quoq; ipsū aureū: & Aristorelē pdigū: q; paterna substātia consumpta militasset. & venena vēdidisset appellabat. Baiulū Protagorā: & librariū Democritū: qui in cōmāssatiōibus vixisset litterasq; docuisset. Heraclitū quoq; Cicetē merobibū: Democritū mutata priā lra Lemocritū & Antidorū Sanidorū: Cyzicenos ini-

micos græciæ & dialecticos nimium iuidios: Pyrrhonē quoque rusticū & iperitū appella-
bat: Sed hi pfecto ifaniūt. Nāq; viri huius ad oēm incredibilem gratitudinē p multi testā-
tur. patria itē q̄ statuis ereis illū honorauit. amici quoq; tā mlti vt eos ne urbes qdē ite-
gre capere sufficiāt. Sociiq; oēs ac discipulī quos illius dogmaticę Sirenes occuparūt:
præter vnū Metrodorū stratoniceſem: q̄ ab illo ſc̄ ad Carneadē cōtulit: cui forte grauis
erat uiri ieffabilis & imēſa bōitas: illiusq; ſcholę iugis ppetuaq; ſucceſſio. q̄ ceteris ferme
oib⁹ deficiētib⁹ ſola pſiſtit ppetuis uicib⁹ discipulis illius iuicē ſuccedētib⁹. Sūma pte
rea ī parētes pietas: atq; p̄cipua ī fratres bñficiā: māſuetudoq; ī ſeruos ſicut & ex eius
teſtamētis liquet. & q̄ ſecū illi una philoſophati ſūt: ex qb⁹ tñ clariffim⁹ fuit is quē p̄
diximus Muſ. eximiaq; ei⁹ ī oēs hūanitas. Nā quid de cultu ad deos & de amicitia ad
p̄iā: dicā. quā cōſtantiſſime uſq; ad finē tenuit: qppe p ſūmā modēſtiā ad rēp. accedere
noluit. Et cū difficillima tpa tūc grāciā p̄merēt ſp̄ ibi pſeuerauit. bis aut ter ſolū modo
ad Ioniæ loca pfect⁹ ad amicos q̄ ad illū vndiq; innumeroliſſimi cōueniebāt: ſc̄dmq; in
horto viuebāt: vt ait ēt Apollodorus: quē & octogita mias cōparat. Porro Diocles in
tertio icurſiois libro illos ait viliffimis & ſimpliciſſimis cibis vitā egiffe. parciffimo. n.
īqt vini poculo cōtēti erāt: oīſq; aqua illis ad potū cedebat. nolebat aut Epicur⁹ ſecta-
tores ſuos in cōe ſubſtātiis deponere veluti Pythagoras: q̄ coia oia amicorū dicebat.
Id quippe ifidor⁹ cē nō amicorū dicēs. Ip̄e quoq; in epistolis aqua tñ & cibario pane ſe
cōtētū cē teſtat: & mitte īquit mihi caſei cythridi paululū: vt cū epulari p̄cioſius volu-
ero poſſim. Huiusmōi illius vita fuit qui voluptatē finē aſſerit eum Athenæus ita ſuo
laudauit epigrammate.

In peiora trahat vos non explebile lucrum.

Præbeat & rixas ſæuaq; bella viri.

Census habet nimium non tempora longa ſuperbus.

Iudicium finis nullus innane petit.

Hoc epicurus ait quod muſis audiſt olim:

Aut plæbi tripodes edocuere ſacræ.

Sciemus id manifeſti⁹ in ſequētibus ex dogmatibus & ex verbis eius. Maxie vero au-
ctore Diocle ex antiquis amplectebat Anaxagorā: & ſi in quibuſdā illi contradixerit.
Archelaū quoq; Socratis magiſtrū. exercebatq; inquit diſcipulos vt ēt memoriter illi
us tenerēt libros. Hūc apollodor⁹ ī chrōicis Nauſiphane & Praxiphane audiſſe tra-
dūt. Verū hoc ille de ſe nō dixit. Extat eius ad euridotū epistoſa. Sed neq; Leucippum
aliquē philoſophū fuiſſe ait: neq; ipſe neq; Hermachus quē Democriti fuiſſe p̄ceptorē
cū alijs tradūt: tū ēt apollodorus Epicuræus. Cæter⁹ demetrius magnēſius xenocra-
tes cū quoq; auditorē fuiſſe aſſerit. Vt aut ī reb⁹ vocabulis pprijs quē qm ſimpliciſ-
ſima ſūt. Ariſtophæes grāmaticus culpat. Adeo autem aptus dictiōe fuit vt ī libro de
oratoria nihil aliud q̄ p̄ſpicuitatē orōnis inquirendū ac p̄ſequēdū mōeret. Atq; in epi-
ſtolis vbi cæteri ſcribebāt Χαίρειν: ipſe pōebat ευχαριτεῖν: hōeſte viuere p̄clarum eſt:
Alij tradūt ī vita Epicuri normā illū ſcripſiſſe de Nauſiphāis tripode. cui⁹ fuiſſe audi-
torē volūt. Pāphiliq; platoici apud Samū. philoſophariq; cœpiſſe duodecimū agētē
ætatis ānū: ſcholāq; tenere. xxxij. ætatis āno. Naſciſc̄ at īqt Apollodor⁹ ī chrōicis cē-
teſimā nonā olympiadis āno. iij. ſub Sofigene p̄cipe mēſe gameliōe. vij. menſis. vij.
annis poſt platois obitū. Cū vero trigita duorū cēt ānorū primū mithylenæ & lāpſaci
ſcholā iſtituit ānis quīq; demū ide Athēas migrauit: vbi diē obiit āno ſecūdo. cxxvij.
olympiadis ſub Pytharato: cū ſeptuaginta & duos vitæ ipſeſſet annos. Succēſſit illi
in regimine ſcholæ Hermachus Agemarchi filius mitylenæus. Obiſſe calculo vrinæ

exitū impediēte. Hermachus i epistolis ait. morbo q̄ttuordecim dieb⁹ fatigatū. Quo
 ē tpe tradit Hermippus descēdisse illū in peluī arcā aq̄s calētibus plenā: petisq; libi
 meꝝ adscorbēdū dari: atq; monētē amicos meminisse dogmatū iter verba descisse.
 Hoc moriens caris epīcurus dixit amicis:

Dogmatis o memores vsq; valete mei.

Et calidam ingressus peluim: prædulce falernum

Hausit: & est stygias inde retractus aquas.

Hæc viri vita: hic finis fuit. Testamentū quoq; ipsius legimus: Mca oīa Amynoma-
 cho Philochratis filio Bathixæ do: Timocratiq; Demetrii filio Potamio fm eā: quæ in
 metroo scripta ē: vtriq; factā donationē: ea cōditiōe: vt hortū quidē & q̄ in illo sūt Her-
 macho Agemarchi filio mitylenæo assignēt: eisq; q̄ cū illo vna philosophātur & qbus
 cūq; philosophiæ successoribus illū reliquarit Hermachus: vt in eo phiæ dare operam
 possint. Vtq; semp hi q̄ a nostro noīe philosophi appellant p̄durēt. Amynomacho &
 Timocrati eā: quæ i horto ē scholā depositi iure cōmēdo: ipsoꝝq; posteris. Cauebūt
 at ipsū mandabūtq; heredibus hortum illū seruēt quēadmodum & ipsi: tradātq; philo-
 sophantibus ex nostro noīe. Porro domū quē ē in melite: dabunt Amynomachus &
 Timocrates Hermacho inhabitādā: Vnaq; his qui secū philosophant q̄diū Herma-
 chus vixerit. Ex eaz atq; redditib⁹: quæ a nobis legatę sunt Amynomacho & Timo-
 crati: quātū possibile est cū Hermacho curēt vt natalis dies parentib⁹ & fratribus ac
 nobis quotānis solēniter agat intra diē decimā gameliōis: vt ēt in cōuentu solēni eoz
 q̄ nobiscū philosophāt cuiusq; mensis vicesima die in nostrā & Metrodori ordinatio-
 nē. Curēt quoq; diē fratru. Posideonis. insuper curā habeant diē Poliani metagitniōe
 sicuti & nos facimus. Curā at sit Amynomacho & Timocrati metrodori filiū Epīcu-
 rū: filiūq; Polieni educare: dū philosophant & cū hermacho degūt. Similiter & metro-
 dori filiæ curā habeāt. & cū ad ætatē puenerit: tradāt eā viro: quēcūq; elegerit herma-
 chus ex his q̄ secū philosophāt. sitq; illa obtēperās & pareat hermacho: Dent at amy-
 nomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibū his ānis singulis quoq; cōmo-
 de fieri possē videbitur id cū Hermacho deliberātibus. faciunt item secū reddituū do-
 minū Hermachū: vt ex eius cōcilio qui nobiscū consenuit in philosophia princepsq; re-
 lictus ē scholæ nræ fiant singula. Dotē vero puellæ cū ad ānos nobiles venerit: dare cu-
 rabūt Amynomachus & Timocrates ex substātia nrā: q̄tū eis satis esse videbit: dedu-
 cto cū hermacho cōsilio: curā itē habeāt Nicanoris quēadmodū & nos hæten⁹: vt q̄
 cūq; nobiscū philosophati sūt: atq; res suas in cōem vsū cōtulerūt oēm q; alacritatem
 oñdentes nobiscū in phiæ studijs cōsueuerūt: p virib⁹ & mūdo facultatū nostraz nul-
 lius rei q̄ ad victū necessaria ē: egētes sint libros aut oīs nros hermacho tradāt. Quod
 siquid humanū hermacho cōtigerit priusq; metrodori liberi ad ætatē pueniāt. curā sit
 Amynomacho: & Timocrati: vt liberaliter illi educētur: accipiātq; ex facultatibus no-
 stris quæcūq; illis erūt necessaria: curāq; cæterę rez vt a nobis institutū ē agāt: vt singu-
 la p viribus fiat: Ex seruis at liberos dimitto: Murē: Niciā: & Lyconē. Phædrā itē di-
 mitto liberā. Iā vero moriēs scribit ad Idomeneū ep̄lām hmōi. Cū ageremus vitā bea-
 tū & eū dē suprāmū diē scribebamus hæc. Tātū aut morbi aderant vesicæ & viscę: vt
 nihil ad eoz magnitudinē posset accedere. Cōpēsabat tñ cum his oībus animi laticia:
 quā capiebāt memoria rōnū inuentorūq; nostroz. Sed tu vt dignū est tua erga me &
 erga phiā voluntate ab adulescētulo suscepta: fac vt metrodori tueare liberos: hæc il-
 li⁹ extrema dispositio fuit. Fuerūt at illi discipuli plurimi egregij & sapiētissimi metro-
 dorus atheniēsis. Timocrates & Sades lāpsacenus: q̄ & ex quo agnouit viz ab eo nū-

q̄ discessit: nisi tantum. vi. menses qbus domum pfectus denuo ad illum reuersus est. Fuit aut vir per oia bonus queadmodu & Epicurus in p̄cipuis scribit. Attestat aut in tertio: & Timocrati: hmoi aut cu esset sorore et Batide idomenco tradit vxore. Leontiaq attica meretricem assumens pellicem habuit: erat aut itrepidus aduersus turbatoes ois atq mortem: sicut epicurus i p^o metrodoro tradit: aiut illu. vij. annis ante epicurum obisse die quinquagesimu & tertiu agentem etatis annu. Et ipse at epicurus i ijs q recitauimus testamētis ipsius vt vita functi filioz cura hui mādāt: habuit at & p̄dictu familiarē quēdā metrodi fratre Timocratē. Porro metrodor⁹ hos scripsit libros ad medicos tres ad Timocratē de sensu: de magnificētia: de ifirmitate epicuri aduersus dialecticos: aduersus Sophistas. ix. de itinere ad sapiētiā: de mutatiōe: de diuitijs: aduersus democritu: de nobilitate. Fuit & Polyænus athēdori filius Lāpsacēus modestus & amabilis: vt Philodemus ait. Successor itē eius Hermachus agemachi filius mytilenæus vir insignis: Patre qdē paupere: p̄cipio aut oratoriæ operā dedit. Ferunt & huius pulcherri ma ista monumēta. De empedocle epistolæ. xxij. de disciplinis aduersus platonē: aduersus aristotelē. Morit aut apud Lyfiā vir sane. vt diximus illustis. Leonteus itidē lāpsacēus. Eiusq cōiunx Themista ad quā et scribit epicurus: Colotes quoq & Idomene usq & ipsi Lāpsaceni: atq isti qdē nobiliores ex epicuri ludo fuere: adiecto & Polystrato successore hermachi: cui successit dionysius: cui Basilides appollodorus quoq q Cepotyranus dictus ē: clarus fuit: q vltra quadringēta volumina cōscripsit: Duo quoq alexadrini Ptolæmei melas atq Leucus. Zeno quoq Sidoni⁹ Appollodori adiutor: q ifinita scripsit. Demetri⁹ et cognomēto Lacō. Diogenesq Tarsēlis q lectas cōscripsit scholas. Oriō itē & alij quos hi q germāi. Epicuri sūt sophistas appellāt: erāt aut & alij Epicurei tres. Teleōtei filius: & Themistæ: alter Magnēsius: qrtus Oplomach⁹. Scripsit at Epicurus ifinita volumina: adeo vt illoz multitudine cūctos superit. Nāq Cylindri qdē ad trecētos sūt: i qbus nullū extrinsecus quēstū testimoniū ē: solisq referti sunt Epicuri sentētijs. Emulatus ē illū Chrysippus i scribēdo multa: sicut Carneades et refert: parasitū illū libroz dicēs. Nā si qd Epicurus scriberet tātū dē scribere & Chrysippus cōtendebat: atq ideo sapius eadē scripsit. Vnde & ex tpe scribere: ac pagē emendate illi ex festinatiōe cōtingebat: totq testimoniā iserit: vt ex solis libri plēi esse videant: queadmodu & apud Zenonē & apud Aristotelē iuenire in p̄mptu ē: Tam multa: & tā p̄clara sunt Epicuri volumina. Ex quibus ista vel optima sūt de natura. xxxvij. de atomis & vacuo: de amore: epitome eoz q aduersus phisicos scripta sunt. Aduersus Megarēsis dubitatioes. Raræ opiniōes. De sectis: de plātis: de fine: de iudicio siue regula. Cheredemus de dijs: de sactitate. Hegesinax: de vitis quattuor: de iusto ope: neocles. At Themistā: Simposium: Eurylochus: Ad metrodoz: de vidēdo: de angulo: atomi: de tactu: de fato: de pturbatiōibus opiniōes: Ad Timocratē Pronostico. Exhortatorius: de imaginib⁹: de phātasia. Aristobul⁹: de musica: de iusticia: de virtutibus alijs: de donis & gratia. Polymades: Timocrates. iij. metrodorus quinq: Antidorus duo. De austris opiniōes. Ad mithrē Callistolas: de regno: Anaximenes: epistolæ. Vnā aut ipsaz in ipsis cōabor exponere: tribus eius appōitis epistolis: in qbus omnē philosophiā suā breuiter collegit. Pōemus aut & κυριασ αὐτοῦ Δοξασ: ratas: scilicet ipsius opiniōes: & siqd visum ē eloqui electiōe dignū: vt oī ex parte cuiusmodi vir fuerit addiscas. Si aut ego ad hanc iudicāda idone⁹ sum. Primā igit epistolā scribit ad Herodotū Breuiariū regz oīum naturalīū. Secūdā vero ad Pythoclē q de celestib⁹ corporibus ē. Tertiā ad menaceū. Cōtinet aut ipsa de vitijs. Oriendū aut videt a prima. cum prius pauca dixerimus de diuisiōe philosophiæ iuxta ipsum. Tris igit in partes & ipse

philosophiam diuisit Canonicam: scilicet Physicā: ethicā. Canonica igitur illa vel regularis accessum habet ad opus. Agit de illa in libro qui inscribitur. Canō Porro physica naturā totā speculationē cōtinet: de quā in libris naturalium triginta septē atq; in eplis p elementa differit. Ethica vero de electiōe & fuga differit. q̄ in voluminib⁹ de vitis & eplis ac libro de fine tractat. Cōsueuerūt autē Canonicā naturalī coniūgere: appellātq; illā de iudicio & principio sine introductiōe. Naturalē vero de generatione & corruptiōe & de natura. Caterū moralem de his quā eligi vel vitari debent: & de vitis: & de fine dicunt. Enī uero dialecticā ut deuios agētem: improbāq; repudiant. Posse. n. physicos abūde simplicibus: & proprijs reꝝ vocabulis agere. Aut igitur epicurus in Canone sensus iudicia esse veritatis & anticipatiōes: & passiōes: epicurei præterea phāsticos intuitus mētis adiungunt. Dicit autē & in ea quam ad Herodotū scripsit Epitome: atq; in certis illis opiniōibus: omnis. n. inquit sensus irrationabilis est: nulliusq; memoriā capax. Neq; n. a se ipso mouetur. neq; ab altero motus impotens est aliud. adijcere siue auferre. nec ē quod ipsos possit arguere. Nā neq; similis sensus similē potest: quod par sit vtriusq; vis: neq; dissimilis dissimilem: quippe qui nō earundem reꝝ iudices sint: ne ratio quidē. Namq; omnis ratio a sensibus ducta est: neq; alter alterꝝ oībus. n. intēdimus: eoq; asserit sensuum veritas q; quā sensu vigent ea subsistāt. Porro & videre nos: & audire nō secus ac dolere subsistit. Quocirca & de incertis oportet ab his quā appareant signa colligere. Namq; & cognitiones oēs a sensibus manēt fm incidētiam & p portionem & similitudinē & compositionē cooperante aliquid ēt ratiōe ipsa. Infanorūq; visa etiā in somnis vera saepe sunt. Mouent. n. nō autem mouet qd̄ nō ē. Caterū dicūt veluti cōprehensionem: siue opiniōē ratam: siue cogitationē: siue vniuersalem intelligētiam insitam. i. memoriā eius rei: quā saepe extrinsecus apparuit: puta eiusmodi hō est: simul. n. atq; homo nominatur: continuo: per anticipatiōē forma etiā illius intelligitur: pcedētibus: ac duobus sensibus. Prorsus igitur quod prius oībus nominibus ordinatum est: manifestū est. Neq; n. profecto quæreremus qd̄ inquirimus nisi prius illud nouissem⁹. Verbi gratia qd̄ longe est: equus ne an bos est: oportet. n. antea per anticipatiōem agnouisse bouis & equi formā. Neq; enim aliquid nominaremus nisi prius per anticipatiōē illius forma per oculos animo impressa esset. Euidentes sunt igitur anticipatiōes: quodque opinabile est a priore certo aliquo pendet: ad quod illud referimus: quod opinamur: puta vnde nouimus: an sit istud homo hāc. n. opiniōem appellāt siue opinationem & verā esse & falsam dicunt. Nam si quidem p testimonio sumatur: pro illa siue cōtra illam agendum sit falsam esse. Vnde etiā introductum est. πρὸς ἀέναν. id est perseuerare. & prope turrim accedere: & discere qualis prope videatur. Perturbationes autem esse duas dicunt voluptatem & dolorem: quā in omne animal cadāt. Ex his alteram propriā: alteram alienam esse: perq; eas iudicari electiōes & euitatiōes. Quæstionem quoq; alias esse de rebus: alias circa simplicē versari vocem. Atq; ista de diuisione: ac iudicio summatim dicta sunt. Redēdum iam ad epistolam quam diximus.

¶ Epicurus. Herodoto Salutem.

Is q; nequeūt o Herodote singula q̄ a nobis de natura scripta sunt ad purū intelligere. neq; maiores de his rebus editos libros pscrutari: cōpēdiū totius opis feci quātū satis eē putauī: ut itegerrimāq; opiniōū memoriā facile tenerēt quo p singula tēpora i his q̄ sūt rata illis opē ferre possint: inquātū arripuerint naturę speculationē. Quin eos etiā qui iam in cōtemplatiōe oīum formam & veluti fundamenta totius operis iecerūt huiusce compendio adiutū iri spero ad facile reminiscēdum. Nam sunt

damentis rei crebro indigemus: membris non ita: pergendum igitur ad illa est faciendum
q; ex iugi memoriæ exercitatio habitus: ex quo & ratus maxime validus q; ad res intuitus
nobis obueniet: oisq; particulariū rer; diligēs notio reperiet: cū formæ plenissimæ
aio versant memoriæq; tenentur. Nā ea summa totius diligētiæ isq; effectus ē: huiusce in-
tuitu vti celeriter posse ad simplicia elemēta atq; ad cōclusionū voces: Neq; n. fas ē cō-
dēfationē ppetue rer; circuitiōis esse: nisi possit paucis vocibus totū in se ipso cōplecti
illud qd ēt per ptes diligēter explicatū fuerit. Vnde cū oibus perutilis sit q; sint illi fa-
miliarius dediti naturæ ratio: hmōi vitæ cōtinuationē fieri moneo in physiologia eā: q;
maxime trāquilatē afferat vitæ: & eiusce cōpēdium: ac veluti summā opinionū oīum
tenere memoriter. Primū igit o Herodote quæ subiecta sunt vocibus oportet cōpræ-
hēdere. vt ea q; opinamur. siue quærimus siue de qbus ambigimus ad ea referētes diu-
dicare possimus. At ne indiscreta sint oīa nobis in infinitū demonstrātib;: siue inanes
voces: habeamus necesse quidē ē primā notionē p vnāq; dispici vocē: nihilq; pbatōe in-
digere. Siqdē habebimus quæsitū vel dubitatū vel opinatū ad qd referamus. Siue fm
sensus: obseruare oīa oportet: ac simpliciter præsentes ituitus: siue mētis: siue cuiusli-
bet iudicioꝝ. Eadē vero rōne ēt pturbatiōes q; ad sunt: vt & pseuerās illud & incertū ha-
beamus: qbus notare possimus. hāc aut vbi pceperim⁹: de incertis iā cōspicari op⁹ ē.
Primū quidē q; nihil sit ex eo qd nō ē: oīa. n. ex oibus fierēt seminibus nihil indigentia.
Sed & si qd defluit iteriret i id qd nō ē: oīa iādudū interis: cū ea nō eēt: i q; dissolue-
rent. Atq; & omne sp; hmōi fuit: quale nūc ē: sempq; tale erit: nihilq; ē in qd mutari pos-
set. Nā pter ipm omne nihil ē qd in id ingressum mutationē operet: Eniūero istud quo
q; ēt i maiore cōpēdio statim a picipio dixit. In p° itē de natura ipm omne ē. Corpora
namq; ista vt sese habeāt: sensus ipse testat in oibus: fm quē necesse ē incertū cogitatio
nū cōijcere: quemadmodū antea dixi: nisi. n. eēt quod inane & locū: & quæ tāgi nō pōt
naturā noīamus: nequaquā haberēt vbinā essent corpora: neq; per quod mouerētur: quæ
pfecto moueri perspicuū ē. At prater ista nihil neq; cogitatiōe cōprahendi pōt neq; p
modū cōprahensiōis: neq; fm cōprehēsilium proportionē. Quippe quæ per oēs na-
turas accipiūtur: neq; veluti hor; euētus accidētiaue dicūtur: eadē ferme i primo de na-
tura & in. xiiij. & xv. atq; in maiore cōpendio. Corpa alia quidē sūt cōcretiōes alia vero
ex quibus concretiōes factæ sūt. At ista diuidua sunt & imutabilia: nisi oīa in id qd nō
est: iteritura sunt. Cæter; in dissolutiōe cōcretionū plena p naturā sustinere valent. Cū
nō habeāt quorsum aut quo pacto solui possint. Itaq; picipia necesse ē: indiuiduas eē
corpoꝝ naturas. Præterea & omne istud infinitū ē. Nā qd finitū est: extremū habet: ex-
tremū aut pter illud quidpiā ispicit. Itaq; qd extremū nō habet nec finē qdē. Quod at
finē nō habet ifinitū sit necesse ē: nō finitū. Atqui & multitudine corpoꝝ & vacui ma-
gnitudine omne istud infinitū ē. Siue. n. esset infinitū vacuū & corpora finita: nusq; ma-
nerēt corpora: sed ferent p infinitū inane dispersa: cū nō haberēt quo se figerent atq; co-
hiberent: siue vacuum finitū esse: nō haberēt infinita corpora: vbinam subsisterēt? Ad
hāc vero indiuidua corpoꝝ: ac plena ex quibus & concretiōes fiunt: & in quæ dissoluū-
tur: incomprahēibilia sunt figurarū differentijs. Neq; enim possibile est ex eisdem fi-
guris comprahēis tot factas esse differētiās: at per vnāquamq; figurationem simpli-
citer infinitæ sunt similes. Porro differētijs nō simpliciter infinitæ: sed tantūmodo in-
comprahēibiles sunt. Neq; enim interius in ifinita sectionem esse. Dicit autē quādo
quidem qualitates imutātur: si quis eas non etiam magnitudinibus simpliciter in im-
mēsum emissurus sit: mouēturque iugiter Atomis. At enim interius & aqua celerita-
te motus illos agitari vacuo similē motum exhibēte perpetuo grauissime atq; leuissi-

me. Atq; illa quidē longe se inuicē distantes. Alia vero agitationem ipsam continent cū fuerint cōplexiōe inclinata siue ipsis cōplexionibus sustēta fuerit. Quippe vacui natura q̄ illos singulos dirimit: hoc efficit qn̄ quidē firmitatē siue affixionē facere ipsa nō pōt. Solidūq; qd̄ in illis inest p collisionē agitationē facit inquantū cōplexio illa & collisionē restitutionē dat: horū aut̄ initiū nō ēē: cū atomi & inanae causae sint. Ait aut̄ intrisecus neq; vllam circa atomos inesse qualitātē prater figurā & magnitudinē: & grauitatē. imutari aut̄ colorē circa positionē atomorū in duodecim institutiōibus ait. om̄ neq; magnitudinē circa illas nō esse. Deniq; nunq̄ atomus sensu visa ē: hac autē vox cū ista oīa memorātur figurā idoneā amittit intētiōibus: seu cōprehēsiōibus naturā rerū: mundi itē infiniti sūt: quicq; huic similes & q dissimiles sūt. Atominaq; cū infinita sint vt mō demonstratū est: et lōgissime ferūtur. Neq; n. cōsumūtur eiusce atomi ex qbus si at mūdus: siue a qbus effectus sit: neq; in vnū neq; in infinitos neq; in filibus: neq; indifferētibz. Nihil igit̄ est qd̄ hmōi mūdorū infinitatē ipediat. imo & formā similiū figurarū solidis tenuitatibz lōge & apparētibus distāt. Neq; n. eiusce recessiōes in aere fieri nō possunt: neq; aptitudines p efficiētiā cōcauorū atq; tenuiū. neq; vapores cōsequētē positionē: atq; incessū obseruātes eā. s. quā in solidioribus habebāt: has aut̄ formas species: siue imagines vocam⁹. Motus itē q per vacuū fit nullo cōtra icidentiū occurso fit oēm lōgitudinē cōphēnsibilē i cōphēnsibili cōsumat tpe. Quippe tarditatis: ac claritatis incisio aduersa nec aduersa similitudinē accipit: neq; tñ simul fm̄ tēpora q̄ per rōnem speculamur: iuxta ad qd̄ agit̄: corp⁹ ad loca plura penetrat: & n. cogitari nō pōt. Et hoc sensibili i tpe simul adueniēs vndecūq; infiniti nō ex quocūq; cōplectamur motū loco recedēs erit. Sile. n. cōtrariē illi incisioi erit et si tādū celeritatē motus nō itersecandū relinquam⁹: putile est aut̄ & hoc tenere elemētū. Deniq; qm̄ simulachra tenuitatibz sumis vtūtur. Nihil ex apparētibus cōtra testat̄. Quocirca & celeritates hnt̄ insupabiles meatū oēm modicū habētia. Vt ne qd̄ illorū ifinitatē vel minimū intersecet: plurimas at̄ & ifinitas cōtinuo aliqd̄ refrigat. Ad hac vero qm̄ imaginū generatio simul atq; cogitat̄ cōtingit. Nāq; fluxus a corpibus ei⁹ q sit in multa angustia notatiōi pspicius nō ē ob cōtrariā replexionē seruās diutius solidi positionē: ordinēq; atomorū: & si aliqn̄ cōfundit̄ celereq; i aere cōuētus sūt: qd̄ minime oporteat altius repletionē recedere. Sūt aut̄ & alij modia qbus naturā hmōi gignātur. Nihil. n. horū cōtra sensus attestat̄: si recipiat aliqs quodāmō actiōes: vt ab exterioribus ad nos cōueniētiā referāt: & illud aut̄ existimādū ē: cū aliqd̄ extrisecus subrepat. Formas nos itueri atq; cagitare: neq; n. pfecto resignaret̄ q̄ exteriora sunt: naturā suā coloris. s. atq; formā p aerē: q̄ inter nos & illā medius ē: neq; p radios aut qualescunq; fluxus. q̄ a nobis ad illa manarint. ita veluti formis qbusdā a rebz ipsis ad nos penetrātibus q̄ a coloribus formāq; similitudine nō differāt: iuxta modū cōgruā magnitudinis in aciē aut mētē celerit̄ vtētibz motu: deide hac ex cā eo q̄ vnum & perpetuū est phantasiā cōsensionemq; reddens a seruante subiecto fm̄ eam q̄ inde pficiscit̄ æqualē in altioribus affixionem in solido fictiōis atomorū: & quam aio siue sensibus phantasiā irruentē acceperimus: seu formā: seu accidentium: forma hac est solidi: quā sit iuxta subsequētē dēsitatem siue ex imaginum cōprehensione. Porro eo qd̄ opinamur mendaciū semp ac falsum asseri: siue nō refelli pōt. Sin vero minus asserat̄ per imobile nobis ipsis connexū imaginale intuitū. perceptiōe p̄ditū: per quā mēdaciū sit. Quippe similitudo visorū q̄ veluti i imagine accipiunt̄: siue illa isomnis fiat: siue p alios ituitus mētis: at iudiciorū reliquorū nequaq; i his eēt queq; sūt: & vera appellabāt̄: nisi eēnt aliq; & hęc ad q̄ iaculamur ituitū falsū vero nō eēt nisi accepissem⁹ & aliū aliquē motū i nobis ipsis cōiūctū qdē ceterorū pceptōe p̄ditū. Secūdū

hunc autem coniunctum phantastico iactui perceptionēq; habentem: siquidem nō afferatur siue refellatur fieri vt mendaciū sit: si autē asseratur: aut nō refellat verū. Et hæc igitur opere precium ē: vt opinio fortiter teneat: vt neq; iudicia tollantur actionū: neq; falsum dū æquæ firmatur cuncta perturbet. Atqui & auditus fit: dū flatus aliquis fertur siue a vocante: siue a sonante: siue astrepente: aut quomodolibet audiendī passiōe inferente. Porro fluxus hic inequaliū partium tumores vna diffundit quādam ad inuicem seruantes confessionem: atq; vnitatē propriam ad id quod emisit: atq; ad sensum pertingentē qui in illo vt plurimū facit. Sin vero minus vel quod extrinsecus est: tantū manifestat. Nam absq; consensione aliqua inde adueniēte nūquā profecto fieret huiusmodi sensus. Non igitur existimādum est aerem ipsū a procedēte voce formari. Siue ab his quæ non dissimilis generis sunt. Multum. n. ei deesset: si hoc ab alla pateret: sed eū ictum qui sit in nobis simul: ac vocem miserimus huiusmodi facere ex quibusdā tumores: qui ventosum efficiāt fluxū: deinde nobis passionem audiēdi insinuent: hoc ipsum de odoratu item sentiēdum qđ de auditu diximus: nūq; .s. vllam efficere passiōe nē posse: nisi sint tumores quidā: quia a re ipsa ad hunc mouendū sensū debita mēsurā feratur: dum partim quidē perturbati atq; alieni sunt: partim vero quieti & cōueniētes. Nempe. n. & atomos existimādū est nullā q̄litatē eorū quæ videntur admittere præter figurā & grauitatē: & magnitudinē: & quæq; necessario figurā contingunt: quippe qualitas oīs imutatur: atomi vero nihil mutatur. Oportet. n. semper in dissolutiōib; cōcretionū aliquid solidū atq; insolubile subsistere: quod mutationes in id quod non ē nō faciat: neq; ex eo quod nō est: sed secundū transmutationes in plurimis: quorundam vero accessus etiā ac recessus. Quo circa necesse ē: vt ea quæ nō transmutantur: incorruptibilia sint. & ab eius quod mutatur natura prorsus aliena: verum tumores habere: ac formationes suas: hoc enim subsistere necessariū est. Nam in his quæ apud nos trāsformantur fm ablationē figura accipit infinita. Enimvero qualitates cū in eo quod mutatur insitæ non sint secus atq; illud relinquūtur ex corpore toto pereuntes. Sufficiūt igitur ista quæ relinquūtur efficere cōcretionum differētiās. Quippe aliqua necesse est relinquuntur: atq; in id quod non est defluant. Sed ne semper omnem quidem in atomis magnitudinem esse putandum est: ne ea quæ apparent reluctent. Caterum mutationes quasdā esse magnitudinū existimādū: præstat id quippe: hoc autē si adsit: & quæ fm passiōes & quæ fm sensus fiunt. reddētur. Oīs autē subsistens magnitudo neq; utilis ē ad qualitātū differētiās. Nam & ad nos veniunt visibiles atomi. Quod cum sit: minime cernitur: neq; quo pacto fiat visibilis atom? agnoscere possumus. Ad hæc putandū non ē in corpore finito tumores infinitos esse: neq; qualescunq;. Itaque non modo eam sectionem quæ infinitum fit ad id quod minus est tollere oportet. ne oīa infirma faciamus: cogamurq; complexionibus repētinorum ea quæ sunt: i id quod nō est terēdo consumere: verum ne trāsmutationē quidem in his quæ finita sunt: in infinitum. neq; in min? fieri existimādum. Neq; enim vbi semel quispiā dixerit tumores in plerisq; infinitos esse: quales etiam sint intelligere potest: præterea ne id quidem quomodo finita sit ista magnitudo. Quales enim quidam sunt cōstat. Nam si quidem tumores illi infiniti sunt: & hi ex quibus qualescunq; hi fuerint: infinita profecto esset ēt magnitudo: extremitatemq; finitam habētes perceptibilem: nisi & per se ipsum inspicendum non est: ne & quod deinceps sequitur. huiusmodi intelligamus atq; ita p' consequens in anteriora tendendo in infinitum contingat cogitatione procedere. minimū que illud quod in sensu est considerandum est: vt neq; sit huiusmodi cuiusmodi id qđ habet transmutationes: neq; tamen omnino dissimile: sed habeat cōmune cū transmu-

rationibus aliquid. Cæteræ perceptiōe partium careat: aliasq; ppter cōis illius similitu-
dinē aliquid ipsius nō percepisse arbitramur partim ad hæc: partim ad illa æqualitatē
nobis oportet occurrere: ex qua ista cōspicimus: a p^o inchoātes: nō in eodē: neq; i parti-
bus partiū: sed iproprietate sua metiēdo magnitudines: q̄ maiores sūt magis & quæ mi-
nores min⁹: hac proportiōe arbitrādū. & qd̄ in atomo minimū est vti. Constat. n. dif-
ferre illud paruitate ab eo quod fm sensus aspiciat: eadē vero pportiōe vti. Nāq; & quā
magnitudinē habet atomus fm hanc proportionē prædicauim⁹ modice solā excludē-
do lōgitudinē: præterea minos atq; imixtos fines eē putādū est: lōgitudinū dimensio-
nē: & ex ipsīs primis maioribus: ac minoribus parādo rōnis speculatiōe in his q̄ sūt iui-
sibilia. Nam cōe illud qd̄ eis ē ad imutabilia sufficit: quod hætenus ē pficere. Collatio-
nē aut ex his quæ motū habēt: fieri possibile nō est: nēpe & īfiniti quod supremū aut in-
fīmū sit prædicandū nō est: supra: vel infra esse. Nā quod supra caput sit: vndecūq; ste-
mus: ducere in īfinitū nunq̄ nobis istuc visū iri. Ita & qd̄ infra id quod intellectū ē aq̄
rōne euadere in īfinitū: supra eē atq; infra iuxta idē: hac. n. intelligi possibile nō ē. itaq;
licet vnā accipe supiorem intelligibilē loci mutationē in īfinitū vnāq; inferiorē: & simi-
les ad supiorū pedes id quod a nobis fert ad ea quæ supra caput nostrū sunt loca pertin-
gat: aut ad inferiorū caput qd̄ a nobis fert inferius. Nāq; motus vniuersus nihilomin⁹
vterq; vtriq; oppositus in īfinitū intelligit. Verū. n. & æqua celeritate atomos eē neces-
se ē. cū per inane inuehūt nullo reluctāte: neq; n. grauiā puis: ac leuib; celerius ferrē-
tur: qñquidē nihil occurrit eis: neq; pua itidē magnis: cū motū oīa habeant cōmēsū:
vbi ne illis qd̄ aliquid obluat neq; supnus neq; obliquus per collisiōes motus: neq;
inferior per p̄pria pōdera. In quantū. n. vtraq; cōtinēt in tm̄ vna itelligēdo habebit mo-
tū: quod aut extrinsecus: aut expōdere p̄prio reluctet aduersus ferietis vim. Sed. n. &
p cōcretōes altera celerius q̄ altera dicet: qñ atomorū æqua celeritas sit: atq; in vnū ferā-
tur locū atomi q̄ in cōuētibus sūt & cōtra minima ppetuo tpe: nisi in vnū fm tpa q̄ rō-
ne cernūtur: sed frequēter oblucent: q̄ diu sub sensu motus assiduitas fiat: qd̄. n. de in-
uisibili opinamur: qd̄. s. tpa q̄ rōne cernūtur ppetuū motū habitura sint in hmōi verū
nō est. Nā oē quod cernit: aut aīo p intuitū pcipitur: verū est: post hæc inspiciedū ē ad
sensus passiōesq; referēdo. Ita. n. erit firmissima p̄batio: q̄ aīa sit corpus tenuibus par-
tibus per totā cōgregationē seminatū. Cæteræ spiritui simillimū calori quoddā tēpera-
mentū habēti atq; huic alicubi simile alicubi illi. Est aut pars q̄ multā accepit imutatio-
nē exilitate ptiū: atq; horū ēt ipsorū. Cōsentit aut huic magis ex reliquo cætui: At istud
omne cōstat vires eē animi & p̄turbatiōes agilitatesq; motus & cogitatiōes & cætera q̄
bus priuati morimur. Eniūero & id oportet tenere q̄ habeat aīa sensus plurimā cām.
Nō tñ istā accepisset: nisi a cōuētu reliquo ferme roboraret. Porro reliquus ipse cōuen-
tus cū ille hāc parauerit cām: & ipse subide hmōi casus ab illa particeps sit: nō tñ oīum
quæ illa possidet: iccirco discedēte aīa sensu caret. Neq; n. ipm̄ in se ipso possidebat hāc
vim: sed alteri qd̄ simul factū fuerat: parabat: qd̄ per cōsumatā circa ipum virtutē fm
vertiginē sibi ipsi cōtinuo sensibile incidētiā pficiēs: & illi per cōem fluxū atq; cōsensum
vt dixi: reddebat. Iccirco igit & īfita aīa nūq̄ alia aliqua parte discedēte priuatio sen-
suū fieret. Sed cū illa vna periret soluto eo: qd̄ continebat: siue toto: siue ēt parte aliq̄
siqdem sensus aīæ vigore peristeret. Porro cōuētus reliquus permanēs & totus & per
parte s nō habet sensum illo abscedēte: quātalibet sit quæ se itēdat atomorū multitudo
in aīæ naturā: verū. n. & soluto cōuētu toto disseminat aīa. neq; iam easdē vires habet:
neq; mouet. Itaq; ne sensum quidē habet. Neq; n. intelligi pōt sentire aliqd: nisi in con-
uētu isto atq; in his motibus vtať sensu qñ ea quæ roborat: & quæ cōtinēt hmōi nō sint

in quibus nunc existens tales motus habet. Atq; & hoc in alijs dicit & ex leuissimis atomis atq; rotundissimis illā eē cōpositā multū ab illis differētibus: quæ igneæ sūt: pars tñ cius q̄ rōne caret: corpori quoq; reliquo cōnexa ē: rationale aut partē & thorace sedē habere: vt ex metu & gaudio manifestū ē: somnūq; aīa partiū fieri: quæ per oēm cōcretionē diffeminatæ sūt: aut cōtinētur: aut euacuātur: deinde poris incidūt. Semē præterea ex oībus corporibus fieri intelligēdū ē. Dicit. n. per plurimā noīs familiaritatē in eo qđ p se intelligit incorporeū aut p se intelligere nō possumus: p̄ter vacuū: Porro vacuū ne facere aliqd neq; pati pōt. Sed motū tm̄ per se corpibus præbet. Itaq; q̄ incorporeā dicitū esse aīam: vani sūt. Nihil. n. aut facere posset aut pati si eēt hmōi: At nūc euidēter: hæc vtraq; in aīa esse casus manifestāt: has igit̄ de aīa rōnes sūt: q̄s ad pturbatiōes sensus q̄ referēs memoria teneat: quæ p̄cipio diximus satis intelliget ea quæ figuris cōprehēsa sūt in id quod particulare ē ex his firmiter ac diligenter exposita. Veg. n. & figuræ & colores: & magnitudines & pōdera & quæq; alia de corpe p̄dicātur: vt q̄ p se ipsa tēdāt siue ad oīa seu ad visibilia: & ea q̄ per sensū cognita neq; per se ipsas naturas eē opinādū nō. n. possibile ē id scire. neq; oīno vt nō sunt: vt neq; alia q̄ præexistūt huic incorporea: neq; vt huius particulæ sed vt corpus totū qđ vniuersaliter quidē horū oīum q̄ sua sunt naturā sempiternā habeat: possibile nō est eē collatum. Sicuti cum ex ipsis tumoribus maior cōstitit cōuētus siue propriū siue vniuersi magnitudinum aliquo aut minorū. Sed vt dixi ex his oībus solis p̄petua habēs suā naturā. Atq; ituitus qđē priores habēt hæc oīa & p̄ceptiōes. Cætēq; cōsequēte multitudine subita: & nusquā scissionē admittēte: sed iuxta subitā agnitiōē corporis prædicamētū percipiēte. Quinimo & corporibus cōtingit sæpe vt ea sequat̄: & quod sempiternū nō est neq; in iusibilibus neq; incorporeis: Ita fm̄ motū plurimū hoc noīe vtētes manifeste colligimus casus: neq; vniuersi habere naturā: quam assumētes fm̄ repentinū corpus appellamus: neq; itē cōsequentiū sempiternorū sine quibus corpus cogitare nō possumus. per ituitus aut quosdā subsequente repētino singula appellarent. Cætēq; q̄ncumq; contingētia singula inspicuntur: nō sempiternis casibus subsequētibus. Neq; hæc actio expellēda ex eo quod est: quæ naturam nō habet vniuersi: quod cōtingit quod p̄fecto etiā corpus appellamus: neq; itē sempiternorū subsequētū: neq; rursus per se existimādū. Neq; n. hoc vel in his vel in sempiternis contingētibus intelligendū: sed id quod etiā apparet casus oēs corpora existimādū: ēt si non sempiternæ subsequant̄. neq; per se rursus naturæ ordinē habeāt. Cætēq; quēadmodū sensus ipse p̄prietatē inspicī faciūt. Sed. n. & hoc vehemēter præterea cōsiderare opus ē. Namq; tēpus minime quærendū est sicut & reliqua quæ in subiecto quærimus: referētes ad eas quæ apud nos ipsos inspicīuntur anticipatiōes: sed ipsam euidentiā per quā tēpus aut multū aut modicū vocamus: hoc familiari quadā p̄pinq̄uitate circūferentes reputādū: neq; locutiōes quasi meliores p̄sequendū: sed his q̄ sūt ad manus in ea re vtendū: neq; aliud aliqd per se ipsū prædicandū: quasi eandē quā p̄prietas hæc substantiā habeat. Quod quidē faciūt quidā: sed solū quo p̄prietatem cōnectimus. hoc ēt submetimur maxime aīaduertēdum. Nā hoc demonstratiōe nō indiget: sed aīaduersione. Quippe diebus ac noctibus horūq; p̄tibus cōnectimus: Similiter & perturbatiōibus ac trāquillitate & motibus & statibus p̄priū aliquē præterea casum. Rursus hoc ipsum cogitātes fm̄ qđ t̄ps noīamus. At aut hoc & in secūdo de natura libro: & in magna epitome atq; in his quæ p̄diximus. Mūdos & oēm finitam cōcretionem simīlē his quæ inspicīuntur speciē frequēter habētem: existimādū ē ex infinito horū hoīum p̄disse ex cōuersatiōibus p̄prijs discretis maioribus atq; minoribus rursusq; dissolui oīa celerī⁹ alia: alia tardius: cū alia hoc ab his alia ab illis patiāt. Cōstat

igit & mundos illum dixisse interire: cum ptes mutent: & in alijs q̄ terra aerī superue
 hat: p̄terea & mūdōs neq; ex necessitate arbitrari oportet vnā habere figurā: imo & dif
 ferētes eos in. xij. de mūdo eē ait: alios nāq; spherā: alios oui p̄ferre spēm: aliosq; aliā itē
 dē formā: nō tñ oēm formā admittere: neq; aiāntes eē ab infinito discretas. Neq; n. p
 baret q̄spīā vt ī eo q̄ sūt hmōi cōprahēsa nō sint efficiētia semina: ex qb⁹ & aīalia & arbo
 res & cetera q̄ īspiciunt cōstāt. In hmōi vero nō potuisset: eadē at rōne ēt īnutriri. Pari
 mō & de terra existimādū: sed & naturā quoq; opinādū ē plurimā & varia ex reb⁹ ipsīs
 edoctā fuisse atq; coactā: porro rōnē q̄ ab ea credita fuissent: ea postmodū diligētius
 explicuisse atq; adinuenisse: p̄terea in qbusdā celerius in alijs tardius: & qbusdā euolu
 tionib⁹ atq; tēporibus ab his q̄ ex infinito: in qbusdam vero fm̄ minores. Quocirca &
 nomina ab initio nō positiōe facta: sed ipsa hominū ingenia per singulas ratiōes pprijs
 affectas pturbatiōibus ac ppria percipiētes visa: pprie aerē imittere imissum a ptur
 batiōibus, singulis ac visis. Vt esset qñq; ēt gentiū per loca differentia. Postmodū aut
 cōiter per gētes singulas fuisse iposita ppria: vt significatiōes minus ambigue fierēt ad
 inuicē: breuiusq; significarēt: quasdā ī super res ēt q̄ nō cōspiciant inferēdo: vt eos q̄ eēnt
 cōscij monerēt in sonos quosdā erūpere coactos: illos vero ratiōe duce plurimis ex cau
 sis ita interpretatos eē. n. vero in meteoris motū & conuersionē. ac defectū: ortumq;
 & occasum & his similia: neq; ministerio cuiusq; facta existimādū ē. Vex illius ordi
 natione & īperio q̄ oēm simul beatitudinē & īmortalitatē habeat: Neq; n. beatitati cō
 ueniūt negocia & curā & irā aut gratiā: sed infirmitate ac timor & indigētia opis pxi
 morū ista fiunt. Neq; rursus cū ignis simul sit cōuersus in se q̄ beatitudinē possident fm̄
 voluntatē hos motus accipere. vex oēm seruare decentiā per oīa nomina q̄ in hmōi fe
 runt notitiōibus: si neq; contrariā honesto ex his opiniones fiāt. Alioquin maximam in
 aīabus pturbatiōem hmōi contrarietas faciet. Quocirca & eas q̄ ab initio sunt hmōi
 cōuersionum praeceptiōes in mūdi generatione oportet opinari: necessitatemq; hāc &
 ambitū perfici. Sed. n. causam eorū q̄ sunt maxime ppria diligenter exponere Physio
 logiā opus esse putandū ē: beatitudinēq; in scientia de cālestibus corporibus huc ceci
 disse: & ī eo q̄ naturā quādā sunt q̄ inspecta fm̄ hmōi meteora & quāq; his ppinqua
 sunt ad huius rei exactam diligentia cōferunt: p̄terea nō in hmōi ipsum multipliciter
 esse ac: ipsum se circa illa p viribus & alias quomodolibet habere: sed simpliciter non
 esse incorruptibili: ac beata natura eorū q̄ discretionē suggerunt: aut pturbationē vllā
 & hoc mente cōprahēdere simpliciter ē esse. Porro qđ in notitiā cadit de occasu & or
 tu & de cōuersionē. ac defectu & quēq; his similia sunt: nihil amplius ad beatitudinē sciē
 tiā cōferre. Sed similiter habere mōtus eos q̄ ista cōsiderant: quēnā vero naturā sint:
 nesciūt: & quānā causē vel maxie ratē & nisi ista difficilia nouissent fortasse plurimi: cū
 timor ex cōsideratiōe horū solutionē cape nequeat. ac dispositionē eorū q̄ sunt maxime
 ppria. Iccirco & plures iuenimus causas conuersionū & occasus & ortus defectus &
 hmōi taliū: sicut & ī his q̄ pticulatim fiūt. Aut existimādū nō ē horū vsum diligentia
 nō accepisse. quāta possit ad trāquillitatē nostrā beatitudinemq; cōferre. Itaq; quasi p
 transitū itūētes qđ apud nos similitudo sit de ratione cālestiū oīsq; incerti differēdū ē
 eos aspernādo: q̄ ne id qđ sciunt: qđ vno mō se habet aut fit: neq; qđ multis cōtingat
 modis: imaginationēq; ex recessibus reddūt: ignorantq; p̄terea quānā sunt quē ptur
 bationē nō ingerāt. Si tñ arbitramur eo mō susceptū id fieri posse: & in qbus similiter
 pturbatiōe vacamus ipsum qđ multis fiat modis nō ignorātes: quēadmodū si qđ ita
 se habeat nouerimus: pturbatiōe carebimus. Ad hāc oīa illud oīno oportet itelligere:
 q̄ pturbatio humanis aīs pprie oīno fit in eo q̄ hāc & beata opinent: & incorruptibilia

& vna contrarias his voluntates habeant: & actiones & causas: & in futura vita d' & ef-
se aliqd fm fabulas & sperent & suspicent: siue hanc priuationem sensus q̄ in morte ē me-
tuant: quasi post mortē aliqd pati: & in eo qd̄ nō opinionibus ista patiant. Verū ratio-
ne & cōmendatiōe quadā. Vnde cū nō diffiniant malū aquā siue ēt maiore pturbatio-
nem cape q̄ si hāc opinarent tñ. Porro hmoi pturbatiōis vacatio ē his oibus euadere
liberū & absolutū: pperuamq; oīum & eorū q̄ sunt plane p̄p̄iam versare memoriam.
Quocirca oibus vtendū ē p̄sentibus: ac sensibus cōibus qd̄ ratione cōis: p̄p̄ia vero p̄-
p̄ijs: ac p̄senti oī per singula iudicia euidentia. Si. n. hisce intēderimus: id vnde ptur-
batio metusq; fiēbat excludemus habita recta ratiōe: atq; soluemus: deq; celestibus ac
reliquis q̄ semper incidūt: queq; summe terrent reliquos: cās afferemus. Ista tibi o He-
rodote de natura oīum summam perstrinxerim⁹. Quā tu si diligēter p viribus tene-
re studueris arbitror: & si nō ad oīa semper per partes diligēter explicata sufficient: in-
cōparabilem tñ ex eis firmitatē atq; cōstantiā aduersus hoīes ceteros percepturū. Nā
te ex te ipso pmouebis plurimū ad ea ēt quā in toto de natura opere sunt dicta per par-
tes exponēda. Atq; hāc ipsa mādāta memoriā: perpetuo emolumento erūt. Sunt. n.
hmoi: vt hi ēt q̄ iam particularia satis: aut ēt perfecte digesserūt: ad huiusce tñ intuitus
plurimos haberēt: plurimū iuuari ex his possint i his q̄ de tota natura differunt. Que-
q; aut nō penitus cadūt in ea q̄ cōficiunt: ex his aut fm eum morem q̄ caret inuidia: si-
mulatq; intelligit ambitus eorū quā sunt in primis rata ad trāquillitatē animi faciunt:
& ista qdem de naturalibus eius epistola. Sequit de meteoris alia. Epicurus Pythocli
salutē. Reddidit mihi Cleon abste epistolā: in qua nos fouere atq; diligere persistis: di-
gne p nostro in te studio: neq; ignauiter eorū meminisse niteris: q̄ ad beatā vitā ducūt
rationū. Præcarisq; vt tibi de meteoris breuē mittā facilemq; tractatum: quo facilius
admonearis: ea qppe q̄ in alijs scripsimus: difficillime teneri memoria: quis ea vt ais q̄s
cōtinue ferat. Nos at p̄libenter p̄ces admisimus tuas: magna; de te ac iucūda spe frui-
mur. Cū igit cætera iā absoluerimus oīa: agimus q̄ postulasti plurimis & alijs emolu-
mēto futura inuēta hāc: & his maxime q̄ rudes adhuc verā nuper naturæ rōnem degu-
starūt: his itē q̄ alicuius disciplinæ liberaliū sunt grauioribus curis ipliciti. Ea igit ri-
te p̄cipe: mādātaq; memoriā iugiter uolue: cū ceteris q̄ i breui epitome ad Herodotū
missim⁹. Primum igit alium aliquē finē ex cælestiū corporū sciētia siue p cōnexionē: si-
ue absolute dicant: putādū nō ē q̄ pturbatiōis vacationē: ac pbatōem certā: sicuti & i
reliqs: neq; qd̄ sit ipossibile vim aggredi. neq; speculationē habere p oīa similē aut his li-
bris quos de vitis scripsim⁹: siue de his quos & alijs naturaliū q̄onum purgatiōib⁹: pu-
ta q̄ oē corp⁹ ipalpabilis naturæ sit: q̄ idiuisibilia elemēta: & oīa hmoi. aut quæq; vni-
cā his q̄ vident cōcordiā habēt. & i meteoris nō ē. Verū ista qd̄ multiplicē habēt ge-
neratiōis cām substātiā p̄dicamētū sensibus cōfortiū. Neq; n. fm p̄loquio; vanitatē
legisq; sanctionē & natura differēdū: sed sicut ea q̄ uidēt hortāt. Nō. n. iā vitā nrā. aut
stulticia: aut glorię vāitate op⁹ hēt: sed solū trāq̄lle: ac secure viuere oīa qd̄ immobili ac
stabili rōe fiūt p oīa ex his dūtaxat q̄ mltiplici mō his q̄ appent: cōcorditer icidūt cū q̄s
qd̄ p̄babiliter & his dī: cōgruēter omiserit. Cū vero q̄spiā hoc qd̄ omittit: hoc at eijcit
qd̄ æq; ei qd̄ vī cōsonū ē: eū p̄fecto cōstat oī naturæ excidisse rōne: atq; ad fabulas eē
deuolutū. Signa vero qdā eorū q̄ i supnis cōsumāt ferre qdā ex his q̄ nobis appent & q̄
ispiciunt aut sūt nō ea q̄ i supnis apparēt hāc. n. multis mōis fieri possunt: cuiusq; tñ vi-
sū obseruādū ē: atq; in ea q̄ illi adiūgunt diuidēdū. Quippe nō cōtēdit plurimis mōis
p̄fici vt ea q̄ sunt apud nos. Mūdus ē cæli qdā cōtinētia. stellas & terrā: & q̄ vident oīa
cōtinens: abscissionēq; ex infinito habēs atq; in finē desinens: siue rarū siue dēsum: quo

soluto quæ in illo sunt oia confusionem accipient: & desinens aut in eo qd̄ circūagit: aut instantiā habet: & rotūdā aut triāgulārē aut quācūq; circūscriptionē: oibus q̄ppe modis fieri possibile est: q̄n̄ eorū q̄ vident̄ nihil ob̄sistit mūdo huic: i quo finē cōprehendere neq̄mus. Quod aut̄ & huiusce mūdi sint īfiniti multitudīne colligi pōt: & q̄m talis fieri mūdos pōt. & in mūdo & ītermūdio: qd̄ īteruallū dicimus īter mūdos ī loco vacui pleno: & nō ī magno puro & vacuo: quēadmodū aiūt quēdā idoneorū quorūdā seminū quē ab vno mūdo siue ītermūdio fluxerint: siue ēt a plurib⁹ sensim. Abiectio nesq; & cōpositiōes atq; migratiōes faciētibus ī locū aliū si sic cōtingerit: & īrogatiōes ex his q̄ opportune eas suggerūt quo ad cōsumēt accipiātq; cōstantiā: ī quo ēt subiecta fundamēta susceptiōes hmoi efficere possint. Nō. n. cōuentū fieri oportet solū neq; vertiginē in eo vacuo ī quo fieri ē possibile mūdū fm̄ qd̄ ex necessitate putat̄. Augeri q̄ tādīu quo ad alterū offēdat: vt ait q̄spiā ex his q̄ Phisici vocant̄. hoc. n. his q̄ vident̄ repugnās ē. Sol itē & luna & sydera cætera seorsum facta postmodū a mūdo cōprehēsa sunt: quæq; p̄terea cōstantiā seruāt. Continuo effecta sunt. atq; īcrementū p̄ceperūt: pari rōe & terra & mare p̄ cōparatiōes & vertigines quarūdā tenuitate partiū cōstantiū naturæ siue spiritaliū siue ignis p̄ferentiū speciē siue vtrūq; simul: & hæc. n. ita suggerit sensus. Porro solis cæterorūq; siderū magnitudo quātū ipsi sapim⁹: ea ē q̄ videt̄. hæc in vndecimo de natura dixit. Nā si inq̄t magnitudinē īterualli ratiōe amississet longe p̄fecto magis colorē. Alia nāq; huic rōnabiliōr distātia nulla. Cæterū fm̄ id qd̄ per ipsum ē siue maior sit q̄ videat̄ siue paulo minor: siue tātus nō simul. Ita. n. & apud nos lumina q̄ ex īteruallo cernunt̄: p̄ sensum cōspiciunt̄: & oīs aut̄ in hac partē instātia soluet̄ facile si quis reb⁹ certis intēdat. qd̄ ī libris de natura mōstrauimus: ortus & occubitus Solis ac lunæ siderūq; cæterorūq; & per incēsiōē & extinctiōē fieri posse: cū talis sit circūstantia ēt per alia loca. vt ea q̄ p̄diximus p̄ficiant̄. Nihil. n. eorū q̄ vident̄ ob̄luctat̄: p̄ euidētia & quoq; sup̄ terra & p̄terea per adiectiōē qd̄ p̄diximus cōfici posse. Neq; .n. refragat̄ aliquid eorū. q̄ cernunt̄. Ipsorū quoq; motus non q̄dem fieri īpossibile fm̄ vertiginem totius celi siue fm̄ ipsius q̄dem statum. horū vertiginem iuxta eam q̄ ab initio in generatione mundi genita sunt in eorū necessitatē. Deinde calore per quandam ignis distributionē semper ad anteriora loca tendētis conuerfiōes Solis ac Lunæ fieri q̄dem possibile ē per obliquū celi ita temporū necessitate coacti. Similiter & fm̄ aeris ob̄sistētia: siue ēt materiæ aptæ q̄ semp̄ adiaceat atq; inflāmet̄. Partim vero deferentis: siue ēt ab initio vertigo huiuscemodi istius sit distributa syderib⁹ vt in gīrē moueantur. Cūcta. n. hmoi atq; his similia ī nullo euidētiæ rōe dissentiūt. si qs̄ semp̄ in hmoi p̄tib⁹ possibili adherēs: horū singula ad eorū q̄ vidētur cōsonātiā possint adducere nihil metuens seruiles astrologorū artes: euacuatiōesq; Lunæ ac rursus īpletiōes euerfiōnesq; huiusce corpis: fieri. n. p̄fecto possent & p̄ figuratiōes Aeris līser: Atq; & q̄ fm̄ appositiones & oēs alios modos p̄ quos & ea q̄ apud nos apparēt: euocat̄ ad huiusce speciē reddendā: nisi forte qs̄ vnico illo mō contētus reliquos neq; q̄ repudiet. Neq; speculatiuæ possibile ē aliqd̄ hoi aspicere: & aliqd̄ īpossibile: atq; ideo īpossibilia īspicere cupiēs: p̄terea possibile ē lunā ex seipsa h̄re lumē. possibile itē & a Sole mutuari: Et enī apud nos pleraq; cernūtur: q̄ plura ex seipsis habeāt: plura itē ab alijs: nihilq; īpedit eorū q̄ in cælestibus videt̄: si qs̄ multiplicis mōi semp̄ memoriā habeat: cōsequētēsq; ipsis vna sup̄positiōes & cās simul aspiciat: & ne aspiciēs ī ea q̄ nō cōsequūtur hoc ip̄m defluat̄ alias aliter ī illū vnicū modū. Porro faciei māifestatio fieri qd̄ ī ipsis pōt & p̄ imuriōes partiū: & per cumalātā adiectiōē: modisq; oib⁹ quotquot cernūt̄ cū his q̄ apparent: cōcordiā h̄re. Nāq; in oib⁹ meteoris hmoi vestigare nequaquā adnitendū est. Si. n.

aliquibus repugnare euidentijs contingat: nunq̃ vera tranquillitate poterimus frui. Solis ac Lunę defectus pōt q̃dem fieri & per extinctionē: quēadmodū & apud nos plura q̃ fieri videmus. Iamq̃ per interpositionē quorūdā aliorū aut terrę siue cęli: siue cuiuslibet alterius eiusmōi: sicq̃ p̃prios adinuicē modos cōspiciendū & q̃ cōiunctas cōcretiones fieri ip̃ossibile non ē. Porro in. xij. de natura dīci obūbrante Luna Solē: lunam vero terrę vmbra se opponēte deficere. verū fm̃ recessum hoc & Epicureus Diogenes in primo electarū opinionū tradit. Pręterea circuitōis ordo sic accipiat̃: sicuti & quēdā apud nos fiūt: diuinaq̃ ad hęc natura nusq̃ admoueat̃: sed imunis a ministerio ī oī sua plenissima beatitate seruet̃. Si minus at̃ hoc fiat: oīs de cęlestibus inanīs erit contradi-ctio: sicuti iam q̃busdam fuit: q̃ non modū attigere possibīlē: verū ī vanitatē deciderūt: dum vno tm̃ mō arbitrant̃ hęc fieri: aliosq̃ oēs possibiles excludūt: quicq̃ & ad id q̃d̃ in- telligi nequeāt: & ad ea q̃ appeant ferāt. Quę vero signa suscipere oportet: cū nō possi- mus valere sinam⁹ q̃ noctiū ac dieꝝ p̃lixitates imutant. p̃ter id q̃ solis motus celerēs fiūt: rursumq̃ tardiores sup̃ terrā. p̃ locorū lōgitudine imutant: & loca q̃dā celerius pa- gunt. siue tardius: sicuti & apud nos q̃dā cōspiciunt̃: q̃bus cōsona de meteoris dicēdū. Qui at̃ vnū assumētes his q̃ appent reluctant̃: eo ēt exciderūt. q̃d̃ īspicere hōi possibi- le ē. Nāq̃ significatiōes fieri possunt ēt p̃ collatiōes tēporū: sicuti & in his q̃ apud nos vi- dent̃ aiantib⁹ & ī alijs sicut aeris & mutatiōis: hęc. n. vtraq̃ his q̃ vident̃ nō repugnat. Qualitatib⁹ p̃terea si ab hoc aut ab illo fit cā. Neq̃ valet aspici: q̃ fieri atq̃ cōstare pōt & cōcretiōes aeris īpræssiōesq̃ ventorū atq̃ īpliciatiōes se iuicē tenentiū atomorū: & eorū q̃ ad hoc agēdū idonea sunt: fluxūq̃ ex terra aquisq̃ cōuētū. atq̃ modis alijs plurimis hm̃oi cōstantias fieri ip̃ossibile nō ē. Iā vero ī his p̃tim se collidētibus p̃tim vero mutati- bus aq̃s p̃fici: & vētos itē p̃ relationē ex locis idōeis. Dūq̃ p̃ aerē mouent̃ vbi inūdatio vehemētior ex q̃busdā ad hm̃oi īmissiones idoneis cōuētibus facta fuerit tonitrus fieri posse: ac p̃ spūs in cōcauis nubiū euolutionē sicuti ī vasis nr̃is cōtingit. Atq̃ ex igne īspi- rato sonitū in īpsīs fieri & fractiōes itē nubiū atq̃ dissidētias ac cōfricatiōes nubiū atq̃ ordines q̃ cōcretionē Crystalli instar acceperint. Et totū ad hęc partē vt multis modis fieri dicere possumus: q̃ vident̃ inducūt. Coruscatiōes itē eadē rōne mōis plurimis fie- ri. Nā p̃ cōfricationē collisionēq̃ nubiū figurā illū ignis effectricē elabentē coruscatio- nē gignere: flatūq̃ ex nubib⁹ taliū corporū q̃ hūc splendore efficiāt: & p̃ p̃ssurā aut col- lisionē nubbiū: sit siue ab se inuicē siue a ventis & p̃ cōplexionē ea q̃ a Syderibus manat se inferēte luce siue a motū nubiū ventorūq̃ cōpulsā: & p̃ nubes decidēte: siue p̃ colla- tionē tenuissimī nubiū luminis aut ex igne coactas nubes efficere tonitrus & p̃ huius motū & p̃ ignis euaporationē q̃ fiat p̃ cōstantiā motus: volubilitatisq̃ vehemētiā. Fra- ctiōes quoq̃ nubiū a vētis casum ēē efficientiū ignis atomorū: coruscatiōisq̃ speciē per- agentīū. Alijs itē modis plurib⁹ facie erit īspicere ei q̃ & q̃ apparent teneat: hisq̃ similia queat cōspicari p̃cedit aut coruscatio tonitruū in hm̃oi circūstantia nubiū & q̃d̃ simul atq̃ flatus irruerit: emittat̃ figura coruscatiōis efficiēs. Postmodū vero spiritus īvolu- tus hm̃oi efficiat sonitū: & per vtrorūq̃ incidentiā. Coruscatio maiore ad nos celerita- te vtať. Postremo aut venire tonitruū: sicuti in q̃busdā q̃ ex intervallo īspiciunt̃: ictusq̃ quosdā efficiūt. Fulmina fieri possunt: ac fm̃ plurimos ventorū cōuetus. & euolutiōes validāq̃ vūaporationē: & fractionē pactis eiusq̃ vehementiorē ad inferiora loca: desen- sum fragore illo cōtingente q̃d̃ cōsequētia loca densiora sunt ob īmplicitas nubes: per hūc item inuoluti ignis lapsum sicuti fieri possibile ē. Tonitruū quoq̃ cū ignis amplior fuerit īspiratusq̃ vehementius pruperit nubem: q̃d̃ in anteriore p̃cedere nequeat. ideo quod hm̃oi concretio fiat plurimum q̃dem ad excelsum aliquem mōtē ibi maxime

fulmina cadunt ad inuicem semp. Et alijs item modis plurimis fulmina fieri possunt
mō longe ab sit fabula: aberit autē si quis rite ea q̄ apparent sequens de his quæ sunt oc-
cultiora ad eam normā iudicari. Præstere quoq; & per positionē nubis ad inferiora lo-
ca aliena specie a repentino impulsu flatu fieri possunt: & per flatum q̄ vna & ferat̄ vhe-
mens: & nubem ad p̄xima ipellat loca exterior flatus. Præterea & per circumstantiam
spiritus cū in circulum aer qdam superne compellit̄: vehementiq; ventorū collisio fit: ne-
q; valet in trāuersa diffuere ppter eam quæ circa est aeris densitatem: atq; ad terram
qdem vsq; Præstere descendēte strobili fiunt: vt generatio fm motum spiritus fiat. Por-
ro vsq; ad mare vertigines fiunt. Terræ motus autē & cum se i terram recipit ventus fieri
possunt. & cum hæc paruis tumorib⁹ perpetuoq; motu se obijcit: qñ agitationem ter-
ræ parat hic ventus: aut exteriore ex parte cōplectit̄: dum infundamenta ruit: aut in ab-
strusa speluncæ in morē terræ loca densatus a ventis aer: ppter hanc aut distributionē
motus ex lap sibus fundamentorū plurimorū: itemq; redditionem vbi condensationib⁹
vehementioribus terræ obuiarit: terræ motus perfici possibile ē: & alijs item modis plu-
ribus has terræ agitationes fieri. Porro ventos in tēpore fieri contingit: cū semper fiat
sensumq; subrepat alienatio quādā & per collectionē aquæ copiosā. Venti autē reliqui
fiunt: & cū pauci in concaua irruerint multa: horū dum diuisio fit. Grando perficit̄: &
per cōcretionem vehementiorē. Vndiq; aut ventosorū circumstantiā quorūdam ac par-
titionē & cōcretionem & moderationem quorūdam pariter. Aquæ preferentiū speciē
eruptionem simul atq; cōpulsionem ipsorū facientem: ac disruptionē ad id cōstare qd̄
fm partes cōcretas sit: & fm soliditatem. Verū et circumferentiam fieri ipossibile nō ē:
extremis vndiq; conueniētibus & incōstantiā oī ex parte vt dictum ē & partes & plane
siue aquosīs qbusdā seu ventosis circumstantibus. Niuē at p̄fici fas ē & cū aqua tenuis ex
nubibus fundit̄ varijs cōmensiōis & p̄sura ex nubibus idoneis & ex seminis monumē-
to. Deinde dū fert̄ concretionē accipiente ppter vehementiorē quādā in locis inferio-
rib⁹ nubiuū congelationis circumstantiā. Sed per cōcretionem hmōi lenē habens in nubi-
bus raritatē: emissio hæc ex nubibus fit dū se inuicē collidunt. q̄ aquæ speciē præferūt:
& quæq; his vna ad iacent: q̄ dū veluti cōpulsionē se feriūt grandinē faciūt qd̄ maxie in
aere fit. & per hmōi collisionē nubium: q̄ coagmentū acceperūt. fit vt defiliat niuis iste
cōgestus: & alijs itē modis nix confici pōt. Ros at efficit̄ & per conuentū ad inuicē ex
aere taliū: q̄ sint huiusce humoris efficiētia. Sed. n. & p loci mutationē aut ex humenti-
bus locis aut aquas habētibus maxime p̄fici ros. Deinde cū hæc in id ipsum cōuenere:
humiditatē pergerunt: motūq; rursus ad inferiora loca quēadmodū fieri & apud nos
plæraq; hmōi cernimus: vbi humores hi rosi di concretionē quādā suę q̄litis accepe-
runt: ob circumstātem frigidum aerem efficit̄ glacies & per detritionē qdem globosā
formatiōis: ac rotundæ ex aqua cōpulsionēq; lcalenorū: & acutorū angulorū: q in aqua
sunt: & per eā q̄ extrinsecus fit taliū collisionē: q̄ cōpulsā: vt aqua in concretionē tran-
sit effecerūt: detritis rotundorū quātitatibus. Iris fit dū sol aquosum æra sua luce per-
stringit: siue per aeris p̄pria naturā: q̄ lucis & aeris p̄pria ē: ex q̄ colorū huiusce p̄prie-
tates fiūt siue oēs. siue vnico mō ex ea itē effulgente p̄p̄iniora quæq; aeris cū p̄cipient
colorē quo partes has circumferentiæ fulgere cōspicimus. Fit autē hmōi visum qd̄ per oī
ex parte it̄uallū luminis pateat: siue qd̄ cū huiusce cōpulsionē accipiāt sectiōes quæ
vel i aere vel in nubibus sūt & ex eodē aere se ingerēte dū ad lunā referunt̄ atomi circū-
ferentia quādā in hac cōcretionē demittat̄. Arca circa lunā fit: dū ex oī parte aer ad lu-
nā refert̄. deinde q̄ ex ipsa manāt fluxus leniter eatenus coercētes: quoad in gyro circa
ipsam nubes cōsistat hæc & non oīno diuidat: siue cū qui in circuitu est aerē ipsa vndiq;

cogetur æquabiliter ad circumferentiā suā crassioremq; constituyente qd̄ fit per par-
tes quāsdā: siue extrinsecus fluxu aliquo ipulso siue calore idoneos poros ad id efficien-
dum nāscēte. Cometæ stellæ fiunt siue igne plerisq; in locis tēporibus suis & celesti-
bus coalescente: cū efficiē casus cūstantiā siue qd̄ p̄prium quēdam motū in tēpore
calum supra nos habeat vt hmōi appareant stellæ: siue ipse tēporibus qbusdā per quē
dā moueant calum: atq; ad loca nostra deriuēt: & manifestæ oībus fiant: hæc item de
fectus fieri p̄pte his oppositas causas: qd̄ contingit non mō qd̄ pars mūdi huius stet
circū quā in versent̄ reliqua: vt qdam aiunt: sed qd̄ aeris vertigo circularis ipsam circū
stet: q̄ impedimento sit vt ne circūeant sicut & stellæ reliquæ: siue ēt qd̄ deinceps mate-
ria illis cōgrua nō sit. Porro hoc in loco vbi cōstitutæ cernunt̄ ēt alijs pluribus modis
hoc fieri pōt: si quis colligere studeat ex eorū q̄ cernunt̄ cōgruentia: vt vaga qdam sy-
dera ferri cōtingat: si sic motib⁹ suis vtunt̄ quēdā vero imota durare: possibile ē qdem
ea ab his quoq; q̄ in circuitu sunt: ita ab initio moueri coacta esset: vt alia qdem fm ean-
dem ferant̄ vertiginē: q̄ lenis sit: Alia vero fm eam q̄ simul i æqualitatibus qbusdā vta-
tur: fieri aut̄ pōt vt qbus ferunt̄ locis nō intentiones aeris esse planiores: q̄ in id ip̄sum
deinceps cōpellant: leniterq; & plane intēdāt neq; ita inæq̄liter vt & q̄ vident̄. imutatio-
nes fiāt. Enimvero vnā istarū rerū cām assignare cū multiplicē ea q̄ in cōspectu sunt præ-
beāt: insanū ē & minime congrue ab his fieri: q̄ vanam astrologiā p̄stent: inaniterq; quo-
rundā causas reddūt: qñ qdem diuinā naturā nunq̄ huiusce absoluūt ministerijs. Syde-
ra qdā alijs minora cōspici cōtinget: tardioreq; motu circūferri: cū eundē orbem circū-
eant cōtrarioq; ferant̄ motu ab eadē abducta vertiginē: & q̄ circūferant̄ alia maiore lo-
co: minore alia: cū eandē vertiginē ambiūt. Porro simpliciter de hisce diffinire illis con-
uenit: q̄ p̄digia cōfingere apud plerosq; volūt. Quæ at̄ cadere dicunt̄ stellæ & ex parte
& ex collisione sua fieri possunt: & qd̄ illic excidāt quocūq; expiratio fuerit. Sicuti & de
coruscationibus diximus. ex cōcursu quoq; atomorū ignis efficientiū cōsensu incidente
vt hoc fiat: ac fm motū quocūq; ipetus a principio fm cōcursum fuerit. Ex collectiōe
itē venti in condensationib⁹ qbusdā nebula p̄ferentibus spēm fm euaporationē horū
per inuolutionē siue eruptionē continentū & in quēcūq; locū ipetus fuerit: motu quo-
q; in eū subsequēte. Sunt & alijs modi qbus hoc fiat: innumerabiles porro significatiōes:
q̄ in plarib⁹ aīalibus fiunt per auctoritatē tēporis fiunt. non. n. quauis aīalia necessita-
tem aliquā inuolunt vt hyems fiat: neq; sedet aliqua natura diuina. q̄ horū aīalium ob-
seruet exitus: ac deinde hmōi efficiat signa: Neq; n. in aīal quodlibet mō id sit modico
gratius hmōi fatuitas cadet: nedum in id qd̄ plenissimam obtinet fœlicitatē. Hæc igit̄
oīa Pythocles memoriter tene. longe. n. euades fabulā: & quæq; his p̄pinqua & simi-
lia discernere poteris. Maxime aut̄ teipsū dede ad speculāda p̄cipia: & ifinitatē: & his
q̄ similia sunt. Iudicia p̄terea & p̄turbatiōes & cuius rei gratia ista colligimus. hæc. n.
ip̄rimis considerata: causas quoq; particulariū rerū cognitu faciles faciet. Qui vero isti
vel maxime cōtenti non fuere: ne ista qdem ipsa rite cōspexerunt: Neq; cuius rei gratia
illa cōspicienda erant cōsecuti sunt. Ista ille & de celestibus corporibus opinatus ē. Cæ-
terū de his q̄ ad vitę moderationem pertinent: quonā mō eligenda sint alia: & alia repu-
diāda sic scribit. Primū itaq; qd de sapiente opinet̄ exponamus: Detrimēta q̄ ex hoīb⁹
siue odij siue iuidie siue contēptus gratia fiūt. Sapiētē autumat rōne superare. cū itē q̄
semel fuerit sapiēs: in cōtrariū habitū trāsire nō posse: neq; p̄turbatiōibus cedēdo er-
rare. Immo cōtinēdū ne qd̄ ad sapientiā impedimentū patiat̄: neq; tñ ex oī quidē corpis
habitu: neq; in oī genere fieri sapiētē siue aut̄ crucietur excarnificeturq; sapiēs futurū
nihilominus fœlicē: gratiamq; solū amicis p̄sētib⁹ æq; & absentibus habitus: sa-

pientē perq; viam. Cū tñ cruciatur & ingemiscet: & eiulabit. Mulieri itē non congressu
 rū sapiētē: quā leges iterdicāt: vt diogenes i epitome epicuri dogmatū moraliū ait: ne
 q; cruciati affectuq; suos vere misertuq; veniāq; habituq; p̄bos quoq; amatuq; sapiētē
 negat: neq; sepultuq; curā habituq; neq; a deo amorē imitti Diogenes refert. Neq; itē
 oratorē datuq; opam: dicēs illā n̄ hīl qdē vnq; p̄fuisse. plurimū vero ēt obfuisse. vxorē
 tñ ductuq; ac liberos p̄creatuq; sapiētē: vt epicur⁹ i abiguīs & i libris de natuū a: ceterq;
 p̄ vitē iterdū cōditōe ductuq; vxorē auersurūq; aliquos: neq; obfutuq; i ebrietate: vt
 epicur⁹ i symposio: neq; accessuq; ad rēpublicā: vt in p° de vitis: neq; tyrānidē q̄situq;
 neq; dominatū vt in sō de vitis: neq; vnquā paupere futuq; ceterq; & si illi eruātur ocu
 li vitā p̄cipatiōe fruituq;: vt i eodē ait. Mœrore itē nō cōficiēdū sapiētē vt ait Dioge
 nes i decimoqnto electorū nō lūigatuq; libros atq; monumēta relictuq;: nō at̄ celebri
 tatib⁹ datuq; opam. acq̄rēdi curā ac futuri p̄uidetiā nō habituq;: fortunaq; reductatu
 rū: amicūq; neminē acq̄lituq; gloriā haftenus curā habituq; quoad cōtemptuī nō ha
 beat. plus aut̄ alijs laticia i speculationibus afficiēdū. Peccata esse inaequalia sanitate
 q̄busdā cōducere: plenisq; indifferentē cē. fortitudinē p̄ naturā nō cōtingere: sed rōne cō
 modiq; notatiōe. Amicitia vsus grā necessitatēq; iēundā: a nobis tñ inchoādā. q̄ppe &
 terrā scrimus: Cōstare illā voluptatē cōsortio ac societate. sc̄licitatē bisariā intelligi su
 premā illā quā in deo ē: quā incremētū non admittat adic̄tionēq; & ablationem vo
 luptatū. Imagines quoq; positurū si habeat idifferēter plane accipies. solūq; sapiētē
 recte de musica & poetica verba factuq; pangēda nō singēda poemata dixit. Non mo
 uet si alter altero dicat fuisse sapiētior: sed ex sapiētia sola si affluat rite appellādum sa
 pientē putat: principē in tpe obsequio delinituq; gratulaturūq; cui libet resipiscēti. s̄ ho
 lam itē habituq;: non sane vt turbas faciat: recitaturūq; in multitudine sed nō sp̄oie.
 Dogmata quoq; illatuq; & nō dubitatuq;. In sōnis quoq; similē futuq; ac p̄ amico q̄nq;
 morituq;. Ista illi opinātur. trāseundū iā ad ep̄lām ē. Epicurus mœneci salutē. Neq; iu
 uenis q̄sp̄iā dū ē: philosophari negligat neq; senex existēs philosophādo fatiget. Neq;
 .n. itēpestiu⁹ vllus ē. neq; ad aīā sanitatē t̄ps nō habet idoneū. Qui aut̄ dicit aut nodū
 philosophādi t̄ps cē aut t̄ps p̄terisse ei s̄ilis ē: q̄ dicit ad beatā vitā aut nō adesse t̄ps aut n̄
 iā cē. Philosophādū iḡ & iuueni: & seni: illi qdē vt senescēs i virtutibus vigeat p̄teritoq;
 grā: huic vt iuuenis vna & vetulus sit qd̄ futuroq; careat metu. Meditādū ergo q̄ faciāt
 beatā vitā. Siqdē si adsit illa: oīa suppetūt. Sin aut̄ absit agimus oīa vt illā habeam⁹.
 Quē aut̄ assidue te admōebā: ea & age & meditare bene viuēdi elemēta hęc cē arbitrās
 primū qdē deū esse aīal imortale ac beatū: puta sicuti cōis de deo dictat̄ intelligētia ni
 hīl illi aut ab imortalitate alienū aut a beatitudie applicās. Ceterq; oē qd̄ illius cū imor
 talitate beatitudinē seruare possit de eo opinare. dij nēpe sūt vt certa ē illoꝝ notio: non
 aut̄ eiusmōi sunt cuiusmōi eos pleriq; arbitrant̄. neq; .n. eos quales putāt obseruāt. Im
 pius aut̄ est nō q̄ tollit multitudinis deos: sed qui dijs opiniōes multitudinis applicat.
 Non .n. sunt anticipatiōes: sed opinationes fallax: quā plurimī de dijs sentiūt hinc detri
 menta maxima pessimis q̄busq; a dijs inferūtur & cōmoda itē probis. Quippe virtuti
 bus per oīa delectati similes amplectūtur: ac fouēt omne quod huiusmodi nō ē alienū
 existimātes. Cōsuesce aut̄ putare nihil ad nos esse mortē: Bonū .n. omne ac malum in
 sensu est. sensus aut̄ priuatio mors est. Vnde recta cognitio: qd̄ nihil ad nos fit mors:
 id efficit vt mortale quod ē: fruatur vita: nō ambiguū adijciens tēpus: sed imortalita
 tis desiderū afferens. Nihil .n. in vita malū est ei q̄ vere cōprehēdit nihil cē in vitā priua
 tiōe mali: Van⁹ ergo ē q̄ mortē se timere dicit: n̄ q̄a p̄ns mœrore cōficiat: sed expectata

& futura contristet: Nam qđ præsens nihil perturbat expectatū ne quicq̃ conficit. Ita qđ acerbissimū malorū est & oīno pauendū mors nihil ad nos: qm̃ cum nos sumus mors nō ē: cū vero mors adest: nos iā nō sumus. Neq̃ igit̃ ad viuentes: neq̃ ad mortuos ē. Nam his qui sunt illa nō est: quibus vero adest iā illi nō sunt. Atqui plurimi mortē aliqñ vt malorū maximum fugiunt: aliqñ vero vtī requiē eorū quā in vita sunt tristiū cupiunt. Neq̃ igitur nō viuere metuūt: nec. n. illi viuendi amor imperat: neq̃ opnatur malū aliquid esse nō viuere. Quemadmodū vero cibus nō qui plurimus: sed qui suauissimus ē eligitur: ita & tēpus non longissimū sed suauissimum cupitur: Porro qui iuuenē bene viuere. senē bene ex vita discedere admonet fatuus ē: non mō ab amore vitę ac studium: vērū ēt quod eadem sit meditatio bene viuēdi ac bene moriēdi. Lōge autē dēterius qui dicit: bonum quidē nō natum ēē. Natū vero q̃ celerrime itrare īferri ianuas. Nā si quod ita crederet: hoc dixit: quō non discedebat ex vita. Id quippe illi in prōptu erat. si quidem hęc illi fuisset rata snia. Sin autē inuehēs vanus dum in his quā ratiōe carent inuersat. Memoria vero tenēdum vt quod futurū est neq̃ nostrū sit neq̃ oīno non nostrū vtī ne tanq̃ futurū prorsus expectemus: neq̃ itē quasi nō futurū desperemus. Reputādum prēterea cōcupiscentias partim esse naturales: partim inanes: atq̃ naturalīū alias quidē necessarias: alias vero im̃ esse naturales. Necessarię vero quę sunt ptim ad fēlicitatē: partim ad corporis. trāquillitatē: ptim ad vitam ip̃am ēē necessarias. Horū qppe sine errore speculatio ē: vt nouerimus qđ eligēdum qđue fugiendū sit ad bonā corpis tuendā valetudinem corpisq̃ quietē hic. n. finis ē bene: beateq̃ viuēdi. Hui⁹. n. gratia oīa egerimus: vt neq̃ doleamus: neq̃ ptuibemur. Vbi vero id penitus cōsecuti erimus soluit̃ oīs tempestas animi: cū nō possit animal tēdere quasi ad minus aliqd: & aliud quærere quo animi corporisq̃ cōsumetur bonū. Tūc voluptate nobis opus ē: cū illā nō adesse dolemus nō ēt voluptate indigemus. Quocirca voluptatē finem dicimus: ac principiū beatę vitę. hęc. n. primū bonū: atq̃ ingenitū nouimus: atq̃ ab hac electionē oēm: ac deuitationē inchoamus. adq̃ hęc occurrimus perturbatiōe tāq̃ norma bonū discernētes. Qm̃ vero primū istuc: & insitū bonū est. Iccirco non oēm voluptatē elidimus: vērū saepe phærasq̃ trāsgredimur: qñ ex his maior molestia sequit̃ doloresq̃ nōnullos voluptatibus pręstare arbitramur: qñ. s. ex diutina tolleratiōe dolorū maior nos voluptas sequit̃: oīs itaq̃ voluptas eo qđ naturā ppriam habet bonum ē: non tñ eligenda oīs: sicuti: & dolor malū est: nō tñ oīs repudiandus est dolor. Cōmentatione itaq̃ & vtī iū. inutiliumq̃ discretiōe diligendi: hęc oīa iudicare cōuenit. Vtimur. n. bono per tēpora quādā vt malo: ita rursus malo tanq̃ bono: frugalitatem prēterea magnū extimamus bonū: non vt semp vtamur modicis: sed nisi multa habeamus vtamur paucis: credētes verissime illos magnificētia frui suauissime q̃ illa nimīū indigent: quo dq̃ naturale sit omne ēē parabile: noua vero difficile parari posse. Sapores itē simplices equā magnifico luxui ferre voluptatē: qñ omne qđ dolet per inediā sublatū sit: & panis ergo cibarius & aqua summā voluptatē afferunt: cū egens quis illa in cibum sumit: itaq̃ simplicibus & nō magnifice paratis cibis cōsuescere & salubritatis efficiēs est & hoīem ad vitę vsus necessarios impig̃ reddit: magnificētiōibusq̃ si p̃ interualla sumant̃: nos cōmodius aptat atq̃ aduersus fortunā iteritos facit. Cū itaq̃ dicam⁹ voluptatē finē esse nō luxuriosorū voluptates easq̃ q̃ in gusto sūt posite vt qđam ignorātes aut a nrā snia dissentietes: aut male accipiētes arbitrat̃ur. sed nō dolore corpe aīoq̃ trāquillū ēē & pturbatiōe vacare dicimus. Nō. n. cōuiuia & cōmēstationes nō puerorū mulierūq̃ cōgressus: non pisciū vsus & ceterorūq̃ asfert preciorū mēsa suauē gignit vitā: vērū rō sobria: causasq̃ perscrutans: cur quęq̃ vel eligēda vel fugiēda sunt: opinionēsq̃

expellēs p quas aīos vt plurimum occupat tumultus horꝝ oīum initiū maximūq; bonū prudētia ē: Quocirca phiam quoq; prudētia aſtimatiōe antecellit: ex qua reliq; virtutes oēs oriūt̃ docētes vt nō ſit iucunde viuere: niſi prudēter honeſte iuſtq; viuāt: qp pe virtutes ſuauiſ ac iucūda vitæ ac cōiūctæ ſūt iucūdaq; vita ſepari a virtutibus neq; Nā quē tu arbitraris co preſtātiore ēē: q & pie de dijs opinat̃ mortēq; ſemp iteritus ſuſtinet finēq; naturæ rectæ eſtimat: finēq; bonorꝝ vt facilis ad iplēdū parabilisq; cōpræhēdit. Malorꝝ vero finē vt aut tps aut dolorē breuē habeat domināq; oīum vt a plerisq; inducit̃ nūciat: ptim vero a fortuna partim a nobis qd̃ neceſſitas obnoxia non ſit inſtabilisq; fortuna. Quod aut̃ a nobis ē: dominatu caret: quod querimonia & contrarietas ſolet eſtugio ſubſeq; præſtat. n. fabulā quæ de dijs tradit̃ ſequi q̃ naturaliu ſeruire fato: illa. n. ſpēm excuſatiōis obtēdit honorē deorꝝ. Hæc inuitabilem neceſſitatē habet: fortunā vero neq; deā: vt plures ſuſpicātur putat. Nihil. n. deus agit temere: neq; inſtabile cauſam nēpe arbitrat̃ bonū ſiue malū: ex hac ad beatē viuēdum hoībus dari principia: tñ magnorꝝ bonorꝝ aut malorꝝ ab iſta donari: præſtat. n. ratioabiliter eſſe inſelicē. q̃ abſq; rōne ſelicē. Melius ē. n. in actibus quod bene iudicatū ē per cā digeri. Hæc igit̃ atq; his ſimilia tecū ſi die noctuq; meditare nunq; perſoniā: inſoniāue perturbatiōe vlla capi poteris: verꝝ quaſi deus iter hoīes viues. Nihil. n. ſimilis ē mortali aīanti animal hō immortalibus bonis inuerſatus. Diuinationē aut̃ oēm in alijs tollit ſicuti & in parua epitome: dicēs eam carere ſubſtātia: & ſi iquit ſubſtācialis ſit: nihil ad nos exiſtīmes ptinere q̃ ſiūt. Iſta & de his q̃ uitā informāt: pluraq; his alijs ēt in locis diſſerit. Diſſentit aut̃ a Cyrenaicis de voluptate. Illi. n. nō eam quæ in ſtatu ē: ſed cā ſolum quæ in motu ſit admittūt. Hic aut̃ utrāq; animi ſcilicet corporisq; cōplectit̃: vt in libro de electiōibus & fuga ait & in libro de fine: & in primo de vitis & in epiſtola ad Mytilenē ſes amicos: ſimiliter & Diogenes in. xvi. electorꝝ & metrodorus in Timocrate dicunt ita intelligi voluptatē & q̃ in motu ſit & in ſtatu. At epicurus in libro de hæreſibus ita dicit. Nāq; perturbatiōis dolorisq; vacatio conſtātes ſunt voluptates: Gaudiū vero ac læticia actio ſm motū videtur. Itē aduerſus Cyrenaicos: Illi. n. corporis dolores q̃ animi deteriores arbitrat̃. Corpore deniq; peccātes cruciari: Hic aut̃ animi dolores. Carnē. n. præſenti tñ modo dolore affici: aīum vero & præterito & præſenti & futuro: Ea ergo rōne maiores quoq; animi q̃ corporis eē voluptates. Demōſtratione vero vtit̃: q; ſit voluptas finis: q; aīalia ſimulatq; nata ſunt iſta deliniri: offendi illo naturaliter abſq; rōnis adminiculo cernimus. Noſtra ergo ſpōte dolorē fugimus: ſicuti & hercules ab tunica dū cōſumeret̃: clamat mordēs atq; eiulās: Saxa circūgemūt locorūq; mōtani vertices: & Euboeæ promōtoria. Voluptatis vero cā virtutes quoq; eligi nō pp ſe ſicuti & medicinā ppter ſanitatē vt ait & Diogenes. in. xx. electorꝝ: At vero Epicurus inſepabile quoq; dixit eē a voluptate virtutē ſolā: cætera vero ſpari: qppe mortalia. agendū igit̃ nūc verticē apponam⁹: vt ita dixerī: & ſcriptorꝝ oīum & vitē philoſophi ratas ipſi⁹ opi niōe adijciētes: hiſq; oē hoc opus nrm̃ cōcludētes ſine illo vtētes q̃ ſelicitatis ac beatitudinis initiū ſit. Quod beatū atq; imortale ē: neq; ipm̃ negocia habet: neq; alij præbet. Itaq; ne ira qd̃ neq; gratia tangit̃: qppe hmōi oīa iſirmitatis idicia ſūt. In alijs vero ait deos rōne cōſpici alios qd̃em numero ſubſiſtētē. Alios vero ſm ſpeciei ſimilitudinē ex ppetuo ſimiliū imaginū fluxu q̃ in id ipm̃ pfectæ ſint humana ſpecie. Mors nihil ad nos. Quod. n. diſſoluit̃: ſenſu priuat̃: qd̃ at ſenſu caret nihil ad nos. Termin⁹ magnitudinis voluptatū oīs qd̃ doleat ſublatio eſt. Vbiq; vero fuerit id qd̃ delectat: quā diu ibi eſt nihil ē quod doleat: aut afficiat mœreore aut vtrunq; ſimul. Nō morat̃ diutius in carne qd̃ dolet: ſed ſumus dolor minimū tps adest: Quod aut̃ nimīū delectat:

solum fm carnem non multos dies durare contingit: At diurni morbi plus habent in carne qd oblectet q̄ quod doleat. nō pōt iucunde viui: nisi prudēter ac honeste ac iuste uiuat: neq; prudēter honeste ac iuste nisi iucūde. q̄ aut cuiq; hoc nō cōtingit: is non uiuit prudēter atq; honeste: & cui iuste nō euenit: non est hūc iucūde viuere: eo q̄ confidat hoibus aut fm naturam p̄cipatus regniq; bonū ex quibuscunq; potuerit hoc parari. Gloriosi atq; cōspicui quidā eē cupierūt ita se vt ab hoibus tuti sint adepturos existimātes: Itaq; si quidē tuta sit talium vita naturā bonū receperūt: sin minus: nihil habent cuius rei gratia principio fm naturā proprietatē appetierunt. nulla per sese voluptas malū est. sed efficiētia quarūdam voluptatū multiplices ingerūt voluptatū perturbatiōes. Si cumlaretur voluptas oīs & tpe & ambitu congregatio fieret: aut maxime principales naturā partes nequaquā se inuicē differēt voluptates si efficiētia voluptatū luxuriosorū metus animi soluerēt: q̄ & de cālestibus & de morte & de dolorib; sunt: prātereāq; voluptatū doceret finē: nihil haberemus quos eos culpāre possemus vndiq; voluptatibus hauriēdis instātes: nullaq; ex parte neq; quod doleret neq; cōficeret habentes. Quod p̄fecto malū est: si nihil nos cālestiū suspitiones perturbārēt neq; mortis opiniōe forte sit aliquid ad nos. Adhuc cogitare audeo dolorū ac voluptatū fines. Nō indigeremus physiologia nec liceret de his q̄ maxime rata sunt metuētē soluere: nisi plane nouisset q̄ sit toti⁹ natura: sed fabulosum aliqd suspicaret. nō itaq; liceret absq; physiologia accipere sūceras voluptates: neq; p̄desse aliquid humanā sibi parare securitatē cū & superna & quā sub terra sunt suspecta essent: ac simpliciter q̄ sunt i infinito cū humana securitas fuerit vsq; ad aliquid virtusq; inixa & purissima fecunditas: sit q̄ ex gete & q̄ a multis recedēdo securitas puenit. Naturē & opes diffinitā & parabiles sunt. Porro inaniū opinionē diuitiā in infinitū excidūt. Breuis sapienti fortuna subincidit. Quē vero sūt maxima & ip̄imis rata disposuit rō: & p̄petuo vitē tpe disponit atq; dispōet. iustus a pturbatiōe remotissimus. Iniustus vero pturbatiōe plenus ē. Nō crescit in carne voluptas cū semel qd p̄ indigētiā dolebat: ablatū ē: sed solū variat. Porro mētis finis finē q̄ fm voluptatē est genuit: horūq; ipsorū & eorū quā his p̄p̄qua sunt: electio quācūq; maximos metus aio parat. In infinitū tps ac finitū aquā hēt voluptatē si qs voluptatis ipsius fines rōne metiat. Quippe caro voluptatis fines accepit i finitos: i finitūq; ip̄am efficit tps Porro mēs carnis finē ac terminū rōne pertractās aternisq; exuta timoribus vitā oī expte cōsumatā fecit. Nihilq; iā infinito tpe opus habuimus: sed neq; voluptatē qdē effugit: ne tū qdē cū exitū ex vita molestiā nūciarent: q̄ si aliqd beatā vitā deficiat i qua vitā terminos noscēs nō ignorat q̄ sit parabile id qd i digētiā dolorē tollat. oēm q; vitā p̄fectā cōstituat. Itaq; nihil negocijs opus ē: q̄ certamina hēt subsistentē finē versare aio oportet oēm euidentia ad quā ea q̄ opinamur referamus. Alioqn oīa rōne iudicij desiderabūt: tumultuq; plena erūt: si sensibus oībus repugnes: nō hēbis: neq; quoslibet ipsorū mentiri dixeris quo pacto iudices: aut ad qd te referas: si quē simpliciter eiicias sensum: neq; diuidas qd opinaris iuxta id qd accessit: quodq; iā p̄ sensū p̄ns est. Affectus insup & oēm imaginalē mētis ituitū cōfundēs ac sēsus reliquos opiniōe inani: vt q̄ iudiciū eiicias oē: porro si & qd expectat oē inopinabilibus notiōibus firmes: idq; qd attestatiōe nō admittit: vt qd falsum sit nō dimiseris: eris q̄ si oē certamē obseruās: oēq; iudiciū rectū: siue nō rectū: nisi p̄ omne tps q̄ gerūt singula ad naturē referas finē: sed antea euertes siue fugā siue isectatiōe in aliud aliqd faciēs nō erūt verbis cōsentaneā tibi actiōes voluptatū: quāq; ad dolorē nō iducūt nisi i plerā fuerit nō sūt necessariae: sed appetitū hēt minus latū: quotiēs patu difficiles auctoresq; detrimētū eē cōstituerit: q̄s ad toti⁹ vitā b̄tudinē sapiā parat. lōge maximū

amicitiæ acquisitio: eadē snia confidētiā parit. q̄ dirū nihil sit æternū neq; diuturnū: & ea q̄ in ipsis diffinitis ē amicitia securitas cōsumata maxime cōfert. Voluptatū aliæ naturales & necessariæ sūt: aliæ naturales & nō necessariæ: aliæ vero neq; naturales neq; necessariæ sūt. Sed circa inanem opiniōē versat̄. Naturales & necessariās existimat epicurus eas q̄ dolores sedāt vt ē in siti pot⁹. Naturales vero nō necessariās: q̄ voluptates solū variāt: nō aut̄ dolorē tollūt: vt sūt p̄ciosi cibi. Neq; naturales aut̄ neq; necessariās putat: vt sūt statuæ collocatiōes. Naturaliū voluptatū q̄ dolorē nō inferāt: nisi cōsumatæ fuerint sit vehemēs circa inanē opiniōē studiū: neq; circa naturā suā diffundūtur: sed circa inanē opiniōē hoīs naturæ ius vtilitatis est signū: vt neq; se inuicē lædant neq; lædant̄. Quæq; aiantes eo scēdere iūgi nō possūt: vt neq; lædāt mutuo neq; lædātur in his ius nullū aut iniuria est. Eadē est i gētibus rō q̄ aut volūt aut nequeūt ita scēderari: vt neq; lædāt neq; lædātur. Iusticia nihil p se cēt: vq; in cōtractibus mutuis qui buslibet locis id fœdus inī: vt nō lædamus neq; lædamur. Iniuria p se malū nō ē: verū in suspitiōis metu id malū sitū ē: nisi lateat q̄ hmōi sunt iniustitiæ iudices. Non credat eos q̄ clā aliquid facit cōtra id q̄ inter se cōstituerūt hoīes ne lædātur aut lædant se latere posse: & similes ip̄sentiaꝝ lateat ad finē tñ incertū est an latere possit. Cōiter quidē oibus ius idē est. Vtilitatis. n. aliqd cōfert i mutua societate: priuatim vero agri & quarūcūq; causarū nō oibus idē consequit̄ ius esse. Aliud quidē oīum attestatiōe firmatū qd̄ expediat in vsu mutua societatis eorū q̄ iusta putatur esse ius dicit̄ siue idē sit oibus siue nō idē: porro si ponat tñ q̄spiā: nō aut̄ pueniat cōmoditas mutua societatis: non iā hoc iuris naturā habet ēt si intercidat cōmodū iuris: qddā aut̄ t̄pis ad anticipationē cōgruit. Nihilominus id t̄ps iustū erat his qui nō inanibus vocibus semet confundūt: sed res plurimas cernūt. Vbi vero cū varia fuerint circūstātes res nō cōgruere ad anticipationē visa sūt: q̄ putabāt iusta in ipsis reb⁹ ea iusta nō erāt. Vbi vero vanescētibus circūstātibus rebus visa sūt nō cōgruere ad anticipationē q̄ existimata sūt iusta. Vbi vero vanescētibus rebus iā nō vtilia erāt ea clam posita iura. Hic aut̄ tū qdē iusta fuere qñ erāt vtilia societati mutua simul cōuersantiū. Postea vero nō iā fuerūt iusta qñ neq; vtilia erāt. Quibus rebus externis minime cōfidere præclare cōstituit. Hic ea quidē q̄ sunt possibilīa p̄p̄nqua & familiaria efficit. Quæ vero hmōi nō sunt nō aliena sane. Quæ aut̄ nō poterat eis se studuit nō imiscere exclusitq; oīa q̄ agere nō cōducebat quicūq; vim acceperūt vt se ex eis maxie ad cōfidendū pararet: q̄ sūt p̄p̄nqua & finitima. Hi ēt ad inuicē vixere suauissimā vitam firmissimā habētes: fidē ac p̄bationē certissimāq; propinquitatē adsumentes lamētis p̄secuti nō sunt def̄ incti celeriorē obitum. Finis.

Impressum Venetijs per Philippum Pinzi, Sumptibus domini Benedicti Fontanas
Anno dñi. M. ccccxcviij. die. xxij. Iunij.

Registrum.

a b c d e f g h i k l m Omnes sunt quaterni:

Tabula huius Operis:

In Primo Libro hæc continentur.		Solon epimenidi		cart.	viii.
Thales milesius	cart.	iiii.	Solon Pisistrato	cart.	viii.
De septem sapiētibus	cart.	vi.	Solon Cræso	cart.	viii.
Solon salaminus	cart.	vi.	Chilo lacedemonijs	cart.	ix.
Pisistratus soloni salutē	cart.	vii.	Chilo periendo salutem	cart.	ix.
Solon periendo	cart.	viii.	Pittacus mithylæus	cart.	ix.

Bias prieneus		ix.	Theophrastus eresijs	xxxxii.
Cleobolus		ix.	Strato lampfacenus	xxxxiiii.
Periander	carthe	x.	Lycon troadenſis	xxxxv.
Periander ſapiētibus		xi.	Demetrius phalereus	xxxxv.
Periander procleo		xi.	Heraclides ponticus	xxxxvi.
Trasylbulus periandro		xi.	¶ In Libro Sexto hæc continentur.	
Anacharſis	carthe	xi.	Antisthenes antiſthēis atheniēſis	xxxxvii
Anacharſis creſo		xi.	Diogenes	xxxxviii.
Myſon		xi.	Mominius ſyracuſanus	liii.
Epimenides		xiii.	Oneſicritus	liii.
Epimenides ſoloni	carthe	xiii.	Crates thebanus	liii.
Pherecydes		xiii.	Metrocles	liiii.
Pherecydes thaleti		xiii.	Hipparchia	liiii.
¶ In Libro Secundo hæc continentur.			Menippus phœnix	liiii.
Anaximenes		xiii.	Menedæmus	liiii.
Anaxagoras		xiii.	¶ In Libro Septimo hæc continentur.	
Archelaus		xv.	Zeno citricus	lv.
Socrates	carthe	xv.	Rex antigonus zenoni philoſopho ſalu-	
Xenophon		xviii.	tem	lv.
Aſchines		xix.	Zeno antigono regi ſalutē	lv.
Ariſtippus		xx.	Cleanthes	lxvii.
Theodori		xxii.	Chryſippus	lxviii.
Phadon	carthe	xxiii.	¶ In Libro Octauo hæc continentur.	
Euclides		xxiii.	Empedocles	lxxiii.
Stilpo megarenſis		xxiii.	Architas tarentinus	lxxv.
Crito athenienſis		xxiii.	Alcmeon crotoniata	lxxv.
Simon athenienſis		xxiii.	Hippaſus metapontinus	lxxv.
Glaucon athenienſis	carthe	xxv.	Philolaus	lxxv.
Simmiſ thebanus		xxv.	Eudoxus	lxxvi.
Cebes thebanus		xxv.	¶ In Libro Nono hæc continentur.	
Menedæmus		xxv.	Eraclitus ephēſius	lxxvi.
¶ In Tertio Libro hæc continentur.			Xenophanes	lxxvii.
Plato		xxvi.	Parmenides	lxxviii.
¶ In Quarto Libro hæc continentur.			Meliſſius	lxxviii.
Speuſippus athenienſis	car. xxxiii.		Zeno	lxxviii.
Xenocrates calcedonius	xxxiii.		Leucippus	lxxviii.
Polemo athenienſis	xxxv.		Democritus	lxxix.
Crates athenienſis	xxxvi.		Protagoras	lxxx.
Crantor		xxxvi.	Diogenes appolloniates	lxxx.
Arceſilaus	carthe / 347	xxxvi.	Anaxarchus	lxxx.
Bion borifthenites		xxxviii.	Pyrrho helienſis	lxxxi.
Lacydes cyrenaus		xxxix.	Timon nicaus	lxxxiii.
Carneades		xxxix.	¶ In Libro Decimo hæc continentur.	
Clitomachus		xxxix.	Epicurus herodoro ſalutē	lxxxvii.
¶ In Libro Quinto hæc continentur.				
Ariſtoteles		xxxx.		

Finis Tabulæ.

